

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

سه‌رجه‌می به‌ره‌می

شاکر فه‌تاج

کتیپی سییه‌م

سەرجه می به رهه می

شاكر فه تاح

کتیبی سییه م

پیکهستان و لیکۆلینه وهی
ئهحمه د سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سه رجه می به رهه می شاكر فه تاح- کتیبی سییه م
پیکهستان و لیکۆلینه وهی: ئهحمه د سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۷۶
دهرهینانی هونه ری و بهرگ: ئاراس ئه کره م
ههله گری: ئهحمه د سهید عهلی بهرنجی + دلشاد مسته فا
سه رپه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مهحموود
چاپی به که م، هه ولیتر- ۲۰۰۴
له کتیبخانه ی بهرپه وه به رایه تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه تی

ئاكرى

نووسراوئىكى مېژووويىيە. لە سالى ۱۹۵۱د انازوا، لە بابەت ئاكرى و مېژوو و كۆمەلايەتى و باري ئابوورى و لى ھاتوويى و شارستانىتى و زانست و زەويناى و ئازار و ھاواري و بەزمورەزىمى و ھۆي دواكەوتنى و پيشنياز بۆ چارەسەرکردنى گېروگرفتهكانى و پيشكەوتن و گەشەکردنەو دەوئ.

شاكر فەتاح

سەرنجىك لەم كىتیبە

نووسراوى (ئاكرى) كاتى خۆي بەشيكى فراوان و گەورەي بۆ خۆي گرتووە لە رۆژنامە و گۆقارە كوردى و عەرەبىيەكاندا، ئەو كاتەي مامۆستا خۆي بۆ جارى دووھ ۱۹۵۰ لەو شارە قائىقام بوو.

بۆيە دەبينىن لە رۆژنامە و گۆقارەكانى:

الأيام - بغداد، الفجر - الموصل، المثال - الموصل، جريدة أربيل، مجلة الحكم الذاتي - أربيل.

ژين - سليمانى، هيو - بەغدا، رۆژى نوئى - سليمانى.

جگە لەوھى كە باسەكانى ناو ئەو رۆژنامە و گۆقارانەي لە دووتوتى كىتیبىكدا بەناوى (قضاء عقرة) وە لە سالى ۱۹۵۱د بەعەرەبى^(۱) چاپ كەردوو، بەلام باشتري كاريك لەم رووھ كە كەردووئە ئەو بوو كە سەرجم ئەو وتار و نووسىنانە كە لەملا و لەولاي بلاوى كەردونەو، كەردونى بەكوردى و لە فايلىكدا پاكنووسى كەردوون (سالى ۱۹۸۶) و ئامادەي كەردوون بۆ چاپ.

جا بەم كارەي گەلئ ئەركى لە كۆل ئيمە كەردوو و بيري ئەوشمان لە مېشك دەركد كە كىتیبى (قضاء عقرة) ديسان چاپ كەينەو.

لېرەدا ئەوھى دەبى بوتري ئەو سەرنج و تېبينە وردانەي مامۆستايە دەربارەي ژيانى ھەمەلايەنەي ئەو قەزايە لەو سەردەمەدا و تۆماركردنى گەلئ زانبارى بەنرخى مېژووويىيە كە (ئىستا) ھەمووى دەبنە ژيەدرىكى سەنگين بۆ ھەر نووسەر و ليكۆلەرەوھەك كە بيهوئ دەربارەي ئاكرى و دقەرەكەي بنووسى.

ديارە پلەي لىپرسراوى خۆشى وەك قائىقامىك، يارمەتيدەرىكى سەرەكى بوو بۆ بەدەستخستنى زۆرەي زانبارىيەكان، جگە لە پەرۆشى خۆي بۆ بەرپاكردى كۆمەلئ چاكسازى فرە بابەت و لاين لە قەزاکەدا.

(۱) لە كىتیبى (دەسنووسىكى شاكر فەتاحى شەھيد) مامۆستا لە لاپەرە (۶۴)دا دەلئ كە ۱۹۵۱ دامناو، لە لاپەرە (۷۴)دا لە لیستی چاپكراوكاندا ھاتوو.

(پروانە ئەو سەرچاوەیە - وەزارەتی رۆشنییری - ھەولیر ۱۹۹۸ - لە ئامادەكردنی ئەلەكەدین كاكەیی و مەحمود زامدار - زنجیریە ژمارە ۳۲).

ئاكرى دەبیتە ھاوینەھەوار

شارى ئاكرى وای لى دیت كە ببیتە ھاوینەھەوارىكى جوانى رىكويىكى ناوازە و نایاب، كە كەلك و فەرپەخشى بەھاوینىشتمانەكان. خودا یاری ئەمەیش بەم زووانە پىك دیت...

پيشكەشكردنى نووسراوھە

بۆ ئەو كەسانەي گۆي زەوى بەنیشتمانى خۆيان دادەنن و، خيزانى مرۆقايەتى بەنەتەوھى خۆيان دەزانن و، لە ھەر كويەك بن و، بۆ ھەر نەتەوھەك بن، بەدلئىكى پر خۆشەويستىيەو بۆ كەلك و فەرپەخشين و، مرۆقايەتى و خوداناسى تى دەكۆشن و خەبات دەكەن... بۆ پياوانى مەرد و چاكەخواز، ئەم نووسراوھە بچووكەم پيشكەش دەكەم.

(شاكر فەتاح)

پيشەكی

پيش ئەمەي بگەمە ناوچەي ئاكرى، وەك جى نوشينئىك (قائىقام) فەرمانى تيدا بىينم، زۆر كەس ئامۆزگار بىيان كەردم، كە خۆم لە دانیشتمانى ناوچەكە بيارئىزم و، تا زوو خۆمیان لى دووربەخەمەو. لە زۆر كەسيشەو كەوتە بەرگوتم، كە ناوچەي ئاكرى ھەتا بلئيت خراپە و، خودا ئەو كەسە بيارئىت كە لەویدا تووشى فەرمانكردن دیت.

كە لە رۆژى (۱۱/۶/۱۹۵۰)يشدا گەيشتمە ئاكرى و دەستم كەرد بەفەرمان كەردن، (ناوچەي ئاكرى)م وا ھاتە پيش چاوكە يەجگار پاشكەوتوو و سەرگەردان و دارزبە، چ لە رووى بېروباوەر و وروو، چ لە رووى شارستانىتييەو. منيش كە ئەو بۆ دەرکەوت، زانيم رازى چيە كە ناوچەي ئاكرى لەناو كەسانى تردا ناوبانگى بەو جۆرە بەخراب دەرچوو!... بەلام كە باش لىي وردبوومەو، بۆم دەرکەوت: دانیشتمانى ناوچەكە، لە باري سروشتى خۆياندا، ھىچ جياوازييەكيان نيبە لە دانیشتمانى ناوچەكانى تری عىراق. ئەوانە لە باري ئىستاياندا، بەھەموو كەم و كورپيەكيانەو كە ھەيانە، بەزۆرى بەھۆي فەرمانبەرانى خراپەو تووشيان ھاتوون. چونكە ئەو فەرمانبەرانە، بەپيشەوانەي فەرمانى سەرشانى خۆيان جوولانەتەو، ناوچەكەيان بۆ كەلكى ناپوختەي خۆيان چەوساندۆتەو، و رووتاندۆتەو، بىجگە لەوھ كاروبارىشيان بەرەللا كەردوو، و، كەمتەرخەمىيان لەگەلدا نواندوو. لەبەر ئەو ناوچەكە تا ھاتوو و تيران و سەرگەردان بوو، تا گەيشتۆتە ئەم بارە خراپە كە ھەموو كەس سەرى لىي سوردەمىنئى. تەنانەت ئەو فەرمانبەرانە، ئەمەندە لە راستى و دادپەرورەي لايان داو، ھەر كەسئىك لە دانیشتمانى ناوچەكە سكالائى دەردى خۆي كەردبى و لەسەر مافى رەواي خۆي ھەلئىدائى، بەبەدگۆ و چەنەبازيان داناو. بەوھيش وازيان نەھيتاوە داخى دلئ خۆيان بەھەموو كەسانئىكى ناوچەكە رشتوو. تەنانەت كە لە ناوچەكەيش گوتراونەتەو، ھەموو دەم توانج و پلاربان گرتۆتە دانیشتمانى ناوچەكە و، چاوراويان لى كەردوون و، ھاش و ھۆشى خراپيان دەربارەيان نواندوو. بەلام لە راستيدا ئەو فەرمانبەرانە، خۆيان شايستەي ئەو

جوړه توانج و پلار و قسه ناشيربانه بوون، که وهک نهشتهر دل بريندار دهکن. راستی قسه کانيشمان بهوهدا دهردهک و پیت، که گه لیک جار هندی له کاربه دهستانی عیراق، که کردهوه و کاری نهو جوړه فرمانبهره خراپانه یان لی ناکرئی ناشکرا دهبو، زهبروزه نگیان به سهردا دنوناندن و سزایان ددان. جا به درې ژایی سهدان سالان، ناوچه ی ناکرئی کلنل له م باردا ده ژیا. ههرچه نده چند جار یک نهو باره، به هوی کردهوه و کاری هندی که فرمانبهرانی مرؤقه پروهروهوه، رووی ده کرده چاکي و ده گوزا، به لام داخه کم نهو سهردهمه بچووکانه، به کم داده نرین له چاو ته مه نه درېزه که ی ناوچه که دا که پری بووه له نازار و هاوار و سهرگردانی.

نیتر نه مه نده و، ههر وهک له لاپه رکه کانی نه نو سراهو دا دهرده که ویت (ناوچه ی ناکرئی) له ناوچه هره گه وره کانی عیراقه و، به یه کی که له هره ناوچه جوانه کان و چاکه کان و گرنه کانی داده نرئ. هره وه ها دانیشتوانی ناوچه که ییش تا نه ندازه به کی گه وره زیرهک و بلیمه تن و ناماده ییش بؤ پیشکه وتن و به رزبونه وه و سهر به رزی. کردهوه و کاریان جوانه و رهوش و خویشیان په سنده. حمز به چاکي دهکن، چ بؤ نیشتمانه کی خویان و، چ بؤ نیشتمانانی تر. ناماده ییش بؤ ریکه وتن و خو شه ویستی و دو ستایه تی له گه ل نهو که سانه دا که دل سوزی خویان بؤ نهوان دهرده خن، نازی میوان ده کیش و ریز له داماو و کز و لیقه و ماو ده گرن و، یارمه تی ناواره و بیچاره ییش دهن. سهر بؤ که س دانانه وین سهر به رزی خویشیان ده پارتیزن به ههرچه ندیکیش له سهریان بکه ویت مافی خویان ده پارتیزن. که واته کاربه دهستانی دل سوز پییان ده کری، له گه لیا ندا ریک بکه ون و، ناراسته ییشیان بکه بؤ که لک و چاکه ی گشتی. چونکه دانیشتوانی ناوچه ی ناکرئی، تینووی پیشکه وتن و سهر به رزی و گه شه کردن. که واته، ناوچه یه ک کردهوه و رهوشی دانیشتو کانی وه هابی، هه لنگرئ نه مه نده له پاشکه و تووی و دامووی ناسوردا مینیتته وه. جا ههر له بهر نه مه یه که نه نو سراهو بچووکم نووسیوه و، پیشکه شی خوتنده وارانی به ریزم کردهوه له گه ل کاربه دهسته هیژا کاند، تا نهو راستیانه ی پیوستن له بابت (ناوچه ی ناکرئی) وه، به پیی توانایی خؤم، بویان دهر بخم. جا نه گهر توانییتم، هه ست و یارمه تی به نرخه کانیان ده ست بخم بؤ نهو ناوچه سهر گردانه، نهوا خؤم به به ختیار ده زانم، به چه شنی دانیشتووه کانی، که له کانگای دلایانه وه ناوات ده خوازن، ناوچه که یان بگاته نهو نه ندازه یه ی خوی به خو شگوزهران و رهوشییر و کامه ران بزانیته. هره وه ها سوپاسگوزاری که سایه تی به به ریزه کانیان ده ب، که نهو یارمه تی به نرخه پی شکه شی (ناوچه ی ناکرئی) دهکن. نیتر نه مه نده و له خودا ده پارتیمه وه له م خه باته ماندا سهرمان بخت.

شاکر فه تاح

جینوشینی ناوچه ی ناکرئی
ناکرئ: ۱۹۵۱/۳/۲۴^(۱)

میژووی ناوچه ی ناکرئی

شاری ناکرئ

(ناکرئ) شاریکی زور کونه. به پیی نهو سهرگوروشتانه ی له ده می دانیشتوانی ناکرئ وه گوتمان لییان ده بی، ناکرئ له لایه ن فرمانداریکی زهرده شتیبیه وه دروست کراوه، که ناوی (زهد) بووه. نهو دروستکردنه پینج سالی پی چوو. نهو ویش له نریک سده ی حوته می پیش زابیندا رووی داوه. نیتر شاری ناکرئ چوته ژیر چنگی فرمانپروایی (میدیا) ی کورده وه، که له باکوری ناکرئ چوته ژیر چنگی فرمانپروایی (میدیا) ی کورده وه، که له باکوری خاکی نییراندا دامه زرابوو. پایته ختی نه م فرمانپروایی کورده ییش ناوی (نه کباتان) بووه، که له جیگه ی (هه مه دان) ی نیستا دابوو. فرمانپروایی میدیا توانی له گه ل فرمانپروایی کلدانییه کاند که پایته ختیان (بابل) بوو، ده ولته تی (ناشور) له ناو بیات و، ههرچی به کیشی هه یه له ناو ههر دوو کیاندا دابه شی بکن. فرمانده کورده که ییش که ناوی (زهد) بووه نارویتی به شوتن پیغه مبه ریکی کوردا، که ناوی (زهرده شت) بووه. نهو ویش هاتووه ته شاره تازه که و، سی رؤژ تییدا ماوه ته وه. له سهر پزیه کانی شاخه که ی چوار لای (ناکرئ) ناگری زهرده شتی کردو ته وه وه به ناوی پیروزیاییه وه. نیتر بهو بونه یه وه شاره که ناو نراوه (ناگرئ). که واتای (ناگر) ده به خشی و، روونکی سرووشی باورده کنن به خودا و پاکي و چاکي ده خاته دلئ نهو که سانه وه که تییدا نیشته چی ده بن. نه م جوړه بیروباوه رانه ییش له نایینی زهرده شتیبیه وه هه لده قولین. دواي نهو ناوی شاره که ورده ورده ده گورئ و ده بیته (ناکرئ). ههر بهو چه شنه ی که نیمرؤ ناکرئی پییه کان خویان ناوی ده بن. نیتمه ییش نازانین نه م سهرگوروشته یه تاج نه ندازه یه ک باوه ری پی ده کری. چونکه هیچ به لگه به کی میژوو بییمان له به رده ست دانییه پشتی نهو قسه یه بگری. نهو هنده هه یه که سهرنج له چونیته دروستکردنی جوگه له کان و سارداوه کان و بیره کان و ژووره کان دهن، که له سهر لوتکه کانی نهو شاخن که دهروانیتت به سهر شاری ناکرئی نیسته دا و له بهر ده لکه ندراون، نهو هه مان بؤ دهرده که ویت، که نه م شاره زور کونتره له سهرده مه کانی نیسلام و مه سیحی. نه م جوړه جیماوانه ییش له لایه ن نه ته وه به کی واوه دروست کراون و ماونه ته وه، که زور کونن و، له شارستانیتتیشدا ده سستیکی بالایان بووه. دیاره زور خاوه ن باوه ر و خاوه ن خواست و به چنگیش بوون، بویه کا توانیویانه نه م شاره یان له پال نه م شاخه سه خته سهره ولیزه به رکه گردها دروست بکن، نهک له ده شتاییه کی پان و فراوان و ئاساندا. سا بویه شاره که جیگه به کی جهنگی داگیر کردهوه، له گه ل شوتنیکی بایه خداره، بنکه یه کی بازگانی گه وره و گرنگدا. نه مه ییش سهرسورمانی پی ناوی. چونکه شاری ناکرئ، هه موو ده م، داگیرکه رانی پارتیزگاری مووسل، چاویان تی بریوه، بیگرن. چونکه به هوی داگیرکردنی نهو وه توانیویانه چنگ بگرن به سهر نهو هه موو خاکنه دا که وه تونه ته ناوه ند (زئی گه وره) و (رووباری خازر) هوه.

(۱) نه م پیشه کییه وهک سهره تایه ک بؤ زنجیره باسیک - له ژماره (۴) ته هموزی ۱۹۶۰ ی گو فاری (رؤزی نوی) دا له لاپه ره ۱۹۵۹ د بلاوکراوه ته وه، به لام له کوتاییه که یدا بهرواری ۱۹۵۱/۱/۱۵ ی پیوه یه!.

ناوچهی ئاکرئ

هەرچۆنیک بێ، ئەو لە ناو میژوودا جێگیر بوو، یەک لە دوا یەک، لە ژێر چنگە ی چەند فەرمانرەوایییەکی میژوویدا بوو، کە بە ناویانگەکانیان ئەمانەن: میتانی کوردی، ئاشوری، کلدانی، میدیای کوردی، فارسی، یۆنانی، رۆمانی، ئیسلامی، لەمە ی دواییدا فەرمانرەوایی (خلفاء الراشدین)، (ئەمەوی)، (عەباسی)، (ئەبووی کوردی)، (میرنوشینی بادینانی کوردی) کە نزیکە ی شەش سەد ساڵ ژیاو، (میرنوشینی رەواندزی کوردی) کە لە ساڵی ۱۸۳۳ ی زایینیدا و لە سەر دەستی (محەممەد پاشای گەورە) دا ئاکرئ گرت. دووبارە (میرنوشینی بادینان). لە دوا ی لە ناوچوونی میرنوشینی سۆرانیش لە رەواندزا، لە سەر دەستی (عوسمانی) یەکاندا، لە شکرئ تورکی عوسمانی کە لاتنی ئاکرئ گرت و لە ساڵی (۱۸۴۳ ز) دا خستیه ژێر چنگی خۆیەو. وەک ئاکرەبیبەکان دەبێتێر، ئەو لە گردیکەو کە تا ئێستایش پێی دەلێن (گری تۆپی)، کە لاتە کە یان داو تە بەر تۆپ. ئیتر لەو ساکەو (ئاکرئ) کراو بە بنکە ی ناوچە یەک کە لە دوو لای پێکھاتوو، وانا (لادیی سورچی) و (لادیی عشانر السبعه)، کە جێنوشینی (قائمقام) یکی تورک کراو بە سەرداری لە ژێر فەرماندە ی (والی مووسل) دا.

بە رۆو بە رایەنی ئاسایش

ئەو نە دە هە یە، هەر لەو ساکەو تە دە گاتە سەردەمی داگیرکەرانی بەریتانیا ناوچە ی ئاکرئ هەموو دەم لە ناو شەری و شۆر و ئاژاوە و شۆرشدا ژیاو، لە بەر خراپی کردەو و کارەکانی فەرما بەرەکانی تورکی عوسمانی. بەلام فەرمانرەوایی عوسمانی توانیوتی (شیخ عەبدولسەلام) ی شۆرشگێری بارزانی بگرئ و، لە سەر دەستی (سلیمان نظیف) ی والی مووسلدا بیکات بەداردا^(۱).

ئێتر لەو ساکەو ناوچە ی ئاکرئ تا ئەندازە یەک بێ دەنگ و سەنگی بێ پراو. بەلام کە لە شکرئ بەریتانیا خاکی عێراقی لە ساڵی ۱۹۱۸ دا داگیر کرد. ناوچە ی ئاکرئیش لە ساڵی ۱۹۲۰ دا چوو ژێر چنگیەو. سەردارێکی ئینگلیزیان بە سەر ناوچە ی ئاکرئ دا. سەردارە کە دەبووست بە توندوتیژییە کەو فەرمانداری بکات. هۆزەکانی ناوچە کە لیبی و رووژان. (زبیاربیبەکان) و (بارزانیبەکان) لیبی راست بوونەو سەرداری (ئاکرئ) و (سەرداری زبیار) یان کوشت. هۆزەکان بە سەرکردایەتی (شیخ ئەحمەدی بارزانی) یەو توانی یانی شاری (ئاکرئ) بگرن. چەند کە سێک لەو هۆزە ناوچە ی دانیشتوانی شارە کە یان دا. بەلام دوا یی هەر لەو ساڵە دا، لە شکرئ بەریتانیا توانیبان شارە کە بگرنەو، بێ ئەمە ی بەرەنگاری بکرتن. دوا بە دوا ئەم شۆرشە، یاخی بوونی شیخەکانی سورچی دەستی بێ کرد کە هۆبە کە ی پە یو نەدی بە کە سایەتی سەرکردەکانیەو بوو، وەک (شیخ رەقیب) و (شیخ عوبیدوللا) و (شیخ قیوم) کە لە کورانی (شیخ محەممەد) بوون. ئەوانە پە نایان برده بەر خاکی هەولێر و، لە گەل (ئۆزدەمیر) ی

(۱) بۆ زیاتر دەرباری شیخ عەبدولسەلامی بارزانی و شۆرشە کە ی دزی داگیرکەرانی عوسمانیبەکان ۱۹۰۸ - ۱۹۱۴/۱۲/۱/۲، پوانە: (بێ رەش - بارزان و حرکة الوعي القومي الکردي ۱۸۲۶ - ۱۹۱۴ مطبعة - ؟ - ۱۹۸۰).

سەرکردە ی لە شکرئ (تورکی کە مالی) دا دەستیان خستە ناو دەستی بە کترەو، لە دزی فەرمانرەوایی عێراقی ژێر دەستی بەریتانیا، تا نزیکە ی سێ ساڵ شەر و شۆریان کرد. بەلام کە فەرمانرەوایی عێراق، چاویۆشی لە یاخی بوونە کە یان کرد و، کە مە کێکیش جەریمە ی کردن، بە پە شیمانیبە کەو گە رانەو شۆینی خۆیان.

لە سەردەمی فەرمانرەوایی عێراقیشدا، تا ئەندازە یەک ناوچە ی ئاکرئ بێ دەنگ مایەو. بەلام بە هۆی کار و کردەوی سەرە ک هۆزەکانیەو، لە ئاژاوە و شەر و شۆری ناوچۆرگاری نەبوو. لە ساڵی ۱۹۴۵ دا ئەم هۆزە بوونە پالێشتی فەرمانرەوایی عێراق لە کۆژاندنەوی شۆرشێ بارزاندا. لە ساڵی ۱۹۴۴ دا (لادیی بێرە کە پرە) خرایە سەر ناوچە ی ئاکرئ. پێویستە ئەو بە ییش بگوترت کە هۆزی زبیار کە لەم لادییە دا نیشته جێ بوون، لە سەر تە ی شۆرشە کە ی بارزاندا لە گەل (شیخ ئەحمەد) و (مەلا مستەفا) ی بارزانیدا کە ئەو ساکە سەرکردە ی شۆرشە کە بوون، هاو پە یان بوون، بە هەردوولایان زبانیکی زۆریان لە فەرمانرەوایی عێراقدا، کە چی لە دوا ییدا لە ژێر سەرکردایەتی (محەممود ئاغای زبیار) و خزمەکانیدا، هۆزە کە لە بارزانیبەکان هەلگە رانەو و لە گەل لە شکرئ فەرمانرەوایییدا بەرەنگاری بارزانیبەکانیان کرد. لە ساڵەکانی ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ و ۱۹۴۹ ییشدا ئاژاوە و شەر و شۆر و خۆتێرێتی لە ناو نەد هۆزەکانی (هەرکی) و (گێژ) و (سورچی) دا، دوا ی ئەو لە ناو نەد (سورچی) یەکان خۆیاندا و، لە ناو نەد (زبیار) یەکان خۆیاندا بەرپا بوون. زیان و مە ترسی و خەم و خە فە تیکێ زۆر کەو تە ناوچە ی ئاکرئەو. بەلام لە پراو هە ی ساڵی ۱۹۴۹ دا، سەرۆکەکانی ئەو هۆزە، هۆشیان هاتەو سەر خۆیان. کە فەرمانرەوایی عێراق دەستی کرد بە چارە سەرکردنی بارە کە، لە پتی تاییەتی خۆیەو ناوچە ی ئاکرئ لە ساڵەکانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا گە یشتە پۆیە ی هێمنی و ئاسایش و ئاسوودە یی و خۆشگوزەرانی، وەک هەموو لایەکی خاکی پارێزگای مووسل.

ئابووری

شاری ئاکرئ لە مە و پێش بنکە یەکی بارزگانی گرنگ بوو. بارزگانییە کە ی دە گە یشتە شارە گرنگەکانی (عێراق) و (ئێران) و (تورکیا) و (سوریا). جاری وایش هەبوو دە گە یشتە شارەکانی رووسیای قەیسەری. هۆزەکانی ناوچە ی ئاکرئ و هەندیک ناوچە ی دراوسێیش پێویستی بە خۆیان لە شاری ئاکرئ دە کړی و دە ست دە کەوت. بەلام لە ئەنجامی گرتنی سنوورەو بارزگانییە کە ی کەو تە نوشوستیبەو. کردنەوی رێگا گشتیبە کانیش بۆ ئۆتۆمبیل و دامەزراندنی رێگای ئاسن، ئەو نەدی ترکاری خراپی کردە سەر بارزگانی شاری ئاکرئ. چونکە هۆزە دراوسێکانی شاری ئاکرئ راستەوخۆ دەستیان کرد بە هینانی پێویستی بە خۆیان لە شارەکانی تری عێراقەو. هەر وها بێ ئەمە ی پە نا بەر نە بەر بارزگانی شاری ئاکرئ، بە رووبوم و کە لوپە لە کانی خۆشبان راستەوخۆ دە برده ئەو شارانە و لەویانە دا دەیانفرۆشتن.

پێشە سازیبە کە ی ئاکرئیش بە هۆی پە یدا بوونی دە ستکرده کانی خا کە کانی بێگانە لە بازارەکانیدا لە شتوبەکی زۆر و زە بە نە دا، و، هەر زانی نرخەکانیان لە چا و نرخێ کە لوپەل و دە ستکرده کانی ئاکرئدا و،

نه گۆران و گهشه نه كوردنى پيشه سازييه كانى ئاكرتېش به پېتى رۆژگارى تازه و پېتوبستىييه تازه كانى كورده وارى، تا دههات كز و لاوازتر دهبوو.

كشتوكاله كەى ئاكرتېش، له رووى شېتو بەرھەمھيتان و ئامبېر و كەلپەلى كشتوكال و، دابەشكردن و فرۆشتنى بەرھەمھە، هېچ گۆران و گهشه كوردن و پەرسە ندىكى نەكرد، ھەرھەكو سەدە كانى سەرھەتاي ژيانى ئادەمبازاد مابوو ھە... .

له ئەنجامى ئەمانىشەو ھە - واتا داماوى زۆر لەسەر بەرھەم و كەلپەل و، كەمبەونى بەرھەم و كەلپەل، ياخود زۆرېونى كەلپەل و بەرھەمى بېگانە و كەمبەونى فرۆشتنى بەرھەم و كەلپەلى خۆمالي بەبېگانە - هېچ پەيدا نەبوو ئەو نەبى كە لەناو نەتەو ھەماندا (ھەژارى) و (نەخویندە وارى) و (نەخۆشى) و (زۆردارى) گەمارۆيان داين!...

بەلام لە ھاوینى سالى (۱۹۵۰) ھە ناوچە كە دەستى كرد بەرېتكخستنى ھاوینە ھەوارە كانى خۆى و، بانگە وازىشى بە ھەموو لایەكدا بۆ راھىشت بۆ ئەمەى گەشتيارانى بۆ كېش بكات. جا ئەگەر ئەمە سەرى گرت، بېگومان (بارى ئابوورى) ى ناوچە كە بەرھەم چاكي دەروات. ھەر بەو پېتەش بەرھەم كانى تری ناوچە كەش تا دېت پېش دەكەون.

ئاوهدانى

له پاش سەرگەردانىيە كى زۆر كە لە ژېر سېبەرى فەرماندارى عوسمانىدا تووشى ناوچە كى ئاكرى هات،^(۱) لەبەر (زۆردارى) و (كەم تەرخەمى) ى، سەرھەمى فەرمانرەوایی عىراق ھاتە پېشەو ھە. لەم سەرھەمدا چەند رېتگايە كى گشتى كرايو ھە بۆ ئۆتۆمبېل، چەند پردىك دروست كرا، چەند ساختمانىكېش لە بنكەى ناوچە كە و لادېكانىدا دروست كران. ئامبېرانى گفتمگۆكردنى نوپىش دامەزرىران.^(۲)

چەند خۆپىندنگا و نەخۆشخانە يەكى سەر بە فەرمانرەوایش كران ھە. پڕۆژەى ئاو و كارەبايش دامەزرىران ساختمانە كانى شارەوانى و سەيرانگاھە كانى شارى ئاكرتېش دروست كران. لەبەر ئەو ناوچە كە تا ئەندازە يەك رووى كرده ئاوهدانى. بەلام ھېشتا زۆرى ماو ھە پڕۆژانەى ئاكرى داماو ھە سەريان، تېپىدا دامەزرىن. ئەو ھە شايانى باسە، دانىشتوانى ناوچە كە، بەتايبە تى شارى ئاكرى، لە سالە كانى ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ دا لە جوولەى ئاو ھەدان كرده و ناوچە كەدا ھاو بە شىبە كى زۆريان نواند لە گەل جىنوشىنيبە كە ياندا. ھەندىك لەو پڕۆژانەى رايانپەراندىن لەسەر ئەر كى خۆيان بوو. ھەندىكېشيان بۆ يارىدەدانى شارەوانى ئاكرى و فەرمانرەوایی بوو.

ئاشى ئاو و ئاشى ھەلمى

له ناوچەى ئاكرىدا (۳۴) ئاشى ئاوى و (۳) ئاشى ھەلمى ھەبە. لەمانە:

(۷) ئاشى ئاوى و (۱) ئاشى ھەلمى لە شارى ئاكرىدا دامەزراون.

(۸) ئاشى ئاوى لە لادىيى بېرەكە پر داىە.

(۱۰) ئاشى ئاوى لە لادىيى سورچى داىە.

(۹) ئاشى ئاوى و (۲) ئاشى ھەلمى لە لادىيى (عشائر السبعة) داىە.

دامەزراوكان و كارگە تازهكان

بېتجگە لە ئاشە ھەلمىيە كان و، مەكېنەى كارەبا و پڕۆژەى ئاو لە ئاكرىدا، ھېچ مەكېنە يەك بۆ كشتوكال ياخود بۆ پېشە سازى لە ناوچەى ئاكرىدا دانەمەزراو ھە. ھەرچى كشتوكالە لەسەر شېتو ھە كۆن بەرھەم دەھىنرئ. جاروبار مەكېنەى كشتوكال بۆ كىتلاتى زەوى و دروینە لە شارى مووسلەو ھە، لە لایەن مووسلەيىبە خاوەن زەويیە كانەو ھە دەنیرریتە ناوچەى ئاكرى. بەلام ھەر بۆ ماویدەك دەمىنەو ھە.

بەرھەم

بەرھەمە گرنگە كانى ناوچەى ئاكرى لە بابەت كشتوكالەو ھە ئەمانەن: (برنج، جو، گەنم، كوئى، نىسك، نۆك، ماش، ترئ، شووتى، كالەك، سەوزەكان ھەمويان، لۆكە، ھەنار، ھەنجىر، زەيتون، سېو، قۆخ، قەسى، بەھى، توو، تەختەى دارتوو، سېپىدار). بەرھەمە سەروشتىبە كانىش ئەمانەن: (گۆش، مازوو، بەروو، قەزوان، كەتېرە، جەوى، دار، قامىش، بەفر، سەھۆل، بنىشت، قىر، ترش، ھەنگوین، گەچ، بەردى خانو).

بەرھەمى گيانلەبەرانىش كەمالي دەكرىن ئەمانەن: (مەر، بزن، گاو مانگا، كەلە شىر و مرىشك و قەل لەگەل ئەو بەرھەمانە كە لەو گيانلەبەرانە پەيدا دەبن، يان لەو بەرھەمانە دروست دەكرىن، وەك شىر و، ماست و، پەنیر و، فرۆ و، كەرە و، رۆن و، پېستە و، خورى و، مو و، ھىلكە).

ئەو گيانلەبەرە دەشتە كى و، ئاوى و، ئەو پەلەو ھەرانەيش، كە دانىشتوانى ناوچە كە راويان دەكەن، لەبەر گۆشتە كانىيان، ياخود لەبەر كەولە كانىيان، يان بۆ بەزمورەزم و رابواردن، ئەمانەن: (ئاسك، مامز، بزن، كەرويشك، رېتو، چەقەل، كەمتيار، سەگى ئاوى، بەراز، ماسى، كەو، پۆر، سۆتسكە، قاز و قولنگ، گورگ، جاروبارىكېش كە كەم ھەلدەكەوى پلنگ و ورچ و فېلەگېتە و ژىشك).

پېشە سازى

گرنگترىن پېشە سازى ناوچەى ئاكرى برىتېيە لە دروستكردنى رۆن و پەنیر و ماست و ھەموو بەرھەمىكى تر كە لە شىر دروست دەكرىن. ھەرھەما دروستكردنى (مېچۆ و، دۆشاو و، سابوون و، دۆشاوى ھەنار (رپەنار) و، مەى و، سركە و، باسووق و سجووق و، جاو و، خام و، شالى خورى بۆ شەل و شەبەك و، گۆرەوى و، ھەگبەى خورى و، خورج و، بەرە و، قالى و، رايەخ و، سنگى ھەلوساين و،

(۱) ھەرھەما لە ژېر دەسلەتتى حوكمى حوكمەتە كەى بەعداوە كە داگېرەرى ئېنگلېز پېتېكېو ھەنا و باشوورى كوردستانى كرده بەشېك ھە.

(۲) مەبەستى راکېشانی ھېتلى تەلفۆن، وە دامەزراونى فەرمانگەى پۆستە و گەياندە.

دارجگه‌ره‌ی ته‌خته و، دارجگه‌ره‌ی به‌رد و، که‌وش و، که‌لاش و، په‌شک و، کاسه و، که‌چک و، شه‌کردانی ته‌خته و، چه‌قۆ و، خه‌نجه‌ر و، خشلی زیر و زیو و، ئامپیرانی کشتوکالی کۆنه‌ بابته و، په‌ژوو و، کلاو) یش له ناوچه‌ی ئاکری باون.

به‌ته‌نشته‌ ئه‌وانه‌پیشه‌وه، هه‌موو جۆره‌ وه‌ستایه‌ک له‌ بازاره‌کانی ئاکریدا ده‌ست ده‌که‌ون، وه‌ک: دارتاش و، به‌رگدوروو و، خانوو دروستکه‌ر و، ئاسنگه‌ر و، ته‌نه‌که‌چی و، سه‌رتاش و، چیشته‌که‌ر و، په‌نگ کار، که‌ ئاماده‌ن دانیشته‌وان چیمان پیتویست بی‌ بۆیان بکه‌ن. سه‌بر ئه‌وه‌یه‌ زۆریه‌ی ئه‌م پیشه‌سازیبانه، به‌تایبه‌تی گرنه‌گه‌کانیان چ له‌ شاری ئاکری و چ له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی ئاکریدا، به‌ده‌ست ده‌کری‌ن و، ئافره‌تانیش هه‌لی ده‌سوورپین و دروستی ده‌که‌ن. وا شاری ئاکری خۆی ئاماده‌کردوو به‌ بچه‌ی هیتانی گه‌وره‌ترین پیشه و ناوازه‌ترینی، که‌ ئه‌ویش بریتیبه‌ له‌ پیشه‌ی هاوینه‌هه‌وار پیکه‌پیتان و پیکه‌خست و رازاندنه‌وه‌ی. ئه‌گه‌ر خودا بکات و، ئه‌مه‌ سه‌ریگر، که‌لک و فه‌رپکی زۆر ده‌ست دانیشته‌وانی ناوچه‌که‌ ده‌که‌وێ له‌گه‌ڵ هه‌موو عیراقیبه‌کانی تر. له‌ هاوینی سالی (١٩٥٠) وه‌ دانیشته‌وانی شاری ئاکری، له‌گه‌ڵ فه‌رمانبه‌رانی مهربیدا خه‌ریکن، له‌ رووی ئاوه‌دانی و، رۆشنیبری و، پیکه‌خست و، رازاندنه‌وه‌، شاره‌که‌ پیتش ده‌خه‌ن و، ئاماده‌ی ده‌که‌ن که‌ بیسته‌ هاوینه‌هه‌وارپکی ناوازه و نایاب. له‌م بابته‌وه‌ له‌ لاپه‌ره‌کانی پیتشوی ئه‌م نووسراوه‌دا دووردریژ دووام، پیتویست به‌دوو باره‌کردنه‌وه‌ ناکات.

بازرگانی

ناوچه‌ی ئاکری ئه‌م بابته‌نه‌ ده‌فرۆشی به‌ده‌ره‌وه‌: برنج، مه‌ر و بز، رۆن، په‌نیر، موو، خوری، دار، خه‌لۆوز، که‌ول، قه‌زوان، ترش، که‌تیره، به‌روو، مازوو، جه‌وی، تری، هه‌نجیر، قۆخ، مپۆژ، دۆشاو، لۆکه، کونجی، زه‌یتون، هه‌نار، په‌نار، توتیکه‌ هه‌نار.

له‌ ده‌ره‌ویش ئه‌مانه‌ ده‌کری: کووتال و بابته‌ی خواره‌مه‌نی و که‌ره‌سته‌ی خانوو دروست کردن و که‌لوپه‌لی ناوماڵ.

کانه‌کان

له‌ لاپه‌اله‌کانی شاخه‌کانی (پیرس) و (ئاکری)دا، به‌تایبه‌تی له‌ (ئاکری) و (شه‌هی) و (باشقال ئاغا) و (بیخمه‌)دا کانی خه‌لۆزی به‌رد و، قیبر و، گه‌چ و، ئاوی گۆگرداوی گه‌رم هه‌ن. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ دانیشته‌وانی ناوچه‌که‌ له‌ رووی بازرگانیه‌وه‌ هه‌ر له‌ قیبر و گه‌چه‌که‌ی که‌لک وهرده‌گرن. به‌ئاوه‌ گۆگرداوییه‌که‌یشی خۆیان ده‌شۆن، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ نه‌خۆشی پیتست رزگاریان بی.

زانست

جاران زانست له‌ ژێر چنگی پیاوانی ئایینیدا بوو، که‌ هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌یش جیگایان هه‌بوو له‌ دلاندا و ریزی ته‌واویان لێ ده‌گیرا: تیکرا له‌ ناو هه‌موو گوندیکی گه‌وره و گرنگدا خۆپندنگایانی خۆمالی له‌ ناو مزگه‌وته‌کانیاندا دامه‌زراوون. به‌لام ئه‌و جۆره‌ زانسته‌نه‌ی که‌ له‌و خۆپندنگایانه‌دا ده‌خۆپندران، به‌زانستی وشک هه‌لاتوو داده‌نران. چونکه‌ به‌پیتی گۆران و گه‌شه‌کردنی ژبان و، داماوویه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی

کورد له‌ ئاکریدا، که‌ هه‌موو ده‌م له‌ گۆراندا بوون، نه‌ده‌گۆران و به‌رپتوه‌ نه‌ده‌چوون و گه‌شه‌بیشیان نه‌ده‌کرد. بابته‌کانی خۆپندن، به‌زۆری یان ئایینی بوون، یان په‌یوه‌ندییان به‌زمانه‌وه‌ هه‌بوو. که‌لکیان هه‌ر بۆ خۆپنده‌واره‌کان خۆیان هه‌بوو، نه‌ک بۆ گه‌ل. ته‌نانه‌ت خۆپنده‌واره‌کان خۆبیشیان، ئه‌ندیشاوی بوون، دووربوون له‌ رووداوی ژبانیه‌وه‌. ئه‌و جۆره‌ خۆپنده‌واره‌نه‌ زۆرتر بایه‌خیان به‌توتیکلی ژبان دده‌ا، نه‌ک به‌کاکلی. ته‌نانه‌ت بۆ گه‌زه‌ران و ژبانی خۆبیشیان له‌ ده‌ستیان نه‌ده‌هات خۆیان خه‌ریک بکه‌ن به‌کار و پیشه و فه‌رمانیکه‌وه‌. ئه‌وانه‌ هه‌ر چاویان له‌ ده‌ستی گه‌له‌که‌یان بوو، پارهیان پێ به‌خشن و بارووبویان بکه‌ن. هه‌یچ کاتی خه‌باتیکی شایسته‌یان نه‌ده‌کرد بینه‌ پیشه‌وای نه‌ته‌وه‌که‌یان و پیتشیان به‌خه‌ن. واتا فه‌رمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی خۆیان به‌جێ نه‌ده‌هیتا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ چاره‌نووسی خۆیان توش هات که‌ ده‌بوو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌وه‌ هه‌یز و ده‌سه‌لات و گه‌زه‌رانیان ده‌ست بکات به‌کزی و نه‌مان، به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆپندنگایانی میری هاته‌نکایه‌وه‌. له‌ راستیدا ئه‌و خۆپنده‌واره‌نه‌ بۆیه‌ وایان لێ هات که‌ له‌سه‌ر یاسای گه‌شه‌کردن، یاخود ده‌ستوری پیتشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه‌، یان یاسای خودایی نه‌ده‌رۆشتن به‌رپتوه‌. ئه‌نجامیشیان به‌وه‌ ده‌گه‌یشت، په‌نجیمان به‌باچوو و، ژبانیشیان له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو! له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا گه‌لیک پیاوی گه‌وره و په‌سه‌ند پیکه‌پین، جی ماوه‌کانیان له‌ نووسراوانی زانیاری و وێژه‌یی و ئایینیدا جیگای ریز و ئافه‌رین. نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکریدا هه‌تا ئیستایش به‌ریز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌ ناویان ده‌هه‌تی. له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیدا ئه‌مانه‌ هه‌ندیکیان:

(محهمه‌د کوری فضلون، مه‌لا ئه‌بو به‌کر، مه‌لا محهمود، مه‌لا یوسف، مه‌لا محهمه‌د که‌ به‌ناوی سه‌یدا مه‌جزویه‌وه‌ ناویانگی ده‌رکردوه‌، مه‌لا سه‌عید) له‌ دانیشته‌وانی شاری ئاکری. (شیخ شه‌مه‌دین، شیخ یونس، شیخ عه‌بدوڵلا، شیخ عه‌بدولستار) له‌ دانیشته‌وانی گوندی (شۆش)ن. (شیخ مسته‌فا، شیخ محهمه‌د، مه‌لا محهمه‌د ئه‌بوژید. مه‌لا عه‌بدوڵلا) له‌ زبیاریه‌کان. (جه‌لالی سیبۆتی) له‌ لادیتی (عشائر السبعه)^(١)یه... هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌ندیک له‌و زانایانه‌مان له‌ ئارادان. په‌کیکیان ناوی (هبه‌ الله‌ی مفتی)یه که‌ ئه‌ندامیکه‌ له‌ کۆری ریش سپیانی عیترادا^(٢) و، مامۆستای مزگه‌وتی گه‌ره‌ی ئاکرییه‌. په‌کیکیان ناوی (خالید حه‌کیم)ه که‌ کاتی خۆی دادگه‌ر بووه و ئیستا خانه‌نشینه و، ئامۆژگاری کارتیکی ئایینییه‌. گه‌لیک هۆنراوه‌ی نیشتمانی و دلدار و ده‌روونی نایابی هه‌یه‌ به‌زمانی کوردی، که‌

(١) له‌ راستیدا نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه‌ی مامۆستا باسیان لیتوه‌ ده‌کات، به‌لکو ده‌یان زانای تزمان هه‌بووه‌ و ناویان ون بووه، وه‌ک مامۆستا (محهمه‌د قزلی) ده‌لی: «... ومع هذه المقدمة العلمية والتفوق الباهر، للأسف ضاعت تراجمهم ونسبت أسامیهم واحوالهم بتأریخ صحیح مفصل الا جمعاً من الذين عاشوا في ابا ن الحضارة الإسلامية عند اتصال المواصلات واستمرار الرحلات العلمية والتعارف بين العلماء، فأولئك لهم اسم مذکور وذكر مشهور كالدينوريين والشهزوريين والأربليين... وعبدالرحيم العراقي البارزاني استاذ الحافظ ابن حجر العسقلاني...» (محمد القزلي، التعريف بمساجد، السليمانية ومدارسها الدينية، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٣٨ ص ٨).

(٢) واتا (مجلس الاعيان) که‌ کاتی خۆی هه‌بووه‌.

نه ته وهی کورد ناراسته ده کهن بۆ چاکی و بهرزی و پیرۆزی و پیتشکه وتن. ئەمه نده و گه لیک چیرۆکی نه ته وهی و نیشتمانی و ئامۆژگاری و دلدارى هەن، چ به هۆنراوه و، چ به په خشان له گه ل جی ماوانی تر، که به کوردی نووسراون و گوتراون، وه که به یته میژوو بیسه پر ساز و ئاوازه کان و، په ندی پیتشینان و قسه نه سه ته قه کان و، مه ته له کان، که له ناوچه ی ئاکریدا ده بیسترتین، ئه وانه هه لده گرن و کۆبکرته وه و لیکۆلینه وه یان له سه ر بکرئ، بۆ ئەمه ی که لکیان لئ وه ر بگیری. داخه که م زۆریه ی ئه و که له پورانه ناوی دانه ره کانیان نازائری. چونکه سالانیان به سه ردا تپه پیه یوه و، رۆژگاری خرابیش به ره نگاری کردوون. به لام ئه وه له نرخیان که م ناکاته وه، که به که له پوریتی نه ته وه یی رۆشنبیری به نرخ دابرتین. نیشانه یشن بۆ ئه وه ی که نه ته وه ی کورد له ناوچه ی ئاکریدا بایه خینکی زۆری داوه به په روه رده کردنیکی دروست و به هیز و، گیانیککی پاک و پیرۆز و، چیتکه به کی بی وهی و ته و او.

ئهو خوتیندنگایانه ییش که فه رمانه ی عیراق کردوونیه ته وه له ناوچه ی ئاکریدا هه رچه نده له چاو دامای دانیشستوانی ناوچه که دا به ژماره یه کی که م داده نرتین به لام که لکیکی زۆریان به خشیوه به نه ته وه که مان له ئاکریدا. داخه که م له بهر که مه ترخه می خۆمان و بی کاره یی هه ندیک فه رمانه رانی میری هه ندیک له و خوتیندنگایانه داخرا بوون. له (۱۱) خوتیندنگای سه ره تایی (۵) یان ماونه ته وه.

نایین

نه ته وه له سه ر تایینی خونکاره کانی خۆی بووه. ^(۱) له پیتشدا (تایینی زه رده شتی) له ناوچه که دا بلا و پۆته وه. تایینی مه سیحیش که که مه یک له کوردستاندا بلا بوو بووه به شی ناوچه ی ئاکرتیش تیدا بوو. تایینی ئیسلامیش که له سالی (۲۰) ی کۆچیدا و له سه رده می پیتشه وای مه زن (عومه ر کوری خه تاب) دا له ناوچه ی ئاکریدا بلا بووه وه، له لایه ن دانیشستوانی ناوچه که وه به ره نگاری به کی زۆر نه کرا. ئەمه ییش سه به رته به وه بوو که زۆریه ی ناوه رۆکی (تایینی زه رده شتی) و (تایینی ئیسلام) یه ک ده گرنه وه. هه ردوولایان باوه ریان به خودا و، به نووسراوه تایینی سه کانی خودا و، به پیتغه مه به رانی خودا و، به فریسته کانی خودا و، به رۆژی چه ندو چون کردنی خودا له رۆژی زیندو کردنه وه ی مردووه کاندای هه یه. هه ردوولایشیان هۆگری چاکه ن و دژی خراپه ن. له هه ر دوولایشیاندا مرۆقی چاک له لایه ن خوداوه پاداشتی ده دریتتی و، مرۆقی خراپیش سزای ده درئ. له هه ردوولایشیاندا به هه شت و دۆزه خ هه یه و، ئامانجی خودایش له تایینه کانی و له پاداشت و سزاکانی چاکه ی مرۆقه و، ده یه وی مرۆق له درنده ییبه وه بگه ییتیتته پله ی فریسته یی، یاخود مرۆقی ته و او. ئیستاکه ییش زۆریه ی دانیشستوانی ناوچه که موسلمانن و له سه ر پیره یی (شافعی) ن. به شه که ی تریش له دانیشستوانی ناوچه که مه سیحین. له م سه دانه ی دوا ییه دا ریتچه که ی (قادی) و (نه قشه بندی) له ناو موسلمانانه کاندای بلا بوونه وه. هه روه ها مه سیحیه کانیش دایه شبوون له ناوه ند ریره یی (کاتۆلیکی) و (نه ستووری) و (ئۆرتۆدۆکسی) دا. (شپه خه کان) و (قه شه کان) ده سه لاتیکی تایینی به هیزیان هه بوو. به لام که کوران و جینشینانی ئه و خاوه ن ده سه لاتانه له

(۱) له سه ر ئه و په نده عه ره بیبه ی (الناس علی دین ملوکهم)

فه رمانی سه رشانی خۆیان لایاندا و ده ستیان دایه ده سه لاداری به کی جیهانی پر زه بره زه نگ و زۆرداری، نه ته وه که له م سالانه ی دوا ییه دا لیبیان ته که بنه وه و، ده سه لاته کانیان به ره به ره کزیوو و نه ما. ئیتر له وه دوا ئازاد یخوازه کانی ناوچه ی ئاکری له و زۆروسته م و به نده ییبه رزگاریان بوو.

له سه ره تای سه ده ی ئیستایشدا بیروباوه ریه کانی (نیشتمانی) و (نه ته وه یی) و (پیتشکه و تنخوازی) له ناوچه که دا سه ریان ده ره ینا. به کورتی بزوتنه وه و جموجۆلیان و کارگوزارییان بریتیه به به ره نگاری کردنی ئه و بیروباوه ریه پر یوو چانه ی هه ندیک پیاوانی تایین و قه شه کان نووساندوویانه به تایینه کانه وه، به مه سه ستی رووتاندنه وه و چه وساندنه وه ی نه ته وه که یان له گه ل به ره نگاری کردنی (نه خوتینه واری) و (زۆرداری) و (نه خۆشی) و (هه ژاری)، که له سه ر ده ستی زه ویداره کان و فه رمانه ییبه زۆرداره کاندای توشی نه ته وه ی کورد هاتوون له ناوچه ی ئاکریدا... جووله که کانیش که له هه زاران سالانه وه په وویان کردووه و گه یشتوونه ته ئەم ناوچه یه، له م دوا ییه دا، له سالی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا چوونه وه بۆ خاکی فه له ستین.

جیمای کۆن

له شاری ئاکریدا که لاه ی گه لیک که لات و ساختمان و جۆگا و سارداو و بیر و ژوور هه ن که له به رد دروست کراون و هه لکه ندراون، که ته مه نیان ده گه ریته وه بۆ هه زاران سالان. کلێسای یه عقووبیه کانی مه سیحی و، که نشته ی جووله که کان و، مزگه وته گه وره که ی موسلمانان و، مزگه وتی (تولیتان) و، ئارامگای (شیخ عه بدوله عزیز) ییش له و جیمایه کۆنانه ن.

به ته نیشته دیتی (گونک) ییشه وه که له لادیتی سورجی دایه، چه ند وینه یه ک کیشراوه، که له سه ر به رد هه لکه ندراون، شپوه ی خونکاریک و کاربه ده سه ته کانی و سه ربازه کانی پیتشان ده دن له کاتی راوکردا...

له گوندی (شۆش) ییش جیمای که لاتیتک و چه ند نووسینیک به شپوه ی بزمازی و، چه ند ئارامگایه کی زۆر کۆن هه ن، ته مه نیان ده گه ریته وه بۆ پیتش له دایکیبونی پیتغه مه بهر مه سیح.

له گونده کانی (که لادیر) و (که لاتی) و (سوسناوا) و گرده کانی لادیتی (عشائر السبعه) دا، جی ماوی که لات و بابه تانی تر هه ن که هه موویان میژوو یین و هی سه رده می کۆنن.

که له سالی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) ییشدا جووه کانی ئاکری گه رانه وه فه له ستین، کۆمه لیککی گه وره مان له پیتسته ئاسکی نووسراو به شپوه ی نووسینی (عییرانی) دۆزیبه وه، له ژیر زه مینی که نشته که یاندا، ناردمانن بۆ ده سگای جیمایانی کۆن له مووسل بۆ پاراستنیان.

شارستانی و رۆشنبیری

ئه گه ر باش وردبینه وه له و جیمایه میژوو ییانه ی که هه ن له ئاکری و شۆش و گوندکدا و، سه رنج له چۆنیتی دروستکردنیان بده یین و، هه روه ها ئه گه ر ته ماشای جۆر و ژماره ی ئه و کار و پیتشانه بکه یین که له ناوچه که دا باون و، سه یری شپوه ی دروستکردنی ساختمان و ناوه دانی ناوچه که بکه یین و، له باری ژبانی کۆمه لایه تی و، شپوه ی گوزه ران و لئ هاتوویی مێشکی دانیشستوانی ناوچه ی ئاکری وردبینه وه، ئه وه مان

بۆ دەرددەكەوئى كە ئەم ناوچەيە لە سەردەمانى رابردووى خۆيدا، تا چ ئەندازەيەك خاوەنى شارستانىتى و پيششكەوتووى بووه، كە مافى ھەيە پيشانەوہ بنازرى. چونكە لەگەل ئەو ھەموو مەرگەسات و سەرگەردانى و مالتۇيرانببەدا كە بەسەر ئەم ناوچەيەدا ھاتووہ، لە سەرەتاي ميژووہوہ ھەتا ئىستا، ھيشتا دانىشتووہكانى گيانە پاكە خاوتنەكەى خۇبان پاراستووہ، كە تىنووى پيششكەوتن و بەرزبوونەوہيە. ئەم گيانەيش بەلای منەوہ، ھەر لەو شارستانىتى و رۆشنىبىيەوہ پەيدا بووہ كە لە سەردەمانى پيشووياندا ھەيانبووہ. جا منبش ھەر پشت بەم گيانە بەھيژ و ھەرەتە و، گەشە كار و، ھەلمەت بەرە دەبەستم، كە پيشبىنى بكەم، كە ناوچەى ئاكرى لە توانايدا ھەيە گەورەبىيەكەى پيشووى خۆى لە شارستانىتى و رۆشنىبىرى بەرز و پيرۆزدا بگيترتەوہ بۆ خۆى.

زەويىناسى ناوچەى ئاكرى

سنوورەكەى

باكوورى: رووبارى زىي گەورە. ئەم سنوورە ناوچەى ئاكرى لە ناوچەكانى رەواندز و زىيار و ئامىدى جيا دەكاتەوہ.

رۆژھەلاتى: رووبارى زىي گەورە. ناوچەكە لە ناوچەكانى ھەولير و رەواندز جيا دەكاتەوہ.

رۆژئاواى: رووبارى خازر. ناوچەكە لە بەشيكى ناوچەى ئامىدى، ئىنجا دەۆك و شىخان جيا دەكاتەوہ.

باشوورى: رووبارى خازر. ناوچەكە لە بەشيكى ناوچەى (موسل) و ھەولير جيا دەكاتەوہ.

پيتوانەى

پيتوانەى ناوچەى ئاكرى دەگاتە (۲۸۹۱) كىلۆمەترەى چوارگۆشەيى. لەم پيتوانەيە نزىكەى دوو بەشى بەزەويى كشتوكال دادەنرى.

سەرژمىرى

سەرژمىرى ناوچەى ئاكرى بەپيى دوامين (ژمارە سەرکردن) كە لە سالى ۱۹۴۷د كراوہ، ھەروەھا بەپيى پەراوہ تۆماركراوہكانى دەسگاي سەرژمىركردن (كە پەيوەندى بەھۆزى ھەركىبەوہ ھەيە، كە ئەوان لە كاتى سەرژمىركرنەكەدا لە ھاوينەھەوارەكانى ئىيراندا بوون) دەگاتە (۳۵۸۱۸) كەس.

ئەويش بەم رەنگەيە

نۆينە	مىيەنە	ھەموى
۲۹۶۴	۲۶۲۷	۵۵۹۱ ئاكرى
۴۰۱۰	۴۸۴۵	۸۸۵۵ لادىيى بىرەكەپرە
۳۰۶۷	۴۵۲۸	۷۵۹۵ لادىيى سورچى
۴۲۳۶	۶۰۹۷	۱۰۳۳۳ لادىيى عشائر السبعە

۱۵۵۵	۱۸۸۹	۳۴۴۴ ھۆزى كۆچەرى ھەرىكى
۱۵۸۳۲	۱۹۹۸۶	۳۵۸۱۸ ھەموى

ئەوئەندە ھەيە لەم ژمارە سەرە، ھەزار كەسىكى جوولەكەى لى رۆيشتووہ بۆ فەلەستىن. كەواتە ئىستا سەرژمىرى ناوچەى ئاكرى دەگاتە (۳۴۸۱۸) كەس.

ژمارەى گوندەكان

ناوچەى ئاكرى بەشارى ئاكرى وە لە (۲۲۲) گوندى ئاوەدان پيشكەاتووہ (۷۲) گونديان لە لادىيى بىرەكەپرەدان. (۸۳) گونديان لە لادىيى سورچيدان (۶۷) گونديشان لە لادىيى (عشائر السبعە) دان.

گوندەكانى ميرى

لەم ھەموو گوندانە (۴۴) گونديان ھى ميرين. (۲۷) گونديان كەوتووئەتە لادىيى سورچىبەوہ. (۶) گونديان كەوتووئەتە لادىيى (عشائر السبعە) وە. (۱۱) گونديشان كەوتووئە لادىيى (بىرەكەپرە) وە.

گوندە ويرانەكان

لە ناوئەندە نىبە سەدەى رابردوودا ژمارەى ئەو دييانەى ويران بوون لەم ناوچەيەدا دەگاتە (۸۱) دى. لەمانە (۵۵) دييان ھى ميرى بوون. (۲۶) دييشيان ھى كەسانى تر بوون. بەم پيشە لە پيش پەنجا سالدا، ژمارەى گوندەكانى ناوچەى ئاكرى گەيشتوتە (۳۰۳) گوند. كەچى زۆرتەر لە چواربەكيان ويران بوون. ھۆيەكانى ئەم بارە ناھەموارەيش ئەمانە بوون: بەرپۆبەردنە خراپەكەى فەرمانرەوايى عوسمانى، نەبوونى و گرانى سەردەمى شەرى جىھانى بەكەم، ھەروەھا پشپوى و ئاژاوہ و شۆرشەكانى ناوچەكە

كەش

كەشى ناوچەى ئاكرى لە ھاويندا مام ناوئەندىيە لە گوندەكانى سەر شاخدا بەلام لە زستاندا ساردە. ھەرچى گوندەكانى ناو دۆل و دەشتەكانن وەك ئەوانەى لە بەشيكى لادىكانى بىرەكەپرە و سورچى و، بەشى زۆرى لادىيى (عشائر السبعە)دان، لە ھاويندا گەرمترن و، لە زستانيشدا وەك ئەوانى تر ساردن. ئەوہى سەرنج رادەكيشيت ئەو گوندانەى لەسەر شاخەكان دامەزراون و روويان لە رۆژە و، ئاويان كەمە، ياخود دوورن لە تەووژمەكانى بارەشەوہ، يان شاخەكان دەوربان گرتوون، لە گوندەكانى تر گەرمترن، وەك ئەو گوندانەى كەوتووئەتە بنارى ئەو شاخانەى رووہ و باشوورن لە شاخەكانى (پيرس) و (ئاكرى)دا. بەلام پۆيەكانى شاخەكان و ئەو جىگايانەى كەوتووئەتە سەريانى شاخەكان، لە ھاويندا فينكايىبەكى وەھايان ھەيە كە مۆف دەگەشپيتەوہ. بەلام لە زستاندا كەس ناتوانى تيباندا نيشتەجى بى، چونكە سەرمايەكى توندوتىژ و بەفريكى زۆريان لى دەبارى.

سروشنی زهوییه‌کە

شاخه‌کانی ئاکرئ و پیرس و ئەو بان و گردانه‌ی لیبیان بۆته‌وه نزیکه‌ی نیوه‌ی پیتوانه‌ی زهوی ناوچه‌ی ئاکرئ داگیر ده‌کەن. جا لەم جۆره زهوییه بەرده‌لانا نه‌دا ماوه‌یه‌کی ته‌سک هه‌یه بۆ چاندنی دانه‌وێله. به‌لام بۆ پرواندنی باخ و ره‌زی دارودره‌خت زۆر به‌کار دێن. بێجگ له‌وه جینگای جه‌نگه‌ل و دارستانی سروشتین، که دانیشتوانی ناوچه‌که بۆ داری سووتاندن و خه‌لووز دروستکردن و پێشه‌سازی و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردن به‌کاربان ده‌هێن و که‌لکێکی زۆریان لێ ده‌بین. دیاره ئەگه‌ر ئەم شاخه‌ بلتاندانه‌یش نه‌بوو، نه‌ به‌فرمان بۆ که‌له‌که‌ ده‌بوو، نه‌ ئەم هه‌موو سه‌رچاوه‌ ئاوه‌ زۆرانه‌یشمان بۆ په‌یدا ده‌بوو، تا بتوانین ئەو زهوییه ده‌شتایی و به‌رز و زمه‌ی لادیکانی (عشائر السبعه) و (سورچی) و (بیره‌که‌پره) ئا و بدین، نه‌ ئەو هه‌موو به‌روبووم و به‌ره‌مانه‌یشمان ده‌ست ده‌کوت که‌ پرن له‌ دانه‌وێله و میوه و سه‌وزه و به‌ری دار. ئەمه‌نده و هه‌روه‌ک سه‌رنجی راکیشاوم پۆیه‌ی شاخه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ و به‌شێکی گه‌وره‌یش له‌ لاپاله‌کانیان که به‌ره‌و رۆژن و رووه و باشوورن، به‌رده‌لانن و هه‌یجان تێدا نه‌رواوه و زۆر سه‌ختیشتن بۆ پیدا رۆیشتن. که‌چی به‌شی زۆری زهوییه‌کانی لادیی (عشائر السبعه) ده‌شتایی یاخود هه‌وراز و نشیوییه‌کی که‌میان تێدا،ه، بریتین له‌ گه‌لێکی رووت و زۆر که‌م به‌ردیان تێدا ده‌بینیت. ئەوه‌نده هه‌یه ئەم جۆره زهوییه‌که بریتین له‌ گه‌ل که‌م ئاون. که‌واته چاره هه‌ر ئه‌وه‌یه که توروهمیای ئاوه‌لکێشان به‌کار به‌یترین بۆ ئەمه‌ی تیروته‌سه‌ل له‌ ئاوی رووباره‌کانی (زێی گه‌وره) و (خازر) ئەو زهوییه ده‌شتاییانه ئاویدرین. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو زهوییه‌که، ئەو دۆلانه‌ی له‌ نزیک هه‌ردوو شاخه‌که‌وه‌ن، ئاویان زۆره، وه‌ک (دۆلی نه‌هله) که له‌لادیی بیره‌که‌پره دایه و، به‌راستی له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی تری ناوچه‌ی ئاکرئ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌پێتتره و، زۆرتربش به‌که‌لکی کشتوکال دیت.

په‌نگه له‌ هه‌موو جینگایه‌ک تینوتر بۆ ئاوه‌ زهوییه‌که بیت که نزیک به‌لاپاله‌کانی شاخی پیرس بن که رووه و باکوور هه‌لکه‌وتوون و به‌رامبه‌ر رووباری زێی گه‌وره. چونکه هه‌رچه‌نده نزیکن له‌و رووباره گه‌وره‌یه که ناوم برد، ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه که له‌تاو تینوویه‌تی بمرن. هۆی ئه‌وه‌یه که ئەو زهوییه‌که له‌ بارستایی ئاوی رووباره‌که زۆر به‌رزترن. بریتین له‌ گه‌ل و خۆل له‌ شتیوه‌یه‌کی ده‌شتایی پر به‌رز و زمیدا. ئیستاکه هه‌یج کشتوکالێکیان تێدا نارووت، کشتوکالی زستانه نه‌بیت، که مه‌رمه‌مه‌ژی ده‌که‌ونه ژیر به‌ختی بارانه‌وه. به‌کوورتی زهوییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ بۆ کشتوکال زۆر به‌کار دێن. ئەوه‌نده هه‌یه که‌لک و فه‌ر ده‌سته‌که‌وتن له‌م زهوییه‌که به‌خه‌باتی فه‌رمانه‌واییه‌وه که له‌ کۆری نامۆزگاری کردن و ئاراسته‌کردنی لادیییه‌کاندا بیکات له‌گه‌ل پشترگرتن و یارمه‌تیدانیان و ده‌ستگیرۆیی کردنیان. هه‌روه‌ها به‌نڊیشه به‌هه‌ول و تیکۆشانی خاوه‌ن زهویوزاره‌کان و جووتیاره‌کانه‌وه، که ئەم زهوییه‌کان له‌سه‌ر شتیوه‌یه‌کی نوێ به‌رهم به‌یشتن.

شاخه به‌ناوبانگه‌کان

گه‌رنگترین شت له‌ ناوچه‌ی ئاکرئدا که هه‌ن دوو شاخی درێژن له‌ رۆژه‌ه‌لاتی ناوچه‌که‌وه ده‌کشین بۆ رۆژئاوای، له‌ ناوه‌ند رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازردا. ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه که بلتین هه‌ردوو شاخه‌که به‌رامبه‌ری به‌کتری جووت ده‌کشین. (دۆلی نه‌هله) یه‌ش که به‌چاوه‌نده‌زازه جوانه‌کانی و، گونده ئاوه‌دانه‌کانی و به‌روبوومه زۆره‌کانی و سه‌رچاوه ئاوه تیروته‌سه‌له‌کانی به‌ناوبانگه، که‌وتووته ناوه‌ند ئەو هه‌ردوو شاخه‌وه. ناوی یه‌کێک له‌و شاخانه (شاخی ئاکرئ) یه‌ که لادیکانی بیره‌که‌پره و سورچی له‌ یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. ناوی شاخه‌که‌ی تریشیان (شاخی پیرس) ه که‌ که‌وتووته ناو لادیی بیره‌که‌پره‌وه و (دۆلی نه‌هله) و (دۆلکه و دۆلازبیار) له‌ یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. ئەو شوێنانه‌ی لێ ده‌ریجی که‌ که‌وتوونه‌ته سه‌ر پۆیه‌ی شاخه‌کان و، ته‌نیشته گونده‌کان که دارپین و خه‌لووز دروست کردنیان تێدا به‌کار ده‌هێنن، ئیتر هه‌ردوو شاخه‌که به‌دارودره‌ختی به‌روو و، مازوو و، گۆژ و، دره‌ختانی سروشتیتر داپۆشراون. ئەو رینگه‌یه‌ش که له‌ شاری ئاکرئوه ده‌روات بۆ بیره‌که‌پره به‌سه‌ر ئەم هه‌ردوو شاخه‌دا هه‌لده‌گه‌ری، رینگه‌که هه‌تا بلتیت سه‌خته. له‌ سالانی سه‌ختدا به‌هۆی به‌فری زستانه‌وه، ده‌به‌ستری که‌س ناتوانی ها توچۆی تێدا بکات. هه‌رچی شاخی ئاکرئیه چه‌ند گه‌لییه‌ک که‌رتی ده‌کات که زۆر به‌ناوبانگن. گه‌لییه‌کان ئەمانه‌ن: (حه‌سه‌ن ماما، گوندک، شرتا). شاخی (پیرس) یه‌ش ئەم گه‌لییه‌که که‌رتی ده‌کات: (مار، دۆله‌ده‌ر و سپیندار).

جا له‌ لاپاله‌کان و بناره‌کانی ئەم دوو شاخه‌دا زۆریه‌ی گونده‌کانی لادیی بیره‌که‌پره لادیی سورچی دامه‌زراون. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی سه‌رچاوه ئاوه سارده سازگاره‌کان هه‌لده‌قۆلین، که له‌ شوێنی خۆیاندا لیبیان ده‌دوین.

رووباره به‌ناوبانگه‌کان

ناوچه‌که، له‌ لاکانی باکور و رۆژه‌ه‌لات و، زۆریه‌ی لاکانی رۆژئاوا و، باشوورییه‌وه، ئاوه‌کانی رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازر، ده‌ره‌ی ده‌دن. ئەم دوو رووباره هه‌رچه‌نده ئیستاکه که‌لکیان بۆ دانیشتوانی ناوچه‌که که‌مه، له‌ رووی کشتوکاله‌وه، که هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه مه‌کینه و ئامێرانی کشتوکالی نوێیان تێدا به‌کارناهێن بۆ ئاوه‌لکێشان، به‌لام له‌ دوا‌رۆژدا که لادیییه‌کان هۆگری شتیوه‌ی کشتوکالی نوێ بوون، که‌لک و فه‌رێکی زۆریان له‌م دوو رووباره ده‌ست ده‌که‌وێت. چونکه هه‌ردوو رووباره‌که به‌ته‌نیشتیانه‌وه گه‌لیک زه‌وی بێ ئاوی پان و فراوان هه‌ن، که له‌وان به‌رزتر هه‌لکه‌وتوون و، ئیستاکه هه‌یج که‌لکێکی ئەوتۆیان لێ ده‌ست ناکه‌وێت.

له‌گه‌ل ئەم باره‌یشدا، ئاوی سه‌رچاوه ئاوه‌کان که یه‌کتر ده‌گره‌نه‌وه و، گه‌لیک ئاویان لیتراوه وه‌ک چه‌مه‌کانی (سووسه، بریشوو، گبیل، شیفا لاله‌یی و که‌شتا)، که له‌ زهویوزاری گونده‌کان ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه، لادیییه‌کان که‌لکێکی ئەوتۆیان لێ نابین، هه‌ر له‌ ریتی خۆیانوه ده‌رۆن تا ده‌گه‌نه (رووباری خازر) یان (زێی گه‌وره) و، ده‌رۆینه‌ ناویانه‌وه.

شار و گونده به ناوبانگه کان

۱- ناکری: بنکه‌ی ناوچه‌که‌یه. له بناری شاخی ناکری و لاپاله‌کانیدا دامه‌زراوه. به‌ئاوه‌دانی و ره‌زوباخ و، چاوئه‌ندازی سروشتی جوان و، ئاو و بای سازگار و میوه‌ی چاک و خوئشه‌وه به‌ناوبانگه. له راستیدا له هه‌موو هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌که‌ جواتتر و خوئشتره. ژماره‌ سه‌ری دانیش‌تووه‌کانی ده‌گاته (۵۰۰۰) که‌س. چاکیی شارستانی و چاکیی لادیی له خویدا کوژدۆته‌وه. ته‌مه‌نی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ چه‌ند سه‌د سالتیک پیش له دایکبونی مه‌سیح. جی ماوی وه‌های تیدایه که‌ یه‌جگار کوژن. وا له خواره‌وه هه‌ندیک زانیاری له بابته ناکریوه ده‌نوسم که‌ هی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یه‌تی:

ژماره	ژماره
۱۱۵۸ خانوو	۸ میس گه‌ره‌کان
۲۴۶ دووکان	۴ دارتاشه‌کان
۳۸ کووتالفرۆش	۱۸ به‌رگر دووه‌کان
۷۳ ناوازه‌فرۆش	۳ ئاسنگه‌ره‌کان
۱۲ چایچی	۳ که‌باب فرۆش
۹ دانه‌وێله‌فرۆش	۳ چیشته‌خانه
۲ میوانخانه	۲ ته‌نه‌که‌چی
۵ سه‌وزه‌فرۆش	۶ پینه‌چی
۱۰۷ پیشه‌گه‌ران	۳ سۆل دوروو
۴ نالبه‌نده‌کان	۶ سه‌رتاشه‌کان
۷ نانه‌واکان	۳ به‌رد شکیین
۳ لۆکه‌شیکه‌ره‌وه	۱۰ رۆن زه‌بتوون خانه
۴ که‌وش دوروو	۱ خوتین گر
۷ که‌لاش دوروو	۱ یانه
۳ کوپان دوروو	۵ سه‌یرانگه‌ی گشتی
۵ زێره‌نگه‌ر	۸ مزگه‌وت
۱۰ زێوگه‌ر	۱ مزگه‌وتی گه‌وره
۹ کوشتیار (قصاب)	۲ کلێسا
۸ وستای خانوو به‌به‌رد و کسل	۳ خوتیندنگا
۱ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و گه‌ج	۵۰۰ باخه‌کان
۶ به‌رد هه‌له‌که‌ن	۳ گه‌ره‌که‌کان
۲ گه‌ج سوتین	۲ نووسراوخانه‌ی گشتی

۶ کسل سووتین

۱ گه‌رماو

- له چه‌ند جیگایه‌کی تری ئه‌م نووسراوه! زانیاری تریش له بابته شاری ناکریوه پیشکه‌ش کراوه.
- ۲- بجیل: بنکه‌ی لادیی سورجییه، به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی جوان دانراوه. گوندیکی بچووکه، که‌وتووه‌ته بناریکی شاخی ناکریوه، که‌ پتی ده‌لین (سه‌ری ساده). ده‌لین کاتیکی وه‌های به‌خۆبه‌وه دیوه که‌ زۆر گه‌وره و فراوان بووه. ته‌نانه‌ت شاری ناکرییش له‌ژیر چنگی ئه‌ودا بووه. سه‌د سالتیک ده‌بێ کراوه به‌مه‌له‌به‌ندیک بۆ شێخه‌کانی لادیی سورجی. له‌لایه‌ن په‌رپه‌وه‌کانیانه‌وه، گوژدۆکانی شێخه‌کانی سورجی دیدنی ده‌کریین.
- ۳- که‌لاتی: گوندیکی بچووکه. که‌وتووه‌ته سه‌ر بناریکی شاخی ناکری که‌ له‌و شوپنه‌دا ناویان ناوه (شاخی به‌رات). ئه‌میش به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی خوئش و جوان داده‌نرت. جیماوی که‌لاتیکی میژوویی تیدایه که‌ میره‌ زه‌ویداره‌کان به‌کاریان هیناوه.
- ۴- شۆش: گوندیکی گه‌وره‌یه. له‌سه‌ر بناریکی شاخی ناکری دامه‌زراوه. به‌میوه‌ی ناوازه و نایابی جوژ جوژ و، ئاووبای سازگار و فینک و چاوئه‌ندازی سروشتی جوان ناوبانگی ده‌رکردوو. ژماره‌ سه‌ری ده‌گاته (۷۰۰) که‌س، جی ماوه‌ی زۆر کوژن و، جیگایانی پیروزی تیدایه، که‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن له سه‌رده‌می کوئیدا ئاوه‌دانی و شارستانی تیدا بووه له‌گه‌ڵ به‌چنگیدا. ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ییش له زانایان و، وێژه‌وانان و، سه‌رکردانی ناو‌دار تیدا په‌یدا بووه.
- ئه‌م گوندانه‌ی له‌سه‌ره‌وه ناومان بردن له‌گه‌ڵ شاری ناکریدا که‌وتوونه‌ته سنووری لادیی سورجییه‌وه.
- ۵- به‌رده‌ره‌شی گه‌وره: گوندیکی گه‌وره‌یه. به‌لام ئاوی که‌مه‌ و له‌ هاوینیشدا گه‌رمه. که‌شه‌که‌ی سازگاره. که‌وتووه‌ته ناو زه‌وییه‌کی ده‌شتاییه‌وه. بنکه‌ی لادیی (عشائر السبعه) یه. که‌وتووه‌ته باشووری ناوچه‌ی ناکریوه. نزیکه‌ له‌ ریگه‌ی ناکری و مووسله‌ وه‌که‌ ده‌میکه‌ قیرتاو کراوه.
- ۶- داره‌توو: گوندیکی گه‌وره‌یه. که‌م ئاوه. که‌شه‌که‌ی سازگاره. له‌ هاویندا گه‌رمه. که‌وتووه‌ته باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعه) دا. به‌دانه‌وێله‌ به‌ناوبانگه.
- ۷- زه‌نگه‌نان: گوندیکی گه‌وره‌یه. ئاوی که‌مه‌. له‌ هاویندا گه‌رمه. به‌لام که‌شیکی سازگاری هه‌یه. که‌وتووه‌ته باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعه) دا. به‌دانه‌وێله‌ به‌ناوبانگه.
- ۸- بیره‌که‌په‌ره: گوندیکی بچووکه. نزیکه‌ له‌ شاخی پیترس و رووباری زبی گه‌وره‌وه. بنکه‌ی لادیی بیره‌که‌په‌ره. ئاوی که‌مه‌. له‌ هاویندا که‌شیکی سازگاری هه‌یه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان ده‌وره‌یان داوه. شۆرپه‌کانی بارزانییه‌کان له‌ نزیکه‌یه‌وه قه‌وماون. بۆیه‌کا ناوبانگی ده‌رکردوو. سه‌رده‌میکیش کرابوو به‌بنکه‌ی ناوچه‌ی زبیار.
- ۹- دینارته: گوندیکی بچووکه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان چوارلایان گرتوو له‌ دۆلی (نه‌هله) دا. که‌وتووه‌ته ناوه‌پاستی ئه‌و دۆله‌ی له‌ ناوه‌ند شاخی ناکری و شاخی پیترس دایه. له‌ چه‌قی ئه‌و ریگایه‌یشدایه که‌ له‌ ناکریوه ده‌کشی بۆ بیره‌که‌په‌ره. له‌ هاویندا که‌شه‌که‌ی سازگاره. ئاویشی زۆره.

زەویەییەکی زۆربەشی ھەبە کە بۆ کشتووکاڵ دەست بەدەن. بەمیوهی ڕەنگاوپرەنگیەوه ناویانگی دەردکردووە. ئەمیش بەھۆی شۆرشەکانی بارزانییەکانەوه ناویانگی دەرجوووە. بەلبازخانەییەکی تێدایە لەگەڵ نەخۆشخانە (مستوصف) یک، لە سنووری لادیی بیریەکەرە داہە.

۱- سەری سادە: جیگایەکی جوان و ھاوینەھەوارێکی خۆش و ناوازیە. کەوتووەتە سەر پۆیە زنجیرە شاخی ئاکرێ، لە نزیک گوندی بجیلەوہ. لە ھاویندا کزەبایەکی فینکی خۆشی ھەبە. شوپنەکە و ھاوینەھەوارێکی خۆش و ناوازیە. کەوتووەتە سەر پۆیە زنجیرە شاخی ئاکرێ و ناوچەکانی دراوسێی. جەنگەلستان و دارستانی دار بەروو و، دار مازوو چوارلایان تەنبیوہ. گەلیک سەرچاوەی ئاوی سارد و سازگاری تێدایە. سەردەمیک گوندی تێدا بووہ. لەلایەن گوندەکانی دراوسێیەوه کراوہ بەھاوینەھەوارێکی دەمدەمی و سەیرانگاہیکی ھەموو دەمی لە کەشەکانی ھاوین و پایز و بەھاردا.

پێگای گشتییەکان

پێگای ئاکرێ و مووسل: گرنگترین پێگای بازگانییەکە ناوچەیی ئاکرێ دەبەستێ بەمووسلەوہ. پێگاکە قیترتاو کراوہ، درێژایی دەگاتە (۹۵) کیلۆمەتر کە نزیکە (۵۰) کیلۆمەترە لە سنووری ناوچە ئاکرێ داہە. بەپانی لادیی سورچی دەپێت. بەدرێژی لادیی (عشائر السبعۃ) دەپێت.

پێگای ئاکرێ و بیریەکەرە: ئەم پێگایە بەناو شاخە سەختەکاندا دەروات. درێژایی (۳۰) کیلۆمەتر دەبێ. دانیشتوانی لادیی بیریەکەرە و زۆربەیی دانیشتوانی ناوچەیی زیبار و بەشیک لە دانیشتوانی ناوچەیی رەواندز پێیدا دەروژن. لە زۆربەیی سالاندا، لەبەر بەفر و بارانی زۆر، ئەم پێگایە لە ریبوار بەریەست دەبێ. لە گەلیک سالانەوہ نامەکاری لە ئارادا بەبۆ کردنەوہی پێگای ئۆتۆمبیل لە ناوہند بئەکە ناوچەیی ئاکرێ و بئەکە لادیی بیریەکەرەدا. بئە گومان ئەم پێگایە نرخیکی بەرپۆیەبەرایەتی و سەریازی و بازگانی و ئاوەدانی گەورەیی ھەبە بۆ ناوچەکە. دانیشتوانی ناوچەکە بەئاواتەوہن رۆژیک زووتر بکریتەوہ. چونکە ئەوان پاشکەوتووی دەستی ئەوہن کە نەکراوہتەوہ. نەبوونی ئەو پێگایە پەکی ھەموو کاریکی گرنگی خستوون.

پێگای ئاکرێ و بجیل: ئەم پێگایە بەناو شاخدا دەروات، بەلام سەخت نییە. درێژی (۱۵) کیلۆمەترە. لە سالی ۱۹۴۳دا دەست بەکردنەوہی کراوہ بۆ ئۆتۆمبیل. بەلام پاشان وەستینراوہ. دواي ئەوہ لە برانەوہی سالی (۱۹۵۰)دا دەست کرایەوہ بەکردنەوہ و تەواوکردنی. بەم زووانە تەواو دەبێ. ھێچ نەماوہتەوہ لە پێگاکە بکری پێدیک نەبێ لەسەر چەمی (گبیل) کە ئاوەکەیی لە تەنگی (حەسەن ماما) وە تێپەر دەکات. ئەم تەنگەیش بەناو شاخی ئاکریدا پەیدا بووہ. زۆربەیی گوندەکانی لادیی سورچی کە کەوتوونەتە بەر رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ لەم پێگایە کەلکیان دەست دەکەوێ.

پێگای ئاکرێ و بەردەپەشی گەرە: لە پێگای (ئاکرێ و مووسل) ھوہ لە ئاستی گوندی (شیتوہی)دا، لکیک جوێ دەبیتەوہ دەچی بۆ گوندی (بەردەپەشی گەرە) کە بئەکەیی لادیی (عشائر السبعۃ)یە. ئەم

پێگایە درێژایی نزیک (۲،۵) کیلۆمەترە. کیلۆمەترەییەکی لێ کراوہتەوہ و بەردرێژیش کراوہ. ئەمە لە برانەوہی سالی (۱۹۵۰)دا. رەنگە لە سالی (۱۹۵۱)دا تەواو بێت.

ئێتر ئەمەندە پێویستە ئەوہیش پێشان بەدین کە ئۆتۆمبیل دەتوانی بۆ ژمارەییەکی زۆر لە گوندەکانی لادیکانی (عشائر السبعۃ) و سورچی پروات، چونکە ھەرچەندە پێگاکان خوداکردن و سروشتین، بەلام بەتێکۆشانێکی کەم تەخت دەکرین.

پردەکان

گەرەترین پردی ناوچەکە پێی دەلێن (پردی مەندان) کە کەوتووتە باشووری ناوچەکەوہ و لەسەر رووباری (خازر) دروست کراوہ. ئەم پردە لە سنووری لادیی (عشائر السبعۃ)دا دامەزراوہ. ناوچەیی ئاکرێ و ناوچەیی مووسل دەبەستێ بەبەکترەوہ. ئەمیش بەشیکە لە پێگای ئۆتۆمبیلی ناوہند ئاکرێ و مووسل. لە نزیک شاری ئاکرێ وە دوو پردی بچووک ھەبە. ھەرەھا دوو پردی تریش ھەن لەسەر چەمی (لالەیی) و چەمی (کەشتا) کە کەوتوونەتە سەر پێگای ئۆتۆمبیلی ئاکرێ و مووسل.

پردە بچکۆلەکان

لەسەر پێگای ئاکرێ و مووسلدا، لەناو سنووری ناوچەکەدا گەلیک پردە بچکۆلە (قنطرە) ھەن، گرنگەکانیان ئەوانەن کە لە نزیک گوندەکانی (عامیانو، قۆرەبەک، جووجەری گەرە و جووجەری بچووک) ھوہن.

لەسەر پێگای (ئاکرێ و بجیل)یشدا کە تازە کراوہتەوہ، چوار پردە بچکۆلە ھەن کە نزیک لە شاری (ئاکرێ، جوونا، باشقال ناغا و باشقال رەوہند) ھوہ. لەناو شاری ئاکریشدا سێ پردە بچکۆلە ھەن.

بوارەکان

سێ بوار (مەجر) لەسەر رووباری زێی گەرە ھەن:

۱- بوازی بلە: ئەم بوارە نزیکە لە گوندی بیریەکەرەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ بئەکەیی ناوچەیی زیبار. کەوتووتە باکووری ناوچەیی ئاکرێوہ.

۲- بوازی سەرکەفرۆک: ئەم بوارە لە گوندی (سەرکەفرۆک) ھوہ نزیکە کە لە سنووری لادیی سورجیداہە و کەوتووتە رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ لادیی (دێرە حەریر) کە بەشیکە لە ناوچەیی (رەواندز) (*).

۳- بوازی گرد مامک: ئەم بوارە لە نزیک گوندی (دەحڵەپێ) وە دامەزرتراوہ کە لەناو سنووری لادیی (عشائر السبعۃ) داہە و کەوتووتە رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ لادیکانی (دێرە حەریر و ھەولێر).

(* لادیی دێرە حەریر لە سالی ۱۹۵۲دا خرایە سەر ناوچەیی شەقلاوہ. (ش. ف)

هۆی گواستنهوه

دانیشتووانی ناوچه که له پێش هه موو هۆیه کدا بۆ گواستنهوهی خوێان و که له یه لیان گیانله بهر به کار دههینن وهک ئیستتر و بارگییر و کهر و گا. ئه مه ییش له و شوینانه دا روو ده دات که ریگا کانیان شاخاوی و سه ختن. به لام له ههر جیگا یه کدا ئۆتۆمبیل بتوانیت بروت، ئۆتۆمبیل به کار دههینن. زۆریه ی ئه و ئۆتۆمبیلانه ی له ریگا گشتیه کانا به کار دههینن، ه ی که سانیتکن که له دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری نین. ئه و ئۆتۆمبیلانه ییش که ه ی دانیشتووانی ناوچه کهن بریتین له شه ش ئۆتۆمبیلی (پیکاب) که بۆ کرئ دانراون. دوو ئۆتۆمبیلی (جیپ) و سێ ئۆتۆمبیلیش هه ن، ه ی که سانیتکن که بۆ خوێان به کاریان دههینن، نه ک بۆ کرئ. بیه جگه له وانه، ئۆتۆمبیلیکی (جیپ) ی چه کدار هه یه ه ی بالبا زخانه یه. ئۆتۆمبیلیکی (لۆری) ی گه وره ییش هه یه ه ی سه ربا زخانه یه. ههر ئه وه نده ریگا گشتیه کانی ناوچه که ته واو کران، ژماره ی ئۆتۆمبیل له کن سه ره ک هۆزه کانی لادیی (عشائر السبعه) و (بیره که پره) و (سورچی) زۆر ده بن، چونکه ئه وانه چ بۆ که لکی خوێان یه و، چ بۆ خو ش رابواردنی خوێان، ئاره زووی کرینان ده که ن.

بواره کانی مییریش که له سه ر رووباری زئی گه وره ن، له گه ل بواره کانی ئه و که سانه دا که له سه رده می هاتوچۆی هۆزه کوچه ره کانی ههرکی و سورجیدا به کار دههینن، که لکتیکی زۆریان هه یه بۆ دانیشتووانی ناوچه که له کاتی گواستنه وه و هاتوچۆیاندا بۆ پارێزگای هه ولێیر.

هۆی گفتوگۆکردن

له ناوچه ی ئاکریدا (۳۲) ئامیری ته له فۆن هه یه. له مانه (۲۰) ئامیریان له فه رمانگه کانی مییریدا به کار دههینن. (۱۲) ئامیری شیان له خانوو و جیگا فه رمانه کانی دانیشتووانی ناوچه که دا به کار دههینن. ئه وانه به م شیوه یه دا به ش بوون:

له شاری ئاکریدا: (۱۰) ته له فۆن له فه رمانگه کانا و، (۱۲) ته له فۆنیش له خانووکان و جیگا فه رمانه کانی دانیشتووانی شاره که دا دامه زرتراون.

له لادیی بیره که پره دا: (۴) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

له سورجیدا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

له (عشائر السبعه) دا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

بیه جگه له مانه ته له فۆنی بیه ته ل و ئامیری گفتوگۆکردنی تر له بنکه ی لادیکان و هه ندیک بالبا زخانه و سه ربا زخانه ی ئاکریدا هه ن که هه موویان سه ر به مییرین.

رادیۆ

له ناوچه که دا (۵۶) ئامیری رادیۆ هه یه. له مانه (۵۰) ئامیریان له شاری ئاکریدا به کاره یا ده که ونه گه ر، ئامیریکی شیان به پاتری ئیش ده کات. دوو ئامیری رادیۆیش له لادیی بیره که پره دا هه ن که به پاتری

کار ده که ن له لادیی سورجیشدا دوو رادیۆیان هه یه که به پاتری ده که ونه گه ر. به لام لادیی (عشائر السبعه) ههریه ک رادیۆی تیدا یه ئه ویش به پاتری ئیش ده کات. هه رچی گرامه فۆنه، له بهر ئه وه ی رادیۆ بووه به باو، به کارهینانی له کزبووندا یه. ههر ئه وانه به کاری دههینن که ده ستیان کورته و رادیۆیان یه ئاکری.

دهسگایانی کارگییری

بنکه ی ناوچه که بریتیه له شاری ئاکری. ئه م شاره هه رچه نده به ناو که وتۆته ناو سنووری لادیی سورجیه وه، به لام له رووی کارگییرییه وه به سه ره خۆ داده نری، راسته وخۆ له ژیر چنگی جینوشین (قایقام) دا یه. هه روه ا بیه ست گوندیش هه ن که نزیکن له شاری ئاکریه، له گه ل بالبا زخانه ی (گرده ستین) و (باکرمان)، له رووی کارگییرییه وه له ژیر چنگی بالبا زخانه ی شاری ئاکریدان، نه ک بالبا زخانه ی سورچی. ناوچه ی ئاکری بریتیه له سێ لادی (ناحیه): بیره که پره، بنکه که ی ناوی بیره که پره یه. لادیی سورچی، بنکه که ی ناوی (بجیل) ه. لادیی (عشائر السبعه)، بنکه که ی ناوی (به رده رپه شی گه وره) یه.

ههر لادییه ک له م سێ لادییه، کارگییریکی لادی کاروباری هه لده سوو پیتن که هه رسیکیان له ژیر فه رمانی جینشین دان. وا له خواره وه ناوی ئه و فه رمانگایانه ده به ین که له ناو سنووری ئه و جینشین و لادییانه دان:

له ئاکریدا: جینشین، یاریده ده ری بالبا ز، کارگییری سامان، دادگاه، شاره وانی، تاپۆ، کشتوکال، سه ربا زگییری، به یتالی، خویندنگای کوران، خویندنگای کچان، ته رخانکردنی سامان (أوقاف)، پۆسته و بروسکه، نه خۆشخانه (مستوصف)، له شکرگاه (حامیه)، (استه لاک)، نووسینگه ی پارخانه (کتابه الصندوق)، ئاو و کاره با.

له لادیی بیره که پره دا: فه رمانگه ی کارگییری، فه رمانه ری بنکه ی بالبا ز: له بیره که پره دا، له دینارته دا، له هه شته که دا. نه خۆشخانه: له بیره که پره دا، له دینارته دا. خویندنگا: له هۆکیدا.

له لادیی سورجیدا: فه رمانگه ی کارگییری، فه رمانه ری بنکه ی بالبا ز، نه خۆشخانه، بالبا زخانه ی باکرمان، بالبا زخانه ی گرده ستین.

له لادیی (عشائر السبعه) دا: فه رمانگه ی کارگییری، فه رمانه ری بنکه ی بالبا ز، بالبا زخانه ی جووچه ر. خویندنگای کوران: له به رده رپه شی گه وره دا، له زه نگه نانا. نه خۆشخانه، بالبا زخانه ی مه ندان.

نایین

زۆریه ی دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری ئیسلامن له سه ر رپه روی (شافعی) ئه وانی تریش مه سیحین و دا به شبوون به سه ر رپه وه کانی (کاتۆلیکی و نه ستووری و ئۆتۆدۆکسی) دا.

نه نه وه یی

دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری هه موویان کوردن و ئاری نه ژاد. به لام جووه کان که له ره گه زی (سامی) بوون له سا له کانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا له ناوچه که وه باریان کرد بۆ فه له ستین.

زمان

ئەو زمانەى كە ھەموو كەسەىك لە ناوچەى ئاكرىدا قسەى پى دەكات (زمانى كوردى) يە، بەھەردوو شىتوھەكەپەوھە كە برىتەن لە (سۆران و بادىنانى). زمانى كوردىش دەستور و پىنووسى خۆى ھەبە كە لە ھەموو لاىەكدا ناسراوھە، ساز و ئاوازىكى خۆشى ھەبە.

بىجگە لەوھە كە كۆتەرىن زمانانى ئارى دادەنرى. لە ھەزاران سال لەمەوپىشەوھە ھەموو جۆرھە نووسراوئىكى پى نووسراوھەتەوھە لە بابەت زانىارى و ھونەر و وىژەوھە، تا ئىمپروۆ. زمانىكىشە فىربوونى ئاسانە. ھەرچى مەسەبەكانن بەتەنىشت ئەم زمانە نەتەوھەبىبەى خۆشىانەوھە، زمانى ئابىنى كلدانىش دەزانن. ھەرچى رۆشەبىرەكانىش بىجگە لە زمانى كوردى زمانى عەرەبىش دەزانن لەگەل ئىنگلىزىدا. لە پىاوھە پىرەكانىشياندا ھى واپان تىدا ھەبە زمانى فارسى و توركىش دەزانن.

شۆنە پىرۆزەكان

دانىشتوانى ناوچەكە ئەم ئارامگا و گۆرانە بەپىرۆز دادەنن. لەبەر ئەوھە لەكاتى خۆىدا دەچنە دىدەنبىيان، بۆ مەبەستىك لە مەبەسەكانى خۆيان:

لە شارى ئاكرىدا:

۱- ئارامگاى (شىخ عەبدولعەزىز كورپى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى): ئەم ئارامگاى كە وتوھەتە شۆنەىكى واوھە كە بەھاوینەھەوارىكى جوان و خۆش دادەنرى. گەلىك پەزوباخ و خانوو و دووكانىيان لەسەر تەرخان كەردووھە.

لەلايەن دەسگاى (تەرخان كراوھى قادرى)^(۱) يەوھە كە لە شارى (بەغدا)ھە كاروبارى بەرپەوھە دەبرى. تەمەنى دەگەرپەتەوھە بۆ نەزىك سالى (۷۰۰)ى كۆچى. ئەم ئارامگاى بۆ خۆپىرۆز كەردن دىدەنى دەكرى.

۲- ئارامگاى سەبىدا (مەجذوب):^(۲) وھەك دەلەن دەبى لە سالى (۱۲۵۵)ى كۆچىدا مەردبى. يەكەىك بووھە لە جىگرەكانى (شىخ خالىدى نەقشەندى)ى بەناوبانگ. (شىخ خالىد) خۆى لە دانىشتوانى شارى سلىمانى بووھە^(۳). بەلام لە شارى (دەمشق)دا نىترراوھە. پىاوئىكى گەورە بووھە لە خوداناسى و

(۱) تەرخانكراو: بەماناى (وقف)، كەواتە (دائرة، ادارة، الوقف القادرية في بغداد).

(۲) شىخ محەمەد مەجذوبى عىمادى: يەكەىكە لە خەلىفەكانى مەولانا خالىدى نەقسى، كە مامۆستا شىخ محەمەدى خال لە (الشيخ معروف النودهي) يەكەيدا بەر لە ناوھىنانى دەلن: «انتشرت طريقتة - النقشبندية. أ. ب - و خلفاؤه في اكثر الممالك ساجون عابدون، لا يدرك كثرتهم العادون، ولكن أذكر للتبرك فوجدنا، منهم...» لەناوينا ناوى ئەم زاتەش دەبات.

(۳) (ضياءالدين خالد بن احمد بن حسين من عشيرة جاف، ينتهي نسبه الى الوالي الكامل پيرميكائيل) ناسراوھە: مەولانا خالىدى نەقشەندى، لە ۱۷۷۹ لە قەرەاغ ھاتۆتە دنياوھە و لە ۱۸۲۶ لە شام وھفاتى كەردووھە. بۆ زياتر دەربارەى بروانە (يادداشتەكانى شاكرفەتاح) - كىتەبى يەكەم) لەم پرۆزەبە. ل: ۱۵۷-۱۵۸ ھەروا: محمد الحال، الشيخ معروف النودهي، مطبعة التمدن، بغداد ۱۹۶۱، ص ۳۸ - ۵۳.

زانابىدا. ئەمەبىش ھەر بۆ خۆپىرۆز كەردن دەچنە سەرى.

۳- دىدەنىگاى (محمودى فضلون): دەلەن لە يارەكانى (پىغەمبەر - محمەدى دىوھە. بۆ ئەوھە دەچنە سەرى كە لە نەخۆشى (پژمنى كەلەشىرى) رزگاربان بىبى.

۴- دىدەنىگاى (شىخ رەجەب): ئەم شۆنە زۆر كۆنە.

۵- دىدەنىگاى (شىخ باپىر): بۆبە سەرى لى دەدەن كە لە لەرزوتا رزگاربان.

۶- دىدەنىگاى (مەلا ھەسەن)ى زىبارى. دەچنە سەرى بۆ ئەمەى لەو نەخۆشىبە رزگاربان كە جانەوھەرى ھەفتا و ھەف تووشىانى دەكات. كاتى كە دەپتە ناو گۆبىانەوھە. (ھەزار پىبى لای خۆمان - أ. ب).

۷- دىدەنىگاى (شىخ سەندان).

۸- دىدەنىگاى (شىخ محەمەدى زىبار).

۹- دىدەنىگاى (سەبىد مەولى). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ ئەمەى شىربان زۆرتەر بىت بۆ مندالەكانىيان.

۱۰- دىدەنىگاى (شىخ مەف). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ سەك پىرپوون.

۱۱- دىدەنىگاى (مەلا ئەحمەدى سورچى).

لە دەرەوھى ئاكرىدا:

۱۲- دىدەنىگاى (شىخ محەمەدى شىخ ئەحمەدى بىجىلى). نەزىكە لە گوندى بىجىلەوھە كە بنكەى لادىبى سورچىبە. لە سالى ۱۳۲۶ى كۆچىدا نىترراوھە. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۳- دىدەنىگاى (شىخ ئەحمەدى) لە گوندى (كولەكا) لە لادىبى سورچىدا. ئەم خوداناسە باپىرە گەورەى شىخەكانى سورچىبە. لە سالى ۱۲۷۳ى كۆچىدا نىترراوھە. جىگرى (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بووھە. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۴- دىدەنىگاى (شىخ سەرگول) لە گوندى (كولەكا)دا. بەلاى دانىشتوانى لادىبى سورچىبەوھە لەو دوو خوداناسەى پىشوو پایەى بەرزترە.

۱۵- دىدەنىگاى (شىخ ئىسماعىل)ى وليانى. دەلەن لە سەبىدەكانى بەرزنجەبە كە لە خاكى پارىزگاى سلىمانى داىە. لە گوندى (رووقى)دا كە لە لادىبى (عشائر السبعة)داىە لە سالى ۱۱۰۴ى كۆچىدا نىترراوھە. بۆ پىرۆزى سەرى لى دەدەن.^(۱)

(۱) لىرەدا بەپىوېستى دەزانن كە شتت دەربارەى (شىخ سماىلى وليانى) بۆ خۆنەرى ھىژا بنووسىن، كە چۆن لە ناوچەى شارباژىرەوھە ئاوا كەوتۆتە ئەم دەقەرە. بۆ ئەمەش لە كىتەبە بەنرخەكەى جەنابى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسمان بەباشتر نەزانى (بەئەلەى زانىاران): پوختەى باسەكەى دەربارەى ئەم شىخە خاوەن پایە و پىرۆزىبە ئەوھە كە (شىخ ئىسماعىل يەكەىكە لە كورەكانى شىخ محەمەدى نۆدى كە ئەوئىش ئەوھەكى پىرۆزى شىخ عىساا براى شىخ مەوساى بەرزنجەبە، شىخ محەمەد پىنج كورپى بووھە: شىخ ئىسماعىل، ھەسەن، عەلى، ئەحمەد و محەمەدە سوورە. ئەمانە ھەربەكە لە ناوچەبەكى دەقەرى سلىمانى نىشتەجى دەبن، شىخ ئىسماعىل و شىخ ھەسەن دەچنە قەرەداغ لە دىبى - وليان - دادەنىش، شىخ سماىل =

۱۶- دیده‌نیگای (شیخ حه‌سەن). له گوندی (خیتلافت)دا که ده‌که‌وێته ناو لادێی (عشائر السبعه) وه نیتزراوه. بۆ پیرۆزی سه‌ری لی ده‌ده‌ن.

۱۷- دیده‌نیگای (شیخ شه‌مه‌دین). له گوندی (شۆش)دا نیتزراوه که سه‌ر به‌لادێی سوورجییه. بۆ پیرۆز بوون ده‌چنه سه‌ر گۆره‌که‌ی.

۱۸- دیده‌نیگای (شیخ جبرائیل). له گوندی (شۆش) دایه. ئه‌میش بۆ پیرۆزبوون ده‌چنه سه‌ری.

۱۹- دیده‌نیگای (ئووریا)ی کوژراو له پیناوی خودادا. ده‌لێن: به‌کێک بووه له کاربه‌ده‌ستانی (داود) پیغه‌مه‌بر، که له نزیک گوندی شۆشه‌وه کوژراوه له‌گه‌ڵیدا بووه. جووله‌که‌کان له پێش په‌وکرده‌نیاندا زۆر ده‌چوونه دیده‌نی.

۲۰- دیده‌نیگایه‌کیش له خواری باخه‌کانی گوندی (شۆش)دا هه‌یه، دانیشتیوانی ناوچه‌که له‌و باوه‌په‌دان که (دانیال) پیغه‌مه‌بر له‌ویدا نیتزراوه. جارێان جووه‌کان ده‌چوونه دیده‌نی.

په‌رستگاگان

جارێان به‌شێوه‌یه‌کی تێکرای، له‌ناو هه‌موو گوندێکی موسڵمانه‌کاندا مرگه‌وتی ساکار هه‌بوو، گوندییه‌کان نوێژیان تێدا ده‌کرد. به‌لام ئیستاکه وانیه‌یه. هه‌موو گوندیک. مرگه‌وتی تێدا نییه. ئه‌وه‌نده هه‌یه هیتشتا په‌رستی خودا له ئارادایه و زۆری لادیه‌یه‌کان نوێژ و پارانه‌وه‌ی خۆیان ده‌کهن. له شاری ئاکرتیشدا هه‌شت مرگه‌وتی بچکۆله و، به‌ک مرگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن هه‌یه. ئه‌م به‌که‌یان له کاتی دروستکردنیدا بایه‌خیک زۆری پێ دراوه. ده‌لێن له سه‌رده‌می جینوشین (خلیفه)، (عومه‌ری خه‌تاب)دا دروست کراوه. نوێژی رۆژانی هه‌ینی له‌ویدا ده‌کرێ. سامانی ته‌رخانکراو (أوقاف)ی به‌ره‌و رووکراوه‌ته‌وه

= له ئیرشادا ده‌رده‌که‌وێ و ناوبانگی ده‌رکرد، ده‌چینه زبانه‌تی شیخی گه‌یلانی له به‌غدا و سوود له ئیرشادی شیخ (ئه‌حمه‌د الاحسانی) وهرده‌گرێ. جا له خزمه‌ت ئه‌ودا سلوک ده‌کا و ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی له پێبازی قادریدا لی وهرده‌گرێ. ده‌گه‌رته‌وه قه‌رده‌اغ و له دێی قازانقایه‌ داده‌نیشخ، شیخ سمایل زۆر خاوه‌ن ته‌سه‌وفی پۆچی بووه و گه‌لێ که‌راماتی لی ده‌گێرته‌وه، له دوابی ژیانیدا قازانقایه‌ جێ ده‌هێلێ و ده‌چینه ده‌قهری بادینان له گوندی -گرد پتوی- داده‌نیشخ خه‌ریکی ئیرشاد ده‌بێ، سه‌ردانی شام ده‌کات له گه‌رانه‌وه‌یدا ده‌چینه موسڵ، لێره نه‌خۆش ده‌که‌وێ و وه‌فات ده‌کات، ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی و له‌وێ به‌خاک ده‌سپێرێ. شیخ سمایل له ۱۰۸۱ کۆچیدا له نۆدی له دایکبووه و له ۱۱۵۸ کۆچی وه‌فات ده‌کات، حه‌وت کوری له پاش جیماره: عه‌بدولپه‌زاق، عه‌بدولسه‌لام، عه‌بدولکه‌رم، مه‌حمود، مه‌عروف و عه‌بدوللا. عه‌بدولپه‌زاق له دیلیزه‌ بووه (شیخ په‌زای دیلیزه)، به‌لام له گوندی گرده‌ پتوی - رووفی، شیخ په‌حبا‌ی کوری ماوه‌ی بیست ساڵ ئیرشاد ده‌کات، دوا‌ی ئه‌م دێوانه‌ خه‌لیفه‌ مه‌لا مسته‌فا له ته‌که‌یه‌که‌ داده‌نیشخ و ماوه‌یه‌کی زۆر ئیرشاد ده‌کات. نه‌وه‌کانی تری له دیکانی: قازانقایه و گۆپته‌په و هه‌شه‌ژین و قه‌ره‌جیوار داده‌نیشن و ئیرشاد ده‌کهن. بۆ زیاتر به‌وا‌نه: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مو‌ده‌پیس: به‌مه‌اله‌ی زانیاران، چ په‌ک ۱۹۸۴ چاپخانه‌ی شه‌فیع، به‌غدا. ل ۳۰۹ - ۳۲۷.

زانسته ئایینییه‌کانیشی تێدا ده‌خوتێدرێ. هه‌روه‌ها گه‌لێک مرگه‌وتی تریش هه‌ن له گونده‌کاندا وه‌ک: (خیتلافت، باکرمان، گوندک، بجیل، باشقال تاغا، باشقال په‌وه‌ند، جوونه، به‌رده‌په‌شی گه‌وره، شۆش، بیره‌که‌په‌ره، هه‌رن، چاریۆت، هۆکی، بانێ، پناخی، گوبلان، سووسنا، رووفیسا، داره‌توو، زه‌نگه‌نان، گۆمه‌زه‌رد و گرده‌پان). له شاری ئاکرتیشدا دوو کلێسا هه‌ن، په‌کیکیان هه‌ی (په‌عقوبی) په‌که‌نه که له سه‌ر پتیه‌وی (ئۆرتۆدۆکس)ن. ئه‌م کلێسایه زۆر کۆنه. له به‌رد هه‌له‌که‌ندراوه. له‌ناو ورگی شاخه‌که‌ی ئاکرتیدا دروست کراوه. کلێساکه‌ی تریشیان هه‌ی کلدانییه‌که‌نه که له سه‌ر پتیه‌وی (کاتۆلیک)ن. ئه‌مه‌ی دوابیان چهند ساختمانیکی تازه‌ بابه‌تی له ته‌نیشته‌وه دروست کراوه که له چاوشاری ئاکرتیدا به‌ناوازه‌ داده‌نرێن، هه‌ریه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ستی ته‌رخان کراوه وه‌ک: خوتێدنگا و، میوانخانه و، جیی ژبانی (مه‌تران) و (له خوداترسه‌کان)، چ ئافه‌ت بن، چ پیاو. ئه‌م کلێسایه له‌ژێر چنگی (پاپا) دایه، که له (فاتیکان)ی ناو خاکی ئیتالیا دا جیگر بووه، که وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ییه‌کی سه‌ره‌خۆ ریزی لی ده‌گیرێ. بێجگه‌ له‌مانه‌ چهند کلێسایه‌کی ساده و ساکاری تریش هه‌ن، که له‌م گونده‌دان: (خه‌په، شه‌رم، خه‌ردس، خه‌رجاوا). دوو که‌نشته‌ی جووله‌که‌یش له ناوچه‌که‌دا هه‌ن: په‌کیکیان له شاری ئاکرتی دایه و، ئه‌وی تریشیان له گوندی (شۆش) دایه. هه‌ردووکیان په‌جگار کۆنن. به‌لام ئیستاکه که‌سیان تێدا نه‌ماوه، چونکه جووه‌کان له سالی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱دا له ناوچه‌که په‌ویان کردوووه بۆ فه‌له‌ستین.

ته‌که‌یه‌کان

له شاری ئاکرتیدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ عبده‌لعزیز)، له گوندی شۆشدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ شه‌مه‌دین)، له گوندی رووفیادا ته‌که‌یه‌ی (شیخ ئیسماعیلی و لیانی). له گوندی (گه‌وبلان)یشدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ به‌دیعی سوورجی) هه‌ن و تا ئیستایش له کاردان.

له هه‌وینه‌هه‌واره‌کانی ئاکرتیدا

چاوه‌نده‌زه‌ سروشتیه‌کانی ئاکرتی

به‌شی سه‌رووی شاخه‌ به‌رزه‌که‌ی پشت شاری (ئاکرتی)، هه‌رچه‌نده به‌دیه‌نه‌ ره‌ق و ته‌ق و توندوتیژه‌کانی و، که‌له‌به‌رده‌ گه‌وره‌ رووت و قووته‌کانی، که هه‌ر ده‌لێی خۆیان ئاماده‌ کردوووه بۆ په‌لاماردان، به‌رۆزی نیسه‌رۆ گه‌وره‌یی و سامناکی و مه‌ندیی خۆیان پێشان ده‌ده‌ن، به‌لام له ده‌می رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوا، به‌جۆریکی و هه‌ا ده‌گۆزێن، په‌یتا په‌یتا په‌نگه‌کان و سیه‌ره‌کانیان، گه‌لێک چاوه‌نده‌زه‌ سروشتی جوان جوان دروست ده‌کهن، که هه‌روه‌ک زه‌رده‌خه‌نه‌ت بۆ بکه‌ن و، روو خۆشیت له‌گه‌ڵدا بنویژن و، خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر پێشان بدن، وه‌هایه. ئیتر کاتییک به‌خۆت ده‌زانیت، گه‌شکه‌دار بوویت و چاوه‌سته‌ کراویت و، به‌رامبه‌ر ئه‌و شاخه‌ شۆخ و شه‌نگه‌ وه‌ستاویت و، نیشانه‌ی دل‌خۆشی و سوپاس و ریزگرنتی خۆتی پێشان ده‌ده‌یت. هه‌رچی په‌ز و باخه‌کانی شاری (ئاکرتی)یشن و که‌وتونه‌ته‌ بنار و دامپنی ئه‌و شاخه‌وه له راستیدا ئه‌مه‌نده‌ ناوازه و پازاوه‌ن، دامپنه‌کانی شاری ئاکرتیان وه‌ک گوڵ رازاندۆته‌وه. بێجگه‌ له‌وه وه‌ک

شاه کلاویک که له زه‌مرووت دروست کرابیت، چوارلایی سه‌ری گرده‌کە‌ی ناوه‌راستی شاره‌که‌یان جوان کردوه و هیناوه‌ته فه‌ر. ئەم سه‌ری گرده‌یش ئەو جیگا‌یه‌یه که له لاپاله‌کانیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له خانووه‌کانی ئاکریتی له‌سه‌ر دروست کراوه، به‌تایبه‌تی (سه‌یرانگای سه‌ری گری) که هه‌ر له دوو‌پێکی بریسکه‌دار ده‌کات به‌سه‌ر ئەوسه‌ری گرده‌وه و ناویکی شایسته‌ی خۆیان لێ ناوه، که پیتی ده‌لێن: «مرواریه‌که‌ی ئاکریتی». ئەم ناوه‌بیشیان له‌بهر ئەوه لێ ناوه، که سه‌یرانگاه‌که به‌گه‌لێنک چرای ره‌نگاو‌ره‌نگی جوان و پرشنگ‌دار رازینراوه‌ته‌وه که جوانی و رووناکی پێ به‌خشن. له راستیدا ئەم ره‌زوباخه‌ خۆشه‌ به‌خشنده، که رووخۆشی و پیکه‌نین و که‌لک و فه‌ر په‌خشان ده‌کهن، کاتیک به‌خۆت ده‌زانیت چاوه‌سه‌ست ده‌کهن. که به‌رۆژ ده‌چیتسه‌ ناویانه‌وه، ده‌میتک به‌هاژه و هووری ناوه‌ روونه پاکه‌کانیا‌نه‌وه خه‌ریکت ده‌کهن که له قه‌له‌به‌زه‌کانی شاخه‌کانه‌وه دینه‌ خواره‌وه و به‌ناو جوگا‌کانیا‌ندا گه‌شت ده‌کهن، ده‌میتکیش به‌کزه‌با بۆنه‌ خۆشه‌ فیتکه‌کانیا‌ن له شت ده‌بووژینه‌وه و، به‌ئاوه‌ خۆشه‌ سارده‌کانیا‌ن و، میوه‌ ره‌نگاو‌ره‌نگه‌ جوانه‌کانیا‌ن، خۆشی ده‌خه‌نه‌ دلته‌وه و، ده‌میتکیش به‌سیبه‌ره‌ فراوانه‌کانیا‌ن و چاوه‌ندازه‌ جوان و ره‌نگینه‌کانیا‌ن چاوه‌سه‌ست ده‌کهن.

که شه‌ویش دیت و مانگ له‌ناو جه‌رگی ئاسماندا ده‌رده‌که‌ویت و، ئەستیره‌ گه‌شه‌کانیش له‌ناو شیناییه‌که‌یدا وه‌ک زێڤ ده‌بریسکینه‌وه و، سه‌ره‌تاتکێ ده‌کهن له ئەستیره‌ ده‌ستکرده‌کانی شاره‌ هه‌ل‌واسراوه‌که‌ی ئاکریتی، واتا چرخانه‌کانی، که به‌رسنگی شاخه‌کان و باخه‌کانیا‌ن رازاندۆته‌وه، هه‌ر له‌وه ئەستیرانه‌ ده‌کهن که له ئاسمانیکی سه‌ره‌ره‌وه‌ خواردا‌ین و ده‌ستی مروژ داپه‌شتن... به‌لێ له‌ شه‌وا، هه‌ل‌گه‌رێ به‌سه‌ر ئەو گردانه‌دا که شاری هه‌ل‌واسراویان خستۆته‌ ناوه‌ند خۆبانه‌وه‌ جا که گه‌یشتیه‌ سه‌ره‌پۆیه‌ی ئەو گردانه، له‌ناو ئەو بێ دنگی و سه‌نگیه‌ نازه‌نینه و پیرۆزه‌دا، ته‌ماشای گه‌وره‌یی گه‌ردوونی مه‌زن بکه‌ له‌ناو ئەم پارچه‌ زه‌وییه‌ نازداره‌دا... دوا‌ی ئەوه‌ گوێ بگره‌ له‌ ساز و ئاواز و گۆرانییه‌ خۆشانه‌ی که له‌ خانووه‌ هاوینییه‌کانی ناو باخه‌کانه‌وه‌ دینه‌ ده‌ری که له‌ کانگای دۆله‌ قووله‌که‌ی ئاکریتدا بلابوونه‌ته‌وه...

پشوویه‌ک بده... نارامیتک بگره... کاتیک ده‌زانیت چه‌ند تیشکیتی ناوازه و نایابی خودایی هاته‌ ناو دلته‌وه و، ناوه‌ند دلێ تو و خودای گه‌وره‌ی پاک‌ی بێ هاوتای به‌ست به‌یه‌که‌وه. که ئەوه‌یش پیک هات، خودات له‌به‌رده‌م دل و ده‌رووندا دینه‌ پیش چاو، به‌هه‌موو ده‌سه‌لات و میه‌ره‌بانی و جوانی و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یییه‌کیه‌وه... ئینجا خۆشی له‌وه‌ ده‌بینیت که لیبی نزیک بوویه‌ته‌وه و، هینیش له‌وه‌ ورده‌گریته‌ که ناسیاوی له‌گه‌لیدا په‌یدا ده‌کیت، ئەنجامیش به‌وه‌ ده‌گات، هیوا و ئاواته‌کانت تازه‌ ده‌بنه‌وه و، چست و چالاکیه‌یه‌کانیش گوێ ده‌به‌سه‌سته‌وه و، زۆرتیش له‌ جاران باوه‌ر به‌خۆت ده‌کیت. ئینجا که ئەوانه‌ت بۆ پیک هات، به‌توندوتیژی و هینز و هه‌ره‌تیک‌ی نوێوه‌ به‌ره‌نگاری ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و گیروگرفتانه‌ ده‌بیت، که له‌ ریتی ژبا‌نتدا ده‌بنه‌ کو‌سپ له‌به‌رده‌متدا، وازیش نا‌هینیت تا به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیت!...

وا تو له‌ په‌رستگا مه‌زنه‌که‌ی سروشتدا نوێزه‌کانی خۆت ته‌واو کرد. هه‌موو شتیکت وا دینه‌ پیش چاو که بێ ده‌نگ و سه‌نگ و بێ وه‌ی و جوان و مه‌ند و سه‌نگینه. که‌واته‌ هه‌ر له‌ جیتی خۆتدا بنوو. دلته‌

دانه‌چله‌کێ، دلنیابه‌ له‌ خۆت، گه‌شبین به، ده‌روون خاوین به، باوه‌رت به‌دوا‌ژۆژی گه‌ش و خۆشی خۆت هه‌بێ، هیچت لێ نایه‌ت. بنوو به‌دل‌خۆشیه‌که‌وه‌ هه‌تا به‌یانی...

وا شه‌وه‌ له‌ ئاهه‌نگه‌ پر چاکه و فه‌ره‌که‌ی خۆی بووه‌وه. موژده‌ی به‌ره‌به‌یانی ناسک و ناوازه‌یش سه‌ری ده‌ره‌ینا. وا تویش به‌شی خۆت پشووت دا و سه‌هوتت پێ گه‌یشت. وا ده‌نگی بلبله‌کان و، خوره‌ی ناوه‌ هه‌لقو‌لیوه‌کان و، بانگی که‌ل هه‌شیره‌کان و، جریوه‌ جریوی په‌له‌وه‌ره‌کان و، خسه‌خشی گه‌لای داره‌کان، به‌بۆنه‌ی خه‌به‌ریوونته‌وه‌ ئاهه‌نگت بۆ ده‌گه‌رتن. که‌واته‌ هه‌سته‌ره‌ سه‌ر پێ و خۆشی له‌ بینی چاوه‌ندازه‌ جوانه‌ ناوازه‌کانی به‌ره‌به‌یانی بینه‌!... گوێ بگره‌ له‌ بانگه‌ری مزگه‌وت که ده‌لێ: «خودا گه‌وره‌تره‌ له‌ هه‌موو که‌س!». ئای له‌ وشانه‌ چه‌ند گه‌وره‌ن! ئای له‌ ئاشکرا کردنه‌ چه‌ند گه‌وره‌یه‌! ئای له‌ بانگه‌وازه‌ چه‌ند گه‌وره‌یه‌ که داوامان لێ ده‌کات باوه‌ر به‌و گیانه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌یتن، که هه‌ر به‌ته‌نیا خۆی له‌ توانایییدا هه‌یه‌ سه‌ره‌ستی و چاکه و سوودمان به‌پارێژی و، ئاره‌زووه‌ په‌سند و دروسته‌کانیشمان به‌یتن دی! ئەگه‌ر ئاره‌زووت کرد نوێژی خۆت بکه‌. دوا‌ی ئەوه‌ چه‌ترکه‌ی ناشتاکه‌ت بکه‌ له‌ یه‌کیتک له‌م سه‌ی سه‌یرانگاهه‌دا: (سه‌ری گری، سیپه‌ و کانی زه‌ر)، که له‌و جیگایانه‌دا له‌ باوه‌شی دایکه‌ سروشتی جوان و شه‌نگ و شوخ و خاوه‌ن به‌زه‌بیدا نان ده‌خۆیت. پشوویه‌ک بده. ئینجا دوام که‌وه‌ به‌تبه‌م بۆ شاره‌ هه‌ل‌واسراوه‌که، ئاکریتی، تا به‌رۆژ هه‌ر که‌سیتی تیدا‌یه و هه‌ر شتیکی تیدا‌یه‌ پێشانتی بده‌م.

شاری ئاکریتی و دانیشووه‌کانی

شاره‌ والا‌که‌ی ئاکریتی وا له‌به‌ر ده‌متدا‌یه. ئەم شاره‌ بریتیه‌ له‌ چه‌ند چینه‌ خانوویه‌ک که له‌ بناری شاخه‌کانه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌کشین بۆ سه‌روه‌ تا ده‌گه‌نه‌ لاپاله‌کانیا‌ن. هه‌ر وه‌ک له‌سه‌ر پلێکانه‌یه‌ک بووبن و پله‌ به‌پله‌ سه‌رکه‌وتبه‌ سه‌روه‌ واته‌ ئەم چینه‌ خانووانه‌ ژماره‌یان ده‌گاته‌ بیست چین. تویش هه‌تا ده‌گه‌یه‌ چینی هه‌ره‌ بالایی پتووستیت به‌خه‌باتیکی زۆر هه‌یه. به‌لام که گه‌یشتیه‌ته‌ ئه‌و و ته‌ماشای ئەو هه‌موو ره‌زوباخانه‌ی ئاکریت کرد و، زه‌وییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکریتی و زه‌وییه‌کانی ناوچه‌کانی دراوستی ئاکریت چاو پیکه‌وت په‌نج و ماندویتییه‌که‌ت له‌بیر ده‌چیته‌وه. کلێسای مه‌سیحیه‌کان و ساختمانه‌ ناوازه‌کانیش چاو پێ ده‌که‌وێ وه‌ک میوانخانه‌ و خانووه‌کانی له‌ خوداترسه‌کان، چ پیاویان و، چ ئافه‌رتیان و، خوتندنگای کوران و کچانی مه‌سیحیه‌کان که خوداناسییان فیر ده‌کهن. ئینجا له‌وێه‌ سه‌ریکی پیتشه‌می خۆت بکه. که ته‌ماشای ده‌که‌یت له‌ لاپاله‌کانی ئەو گرده‌ی به‌رامبه‌رته‌ و سه‌ره‌که‌یدا گه‌لێنک ساختمان دروست کراون، وه‌ک سه‌را و شاره‌وانی و فه‌رمانگه‌ی کاره‌با و ئاو و، خوتندنگای کوران و بازاری تازه‌که‌ شه‌قامیکی گه‌وره‌ی به‌ناو‌دا ده‌روات که له‌ مووسله‌وه‌ دیت. هه‌روه‌ها‌ چاوت به‌ (سه‌یرانگای سه‌را) و (سه‌یرانگای به‌هه‌شتی مندالان) و (سه‌یرانگای سه‌ری گری) و (میوانخانه‌ی باکور) و (میوانخانه‌ی سورچی) و چایخانه‌ گشتیه‌کان و خانووی (بانه‌ی فه‌رمانبه‌ران) یشت چاو پێ ده‌که‌وێ، که هه‌موویان له‌ ساختمانه‌ ناوازه‌کانی شاره‌که‌ ده‌ژمیرن. ئینجا له‌ ده‌روپشتی خۆت ورد به‌روه‌ که ته‌ماشای ده‌که‌یت هه‌رسێ گه‌ره‌که‌که‌ی شاری ئاکریتی له‌به‌رده‌مت دان که ئەمانه‌ن: (گۆراو، قاپه‌کی، چوسته‌یی). ئەمانه‌ به‌هه‌رسێکیان (١١٥٨) خانوویان تیدا‌یه، که ژماره‌ سه‌ریکی (٥٠٠٠) پینچ هه‌زار

کەسییان لەناو دا دەژی. دواى ئەوه وەرە خوارەوه بۆ ناو هەردوو بازارە کۆن و تازەکەى ئاکرئى. کە تەماشاشا دەکەیت (٢٤٦) دووکانیان تێدا، لەناو ئەو دووکانانەيشدا هەموو جۆرە کەلوپەل و بەرھەم و دەستکردىکى خۆمالتى و بېگانە نامادە کراون بۆ فرۆشتن. هەر وەرە گەلێک جۆر کار و پيشە و دەستکرديشيان تێدا دەبينت. کە دەگەيتە دواىى بازارى کۆنەوه، (مژگەوتى گەرە)ى ئاکرئیت چا و پى دەکەوت، کە لە کۆنترين مژگەوتانى عىراق دەژمىردىت. مژگەوتەکە لە شىوئەيهکى جواندا دروست کراوه. کەلوپەلى ناو ژوور و هۆلەکەيشى ناوازن. لە خوارەوه. مژگەوتەکە پەرسنگايەکيشە و خويندنگايەکى نايينيشە، دەزگای تەرخانکارى (أوقاف)، لەگەڵ هەشت مژگەوتى تر کە لەناو شارەکەدان، بەرەز و باخەکانيانەوه کاروباريان هەلەدسووپىن. کە سەرکەوتىتە سەرەوهيش بۆ ئەوپەرى بازارە کۆنەکە و بەلای چەپدا لاتدا بۆ ناو گەرەکەکە ساختمانى نەخۆشخانە و، خويندنگای کچان و، گەرماوى باوت چا و پى دەکەوت. ئەم گەرماوه تازە دروست کراوه، شىوئەى دروست کردنەکەى و رىکوپىکىيەکەى يەجگار هونەرى ئەندازبارى و کۆمەلایەتى تێدا بەکارهيتراوه. جا هەر کاتى ديدەنئى هاورىکانى خۆت کرد، لە بازارگانان و فەرمانبەران و، لە نزيک نىوەرۆدا هەستت بەگەرما کرد، دەتوانىت راستەوخۆ بچىتە (سەيرانگای کانى زەر).

سەيرانگای کانى زەر

لێرەدا دەتوانىت لە (ئەستىرکى مەلەکردن) دەکەيدا مەلە بکەیت. ئاوى ئەستىرکەکە لە سەرچاوه ئاوىکى ساردەوه دىت، کە هەلەدقولىتە دەرەوه بۆ ناوئەوى. تۆ دەتوانىت نانى نىوەرۆانت لەبن ئەو کە پرەدا بخۆیت کە دەرۆانئىت بەسەر ئەو هەموو رەز و باخ و کانباوانەدا کە لەژىر سايه و سىبەرى شاخە سامناکەکەى ئاکرئيدان. هەر وەرە دەيشتوانىت لەوى بنووت. دواى ئەوه ئارەزوو بکەیت بەناو ئەو رەز و باخانەدا دەرۆيت کە دتەبن بۆ ناو (سەيرانگای سىپە).

سەيرانگای سىپە

کە گەيشتە سىپە چاوت بگەشێنەرەوه بەتەماشاکردنى تاقگە ناوازەکەى کە لە بلنديهکى سى گەزىبهوه دەرۆيتە خوارەوه. چای ئىوارئى لەوى بخۆرەوه. هەست دەکەیت بەخۆت لەناو فینکايىيەکى وا خۆشدا دانىشتووت کە بەتەواوتى لەش و هۆشت دەبووژئىتەوه. ئەمەيش سەبارەت بەویدە کە تاقگەکە دەرۆيتە ناو ئەستىرکەکەى سەيرانگاکەوه کە لە شىوئەى سىوتىکدا دروست کراوه، ئاوهکەى بەرز و نزم دەبىتەوه بەسەر ئاوى ناو ئەستىرکەکەوه، هەر وەک هەلپەرکئى و سەما بکات وایە. جا لەو هەلبەز و دابەزەوه کە ئاوى تاقگەکە دىکات پرىشکە ئا و دەپرۆيت بەهەموولایەکدا، تەوزمى هاتنە خوارەوهى تاقگەکە و ئەو پرىشکە ئاوانەيش وەک باوئىن، باى ئەو ناو دەبزوئىن و فینکى دەکەنەوه. ئەو بايه فینکەيش خۆى دەدات لە لق و پۆپى ئەو دار و درەخت و گژوگىيا و گولانەى لە چوارلای تاقگەکەيا گرتووه. ئەوانەيش بەچەشنى باوئىنئىکى گەرە کزەبايهکى فینکى بۆنە خۆشەکانى ئەو گول و رىحانە و گژوگىيانە دەدەن بەلووتتدا، کە بەوه دەتخەنە سەرەوت و ئارام و کامەرانيهوه.

سەيرانگای سەرا

لە نزيکەى بانگى شىواندا کە گەرما رووه نەمان دەچى، دەتوانىت بەناو ئەو رىکايانەدا برۆيت کە ئەم لاو ئەولايان جۆگە ئاوه سارد و روونەکان و درەختە سىبەرەدارەکان پازاندووباننەتەوه، تا دەيگەيتەوه ناو شار. لەناو (سەيرانگای سەرا)دا دەگەيت بەدۆست و برادەرەکانت لە فەرمانبەرەکان و کەسانى تر. دەتوانىت لەوى لەسەر يەکئىک لە تەختەکان دابىشيت و، لە بەرامبەرەتەوه بەتەماشاکردنى ئەو سوپک و ئەستىرکە چاوت بگەشێنیتەوه کە ئاوهکەى بۆ ئاسمان بەرز دەبىتەوه و، کە دەرۆيتەوه خوارەوهيش بەپرىشکەکانى ئەو چىمەن و گول و رىحانانە ئا و دەدات و زىندووى دەکاتەوه، کە لە هەر چوارلایدا رووون. ئىنجا کە تىر و پى سەبرى ئەو چاوتەندازە جوانانەت کرد، تەماشايەکى دەروپشتى خۆت بکە، دەبينت رىگا گشتىيەکانى هەر چوار لای سەيرانگاکە هاتوچۆکەرى شارەکەيان پىدا دەروات. لە دواى ئەوانىشەوه کۆمەلئىک ساختمانى جوانت چا و پى دەکەوت لەگەڵ چايخانە گشتىيەکاندا.

بەهەشتى مندالان

سەپرکە لە نزيکتەوه سەيرانگايەکى تر هەيه کە بەتايهتئى بۆ مندالان دروست کراوه. لە ناوئەراستى ئەستىرکئىکى واوه کە لە شىوئەى گولە نىرگسىکى رەنگاورەنگدا دروستکراوه، سوپکئىک ئا و بەرەو ئاسمان بەرز دەبىتەوه و، دەرۆيتە خوارەوه و، پرىشکەکانى بەسەر چىمەن و گول و رىحانەى جوان و نازەنبندا پەخشان دەبى، سەيرانگاکە فینک دەکاتەوه. لەناو ئەو سەيرانگايەدا چەند کەلوپەلئىکى يارىى مندالان لە شىوئەيهکى دل کىشکەر و رەنگاورەنگدا دامەزرىنارون، لەگەڵ نووسراودانىکى بچووکدا کە پرە لەو نووسراو و کۆفارانەى بۆ مندال بەکەلک دىن. بەرووى نووسراودانەکەيشەوه رۆژنامەيهک هەلواسراوه کە بەتايهتئى بۆ مندالانى ناوچەکە دەرھىنراوه ناوى نراوه: (مندالانى ئاکرئى). بەسەر نووسراودانەکەيشەوه رادىۆيەک بۆ مندالەکان دانراوه. ئەگەر مندالت لەگەڵ خۆتدا هىناوه، بىنئىرە بۆ ئەو سەيرانگايە تا لەلایەن مامۆستای سەرپەرشتىيەکەرى سەيرانگاکەوه رىپى بدرئى يارى لەويدا بکات خۆيشت بەتەماشاکردنى ئەو مندالە جوانانە چاوت بگەشێنەرەوه، کە هەر لە گول دەکەن و، دەبزوون و يارى دەکەن و بەزمورزم و ئاھەنگ دەگىرن و، مەشق دەکەن و، وەرزش دەکەن و، لە شىوئەيهکى پاک و بىگەرد و بى تاوانىيشدا هەواى بالئى خۆيان دەدە. لەوانەوه پرىشگى خۆشەويستى و دلخۆشى و کامەرانى پەخشان دەبى، تۆيش دەتوانىت بەشپىکت لەو پرىشگە بەرىکەوى.

رۆژنامەى «ئاکرئى»

چاوت لىپە لە (سەيرانگای سەرا)دا، لەلای سەررويدا، تەختەيهکى چوارگۆشەى گەرە هەلواسراوه؟ لەويدا سندوقئىکى بچووک بەتەختەکەوه داکوتراوه و، کلپل و کلزمىش کراوه. لە ناوئەراستى سنووقەکەدا درزئىک هەلکەندراوه. لەو درزەوه دانىشتوانى ناوچەى ئاکرئى پىشنىيازەکانيان لە بابەت چاککردن و رىکخستنى کاروبارى ناوچەکەيانەوه کە لەسەر قاقەزئىک نووسىويانە دەخەنە ناو سنووقەکەوه. هەندىکىشيان لە بابەت گىروگرتەکانى خۆيانەوه ياخود لە بابەت ئەو زانىارىيانەوه کە بەپىتوبستيان

دهزانن بيزانن، قاقهز فریئ ددهنه ناو سنووقه كهوه. لهسه روى تهخته چوارگوشه كهيش رۆژنامه يهك هه لاسراوه كه ناوى نراوه (ئاكرئ). ئەم رۆژنامه يه، له لايهن (شارهوانى ئاكرئ) وه، هه موو ههفته يهك جاريك و به يهك دانەيش دهردههينئ. مه بهسى شارهوانىيش لهم رۆژنامه يه ئەمه يه كه دانىشتوانى ناوچه ي ئاكرئ و ريبا بكاته وه و ناراسته يشيان بكات بۆ كه لكى گشتىي. جا له و رۆژنامه يه دا هه چ پرسىك كرابئ له لايهن دانىشتوانى شاره كه وه له لايهن دهسته ي نووسه رانه وه وه رام دهرتته وه. بيجگه له مه، له رۆژنامه ي ئاكرئ، هه روه ها دهنكو باسى ناوچه ي ئاكرئ و قسه نهسته قه كانى رۆشنبىرانى ناوچه كه، و چاره سه ركردنى گيرو گرفته كانى و، ميژووى جو له ي ناوه دانى و رۆشنبىرى و بازركانى و كۆمه لايه تى و گه ليك با به تى ترى ناوچه كه ده خو يتتته وه. (بروانه كتيبي يهك له م پرۆژه يه، ل: ٤٩٥ - ٥٣٩) ١. ب.

يانه ي فه رمانبه ران

تۆ ئىستا ئە توانيت يه كىك له فه رمانبه ركه كانى ها و رپت به يت له گه ل خۆتدا و بچيته ناو (يانه ي فه رمانبه رانى ئاكرئ) ي ها و ينه به وه، كه يه گجار شه نگ و جوان و رازا وه يه، هه روهك چاوت پي ده كه وئ ئە ندامانى يانه كه له شيوه يه كى زۆر شيرىندا پيشوا زى هه موو ميوانىك و ناواريهك ده كه ن. بيجگه له وه، يارىي پاك و بيجگه ر و، سارده م نه يي خۆش و، نووسرا و رۆژنامه و گۆفارانى چاك و به كه لك و، (ساز و ناوا زى په سه ند و گۆرانى به جو ش) يش ده خه نه به رده سه ت پتبان رابى رى. هه روه ها له ويدا جاروبار كۆرى هه لپه ركى و ساز و ناوا ز و، زانست و ويزه و كۆمه لايه تيش، له گه ل و تاره هه فته يه يه كاندا ده بينيت.

له يانه ي فه رمانبه رانى ئاكرئ، نه قومار هه يه و، نه شه روشو ر و، نه جو له ي زرنج كارى. دروشمى گشتىي ئە ندامه كانى برى تيه له (خۆشه ويستى) و (برايه تى) و (يه كسانى) و (راژه ي گشتى) و ناراسته كردنى دانىشتوانى ناوچه كه بۆ سه ربه رزى و پيشكه و تن. تۆمارى كرده وه و كاره كانى شيان به لگه يه بۆ راستى قسه كه مان.

سه يرانگاي سه رى گرى

ده ته و يت نانى شى وان ت له بيه دنه نگ و سه نگى شه و و جوانى و شيرى نييه كه يدا بخۆيت؟ هه ر له رپگاكه ي خۆته وه كه ليوه ي ها تو و يت، بگه رپه وه. ئىنجا هه لگه رى به لاپالى گرده كه دا تا ده گه يته (سه يرانگاي سه رى گرى). ئەم سه يرانگايه هه ر له دووره وه. ده برى سكيته وه. له سه ر ئە وه گرده دروست كرا وه كه كه و تۆته نا وه راستى (شارى ئاكرئ) وه. تۆزىك پشو و بده. دوا ي ئە وه چا وى خۆت بگه شپه روه، به ته ماشا كردنى ئە و سو ركه سه ما كه ره پى به زمه كه له نا وه راستى ئە ستي ركه جوان و رازا وه كه يدا هه لده قو لئ و به رز ده بپته وه به ره و ئاسمان. بۆنى ئە و كزه با بۆنخۆشه بكه كه له گو ل و رپحانه كانى ناو سه يرانگايه كه ديت. گوئ بگه ره له و ساز و ناوا زه نه رم و خۆشانه ي كه له راديو كه ي سه يرانگايه كه وه دپنه دهر وه. دوا ي ئە وه ته ماشا ي ده و رپشتت بكه: شاخه بلنده كان و، باخ و ره زه

ناوازه كان و، چرخانه ره نكا وه نكه كانى شاره چا و به سته كاره كه ببينه، كه چۆن رازا وه ته وه. ئنجا له بى ريو اوه ره چا كه خوازه كات و، ئا واته نازه ني نه كانى شت خۆشى بچيژه، له نا وه ند ئە و بيه دنه نگ و سه نگى يه ناوازه به دا، تا كاتى نو سننت ديت.

سه يرانگاي شى خ عه بدو له زى ر

رۆژى سبه م ده توانيت بچيته (گه لى شى خ عه بدو له زى ر). ئە و بيش برى تيه له سه يرانگايه كى جوان، كه پره له ره ز و باخ و، كانى او ي سازگار و كه پر و سابا ت، كه چا و رلا ي ئا رامگاكه ي (شى خ عه بدو له زى ر) كورى (شى خ عه بدو له قارى گه يلانى) يان رازا ندۆ ته وه، تۆ ده توانيت هه تا ئى وارى به خۆت و خي زانته وه له ويدا پشو و بده يت و، سه ره و تى كى ته وا و به خۆ تا ن به خشى ت. چونكه تۆ له ويدا بيجگه له چيژكه ي خوار دن و مه له كردن و سه ره و ت به خۆ دان و ته ماشا كردنى چا و ئە ندا زانى جوان، چيژكه يه كى گيانى يش ده كه يت، له و ها و ينه هه واره شه نگو شو خه دا، له به رده م گيانه پا كه چا كه كه ي ئە و (شى خه گه و ره) يه دا.

ئە و سه يرانگايانه ي له مه و پيش ناوم بردن هه مو و يان كشت لايى بوون. به لام ئى سته كه تۆ ده توانيت خۆشى له ببينى ئە و سه يرانگايه تاي به تيبانه يش ببينيت كه گه و ره پيا وانى شاره كه و رۆشنبى ركه كانى هه يانه.

پتوبست به وه ناكات خا وه نى ئە و سه يرانگايانه بنا سى ت. چونكه ئە و پيا وه ناسرا وانه، له وانه ن، به ناسى نى هه موو كه سى كى گه شتو گو زار كار و، هه موو رپزى لى بگرن و، ميواندارى بكه ن. كه سه رنجى ان لى ده ده يت، به ته نى شت ره و شت و خو وه بلنده كانى نه وه و، كرده ر شيرى نه كانى نه وه، خا وه نى چيژكه يه كى بليمه تى و راست و دروست له دامه زاندى سه يرانگاياندا و رپكخستنى ان و رازانده وه ياندا.

هه روه ها هه ر كامى كى ان بگريت ئە وه نده ليه اتو و بى و زبه ركه يى و رۆشنبى رى له باردا هه يه، كه ده توانيت هه موو جو ره گف تو گو يه ك و هه موو لى دو انى با به تى كى به كه لك و خۆش پيشكه ش به ميوانه كانى خۆى بكات. كه سه رنج ده ده يت هه موو ئا گايان له پتوبستى هه گشتى هه كانى نه ته وه كه مان و گى رو گرفته كا مان هه يه، له گه ل شيوه ي چاره سه ركردنى ان. ئە وه نده يشيان له باردا هه يه كه به هه موو كو لى دلپانه وه نازايانه و چالاكانه و چا كه خوا زانه يارمه تىي ئە و كه سانه بدن كه به كه لكى نى شتمان و نه ته وه كه يان دى ن. ئە و پيا وانه له راستى دا هه لپه رده ي نه ته وه كه ي خۆيان و جى شانا زى بان. ئە و كه له پيا وانه م وا ها ته پيش چا و كه به راستى يارى ده ي شاره و انى هه كه و جى نشى نييه كه ي خۆيان دا له پيشكه ش كردنى رازه دا بۆ ناوچه كه يان، به تاي به تى بۆ شارى (ئاكرئ)، كه زۆر خۆشيان ده وئ. ئە وانه زۆر ره نجى ان دا و سامانى خۆيان به خت كرد و، ياره يده يان دا له پينا و پيشكه و تنى ناوچه كه دا. زۆرى ي ئە م سه يرانگايه گشتى يانه و ئە م شه قا مانه و ئە م پتوبستى هه گشتى يانه، به سا يه ي يارمه تى و خۆ به خت كردنى ئە و پيا وانه و پى كه اتوون.

بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری

یه‌کیتک له‌و هاریکاربانه (بهره‌نگاری کردنی نه‌خوینده‌واری) یه‌که له‌لایهن سڼ لای خوینده‌واری ئاکرتیبیه‌وه جتبه‌جی ده‌کری. وده له‌گه‌ل‌مدا بۆ خویندن‌گاکه‌یان. ته‌ماشاکه‌ ئه‌و لایه‌وه چۆن هه‌موو شه‌وێک دینه‌ ئه‌وئ و به‌خۆزایی به‌دانیش‌توانی شار‌ه‌که‌ی خۆیان ده‌خوین، بێ ئه‌مه‌ی خه‌می سه‌ره‌وت و کات و فرمان و که‌لک و چاکه‌ی خۆیان بخۆن! له‌ راستیدا، خودا راستیان بۆ بکات، کرده‌وه‌که‌یان له‌ کرده‌وی پیاوچاکان و خودا په‌رستان ده‌کات. له‌ یارمه‌تیه‌که‌یاندا مه‌ردا په‌ته‌ی و مرۆفایه‌تیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌وێت. که‌م که‌س هه‌ن شتی وه‌ها بخه‌نه‌ ئه‌سه‌تۆی خۆیان. سوپاس بۆ خودا، له‌ شار‌ه‌ خویشه‌ویسته‌که‌ی (ئاکرتی) دا زۆری وه‌ک ئه‌وان هه‌ن. له‌ زۆریه‌ی چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و ده‌سگاکانی می‌ریدا، زۆر که‌س له‌و جۆره‌ پیاوانه‌ هه‌ن، که‌ هه‌ر به‌چه‌شنی ئه‌و سڼ لایه‌وه، راژه‌ گشتیه‌که‌یان بۆ ناوچه‌ی ئاکرتی پیشکەش ده‌کهن. له‌ راستیدا هه‌ر کار و فرمانیک له‌ سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا جتبه‌جی کراون، وه‌ک و شکردنه‌وه‌ی فرمیسیکی هه‌زاران و لینه‌وماوان و بیچاران و، دۆزینه‌وه‌ی کار و فرمان بۆ بیکاران و، گه‌شه‌کردن به‌زانست و هونه‌ر و پیشه‌سازی و، ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ و ریک‌خستن و رازاندنه‌وه‌ی شار‌ه‌که‌و ناوچه‌که‌، ئه‌وانه‌ هه‌موویان یان به‌شی زۆریان به‌سایه‌ی یارمه‌تیه‌ی ئه‌و پیاوه‌ چاکانه‌وه‌ پیکهاتوون. بێگومان ئه‌وانه‌ راژه‌ی چاکیان پیشکەشی نیشتمانه‌که‌ی خۆیان کردووه‌. هه‌روه‌ها بێگومانیشم له‌وه‌ که‌ خودای مه‌زن پاداشی چاکیان ده‌داته‌وه‌.

سه‌یرانگاکانی نری ناوچه‌که‌

نه‌که‌یت وه‌رس ببیت له‌وه‌ی که‌ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کانی شاری ئاکرتیدا ماوێته‌وه‌. چونکه‌ هیتشتا ماوته‌ چهند گوند و چهند هاوینه‌هه‌وارتکی تریش له‌ ده‌وری ئاکرتی بیه‌نیت و به‌خۆشی تیه‌یاندا رابووێت. هه‌روه‌ها چهند که‌سانیککی خاوه‌ن ریزیشت ماوه‌ له‌ ناوچه‌که‌دا بیه‌نیت که‌ ناسیت پیه‌یان دلخۆش ده‌بیت. بیه‌جگه‌ له‌وانه‌ گه‌لێک بابه‌تانی تریش هه‌ن ده‌توانیت پیه‌یان رابووێت. پیت خویشه‌ به‌سواری بگه‌ریت، یان به‌سه‌ر شاخدا هه‌ل بگه‌ریت؟... چه‌ز ده‌که‌یت راوه‌ بالدار یاخود راوه‌ ماسی بکه‌یت؟ ئاره‌زوی بیه‌نیتی کۆنه‌ شوینه‌وار ده‌که‌یت، یان ده‌ته‌وئ دارودرخت و گژوگی و گولگی سه‌یر سه‌یر بدۆزیته‌وه‌؟... ئه‌ی دلت ناچن به‌یه‌نیتی په‌رستگاکان ئاراماگ پیرۆزه‌کاندا؟... له‌وانه‌ هه‌ر کامیکیان ده‌وئ بیه‌نیت ده‌توانیت به‌ئاسانی بۆی بچیت. ده‌توانیت بچیت بۆ سه‌ر شاخه‌کانی (ئاکرتی) و (پیرس) و (هاوینه‌هه‌واری سه‌ری ساده‌) و، گونده‌کانی (بجیل) و (که‌لاتی) و (شووش) و (سه‌رده‌ریان) و (گوندک) و (گه‌لی سولگی) و (دفری) و (زیراڤ) و (سوسناوا) و، روبره‌کانی (زتی گه‌وره‌) و (خازر). ده‌توانیت بۆ ئه‌م هه‌موو شوینانه‌ پرۆیت، که‌ نزیکن یان به‌ئۆتۆمبیل یان به‌سواری ئه‌سپ، یان به‌پێ. ده‌توانیت رابواردنیککی خۆشی بیه‌گره‌یان تیه‌دا رابووێت و که‌لکیش پێ بگات. ده‌توانیت هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ یاخود رۆژی دوایی بگه‌ریته‌وه‌ ئاکرتی.

کۆمه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ئاکرتی

دل‌داری و ژن و می‌ردی

به‌زۆری، له‌ ناوچه‌ی ئاکرتیدا، ژنه‌پێنان له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی خویشه‌ویستی دوولایی داده‌م‌زۆی له‌ ناوه‌ند کوپ و کچدا، که‌ هه‌ردوولایان سه‌ره‌سته‌ی خۆیان به‌کارده‌هێنن له‌ کاتی ماره‌کردندا. به‌لام خۆیان چه‌ز له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ کوپ و کچ خزمی یه‌که‌ترین. ئه‌مه‌یش ژیری تیه‌دا په‌، بۆ ئه‌مه‌ دانراوه‌ که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ خزمایه‌تی به‌پارێزری، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ مافی خیزان یاخود هۆز و تیره‌ به‌پارێزری له‌ ده‌ستکاری بیه‌گانه‌ له‌ زه‌وی و خانوو و دووکان و سامانی یه‌کیتک له‌ ژن و می‌رده‌که‌، کاتیک که‌ ده‌مری یاخود له‌ناوه‌ده‌چی. نه‌بوونی په‌چه‌ و بالاپۆشیش له‌ئارادا، له‌گه‌ل تیکه‌لبوونی بچ‌گه‌رد له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو په‌گه‌زدا، که‌ به‌بۆنه‌ی هه‌ره‌وه‌زی کشتوکال و دارپین و ئاهه‌نگه‌کانه‌وه‌ پیک دیت، ئه‌و هه‌لانه‌ ده‌ست کوپ و کچ ده‌خه‌ن که‌ یه‌که‌تر بیه‌ن و بناسن و دلی خویشیان بۆ یه‌که‌تر بکه‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بینه‌ هاوسه‌ری یه‌که‌تری.

کچ فراندن

ئه‌گه‌ر کوپ و کچه‌ که‌ هه‌سته‌یان کرد باوک و دایکیان ناهیتلن ژن و می‌ردیه‌که‌یان سه‌ره‌گرگی، هه‌ردوکیان خۆیان ده‌رباز ده‌که‌ن بۆ لایه‌کی زانراو و، که‌سایه‌تیه‌کی به‌رته‌زی ناسراو، لای ئه‌و یه‌که‌تری ماره‌ ده‌که‌ن بچ‌ ئه‌مه‌ی پیش ماره‌کردنه‌که‌ کارتکی وایان کردین که‌ فری به‌سه‌ر داوینیه‌سی و بچ‌ ئابروویه‌وه‌ هه‌بێ. له‌ ناوچه‌ی ئاکرتی فراندن بریتیه‌ی له‌ شوپشیک دژی ده‌سه‌لاتی ناهه‌مواری باوک و دایک که‌ ده‌یانوه‌ ئه‌و دل‌داریه‌ پاک و بچ‌گه‌رده‌ی له‌ناو^(۱) ئه‌و کوپ و کچه‌دا په‌یدا بووه‌ له‌ناوی بیه‌ن، که‌ له‌ راستیدا له‌ ئاستی یاسای سه‌روستی و یاسای خوداییدا هه‌لده‌گه‌رته‌وه‌! چونکه‌ ئه‌و کچ فراندنه‌ داوینیه‌سی و به‌دخوویی تیه‌دا روونادات. ئه‌م جۆره‌ ده‌ستکاری کردنه‌بش له‌ ئه‌قبینی هه‌ردوو دل‌داردا، له‌ناو خیزانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌ لووت به‌رزه‌کاندا رووده‌دات. چونکه‌ ئه‌و باوک و دایکانه‌ به‌دوای دلخۆشی و که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیاندا ده‌گه‌رین، نه‌ک دلخۆشی و که‌لکی رۆله‌کانیان. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م جۆره‌ ده‌ستکاری کردنه‌ به‌سایه‌ی خوداوه‌ له‌ ناوچه‌ی ئاکرتیدا که‌م رووده‌دات.

یاسای دل‌داری پیرۆزه

لیره‌دا ژنه‌پێنان زوو جتبه‌جی ده‌کری. له‌مه‌یشدا زرنگی هه‌یه‌، بۆ ئه‌مه‌ی کچ و کوپ له‌ داوینیه‌سی دوور بخه‌رتنه‌وه‌. ژنه‌پێنانیش، له‌ناو چینی ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتداراندا نه‌بچ، زۆری تیه‌ ناچێ. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان به‌دوای مایه‌ و سایه‌ و پایه‌دا ده‌گه‌رین، به‌دوای بابه‌تی گیانیدا ناگه‌رین. له‌به‌ر ئه‌وه‌، ژبانی ژن و می‌ردی له‌ناو ئه‌م جۆره‌ چینه‌دا، زۆری پێ ناچن تیک ده‌چی و، شه‌روشه‌ر و خوینیشتن و سه‌رگه‌ردانی لێ په‌یدا ده‌بچ. ئه‌مه‌یش سزایه‌که‌، له‌لایهن سه‌روشته‌وه‌ ئاراسته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کری، که‌ ریز له‌ یاساکانی ناگرن، که‌ یه‌کیتک له‌و یاسایانه‌ و له‌سه‌روو هه‌موویانه‌وه‌،

(۱) راستتر (له‌ نیوان).

(ياساسى دلدارى) يە. چونكى دلدارى) دەسەلاتتىكى واى ھەيە، كە كەس ناتوانى بەرەنگارى بىكات. ياساكەيشى ھەموو دەم سەردەگىرى و سەردەكەوى بەسەر ئەو كەسانەدا كە دەپانەوى بەرەستى بىكەن. بەلام خۆشەختانە لەم ناوچەپەدا، زۆرىەى دانىشتوان رىزى لە ياسا پىرۆزەكەى دلدارى دەگىرن، سا لەبەر ئەمەيە كە زۆرىەى ئەو خىزانانەى لە ناوچەكەدا پەيدا دەبن و، پىتك دىن، پەيوەندىيان بەپەكتەرە بەھىزە و، بىچىنەيان پتەوہ و، بەروويەكى خۆش و سىنگىكى فراوانىشەوہ بەرەنگارىيە ھەموو كارەساتىكى ناھەموار و سەرگەردانى دەكەن لە ژيانىندا.

لىرەدا سروشت كارى كىرۈتە سەر دلدارى و جوانى

پەنگە جوانى سروشتى ناوچەكە و، سازگارى تاو و بايەكەى و، ژيانە سروشتىيە پىر تەندروستىيەكەى، كە پىرە لە وەرزش و، خۆدانە بەر پۆژ و، باى پاك و، خواردنى خۆرشتى ساكار و بەكەلك، بووينە خوتىندىگايەكى ھەرە چاك كە كوران و كچان رابەيتىن بەخۆشەويستى و دلدارىيەكى پاك و بىنگەردەوہ. لام واىە ھەر لەبەر ئەم خۆشەويستىيە پاك و پىرۆزەيشە كە نەتەوہى كورد لە ناوچەى ئاكرىدا، لە رووى كۆمەلايەتى و، تەندروستى و، رەوشت و خورى باشەوہ. بەھىز و ھەرەتەوہ دەژى. منىش بەم بۆنەپەوہ دەلەيم: كە سروشتە جوانەكەى ناوچەى ئاكرى، كەسانى جوانى لىرەدا دروست كىرەوہ، چ ژن بن چ پىياو. لە راستىدا جوانى ئافرەتى كورد لەم ناوچەپەدا، جوانىيەكى سروشتىيە، پىتويستى بەسورواو و سىپاى و، كوتانى دەم و چا و، رەنگكردن و نەخش و نىگار نىيە. خىلىشى پىتويست نىيە. ئەمەيش پاداشتى سروشتە، خودا بەو كەسانەى دەبەخشى كە رىزى لە ياساكانى دەگىرن.

پايەى كەيبانوو

ژن بەناوى كورى ھەرە گەورەپەوہ بانگ دەكرى. جەلەوى مالى راگرتن و، رازاندنەوہى و، بەرپەوہبىردنى، بەدەست خۆپەوہيە. خۆى كەيبانووى مالى. جا چونكى ژن بۆ خىزانەكە، خۆى لە پىياو زۆرتەر دەپەنجىتى و، لە ھەموو كەسىكىش زۆرتەر يارىدەى مېرەكەى خۆى دەدات لە پىنگەپاندنى بەرھەم و دەرامەتدا، بى گومان شايستەى خۆى لە مېرەكەپەوہ پىزى دەست دەكەوى. ژن لە راستىدا كۆلەكەى مالى و، جىبى شانازى خىزانە كە پىتەوى بىكات. چونكى ئەو بىجىگە لە فەرمانەكانى مالىوہى، وەك پەرەدەكردنى مندال و، نامادەكردنى چىشت و خۆرشت و، مالى راگرتن و، خىزان بەرپەوہبىردن و، مىوان بەرپەوہبىردن، ھارىكارى مېرەكەى خۆبىشى دەكات لە فەرمانكردن و نان پەيداكردن. تەنانەت ھى وايان تىدايە، وەك ئافرەتە سورجى و ھەركىيە كۆچەرەكان، بەزەبرى كوتەك و چەكى كوشندەيش وەك پىياوان، خىزان و مالى لە دوژمن دەپارىزى. جا لەبەر ئەم ھۆيانەپە كە ژنانى ئەم ناوچەپە مافى خۆيان دەست كەوتوہ و، سەربەستىيان چىنگ كەوتوہ و، ئازايانە و سەربەستانە دەجوولتەنەوہ. ھەرەوھا شان بەشانى مېرەدەكانىيان لە كاروبارى خىزان و مالىەكانىياندا بىروباوہرى خۆيان دەردەبىرن و رىزىشان لى دەگىرى!

گەلپىك جار كە سەرنج لە ژيانى ئافرەتانى ئەم ناوچەپە دەدا، بۆيان خەمبار دەبووم. چونكى كەيبانووى بەسەزمان لە گوندەكانى ناوچەكەدا بەھىز ئەو كار و فەرمانە زۆرانەپەوہ كە دەپەكەن، ھىچ كاتىكىيان بۆ نامىنەتەوہ كە سەرەوتى تىدا بدن و بىسەنەوہ. ئەم بارەيش دەبىتە ھۆى ئەوہى كە بەشىكى زۆر لە

جوانى و تەندروستى خۆيان زوو بەزوو، لە پاش شووكردن، لەدەست بچى. كەواتە چىنى خوتىندەواران پىتويستە لەسەريان چاودىرى ژنەكانىيان بىكەن و، دلەيان رابگىرن و، چەندىيان لەدەست دى خەمى خۆشگوزەرانى و كامەرانى و سەربەرزىيان بىخۆن، تا تۆلەى ئەو رەنج و خۆبەختكردنەيان بۆ بىكەنەوہ. ھەر لەبەر ئەم ھۆيانەيشە كە گەلپىك ژن ھەم گوى نادەنە ئەوہى مېرەدەكانىيان ژنى تر بەيتىن. چونكى بەھۆى ئەو ژنە تازانەوہ ھەندىك چەوسانەوہ وماندوتىيىيان لە كۆل دەبىتەوہ. تەنانەت ھەندىك ژنى وايش ھەن كە مېرەدەكانىيان نامىن ھىچ باكىان نىيە. چونكى توانايى ئەوہيان ھەيە بەرەنجى شانى خۆيان و بەپىشەى سەربەرزانە نانى خۆيان و مندالەكانىيان پەيدا بىكەن و مندالەكانىيشىيان بەباشى پەرودە بىكەن. ھى وايشىيان تىدا ھەيە كە بوون بەپىتەوژن، جارىكى تر شوو ناكەنەوہ، ھەر لەبەر ئەوہى چاكەى مېرەدە مردوۋەكانىيان بەدەنەوہ.

ناپاكى ژن و مېردى

ناپاكى ژن و مېردى، ياخود داوتىيىسى، ئەوئەندەى نەماوہ بلىم يەجگار كەمە، ياخود ھەر نىيە لەم ناوچەپەدا. چونكى نەرتى نەتەوہى كورد، لىرەدا وەھايە، كە ژن و پىياوى داوتىيىس ھەردووكىيان بكوژىن. لەبەر ئەوہ ئافرەتى داوتىيىس ناتوانى لە ناوچەكەدا بىنەتەوہ. پىياوى داوتىيىس بەچاوتىكى سووكەوہ سەبرى دەكرى، ناوى بەخراب دەبەن و كەنەفتىشى دەكەن، پىشىدا راناپەرمون ھىچ كارىكى پى بسپىرن.

پايەى مېرد

مېرد سەروكى خىزانە و ھەرچى بلى ئەندامانى خىزان بەقسەى دەكەن. ژنى و مندالەكانى و ئەندامەكانى خىزانەكەى، ھەموويان لە كار و فەرمانەكانىدا يارمەتى دەدەن و، ھەر راپوتىكىشى پىتويست بى بۆ ھەلسورپاندنى كاروبارى مالىكە پىشكەشى دەكەن. بەلام كە ھاتوو لايدا لە بەجى ھىنانى پىتويستى سەرشانى بەرامبەر خىزانەكەى، خىزانەكەى لىي ھەلدەگەپتەوہ و بەگوپى ناكەن.

ژنەكەيش و مېردەكەيش ھەردووكىيان بەزۆرى مندالەكانىيانەوہ شانازى دەكەن، بەتايبەتى بەكۆرەكانىيانەوہ. ھەردوولايىشىيان بەوہ زۆر شادمان دەبن كە مندالەكانىيان تا دوارۆزى ژيانىيان لە مالىكدا لەگەلپاندن بىنەتەوہ، تەنانەت لەپاش ژنەپىنانىشىيان و مندالونىشىيان بەوہبىشەوہ كە ھاوہىشان بن لە نان پەيداكردن و دەرامەتدا و، لە چىژكەى ئەو دەسكەوتانەدا. ئەمەيش سەبارەت بەوہيە كە دەپانەوى لە رووى ئابورىيەوہ كەلكى خۆيان بپارىزن و، ھۆگرى خىزانىشىيان وەك خۆى بىنەتەوہ، لەگەل پايەى خىزانىدا.

ھۆز

چۆنىتى دروستىونى ھۆز لە تىرە و خىل و دەستەمال كە ئەمانىش ھەربەكەيان لە خىزانەكان پىك دىن، بابەتىكى زانراو و ئاشكرايە، پىتويست ناكات لىي بدويم. بەلام پەيوەندى تاكەكانى ھۆزەكە، بەسەروكى ھۆزەكەوہ و، ھەردووكىشىيان بەھۆزەكە خۆپەوہ بەگىستى، بەپىتويستى دەزانم لىيان بدويم.

ناکهکانی ھۆز و سەرۆکی ھۆز

چونکہ ئەو کارە گەورە و گزنگانەیی بەکوێخادێ یاخود بەسەرەکی تیرە، یان بەسەرۆکی خێل چارەسەر ناکرێن، تاکەکانی ھۆز بەناچاری دەچنە لای سەرۆکی ھۆز چارەسەریان بکات. ئەمیش یان ڕەوشت و نەرتیتی ھۆز لە چارەسەرکردنیاندا بەکار دەھێنێت، یاخود یاساکانی نایین بەکار دەھێنێت، ھەرچی کیشەیی سەرۆک خۆبەتی و، پەیبوھندی بەرژوھەندی خۆبەتە ھەبە، یاخود بەئابوو و ژباڵەبە، سەرۆک لە چارەسەرکردنی خۆی بەھیچ ڕەوشت و نەرتیتی ھۆزەکیبە، یاخود بەیاساکانی نایینەو نەبەستیتەو، نە لەگەڵ تاک و تەرایانی خێزانی خۆیدا، نە لەگەڵ خزمانیدا، نە لەگەڵ تاکەکانی ھۆزەکییدا، نە لەگەڵ کەسانی تردا. چونکہ تۆلەسەندنەو، کە خۆبەستە و خۆبەسەندی و خۆنۆندن پالێ پێت دەنێن بێتە کایەو، لەلای ئەو جۆرە سەرەک ھۆزانە، تاکە یاسایەکی کاربگەرە و بەکار دەھێنێت ئەگەر ھێزێکی گەورە لە بەرامبەریاندا نەووستێ، دەستبەرداری نابن. جا لێرەو دەبێت کە دەستدریژی و دەستوێشانە و زۆرداری ڕوودەدەن. لەمانەیشەو دەبێت کە مالتوێرانی و سەرگەردانی تووشی سەرەک ھۆزەکە و ھۆزەکی دێن. داخەکەم سەرەک ھۆز و کەم ھۆز ھەن، کە لەم جۆرە بارە ناھەموارە پڕ ئازارانە بزگاریان بێت!... لە راستیدا راستیان گوتووە: «دەسلاتداری پیاو تێک دەدات. دەسلاتداری بەرەللاش تێکدانیکی بەرەللا تووشی خاوەنی دەکات!» ھەرچی سەرەک ھۆزەکانن، دەسلاتەکانیان یەجگار فراوانن، بگەر ئەو ھۆزەکانن نەماو بەگەنە دەسلاتە خۆنکارە زۆردارەکانی سەردەمانی کۆن. ئەوانە لەناو ھۆزەکانی خۆیاندا بریتین لە سەرۆکی فەرمانرەواییەکی سەروشتی. ئەگەر ھێزێکی گەورە پێگایان لێ نەگرت و لێی نەترسین، باکیان نییە لە کەس، ھەرچی ئارەزوو بکەن و لە دەستیان بێت دەیکەن. بەلام خودا و ئاستان زۆر جار ئەو ھێزە گەورەییەکان دیتە بەرامبەر، وەک ھۆزێکی وا کە بەرەبەرەکانیان بکات، یاخود فەرمانرەواییەک کە بەدوای دادپەروریدا بگەرێت، یاخود کۆمەڵێک کە لەناو ھۆزەکان خۆیدا پەیدا بووب و بەھێز و ھەرپەتەو بەرەنگاری بکات لەسەر زۆر و ستەمەکانی. سەرەک ھۆزەکان باج لە تاکەکانی ھۆزەکانی خۆیان دەستیان، چ لە بەرھەمی سەروشتی بێ، چ لە بەرھەمی کشتووکاڵ بێ، چ لە بەرھەمی گیانلەبەران بێ. تەنانەت کە ئەو تاکانە ژنیش بەیتان یان سکالایان بێنە بەر بۆ برینەوێ کیشەکانیان، باجیان لێ دەستیان. سەرۆکی و ھام دیوہ کە لادیتەکانی ژێردەستی کە بریتین لە ھۆزەکی خۆی و کرێکاریان کردبێن بۆ میری سەرانی لە کرێکارەکان سەندووە!... بێجگە لەو و لە بێگاریش سەرۆکەکان تاکەکانی ھۆزەکی خۆیان ناچار دەکەن چەکی کوشندە بکەن، بۆ پاراستنی ھۆزەکە و پاراستنی خۆیان. جاری وایش ھەبە بەزۆر بێگاریان پێ دەکەن، لە دارپەڕین و کشتووکاڵ و گواستەووەدا. ھەر کەسیک لە ھۆزەکە لێیان یاخی بێن، بەپیتی پەلی یاخیبوونەکی بەرپەشم و تووڕەیی سەرۆکەکی دەکەوێ، سا یان سەرزنشت دەکرێ یان لێی دەدرێ. یان جەریمە دەکرێ، یان دەکوژێ.

جا سەرۆکەکانی ھۆزەکانی (زێباری، ھەرکی، گێژ و سورچی) بەم شێوە دەستوورەو، بەرپەتەو دەچن.

لێ پرسینەوہ لە سەرۆک ھۆز

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە لە لایەن فەرمانرەواییەکی بەھێزی دادپەرورەو دەچن و چوونی لەگەڵدا بکری، بێ گومان دەسلاتەکی کز دەبێ و، تۆلەسەندنەو کانیشی بەنەپیتی جێبەجێ دەکرێن. ئەویش بەپیتی ڕۆژ ڕەفتار دەکات و، لەگەڵ فەرمانرەوایییدا گۆزەران دەکات، بەنەرمییەکیشەو داوای یارمەتی و ھەرەز لە ھۆزەکی خۆی دەکات. ئەمەیش پێتووستە بگوترێ، کە تاکەکانی ھۆزەکە سەرۆکەکی خۆیان دی دادپەرور و دلسۆز و خاوەن بەزەبیبە لەگەڵیاندا، ئەوانیش فەرمانەکانی بەجێ دەھێنن و، کەل کی پێ دەگەبێنن و، دلسۆزی لەگەڵدا دەنۆین. تەنانەت لە چارەسەرکردنی کاروبارەکانیشیاندا بۆ لای ئەو دەچن، نەک بۆ لای میری. چونکہ ھۆزەکە ئەو بەسەرۆکی فەرمانرەواییە سەروشتییەکی خۆیان دادەنێن، کە لە باریدا ھەبە کار و فەرمانیان زوو جێبەجێ بکات و، کیشەیان زوو بێریتیتەو و، بەناسانی تەواویان بکات و، ساکارانە و بەئەزکیکی زۆر کەم رابان بپەریتن. بەلای ئەوانەو، بۆ چارەسەرکردنی گێروگرت و کیشەکانیان، ئەو سەرۆک ھۆزەکی خۆیان چاکترە لە فەرمانگەکانی فەرمانرەوایی، کە کات و سامان و پەنجیکی زۆریان پێ بەخت دەکەن، کە ئەوانەیش لە وزی ئەواندا نین پێیان ھەلسن.

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە، بەرامبەر ھۆزەکی خۆی فەرمانی سەرشارنی خۆی بەجێ نەھێنا، ھۆزەکە ھەر ھەلیکی دەست بکەوێ، لێی یاخی دەبێ و، ڕوو دەکاتە سەرەک ھۆزێکی تر کە کار و کردووە و ڕەوشت و خووی سەرۆکەکان بەکار بەیتیت. جا ئەگەر لە ھەردوولا ڕەنجەر و بەشی براو بوون لە دادپەرورە، ئیتر ڕوو دەکەنە فەرمانرەوایی و ئەو لە جێی سەرەک ھۆزی خۆیان دادەنێن. جا لێرەدا کە پێتووستە بلێم: ئەگەر فەرمانرەواییەکی دادپەرورە بەھێز لە ئارادای و، چەند دادگاییکی وایش دا بە زۆرینێ کە کاروباری نەتەو زوو رابپەریتن و، ئەزکیان زۆر نەبێ بەسەر خاوەن سکالاکانەو و، باپەخیش زۆر بەدەن بەکەلک و چاکە ھەموو ھاوینشتمانیک، ھیچ ھۆزێک پەنا ناباتە بەر سەرەک ھۆز تا برینەوێ کاروباری خۆی پێ بسپێرێ و بەندەبەتی بکات.

فەرمانەکانی سەرەک ھۆز

سەرەک ھۆز لەسەرھەتی مافەکانی تاکەکانی ھۆزەکی خۆی و ھۆزەکی خۆی بەگشتی، لە زۆرۆستەمی ناوخوا و دەرەوہ بپارێژێ. بەلام ئەو لە ئەستۆیدا نییە کە خەمی پێشکەوتنی ھۆزەکی خۆی بخوات، لە ڕووی ئابووری و کشتووکاڵ و خۆبەندەواری و تەندروستی و ئاوەدانییەو. ھەرۆھا سەرەک ھۆز لەسەرھەتی، لە کاروباری گزنگدا کە پەیبوھندی بەگشت ھۆزەکیبەو ھەبە، وەک شەروشۆر و، ھەوار گۆتزانەو و، نواندنی ملکہچی بۆ فەرمانرەوایی، یاخود یاخیبوون لە فەرمانرەوایی، ڕاویژ بەکەلەپیاوھەکانی ھۆزەکی خۆی بکات. ھەرچی ھۆزەکیبە کە سەرەک ھۆز فەرمانی دەکرد، بەجێ دەھێنێ، بەرپەرچی نادانەو، بەمەرجی ئەو فەرمانە مەترسی و زبانی بۆ ھۆزەکی تێدا نەبێ. بەلام لە کاروباری ئاساییدا، سەرەک ھۆز، پرس بەکەس ناکات، ھەرچیبەکی گوت ھۆزەکە بۆی جێبەجێ دەکات.

كۆلى ئاكاكان

ئەگەر تەماشای باری تاكاكان بکەین که لەم شتیوهیەدا گوزەران دەکەن لە خەم و خەفەت بەولاهە هیچی ترمان بۆ نامیتینتەوه. چونکە ئەو لەژێر چنگی فەرمانرەواییبەکی ناو فەرمانرەواییبە کدایە!... بۆ هەر دوو فەرمانرەواییبە کیش، لە رەنجی شانی خۆی و ناوڕەگی ناوچەوانی خۆی، پارە دەردەهینت و بەناوی باج و سەرانه و بێگاره و پیتشکەش دەکا!.. جا هەتا تاكاکانی هۆزەکان لە رووی ئابوریبیەوه، لەم بارە ناهەموارەدا بێن و رووبکەنە کزی، هەژاری و برسیتی بیانگەزن و، نەخۆشی تووشیان بێن و، نەخۆتیندەواری سەریان لێ تیک بدات و، هیچ کەسیکیش فرایایان نەکەوئ لەم کزی و نەبوونی و بێ دەسلاتی و چارەڕەشییە زگاریان بکات... واتا هەتا هۆزەکان لەم شتیوهیەدا بژین و گوزەران بکەن، ئەوه هیچ گومانی تیدا نای، که ئەو هۆزانه دەبنە نیتچیری ئەو (فەرمانرەوایی و دەستە و کۆمەلانی) دەیانەوئ نازاری (فەرمانرەوایی و نەتەوه) بدەن و زیانیان بێ بگەیتن!...

چارەسەرکردنی باری لادیکان

دەترسم لە باهەت لام دابێ. بەلام بیانوم ئەوهیه که تکا لە پیتشکەوتنخوازە مەردەکان بکەم و، بلیتم: کات بەبەرەوه نەماوه؛ پیتوبستە راستکردنەوهی باری گوزەرانی لادیکانی ناوچە ی ئاکرئ و هەموو ناوچەبەکی تر بخرتە پیت هەموو راستکردنەوهیەکی ترهوه. چونکە راستکردنەوهی باری لادیکان بەینجینەهی هەموو راستکردنەوهیەکی تر دادەنرئ، که لەلایەن دەولتەتەوه دەبێ بکرئ. لە دلئ دلسۆزانی گەلەکەماندا تۆزیک ئارام نەماوه، تا لەمە زۆرتر چاودروانی راستکردنەوه و چاکەخواری بن!... راستکردنەوهی بار و چاکەکاری، دەبێ لە ئیستاه دەست بێ بکریت!... ئەگەر دەستیش بێ کرا، دەبێ لە پیت هەموو شۆتیتکدا و، هەموو شتیکدا لە لادیتەوه دەست بێ بکرئ!...

تاكاکانی هۆز فەرمانرەواییبەکی بەهیزی دادپەرورەیان دەوئ

لەمەوپیتش چەند جارێک گوتم: نەتەوهی کورد لە ئاکریتدا پڕ بەدل چاودروانی فەرمانرەواییبەکی بەهیز و دادپەرور و خاوەن بەزەبێن، که خەمی پیتشکەوتنیان بخوات و باهەخیان بێ بدات. ئیستاکەیش وام بێ خۆشە بلیتم: تاكاکانی هۆزەکان لە کانگای دلایانەوه دەیانەوئ لەم جووتە یاسایە - واتا لە (یاسای فەرمانرەوایی) و (یاسای هۆزەکی) - زگاریان بێ!... ئەوانە یاسای فەرمانرەواییبەکی بەهیزی دادپەرورەیان بێ خۆشترە لە یاسای هۆزەکی، که هەر بەو دەکرئ لەم زگاریان بکات. ئەمەیش سەبارەت بەوهیه، که هەموویان وەرپس بوون لەم ژیانەیان کە پرتتی لە (هەژاری و نەخۆتیندەواری و نەخۆشی). دەیانەوئ ئەو ژیانەیان بگۆرئ و بکرئ بەژیانیتکی پڕ کامەرانی و تەندروستی و سەرکەوتن و خۆشگوزەرانی، وەک هی جیگا پیتشکەوتنەوهی جیهان!.. ئەوانە دەیانەوئ لە ژبانی کۆمەلایەتیاندا هەلگەرانیەوهیەک بەرپا بێ!... ئەم جۆرە هەلگەرانیەوهیەش پیتوبستی بەلەناوبردنی سەرەک هۆزەکان و خۆتیرشتن نییە. هەر ئەوهندەهی پێ دەوئ که (دادپەروری کۆمەلایەتی) بکرئ بەیاسایەک و بدیتە دەست کەسانی وەها بەکاری بهیتن، که لێ هاتوو و کارامەبێن و، خاوەنی کردووه و رەوشتی بلندن. واتا لەو

جۆرە فەرمانبەرانیەن که بتوان هۆزیش و سەرەک هۆزیش وا لێ بکەن که (یاسای هۆزەکی) یان لەبیر بچیتەوه، بێ ئەمەهی هیچ لایەکیان نازاری بگات، یاخود زیانی لێ بکەوئ.

رۆژگاریش ئەوهی دەرخستووه که ئەو تاکانە جاری واهەبووه ملیان بۆ پیاوانی ئایین کەچ کردووه، بێ ئەمەهی ئەو شتیخانە بەزەبری چەک و کوتەک ملیان پێ کەچ کردبێ!... چونکە ئەو جۆرە شتیخانە نە لەشکریان هەبووه و، نە تۆپ و تفەنگ و، نە گەلە کەشتی جەنگ. هیچ کاتیک هیزیان لەگەل بەکار نەهیتان و، زۆریان لێ نەکردوون، تا ملکەچییان بکەن. ئەو شتیخانە هەر بەوه ملکەچییان فیتکردوون، که کار و کردوویان لەگەلێاندا باش بووه و، بەتەنگ کەلک و چاکە و دلخۆشی و سەرەزبیاڵەوه بوون و، کردووه و رەوشتی بلند و گیانی مرۆفایەتی گەوره و گرنگیان لەگەلدا بەکارهیتان. ئەمەیش سەبارەت بەوهیه که ئەم هۆزانه هەرچەندە هۆگری سەرەستی و بەرەللایین و، لە هەموو کۆتە و زنجیریکیش خۆ رادەپسکیتن که پەوهندی بەماف و سەرەستییانەوه هەبیت، هەرودەها بەرەنگاری هەموو کەسیکیش دەکەن که نازاری سەرەزبیاڵ بدات و پرتیان لێ نەگرت، بەلام لە راستیدا لە کەلک و چاکەیی خۆیان ئاگادارن و، تەنها مل بۆ ئەو کەسه دەدەن، که دەتوانن پستی بێ بەسەت بۆ پاراستنی (ماف و سەرەستی و سەرەزبیاڵ) یان. جا لەمەوهیه که ئەوانە بەسەر راستی و دلسۆزیبەوه بۆ ئەو شتیخانە بوون بەپەپرەو و پشتیان و ملیان بۆ کەچ کردوون. تەنانەت ئەو دلسۆزی و سەر راستیبیەیان بۆ کورانی ئەو شتیخانەیش نواندووه. جاری واهەبووه چاویان لە گونا و زۆرداری نەوه و وەچەهی ئەو شتیخانەیش پۆشیوه هەر لەبەر ئەوهی که باوکیان لە ژبانی خۆیدا لەگەلێاندا باش بووه!.

کەواتە راستکردنەوهی کاروبار و چاکەکاری لەناو ئەم جۆرە هۆزانه ئاسانە. هیچ زیانیتکیشی لێ پەیدا نای. هیچ سەرۆکیتیکیش لە میری ناووروتین. چونکە نەتەوهی کورد لە ئاکریتدا، بەخۆتیندەوار و نەخۆتیندەواریانەوه، لە کانگای دلایانەوه ئارەزووی راستکردنەوهی کاروبار و چاکەکاری گشتی و پیتشکەوتن دەکەن. گەلێکی لێ هاتویش بۆ پیتسوازی کردنی هەموو پیتشکەوتن و بەرزبوونەوهیەک که بۆ گشت لا بێت. چونکە ئەوه، هەر لە زووهوه، ئاواتی هەرە گەوره و گرنگیانە، که رۆژیک لە رۆژان خۆیان بەکامەرانی و سەرەزبیاڵ و سەرکەوتن و خۆشگوزەرانیبەوه بێن لە ژبانیاندا.

ئارەزوو و گیانبازی

(ئارەزوو و گیانبازی) ی ئایینی و هۆزیەتی و نەتەواپەتی و نیشتمانپەروری، گەلێک جار لە سەردەمانی رابردوودا، هاتوونەتە ناوهوه و خۆیان دەرخستووه. ئەمانەیش لەو کاتاندا روویان داوه و بەرپابوون کە زۆرستم روویان داوه، یاخود ئاژاوه و دووبەرەکی خراوتە ناوچەکەوه، بەلام فەرمانرەواییبەکانی ئەو سەردەمانە، خۆیان پیتیانەوه ماندوو نەکردووه، بەشیرینی و زرنگی و شیتەیی چارەسەری هۆزەکانیان بکەن و، نەهیتلن جارتیکی تر رووبدەنەوه. ئەنجامیش بەوه گەبشتووه ناوچەکە پڕ بووه لە کارەساتی کەتن و تاوان و خۆتیرپتی، کە زیانیتکی زۆریان گەیاندووه بەنەتەوهیش و بەفەرمانرەواییبە!.. بەسایەیی خوداوه لە رۆژانی ئیستادا ئەو جۆرە رەقەبری و دوژمنایەتی و ئاژاوه و فیت نەوانە نەماون یاخود روویان کردۆتە کزی. لە رۆژانی ئاساییدا، کە شەروشۆر لەناو هۆزەکاندا، لە ئارادا

نه بن، نه پښه بهری هه یه و، نه بهر بهر کانتی و، نه ننگه ویستی. ئیستر ناوچه که وای لڼ دڼ، له ناو هۆزه کاند، کرپن و فرۆشتن و، ژن و ژنخوازی و، تیکه لڼی په یادابینه وه وک جارن. چونکه هه موویان وها ههست به خوځیان ده کهمن که له یهک ره گهز و یهک نه توه و یهک نیشتمان و یهک نایین. جا له بهر نه وه له ناو هم هۆزانه دا ژن و ژنخوازی و خزمایه تی زۆر بهرچاو ده کوئ، بام جوئ جوئیش بن. هم باره له ناو شاری ئاکریشدا، له ناو هڼد خیزان و ماله جوئ جوئیکاندا ههروه هابه. به لام نه توهی کورد له ئاکریدا، ئیستا که ههستیان کردوه به زبانی هه موو ده مارگیری و بهر بهر کانتیهک، بۆ (راستی و دروستی و دادپه روهری و سه ره بهستی) نه بڼ پشنگیری ناکه ن. بویه کا سه روکه کان و خوئنده واره کان بیان ده بیترین، به هه موو جوړه هۆز و ئایین و پرته و پیکانه وه، دهستیان خسته توه ناو دهستی به کتری و فه زمانه وایی به هه موو کولئ دلپانه وه خه بات ده کهمن بۆ که لک و چاکه و پیتشکه وتنی ناوچه که یان. نه وانه ئیستا که خوځیان له هه موو ده مارگیری به کی نارپه سهند ناپه سهند ده پارټیزن. راستییه که هه هه نه مه بیرو باوه رپیکي راست و دروسته، که ده بڼ هه موو خاوه ن دل و ده روونیکي چاک و پاک هۆگری بیڼ. وها یشم دپته پیتش چاو، که سه رده می خو پهرسته کان و پوله رسته کان و چه وسینه ره وه کان خه ریکه به سه ره بچڼ، که له ژیر په رده ی ده مارگیری نایینی، یان نه توه یی، یان هۆزه کیدا، خوئینی نه توه ی به سه زمانیان ده مژئ!... ههروه ها سه رده می نه و فه زمانه به رانه یش خه ریکه به سه ره بچڼ، که دوو به رده کی و ئاژاوه یان ده نایه وه له ناو نه توه وه که ماندا بۆ که لکی نا پوخته و گهنگ و ناپه سهندی خوځیان!... خودا یاری ئیتر نه و سه رده مه ره شه جارتیکی تر ناگه رپته وه ناو ناوچه که مان!... پیوست وها یه که هه موو لایهک (که لکی گشتی) بکه ن به ئامانجی خوځیان، نهک (که لکی نا پوخته ی تایه تی). ههروه ها له گه ل کار به ده ستانی میریشیدا ده ست بخه نه دهستی به کتری و، یارمه تی به کتری بده ن بۆ که لک و چاکه ی گشتی ناوچه که یان، نه وهنده ی پیمان ده کړئ.

هۆزه کانی ناوچه که

له ناوچه ی ئاکریدا هم هۆزه گرنگانه نیشته جڼ بوون:

۱- هۆزی زیبایی: هم هۆزه له هه ردو لادیتی بی ره که پره و سو رچیدا نیشته جڼ بووه. ژماره سه ری به (۱۱۳۰۳) که س داده نړئ. سه روکه ناسراوه کان بیان نه مانه: (مه محمود ناغا و نه حمه د ناغا) کوړانی (مه حمه د ناغا، شه وکته ناغا کوړی حه سه ن ناغا، جه واد ناغا ی عه لی ناغا و مسته فای عوسمان ناغا).

۲- هۆزی سو رچی: له هه ردو لادیتی سو رچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جڼ بووه. ژماره سه ری به (۵۲۵۰) که س داده نړئ، به شیکي که می هۆزه که به کوچه ر داده نړین، که ته نیا له وه رزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا ده میننه وه. سه روکه ناسراوه کان بیان نه مانه ن: (شیک ره قیب و شیک قه بیوم) کوړانی شیک محمه د. (شیک توفیق و شیک که ژو) کوړانی (شیک عوبیدوللا). (شیک نه حمه د) و (شیک سه دره دین) کوړانی (شیک به دیع).

۳- هۆزی هه رکی: له لادیکانی سو رچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جڼ ده بی. چونکه کوچه ره هه ر له

وه رزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا ده بی. ژماره سه ری به (۳۴۴۴) که س داده نړئ. سه روکه ناسراوه کانی نه مانه ن: (سهیدی خانی حاجی ناغا و محیدین جیهانگیر ناغا).

۴- هۆزی گیت: له لادیتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سه ری ده گاته (۱۷۰۰) که س. سه روکه ناو داره کانی نه مانه ن: (نه حمه د ناغا و مشیر ناغا) کوړانی (ئیسما عیل ناغا ی روو فی).

۵- هۆزی ره ئی که ری: له لادیتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سه ری به (۳۵۰۰) که س داده نړئ، له سه روکه ناسراوه کانی: (نه مین نه حمه د ناغا) ی داره توه و، (قادر ناغا) ی زهنگه نانن.

پتو یسته نه وه یش بگو تری، که هم هۆزانه له ناوچه کانی تریشدا، دهسته و تیره و خزم و که سو کاریان هه یه، نه گه ر شتیکان لڼ بقه ومیت یاری ده ی به کتری ده دن.

که مایه تیبیه هۆزه کان

بیتجگه له مانه، گه لیک پوله هۆزی بچو کی تریش هه ن، که له هۆزه جوړ له جوړه کان که وتونه توه، وهک هۆزه کانی (بوت، شارک، خدری، گومار، شیک بزه یی، زهنگه نه، مو سه یی و هه مووز) که له لادیتی (عشائر السبعه) دا نیشته جڼ بوون. یان وهک هۆزی (جافه تی) که له لادیتی سو رچیدا نیشته جڼ بوون. ههروه ها وهک (کلدانی، تیاری و ئاشووری) که له لادیکانی سو رچی و بی ره که پره دا دانیشتون. هم جوړه پوله هۆزانه نه ریتیان وها یه که له گه ل هۆزه گه وره کانی ده ورو پشتیاندا تیکه ل ده بن. کو مته لی سه ر ژمیری نه مانه یش خو ی دده ت له (۵۰۳۰) که س. له م کو مته له ژماره سه ری مه سیحیه کان ده گاته (۱۵۰۰) که س. هه رچی دانیشتونانی شاری (ئاکرئ) یشن به بینه چه ده چنه وه سه ر هم هۆزانه ی که له ناوچه که دان، یا خود له جیگایانی تره وه هاتون. نه وهنده هه یه شارستانیتی و تیکه ل بوون و ژن و ژنخوازیان له ناو به کتر دا ده ماری هۆزه رسته کز کردوون. ناسراوه کانی شاری ئاکریش نه مانه ن: (هه به توللای مو فتی، مسته فای مه لا جبرائیل، وه هاب ناغا ی یاسین ناغا، شیک ئیبراهیم کوړی شیک باقر و خالید حه کیم).

ره وشت و خو و نه ریت له ناوچه ی ئاکریدا

خواردن و خواردنه وه

دانیشتونانی ناوچه که له چیتشته چه وره کان بیاندا نه مانه به کار ده هین: گه نم و جو و برنج و نیسک و نوک و روڼ و سه وزه و نه و گوشتانه ی که ئایین په سه ندی ده کات وه کو گوشتی مه ر و بز و گا و مانگا و ماسی و که و کوتر و پوړ و مریشک و که له شیر و که رویشک، له گه ل به ره مه می گیانله به راندا وهک شیر و ماست و په نیبر و فرۆ و که ره و هیلکه، ههروه ها میوه و به ری دار و، به ره مه می هه ندیک جرو جانه ور، وهک گه زو و ههنگوین. مه سیحیه کان بیتجگه له وانه گوشتی به رازیش ده خوځن. نه وهنده هه یه هه رچی گوشته ناو به ناو ده خوړی. چینی هه ژاران، نه وهنده نه ماوه بلیم، خو رسته کان بیان بریتیه له نان و چاو و هه ندیک میوه و سه وزه و به ره مه می گیانله به ران. به لام هه رچه ند ده رامه تیان زو تری لڼ بی، نه وانیش زو ترتر با به خ به خو ارده مهنی خوځیان ده دن چ له رووی زو ربیه وه، چ له رووی جو ربیه وه، چ له رووی شیدوی

دروستکردنیوه. بهلام له شاری ناکرېدا گوشت زور دهخون. له چیشته کانیسیاندا هونه رمه ندى زور دهنون. له سر خوانه کانیان شیرینی و ترشبات و ناو و ماست و خوشاو و بابه تی هویو برکاریش دهبینت له گه لسه وزه و میوه دا. بهلام هه ژاره کانیان هه روه ک هه ژاره کانی لادیکان دهخون. چینی دهوله مهناندی ناکرې و سهره ک هه زه دهوله مهنده کانیس و هک یهک دهخون. لیته ده هه ر باسی خواردن و خواردنه وی دانیشتونای ناوچه کم کرد.

ریزگرتن له میوان

بهلام له گه ل میواندا. به گه وره و بچوکیان و دهوله مهنده و هه ژاریانه وه، رهوشتیان و هک یهک: ریز له میوانه کانیان به جوړتیک ده گرن و، خوشه ویستی به جوړتیک به رامه ریان پیشان ددهن، هه رجه ندیکیان له دست بیت خواردن و خواردنه وی ناوازه و نایاب و خوشیان پیشکesh دهکن. ئەم ئەرکه یش که له مهیدانی نیوان نوازیدا دهیخه نه ئەستوی خوځیان زور له سهریان ددهوستی. خوشه بلیم: ئەم رهوشته مهردانه به سهری ناوچه ی ناکرې به زکرده وته وه و، مافیشیان هه یه پیته وی بنازن.

تویش وات دپته پیش چاو که (میوانه روه وی) له سهروو هه موو دهستورویکی نه ته وه بیه وه، له ناوچه که دا، راگیراوه، به هه موو دلستوزیه که وه، ریز و خوشه ویستی به رامه ریه ده نوینری و، به هه موو وردبینی و دوروبینی که وه به کارده هینری. داخه کم وه هام دپته پیش چاو که سامانی نه ته وه که، نه وه نده که مه، یارمه تی گه شه کردنی ئەم کرده وه و رهوشته بلنده نادات. چونکه تاک و تووکیک نه بیت، که مس له ناوچه ی ناکرېدا به رژد و دست قوچاو دانانری. تویش به ته نیست ئەو هه موو خوارده مه نیان وه که له ماله کانیاندا ده خرپنه به رده مت بیانخویت، به ناکرا هه ژاری به ئەندامانی خیزانه که وه و هه ده بینیت، که هه روه ک ئەژدیها یه ک بیت و قووتیان بدات و ایه. ئەمه یش سه باره ت به وه یه، که لادیبیه کانی ئەم ناوچه یه و هه راهاتون: له دهمی خوځیان ده گپړنه وه، به دهستیاو پاره له م و له و ورده گرن، به هه ژاری و برستی و شر و پریه وه خوځیان راده هین، بهلام هه موو شتیک له پیناوی میوانداریدا به خت دهکن و، ناهیلن که س توانج و پلار له پیاهه تی و مهردایه تی بیان بگریت. چونکه (دهستوری میوانداری) به لایانه وه به رز و پیروزه، نایانه وی بیشکین. به راستی ئەم کرده وه جوانه یان، مرؤقایه تیبه کی ناوازه ی تیدا دهبینری، له ژیانی ناوچه که یشدا و هک گه وه ریکی شه وچرا ده بریسکیته وه. پر له شیرینی و دست رهنگیتی و پیاهه تی و سهریه رزی. بز نه ته وه ی کورد له ناوچه ی ناکرېدا، بوته جیگای شانازی و، نیشانه ی نه ژادی و جوانی و زبنده گانی. بهلام داخه کم دانیشتونای ناوچه که ی والی کرده وه بگه نه ئەوپه ریه هه ژاری و هه ناسه ساردی. جا هه تا ناوچه ی ناکرې ده گاته. ئەو رژه ی ژیانی نابوری و کومه لایه تی و زرنج کاری پیش بکه وی و، خوشگوزهرانی دست بکه وی و، زانست و هونه ر و پیشه سازیش دانیشتونای ناوچه که بگه بیتن به ژیانیکی پر خوشی و کامه رانی، پیوسته له سه ر خه لکه به ریزه که ی ناوچه ی ناکرې ئەم نه رپته مرؤقایه تیبه پیروزه ی خوځیان بیارین و، ئەنجامیشی هه رچوئیک بیت، به نارام و نازایه تی و خوراگرته وه، پیشوازی بکن. له وه یش دلنیان که هه ر رژه ییک دیت خودا دهورویان لی بکاته وه.

جلوبه رگی نافرته

جلوبه رگی لادیبیه کان و هه زه کانی ناوچه ی ناکرې، ساکارتر و کم ئەرکترن له هی دانیشتونای شاری ناکرې، به تاییه تی دهوله مهنده کانیان. نافرته ی هه زه کان جلوبه رگیان بریتیه له: کراس، ده رپ، کولوانه، کلاو و پوخی، پشتینیکی ساکار، کهوشی خو مالی. هه ندی جاریش چند خشلیک به خو یاندا دهکن و هک: که مه ره و هه یاسه و گواره ی له زیو دروست کراو. پاره ی زیویش به کلاوه کانیانه وه ددروون. لوته وانه یاخود خه زتمیش به لووتیاندا هه لده واسن، گواره یش دهکنه گویان. هی وایشان تیدایه که چه ناگه یان ده کونتن و، بازن دهکنه دهستیان ملوانکه ی کاره با یاخود شووشه ی ره ناوړه ننگ دهکنه ملیان.

کراس و شهروالی نافرته سورچیه کان زور گه وره و فراون، له سپالی لکه دروست دهکرین، که له رهنگدا به شینی خومی داده نرین. ئەمانه له گه وره و بچوکیدا له ئەندازه یان ترازانده وه، به کاری نابوری نایه ن. که چی سپالی جلوبه رگی نافرته ی هه زه کانی تره ک (زیباری) و (هه رکی) و (عشائر السبعة)، ره ناوړه ننگ و چاکترن. له رووی نابوریش هه باشترن. زوریه ی نافرته کانی ناکرې به م جوړه ی دواپی ده پوخن. ئەوه نده هه یه نافرته دهوله مهنده کانی شاری ناکرې و ناو هه زه کچه رکان، زورتر بایه خ ددهن به جلوبه رگی خوځیان، چ له بابه ت چوئیتیه وه، چ له بابه ت چهن دیتیه وه، چ له بابه ت چاکی و نرخ گرانییه وه! ئەم جوړه نافرته تانه له ژیانی ساده و ساکار زور دور ده که ونه وه. باری نابوری میرده کانیان زور گران دهکن، که له ئەندازه تیده په ری. چونکه بیجکه له و جلوبه رگانه ی ناومان بردن، ئەمانه ییشیان له گه لدا ده پوخن: کهوا، کلوجه، سوخمه، بالاپوش، گوره وی، که ئەمانه هه موویان له ناوریسم یاخود سورمی نایاب و نرخ گران دروست دهکرین، له گه ل گه لیک خشلی گران و به نرخ که له زپ دروست دهکرین. جا ئەم باره ناهه مواره له رووی نابوریه وه هه ر به ئەندامانی خیزانی ئەو نافرته زیا نابه خشی، هه روه ها کاری خراب له ته ندروستی و جوانی و ژیانی خیزانی و کومه لایه تی نافرته که خویشی دهکات. چونکه له راستیدا روویه که له رووه کانی شارستانیته درؤ! شاری ناکریش له شاره کانی دراوسییه وه وهریگرتوه له به رته وه لاه هوشیاره کانی ناکریش دهستیان کرده وه به به رهنگاری کردنی ئەم جوړه جلوبه رگ و خشله زبان به خشانه، که له ئەندازه به ددر نابوری خیزان تنگه تاو دهکن. وا خه ربکی ئەوه ن یان راسته و راست بیگورن و بیکن به جلوبه رگی شیوه ی رژه تاوایی و جبهانی، یاخود بیخنه شیوه ی کی و اوه که به کاری فرمان کردن بیت و، ئەمه نده یش پاره ی تی نه چی که زیان به نابوری خیزانی بگه بیتیت. بیجکه له چینی دهوله مهنده و دهسه لاتداران هه موو نافرته تانی ناوچه ی ناکرې سه ربه ساتن، په چه و بالاپوش ناپوخن. له راستیدا ناوچه ی ناکرې پیوسته به نافرته کانییه وه شانازی بکات. چونکه له پیشه سازی خو مالیدا بوونه ته کوله که ی نه ته وه ی کورد له ناکرېدا. نابوری خیزانیش هه ر به هزی ئەوانه وه پاریزراوه.

جلوبه‌رگی پیاوان

هرچی پیاوانن جلوبه‌رگیان بریتیبیه له‌مانه: شهل و شه‌پک (په‌شم و به‌رگوز)، سوخمه، پشتینی چیت، کلاو و جامانه یاخود کلاو و مشککی، گۆزه‌وی و پیتلاوی خۆمالتی و اتا که‌وش و که‌لاش. هر ئه‌وه‌نده‌ی ماوه که بلتیم ئهم جلوبه‌رگانه له‌شپوه و رتیک‌خستن و رازاندنه‌وه‌دا زۆر له‌هی رۆژئاوایی ده‌کات. له‌شپوه‌ی گشتیبیاندایه‌جوان داده‌نرتین. له‌نه‌خش و نیگار و رهنگدا، رهنگا‌وره‌نگی تیدایه. له‌وه‌زی زستاندا په‌سته‌کیش له‌به‌ر ده‌که‌ن. ئه‌مه‌یش جۆره‌ چاکه‌تیکه، کورته و بالئیشی پتوه‌ نییه. له‌خوری په‌ستراو دروست ده‌کرت. زۆریه‌ی ئهم جلوبه‌رگانه ئاکرتیبیه‌کان خۆیان دروستی ده‌که‌ن. به‌لام هۆزه‌کانی لادیی (عشائر السبعه) و هه‌ندی‌ک له‌ده‌وله‌مه‌ندانی هۆزه‌کانی تر له‌گه‌ل دانیشوانی شاری ئاکرت، له‌گه‌ل په‌لاسه‌ نیشتمانیبیه‌کانی خۆیاندایه‌لاسه‌ بیگانه‌یش تیکه‌ل ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها پیتلاوی شپوه‌ی بیگانه و هه‌ندی‌ک نیشتمانیبیه‌کانیاندایه‌کاربان ده‌هینن. پیاوان و ژنانیش به‌کراسه‌کانیانه‌وه‌ فه‌قیانه‌یان هه‌یه، جلوبه‌رگه‌کانیانی پین ده‌به‌ستن له‌سه‌ر مه‌چه‌کیان. له‌ناوه‌ند کلاو و جامانه‌کانیاندایه‌که‌میک جیاوازی هه‌یه چ له‌رووی رهنگیانه‌وه، چ له‌رووی شپوه‌ی و به‌ستنیانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌بابه‌ت شه‌رواله‌کانیشیانه‌وه‌ ئه‌و جیاوازیانه‌ ده‌بینن له‌ناوه‌ند هۆزه‌کانی زبیری و هه‌رکی و سورچی و (عشائر السبعه) دا. به‌لام له‌ هه‌موو باریکیاندایه‌، ئه‌و جلوبه‌رگانه له‌گه‌ل که‌شه‌کانیاندایه‌ و ده‌وره‌به‌ریاندایه‌ و باری ده‌روونیاندایه‌ سازاون. ئه‌وان چه‌کی کوشنده‌یش وه‌ک خه‌نجهر و ده‌مانچه و تفه‌نگ به‌پتوبستی ته‌واوکردنی جلوبه‌رگه‌کانیان داده‌نرتین هونه‌رکاریشیان تیدا ده‌نوینن چ له‌جۆره‌کانییدا و چ له‌به‌رگه‌کانیاندایه‌ و چ له‌شپوه‌ی هه‌لگر تیباندایه‌.

راستی په‌رستی جلوبه‌رگی کوردی

کورد، چ ئافره‌تی و چ پیاوی، هه‌رچه‌ند ده‌ستیان ب‌روات و بتوانن ب‌کرن، ئه‌وه‌نده‌ رووه‌و خۆرازانده‌وه‌ و جوانی و هونه‌رکاری، یاخود ورده‌کاری ده‌رۆن له‌جلوبه‌رگ و پۆشینیاندا. به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی تیکرایی، جلوبه‌رگه‌کانیان جوانن، رازاون، دل کیش ده‌که‌ن، چونکه‌ دلته‌پری و که‌لک و فه‌ریان پتوه‌ دیاره. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ بلتیم له‌گه‌ل ئه‌ندامانی له‌شدا سازاون و چه‌سپاون. ئه‌و جلوبه‌رگانه، به‌پیتی پتوبستی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رۆشن‌بیریان هاتونه‌ته‌ کایه‌وه، ئه‌وانه‌یش به‌شی خۆیان راستی په‌رستییه‌کی تاییه‌تی خۆیان هه‌یه. چونکه‌ له‌به‌چه‌دا، پتوبستی ژبان دایه‌یتان، به‌پیتی گۆرانی ژبانیش ده‌گۆرتین. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یش بۆ ئهم قسه‌یه، ئه‌وه‌یه که‌ گه‌لیک له‌ رۆشن‌بیره‌ لاه‌کان ده‌بینن چ فه‌رمان‌به‌ربن، چ که‌سانی تر، جلوبه‌رگی رۆژئاواییانه‌ له‌به‌رده‌که‌ن، به‌پیتی باوی نوێ. ته‌نانه‌ت هی وایشیان تیدایه، هه‌لگه‌راوه‌توه‌ له‌ ریش و سمیل، ده‌یان‌تاشی، هه‌ر له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا، که‌ گه‌لیک ریش و سمیلیان ده‌دی، تا ماوه‌یه‌کی نزیکیش له‌مه‌وه‌پیش ناپاکی گشتیبیان له‌ژیر مووه‌کانیاندایه‌ ده‌شارده‌وه‌!... هی وایشیان تیدایه‌ له‌ دژی کلاو و جامانه‌ شۆرشی هه‌لگیرساندوه‌، به‌سه‌ری رووته‌وه‌ ده‌گه‌رت، یاخود شه‌پقه‌ له‌سه‌ر ده‌کات بۆ ئه‌مه‌ی له‌سه‌رما و گه‌رما سه‌ری خۆی بپارێزی و چاوی خۆیشی له‌ تیشکی رۆژ دووریاخته‌وه‌. ئه‌وانه‌ له‌ راستیدا باکیان نییه‌ له‌ که‌س، له‌ توانج و پلاری کۆنه‌په‌رسته‌کانیش ناترسن.

جووله‌ی جلوبه‌رگ گۆرین

ده‌باره‌ی جلوبه‌رگی پیاو و ژن، لاه‌وه‌ خوتنده‌واره‌کانی ئاکرت، ده‌بانه‌وی بگۆرت و، هه‌ولیش بۆ ئه‌و گۆرینه‌ ده‌ده‌ن. وایان پین خۆشه‌ جلوبه‌رگی رۆژئاوایی له‌به‌ر بکه‌ن که‌ له‌ناو هه‌موو جیهانی پیتشکه‌وتوو‌دا بلاووته‌وه‌. له‌ راستیدا ئه‌وانه‌ باش بۆی چون. چونکه‌ وه‌ک لیکیان داوه‌ته‌وه‌، جلوبه‌رگی ئه‌وروپایی، له‌م رۆژگاره‌ی ئیستایه‌دا، باشتر ده‌گۆنجی له‌گه‌ل باری ئابووری و ته‌ندروستی و کۆمه‌لایه‌تیبیاندایه‌. راستیت ده‌وی جلوبه‌رگی ئه‌وروپایی، باشتر بۆ کار و فه‌رمان و چست و چالاک‌ی و گورج و گۆلی و تیکۆشان و پیتشکه‌وتن ده‌ست ده‌ده‌ن، به‌لام به‌مه‌رجی هه‌ندی‌ک له‌و پارچانه‌ی فری بدترین که‌ زیان به‌ته‌ندروستی ده‌گه‌ییتن، یاخود په‌کی جوولانه‌وه‌ ده‌خه‌ن، وه‌ک یه‌خه‌ی داخراو و، (بۆمباغ) و، (ناسقی) و، گۆزه‌وی و، (پالتو) و، (پانتۆل)ه‌ پان و پۆر و درتێزه‌کان!... ئه‌مه‌یه‌ رازی ئه‌وه‌ی لاه‌وه‌ خوتنده‌واره‌کانی ئاکرت ئاره‌زووی پۆشینیی پۆشاک‌ی ئه‌وروپایی، یاخود جیهانی ده‌که‌ن. چونکه‌ ئهم پۆشاکانه‌ به‌کاری ئه‌وه‌یان دیت، که‌ له‌ شپوه‌یه‌کی راست و دروست و گورج و گۆل و چست و چالاکیدا رازیه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ پیتشکه‌شی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان‌که‌یان بکه‌ن. منیش له‌مه‌دا پشت‌گیریبیان ده‌که‌م. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌پتوبستی ده‌زانم هه‌ریه‌که‌یان ده‌ستیک جلوبه‌رگی کوردانه‌ی خۆمان لای خۆی بپارێزی، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ رۆژانی جه‌زنی نه‌ته‌وه‌یی و ئاهه‌نگاندا^(۱) وه‌ک یادگارێکی ناوازه‌ له‌به‌ریان بکات. چونکه‌ پاراستنی که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی به‌کاریکی به‌رز و پیرۆز داده‌نرت، که‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌وان بوه‌شپته‌وه‌.

خانوبه‌ره

له‌ نیشته‌جیتی لادیی (عشائر السبعه) و به‌شی باشووری لادیی سورچیدا هۆزه‌کان له‌ خانووی وادا داده‌نیشن که‌ له‌ خشتی کال و قور دروست کراون. سه‌ربانی به‌شیکیشیان که‌وانه‌یی دروست کراون تا باران کاریان تین نه‌کات^(۲).

به‌شه‌کانی تری ناوچه‌که‌ له‌و خانووانه‌دا داده‌نیشن که‌ له‌ به‌رد و گه‌چ یاخود له‌ به‌رد و کسل دروست کراون. هه‌رچی به‌شی کۆچه‌ری هۆزه‌کانی هه‌رکی و سورچین، له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کاندا له‌ناو ره‌شمالدا ده‌ژین. خانووه‌کان هه‌رچه‌نده‌ زۆریه‌یان له‌سه‌ر شپوه‌ی کۆن دروست کراون و، رووناکی ته‌واویان ناییتته‌ ناو، به‌لام ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ و کلاو رۆژنه‌یان تیدایه. که‌چی له‌ هه‌ندی‌کیشیاندا هونه‌رکاری به‌کاره‌یتراوه‌ له‌ شپوه‌ی دروست کردن و، رهنگ کردن و، ته‌راودان و، رتیک‌خستندا. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ بلتیم خانووه‌کان وه‌ک خانووه‌کانی رۆژئاوایی وان، چونکه‌ نه‌حه‌وشیان هه‌یه، نه‌ دیواری ده‌ره‌وه‌ که‌ رۆژه‌لا تیبه‌کان به‌کاریان ده‌هینن. به‌جۆرێکی تیکرایی خانووه‌کانیان له‌ شپوه‌دا ساده و ساکارن، له‌ ده‌هندا جوانن، له‌ دووره‌وه‌ به‌سامن. زۆریه‌یان له‌ جیگایانی وادا دروست کراون که‌ به‌رز و ده‌روان به‌سه‌ر چاوه‌ندازه‌ جوانه‌کانی سروشتدا. رووشیان له‌ رۆژه‌ و پشتیشیان کردۆته‌ ره‌شه‌با و گیتۆلوکه‌. به‌لام زۆریه‌یان بۆ بابته‌ی خۆشتن

(۱) راستتر: ئاهه‌نگه‌کاندا.

(۲) راستتر: تا باراناویان پتوه‌ نه‌وستن.

و خۆ پاککردنەوه ژووریان تیدا دروست نەکراوه. چونکە لە شاری ئاکری خۆی بەولاه، گوندەکان پرۆژە ی ئاویان بۆ دانەمەزرێنراوه، تا بتوانن ئەو جۆرە ژووورە تەندروستیانە لە خانووەکانیاندا دروست بکەن. ئەمە لەلایەکی تریشەوه ئەم شوێنە بەردەلانا، کە زۆر سەختن بۆ هەلکەندن، بەپارەیهکی زۆر نەبێ ناتائری بیر و، کۆتا و، جۆگایان تیدا هەل بکەندرێ، کە ئەوهیش لە وزە زۆرەیی لادییەکاندا نییە بیجگە لە هەژارەکانیان.

خانوی دەولهەندەکان

پێویست بەگوتن ناکات کە ئاکرەبییەکان، بەتایبەتی دەولهەندەکانیان، هەروەها ئاغا و شیخە دەولهەندەکانی ناو گوندەکان، چاکترین خانوی جوانیان لە ناوچەکەدا هەیە. لە زۆریەیاندا باخچە ی پاراوه، و، ئاوی سازگار و باخی بەردار هەن. تەنانهت کەسانی و هەیان تیدایە ئەمەندە دلتەرە و، گرفتاری جوانی سروشتە، لە خاکانی دوورەوه شەتل و قەلەمی گۆل و دار و درەختی ناوازه و نایابی هیتاوهتە خانووهکی خۆی و پرواندوونی و، بەوانە باخ و باخچەکانی خۆی و هەا پازاندۆتەوه، کە هەر لە دوورەوه دەبیینیت دەلتی بەههشته و خۆشی و سرهوت و کامەرانی دەخاتە دلتەوه.

هی وایشیان تیدایە خانووهکی خۆی لەسەر باوی نوێ نەبێ دروستی ناکات. تەنانهت هەندیکیان لە زوووه دەستیان پێ کردووه، چەند خانوویەکی جوان و ناوازه و بەکەلکیان دروست کردووه، چاوی پیاو دەگەشتینەوه. هەندیکێ تریشیان خەریکی خۆئامادەکردن بۆ دروستکردنی جوانترین خانوو و، پاراوهترین سەیرانگا و باخ و باخچە ی ناوازه و نایاب.

جولە ی ئاوهدانکردنەوه

ئەوهی دلّ خۆش دەکات و، دەبیتە نیشانە بۆ ئەوهی کە نەتەوهی کورد لە ناوچە ی ئاکریدا تینوی پیشکەوتن و سەربەرزبیه و، هەموو دەمیکیش بۆیان لە خەباتدایە، دوو کەس لە سەرۆکەکانی هۆزی هەرکی، یەکیکیشیان ئۆتۆمبیلیکی ناوازه یی بۆ خۆی کپیوه. هەردووکیشیان دەستیان کردووه بەکپینی شایستەترین و جوانترین کەلوپەلی ناو مالّ کە خانووەکانیان پێ پراژیننەوه. هەروەها نیازیشیان و هەایە کە هۆزەکی خۆیان بەیئینە سەر پێ، واز لە ژبانی کۆچەری بەیئین و، بکەوتنە ناو ژبانی ئاسایش و ئارام و دامەزراوییهوه و، هۆگری کشتوکالّ و پیشەسازی بیت و بەئامیزی میکانیکی تازوه خەریکیان بیت. لە زەوییهکانی ئەو (۲۶) گوندەدا کە فەرمانرەوایی، لە سالی (۱۹۳۸) هەوه، بەرهو پرووی کردوونەتەوه خانوو بۆ خۆی دروست بکات و تیبیدا بژی و نانی خۆشی لەو شیوه جوانەدا بەرهم بەیئین. جا ئەگەر هۆزی هەرکی، کە ژماره سەریان بەپیتی سەرژماره ی دوامین جار گەشتۆتە (۳۴۴) کەس، ئەمە ی بۆ چوووه سەر، بێ گومان گەشەکردنێکی گەوره و گرنگ و زۆر لە ژبانییدا پەیدا دەبێ، کە لەوانە یە کەلکیکی زۆر بەخۆی و بەدانیشتوانی ناوچەکە بگەییئ.

ئەمە لەوی و، لەسەریکی تریشەوه، دانیشتوانی شاری ئاکری پێش زۆری نەماوه گۆران و گەشەکردنێکی زۆریان دەست بکەوئ. هەرچەندە ئەم گۆران و گەشەکردنە لە هی هۆزی هەرکی لە شیوهدا جیاوازه، بەلام

لە کاکلی ئەنجامدا لەیەک دەکەن. ئەمانیش بۆ خۆیان پەریاریان داوه کە خانوو بەرهو دەسگا و دووکانی گشتی لەناو باخەکانیاندا دروست بکەن و بیدەن بەکری بەوانە ی بەهاوین دینه ئاکری بۆ پشوووان و هەسانەوه و خۆش رابوواردنی بێ گەرد. نیازیان و هەایە ئەو خانووانە لە تەنیشت خانووهکانی خۆیانەوه دروست بکەن کە لە هاویندا دینه ناویان. هەر لە ئیستایشەوه دەستیان بەپرۆژەکیان کردووه. شتی وایشیان دروست کردووه و بەرهم هیتاوه، دلّی هەمووانیان پێ خۆش کردووه. جا ئەگەر ئەمەیش سەری گرت، بێ گومان لە ژبانی ناوچەکەدا شوپشیک بەریا دەکات. واتا هەژارییهکی دەگۆرێ و دەبیتە دەولهەندی. هەناسە ساردییەکی دەگۆرێ و دەبیتە کامەرانی. نەخویندەوارییەکی دەبیتە رۆشنبیری. نەخۆشییهکی دەبیتە تەندروستی. تەنانهت لەوانە یە کار بکاتە سەر ژبانی عیراقییەکانی تر. چونکە سامانیکی زۆریان بۆ دەگپیتەوه، کە هەموو سالییک لەسەر دەستی ئەوانەدا کە دەچوون بۆ هاوینەههوارەکانی بیگانە، بەفیرۆ دەچووا!...

ئاھەنگەکان

ئاھەنگی لەدایکبوون: لە شەوی شەشەمی لەدایکبووندا ئاھەنگ دەگپرن. نان و چیشت پیشکەشی خزم و کەسوکار و دۆست و یار دەکەن. لە ناوەند بەزمورەمدا پرا دەبوین هەتا بەیانێ. بەلام ئەو پرۆژە ی کورەکی یاخود کچەکی لە دایک دەبێ پارە و خۆرشت بەسەر هەژاراندا دەبەشنەوه. ئەوهی شایانی باسە، ئەو خزم و کەسوکار و دۆستانەیش، هەتا ماوهی پانزە رۆژ نانی ئیوارە دەنێرن بۆ ئەو مالە ی مندالی بووه. ئەوهیش هەر لەبەر ئەوهی کە دایکەکی بیپەرژیتە سەر مندالەکی و خەمی خواردن و شت و پاراستن و سرهوت و ئارامی بخوات. هەروەها بۆ ئەوهی بەئەرکی مالەکەوه گبیرنەخوات تا هبێز و هەرەتی دپنەوه جیتی خۆیان. ئەم شتە ی گۆقان تاییه تیبیه بۆ مندالە نپیرنەکان. چونکە بەبۆنە ی لەدایکبوونی کچەوه ئاھەنگ ناگپرن! ئەمەیش بابەتیکی و هەایە کە سەرنج پرا دەکیشێ. جا لەبەر ئەوهی هیچ جیاوازییهک نییه لە ناوەند کور و کچدا لە پرووی گرنگییانەوه لە ژبانی کۆمەلایەتیدا، لە لاوهکانی ناوچە ی ئاکری، بەتایبەتی خویندەوارەکانیاندا هیوا دەکری کە خەریکی ئەوهین ئەم جۆرە نەریته نارەوا یە هەلبگرن و، بۆ مندالانی کچانی کە لەدایک دەبن. وەک کوران ئاھەنگیان بۆ بگپرن، تا کۆمەلایەتیبە کەمان دووبەرەکی و ناکوکی تی نەکەوئ.

ئاھەنگی چووک برین: لە رۆژدا، بەبۆنە ی چووک برینی مندالانەوه، ئاھەنگ دەگپرن. دەست دەکەن بەبەزم و زورنا و شمشال لی دەدن. خواردەمەنیش بەسەر خزمان و دۆستان و هەژاراندا دابەش دەکەن. جاری وایش هەیه دیای بۆ مندالە چووک پراوه کە دەنێرن.

ئاھەنگی ژن هیتان: هەروەکو لەمەوپیش پیشماناندا بەبۆنە ی ژن هیتانی شەوه ئاھەنگ دەگپرن. ئاھەنگەکی سێ رۆژ درێژە دەکیشێ. لەم جۆرە ئاھەنگەدا بەتفەنگ ئاگردان و گرەکردن لەسەر غارکردنیش بەئەسپ، خۆشی بەدلّی خۆیان دەگەییئ. هەروەها دیاری بۆ خزم و دۆستانی (زاوا) دەنێرن. هەروەها لەوانە ی شەوه کە دیارییان بۆ نپیرراوه، بۆ (بووکی) دیاری دەنێرن. جاری وا هەیه (ژن بەژن) لە ژن هیتانەکاندا دەکری. هەردوو کچەکی لەیەک کاتدا مارە دەکپرن! بۆ وینە ئەم خوشکی خۆی لەم مارە

دەكات!... جا ھەر لەو رۆژەدا كە ئاھەنگ بۆ لایەکیان دەكړی، ئاھەنگ بۆ ئەم لایش دەكړی.

ئەمەیش سەیرەكە بېگپیرتیمو: دانیشتونانی شاری ئاکرئ نەرتیبیان وەھایە كە (زاوا) فری بدەنە ناو ئەستیرکی كانییەكەو، كە پیتی دەلین: «كانیا بووک و زافا). دواى ئەوە خویشیان دەست دەكەن بە خویشتن لەگەڵ ئەودا. گوايە ئەمەیش لەبەر ئەوێە كە زاواكە جلویەرگەكانی خوێ داكەن، بەدیاری پێشكەشی ھەژارتیکی بكات و، خویشی جلویەرگی تازه لەبەر بكات. پیتیوستە ئەویش بلتیم كە ئەم جۆرە بەزەمە دەبێ لەو رۆژەدا بكړی، كە شەوی (زاوا و بووكی) بەدوایدا دیت. بەلام ئاھەنگیكی شەو تا بەیانی پێش رۆژی خوشتنەكە دەكەوێ دوو رۆژتیریش پاش رۆژی خوشتنەكە ئاھەنگەكە درێژە پێ دەدریت. ئەركی ئاھەنگی شەوی یەكەم لەسەر (زاوا) دەبێ. بەلام ئەركی ھەرسێ رۆژی ئاھەنگەكان لەسەر خیتزانی (بووكی) دەبێ. ئەمەیش لەبەر ئەو كە (بووكی تازه) بەكار و فەرمانی تازهكە یەوە خەریك نەبیت، ھەتا لەو سێ رۆژەدا بەتەواوەتی سەرەوتی پێ دەكات و دەحەسیتەو، و خوێ بۆ ئەركی مالتی تازهی نامادە دەكات. شەوی بووك و زاوایش، یاخود شەوی پەردە، دەبێ بەر شەوی ھەینی بكەوێت، ھەر لەبەر ئەو كە بەشەوێكی پیرۆز دادەنریت.

ئاھەنگی جەژن: بەبۆنەي جەژنە ئایینیەكانی ئیسلا مەو، وەك (جەژنی مانگی رۆژوو) و (جەژنی كوشتی)، ھەر وەھا بەبۆنەي جەژنی نەتەوایی كوردەو، (نەورۆز)، كە لە ۲۱ی مانگی ئاداری ھەموو سالتیكدا دەست پێ دەكات، ئاھەنگ دەگێرن. بەھار لەو رۆژەدا شەنگ و شوخە، ئەوئەو تر ئاھەنگەكە پێ دەكات لە خویشی و شادمانی بۆ ھەمووان، كە لەو رۆژەدا دەچنە سەیران. ھەر وەھا بەبۆنەي لەدایكبوونی پیتەمبەریشەو، لەگەڵ شەوی چوونی پیتەمبەردا بۆ ئاسمان و، شەوی بەرات و، مانگی رۆژوویشدا ئاھەنگ دەگێرن.

راستی پەرسنی ئاھەنگەكان: لە ناوئەد ئەم ئاھەنگەدا كە دەكړین، پیاوانی چاكەخواز و رەوشت بلند دەكەونە ناو وەو و خەبات دەكەن، باریەتی و، خزمایەتی و، دۆستایەتی و، دراوسێیەتی لە ناوئەد كەساندا تازه بكەنەو، و، بنج بەست بكەن و، كەسانی دل شكاوانیش لەگەڵ یەكتر ناست بكەنەو، و، ناخویشیو ناكۆکی و دوژمنایەتی لە ئارادا نەھێلن. بەتەنیش ئەمانەیشەو دەستگیرویی ھەژار و داماو و لئ قەوماوی دانیشتونانی ناوچەكە بكەن. كەواتە ئەم ئاھەنگانە و ئەم بەزمورەزمانە، لە ناوچەي ئاکریدا لەگەڵ گیانی مرقەپەروریدا و چاكەخواریدا بەتەنیش یەكترەو دەپۆن بەرپۆ. چونكە ئەنجامی ئەو كوردەو پیرۆز و بەرزانە، ئەمەندە گرنگ و بەرخن، ئەوێەیان لئ دەوەشیتەو، كە تەندروستی پێ بكەن لە ھیز و ھەرەت و، كامەرانى بەرھەم بەیتن بۆ ھەمووان و، خویشەوئیسیتیشیان تازه بكەنەو. بېجگە لەوانە ھەژاریش تا ئەندازەيەكی گەورە لەناو بێن و، رقبەبری و پشم و قین و بەریەرەكانی و دوژمنایەتیش لەناو نەھێلن. كەواتە بام تۆماری بكەن لە دلماندا، ئەم ئاھەنگ و زەماوئەدانە و، ئەم بەزم و رەزمانە، تا چ ئەندازەيەكی گەورە، بەرز و پیرۆز و نەژاد رادەگێرین. ئەم كوردەوانەیشیان لە كەلەپورە بەرخەكانی باووباپیرە چاكەخواریەكانیانەو بۆ ماوئەتەو، كە مایەي شانازین بۆ گەلەكەمان.

ئاھەنگ بۆ سەرۆشت: لە وەرزی بەھاردا، كە ژیان لە ھەموو ئافەریدەكراوتیكدا لەسەر زەوی

نیشتمانەكەماندا تازه دەبیتەو، سەیران و گەشتوگوزار لە رۆژانی چوارشەمە و ھەینییدا، بۆ سەیرانگاناكان دەست پێ دەكەنەو. دانیشتونانی ناوچەي ئاکریتیش بەگەرە و بچووكەو، و، بەدەولەمەند و ھەژارەو، و، بەژن و پیاو، دەست دەكەن بەخویش رابووردن. خوێیان بەگەلێك یاری و وەرزی بی گەردەو خەریك دەكەن وەك گرووی راکردن و، مەلەكردن و، ھەلپەرین و، غارکردن بەئەسپ، ھەلگەران بەسەر شاخ و درەختدا و، نیشان نەو، و، گۆزانی گوتن و، ساز و ئاوازلیدان. لەناو ئەو بەھەشتی سەرزەمینەیشدا، كە پرە لە گۆل و گولزار و چیمەن و لالەزار، لەژێر تیشكە زێرینە بەكەلەكە ناوازەكەي رۆژدا و، لەناو ئەو كزەبا پاك و خاویتە بۆن خویشەدا نان و چیشتنە نایاب و ناوازەكانیان دەخۆن. جا یەكێ لەم ئاھەنگانە كە لەبەر خویشی سەرشت دەكړین، رۆژی (جەژنی نەورۆز)ە كە بەر ۲۱ی مانگی ئادار یاخود نەورۆز دەكەوێ.

شین و شەپۆر

كە یەكێك دەمری، دانیشتونانی ناوچەكە پشم و قینی دل فری دەدەنە لاو، و، لە بیسەر خوێانی دەبەنەو. ھەموو لایەك خوێان دەكوتن بۆ یاریدەدانی مالتە مردوو كە لە كاروباری ناستنی مردوو كەدا. بېجگە لەو ھەتا سێ رۆژیش پاش رۆژی ناستنی مردوو كە، سەرخویشی و دلدانەو لەگەڵ مالتە مردوو كەدا دەكەن ھەرچی خزمەكانی مردوو كەن، ناھیتلن مالتە مردوو كە چیشتن بۆ خوێان لئ بنین بەدریژیایی ئەو چەند رۆژە پرسە بەنان و چیشتیان بۆ دەنیرن، تا مالتە مردوو كە بەئەركی چیشتن لئ نانەو ماندوو نەبن و سەرەوتیش بەلەش و دلپیان بگات. لە پرسەكەدا (قورئانی پیرۆز) دەخویندریتەو. وتارانی چاكەخواریەیش دەدرئ بەگویی مالتە مردوو و، ئەوانەدا كە لیبیان كۆبوونەتەو. بەلام ئەم جۆرە بایەخ پێ دانە بۆ ئەو مندالانە ناكړی كە تەمەنیان لە دوو سال كەمتر بێ. خواریدەمەنی و پارە بەسەر ھەژاراندا زۆر دابەش دەكړی. نەرتیشیان وایە ئافرەتی مالتە مردوو كە لە ئیوارانی ھەموو رۆژیكی پینج شەمەدا دەچنە سەر گۆری مردوو كەیان و، بۆ گیانی مردوو كە (فاتیحە) دەخوینن و بۆی دەپارێنەو لە خودا كە لە گوناھەكانی چا و پیتوشی. ئینجا دەست دەكەن بەبەشینەوێ خواریدەمەنی بەسەر ھەژاراندا. پیاوانیش لە بەیانانی رۆژانی ھەینییدا ھەر بەو جۆرە رەفتار دەكەن. ئەم جۆرە خەمخۆرییە كە بۆ مردوو كە دەكړی جاری وا ھەییە تا سالتیك درێژە دەكیشی. تەنانەت لە یەكەم رۆژی ھەموو جەژنیکیشدا پیاوكان، لە دواي ئەوانیش ئافرەتەكان سەرلەبەیان دەچنە سەر گۆری مردوو كە پارانەوێ بۆ دەكەن و بەخشن دەبیش لەگەڵ ھەژاراندا دەكەن.

پێزگرتن لە مردوو

لەلای دانیشتونانی ناوچەي ئاکرئ مردوو یەجگار ریزی لئ دەگبیرئ. تەنانەت دوژمنەكانیشیان خوێان دەپارێزن لەو ھەي جنیبیان پێ بدن یاخود داشۆرییان بكەن. ئەو دارستانانەي پیاویكی گەورەي تیدا نیژرابی ئەو درەختانەي لەسەر گۆرەكان رووتنرابن، ئەو رەز و باخانەي تەرخان کرابن بۆ گۆری پیاو گەورەكان، كەس توخیان ناکەوێ زیانیان پێ بگەیتنی، بام یاسا و لیبیشیان لە دەور نەبئ!...

به‌لگه‌یش بۆ ئه‌وه‌ی که کار و فه‌رمانکردنیان پێ خۆشه و خۆش ده‌وی و، هۆگری نان په‌یداکردنیکی سه‌ر بلندانه‌ن و، هه‌ر که‌سه‌یان پشت به‌خۆی ده‌به‌ستنی له‌ نان په‌یداکردن و هه‌موو کاروباریکدا و، هه‌ستیش ده‌کهن به‌فه‌رمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر خه‌یترانیان... به‌لگه‌یش بۆ ئه‌وانه‌ ئه‌وه‌یه، که منداڵه‌کانیان هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی پێنج ساله‌یه‌وه‌ ده‌ست ده‌کهن به‌له‌وه‌راندنی به‌رخ و کارژۆله‌ له‌ پاوانه‌کاندا. لاوان و ئافره‌تانیخ خه‌ریکی دارپه‌ین و فره‌شتنی دار و سه‌وزه و میوه‌ و شیره‌ و به‌ره‌مه‌انی شیرن له‌ شار و باژێره‌کاندا، هه‌روه‌ها خه‌ریکی کشتوکال کردن و ئاژۆله‌ له‌وه‌راندنن به‌چه‌شنی پیاوان!...

ده‌بێ ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چێ که لایه‌نی پێشه‌سازی له‌ ئابووری نه‌ته‌وه‌یی کوردد، که له‌م ناوچه‌یه‌دا له‌ ئارادایه، له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌یکدا به‌سه‌رشانی ئافره‌ته‌وه‌یه. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ ده‌لێم: رێزگرتنی دانیه‌شتوانی ناوچه‌ی ئاکری به‌رامبه‌ر (ئافره‌ت) و (منداڵ) گه‌یشته‌وه‌ راده‌یه‌کی وه‌ها: که زۆر کیشه و گیروگرفت دینه‌ پێشه‌وه‌، له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و دوو چینه‌دا چاره‌سه‌ر ده‌کرێن. ئه‌ویش به‌م شێوه‌یه: که ئافره‌تییک یاخود منداڵیک ده‌نێرنه‌ ماتی خاوه‌ن ماف، ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تکایان له‌ خاوه‌ن مافه‌که‌ کرد له‌ مافی خۆی خۆش بێ، بێ به‌ک و دوو له‌ هه‌موو مافه‌کانی خۆی، یاخود له‌ به‌شیکه‌ی مافه‌که‌ی وازده‌هێنی و له‌ کابرای سکاڵا لێ کراو خۆش ده‌بێ!.

هۆگره‌بوون به‌ئایین و کرده‌وه‌ و په‌وستی جوانه‌وه

دانیه‌شتوانی ناوچه‌ی ئاکری هۆگری ئایین و، کرده‌وه‌ و په‌وستی چاک و، خوی شیرین و، نه‌ریتی جوانن. نوێژ و پۆژوو و (حه‌ج) ده‌کهن و سامان پاکژه (زه‌کات) ده‌ده‌ن و، چاکه‌خواز به‌پیتی وزه‌ی خۆیان راده‌په‌رێن. که ته‌ماشای په‌وستیان ده‌که‌یت له‌گه‌ڵ سه‌ره‌که‌کان و، هاوریکان و، بێگانه‌ و، ئاواره‌کاندا، یاخود له‌ کاتی هه‌لگیرسانی جه‌نگ و، بلا‌وبوونه‌وه‌ی ده‌رد و، په‌یدا‌بوونی مه‌رگه‌سات و کاره‌ساتدا، به‌ئاشکرا ئه‌م جۆره‌ کرده‌وه‌ و په‌وسته‌ جوانه‌یان پێوه‌ دیاره و ئاشکرا ده‌بن، وه‌ک: راستگۆیی و، دلسۆزی و، قسه‌کردنی راسته‌و‌راست و، ئازایی و، ئارام و، نازار هه‌لگرتن و، له‌ چاکه‌کردنا هاریکاری و، میوانداری و، رێزگرتن له‌ ئاواره‌ و بێگانه‌ و، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ به‌کز و لاواز و بێ ده‌سه‌لاتدا. به‌لام له‌گه‌ڵ دوژمه‌کانیاندا کرده‌وه‌ و په‌وستیان توندوتیژه‌ و له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر دل‌ه‌قانه‌یه. چونکه‌ سه‌روشتیان وه‌ها‌یه، زوو هه‌لده‌چن و تووره‌ ده‌بن، زووبیش تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌نه‌وه‌. که تووره‌ ده‌بن کۆ له‌ هه‌یج ناکه‌نه‌وه‌. نه‌ گۆی ده‌ده‌نه‌ هۆ و نه‌ گۆی ده‌ده‌نه‌ ئه‌نجام. له‌ راستیدا هه‌رچه‌نده‌ له‌گه‌ڵ دۆست و ناسیاو و بێگانه‌دا په‌وست بلندن، به‌لام له‌گه‌ڵ دوژمه‌کانیاندا دادپه‌روه‌ر نین. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که دوژمه‌کانیان خۆیان ده‌ده‌نه‌ ده‌ستیان، یاخود له‌گه‌ڵیاندا ناشت ده‌بهنه‌وه، هه‌یج له‌ دل‌یاندا نامێنێ. تکاکردنی دوژمه‌کانیان و خۆدانیان به‌ده‌سته‌وه‌ به‌لایانه‌وه‌ په‌سه‌ندن، ته‌نانه‌ت به‌خۆشیه‌سه‌وه‌ پێشوازی ده‌کهن. چاوپۆشین له‌ پاش خۆدان به‌ده‌سته‌وه‌، یاخود رێزگرتن له‌ دیل و به‌زه‌یی پێ هاتنه‌وه‌ی، له‌ سه‌روو هه‌موو کرده‌وه‌ شیرینه‌کانیان هه‌ون. به‌لام نازکردن به‌خۆوه‌ و، پاراستنی سه‌ره‌ریزی و، سه‌ره‌ستی خۆیان، یه‌جگار به‌هه‌یز و هه‌ره‌ته‌وه‌ ده‌نێن. زۆر جاری وا هه‌یه‌ ئه‌م جۆره‌ کرده‌وه‌ و په‌وستانه‌یان تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و ئه‌نجامی ناخۆشیان ده‌کهن. ناکۆکی و

جاری وا هه‌یه‌ خۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه‌ به‌رامبه‌ر پیاوه‌ ئایینه‌یه‌ چاکه‌کان له‌ پاش مردنیان زۆرتری لێ دیت. دانیه‌شتوانی ناوچه‌که‌یش ده‌چنه‌ سه‌ر گۆره‌کانیان بۆ ئه‌مه‌ی پێی پیرۆزین، یاخود بۆ ئه‌مه‌ی داوای یارمه‌تی له‌ گیانیان بکه‌ن، به‌لکو ئه‌و نه‌خۆشیه‌ تووشیان هاتوه‌، یان ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ی پێوه‌ی خه‌ریک ماون له‌ کۆلیان بپێته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌کهن به‌باربووکردنی ده‌سگای ئه‌و گۆرانه. بۆ دل‌خۆشکردنی گیانی ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ که له‌ گۆره‌که‌ دایه، پاره‌ به‌فه‌رمانه‌ری ده‌سگاکه‌ ده‌ده‌ن، نان و چیشته‌ به‌سه‌ر هه‌ژاراندا ده‌به‌شنه‌وه‌. باوه‌ریان وایه‌ که ئه‌وه‌یان کرد، پیاوه‌ گه‌وره‌ مردوه‌که‌ لای خودا بۆیان ده‌پارێته‌وه‌ که له‌و نه‌خۆشی و سه‌رگه‌ردانیانه‌ رزگاریان بکات!.

جاری وایش هه‌یه‌ ئه‌مه‌نده‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یان به‌رامبه‌ر پیاوه‌ ئایینه‌یه‌ مردوه‌کان گێ ده‌ستینێ، بۆ کوپ و نه‌وه‌کانیان یارمه‌تی نانی و گیانی پێشکه‌ش ده‌کهن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و کوپ و نه‌وانه‌ زۆروسته‌میشیان لێ بکه‌ن و، دل‌یشیان ئازار بدن، له‌به‌ر دل‌ی مردوه‌که‌، چاویان لێ ده‌پۆشن!.

دووور نییه‌ ئه‌م نه‌ریته‌ی ناوچه‌ی ئاکرییه‌، له‌وه‌وه‌ هاتیبێ که مرۆف، له‌ پێش داهاونی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کاندا، باپیرانی خۆیان په‌رستوه‌. ئینجا ئه‌مانه‌یش ریزی ئه‌م پیاوه‌ ئایینه‌یه‌، له‌ جیگای ئه‌وان ده‌گرن.

به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یان به‌هه‌ژار و داماو و په‌که‌هونه‌دا

دانیه‌شتوانی ناوچه‌ی ئاکری به‌زه‌ییان زۆر دیته‌وه‌ به‌هه‌تیو و بێوه‌ژن و پیره‌ و په‌که‌هونه‌ و منداڵ و ئافره‌ت و هه‌ژار و نه‌خۆشاندا. چ به‌ده‌م، چ به‌ده‌ست، چ به‌پاره‌ یارمه‌تییان ده‌ده‌ن و، رێزیشیان لێ ده‌گرن و نازیشیان ده‌کێشن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ نازاری دل‌یشیان دان و زبانه‌یشیان پێ گه‌یاندن، چاویان لێ ده‌پۆشن و تۆله‌یان لێ ناکه‌نه‌وه‌!... به‌لام خوازه‌لۆکی په‌سه‌ند ناکهن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ خوازه‌لۆک له‌ناویاندا که‌م په‌یدا ده‌بن و، مه‌گه‌ر له‌ ده‌روه‌ هاتین. ته‌نانه‌ت زۆر کوپ و پیره‌ و په‌که‌هونه‌ی هه‌ژارم دیوه‌ سه‌ختی ژبان و به‌ش پراوی له‌ گوزه‌رانی خۆشیان پێ باشتر بووه‌ له‌وه‌ی ده‌ست پان بکه‌نه‌وه‌ که له‌سه‌انی تر و، خۆیان بشکێن، خه‌باتیان کردوه‌ به‌ره‌نجی شانی خۆیان و ئاوپه‌گی ناوچه‌وانیان نان په‌یدا بکه‌ن!...

به‌لگه‌یش بۆ ئه‌وه‌ی که دانیه‌شتوانی ناوچه‌که‌ بێز له‌ خوازه‌لۆکی ده‌که‌نه‌وه‌ و، که‌نه‌فتی ده‌کهن، که بیانه‌وی قسه‌ی سووک به‌یه‌کێک له‌ بوولپه‌رستان بلێن، پێی ده‌لێت: «خوازه‌لۆک»! ده‌هۆل ژهن و زورنا لێده‌ریش بۆ به‌چاوی سووک ته‌ماشای ده‌کهن، چونکه‌ ئه‌وانیش وه‌ک خوازه‌لۆکه‌کان له‌وانه‌ی هه‌لده‌په‌رن پاره‌ داوا ده‌کهن!.

ئافه‌رین بۆ ئه‌م کرده‌وه‌ و په‌وسته‌ مه‌ردانه‌یه، که دانیه‌شتوانی ناوچه‌ی ئاکری هه‌یانه، که هه‌موویان له‌سه‌ر بنچینه‌ی بیروباوه‌ری پیاوه‌تی و مرۆفایه‌تی دامه‌زراون. له‌ راستیشدا هه‌ر ئه‌م کرده‌وه‌ و په‌وست و خوو و نه‌ریته‌ به‌رز و پیرۆزانه‌ن که ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی کورده‌یان له‌ ئاکریدا پاراستوه‌، له‌ناو ئه‌و هه‌موو کاره‌ساته‌ خۆتینانه‌ و ئه‌و لێ قه‌وماوی و سه‌رگه‌ردانیانه‌دا که هه‌زاران ساله‌ تووشیان هاتوون.

دووبه‌ره‌کی و شه‌پوشوږ و جه‌نگ که له ناوه‌ندیاندا ده‌قه‌ومیتن و زیان به‌دل و دهرورن و ته‌ندروس‌تیبیان ده‌گه‌بیټن، ئه‌وانه هه‌موویان له‌م ره‌وشت و خووه‌بیانه‌وه په‌یدا ده‌بن، که پرن له مالتویرانی و سه‌رگه‌ردانی. باریان هه‌ر چۆن‌یک بیټ، ئه‌وانه له نه‌ته‌وه‌یه‌کن که هه‌زاران سالانه به‌م کرده‌وه و، ره‌وشت و خووه و نه‌ریتانه‌وه راهاتوون. هه‌تا ئیستاکه‌یش کرده‌وه و ره‌وشتی سوارچاکی به‌مونه‌ی بالای خۆیان داده‌نیتن، واتا هه‌روه‌ک له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستداین وها ده‌ژین!.

گله‌بیه‌ک که له جی‌ی خۆدایی

جا ئه‌وانی که ده‌لټین ئه‌م ناوچه‌یه، دانیش‌تووه‌کانی، خۆشی له زۆروسته‌م و، تیب‌کدانی کۆمه‌لایه‌تی و، شه‌پوشوږ و، ئاژاوه و، خراپه‌کاری ده‌بیټن، پټیان ده‌لټیم: زۆریه‌ی ده‌رگای خانووه‌کانی ناو ناوچه‌که کلیل و کلۆمی نییبه، کیلۆن یاخود قفل‌یان پتوه نییبه. گوندیبه‌کان زۆریه‌یان خانووه‌کانیان، که پرن له خوارده‌مه‌نی و که‌لوپه‌ل، بئ‌ئمه‌ی کیلویان بکه‌ن یاخود، قفل‌یان لټ‌ بدن، به‌جیبیان ده‌هیلن و، خۆیان ده‌چن بۆ ناو که‌په‌ره‌کانیان له هاویندا، ته‌نانه‌ت یاساوت‌یشیان بۆ پارێزگاری به‌سه‌روه‌ه دانانین. ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه به‌شه‌و یاساوول به‌سه‌ر کشتوکال و پوان و خه‌رمانه‌کانیانه‌وه دانانین. زۆریه‌ی شوانه‌کانیشیان یان مندالن، یان ئافه‌ت، یان کور، هه‌یج کام‌یکیشیان چه‌کی کوشنده‌ی بئ‌ نییبه. هۆزه کۆچه‌ره‌کانیشیان جاری وا هه‌یه پټسته په‌نیره‌کانیان له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانی ناوچه‌که‌دا، یاخود له‌ناو بیره ووشک‌بووه‌کاندا داده‌نیتن به‌بئ‌ یاساوول، چه‌ند مانگی‌ک به‌سه‌ریاندا تپه‌په‌ ده‌کات، ئینجا له کۆت‌ستانه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌واره زستانیه‌کانیان و، هه‌ل‌بان ده‌گرنه‌ ده‌روه‌ه و ده‌بیانه‌وه بۆ مالتی خۆیان. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی په‌یمانامه‌ی کرپن و فرۆشتنیان و ده‌ستیاوه‌کانیان، به‌بئ‌ پروانامه‌ی نووسراو گری ده‌ده‌ن. ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه، کرپار و فرۆشیار خۆیان نه‌بن، که‌س له کاتی په‌یمانامه‌کاندا که‌ گرتیان ده‌ده‌ن، به‌دیاریانه‌وه نییبه!.

جا من له‌و که‌سانه‌ ده‌پرسم: ناخۆ بیروباوه‌ریان چیه‌یه ده‌ریاره‌ی ئه‌م کرده‌وه و کارانه، که‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکریدا باوه‌ری به‌خۆی هه‌یه و، پشت به‌خۆشی ده‌به‌ستنی و، سه‌ره‌ریزه‌ به‌وه‌وه که باوه‌ری به‌که‌سانی تر هه‌یه. هه‌روه‌ها باوه‌ری به‌چاکه‌کردن هه‌یه و، دل‌یشی پاکه و، رزیش له ماف و سه‌ره‌ستی که‌سانی تر ده‌گری؟! دیسانه‌وه لټ‌یان ده‌پرسمه‌وه: ئایا نه‌ته‌وه‌یه‌ک سته‌مکار و ئاژاوه‌خواز و دۆستی خراپان بئ‌، له باریدا هه‌یه ئه‌م جۆزه کرده‌وه و کار و ره‌وشته‌ جوان و بل‌دانه‌ی لټ‌ بوه‌شیتنه‌وه؟!... ناخۆ ئه‌وه ده‌گونجی (باوه‌رکردن به‌خودا) که خۆشه‌ویستی چاکه‌کردن و ئاسایش و دامه‌زراوی لټ‌ ده‌وه‌شیتنه‌وه، له‌گه‌ل (ترس)دا که خۆشه‌ویستی خراپه‌کاری و یاخی بوون له خودا و ئاژاوه‌گری لټ‌ ده‌وه‌شیتنه‌وه، هه‌ردووکیان، له‌یه‌ک کاتدا و، له‌ناو یه‌ک دل‌دا، کۆبینه‌وه!.

من نالټیم له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌دا خراپه‌کار و تاوانبار نییبه. چونکه‌ گه‌ل‌یک کاره‌ساتی ناساز و ناشایسته و که‌تن له ناویاندا روو ده‌دات. ته‌نانه‌ت رۆژگاری وایان به‌خۆبیانه‌وه دیوه، هه‌یج ئاسایش و ئارام و سه‌ره‌وت‌تیبکیان نه‌چیت‌ستوه، به‌لټ‌ دان به‌مانه‌دا ده‌نټیم. به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا نټیم که ده‌لټ‌ین نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکریدا حه‌ز به‌ئاژاوه و شه‌پوشوږ و خراپه‌کاری ده‌کات. ئه‌و راستیه‌یه‌ش که هه‌یج

گومان‌تیبکی تیدا نییبه، ئه‌وه‌یه که دانیش‌توانی ناوچه‌ی ئاکری ئه‌وه‌نده‌ی زۆروسته‌م و که‌مته‌رخه‌می له سه‌رۆک و فه‌رماندارانی خۆیان بیټن، ئه‌وه‌نده تینووی (راستی و دروستی و دادپه‌روه‌ری) ده‌بن و خۆیشیان له پټیناویاندا به‌خت ده‌که‌ن!.

دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی تاوان له‌ناو ده‌بات

جا هه‌روه‌ک (تاریکی) به‌ده‌رکه‌وتنی (رووناکی) له‌ناو ده‌چن، هه‌ر به‌و ره‌نگه‌یش (تاوان)یش به‌ده‌رکه‌وتنی (دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی) له‌ناو ده‌چن، به‌لام ته‌نیا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و سه‌ردار و فه‌رماندارانه‌دا پټیک دئ‌ که (دادپه‌روه‌ری) ده‌که‌ن و بایه‌خ به‌خۆشی و خۆشگۆزه‌رانی نه‌ته‌وه ده‌ده‌ن. جا ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ناو فه‌رمانداران که‌سی وای نه‌دۆزیبه‌وه، په‌نای به‌ریته‌ به‌ر بۆ ئه‌مه‌ی مافی خوراری بۆ بسیتینته‌وه و، دادپه‌روه‌ری بۆ بخاته‌ گه‌ر، ئه‌وه دیاره یان به‌ده‌ستی خۆی تۆله‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، یاخود دادگه‌ران له‌ناو سه‌ره‌ک هۆز و شیخ و سه‌رکار و کویخاکاندا بۆ خۆی دروست ده‌کات، بۆ ئه‌مه‌ی مافی داگیرکراوی خۆی بسیتینته‌وه!... جا ئه‌گه‌ر کارگێریه‌کی به‌هیزی کارامه و زنگ له ئارادا هه‌بئ‌ و، (ماف و سه‌ره‌ستی) بۆ هه‌موو که‌سیکی ناو ناوچه‌که‌ بیاریزئ‌ و (دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی)یش له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا دابه‌ش بکات، ئیتر هه‌یج ده‌سه‌لات‌داریکی ناهه‌موار له‌ناو ناوچه‌که‌دا په‌یدا نابئ‌، نه‌ له سه‌ره‌ک هۆزه‌کان و، نه‌ له سه‌رکاره‌کان و، نه‌ له شینخه‌ نایینییه‌کان!.

زیانی کارگێری سته‌مکار

که‌ هاتوو فه‌رمانه‌رواییش (دادپه‌روه‌ری)ی بۆ پیاوانی ساکار و نه‌خوینده‌وار به‌جئ‌ هیش‌ت، ئه‌وه دیاره که تۆله‌سه‌ندنه‌وه ده‌ست پټ‌ ده‌کات و، که‌تن و تاوانیش روو ده‌ده‌ن و، له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ خۆیشیدا مه‌رگه‌سات و کاره‌ساتی ناخۆش و سه‌رگه‌ردانی و مالتویرانی روو ده‌ده‌ن! ئه‌مه هه‌ر ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌روایی فه‌رمانی سه‌رشانی خۆی بخاته‌ پشت گۆپوه ئه‌ی ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌رانی می‌ری، خۆیان، زۆرداری له دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ بکه‌ن، ده‌بئ‌ ناوچه‌که‌ چی لټ‌ بیټ؟! ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌رانه هه‌ندیک له دانیش‌توانی ناوچه‌که‌یان هاندا تاوانکاری له دژ‌ی یه‌کتر بکه‌ن، یان له دژ‌ی فه‌رمانه‌رانی تر بکه‌ن، ده‌بئ‌ ناوچه‌که‌ چی به‌سه‌ر بیټ؟!.

ئه‌و فه‌رمانه‌رانه‌ی له‌ناو ناوچه‌ی ئاکریدا (دادپه‌روه‌ری)یان به‌کاره‌یناوه و، پیاوانه و مه‌ردانه له‌گه‌ل دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا کار و فه‌رمانی خۆیان به‌جئ‌ هیناوه هه‌تا ئیستاکه‌یش دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ به‌خۆشه‌ویستییه‌وه یادیان ده‌که‌ن و، به‌چاکیه‌یه‌وه ناویان ده‌به‌ن. به‌لام داخه‌که‌م له ماوه‌ی ئه‌م هه‌زاران سالانه‌دا که به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا تپه‌په‌وه، دانیش‌توانی ناوچه‌که‌، فه‌رماندارانی دادپه‌روه‌ریان ئه‌مه‌نده که‌م دیوه، که ژماره‌یان له ژماره‌ی به‌نجه‌کانی ده‌ست‌تیک تپه‌په‌ر ناکات!... جا باری ناوچه‌که‌، که‌وابوو بئ‌، ناوچه‌که‌یش له هه‌موو لایه‌کیه‌وه ئاژاوه‌گری چواره‌وری گرتبئ‌ و، که‌مته‌رخه‌می فه‌رمانه‌رواییه‌کانی پیت‌شویش تووشی (هه‌ژاری و نه‌خوینده‌واری و نه‌خۆشی و زۆرداری)ی کردبئ‌، ئیتر هۆی روودانی که‌تن و تاوانکاری و خراپه‌کردن بۆ چ نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی ئه‌م باره‌ ناهه‌موارانه و، بۆ چ بیخه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی دانیش‌توانی ناوچه‌که‌؟!.

کاوۆی بەسەر ئەوانەدا دیت کە قین لە دڤن

کەواتە کاتی ئەوە هاتوو کە بەو جۆرە کەسانە و، بەو جۆرە فەرمانبەرانی بەلێم کە دانیشتوانی ناوچەیی ئاکریتیان چەوساندۆتەو و، پوو تاندۆتەو، بۆ کەلکی ناپوختەیی خۆیان: هەرچی بەهێز کەیان دەربارەیی دانیشتوانی ئەم ناوچەییە گوتوو و نووسیوو، بە (هەلە)، تەنیا لە دوو شتەو پەیدا بوو. یان ئەوەتا لە بیروباوەر و دڤ و دەروون و گیانی دانیشتوانی ناوچە کە تی نەگەشتوون و لەسەر بنچینەییەکی زانستی لە بارودۆخی ناوچە کەیان نەکوڵیۆتەو و، ئاگاداری نەبوون، یان ئەوەتا پشم و قین و مەبەسی خراب دلی داگیرکردوون! جا ئەو جۆرە کەسانە و ئەو جۆرە فەرمانبەرانی، لە هەر دووباردا زانیان بە دانیشتوانی ناوچە کە و بە فەرمانرەوایش گەیانوو. چونکە راستییان گۆریو و سەرەوژیر کردوو!... چونکە وەک بۆم دەرکەوتوو، لەم ناوچەیدا هێچ شتێک ئەوەندەیی ئەو خۆشەویست نییە بەلای دانیشتوانی ناوچە کەو، تەنانەت بەلای سەرۆک و دەسەڵاتدارەکانیشیەو، کە فەرمانرەوایییەکی بەهێزی (دادپەرور)، فەرماندارییان بەسەرەو بەکات و، ئاراستەییان بەکات بۆ چاکەیی گشتی!... لەم ماوە درێژەیدا، کە لەم ناوچەیدا فەرمان دەبینم و، دانیشتوانی ناوچە کەم تاقی کردۆتەو، بۆم دەرکەوتوو کە هەموویان چاکترین یاریدەدەر بۆ فەرمانرەوایی لە دامەزراندنی ئاسایش و خۆشگوزەرانی و کامەرانییدا بۆ هەمووان. ئاواتی هەرە گەورەییان ئەو، کە فەرمانرەوایی ماوەیان بدات، پڕاژە و کەلک و چاکە، پێشکەش بەگشت دانیشتوانی ناوچە کەیی خۆیان بکەن. جا کەوایی، ئەو زۆرۆستەمی تیدا نییە، کە نەتەو بەهێز و هەبێ. توانج و پلاری تی بگیری و پیتی بگوتری: هۆگری کەتن و تاوانبارییە؟!... راستەو راست دەبێت: ئەو دلێرەشانی، کە ئەو قسانە بە دەمیاندا دێ، لە راستیدا خۆیان گوناھبار و تاوانکارن! هەر کارەسات و مەرگەساتیکیش لە ناوچە کەدا روویان داو، چ تاوان و چ شەرۆشۆر و چ شۆرش لە سەر دەمی فەرمانداری ئەواندا، ئەستۆی دەگریتەو و، بەرپرسانی خۆیان. بی گومانیشم لەو، کە لەسەر دەستی خودادا، پەندێکی وایان پێ دەدری، کە شایستەیی کردوو و کاری خۆیان بی؟!...

خۆشراپوواردن لە ناوچەیی ئاکریتا

خۆشراپوواردنەکانیان زۆرن

دانیشتوانی ناوچەیی ئاکریت رووخۆش و قسەخۆشن. لە کاتی سەرەوت و پشوو دانیاندا بەو کاتی خۆیان بەسەر دەبەن کە خەریکی: گێترانەو، فەرموودەیی شیرین و قسەیی نەستەقی پەسەند و، هۆنراوەیی ناوازه و، پەندی پێشینیان و، مەتەل و، چیرۆک و بەیتی پڕ لە گۆرانی و دلداریی بی گەرد و، نازایەتی بی هاوتا و، نیشتمانپەروری راستەقینە و، کردوو و پەوشتی جوان و پاک و پیرۆز دەبن. هەرەها بەو پەشەو رادەبوون کە خەریکی هەلپەڕکیتی و گۆرانی گوتن و، ساز و ئاواز لێ دان و، راو و، لاسایی کردنەو پێکەنین هینەر و، گرهوی غاردانی بەئەسپ و، گرهوی نیشان نەو و، گەشتوگوزار و، سەیرانکردن دەبن. جا تۆ کە سەرنج لەم جۆرە خۆشراپوواردانە دەدەیت، تی دەگەیت دانیشتوانی ناوچە کە تا چ ئەندازە بەک خاوەنی گیانی پاک و، دلی چاک و، چێژکەیی تەر و تازە و، زیرەکی ناوازه و، لێ هاتوویی

بە ئەندازە و، پەوشتی جوان و کردوو، شیرینیان هەبە. وا لە خوارەو لە بابەت هەندیکیانەو دور و درێژ دەدوین.

پەندی پێشینیان و قسەیی نەستەق

لە خوارەو هەندیک لە پەندی پێشینیان و قسەیی نەستەقی کوردی کە لە ناوچەیی ئاکریتا باون دەنووسم. سەیر ئەو پەندی بەسەدان ساڵ بەسەر ئەم قسە و پەندانەدا تێپەرین، کەچی هێشتا هێز و هەرەتی خۆیان پاراستوو و، بەکار دەهێنن و، کەلکیان لێ وەر دەگیری:

- ۱- هێچ جەنگەلستانیک بی شیر نابێ.
- ۲- لە پاشملە قسەیی خراب دەربارەیی کەس مەکە. هەرچەندە شاخ ناگات بەشاخ. بەلام هەموو کەس بەرەو رووی یەکتەر دەبەو.
- ۳- لە ئەنجامی چاککردن بی هیوامەبە، تەنانەت بیخەیتە ناو ئاویشەو چاکەت دیتەوێ.
- ۴- بییتە (قاروون) ییش، دەست بلای مەکە، لە ئەندازەیی خۆیدا بەخت بکە.
- ۵- شەر لە بەتالی چاکترە.
- ۶- هەر کەسێ گوی لە پیاوی ژیر نەگری، خۆی تووشی تیز پێ کردن دەکات.
- ۷- بۆ بەرامبەری خۆت دەستت نەقووجی. چونکە سامانی پیاوی پڕ، رۆژیک دیت دەبیته پاروویەک و زۆرداریک قوتی دەدات.
- ۸- ئەگەر بە شیرینی بجوولێینەو، دەتوانین مار لە کون بیینەو دەرو.
- ۹- چاکەت لە بەرچاوی بییت و بییشی دەرو. نەکەیت ئەو سفەرەیی نانی لەسەر دەخۆیت بیدریت.
- ۱۰- هەموو دەم بە هاریکارییەو فەرمان بکە. چونکە بەسواریکی تەنیا تۆزی وا هەلناستی!.

مەتەل

ئەمانەش چەند مەتەلێکن، کوردی، کە لە ناوچەیی ئاکریتا بەکار دەهێنن:

- ۱- بیریکی و پڕ لە ناو. ماریکی مردووی تیدا، کەچی بەسەر سەری مارە کەو نافرەتیکیی سپی شۆخ و شەنگ و ستاوه.
- ئەمە چرایە-
- ۲- هەردوو لای پەرژینە. لە ناو راستیشدا دور و مەرجان هەبە.
- ئەمە چاوه-
- ۳- ئەشکەوتیکیی تاریکە و پرتی لە دور.
- ئەمە دەمە-
- ۴- وەک تری شیرینە. نابێ خاوەنە کەیی لیبی بخوات. کەچی بۆ کەسانی تر، بە پیتی یاسا دەشی لیبی بخوات.
- ئەمە کچە-

۵- له بڼه چهدا له حوشر دريژتره، له شه کربش شيرنتره، له دهنکي ههرزنيش بچووکتره.

-نهمه دهنکي هه ناره-

۶- زمزم! زهوی کون بکه!

-نهمه دلنويه-

۷- کاسه بهکي چينبیه و پر له دوو جزره ناو، که کهوتنه ناو ناوی گهرمه وه دهمه پيټن.

-نهمه هيلکه يه-

۸- له کوشکيک هاتمه دهره وه که دوو دهرگای هه بوو.

-نهمه کراسه-

۹- نهرمه و گهرمه. که بڼه خوښه که ی رابکيشيت شورده ييبه. که دهستيشت پيدانا له شکرکيکي پي شومارت چاو پي دهکوي.

-نهمه گيپه يه-

گوراني

گوراني کوردي له ناوچه ی ناکرپدا، خوښه، رهنگاوړهنگه، شيرينه، پر له سوز، ههست و تاسه و ته زووی دانيشستوانی ناوچه که له هه موو پرويه کی ژياناندا پيشان ددهات. هي واپان تيدايه دايکه کان به جورتيکی تاييه تي له کاتي مه مکدانا بو منداله کاني خوښي ده پيټن. هي و ايشيان تيدايه، که بيانوه کان ده پيټن له کاتي شير دوشيني مهر و بز و مانگانا کانا. هي و ايشيان تيدايه په يوه ندي به جووتياره کانه وه هه يه، بهژن و پياووه، که کاتي درويته، ياخود دارپرين، يان ساوه رکوتاندا. هه نديکيشيان په يوه نديان به شين و شه پوره وه هه يه، که بو سهره ک هوز و پالنه وانانی جهنگ و، شه روشور ده کرين، ياخود بو دلداري پي گهر و، چيروک و به يتي ميژويي ويژويي ده کرين، چ له بابت دلداري به کي رهوش و کرده وه جوانه وه پي وهک چيروکه کاني (مهم و زين، ستي و فخي، خه ج و سيامه ند، شار و بڼه فش، همک، مه تران، جيلي و کهژا گولي سور) چ له بابت نيشتمانپه روه ريبه کی خوښ گهرمانه وه پي وهک: (دمدم، هه سپي رهش و خانه ی له پ زيرين)، چ له بابت شين و شه پوره وه پي وهک چيروک و به يته کاني: (سيدک، له فقه ندي برا، زيارچه تو و گولي جهوه ر ناغا).

گوراني نهم ناوچه يه، هه روه ها پر له به سته و گوراني به زموره م و هه لپه رکي وهک: (نارينگ، سه ري زافا و خودا خالي و مالي) که په يوه نديان به شه وي زاو اييبه وه هه يه.

هه روه ها گوراني پيټکه نين و گالته وگه پيش هه ن وهک له چيروک و به يته کاني: (قاندی، بووک و خه سوو و کيچ) دا ده گوترين. هي و ايشيان تيدايه په يوه ندي به تايينه وه هه يه وهک به يته کاني: (شپخي سهنعانی، نافدله نومه را و سيسه بان).

به کورتي گوراني کوردي له ناوچه ی ناکرپدا يان (دلداري) يه، يان (نيشتمانی خوښ گهرمانه) يه، يان (تاييني) يه، يان (پيټکه نين هينره)، يان به بابه تي (کار و فهران) ه. نهم گورانيان يه يان به تهنيا ده گوترين يان به کومه ل، به پيټي بابه ت و توانستيان. جاري و ايش هه يه تاکه گوراني پيټک گوراني ده لي و

نهمه وانی تريس به کومه ل بو دهيټنه وه.

جا له م گورانيه جورجور و رهنگاوړهنگانه دا، هه ريه که يان راستي په رستي (فلسفه) يهک هه يه، يان مروث ناراسته دهکات بو رهوش و خووی چاک و کرده وي بلند، يان دلي مروث خوښ دهکات و ده يه پيټه پيټه پيټه نين، يان فيري زانباري دهکات، يان ده ماري مه ردايه تي و نيشتمانپه روه ري و خوداناسي ده بزويټي، يان له ش ده خاته گهر و، گيان ده گه شپيټه وه، بو نهمه ی به کولي دلوه و به راستي و دروستي يه وه کار و فهران بکه ن.

بيجگه له مانه نهم (به يتي) و (چيروک) انه به سامانيکی کوردي ويژويي و زمان و ميژويي داده نرين که نرخی نه ته وه ييان هه رگيز ته او نابي.

چيروک و به يته کان

نهم و چيروک و به يته پر گورانيان يه له سه روه ناوم بردن، چ هي دلداري و نيشتمانی، چ هي تاييني و ميژويي، چ هي ويژويي و پيټکه نين و فهران، خوښان له خوښاندا، برپيټن له چيروک و به يتي، ده توارني پي گورانيش بخوښندينه وه. هه روه ها چيروک و به يتي تريس هه ن که زورن، له شه وانی ناههنگدا ده خوښندينه وه و گوښان لي ده گيرئ. هه رچي مندالانن، به تاييه تي چيروکي کورتي خوښان هه يه وهک: (دهندک هه نار، زهنگ و بهنگ، دووري، پيرنه ده ر و مام رووقي)، که مندال ناراسته دهکهن بو خوښ رابواردن و، فيرپووني زانباري و، کرده وه و رهوشتي به رز و پيروز.

ساز و ناواز

دانيشستوانی ناوچه که له نامير و که لويه لي ساز و ناواز بيبه ش نه ماونه ته وه. هه نديکيان له کاتي هه لپه رکييدا ته پل و، ده وول و، زورنا و، دووزه له و، شمشال، لي ده دن. له گه ل گورانيه تاييني که کانيشدا، يان ناي به تهنيا لي ده دن، يان ده ف، يان شمشال، له و کاته دا که کوپونه وه پي دهنگ و سه نکه کانين دهکهن. واده رده که وي، که شوانه کانيش، له م ناوچه يه دا هه ستيان به وه کرده وه که ساز و ناواز کار له دلي گيانله به ره کانين دهکهن و، ناراسته ييشيان دهکهن. که ته ماشا دهک يتي، شمشاله کانين لي ده دن و، مهر و بزنه کانين کو ده که نه وه و ناراسته ييشيان دهکهن بو نهم و جيتگان يه ي خوښان به باشيان ده زانن. دانيشستوانی ناوچه که، نهمه نده ساز و ناوازيان پي خوښه، هه رچه ند گيروگرفانيان ياريد يان بدات، گرامه فون و راديو ده کرين و ده ست خوښان ده خه ن. هي و ايشيان تيدايه به کرين و ده سته که وتني نهم ناميرانه وازناهيټن، ده چن ناميراني به زموره زميش ده کرين، وهک تار و که مانچه و عود و ناميراني تر. به دواي ماموستاياني ساز و ناواز فيرکرديشدا ده گهرين، فيري نوته کاني روژتاويي و روژه لاتييان بکه ن. ئيستاکه ييش له ناکرپدا، کومه ليک ساز و ناوازيان هه ن که (يانه ی فهرانپه راني ناکري) له نهمه کاني خوي پيټي هيتان، سي (عوود) و دوو (که مانچي) و (جونبوش) يک و (نه کورديون) يک يان کريوه، خاوه نه کانين هه و لي نهمه ده دن تا نه ندازه يه کی گه وره فيري ساز و ناواز بڼ و هونه رمه ندي تيدا بنويټن.

هه‌لپه‌رکیتی

هه‌لپه‌رکیتیش به‌شیکه له خۆش رابواردنی دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاکری و به‌زموره‌زمیان. ئەمیش یان به‌ته‌نیا ده‌کرێ، یان به‌کۆمه‌له‌. هه‌رچی هه‌لپه‌رکیتی کۆمه‌له‌یه، یان پیاو و ژن پیکه‌وه ده‌یکه‌ن، که ئیمه پیتی ده‌لێن: (ره‌شه‌له‌ک)، یان پیاوان به‌جیا ده‌یکه‌ن و، ئافره‌تانیش به‌جیا. هه‌رچی هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌له له‌ناو ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌دا ده‌کرێ که خزمی به‌کترین، یاخود له‌و که‌سانه‌بن که پشت به‌کرده‌وه و ره‌وشتی بلندیان به‌سه‌رتی. ئەگینا هه‌ر ره‌گه‌زه به‌جیا هه‌لپه‌رکیتی خۆی ده‌کات. له هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌لێشدا هیچ جوهره نه‌نگیبه‌ک نییه. هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌رگیز له هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌له‌دا، شتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند رووی نه‌داوه. چونکه هه‌ر که‌سه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوری ره‌وشت و خوری بلندی جوولایه‌تته‌وه به‌کوشان نه‌بی وازی لێ نه‌هێنراوه!... کاتیکیش ئافره‌ته‌کان هه‌ست به‌وه ده‌کهن که که‌سانی نا‌پیاو و نامه‌رد و به‌دخوو بۆ ئه‌وه هاتوونه‌ته جێ هه‌لپه‌رکیتیه‌کان، تا به‌ته‌ماشاکردنیان زاخاوی چاوی خۆیان بده‌ن، به‌نیازی خراپه‌وه، دهم و ده‌ست واز له هه‌لپه‌رکیتیه‌کان ده‌هێن و ده‌چنه جێگایه‌کی دوور، له‌وێ هه‌لپه‌رن، بۆ ئه‌مه‌ی ئابرووی خۆیان بپارێزن. هه‌لپه‌رکیتیش له‌و کاتانه‌دا ده‌رده‌که‌وێ که پۆژی خۆشی و شادمانی بێ، وه‌ک ئاهه‌نگه‌کانی ژنه‌پێنان و جه‌ژنه‌کان و چووک برین^(١) و نه‌ورۆز و، سه‌یرانه‌کانی وه‌زی به‌هار، که دانیشتوانی ناوچه‌که له‌ رۆژانی چوارشه‌مموانی هه‌موو هه‌فته‌یه‌که‌دا ده‌چنه سه‌یرانگه‌هه‌کان بۆ سه‌یران گه‌شتوگوزار، تا هه‌وایه‌کی بالی خۆیان بده‌ن و، چهند ساتی به‌خۆشیه‌وه رابووێرن. هه‌رچی منداله‌کان، هه‌ر کاتیک، ئاره‌زوو بکه‌ن و له‌هه‌ر شوێنیک کۆبینه‌وه، ده‌توانن هه‌لپه‌رکیت بکه‌ن. که‌سه به‌ریه‌ستیان ناکات. هه‌لپه‌رکیتی کوردیش له‌م ناوچه‌یه‌دا، له‌سه‌ر چهند بنچینه‌یه‌کی وه‌رزشکاری دامه‌زراوه. به‌که‌له‌کی له‌ش دیت، به‌هێزی ده‌کات. به‌که‌له‌کی دلێش دیت پری له‌ شادی ده‌کات. ناوبانگی که‌سیش به‌خراپه نازرێتی. له‌ راستیدا هه‌لپه‌رکیتیه‌کی وایه که پره له‌ ره‌وشت و خوری پاک و چاک و بێ گه‌رد. جوانی و، ریکویتیکی و، چێژکه‌ی دروست و په‌سه‌ندی تیدا راده‌گیرێ. به‌کینک له‌ بنده‌کانی ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌کان. به‌کینک چ پیاوین چ ژن، باشترین جلویه‌گی خۆیان بپوشن له‌ پاک و خاوینی و ریکویتیکی و جوانیدا: بۆنی خۆشیش به‌کاره‌پێنانی په‌سه‌نده، به‌ریه‌ست ناکرێ. به‌ندیکه‌ تری ده‌ستوره‌که‌یشی ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵ که‌سانی وه‌هادا هه‌لپه‌رکیت ده‌کرێ که له‌ رووی کرده‌وه و ره‌وشتی به‌رز و پیرۆزه به‌باش دابنرێن. بێجگه له‌وه‌ی ده‌بێ هه‌لپه‌رکیتیه‌که له‌ جێگایانی رووناک و، به‌ر به‌رله‌لا و، خاوه‌نی بای پاکژدا بکری و، هه‌ر چوار لای جێگاکانیش پری له‌ چاوه‌ندازانی سروشتی جوان. هه‌روه‌ها ده‌بێ له‌و کاتانه‌یشدا بکری، که به‌رۆژانی شادمانی دابنرێن. ده‌بێ ساز و ئاواز، یاخود گۆرانیبێژیشیان له‌گه‌ڵ بێ. ده‌بێ گۆرانیبێه‌کانیشی یان باه‌ته‌ی دل‌داری بن، یاخود پێکه‌نین. به‌کیت له‌ نه‌ریته‌کانی هه‌لپه‌رکیتیش ئه‌وه‌یه که له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه هه‌لده‌په‌رن، یاخود سه‌یری هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌ ده‌کهن، باربووی ساز و ئاواز لێده‌ره‌کان، یاخود گۆرانیبێژه‌کان بکه‌ن، چونکه بۆ دل‌خۆشی کردنی ئه‌وان خۆیان ماندوو ده‌کهن...

(١) خه‌ته‌نه سوران. (چووک برین: خه‌ته‌نه‌کردن).

هه‌لپه‌رکیتیش له‌م ناوچه‌یه‌دا گه‌لێک جوهره. گرنه‌گه‌کانی ئه‌مانه‌ن: (له‌یۆک، شێخانی، بردی باسا، ئایشۆک، دولوتی، سه‌مه‌دانی، سێ پین، سوارک و مه‌میان).

جاری واهه‌یه ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌په‌رن، له‌ کاتی هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا به‌ریه‌ره‌کانیتی به‌کتر ده‌کهن یان له‌ باه‌ته هونه‌رمه‌ندییه‌وه له هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا، یاخود له‌ باه‌ته‌ ماوه‌ی هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی له‌و نه‌به‌رده‌دا سه‌ریکه‌وێ و، گره‌و بباته‌وه، به‌رپه‌ربردنی که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکیتیه‌که و سه‌رچۆبیکیتیشی هه‌لپه‌رکیتیه‌کی وه‌ک پاداشتیکی ده‌دریتێ. ئه‌و که‌سه له‌ که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا ده‌بیتته‌یه‌که‌م که‌سه و سه‌رچۆبیکیتیش، مافی هه‌یه ده‌سه‌سریکی جوان بگرتی به‌ده‌ستی راستیه‌وه و، به‌یه‌رزیه‌وه و، به‌چست و چالاکییه‌که‌وه هه‌لی بسووړینتی، هه‌روه‌ک به‌نیشانه‌یه‌که دانرابی، بۆ گره‌و بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتن و هونه‌رمه‌ندی له‌ناو هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا!...

راوکردن

راوکردن به‌لای دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاکریه‌وه له‌ به‌زمه هه‌ره گه‌وره‌کان ده‌ژمیرێ. چونکه راو بێجگه له‌و که‌له‌کانه‌ی هه‌یه‌تی وه‌ک خواردنی گۆشتی ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ی راوده‌کرێ، یاخود ده‌فرۆشی، یان که‌وله‌که‌ی که ده‌خه‌رتته بازاره‌وه بۆ فرۆشتن، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌یش راو ده‌کرێ که مرۆف خۆی و، کشتوکاله‌که‌ی و، گیانله‌به‌ره‌ مالییه‌که‌ی وه‌ک ئاژه‌ل و په‌له‌وه‌ران، له‌ گیانله‌به‌رانی درنده بپارێزی. هه‌روه‌ها ده‌بیتته هۆی به‌هێزکردنی له‌ش و هۆش و ره‌وشت و خو و، دل و، ده‌روون. راوکه‌ر هه‌ست به‌وه‌یش ده‌کات که خاوه‌نی هێز و هه‌ره‌ته و، له‌به‌ر ئه‌وه سه‌رده‌که‌وێ و مه‌ردایه‌تی خۆشی ده‌نووتی. گۆرانی ژبان و به‌زمی بێ گه‌رد و، گیانی یارمه‌تیدان و کۆبوونه‌وه‌یش که له‌ راوه‌که‌وه په‌یدا ده‌بن، خۆشی و کامه‌رانی ده‌خه‌نه‌ دلێه‌وه.

دانیشتوانی ناوچه‌که که‌رویشک و، پۆر و، که‌و و، سوێسکه و، چێرگ و، قاز و، قولنگ و، مراوی و، چۆله‌که و، ریشۆله و، ماسی و، مه‌ره‌کیتی و، بزنه‌کیتی و، ئاسک و، مامز و، فیله‌گێژه و، ژیشگ و، گورگ و، چه‌قه‌ل و، به‌راز و، ورج و، که‌مستیار و، مار و، دووپشک و، پلنگ راو ده‌کهن. شێوه‌ی راوکردنه‌که‌یشیان به‌پیتی سروشتی زه‌وییه‌که، یاخود سروشتی گیانله‌به‌ره‌که ده‌گۆرێ. که‌ راوی ده‌کهن، یان به‌پیتوه ده‌یکه‌ن، یان به‌سواریه‌وه، یان له‌ناو ئاودا، یان به‌سه‌رده‌اره‌وه، یان خۆیان ده‌شارنه‌وه، چ به‌ته‌نیا بن، چ به‌کۆمه‌ل.

له‌ کاتی راوکردنیاندا گه‌لێک جوهره‌ نامیر و ده‌رمان و گیانله‌به‌ران و که‌لوپه‌لی راو به‌کارده‌هێنن وه‌ک: دار و، تۆر و، خه‌نجهر و، تفه‌نگ و، رم و، بۆمبا و، ژه‌هر و، سه‌گ و، باز و، ته‌له‌ و، تیتلا. جاری واهه‌یه چهند شه‌و و رۆژتیک له‌ناو ئه‌شکه‌وت و، که‌له‌به‌رد و، دۆلدا ده‌مینه‌وه و، ناگه‌رینه‌وه مالی خۆیان، تا نێچیریان ده‌ست ده‌که‌وێ. نه‌ گوی ده‌ده‌نه سه‌رماوسۆله و به‌فر و باران و ره‌شه‌با و، نه‌ گوتیش ده‌ده‌نه ته‌پووتز و گه‌رما. له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانیشدا به‌به‌زموره‌زم و ئاهه‌نگه‌وه راده‌بوێرن. که‌ ده‌یش گه‌رینه‌وه مالی خۆیان، ئه‌و نێچیرانه‌ی ده‌ستیان که‌وتوون، له‌ شێوه‌یه‌کی پیاوانه و، خۆشه‌ویستانه و دادپه‌روه‌رانه‌دا له‌ناو خۆیاندا به‌شیان ده‌کهن. ئینجا له‌ناو ئه‌ندامانی خیزان و هاوڕیکانی‌شاندا، کاتیک ناوازه راده‌بوێرن

به گیترا نه وهی شیتودی راوکردنه که بیان و، نهو کاره ساته سه رسور هینه رانهی له کاتی راوکردنه که یاندا روویانداوه. نهوانه یش هه مووی به دلسوزی و راستگویی و دلپاکیبه وه، بی پتچ و پهنا، هه ر بق خوش رابواردن و پتکه نین ده گیترا نه وه.

قسه خویش: عیسا ده لان

یه کتیک له پیاوه قسه خویشه کانی ناوچهی ئاکری، که ناوبانگی به ویتزه ران و، قسهی نهسته ق ده رچووه و، دهنگویاس و چیرۆک و گالته و گه پی هه تا ئیستا که یش له ناوچه که دا ده گیترا نه وه: ناوی (عیسا ده لان) ه. نهو پیاوه یه کتیک بووه له دانیشتونانی گوندی (ده لان) که له لادیتی بیرده که پره دایه. عیسا بوو بووه هاو ده می یه کتیک له فرمانداره کانی (بادینان)، که له جیاتی میره کانی (نامیدی) فرمانداری به سه ر ناوچهی ئاکری دا ده کرد. (عیسا ده لان)، له شیتوه یه کی سه ایردا، ژنتیکی زیره کی تیتگه یشتووی ویتزه وانی قسه خویشی وه ک خوئی ماره کرد. وا رتیکه کتوت، له پتیش ژهنیان نه که یدا، عیسا له گه ل باوکی ژنه که یدا به سه ر شاخیکدا هه لده گه رتین. له باوکی ژنه که ده پرسن: مامه هه تا ده توانین نهو رتگابه بیرین تو من هه لده گریت و ده مخه بته سه ر شانت، یان من تو هه لگرم و بتخه مه سه ر شانم؟... باوکی ژنی دوا رۆژی شی و هرامی ده داته وه ده لی: «نه مه له هوشه وه دووره که من بتوانم تو بخه مه سه ر شانم و به سه ر نهو چیا سه خته دا هه لگه رتیم، یا خود تو بتوانیت من بخه بته سه ر شانت و به سه ر یدا هه لگه رتیت، چونکه هه ر کامیکمان بگریت، به گران، به نه نیا پتیدا هه لده گه رتیت، نهی چۆن ده توانیت یه کتیک تریش بخاته سه ر شانی و پتیدا هه لگه رتیت؟!» عیسا یش دهستی کرد به پتکه نین و بی ده نگ بوو، که گه یشته ناو گوند هه ریه که بیان بو جیتی خوئی جیا بووه وه. عیسا که رتیار بوو چووه مزگه وت. پیاوه بیرده که یش چووه مالی خوئی. که گفتوگۆی بز کچه که ی خوئی گیترا یه وه، کچه که پتکه نی و به باوکی گوت: «بابه! وا دیاره نهو پیاوهی له رتگادا له گه لندا بووه، ویتزه وایتیکی قسه خویش بووه. نهو که نهو قسه یه ی کردووه، مه به سی نهو نه بووه، که تو له شی نهو بخه بته سه ر شانت و هه لی بگریت، یا خود نهو له شی تو بخاته سه ر شانی و هه لت بگریت. مه به سی نهو بووه که تو و نهو قسه ی خویش و، قسه ی نهسته ق و، گالته و گه پ و، چیرۆکی ناوازه و سه یر، له رتگادا بو به کتر بگیترا نه وه و خوتانی پتوه خه ریک بکه ن، تا ماندوویتی رتگاتان له بیر بچیتته وه و به ئاسانی سه ریکه ونه سه ر پۆه ی شاخه که. که واته تکات لئ ده که م بچۆ بانگی بکه بو ماله وه، تا بتوانین میوانداری بکه ین، بو نه مه ی تیشی بکه ی نه سه ر ویتزه و قسه خویشه که ی. که باوکی شی چوو به دوا ی (عیسا ده لان) دا و هینایه ماله وه، باوک و کچ هه ر دوو کیان میوانداری به کی جوانیان کرد. ئینجا له ناوه ند (عیسا ده لان) و (کچه که) دا گه لیک گالته و گه پ و قسه ی نهسته ق و قسه ی خویش هاتر چۆ بیان کرد، زۆری پت نه چوو نه نجام به وه گه یشته که هه ر دوو کیان بوون به ژن و میتردیکی کامه ران!... هه تا ئیستا که یش گالته و گه پ و قسه ی نهسته ق و قسه ی خویش نهو ژن و میترده له گه ل فرمانداری نهو سای ناوچه ی ئاکری دا و، له گه ل که سانی تر دا، له کۆره تایبه تیبیه کانی ناوچه که دا به دانسه ده گیترا نه وه.

لاسا یی که ره وه ی پتکه نین هینه ر: ده رویش خه مو

له کانگای نه ته وه وه و، یه کتیک له وانه ی ده توانن ئازار و ناواتی نه ته وه ی کورد به ته وا وه تی ده برین، له شیتوه ی چیرۆکی لاسایی کردنه وه ی ویتزه یی و پتکه نین هینه ر و کورتدا، به راستی و دروستیبیه کی ته وا وه وه، پیاویکی نه خوینده واری کورت به نه ی له ش بچووک و، دل وریا و، دل ناسک و، خوش و هرام و، روو به پتکه نین و، سه ره رز و، هه ست پیروژ هه یه ناوی (ده رویش خه مو) یه، که بریتیبیه له جووتیار تیکی ویتزه وان و، پتینه چیبیه کی پیشه زان. (ده رویش خه مو) له دانیشتونانی شاری ئاکرتیه. به لام جار جار نهو گوند و نهو گوند ده کات بو نان په یداکردن. چاکه ی نهو سه ره ک هه زانه ییشی له به ره چاوه، که له مندالیدا رتیزان لئ گرتوه و چاودتیر بیان کردووه. هه موو دم به هه ژار داده نری. به لام چیرۆکه پتکه نین هینه ره کانی خوئی نه کردووه به هۆبه ک بز پاره ده ستکه وتن. نه وه نده هه یه گیان سووکه، هه ز ده کات دۆست و ناسیاوه خویشه ویسته کانی خوئی، له کۆره کانیا ندا، به لاسایی کردنه وه پتکه نین هینه ره کانی خوئی دلخویش بکات، بی نه مه ی داوا ی سوپاسیک یا خود پاداشیکیان لئ بکا.

بیجگه له وه زۆریه ی چیرۆک و به ینه کانی کوردی له به ره، که پرن له ویتزه و میتزوو و، دلداری و، گۆزانی و، هه رچه ند له کۆره کاندای داوا ی لئ بکه ن، بو یان ده گیترا نه وه. جاری وا هه یه به گۆزانی شه وه بو یان ده گیترا نه وه. لاسایی کردنه وه هه ره گرنه کانی، به وردیبیه که وه، لهو که سانه ده وین که خراپه کاریان له دل و دهروونی کردووه. نهویش به تواج و پلار و تیز پتکردن تیکی پتکه نین هینه ر و کاریگه ره وه لاساییان ده کاته وه. مه به سیشی له ره خنه لئ گرتنی نهو که سانه نه وه یه، واز له خراپه ی خو یان به یتن و، روو بکه نه کردووه و ره وشتی به رز و پیروزی ته واو. نهو بابه تانه یش که لیبان ده ووی، هه ره گرنه کانیان نه مانه ن: (چاوبرستی، پوولپه رستی، توندوتیژی، به رتیل خواردن، زۆرداری، لووت به رزی، به چاوی سووکه وه سه یرکردن، رتیزنه گرتنی ئاواره و نه ناسیاو و، رتیار، ترس و له رز، ره گه ز به رستی، په یوه ندی خاوه ن زه وییه کان به سه ر کاره کان و، به هۆزه کانه وه، چه نابازی، تی نه گه یشتووی و نه خوینده واری و خۆه لکتیشان...) (ده رویش خه مو)، لاسایی کردنه وه کانی هه ر خوئی به ته نیا ده بانکات. دم و چاوی خوئی ناگۆری. هه ره ها جلوه به رگ و چاوه نده زه یش ناگۆری. که چی له گه ل نه وه یشدا، نه وه نده هونه ره منده، نهو که سه یش ده یه وی لاسایی بکاته وه، کاریکی وا ده کات، به ته وا وه تی بیته به رچاوت. هه ره ها بیروبا وه ری نهو که سیش له گه ل نامانجه کانیته به ته وا وه تی بو دهرده بری و دهرده خات. تویش چاره ت نامین نه ده دته قاقای پتکه نین. هه ره ها سه ریشته سورده میتن که (ده رویش خه مو) ده بینن نه مه نده بلیمه ت و شاره زایه له پتشان دانی کاره سات و، نواندنن که سایه تیبیه کاندای، له گه ل دهر برینی نهو بیروبا وه ره به رز و پیروزانه یشدا که کردوونی به تامانجی خوئی.

جا نه گه ر (ده رویش خه مو) یش وه ک (به رناردشو) بو ی بلوایه خویندن و رۆشنیبری تازه ی ده ست بکه وی و، له خاک تیکی پتیشکه وتووی وه ک (به ریتانیا) دا بری، له هونه ره که ی خویدا له و ویتزه وانه گه وره یه که مته ر نه ده بوو. چونکه له راستیدا (ده رویش خه مو)، له رووی بیروبا وه ری و کاکلی

هونه ره که یه وه، له گه ل (به نارادشؤ) دا جیاوازیبه کی ئه وتوی نیبه (۱).

به لآم له رووی زانایی و، رۆشنیری و، شیتوی دهر برین و، ناوچه و، دهوروبه ره وه، زۆر جیاوازه. ئه گهر له م مهیدانه ییشدا په خه گرتن بگونیج، ئه وه ده لیم: «که ئه گهر (ده رویش خه مۆ) وازی له ناوبردنی ئه وه که سانه به پینایه که لاساییان ده کاته وه، هونه ره که ی به رزتر و پیرۆز ده بوو. ههروه ها خویشی و هاوړیکانیسی له گه روگنچه ئیکی زۆر رزگاریان ده بوو!!».

جا (ده رویش خه مۆ) هه رچۆنیک بچ، ئه وه له راستیدا به (ویژه وان) داده نری و، بۆ که لک و چاکه ی نه ته وه و نیشتمانه که ی خۆی تی ده کوشی. چونکه ئه و ژبانه که یان هه لده سه نگی تی و، چاکی و خراپییان ده رده خات و، بۆ ئه و بیروباوهره به رزانه ییش ئاراسته یان ده کات که پیتیسته پیتی بگهن.

رۆشنیری ناوچه ی ئاکری

رێژه ی خوینده واران

ژمیرکاریبه کی ورد و پوختم له م بابه ته وه ده ست نه که وت. به لآم که له که سانی شاره زا و ئاگادارم پرسی، گو تیان: ژماره ی خوینده واران له ناوچه ی ئاکریدا به م جوړه دیتته به رچاو:

ناوی لادی	ژماره سه ر	ژماره ی خوینده واران
بیره که پره	۸۸۵۵	۵۰
سورچی	۱۰۶۳۰	۸۰ (له گه ل هه رکیبه و کۆچه ره کانا)
(عشائر السبعه)	۱۰۳۳۳	۱۲۰
شاری ئاکری	۵۰۰۰	۱۲۵۰
کۆی	۳۴۸۱۸	۱۵۰۰

که واته رێژه ی نه خوینده واری له بنکه ی ناوچه که دا ده گاته ۷۵٪. له ناوچه که ییشدا به گشتی ده گاته نزیکه ی ۹۶٪!...

خویندنگاکی میری ئیستا

۱- ئیستا که له شاری ئاکریدا یه ک خویندنگای کورانی ته واه هه یه که شه ش پۆلی تیدایه له گه ل هه شت مامۆستا و (۲۶۰) شاگردا. زۆر تر بیر بۆ ئه وه ده چن که له سالی ۱۹۰۸ دا کرابیتته وه، له سه رده می

(۱) جۆرج برنادشؤ: ۱۸۵۶ - ۱۸۵۰، رۆمان و شانۆنووسیکی ئیرله ندی بوو، له (دبلن) له دایکبووه، به قۆشمه یی و ره شبینی ناوی دهر کردبوو. له به ره مه کانی: پیاوی چاره نووس، قوتابی شه یتان چه ک و پیاو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆبلی له ئه دبه دا ده ستخست، یه کیکه له فه یله سوفه ده گمه نه کانی نیوه ی یه که می سه ده ی بیست.

فه رمانه وایی عوسمانیدا. ژمیرکاری میری ئه وه دهر ده خات که له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۲) و (۱۹۵۱) دا ژماره سه ری ئه وانه ی له شاگردان ناویان تۆمار کراوه ده گاته (۹۲۹) شاگرد. له و ماوه یه دا (۱۴۰) شاگردیان له م خویندنگایه دهر چوون. زۆریه ی ئه و شاگردانه ئیستا کار و پیشه ی نازادیان هه یه. چه ند شاگردیکیشیان توانییان خویندنی بالاییان ته واه بگهن. یه کیکیان بوو به پزیشک و چواریشیان بوون به ئه فسهر و، نۆ شاگردیشیان بوون به مامۆستا. دوانیشیان له خویندنگای ئاماده یی دهر چوون و، یه کیکیشیان له خویندنگای پیشه سازی شاگردیکیان له زانستگای ماف ده خوینی و، یه کیکیان له زانستگای ئه ندازه و، پینج شاگردیان له خانووی مامۆستایانی لادی (۱) و، یه کیکیان له زانستگای کشتوکال و، یه کیکیش له زانستگای پیشه سازی له شاری (له نده ن) دا ده خوینی.

۲- ههروه ها له شاری ئاکریدا خویندنگایه کی کچان هه یه که بریتیه له پینج پۆل و سی مامۆستای نافرته و، په نجا شاگرد. له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زراوه.

۳- له گوندی (به رده رشی گه وره) دا که بنکه ی لادی (عشائر السبعه) به خویندنگایه کی سه ره تایی هه یه که شه ش پۆل و دوو مامۆستا و (۳۲) شاگردی تیدایه. له سالی ۱۹۳۶ دا (بۆ دووم جار) دامه زراوه ته وه.

۴- له گوندی (زهنگه نان) ییشدا که له لادی (عشائر السبعه) دایه، خویندنگایه کی سه ره تایی شه ش پۆلی هه یه دوو مامۆستا و (۳۰) شاگردی تیدایه. له سالی ۱۹۴۳ دا دامه زراوه.

۵- له گوندی (هۆکی) ییشدا که له لادی بیره که پره دایه خویندنگایه کی سه ره تایی هه یه که ته نیا یه ک پۆلی تیدایه و مامۆستایه ک و (۳۰) شاگرد. له سالی ۱۹۵۰ دا دامه زراوه.

ئه و خویندنگا میریانه ی داخراون

۱- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (شۆش) دا، له لادی سورچیدا له سالی ۱۹۴۳ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۸ دا داخراوو.

۲- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (بجیل)، بنکه ی لادی سورچیدا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

۳- خویندنگایه کی سه ره تایی له ناو هۆزی هه رکی کۆچه ردا له سالی ۱۹۳۷ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۳۸ دا داخراوو.

۴- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (داره توه) ی لادی (عشائر السبعه) دا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۴ دا داخراوو.

۵- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (بیره که پره) ی لادی بیره که پره دا له سالی ۱۹۲۵ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

(۱) دار المعلمین الريفية.

۶- خوتیندنگایه کی ناوختی (داخلی) بۆ بی باوکان له شاری ئاکریدا، له سالی ۱۹۲۴دا کرابوهوه، له سالی ۱۹۲۵دا داخرا بوو.

بهم پیتییه ریژهی خوتیندنگا داخراوهکان بۆ کۆمهلهی خوتیندنگا دامهزراوهکان دهگاته (۶:۱۱)، واتا زۆرتر له نیوهی ژمارهی خوتیندنگاکان داخراون.

نههیشتنی نهخوتیندهواری

لهناو هه موو ته مهنه درێژه که ی ناوچهی ئاکریدا، بۆ یه کهم جار دوو پۆل بۆ نههیشتنی نهخوتیندهواری، له سالی ۱۹۴۶دا کرابوهوه. بهلام له پاش پینج مانگ ههردوو پۆله که داخرا بوون!

له سالی (۱۹۵۰) یشدا، له پشووای هاوینه دا، دوو پۆل، له سههه خواستی جینشینی ئاکری، له لایه ن سه مامۆستاه، بۆ نههیشتنی نهخوتیندهواری کرانهوه. مامۆستا کان له رووی نیشتمان پهروه ریبا نه وه به خۆزایی وانهبان تیدا دهگهتهوه. که له پایزدا خوتیندنگاکان کرانهوه، ههردوو پۆله که داخرا. بهلام بۆ جاری دووهم له برانهوی مانگی بهفرانبار (کانوونی یه کهم) ی سالی (۱۹۵۰) دا، له لایه ن سه مامۆستایانه خۆزایانه وه، کرانهوه... (کارگێری زانستی) که دهسگایه له شاری (مووسل) دابوو، پریری بۆ مامۆستاگاندا هه ندی پاداشتیان بداتی به ناوی ئافه رینه وه.

خوتیندنگا نایینییهکان

هه تا په نجا سالتیکیش له مه ویتیش تیکرا له هه موو گوندیکی ناوچهی ئاکریدا مزگه وتیک هه بوو، له سه ره ئهرکی دانیشتوانی گونده که، پینشویژ (امام) یک کاروباری هه لده سووراندا، ئامۆزگاری نایینیسی ده کرد و، مندالانیشی فیری خوتینده وه و نووسین ده کرد. بهلام رۆژگار وای هینا ئه و مزگه وت و خوتیندنگا نایینیسیانه به ره به ره لیبان که م بووه وه، تا گه یشتنه راده یه کی وه ها که له شاری ئاکریدا ته نیا سه م خوتیندنگای نایینی ماونه ته وه. له م گونده ئه یشدا هه ر یه که یان خوتیندنگایه کی نایینی ماوه ته وه: (باشقال ئاغا، هۆکی، هه رن، چاریۆت، به رده ره شی گه و ره و شۆش). ئه مانه په یوه ندیبان به موسلمان ه کانه وه هه بوو. هه رچی مه سیحیبه کانن ته نیا خوتیندنگایه کی نایینیسیانه هه یه ئه ویش له شاری ئاکری دایه.

هۆی داخستنی خوتیندنگاکان

من له و باوه ره دام که هۆی داخستنی ئه م خوتیندنگایانه سیانه:

۱- خوتیندنگاکان له گه ل باری لادیتیبه هه ژاره کاندانا سازین. چونکه ئه وان پتویستیبان به کوره کانیان هه یه بۆ یاریده دانیان له کار و فه رمانی رۆژانه یاندا.

۲- زۆریه ی مامۆستاگان له لاوانی شاره کانن که ناتوانن له ناو ئه م گونده دوورانه دا بژین، که به ش براون له شارستانیته ی و ئاوه دانی و له زۆر روویشه وه به دلایان نه ی. له به ره ئه وه ئاره زوو و، هپز و هه ره ته ی ته و اوایان نیسه ژماره ی شاگرده کانی خوتیندنگاکانیان زۆر بکه ن، یاخود هه ر هپج نه ی وه ک خۆیان بیانه ئه نه وه!...

۳- کارگێری ناوختی، یاخود کارگێری زانست، په له یان کردوه له داخستنیاندا، بی ئه مه ی هه ولتیک بده ن چاره سه رتکی گه و گه رفته کانیان بکه ن.

چاره کردنی ئه م باره

جا به م پیتییه چاره هه ره ئه وه یه که خوتیندنگایانی ئه م جۆره گوندانه بیجگه له بنکه کانی لادیتیبه کان بکرتن به خوتیندنگایانی ئیواران. ته نانه ت ئه گه ر بکرتن به خوتیندنگایانی نههیشتنی نهخوتینده واریش گه لیک چاکتره!... هه روه ها ده بته مامۆستا کانیسه له مامۆستایانی خۆجی هه ل بپه رتین. جا ئه گه ر له و جۆره مامۆستایانه ده ست نه که وتن، بام له مامۆستا نایینییه کان هه ل بپه رتین. چونکه ئه وان له به ره ده ست کورتی و هه ژاریبان به مانگانه یه کی که میش بی ئه و فه رمانه به جی ده هپن، بام له چاو مانگانه ی مامۆستا کانی تریشدا یه جگار که م بی!... چونکه ئه و پیاوه نایینیسیانه، له پاش ئه وه ی چه ند مانگیک له خوتیندنگایه کی تاییه تیدا خوتیندیان و فیری شیوه ی پخ خوتیندی تاز ه بابه ت بوون، له توانا یاندا هه یه، فه رمانه کانی پخ خوتیندن و په روه ده کردن، له مه ی دانی به رنه گاری کردنی نهخوتینده واریدا، باشتر له مامۆستا تاز ه پتگه یشتوه کانی میری به جی به پین. ئه مه یسه سه باره ت به وه یه که لادیتیبه کان له به ره پیشه نایینیسیه کانیان رپه رتکی زۆریان لئ ده گرن. بیجگه له وه ئه و مه لایانه، له به ره ئه وه ی له م جۆره گوندانه دا به سه ختی ژبان ه وه راهاتوون ئه و مامۆستا ییبه یان به ئاسانی بۆ راده په رتین. ئه مه یسه پتویسته بلتین، که له هه ر گوندیکدا خوتیندنگایه ک کرایه وه، پتویسته (یاسای خوتیندی به زۆری تیدا به کار به پین. چونکه دل و ده روونی گوندیبه کان وه هایه، ده بی بۆ ماوه یه ک، تا رادین به خوتیندنگه وه، توندوتیژیان له گه لدا بنویترن، ئه گینا پخ خوتیندنگه سه رناگرن. من خۆشیم له چه ند ناوچه یه ک ئه م جۆره کردارم تاقی کرده وه، تا ئه ندازه یه کی گه و ره تیبیدا سه رکه وتم. بیجگه له وه پاداشت دان به شاگرده باشه کان، یاخود دیاری هینان بۆ هه موو شاگرده کان، چه ند هۆیه کی ترن بۆ تپه رکردنی شاگرده کان بۆ سه ر خوتیندن.

دانیشتوانی ناوچه که چه ز له خوتیندهواری ده که ن

ئه و که سه ی ده لئ لادیتیبه کان چه ز له خوتیندن نا که ن به هه لده ده چی. منیش بۆ به کا ئه و هه موو ژمیرکاریبانه م له بابه ت خوتیندنگاکانه وه پیتشاندا تا ئه وه به خمه دلی هه مووانه وه که گوندیبه کان به دانیشتوانی شاری ئاکری شه وه هه رچه ند هه لیکیان بۆ هه لکه وتی، به کولی دله وه چونه ته به ر خوتیندن. بهلام هه رچه ند ته وژمی برسیتی و هه ژاری و ده ست کورتی کاسی کردین، ناچار بوون واز له خوتیندنگه یان به پین و خۆیان بکوتن بۆ نان په یدا کردن!... منیش که ئیستا خه ریکی نووسینی ئه م نووسراوه م هیشتا له یادم ده رنه چوه و له به رچاومه که له سالی ۱۹۵۰دا، زۆر که سه له که سایه تیبه ناو داره کانی ناوچه ی ئاکری هاتنه لام و داوای کردنه وه ی خوتیندنگایان لئ کردم له گونده کانیاندا. هه موویان خانووشیان ئاماده کردبوو، چ بۆ خوتیندنگاکان و، چ بۆ مامۆستاگان. (مه حمود ئاغا، شه وکه ت ئاغا و سدیق ئاغا) له زتباریبه کان و، (شیخ ره قیب، شیخ ته قیدین، شیخ سه دره دین و شیخ که بیر) له سورچیبه کان، له و جۆره پیاوانه بوون. هی وایشیان تیدا بوو خۆی ئاماده کردبوو له گیرفانی

خۆی مانگانەى ئەو لاوه خۆیئەندەوارە بەدات كە دیتە گوندەكەى و دەست دەكات بەنەهیشتنى نەخۆیئەندەوارى. (شېخ سەدرەدین و شېخ رەقیب) لەو جۆرە كەسانە بوون. ھەرودھا باوكانى زۆرتەر لە بیست شاگردى خۆیئەندەگای ئاكرى ھاتنە لام و بەلئیشیان دا كە ھەر سالە لە دە دینار كەمتر نەدەن لە جیاتى ھەر شاگردىك كە لە خۆیئەندەگایەكى ناوەندى ئیواراندا بخۆیتى، بەلام بەمەرجى فەرمانپروایى خۆیئەندەگایەكى ناوەندى لە شارى ئاكرىدا بكاتەوہ.

ھیچ بەلگەبەكیش لەوہ گەورەتر نیبە بۆ ئەوہى كە ھۆزەكانى ناوچەى ئاكرى لە كانگای دلەوہ ھەز لە خۆیئەندەگەن، كە (ئەحمەد ئاغای زىيارى)، كە خۆیئەندەگایەك لە گوندەكەیدا (ھۆكى)، كرايەوہ نەبەشت مامۆستای خۆیئەندەگاگە بۆ خواردن و نووستنى خۆى پارەى لە دەست بچى، كرى بەمیوانى خۆى، ھەتا ئیستاكەبىش وەك یەكێك لە خۆیانى خۆى تەماشای دەكات و بەكەلكى دیت. ئەویش ھەر بۆ ئەمەى ھەموو ھیز و توانایى خۆى تەرخان بكات بۆ پێگەیاندى مندالانى گوندەكەى!. جا ئەگەر ھەژارى و دەستكورتى بەرپەستى گوندیەكانیان نەكردایە لە خۆیئەندەگە، ژمارەى ئەو شاگردانەى لە خۆیئەندەگا بالاكاندا چوونە بەر خۆیئەندەگە، لە دەیەكى ژمارەى دەرچوانى خۆیئەندەگای سەرەتایى ئاكرى كەمتر نەدەبوو!

فەرمانى سەرشانى كاربەدەستى زانست

جا لەبەر ئەوہ ھیوا وا دەكرى كە كاربەدەستان تەماشای ئەم جۆرە بابەتانە بەكولى دلەوہ بكەن. زوو بەزوویش دەست بكەن بەلئىكۆلئینەوہ لە بابەت ھۆى سەركەوتنى ئەو خۆیئەندەگایانەوہ كە دەیانەوئى لەم ناوچەبەدا بیانكەنەوہ. ھەرودھا بەپێى ئەنجامى ئەو لئىكۆلئینەوانە بارى ئیستای خۆیئەندەگاگان چارەسەر بكەن. چونكەى بارى ئیستای خۆیئەندەگەن لە ناوچەى ئاكرىدا زۆر خراپە، پیاو دلەنگ دەكات. باشیش نیبە بەرەللا بكرى، یاخود وازى لئى بەنێرى. چارەسەرکردنى ئەم بارەبىش خەم خواردنىكى گەورە و زوى دەوئى. جا ئەگەر ئەمە پێك نەبیت، دەبى ئەو خۆیئەندەگایانە بەكەلكى چى بێن، كە لەگەل بارى نەتەوہكەیدا نەسازن، كە پێیانەوہ پانەھاتووہ!؟

ھۆى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى و چارەسەرکردنى

پروەكانى دواكەوتن

پروەكانى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى لەم سى شتەیدا بەدى دەكرین: (ھەژارى و نەخۆیئەندەوارى و نەخۆشى). ئەم سى دەردەبىش لەوہوہ پەیدا بوون كە فەرمانپروەایبەكەنى پێشوو فەرمانى سەرشانى خۆیان بەجى نەھیناوە بەرامبەر بەدانیشتوانى ناوچەكە. ھەرودھا لەوہیشەوہ پەیدا بوون كە لە ناوەند فەرمانپروەایى و دانیشتوانى ناوچەكەدا (يارمەتیدان) و (لەبەگەبەشتن)، بۆ چارەسەرکردنى تەنگ و چەلەمە و گىروگرفتەكانى ناوچەكە و، بەجى ھینانى پێوستىبەكەنى ناوچەكە، لە ئارادا نەبوون. ئەنجامى ئەم بارانەبىش بەوہ گەبىشتووہ كە بەرەللاى و ئاژاوە و زۆروسەم و كاوول بوون، لەناو ناوچەكەدا پەیدا بوون تا ناوچەكەیان گەیاندووہتە ئەم دواكەوتنە بى ئەندازەبە.

ھۆى ھەژارى

ھەرچى ھەژاریبە، ھۆبەكانى ئەوہتان كە پێگای ئۆتۆمبیل لە ناوەند زۆریەى گوندەكان و بنكەكانى شارستانی و ئاوەدانیدا نیبە. نە دەسگا و، نە ئامپىرى كشتوكاڵ و، نە ھى پێشەسازى پێشكەوتوانە لە ئارادا نین، تا دەستگىرۆبى جووتیار و پێشەساز و كرىكاران بكەن و، پێگای فەرمانكردنىكى پێشكەوتوانەیان پێشان بەدەن و، بەپارە و، بەتۆو و بەئامپىر و مەكینە یارمەتییان بەدەن. بەمەبەسى زۆرکردنى بەرھەم و، گەشەپێكردنى و، دابەشکردنى و فرۆشتنى لەسەر دەستورى دادپەرودەرى كۆمەلایەتى.

ھۆى نەخۆیئەندەوارى

ھەرچى نەخۆیئەندەوارىبە ھۆبەكانى بریتىن لە كەمى (خۆیئەندەگایان) و (پەیمانگایانى زانیارى) و (خۆیئەندەگایانى نەهیشتنى نەخۆیئەندەوارى) لە ناوچەكەدا، تا بتوانن دانیشتوانى ناوچەكە بۆ ژيانىكى پاك و پیرۆز و بڵند ئاراستە بكەن.

ھۆى نەخۆشى

ھەرچى نەخۆشیشە، ھۆبەكانى بریتىن لە كەمى پێكخراوان و دامەزراوانى تەندروستى، بۆ نەهیشتنى نەخۆشى و، خۆپاراستن لە نەخۆشى، یاخود بۆ ئاراستەكردنى دانیشتوانى ناوچەكە بۆ ژيانىكى تەندروستانەى پاك و پوختە كە شایستەى دلتەرى بىت.

چارەسەرکردنى دواكەوتنوبى

یەك و دووى پى ناوى، فەرمانپروەایى ئیستا^(١)، لە ھەموو فەرمانپروەایبەكەنى پێش خۆى زۆرتەر بايەخى بەكاروبارى ئەم ناوچەبە داوہ و، چاودێرى كردووہ. دوور نیبە بیانوشى ھەبى، كە نەبتوانیوہ لەمە زۆرتەر كاروبارى ناوچەى ئاكرى بەرەو چاكى بەرپۆتە ببات. بەلام داخكەم ئەو چاكەكارىبەكەنى كراون، لەچا و پێوستىبە جۆر بەجۆرەكانى ناوچەكەدا بەكەم دادەنرین!... كەواتە پێوستە فەرمانپروەایى خەمى ئەم لایەنە بخوات و بايەخىكى تەواویشى پى بەدات. ھەرودھا لەسەر دانیشتوانى ناوچەى ئاكرى پێوستە كۆمەكى و یارمەتیبەكى تەواوى فەرمانپروەایى بەدەن لە پرۆژەكانیدا كە بۆ كەلك و چاكەى ناوچەكەمان دايمەزاناندوون. لە پێش ھەموو شتێكدا ناوچەى ئاكرى پێوستى بەزۆرکردنى خۆیئەندەگایانى ھەبە، كە دەبى بەپێى پێوستىبە جۆر بەجۆرەكانى بكرتەنەوہ. بەتایبەتى ئەو خۆیئەندەگایانەى بەرەنگارى نەخۆیئەندەوارى دەكەن. ھەرودھا كردنەوہى خۆیئەندەگایەكى ناوەندىش لە پێوستىبەكەنى ناوچەى ئاكرىبە یەكێك لەو كار و فەرمانەبىش كە پێوستە بكرتەن، بەستنى بنكەى ناوچەكەبە بەنكەى لادێكانەوہ، بەپێگای قیرتاوكرداو كە بۆ ئۆتۆمبیل لئى خوڕین بەكاربیت. ئەویش بەمەبەسى ئاسانكردنى بازرگانى و ھاوچۆ و خۆشكردنى گوزەرانى بەكرتیبەكى كەم بەدرى بەجووتیاران بۆ ئەمەى لە دەست كرىنى ئامپىر و

(١) مەبەستى دەسلاننى حوكمەتەكەى عێراقى ١٩٥٠ - ١٩٥١.

گیانله بهران که بۆ کیلان به کارده هیتین، یاخود کریکاران که بۆ دروینه کاربان پین ده کری، پزگاربان بپن و، کاتیکی باشیشیان بۆ کۆبیتته وه بۆ به رههم زۆرکردن و خه مخۆری بۆ خۆبان. ههروهها چه ند کیلگه یه کی کشتوکال و گیانله بهران دابه زرتیرئ بۆ ئاراسته کردنی جووتیاره کان و خاوهن کشتوکاله کان بۆ به کارهیتانی شیوهی کشتوکالی نوئی و په روره کردنی نوئی گیانله بهران و په له وه ران و ماسی، که ههنگ و کرمی ئاوریشم ده گرنه وه. نابی ئه وه شیمان له بیرچی که چه ند گارگه به کیش پیتوستن بۆ ناوچهی ئاکرئ بۆ دروستکردنی په نیر و ماست و، که ره و، سه رتوئی و، شیریتز و، فرۆ و، رۆنه جۆربه جۆره کان و، دۆشاو و، خۆشاو و، ترشیات و، وشکه میوه، به مه رجی له سه ر شیوهی پیشه سازی نوئی به خرتنه ناو پاکهت و سندووق و شووشه و قوتووه وه. ههروهها بریاریش بدریت شاری ئاکرئ بکری به هاوینه هه وارپکی شهنگ و ناوازه و، له لایهن فه رمانه روه اوییه وه هه رچی ده سگا و، دوکان و، میوانخانه و، باخچه و سه یرانگا و بازار و، سینه ما و، به زمگا^(۱) و، نووسراوخانه ی گشتی و، هۆلی کۆبوونه وه و، رینگای قیرتاو کراو و، زێرابی سه رگبراو یکی پیتوست بپن، بۆ رازانه وه و، ریکخستنی جیبه جی بکری.

هه ندیک له و پزۆرانه یش ئه وه یه نه خۆشخانه کان زۆر بکرتن و، به رهنگاری کردنی نه خۆشییه نیشته جیکانیش به خرتنه شیوهیه کی هه موو ده مییه وه، که نه خۆشی له رزوتا له سه روو هه موو یانه وه یه. ههروهها خه سته خانه یه کی گه ورده یش له شاری ئاکرئیدا دروست بکری، که له گه ل پیتوستی ناوچه که دا ریککه وئ. هیچ به لگه یه کیش له وه گه وره تر نییه بۆ پیتوستی ده سگایانی ته ندروستی به ناوچه ی ئاکرئ، که (مه حمود ئاغا) و (سدیق ئاغا) ی زبیری و (شیخ سه دره دین) ی سورچی، هه ره به کیان چه ند جار پیک داوای کردنه وه نه خۆشخانه یه کی کردوه له گونده که ی خۆیدا و، به لیتیشی داوه که هه ر ساختمانیکی پیتوست بپن له سه ر ئه رکی خۆی بۆی ئاماده بکات.

هه رچی (داده روه ربی کۆمه لابه تی) یه، له مه وه پیتیش دوور و دریتز لیبی دووام پیتوست ناکات دووباره ی بکه مه وه.

ئه مانه ی لیره دا لیبیان دووام بریتی بوون له باری تایبه تی ناوچه ی ئاکرئ. هه ندیک باری گشتی هه ن، نه مویت ناویان به م، چونکه ناوچه ی ئاکرئ و ناوچه کانی تری کورده واری تیبیدا هاو به شن. داواکردنی چاره سه رکردنی ئه وانه، ده بی به گشتی بپن بۆ هه موو لایه کی کورده واری.

کاربه ده ستانی نازه که وتوونه ته گه ر

خۆشبه ختانه کاربه ده ستانی ئیستا ده ستیان کردوه به راستکردنه وه ی هه له کانی فه رمانه روه اوییه کانی پیتشو، خه ربکن باری خا که که چاک ده کن. هه ر له ئیستایشه وه ده ستیان به چاکه کاری^(۲) کردوه.

ناوچه ی ئاکرئیش له و جۆره ئاواکردنه وه و راستکردنه وه و چاکه کاریبانه هه ندیکیان پین برا. ده سترکا به کردنه وه ی دوو رینگا: (ئاکرئ - بجیتل) و، (شیه وه رئ - به رده رپه شی گه وه ره). ههروهها ده ست کرا

(۱) به زمگا: شاری باری (مدینه الألعاب).

(۲) چاکه کاری: چاکسازی (اصلاحات).

به داپۆشینی زێربه کانی ئاکرئ و، فراوانکردنی پزۆره ی ئاوی ئاکرئ. کارگێری ناوخۆ تا ئیستا (۱۸۰۰) دیناری تیبدا به خت کردوون، ههروهها ده سگای کار و فه رمانیش ئه وه نده ی تیبدا به خت کردوون. نامه کارییش له ئارادایه بۆ کردنه وه ی رینگای (ئاکرئ - بیره که پره) و، ته وواوکردنی ئه و کار و فه رمانانه و، ئه و پیتوستییانه ی له مه وه پیتیش ناویان برا. هیوایش وا ده کری که فه رمانه روه اوی بریار له سه ربان بدات که جیبه جی بکرتن. ئه و کار و فه رمانانه ی ئیستا له ئارادان بۆ که لک و چاکه ی ناوچه ی ئاکرئ، هه رچه نده له چاو پیتوستییه کانییدا به زۆر که م داده نرتن، به لام من دلّم رۆشنایی تی که وتوه، که بزوتنه وه ی ئاوه دانی و شارستانی له ئارادایه. له خودای پاک ی بپن هاوتایشم ده وئ، یارمه تی پیاوانی چاکه خواز بدات له ته وواوکردنی پیتوستییه کانی ناوچه ی ئاکرئیدا، بۆ ئه مه ی ئه نجامی ئه و کرده وه و کارانه به چاکه بگه رپن بۆ هه ردوولا: بۆ نه ته وه یش و بۆ فه رمانه روه اوییش.

باشکۆ

بیروباوهری رۆشنییران ده رباره ی نووسراوی ئاکرئ

له لایهن پیتشکه وتنخوازان و نیشتمانه په روه ران و رۆشنییرانی (کورد) و (عه ره ب) ه وه، به تایبه تی خاوهن رۆژنامه کانیان، گه لیک پیاوه تی و یارمه تیم ده سته که وت، له پشتگیری کردنی ئه و بابه تانه ی که په یوه ندیبیان هه بوو به پیتشکه وتنی ناوچه ی ئاکرئیه. وتاره کان و نامه کانی ئه و جۆره پیاوه به رتیز و خۆشه ویستانه م له ناوازه گاهی نووسراودانه که مدا پاراستوه، هه تا ده مینم چاکه یانم له بیر ناچیتته وه و، پیر به دلش هه موو ده م سوپاسم کردوون و سوپاسیان دووباره ده که مه وه. به لام داخه که م ماوه نه بوو، وتاره کانی هه موویان بنووسم، یاخود ته نانه ت ناوی هه موویشیان بنووسم له م نووسراوده دا. ته نیا ئه وه نده م له ده ست هات بۆ ئه و نه چه ند پارچه به ک له و وتارانه ی که له رۆژنامه کانی مووسل و هه ولپیر و به غدادا بلاو کراونه ته وه، له گه ل نامه که ی خودالیتخۆشبوو (دکتۆر ناجی الاصلیل) دا لیره دا پیتشکه شی خوتنده واره به رتیزه کان بکه م.

له گه ل ئه مانه یشدا سوپاسی بپن ئه ندازه م بۆ ئه وانه ی یارمه تییبان دام له کۆکردنه وه ی زانیاریدا که له بابته ناوچه ی ئاکرئیه کرا، که زۆربه یان له ئه ندامانی (پانه ی فه رمانه رانی ئاکرئ) بوون، به فه رمانه ر و که سانی تره وه.

رئاسة المجمع العلمي العراقي

في أثناء زيارتي الأخيرة الى قضاء عقرة بلواء الموصل أطلعني قائمقامها السيد شاکر فتاح على كتاب له وضعه حديثاً عن (قضاء عقرة) وصف فيه أحوال هذا القضاء وتكلم على تاريخه وجغرافيته واقتصادياته وعاداته وتقاليده وعشائره وأشهر مواضعه معزراً ذلك بالأرقام والأمثلة. فأكبرت في الرجل همته ومبادرته الى تحشم مثل هذا العناء، وتمنيت لو أن زملاءه من رؤساء الوحدات الإدارية يحزون حزوه ويفعلون فعله، إذن لأجتمع من ذلك لدينا ثروة علمية ثمينة ولكان لنا من ذلك كله مصدر عميم النفع. وترائ لي أن في تشجيع الموما إليه على طبع كتابه نكون قد كافأناه على خدمته وجعلنا منه قدوه طيبة لغيره من زملائه. ولهذا القصد أخذت منه كتابه المذكور الذي أبعثه إليكم للتفضل بعرضه على هيئة المجمع المحترمة لأبداء ما تراه في شأن مساعدة مؤلفه على طبعه. ومما يحسن أن أبينه أن مؤلفه قد افضى لي بأنه سيعيد النظر فيه وينقح لغته ويجيد تنسيقه وترتيبه. هذا الى أن بين موظفي مديرتنا من هو مستعد لمعاونته في العمل وفي كتابه تاريخ العصر من أصوله العلمية وإضافة ما عرف من مواقعها الأثرية الى أبحاثه. فأرجو أن يحقق المجمع هذه الرغبة بتقديم مساعدة مالية كافية الى مؤلفه لينجز طبعه. وتفضلوا بقبول فائق الاحترام.

ناجي الأصيل

المدير العام

المرفقات: مخطوط كتاب (قضاء عقرة) لشاكر فتاح.

صورة منه الى: قائمقام قضاء عقرة: وإشارة الى المحادثة الشفهية حول الموضوع وسنوافيكم بالنتيجة في حينه.

***

بريد الأيام

جهود قائمقام عقرة

تتوارد على إدارة هذه الجريدة سبيل من الرسائل من قضاء عقرة وماجاورها كلها ثناء وتقدير وإعجاب على سعادة الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة للجهود التي يبذلها ساعة في ميدان الإصلاح الاجتماعي والثقافي بين أبناء القضاء المذكور. ويستدل من هذه الرسائل مبلغ تعلق أهالي القضاء بهذا الرجل الفذ الذي يستبان من إجماع الناس مبلغ تمتعه بالخلق الرفيع وشدة تمسكه بما يؤول على القضاء من نتائج حسنة وثمرات طيبة. ونحن في الوقت الذي تكبر هذه الروح الإنسانية التي يتحلى بها سعادته نفخر بأن يكون بين ظهرانينا رجال أفاذ كسعاداته يؤمل فيهم كل خير لبلدنا

75

الحبيب. ولم تكتفى هذه الجريدة التي آلت على نفسها أن تعكس مرآة أعمال الشخص مهما كانت منزلته بروح مستقيمة دون محاباة أو تزلف. أجل لم تكتفى هذه الجريدة بتقيدم هذا الشكر وإنما ستعرض للقراء وصفا موجزاً عن هذا القضاء والأعمال التي قام بها سعادته منذ توليه المسؤولية لكي تودع التحكيم الى قرائها الكرام. فالى ذلك العدد نستودعكم الله.

صاحب جريدة الأيام في بغداد

المحامي فريق عقراوي

(من جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٤) في ١٤/٤/١٩٥١)

***

«السيد شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة جمع بين الإدارة والأدب. وها هو يرسل لنا فصلاً من مولفه (قضاء عقرة) ننشر تباعاً ليطلع عليه القراء الكرام. ويا حبذا لو حذا حذوه بقية الموظفين الإداريين، فيكتبوا عن مناطقهم مظهر منها وما يطن، ليطلع عليها المواطنون ويعرفوا عن بلادهم ما خبا عنهم». -التحرير-

عن (جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٥) في ٢١/٤/١٩٥١)

***

«بدأت طلائع الصيف متحفزة، وأخذ الأفراد يفكرون في المصائف التي سيرتا دونها تهرباً من القيظ الغائر. لذلك طلبنا من سعادة الصديق الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة أن يتحفنا بمقال عن المصائف العراقية. فاختار لنا هذا المقال القيم عن مصائف عقرة من كتابه الذي أنجزه حديثاً عن هذا القضاء. والمقال بمجموعة صورة وصفية رائعة للقضاء بأسلوب أدبي فيه سلاسة وطرافة وعذوية، توفر لقارئه القراءة الممتعة وتشبع رغبته للاستطلاع واننا في الوقت الذي نقدم فيه هذا المقال للقراء، نوجه أنظارهم الى هذا المصيف الجميل. فالصيف على الأبواب».

(صاحب جريدة (المثال) عبدالباسط يونس)

عن جريدة المثال - الموصل - العدد: (٣)، في ١/٤/١٩٥١.

***

... «لوتنقلت في عقرة ونواحيها وجبالها ومسالكها لكان إسم شاكر فتاح يسعى الى سمعك أينما حللت وحيثما نزلت. فلقد ملك زمام الأمور وبسط أجنحة السلام على المناطق التي قلما كانت تتمتع بنعمة الراحة والأستقرار. فهو مؤمن كل الأيمان بعظمة الرسالة التي يعمل لتحقيقها. وهو واثق كل الثقة أن النجاح حليفه مازال العدل رائدة والحقيقة مبتغاه.

هذا شيخ من شيوخ الجبال السماء كان في زمن مضى لا ينفك عن الثورة وبث الشقاق. إنه يحدثنا بلسان صادق فيه نغمة الأسي على ما أفرط في سبيل هذه الأرض المباركة فهو يقول: «كنت ناثراً، ولكنني الآن أمنت بأني كنت على خطأ وبادرت للتكفير عن ما أقترفته نحو بلادي فأبديت رغبتي في

76

المساهمة بالخدمة العامة. وأنا اعترف أن نصائح القائم مقام شاکر فتاح كانت الحافز الأهم في توجيهي نحو هذا الاتجاه الصائب». هذا هو الكلام الذي نطلق به مثير الثورات سابقاً، والمتعطش للأصلاح لاحقاً. فلقد عرف الأستاذ شاکر فتاح السبيل الى قلبه وقادة ال موطن الرشاد...»

- (عن مقال الأستاذ عبدالباسط يونس المنشور في جريدة (الفجر) - في الموصل - العدد: (٤٧) في ١٩/١/١٩٥١.

***

«الأستاذ الأديب السيد شاکر فتاح قائم مقام قضاء عقرة من شبابنا المثقف الذي نعتز به ومن اصدقائنا الكرام. وقد كان لنا شرف الأعجاب والأكبار بأدبه وتأليفه في اللغة الكردية. ويسرنا أن نقدمه إلى قراء جريدتنا في مقالة القيم عن التعليم والثقافة في قضاء عقرة، هذا القضاء الذي كان من حظه السعيد أن يتولي هذا الشاب الفاضل والأدري الحازم، إدارته إدارة سديدة.»

(هيئة التحرير)

- عن (الجريدة - أربيل - الصادرة في أربيل من قبل نقابة المعلمين في أربيل العدد: (٢٢) في ١٢/٥/١٩٥٢).

***

سەرچاوهی نووسراو

- ١- دهسگاكانی میری له ناوچهی ئاکریدا.
- ٢- پرسیارکردنم له رۆشنییرانی ناوچهی ئاکریدی و زاناکانیان.
- ٣- گهڕان و بینین و پشکنینی خۆم له ناوچهی ئاکریدا.

پرسیه

پرسیه گرتن لهم شیبوهیه دا که ئیستا ههیه بریتیبه له خوویهکی رزبوی کۆمه لایه تی. که پیتیسته له ڕهگ و ڕیشه وه دهی بهینین!

پرسیه جارن:

پرسیه جارن ساکار و ساده بوو. که مردوویهک ئەمرد خزمان نه یان ئەهیتشت ماله مردووه که به چیتشت لێنان و ئەرکی پرسه که وه خه ریک بین و پاره بهخت بکهن. تا حهوت رۆژی خشت نانیان بۆ ئەو ماله مردووه ئەنارد. ئەگەر له مزگه وتییکا یاخود له شویتنیکیشدا بۆ مردووه که دابنیشستنايه له ههه ماله گه ورهیه کی خزمی مردووه که وه نان و چیتشت ئەهینرایه ئەو جیگا پرسه یه، تا ده خواردی ئەو که سانه بدری که بۆ پرسه له ویدا کۆیونه ته وه. بیتیجگه لهم یارمه تیبیه، دیارییان بۆ ماله مردووه که ئەنارد. باربوویشیان ئەکرد. بههه مسوو جوژیک دلێ مردووه که یان ئەدایه وه. تا ئەو ئیش و ئازاریان له دلێ ده رته کردن. بۆ منالێ ساوا پرسه نه ئەگیرا. بۆ سه رۆک و که له که هه ی هۆزیش که له شه ری هۆزایه تیدا ئەکوژان، هه روه ها پرسه نه ئەگیرا. نه وهک دوژمنه کانیان پیتیان خۆش بین. ته نانه ت ئەیان کرده ده هۆل و زورنا لێدان و شاییش. هه ر بۆ ئەمه ی دلێ دوژمنه کانیان پیتی ته نگ بکهن. ئەم ره وشته کۆمه لایه تیبیه کۆن و به ترخه مان، که بریتیبه له گیانی یارمه تی و خۆشه ویستی راسته قینه و هاو به شی له شیندا، که بریتیبه له مه ردا یه تی، تا ئیستا که یش له هه ندی دێهات و باژێره کانی ناو کوردستاندا ماوه و راگیراوه و پیتی شی لێ ئەگیرێ. چونکه له ئەنجامدا ماله مردووه که زامی ده روونیان ساریژ ئەبێ و، دلێان به هیتز ئەبێ و، خه میان ئەره ویتته وه و، هه ستیش به خۆشه ویستی و یارمه تی و هاو به شی که سوکار و خزمانیان ئەکه ن له شیندا.

پرسیه ئیستا:

به لام داخه که م پرسه ی ئیستا که به زۆری له شاره کافمان و له ناو ماله گه وره کافماندا باوه، ماله مردووه که کاول ئەکات، دلێان ته نگ ئەکات، سه رگه ردانیان ئەکات. چونکه ماله مردووه که توشی ئەرکیکی زۆر و پاره به ختکردنیککی زۆر و، بینینی دوو پرووی و پرواله تی و کهش و فشیککی زۆر دین و هه ست به هیج یارمه تی و دلێانه وه یه کی راسته قینه یش ناکه ن. ماله مردووه که ماندوو ئەبن، نابوو ئەبن، پرستیان ئەپرێ، ئەوه نده ی تریش کۆستمان ئەکه وێ!...

ماله گه وره ی وام دیوه، که ئەرکی پرسه که یان خۆی داوه له دوو هه زار و سی هه زار دینارا!... ئەرکی پرسه ییش که به رچینی ناوه راست و خواریو ئەکه وێ هه ر له سه د دیناره وه هه تا شه ش سه د دیناری تی ئەچی!...

هۆی پرسه ی ئیستا:

ئیمه یش که له هۆی ئەم پرسه ی ئیستا یه ورد ئەبینه وه و لێ کۆلینه وه ی تیا ئەکه بن، بۆمان ده رته که وێ: که ئەم ده رده له خۆیه رستی دوو چینی کۆمه لایه تیمانه وه په یدا بووه:

۱- لووت بهرزەکان و کەشوفش پەرستەکان حەز بەم پەرسەییە ئەکەن و بایەخی پێ ئەدەن. هەر لەبەر ئەوەی کە کەسانێکی زۆر بێتە پەرسەکیانەوه، لەم و لەویش بکەن بەچاوپاواو کە کۆمەڵایەتییه کەمان بەگەرە و گرنگیان دانەنێ. بۆیکە بەپەرسەکیانەوه دێ. کەچی لە راستیدا زۆر کەسی وا هەن لەبەر چاویکەری، یاخود لە ترسی گلەیی، یا بۆ دلخۆش کردنی خۆیان بەنازا و زبانی خاوەن مردوو یا بۆ کات کوشتن هاتوونەتە پەرسەکیانەوه. جا ئەو لووت بەرزانه بەلای خۆیانەوه وایە کە بەم جۆرە پەرسەییە پایە کۆمەڵایەتیان بلێتە ئێبێتەوه، لەناو ئەتەوهدا رێژ و سامیان زۆرتری لێ دێ.

ئەمەیش شتێکی دیارە کە ئەم جۆرە کەسانە لەبەر ئەوەی لە کانگای دلی خۆیاندا هەست بەکەم و کوری خۆیان ئەکەن و، خۆیان بەسووک دیتە پێش چا، بەم جۆرە رووکەش و بابەتی رووالت و کەشوفشەوه، تۆلێ ئەو کەم و کوربێیە خۆیان ئەکەنەوه چونکە ئەوانە کە کاریکی نەتەوهیی دیتە پێشەوه، ئامادە نین (۵) دینار بیهخشن بۆ کەلکی گشتی!...

خاوەنی ئەم نەخۆشییە بەزۆری دەولەمەندەکانی جەنگ و تەنگانە و، هەلپەرستەکان و ئەوانەن کە بەدووی کلاودا ئەگەرێن. ئەم دەردەیش لەوانەوه بەچینهکانی ناوهراست و خوارو گەیشتووه!...

۲- چینی پیاوه ئایینییهکان: ئەم چینهیش خۆی هەرچەندە ئەوه باش ئەزانێ کە پەرسە گرتنی بەم جۆرە پێچەوانەیی یاسای خۆاییه، بەلام خۆپەرستییەکی خۆی پالێ پێوهنەنێ کە لێی بێ دەنگ بێ و بەرەنگاریش نەکات. ئەوهک نانی خۆی بێرێ!...

چونکە هەموو پەرسەیک کەلکی بۆ پیاوه ئایینییهکان تیا، بەگەرە و بچوکیانەوه. هەتا پەرسەکیهیش پارە زۆرتری تیا بەخت بکری و زۆرتەر بایەخی پێ بدری، کەلکی ئەو پیاوه ئایینییهکانی زۆرتەر تیا ئەبێ. لەبەر ئەوه پیاوه ئایینییهکان، خۆشیان بەپێچەوانەیی فەرمانی کۆمەڵایەتی و ئایینی خۆیان، دەولەمەندەکان و خاوەن کەشوفشەکان، تەنانەت چینهکانی تریش تێژ ئەکەنە سەر بایەخدان بەپەرسەگرتن تا گەیاندايان ئەم رادەیه کە لە هەموو مەزگەوتیکدا هۆلێکی گەرە و شەنگ و شوخی تاییهتی دروست بکری بۆ پەرسەگرتن!... بەتەخت و کورسی و پەردە و ئاوێزە و کەلوپەلانی تری نایابەوه پرازینرێتەوه تا شایانی پەرسەگرتن بێ! لەگەڵ ئەمەیشدا پێویستە پێی لێ بنێین کە هەندێ بیوانی ئایینی راستەقینە و سەرەرز و دەروون نازاد هەن ئەوانیش وەک ئیمە بێر لەم رەفتاری پەرسەگرتنەمان ئەکەنەوه.

ئەوانیش وەک ئیمە حەز ئەکەن ئەم بارە چەوت و پووجه راست بکریتەوه. بەلام داخەکەم ژمارەیان کەمە، خەباتیان کزە، کەشیش گوێیان لێ ناگری!... (*)

(*) ئەو کاتە ئێم وتارە لە سالی ۱۹۶۸دا بۆ یەکەم جار لە گۆڤاری (سلیمانی)دا بلاوکرایەوه، باری مەلا بەرێژگانمان وابوو... بەلام بەسایە کەریه دەستانی (شۆرشێ گەرە کورد)هوه، ئەم بارە لە مانگی بەختەبارانی سالی ۱۹۷۳دا بەتەواوتی گۆرا. چونکە (زانایانی ئایینی کوردستان) هێرشێکی خاواناسانە و مەردانەیان برده سەر ئەم پەرسەگرتنە (سلیمانی)دا و بریارە مێژوویییه بەنرخەکی خۆشیان بەهەموو لایەکدا بلاکردەوه. نەتەوه ئەم بزوتنەوهیهی زۆر پێ خۆش بوو. (پارتی دیموکراتی کوردستان) و هەموو پێکخراوەکانیشی بەدل پشستگیریان کرد. ئەم بریارە کاریکی تەواوی کرد، سوپاس بۆ خوا پەرسەگرتنەکانی ئێستا خەریکن بەتەواوتی بەرەو چاکی و دروستی ئەرۆن. (ش.ف)

لەمەدا نەتەوه چەواشەکراوه. چونکە ماله مردوووه کە بەم جۆرە پەرسەگرتنە، دلخۆش نابێ. هەر وهه خاویش کە فەرموویەتی بەرامبەر بەسەرگەردانی و بەسەرھاتی دلشکێن و سامناک ئارام بگرن و پشت بەمیهەرەبانی خۆی بیهستین و، لە رۆژی تەنگانە و ناخۆشیدا دلی خۆمان بەخۆی خۆش بکەین... هەر وهه بەم جۆرە پەرسەگرتنەمان دلی خۆش نابێ!... هەرچی هۆشیشە، هەرگیز ئەوه پەسەند ناکات، کە ماله مردوو لەباتی ئەوهی یارمەتی بدری و باربوو بکری ئەرک و مەندووییە بخریتە بەر و باری نابووتی بخریتە سەر!.

مردن بەلای خواوه، بەلای هۆشەوه کارەساتیکی سروشتییه. هەموو کەس تووشی ئەبێ. ئەبێ هەر وهه بەلەدایکبوونی مندالییک دلخۆش ئەبێ، کە خوا پێی بەخشیوین، هەر وهه دلتەنگ نەبێن کە خوا خۆشەویستەکەمانی بردۆتەوه بۆ خۆی!...

بەلێ مردن کارەساتیکی سروشتی و ساکارە. بەلام کەلک پەرسەکان لێیان کردوون بەخۆیکی درنده و زەندەقیان پێ بردوون!

ئەگەر مردن نەبایە لە دەست پیاوخراب رزگارمان نە ئەبوو. نە لە دەست نەخۆشی و دەردەداری چانەکراو و پەکەوتوو رزگارمان ئەبوو... نە لە دەست ئەرک و نازاری دەرد و نەخۆشی هەندێ جاری رۆژگاریش رزگارمان ئەبوو!...

کەواتە مردن بەخشیینیکی گرنگی خۆاییه پێویستە دلی پێ خۆش بکەین. نەک پێی دلتەنگ بێن. پێویستە بەروویەکی خۆش و هەستیکی مەردانەوه بەپیرییهوه بچین نەک لێی بترسین.

پاش ئەوه، ئەگەر خۆپەرستی خۆمان لەئارادا نەبێ، لە مردن بۆچ بترسین؟! ئەی ئەم شین و شەپۆرە بۆچییه!

ئەم کەشوفشە و پەرسەگرتنە بۆچییه!

ئەی ئەم بێزاری پێشاندا ئەی لە کاری خوا بۆچییه!

مردن کارەساتیکە سروشتی، خۆایی. پێویستە بەدلنیاپی و ئارامیکی مەردانەوه بەرێژگرتنیکەوه بەرامبەری بوەستین. تەنانەت پێویستە بەرووخواشی و دل خۆشییهکەوه بەپیرییهوه بچین. (محەمەدی پیغەمبەر) (د.خ) وای کرد. (سوکرات)یش پێش ئەو بەهەزار سال هەر وای کرد. هەردووکیان مەردانە و سەر بلتەدانه پێشوازی مەرگیان کرد.

ئیمە نابێ لە مردن وەرپس بێن. نابێ لە مردن بترسین. چونکە لە بریتی مردوویەک دە منال دیتە جیهانەوه. ئەگەر خۆشەویستیکیشمان بمری زۆری تر هەن لە جیهاندا کە جیگای ئەو بگرنەوه!... بێجگە لەوه جیهانی پاش مردنیشمان لە جیهانی پێش مردمان خۆشتر و پایەدارترە! چونکە جیهانییک پرپەتی لە خۆشی و ئاسایش و ئاشتیی و خۆشەویستی!

تێگەیشتووانی کورد لەم پەرسەیهمان وەرپس بوون

لە سەدان لە خۆپێندەواران و تێگەیشتووانی کوردم بیستووه کە گەلێک لە پیاوه ئایینییه

چۆن رابویرین

له گۆفاری (بهیان) ژماره (۱۹) تشرینی دووه می ۱۹۷۴، ۲۶۷۴ ی کوردی. ل ۹ - ۱۱، بلاوکراوه ته وه. خۆشه و یستترین کاتمان، کاتی بێ فه رمانیمان. به لکو ئه م کاته مان له کاتی فه رمانان گرن گتره!... چونکه له م کاته دا چالاکیمان دینینه وه جیی خۆی. له کۆری بیهر کردنه وه یشدا، ئه توانین په نگی دوارۆژمان دارێژین. ههروهه ئه توانین، له م کاته دا، خۆشی له ژیا مان ببینین. ئینجا له بهر ئه وه ی کلیلی ده رگای به ختیاری و سه رگه ردانیمان، هه میشه به ده ست خۆمانه وه یه، ئه توانین کاتی بێ فه رمانیمان بکه یین به کاتی شادی و کامه رانی، به کاتی دامه زاندنی دوارۆژیکی رووناک و پاک، به کاتی خۆ پیگه یاندن و به رزبونه وه گه وه یی. ههروهه ئه ییش توانین ئه و کاته مان، بکه یین به کاتی سه رگه ردانی و دلته نگی و مالتویرانی!... به کاره یینانی کاتی بێ فه رمانیمان به جۆرێکی خۆش و به که لک به نده به توانامانه وه له گۆراند، به پیتی کاره ساتی رۆژگار و کات و جیگا. ههروهه به ندیسه به په لی خۆتنده واری و پیگه یشتووی و دل ته ری و چاکه خوازی و راستی په رستی و چه زکردمانه وه له جوانی. که واته کامه رانی و سه رگه ردانیمان به نده به چۆنیته ی به کاره یینانی کاتی بێ فه رمانیمان وه.

***

داخه که م، ۹۹٪ مان، نازانی چۆن کاتی بێ فه رمانی خۆی به کاره یینتی!... له مه یسه وه تی ئه گه یین که ۹۹٪ مان خۆشی له ژینی خۆی نابینتی. چونکه کاتی بێ فه رمانی خۆی باش به کاره یینتی!...

***

جیی داخه، که له ژیا نی رۆژانه ماندا، ئه م کاته خۆشه و یستانه مان، کورتین. چونکه ئه گه ر له ۲۴ کاته که ی رۆژانه مان، ئه و کاتانه ده ربه که یین که فه رمانیان تیا ئه ببینین، تیا یاندا ئه نووین، ئه خۆین، ئه پۆشین، خۆ ئه شوین، که له یه ل ئه کپین، لای پیژشک ئه چین، فریای خیتزان و دراوسی و خز و ناسیبا و ئه که وین... له شه و و رۆژێکا هیه چمان بۆ نامیتیتته وه، چوار کات، یاخود شه ش یه کی نه یی!... ئه مه ییش ئه وه ئه گه یینتی که ئیتمه، هه ر شه ش یه کی ته مه مان، ئه توانین به خۆشی رابویرین، ئه ویش به مه رحی باش به کاری به یینتی!... هه میشه که بتوانی له مه زۆرتر به خۆشی رابویرتی. هی وا هه یه، خۆشی له فه رمانیش ئه ببینی، له خواردن و نوسن و پۆشین و یاریده دانیش ئه ببینی، جگه له خۆشی ببینین له کاتی بێ فه رمانی. به لام داخه که م ئه و جۆره که سانه که من!... له بهر ئه وه پیویسته به چاویکی گرن گه وه سه یری کاتی بێ فه رمانیمان بکه یین. بۆ ئه مه ی هه ر هیه چ نه یی، شه ش یه که که ی ته مه مان به خۆشییه وه رابویرین. تا ئیبه، له چۆنیته ی کاتی بێ فه رمانی و، گرنگی کاتی بێ فه رمانی و، نرخی له ژیا ندا تی گه یشتین. ئیتر بام له وه بدوین: که چۆن کاتی بێ فه رمانیمان به کاره یینتی.

***

هه رکه سه مان، له ژیا نی خۆیدا، جۆره ئاوات و هیوا یه کی هه یه. جۆره بیروباوه ری و دلخواست و هه ست و ئاره زوویه کی هه یه. جا ئه یی، له کاتی بێ فه رمانیماندا، ئه و ئاواته مان به یینینه دی، به و

به یینتی بۆ رابویرکردن و به رباردان له سه ر (په سه هه لگرتن) یاخود له سه ر سووککردنی په سه، به و جۆره ی که له سه ره وه پێشان دراوه، یاخود به هه ر جۆرێک که له مه باشتیری. ههروهه تا که له نووسه ره به ریزه کافان ئه که م که به و به م با به تی (په سه هه لگرتن) ه بدن. تا بیروباوه ری نه ته وه رۆشن بیتته وه و بکه وینه سه ر هه لگرتنی ئه م ره وشته ی رزیوه ی کۆمه لایه تییه مان که پیتی ئه لین (په سه).

جا ئه گه ر راست ئه که یین و بۆ که لکی گشتی تی ئه کۆشین، فه رموون ئه م کۆری نیشتمانپه ره وه یه، بام تی بکۆشین. بام هه موو کوردیکی دل سوۆز له جیگه ی خۆیه وه ببزوی و تی بکۆشی بۆ (هه لگرتنی په سه) که زیانیکی زۆر گه وه و گرنگی له کۆمه لایه تیمان داوه.

خۆبشم به رنه نگاری په سه ئه که م

ئه و نه دی که یینه وه یه نه ی (په سه هه لگرتن) په یه نه دی به خۆمه وه هه یه، تکایه خۆتنده واراننی به ریز باوه رم یی بکه ن، که زۆرم له سه ر گوتوه که زۆریشم له سه ر نووسیوه، که زۆریشم به رنه نگاریم کردوه. وازیسی لی نا هیتیم تا سه ر ئه نگری ئه که م.

ئه و هه ر له ئیستایشه وه بلاوی ئه که مه وه - که مرده م خیتزانه که م و خۆم و که سوکار یاخود دۆست و یار نه په سه م بۆ بگرن، نه بش هیلن که س به هۆی مرده نی منه وه مان دووبی. ئه وانه ئه گه ر ئه یانه وئ گیانم شادیی:

بام دللی خۆیان شاد بکه ن به مرده نه که مه وه که بۆ لای که س ناچم، بۆ لای گه وه مه یه ره باننی خۆم (خوا) نه یی. ئه و نه دی له وه ی سامانه که یشدا هه یه، لیبی به شه نه وه به سه ر (کۆمه له چاکه کار) ه کاند. به سه ر ئه و زانا و نووسه رانه دا که له بهر بێ پارهبی ناتوانن به ره مه به نرخیه کانی خۆیان له چاپ بدن. تا بتوانن نووسراوه کانیان له چاپ بدن. ههروهه بیبه شه نه وه به سه ر ئه و شاگرده هه ژارانیه که به دل ده ستیان داوه ته خۆتنده واری. ههروهه له چاپکردنی پاشماوه ی نووسراوه کانی خۆشمان به ختی بکه ن که هیتشتا له چاپ نه دراون. ئه م ییش بۆ ئه مه یه تا ئه و نه دی له وه ی خودایه له گونا هه کانه م خۆش بێ. که هه ندیک له وانه په سه گرتنه کانی پیشوومن، که به پیچه وانه ی ئاره زووی دلیم پیتم گیراون!...

جا هیوادارم به خوا که هاو نیشتمان به ریزه کانه م ئه م ئاواته گشتییه به یینته دی.

که لکی ناپوخته به شی هره به چووکی تیره که و بۆ که لکی ناپوخته هی فرمانداره بیگاننه کان. به کورتی هره چوار دهرده که که بریتیبی له زۆرداری و هه ژاری و نه خوشی و نه خوینده واربی، به ته واوه تی له ناو ئەم کلۆلانەدا رهگ و پرشه بیان داکوتاه و له که لکی خستون، سه ره رای ئەمیش بیگانە ی دل ره ش و کرده وه نه نگ، هه رچی ناووناتۆره و قسه ی ناشیرین و پرپووج هه یه نه وه ی دواختستون. داخه که م هه ندئ کورده واربی خویشمان به سه رکرده یی هه ندئ له ده سه لاتدارانی جیهانی و ئایینیبه وه، له و بیگانانه خراپترین پئ گوتون، خراپترینیان لی کردون!

جا ئەم نووسراوه ی منیش ههر به ته نیا میژوو نیبه و ئاگادارکردن له چاره رەشی و تازار و هاواری چەند ساله ی ئەم برا کوردانه مان. هه روه ها وێهه ش و ئاراسته کردن. بۆ ئەمە ی ده ماری مه ردایه تیبه هه مو کوردیکی سه ره رز و ده روون تازادیش بیزۆینم بۆ نه وه ی دهستی یارمه تی بۆ ئەم برا کلۆلانەمان، به زیدیه کان، درێژ بکه ن و چیشیان له ده ست بی له پینا و گوێزانه وه یاندا بۆ ژبانیکی باشتر و پاکتر و رۆشنتر درێغی نه که ن.

برا به زیدیه کانیان، گوناهیان ههر نه وه ندە بووه که ویستویانه تازادیی بیروباده ری خوێبان بپارێزن و هه ست به مرۆفایه تیبه خوێبان بکه ن و، ناوچه وان به رزانه بژین. ئەمه راسته که خویشیان هه ندیک هه له و تاوان و گوناهیان هه به ده رباره ی خویشیان و ده رباره ی دراوسێکانیشیان. به لام تازایه تی و مه ردایه تی، ئارام و به رگه گرتیان به رامبه ر دۆزمنانی دل ره ق و درنده و به هیز، وه ره به رنه دان و کۆل نه دانیان به رامبه ر کاره ساتی سامناک، به کیتی و کۆکییان له ناو خوێاندان. دلسوژی و خوێه خترکردنیا له پینا و ئامانجیاندا، له میژوو کورده واریدا به سه رکه فی ژێر نووسراونه ته وه.

نزیکه ی سال و نیویک له ناو یاندا ژبام، له چاک و پاک و مه ردایه تی به ولاره هه یچی ترم لی نه دین. دیسانه وه ئه یلیمه وه: بنجینه ی ئایینه که یان (زه ده شتی) به. خوای پاک و تاک و ته نیا نه ناسن، نه ک دێو (شیطان) هه ز به چاکه کاری به نه که ن، نه ک خراپه کاری، هه رچی کرده وه و ره وشتی گه وه و بلند له ئیمه دا هه یه له وانیشدا هه یه. هه مو ده م ئاماده ن بۆ دۆستایه تی. هه مو ده م ئاماده ن بۆ براهیته ی و چاکه خوازی. هه مو ده م تیروی پیشکه وتن به لام داخه که م، وه ک له مه ویبش پيشانم دا، ئایینه که یان ده ستکاری کراوه ههر هۆی نه وه یشه که باری کۆمه لایه تی و نزم بۆته وه!. ئیمه چه ند بته واین نه و برا نازدارانه مان پیش بخه یین. نه وه ندە خوێمان پیش نه هه یین. جا نه گه ر ئەم نووسراوه بیته هۆی نه وه ی رۆشنیریانی کورد و برا به زیدیه تیبه تیبه گه یشتوه کانیان ده ست به ده نه ده ست به ک و ده ست بکه ن. به راسته کورده وه ی باری کۆمه لایه تی و ئابووری و خوینده واربی و ئایینی ئەم به شه گرنه گ و به نرخبه ی کورده واریه، خویم به به ختیار نه زانم.

١٩٦٩/١٠/٨
شاكره فاتح

شیخ عدی^(١)

به پیتی قسه ی هه ندئ له میژوو نووسانی عه ره ب:

له سه ده ی پینچه می کۆچی دا (شیخ عدی کوری مسافری ئەمه وه ی) که زانایه کی ده رویشکار (متصوف) و خواناسیکی بلیمه ت بوو، په نای برده بهر به کی له شاخه کانی کوردستان و له ناو دێزکی چۆلی گاوه کاندان، که که وتبووه ناو شاخی (لاش) ه^(٢) وه له ناوچه ی شیخاندا ئارامی گرت و دهستی کرد به گۆشه گیری و خواناسیبه ی خوێ هه روه ها هه روه ک هه ندئ میژوو نووسانی عه ره ب ئه لێن: ئەم پیاوه به چەند پشستیک ئەچیتەوه سه ر (مه روان کوری حه که م) که چواره م جنشین (خلیفه ی) (ئه مه وه ی) به کان بوو له ویدا، له ناو کورده کانی هه کاریدا دهستی کردوه به بلاوکردنه ی نایین ئیسلامه تی و ژماره یه کی زۆری له و کورده انه خستوه ته سه ر پیره و (طریقته ه که ی خوێ که پیتی ئه لێن (پیره ی عدوی) کورده کان به جگاره خویشیان ویستوه به جگاره فه رمانی میوانداری و جوامیری کورده انی خوێبان له گه ل نوواندوه و یارمه تی خوێ و که سوکاریان داوه تا هیز و ده سه لاتنی نه و خیزانی (ئه مه وه ی) به گه یشتوته را ده یه کی وه ها که له پاش سه د سالتیک، (شیخ هسه ن) ناویکیان تیا په یدا بووه، که له که له ی دامه زراندنه وه ی فه رمانه وایی (ئه مه وه ی) که وتوه ته که لله وه و کۆششی بۆ کردوه.*

له بابەت پرپه وه که ی (شیخ عدی) به وه. میژوو هه یچ توانج و پلاریکی نیبه تی بگری. به لکو به پیچیه وانیه ی نه وه دلسوژی و ده سپاکی (شیخ عدی) به رامبه ر ئیسلامه تی پیشان نه دات. نه ناوی (به زیدی) هه یه، له سه رده می نه ودا و نه ناوی بۆ (شیطان) په رستی. هه تا ما بانگی دا بۆ کرده وه و ره وشتی جوان و ده روونی پاک. میژوو ته نیا نه وه ندە له سه ر (شیخ عدی) نه ژمیرێ که (ئه مه وه ی) به کانی بنه ماله ی خوێ به جگاره خوێ ویستوه (***) هه مو ده م پیاه له داوون و له سه ری کرده وه ته وه. ته نه ات (به زیدی کوری معاویه ی) په یی پاک کرده وه له هه مو گونا هه کانی، کورده کانی هه کاریش نه مه ندە بروایان به (شیخ عدی) بووه. خوێه ویستی (به زیدی کوری معاویه) به جاریک چووه ته دلپانه وه. به لام به جۆزیکی وا که له پاش ماوه یه کی (١٠٠) سالی، پاش (شیخ عدی) نه و (به زید) دیا ن گه یاندوه ته پایه ی خوایی و په رستویانه.

به پیتی سه رگورشته کانی ناو (به زیدی) به کانیس ئەم (شیخ عدی) به وه ک به کیک له ده رویشکاره

(١) عدی: عوده ی، شیخ ئادی.

(٢) راستتر: لالش.

(*) به پین نووسراوی (البزیدیه)، صدیق الدمولوجی، سالی ١٩٤٩ به لام (رامیشوع) و (مسیونو) ئه لێن شیخ عدی کورد بووه و له سه ر ئایینی زه رده شیش بووه (ش. ف.).

(**) دوامین جینشینی ئەمه وه ی (مه روانی دووه م کوری محمه د کوری مه روان کوری حه که م) ه، دایکی کورد بووه و له کورده ستانیشدا له دایک بووه و پیته یشتوه. به سایه ی کورده کانیسه وه پایه ی جینشینیه ده ست که وتوه، دوو نیبه باپیرانی شیخ عدیبش له دۆسته کانی نه و بووین که کورد بوون (ش. ف.).

نووسراوه ئایینییه کانی یه زیدی

یه زیدییه کان ههردوو نووسراوی ئایینیان ههیه^(۱):

(جیلوه) و (مصحفارهش) ههردوو کیشیان به زمانی کوردی نووسراونه ته وه هه چچی نووسراوی (جیلوه) یه، به شتیوه یه کی ئاسمانی نووسراوه ههروهک په رستراوی گه وره یه زیدییه کان، له شتیوهی سروش (وحی) دا بۆ به نده کانی خۆی که یه زیدییه کانن قسه ی کردبێ وایه. لێره دا خوای یه زیدییه کان له کۆنایی خۆی و نه مردنی خۆی و به لێن و هه ره شه ی ئه دوو. ههروه ها له بابه ت گواسته وه ی گیانه کانی شه وه (تناسخ) قسه ئه کات که چۆن له چهن کات و له چهن جیگادا ده رته که ون، هه ندێ ئامۆژگاری یه زیدییه کانی ئه کات بۆ یه کگرتن و براهه تیبان تا بتوانن به رهنگاری ئه وانه بکه ن که له سه ر ئایینی یه زیدی نی ن. ههروه ها ئامۆژگاریان ئه کات که له نووسراوانی ئایینی بیگانه که پیچه وانه ی ئایینی یه زیدین خۆیان دوور بخره وه، چونکه ده ستکاریان کراوه و وهک خۆیان نه ماونه ته وه. پێیان ئه لێ نه ناوی خۆی به تین نه له کرده کانی شه بدوین. نووسراوه ئایینییه کانی خۆشیان به که س نه دن، نه وهک بیانگۆرن. زۆریه ی شتومه کیش وهک خۆی به پێلنه وه. هه ندێ له میژوونووسانی بیگانه و تیکه یشتوون که خاوه نی ئه م (جیلوه) یه ویستوویه تی یه زیدییه کان به نه خوتنده وارییه وه بمینه وه^(۲) به لام له راستیدا مه به سی (شیخ حه سن) ئه وه بووه که ئایینی یه زیدی و یه زیدییه کان پیا ریزێ له تیکه چوون. ئه گینا که سی له خوتنده واری یه به ربه ست نه کردوه.

هه چچی (مصحفارهش) یشه، بریتیه له نووسراویکی میژوویی تیره ی یه زیدییه کان. ئه م به پیچه وانه ی (جیلوه) هه ندێ به سه رهاتی تیره ی یه زیدی پێشان ئه دات؛ له گه ل هه ندێ په وشت و خوویان که واته

(جیلوه) له شتیوهی نووسراویکی ئاسمانیدا و (مصحفارهش) یش له شتیوهی نووسراویکی زه مینیدا نووسراوه ته وه. ههردوو کیشیان خۆیان له (قرآن) نزیک خستوته وه. به لام له ئامانجا دا یهک ناگر نه وه. کاتی دانانیشیان یهک نییه. دانه ریشیان ههروهک یهک که س نییه... وایه دیا ره ده سکارییان کراوه، بێ گومان ئه مانه (نووسراوه) راسته قینه کان نین په نگه سه د و په نجا سالی ک له مه وه پیتیش نووسرا به وه وهک ئه لێن گاو ریکیش ههردوو کیانی نووسیوه ته وه؛ له نووسراوی (مصحفارهش) دا ئه مانه نووسراوه: دروستکردنی ئاسمانه کان و زهویه کان و به رزی شاخه کان و دار و دره خته کان که له ناویدا ن. دروستکردنی فریسته کان و ته ختی کردگار و ئاده م و حه و، ناردنی (شیخ عدی کوری مسافر) له شامه وه بۆ (لالش) نیشته وه ی فریسته تاووس بۆ سه ر زهوی و دامه زانندی خۆنکاران بۆ یه زیدییه کان و، به رهنگاری کردنی جووله که و گاو ر و مو سلمان و عه جه مه کان به رامه ر یه زیدییه کان. ههروه ها و ئه نوی که هه چچی نه ته وه کانی مرۆف هه یه له نه وه ی بابه ئاده م و دایه حه وان. به لام باووباپیرانی پیتشوی یه زیدییه کان ته نیا له نه وه ی ئاده م. یه زیدییه کانی له به رهی سکیتک په یدا بوون که بریتی بووه له کورپیک و کچیک، که له شتیوه یه کی سه رسره پته ردا له دایک بوون. له پاش لافا وه که ی (نوح) لافاویکی تر یه زیدییه کانی گرتوته وه. تا ئیستا حه وت هه زار سال به سه ر ئه و لافا وه دا تپه رپه ووه. هه ره زار سال جاریک خواجه کیان بۆ ها تۆته خوار، ده ستوو ر و پیره وی بۆ دانا ون. یه کیتک له و حه وت خویانه ئه و (یه زید) یه که په پیره وی ئه که ن. هه رچی سه رۆ که که یانه و یه که م فریسته یانه که س نییه (فریسته تاووس) نه یی^(۱) که (شیطان) ئه گر تپه وه. پایه ی ئه و فریستانه یش له خوار پایه ی خویا هه ره گه وره یه، که تاک و ته نیا و به زه بر و زه نگه و هه رچیشی به و ئی ئه ی کات».

وهک مل په راندنی گایه کی سوور و سه ربپنی مه ر و بز و نان و چیتشت به شینه وه به سه ر هه ژاره کان و سه ردان له گۆره کان.^(۲)

بیر و باوه ری هه ندی له رۆشنییران ده رباره ی ئه م نووسراوه

هه ندی له رۆشنییران له و باوه رده ان، که ئه م دوو نووسراوه ی له به ر ده ستماندان، ئه و نووسراوانه نین که له بنچینه ی دامه زانندی ئایینی یه زیدیدا نووسراونه ته وه. چونکه ئه و شه ر و کوشتاران ه ی که (بدرالدین لؤلؤ) له یه زیدییه کانی کردووه، ئه و نووسراوانه یان له ناو بر دووه بۆ یه کیتکی وهک (شیخ حه سن) یش که زۆر زانا و ویتزه وان بووه: دووره بابه تی وا چرووک و ئه مه نده یش که م و کورتی بنوسی. گوایه ئه م چهن د لاپه ره یه به ری له و شه ش ساله یه که خۆی پیتوه خه ربک کردووه؟!

ئو رۆشنییرانه که (أحمد تیموری) میسری یه کیتکه له وان له و باوه رده ان که ئه م دوو نووسراوه ی له به رده ستماندان تازه نووسراونه ته وه که ته مه نیان ناگاته سه د و په نجا سال له مه وه پیتش. (صدیق

(۱) خۆیان، یه زیدییه کان ناوی (شیطان) نا به ن، پتی ئه لێن (تاوسی مه له ک) و اتا تاووسی فریشتان (ش. ف).
(۲) بیگانه کان و تیکه یشتوون که (یه زید کوری معاویه) خواجه که له خواکانی یه زیدییه کان له راستیدا (یه زید کوری معاویه) به لای یه زیدییه کانه وه، پیاویکی چاکه و پیزی لێ نه گرن. (ش. ف).

الدملوجی) له نووسراوه که پيدا (اليزيدية) ته لتي: «بیر زۆرتر به لای نه و هدا نه چت که دانه رانی هم دوو نووسراوانه موسلمان نه بچ، مه سیحی بن، له گاوردکانی دی (به حزانی) یا خود که شیشه کانیان بن له پاش هم می هه ندی سهرچاوه بیان له شیتخه یه زیدیه کان وه رگرتوه و نه و زانیاریانیه بیان لی هه له تیناوه، نووسراوه کۆنه کانیان له ناو بردووه، تا هیینه کانی دس نووسی خۆیان بئینه وه هم می هه به و هدا دیاره که به نووسینیکی عه ره بی خوارو خیتج و هیج و پوچ دایاناه»^(۱).

(نوری به گ) له نووسراوه که پيدا (عبده ابلیس) و پیتشان ته دات که دانه ری (جیلوه) خواناس (راهب) یکی (نسطوری) بووه. که له (دیری له لگوش) هه رای کردووه به درۆ بووه به موسلمان. پاشان په نای بردۆته بهر (یه زیدیه کان).

(صدیق الدملوجی) دیسانه وه ده لتي: «هه چه نده یه زیدیه کان زۆر به ته نگ شارده وه یه بیروباوه ره کانی خۆیان وه نه له گه ل نووسراوه کانیاندا له کهسانی تر که یه زیدی نین، که چی ئیستاکه هیج نووسراویکیان له نووسراوانه له لا نه ماوه (جیلوه) و (مصحفارهش) بیان لی دهر باز کراوه خۆشیان به ئاسته م شتیکیان لی ته زانن!...».

له بابته دزینی هم دوو نووسراوه هه گه لیک سهرگوروشته هه یه، که به لگه مان بۆ راستیی هیچیان له لا نییه. به لام بچ گومان له گه لیک لاوه هه ول بۆ دزینیان دراوه، له بهر گرنگیان.^(۲)

چاپکراوانی (جیلوه) و (مصحفارهش)

نه و که سانه ی که له بابته هم دوو نووسراوه وه نووسراو یا خود و تاریان نووسیوه ته مانه ن:

۱- میسته ر - ئیف. فورس: و تارتیکی له سه ر یه زیدیه کان داوه له گۆقاری جیوگرافیای خونکاری^(۳) دا له سالی ۱۸۳۹دا.

۲- جی. ب. بادگه ر: له نووسراوه که پيدا (باوه ری نه ستورییه کان) سالی ۱۸۴۲.

۳- ئی. ه. لایارد: له نووسراوه که پيدا (نهینه وا و شوپنه واره کان) سالی ۱۸۴۹. هه روه ها له نووسراوه که ی تریشیا (نهینه وا و بابل) سالی ۱۸۵۳.

۴- جی. جی. فرایزه ر: له نووسراوه که پيدا (چلی زترین) سالی ۱۹۱۱.

۵- ئی. بی. سو ن: له نووسراوه که پيدا (بومیزوپوتامیا و کوردستان به خۆشارده وه وه) سالی ۱۹۱۲.

(۱) نووسراوه ئایینییه کانی یه زیدی له بنچینه دا به زمانی کوردی نووسراوه ته وه مصحفارهش خۆشی و ته لتي. (ش. ف)

(۲) به پتی قسه ی (یه زیدخان کوری ئیسماعیل به گ) ی یه زیدی (مصحفارهش)، به هۆی پیاویکی مالی سهرداری شیتخانه وه له مالی میری شیتخان دزراوه بۆ کابراهی که ته لمانی ئیسته نه نووسراوه له ناوازه گاهی (کوهر) دا دانه وه له شاری (به رلین) دا به لام شیتخ سلیمان ته یگوت له مالی پیاویکی دزراوه که له ناو چادردا ژباوه. (ش. ف)

(۳) المجلة الجغرافية الملكية.

۶- واگرام له نووسراوه که پيدا (بیشکه ی مرۆقاهه تی) سالی ۱۹۱۴.

۷- ه. ر. درایور: له وتاره که پيدا له نووسراوی (چاوپیتخشاندنیک به باوه ری یه زیدیه کورده کاند) سالی ۱۹۱۷.

۸- و. ب. و. یی هود: له وتاره که پيدا له گۆقاری دامه زراوی زانستی سروشتی خونکاری) سالی ۱۹۱۱.

۹- ئای. دیر: له نووسراوه که پيدا (مرۆقاهه تی). سالی ۱۹۱۸.

۱۰- ئای. جوزیف: له نووسراوه که پيدا (باوه ری دتیو) سالی ۱۹۱۹.

۱۱- بی. ه. سپرلکت: له نووسراوه که پيدا (راز و نه پیتی تیره کانی سوریا و لبنان) سالی ۱۹۲۲.

۱۲- له لایه ن (براو) یشه وه هه ردوو نووسراوه کان (جیلوه) و (مصحفارهش) گۆزانه ته سه ر زمانی ئینگلیزی. پاش نه و رۆژهه لاتناس (باری) یش دامینتیکی بۆ نه و نووسراوانه نووسییه وه له سالی ۱۸۹۵دا له شاری له نده ن چاپی کردن.

۱۳- رۆژهه لاتناس (ئه لیزیا جوزیف) یش نووسراوه راسته قینه کانیان له عه ره بییه وه گۆریه سه ر ئینگلیزی و، نووسراویکیشی له سه ر دانه ن ناوی نا (نووسراوه ی یه زیدیه کان)، پاشان له گۆقاری (زمانه سامیه کان) ی ته مریکا دا چاپی کردن.

۱۴- رۆژهه لاتناسی فه ره نسه بی (ف. نو) یش نووسراوی (جیلوه) و (مصحفارهش) و نه و هه له به سته ی که ته لین (شیخ عدی) گویتی، له گه ل نوپۆه کانی یه زیدیه کان و نه و سکالایه ی که یه زیدیه کان له سالی ۱۸۷۲دا دابوویان به فه رمانه وه ایی (عوسمانی) تا له سه ربازی ره ش بگیر بیان به خشی... ته وانه ی هه مو له ناو نووسراویکا کۆکرده وه که ناوی نابو (کۆمه له نووسراو و به لگه کان بۆ پیتشان دانی یه زیدیه کان)، په راوێزی له سه ر نووسییه وه که پیاوی لیکۆلینه وه ناتوانی وازی لی به پتی.

۱۵- (اب انستانس الکرملی) یش (مصحفارهش) ی گۆرییه سه ر زمانی فه ره نسه ی و له گه ل نووسراوه کانی خۆباندن چاپی کردن. له گۆقاری (المشرق) ی بیروتی و گۆقاره کانی ته وروپا یشدا و تارتیکی زۆری له بابته باوه ری یه زیدیه کان و ره وشت و خوویان و ده ستووری ئایینه که یانه وه بلا وکرده وه.

۱۶- ته مانه یش هه مو له بابته ئایینی یه زیدیه وه لیکۆلینه وه بیان کردووه: (مسیۆ سیوفی) شاهه نده ری کۆنی فه رمانه وه ایی فه ره نسه له (موصل) دا. (مسیۆ پۆراۆکلیمان). (سیرمارک سایکس). (مۆنسنیۆر سامۆئیل جمیل) (جۆزیه فه رلانی) ی ئیتالیا یی، (میکائیل نه نجلو) ی ئیتالی. (مامۆستا مه نزل). (ئه مبسین) نووسه ری ئینگلیز. (عباس العزازی)، (احمد تیمور پاشای مصری)، (صدیق الدملوجی)، (محمد امین زه کی)، (توفیق وه هبی)، (جلاده ت بدرخان)، (مینوریسکی)، (باسیل نیکیتین)، (کامه ران بدرخان).

۱۷- (عیسی یوسف) ناویک که له شاری (نیۆیۆرک) دا دانه نیشت هه ردوو نووسراوه که ی، (جیلوه) و (مصحفارهش) ی به زمانی عه ره بی دۆزیوه و له پاش نه وه ی گۆرییو نییه سه ر زمانی ئینگلیزی له

گۆقاری (زمان و ویتەزە سامییەکان)دا که لە ئەمریکا دەرئەچوو عەرەبی و ئینگلیزییەکی هەردوو نووسراوەکی چاپ کردبوو، بەلام وەک (احمد تیمور پاشا) لە نووسراوەکیا (الیزیدیه ومنشأ نحلتهم) ئەلێ: لەگەڵ دانەوێ راسنەقینە نووسراوەکاندا جیاوازییەکی زۆریان هەیه.

۱۸- بەپیتی قسە (احمد تیمور پاشا) یەکیک لە زانا پۆژەهلاتناسەکانی (نەمسا)، دانەرەکی لە هەردوو نووسراوەکە بەزمانی کوردی و عەرەبی دۆزیبۆوه، هەردووکیانیشی بەخۆیان و بەگۆراویبۆوه بۆ سەر زمانی خۆیان لە (قیبەنا)دا چاپ کردبوو.

بێجگە لەمانە گەلێک کەسی تریش لە ئایینی یەزیدیەکان داوان بەلام کەمیان لێکۆڵینەوێ تەواویان تیا کردوو، یاخود تەنیا بەنیازی زانین و مێژوووه لەسەریان نووسیبوه، چونکە زۆریان لە نووسینەکانیان مەبەسیکی تریان بۆوه نەک راستی و زانست. لەوانە لە هەموویان باشتر (عباس العزازی) (احمد تیمور پاشا): (صدیق الدملوجی) (امین زکی)، (توفیق وهەبی) و (جەلادەت بەدرخان)، (کامەرەن بەدرخان) هەلای منبشەوه وایه کە زانینی تەواوی مێژووی ئایینی یەزیدی و ئایینی یەزیدی هەر ئەبێ لەسەردەستی پۆشنبیرانی کورددا پێک بچن، بەتایبەتی پۆشنبیرانی یەزیدی، کە هەر ئەوان ئەتوانن چاک لەگەڵیان تیکەڵ بن و بچنە بنج و بناوانی رەوشت و خووی گەلەکەوه و، ناوهرۆکی ئایینەکەیانەوه و لەناو خاکەکەیاندا بژین و لێکۆڵینەوه بکەن. ئەمەیش داخەکەم تا ئێستا بۆ کەسمان نەلواوه. مەگەر لە پاشەپۆژتیکێ چاکتردا ئەمەمان بۆ بگۆنچێ. خۆیشم کە لە سالێ (۱۹۴۸)وه لە -شێخان- بووم و فەرمانم ئەکرد بۆ فەرمانرەوایی. ئەوئەندە دەستم پەرژا لێکۆڵینەوه لە ئایینی یەزیدیەکاندا کرد و تیکەڵ بەیەزیدیەکان بووم بۆ پرسی و سەرنجدان، بەلام داخەکەم پۆژگار ماوهی ئەدام کە بچمە -سەنجا- و جێگاکانی تری (یەزیدیەکان)، تا بەکامی دلێ خۆم پرسی و پشکنین و لێکۆڵینەوهکەم تەواو بکەم. لەبەر ئەوه خۆیشم دوور نابینم لە هەلەوه. جا ئەگەر هەلەم کردبوو تکای لێ بوردن ئەکەم.

جێی داخە کە نووسراوەکانی (جیلوه) و (مصحفارەش) وەک خۆیان هەبوون، دەسمان ناکەون. دوورنیبە دانە راسنەقینەکانیان دەس ئەوروپاییەکان کەوتن. جا ئەم چەند لاپەرەیهی کە لە هەردوو نووسراوەکە لە خواروه ئەینوووسمەوه لە نووسراوی (الیزیدیه)کە (صدیق الدملوجی)م وەرگرتوو، لە زمانی عەرەبییەوه گۆزیبۆومه تە سەر زمانی کوردی. تا خۆتێندەوارانی بەپێز لە بابەت هەردوو نووسراوەکەوه پۆشناییبەک بچیتە مێشکیانەوه^(۱) بام نووسراوه راسنەقینەکانیش نەبن.

(۱) ئەم (صدیق الدملوجی)یە زۆر لەناو یەزیدیەکاندا ژیاوه هەرچەندە کە زۆر لە بیروباوەرەکانی بەدلێ من نین بەلام نووسراوەکی بەچاکترین نووسراوی عەرەبی دانەرێ کە لە بابەت یەزیدیەکان نووسراوە. (ش. ف)

نووسراوی جیلوه

نووسراوی (جیلوه)، لە پێش هەموو ئافەریدەکراویکدا لای (تاووسی مەلەک) بووه. هەر ئەم (فریشتە تاووس)یش بوو کە (عبطوس^(۱))ی نارده ناو ئەو جیهانەوه کە بۆ نەتەوه تاییبەتییەکی خۆی چاک و خراب لە یەک جوی بکاتەوه و ئەم ئایینەشیان تێ بگەیهنی. ئەمیش لە پێشەوه بەفێرکردنیان بەدەم، پاشە جارێش بەفێرکردنیان بەم (نووسراوانە) کە لە یەزیدیەکان بەلواوه نابێ کەسی تر ببینی و بێخۆتییەتەوه.

بەشی یەکەم

- ۱- من بووم و ئێستاکەیش هەم، بۆ من نەمان نیبە، بەسەر ئافەریدەکراوەکاندا زالم، هەرچی لەژێر چنگیشمایه کاروباریان بەدەست منەوه هەل ئەسوورێ.
- ۲- ئەوانە ی باوەریان پێم هەیه و هاوار بۆ من دێنن، زوو بەدەمیانەوه دێم.
- ۳- من لە هەموو شوێنیکدا هەم.
- ۴- ئەو کارەساتانەیش کە بێگانەکان پێی ئەلێن خراپە چونکە بەدلێ ئەوان نین. من دەستم تیاياندايه.
- ۵- هەموو سەردەمیک، کارگێڕتیکێ هەیه، بەلام ئەویش لەژێر سەرپەرشتیی مندايه.
- ۶- هەموو پشستیک گۆرانی بەسەردادێ، تەنانەت سەرۆکی ئەم جیهانەیش ئەو گۆرانی بەسەردادێ. سەرۆکەکانیش هەریەکیان لە سەردەمی خۆیدا فەرمانی خۆی جێبەجێ ئەکات.
- ۷- هەر کەس بەپیتی خۆی ماوهی ئەدەمی کار بکات.
- ۸- هەر کەسی بەرەنگاریم بکات، لە خەفەت و پەشیمانی بەلواوه هیچی بۆ نامیتیتەوه، خواکان، هیچیان مافیان نیبە پەنجە فری بدەنە کاری منەوه، هیچیشیان مافیان نیبە من بەرەست بکەن لە هیچ کاریک کە ویستیتیم بیکەم.

(۱) لە نووسراوی (الیزیدیه ماضیهم وحاضرهم)دا کە هی (عبدالرزاق الحسنی)یە نووسراوه (عبد طاووس) بەلام بەپیتی لێکۆڵینەوهکانی (مامۆستا توفیق وهەبی)، (عبطوس) بریتییە لە (ا.ب. طاووس) کە واتاکە (بابە تاووس) ئەگرتیەوه هەر وهه (فریشتە تاووس) و (عبطوس)یش هەر یەک فریشتەن خۆیشم لەو باوەرەدام کە ئەم (جیلوه)یە دەستکارییەکی زۆری تیا کراوه چونکە هۆش ئەوه پەسەند ناکات کە ئەم قسانە هی (تاووسی فریشتان)بن. ئەبێ لە راستیدا قسە خۆی هەر گەوره بوون کە ئەو فریشتە تاووسی دروست کردوو. ئەبێ هەر ئەویش فریشتە تاووسی ناردبیتە سەر زوی بۆ ئەم مەبەسه، لەبەر ئەوه من لەو باوەرەدام کە ئەبێ لە راستیدا (بابە تاووس) بۆ خۆی هەر گەوره دانرابێ، (فریشتە تاووس)یش (بابە تاووس) دروستی کردبێ ئەمیش هەر وەک باوکی گیانیی هەموو ئافەریدەکراویکە، باوکی گیانیی ئەویشە. هۆشیش وای پەسەند ئەکات کە (بابە تاووس) فەرمانی دابێ بە (فریشتە تاووس) کە نووسراوی (جیلوه) لەگەڵ خۆیدا هەلگێرێ و بچیتە خواروه بۆ سەر زوی؛ تا چاک و خراب بۆ نەتەوهکە خۆی کە یەزیدیەکان لە یەک جوی بکاتەوه و ئەم ئایینەشیان تێ بگەیهیتێ. (ش. ف)

- ۹- هەر نووسراویک لای بیگانه‌کانه، بام پیغهمبه‌ران و راسپترراوانی خوایش نووسیبتیانوهه. گۆریویانن و ده‌ستکاریشیان کردوون. هه‌ریه‌که‌یان کاری ئه‌وی تریانی پوچ کردۆته‌وه.
- ۱۰- راستی و ناراستی لای من دیارن. ئه‌مه‌یش له تاقی کردنه‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وئ.
- ۱۱- ئه‌وانه‌ی پشت به‌من ئه‌به‌ساق، به‌لئینی خۆمیان ئه‌ده‌می و بیروباوه‌ریکی شاره‌زایانه‌یان پێ ئه‌به‌خشم، چونکه من ئه‌وانهم بۆ چهند کاتتیکی دیاری کراو داناوه، که له جیاتی من کار بکه‌ن.
- ۱۲- من له کاتی پتووستا شتم بیر ئه‌که‌وتیه‌وه و، کاروباری پتووستیش رانه‌په‌رتیم.
- ۱۳- ئه‌وانه‌ی په‌یره‌ویم ئه‌که‌ن سه‌ره‌رشتییان ئه‌که‌م و کاروباریان فیه‌رئه‌که‌م جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ گوی دیرین و به‌راویژی من بکه‌ن، خۆیان دل خۆش ئه‌ن و خۆشی ئه‌چێژن و که‌لک وه‌رئه‌گرن.
- سه‌رنج: له به‌ندی (۸)دا ناوی (خواکان) هاتوه. لام وایه نووسراوی جیلوه لیه‌ره‌دا ده‌ستکاری کراره. چونکه به‌زیدیه‌کان هه‌ر یه‌ک خویان هه‌یه. (نووسه‌ر)

به‌شی دووهم

- ۱۴- من نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌چهند شیوه‌یه‌ک که خۆم ئه‌یزانم، سزا ئه‌ده‌م و پاداشیش ئه‌ده‌مه‌وه.
- ۱۵- هیز و ده‌سه‌لاتم هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو زه‌ویدا: هه‌ر له‌سه‌ریه‌وه تا خورئ.
- ۱۶- نامه‌وئ له‌گه‌ل هه‌ندئ که‌سا تیک بچم^(۱)
- ۱۷- ئه‌وانه‌ی به‌دلی من ئه‌جوولینه‌وه له چاکه‌یان پێ به‌ش ناکه‌م.
- ۱۸- ئه‌وانه‌ی دلنیام لیبیان و به‌راویژی من ئه‌که‌ن، به‌هه‌موو جوړتیک خۆمیان پێشان ئه‌ده‌م.
- ۱۹- به‌پیتی ده‌م و جی و ری و وه‌رئه‌گرم و ئه‌به‌خشم. ده‌وله‌مه‌ند ئه‌که‌م و هه‌ژار ئه‌که‌م، دل خۆش ئه‌که‌م و دل ته‌نگ ئه‌که‌م.
- ۲۰- که‌س مافی ئه‌وه‌ی نییه که ده‌س بخاته کاری منه‌وه.
- ۲۱- ئه‌وانه‌ی دوژمنایه‌تیم ئه‌که‌ن تووشی دهرد و ئازاریان ئه‌که‌م.
- ۲۲- ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ر به‌منه وه‌ک ئاده‌میزاده‌کانی تر نامرئ.
- ۲۳- ناهیلیم که‌س له‌و ماوه‌یه زۆرتر مینیتیه‌وه له‌م جیهانه‌دا که بۆم دیاردی کردوه. ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی بینیرمه ئه‌م جیهانه یاخود جیهانیکی تر گیانه‌که‌ی له له‌شیکێ تردا ده‌رئه‌خه‌م.^(۲)

به‌شی سێهه‌م

- ۲۴- من به‌پیتی نووسراو: ری پێشان ئه‌ده‌م. هه‌رچی ئامۆژگارییه‌که‌م هه‌یه به‌ده‌م به‌ته‌واوی ئه‌یه‌به‌خشم به‌دۆسته‌کانم و هاوده‌مه‌کانم.

(۱) لیه‌ره‌دا مه‌به‌سی خوا تاک و ته‌نیایه. که پێ ریدانی ئه‌و فریشته تاووس هیچی پێ ناکرئ، لیه‌ره‌دا وه‌ک (فریشته تاووس) قسه بکات وایه؟! (ش. ف)

(۲) باوه‌ری گواستنه‌وه‌ی گیان له له‌شیکه‌وه بۆ له‌شیکێ تر، ئه‌گه‌ر پتیه‌وه بۆ پێش ئایینه‌کانی ئاسمانی (تناسخ الارواح) به‌مه ئه‌لێن. (ش. ف)

- ۲۵- هه‌ر که‌سه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من بجوولینه‌وه، به‌پیتی پتووست له‌و جیهانه‌دا جه‌ززه‌یه‌یان پێ ئه‌گه‌یه‌نم.
- ۲۶- هه‌رچی ئاده‌میزاده، له کاری جیهان شاره‌زانی، زۆر جاری وا هه‌یه به‌هه‌له‌ ئه‌چێ.
- ۲۷- هه‌رچی گیانله‌به‌ریک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا و، هه‌رچی په‌له‌وه‌ریک هه‌یه له ئاسماندا و، هه‌رچی ماسیه‌کیشی هه‌یه له‌ناو زرتیدا هه‌موویان له‌ژێر چنگی مندان.
- ۲۸- هه‌موو گه‌نج و باه‌تیک که له ژێر خاکدایه و شاره‌وه‌ته‌وه. لای من ئاشکران هه‌ر که‌سه‌ی به‌وه‌ی بۆی به‌جی ئه‌هیلیم.
- ۲۹- هه‌ر که‌سه‌ی، له کاتی خۆیدا، داوای کاری سه‌رسوهره‌ینه‌ر و نه‌بینه‌روم لی بکات و لیمی وه‌رگرئ. پێشانی ئه‌ده‌م.
- ۳۰- ئه‌وانه‌ی بیگانه‌ن و پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی من ئه‌جوولینه‌وه. ئه‌وه نازانن که هه‌ر خۆیان زیان ئه‌که‌ن، هه‌رچی گه‌وره‌یی و سامان و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه له چنگ مندان. هه‌ر منیشم که له نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌وانه هه‌ل ئه‌بژێرم که له‌وانه‌یان پێ به‌خشم.
- ۳۱- هه‌رچی دامه‌زاندنی جیهانه‌کانه و، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانه و، گۆرانی کارگه‌یه‌کانیا، هه‌ر له کۆنه‌وه دانراوه.

به‌شی چواره‌م

- ۳۲- من مافی خۆم ئاده‌م به‌خواکانی تر.^(۱)
- ۳۳- من ریم داوه به‌په‌یداوونی چوار گه‌وه‌هه‌ر و، چوار سه‌رده‌م و، چوار که‌نار. ئه‌ویش بۆ ئافره‌یده‌کراره‌کان که پتووستیان هه.
- ۳۴- نووسراوانی بیگانه‌کان که هی جووله‌که و ئیسلام و گاوره‌کانن هه‌رچییه‌کیان تیاوو که له‌گه‌ل ده‌ستوره‌کانی مندا ریک بکه‌ون وه‌ری بگرن، به‌لام ئه‌وانه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من وه‌ریان مه‌گرن چونکه گۆریویانن.
- ۳۵- سه‌ شت هه‌ن دژی من، منیش هه‌رسێکیانم خۆش ناوی.
- ۳۶- ئه‌وانه‌ی رازی من ئه‌پۆشن، به‌لینه‌کانی خۆمیان بۆ ئه‌هینمه جی.
- ۳۷- ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی مندا تووشی سه‌رگه‌ردانی دین، من له جیهانیکی له جیهانه‌کانا تۆله‌یان بۆ ئه‌که‌مه‌وه:
- ۳۸- ئه‌مه‌وئ په‌یره‌وه‌کانم هه‌موو یه‌ک بن، تا بیگانه تیکیان نه‌ده‌ن و له که‌لکیان نه‌خه‌ن.
- ۳۹- ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌من هیناوه، په‌یره‌ویی ئامۆژگارییه‌کانم و فه‌رمانه‌کانم بکه‌ن، ئه‌و

(۱) به‌پیتی قسه‌ی مامۆستا (توفیق وه‌هبی) له نووسراوه‌که‌یدا: (The RemMantsr of Mithraism) له راستیدا به‌زیدیه‌کان له خوی گه‌وره به‌ولاوه هیچ خوییه‌کی تریان نییه. ته‌نیا ئه‌و حه‌وت فریشتانه‌یان هه‌یه که (تاووسی فریشتان) به‌کێکه له وان به‌هه‌موویشیان یه‌ک که‌سایه‌تی ئه‌گه‌ر نه‌وه.

دائنه نى و ئه يانپاريزى، كه پيى ئه لئين (خانه ي تاووس). هر ئه ميشه كه فه رمان ئه دات ده ريان ئه هيتنه ده روه له ژوروه و ئه يان ده نه ده ست گف تو گو كار (قوال) ه كان تا بيانگيتر بناو يه زيد ييه كاندا بو پاره كو كرد نه وه.

تاووس گپران

له پاش ئه مهي تاووسه كان به ناوى پيروز كه له گو رستانى (شېخ عدى) دا به، پيروزكران و به ناوى ترش ژه نكيان لى كرايه وه و به روى زه يتونيش چه وركران، گف تو گو كار (قوال) ه كان له ه ندى خولى نزيك گو رى شېخ عدى به ناوه پيروزه كه ناو گو رستانه كه قورپك هه ل ئه شيلن و تفه نكي بچكوله بچكوله لى دروست ئه كه ن... تا هه ر كاتى يه زيد ييه كان هاتنه سه ردانى (تاووس) به ديارى بيانده نى. ئينجا گف تو گو كار ه كان تاووسه كه هه ل ئه گر له ناو هه گبه يه كدا و ئه يدن به كو لياندا و روو ئه كه نه ئه شو ئه ي كه ديارى كراوه بو ي بجن. ناواييه كه به بياو و ژنبا نه وه دتن به پيربا نه وه. چا كترين به رگى خو يان ئه بو شن. گو رانييه نه ته وه ييه كان و ئايييه كانى خو يان ئه لئين. ئا فره ته كانيش بو يان ئه ستيننه وه و تيلي ليلي ئه كه ن. ده وله مه نده كانيان له سه ر ئالا كه ئه كه ونه به ربه ره كانى وه. كاميان پاره زور تر بدات تاووسه كه ئه برتته مالى ئه وه كه سه. جا ئه گه ر كه سى بيگانه له وى نه بو، تاووسه كه له خورجه كه ده ر ئه هپتن و له شو ئه ي تاييه تيبى خو زيدا داى ئه نين ئينجا دانيش توانى گونده كه به تاك تاك و به كو مه له كو مه له دپنه به رده م تاووسه كه و خو يانى بو ئه نوشيننه وه و ما چى ئه كه ن و هه رچييه كيان بى بى پيشكه شى ئه كه ن پاشان له تاووسه كه ئه پارينه وه كه له گونا هيان خوش بى و خو يان و مناله كانيان له گه ر و گيچهل و پشم و قينى خو يى پياريزى^(۱) دواى ئه وه گف تو گو كار ه كان ئه وه ستن و ده ست ئه كه ن به ده ف و دوو زه له ليدان له سه ر ئاوازيكى دلگير، ئه وانى ترش ده ست ئه كه ن به جو ره هه لپه ركييه كى ئاييى. هه ست و ده روونيان ئه جو شى و له ناو ه ندرس و هيوادا شپرز ه ئه بن. جارى وايش هه به ئا گايان له خو يان نامبى نى (تاووس) ه كه يش هه ل ئه گر و له گه ل خو ياندا هه لى ئه په رپتن!...

يه زيد ييه كان ئه مه به رپوزتيكى پيروز دائه نين، له شه وا مو م و چرايه كى زور دائه گيرسي ن، گياى بو ن خوشبش زور ئه سو تين، ئيشك ئه گر و به ديار (تاووس) ه كه وه ئه وه ستن، نه وه ك بيگانه يه ك بيدزى. خاوه ن ماله كه كه (تاووس) ميوانيه تى. به ناوى ريزگرتن له وه وه گا يا خود مانگايه ك سه ر ئه برى. دانيش توانى گونده كه يش نان و چيشتيكى زور بو خو يان دروست ئه كه ن ئه و روزه تير و پر ئه خو ن و ئه خو نه وه و به زموزم ئه كه ن، كه روزه دوايى هات گف تو گو كار ه كان تاووسه كه ئه خه نه وه ناو تووره كه كه ي خو يانه وه^(۲) و روو ئه كه نه گونديكى تر.

(۱) به كار هينانى تاووس له م شپوه يه دا، نه ك هه ر پيچه وانه ي ئاييى زه رده شت ييه كه دژى بت په رست ييه، پيچه وانه ي ئاييى يه زيد ييه كه خو شيبه تى به لام ئه مه سه ر ئه نجامى نه خو تنده وارييه. (ش. ف)
(۲) ئه وى هو ش به سندن بكات ئه وه يه كه ئه م تاووسا نه برتين له ئالا يه ك كه ده رتته ده ست گو تنده كان كه به لگه بى بو ئه وى له لايه ن سه ردارى شتخانه وه نيرراون بو پيتاك و باج كو كرد نه وه. ئالايش له ناو هه موو نه ته وه يه كدا رپزى لى ئه گيرى. (ش. ف)

دزىنى تاووسه كان

هه روه ك له مه و پيش ده رمان خست (تاووس) به لاي يه زيد ييه كانه وه نيشانه يه كه بو فريشته تاووس. هه روه ها ئالا يه كيشه. جا چونكه يه زيد ييه كان به په روزه وه بوو بيپاريزن له بينن و دزىنى له لايه ن بيگانه كانه وه، گه ليك واته وات كراوه له سه ر دزىنى ئه و تاووسا نه و بردنيان بو ماله ده وله مه نده كان، يا خود بو ناوازه گاه (متحف) ه كانى ئه وروپا. به لام تا ئيس تا ئه م و توو ئه زانه له راست ييه وه دوو ربوون. ئه وه نده هيه (فه ريق عومه ر وه هبى پاشا) كه سه ركر ده يه كى توركى (عوسمانى) بووه له سالى ۱۸۹۲دا به خو ي و له شك ره كه يه وه هه لى كوتا وه ته سه ريان تا به زور بيانكا ته وه به ئيسلام. به لام به گو تيان نه كر دو وه. ئه ويش چوار (تاووس) له تاووسه كانى دا گير كر دو وه و نار دونى بو (به غدا). له وى له كو گاي له شكردا پاريزراون. به لام له سالى ۱۹۰۸دا هه ر چوار تاووسه كه يان داو نه وه.

شته پيروزه كانى ترى يه زيد ييه كان

به پتى نووسراوى (عه بده ي ئيبليس) كه هى (نورى پاشا) ي سه ردارى (موصل) ه، له چاخى (عوسمانى) دا، يه زيد ييه كان بيچگه له (تاووس) ه كان، ئه م شتانه شيشان لا پيروزه؛ سه ركه كى تيره كه يان لاي خو يى ئه يانپاريزى:

- ۱- به رانى ئيسماعيل، كه له مس دروست كراوه.
  - ۲- دار ده ستى مووسا، كه له مس دروست كراوه.
  - ۳- مار ده ستى مووسا، كه له مس دروست كراوه.
  - ۴- رست (ته زبيح) ي شېخ ئه حمده دى به ده وى.
  - ۵- شان ه ي ريشى شېخ جنيدى به غدادى.
  - ۶- دار ده ستى شېخ عه بدولقادرى گه يلانى.
  - ۷- تاسى سليمان كه له مس دروست كراوه.
  - ۸- پشتينى شېخ ئه حمده دى په فاعى.
- به لام (صديق الدملاجى) كه خاوه نى نووسراوى (اليزيديه) يه ئه لى: ئيستاكه ئه م شتانه نه ماون و يه زيد ييه كانيش هيجان لى نازانن و ناويشان ناهين. رهنه بووبن و له ناوچووبن.
- ۹- چرايه كى رهنه گاو رهنه نكيشى لاي (ئيسماعيل به گ كورى عه بدى به گ) هه يه، كه خو ي له خيزانى سه روكه كانه، ئه لى ئه مه (شېخ عدى) به كارى هيناوه. يه زيد ييه كانيش ئه چنه سه يرى و وه ك موفه رك ده ستى لى ئه ده ن.
  - ۱۰- چوارچيويه كى په نجره يش لاي (شېخ برىم كورى شېخ رهمه زان) له گوندى بازانى (بحزانى) پاريزراوه. يه زيد ييه كان ريزى زور لى ئه گر، باوه ريان وايه كه (شېخ عدى) له سه رى دانيشتوه.
  - ۱۱- له باه ته هه ره پيروزه كانيش (قاليجه) يه كه هه يه، باوه ريان وايه كه هى (شېخ عدى) يه، له لاي (بابه شېخ) ئه پاريزرى ئه ويش كاتى سه ر لى دانه كانى يه زيد ييه كان ده رى ئه هينى. يا خود كاتى، ته نكانه يان.

نهم پرايه‌خه له‌ناو په‌غدانتيكي كلييل و كلنوم كراودا هه‌ل گيراوه. له پارچه سپياليكي ته‌ستور پيچراوه، له يه‌زېديه‌كان به‌ولاره ناهي‌لن كه‌س بيبي‌نې. له خوربييه‌كي ره‌شي سوورباو دروست كراوه. موزانه هه‌ردوو په‌راويژه‌كه‌ي خواردووه. دريژي ده بست و پانيشي چوار بست و نيوه. هه‌رچه‌نده پرايه‌خكي كونه، به‌لام به‌لاي (صديق دملوجي) په‌وه وايه كه تمه‌ني ناگاته سه‌رده‌مي (شيخ عدي)، كه نه‌مه هه‌شت سه‌د ساله مردووه. بيچگه له‌وه نه‌مهنده سه‌رگه‌رداني به‌سه‌ر يه‌زېديه‌كاندا هاتوه پروا ناكړي كه هيچيان لي مابيت‌هوه!... له‌گه‌ل نه‌مه‌يشا نهم قسه‌يه‌ي (صديق الدملوجي) به‌لگه‌ي نه‌وي تا بچه‌سپي‌ته‌وه دل‌هوه. چونكه له ميژودا به‌هزاران شتي وا كوني هه‌نه و نه كوني و نه سه‌رگه‌رداني نه‌يانتوانيوه له‌ناويان به‌رن!...

سكالي يه‌زېديه‌كان

نهم سكالايه له ۱۸۲۷/۲/۲۸ دراوه به‌فرمان‌ه‌وايي عوسمانی بؤ نه‌مه‌ي له سه‌رياز لي گرتنيان وا‌زيه‌يني: «نيمه كه روله‌ي يه‌زېدين، له‌به‌ر نه‌وي ناتوانين سه‌رياز به‌فرمان‌ه‌وايي بده‌ين، وامان بي باشتره كه له باتي نه‌وه پاره پيشكه‌شي فرمان‌ه‌وايي بكه‌ين، وهك مه‌سيحيه‌كان و جووله‌كه‌كان هزي نه‌ميش كه بومان ده‌ست نادات سه‌رياز بده‌ين زوره له‌وانه چوارده هو پيشان دهبن كه نه‌مانه‌ن:

۱- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زېديه‌ك، گه‌وره بي يان بچووك، ژن بي يان كچ، سالي سځ جار بچي‌ته پيش ده‌مي په‌يكه‌ري (فريشته تاووس) واته له مانگه‌كاني گولان (نيسان) و مشتاخان (ايلول) و په‌له (تشرين ثاني) دا، هه‌ر كه‌سي له‌مه‌دا كه‌مته‌رخه‌مي بكات به‌يه‌زېدي داناري.

۲- نه‌گه‌ر يه‌زېديه‌ك، به‌لاي كه‌مه‌وه سالي جارتيك گوري (شيخ عدي كوري مسافر)، خوا ريز له رازي بگري، سه‌ر لي نه‌دات؛ له (۱۵ - ۲۰ ي مشتاخان) دا؛ به‌لاي نيمه‌وه به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۳- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زېديه‌ك كه هه‌موو به‌يانيا نيكي. له‌كاتي گزنگي رژدا^(۱) جياگه‌يه‌كي په‌نا بؤ خوي بدوزينه‌وه. نه‌وه‌نده‌ي كه هه‌تاوي ليوه بيبي‌نې سه‌ر بؤ رژ بچه‌مي‌نيت‌ه‌وه. نابي له‌ويدا موسلمان ياخود جووله‌كه‌كان يان مه‌سيحي هه‌بي؛ يان هيچ خواناسيكي. نه‌گه‌ر نه‌وي نه‌كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۴- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زېديه‌ك كه ده‌ستي براي هه‌تا هه‌تايي خوي. ياخود پياوي (مهدي). ده‌ستي شيخه‌كه‌ي خوي و پيره‌كه‌ي خوي ماچ بكات. نه‌گه‌ر نه‌وي نه‌كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۵- نه‌مه‌ش كاريكه كه به‌پي ناييني نيمه دروست نيبيه: هه‌رچه‌ند موسلمان‌ه‌كان به‌يانيان نويز نه‌كهن نه‌لن «اعوذ بالله من...» جا نه‌گه‌ر يه‌كيكي له نيمه نه‌وي گوي لي بي. يان نه‌بي نه‌وه كه‌سه بكوزي كه نه‌وه به‌ده‌ميا دي يان نه‌بي خوي بي به‌كوشت بدات هه‌ر كه‌سي نه‌وه نه‌كات به‌خواناس دانه‌نري.

۶- كه يه‌كيكي له نيمه مري پيويسته براي هه‌تا هه‌تايييه‌كه‌ي و شيخه‌كه‌ي و پيره‌كه‌ي بينه سه‌ر لاشه‌كه‌ي. يه‌كيكي له گفوتوگوار (قوال) ه‌كانيش نهم واژه‌يه‌ي نه‌دات به‌گويدا: (نه‌ي نه‌وه كه‌سه‌ي كه

(۱) بيگانه‌كان نهم به‌رژ په‌رست نه‌ميرن له‌سه‌ر يه‌زېديه‌كان. به‌لام له راستيدا په‌رست نيبيه. ريزگرته: كه پيويسته هه‌موو زرده‌شتييه‌ك ريز له‌ناو و با و ناگر و چرا و گل بگري. (ش. ف)

كړنوش بؤ فريشته تاووس) نه‌كيشيت، تو به‌و نايينه نه‌مريت كه نه‌وي نه‌پيره‌رستيت له‌سه‌ريه‌تي. مه‌به‌سم ناييني نه‌وه خوا گه‌وره‌يه‌يه كه پي ناييني (فريشته تاووس)^(۱) نه‌ك نايينيكي تر جا نه‌گه‌ر يه‌كيكي هاته سه‌رت و پي گوتيت بيبيته به‌ئيسلام؛ يان به‌مه‌سيحي ياخود به‌جووله‌كه‌كان. يان به‌نايينيكي تر. باوه‌ري بي نه‌كيت و په‌يره‌وي. نه‌كيت. چونكه نه‌گه‌ر تو له ناييني (تاووسي فريشته) به‌ولاره كه خوي بؤ نه‌چه‌مي‌نيت‌ه‌وه نايينيكي تر بناسيت و په‌يره‌وي بكه‌يت؛ به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۷- نيمه شتيكمان هه‌يه پي ناييني (موفه‌ركي شيخ عدي). كه نه‌ويش بريتيه له‌وه گله‌ي كه له گوري شيخ عدي نه‌په‌نين. جا هه‌ر يه‌زېديه‌ك هه‌نديكي له‌وه گله‌ي له‌وه گله‌ي خوي هه‌لنه‌گرتي و هه‌موو به‌يانيه‌كيش توزيك له‌وه گله‌ي نه‌خوات به‌خوانه‌ناس دانه‌نري. هه‌ر كامه‌يكيشمان مرد و نه‌وه گله‌ي پيروزي بي نه‌بي به‌خوانه‌ناسييه‌وه نه‌مري.

۸- پيويسته له‌سه‌ر نه‌وانه‌ي كه رژووه نه‌گرن. تا له نيشتمانه‌كه‌ي خوياندا نه‌بي رژووه نه‌گرن. چونكه پيويسته له‌سه‌ريان له هه‌موو به‌يانيه‌كي رژواني رژووه‌گرتندا بچه‌مالي شيخ ياخود پيره‌كه‌كان و له‌ويدا ده‌ست بكه‌ن به‌رژووه‌گرتنه‌كه‌كان. هه‌روه‌ها نيواره له مالي يه‌كيكي له‌وه دوواندا رژووه‌كه‌كان بشكي‌ن. كه له‌ويدا مه‌يه پيروزيه‌كه‌ي شيخ ياخود پيره‌كه‌كان نه‌خونه‌وه^(۲) هه‌ر كه‌سيكيان جامي دوو جام له‌وه مه‌يه نه‌خواته‌وه رژووه‌كه‌ي به‌چي ناگات نه‌وه كه‌سه‌ش به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۹- نه‌گه‌ر يه‌زېديه‌ك كوچي كرد بؤ شاريكي بيگانه و به‌لاي كه‌مه‌وه ساليكي له‌ويدا مايه‌وه نينجا گه‌رايه‌وه نيشتمانه‌كه‌ي خوي ناتواني جاريكي تر له‌وه گله‌ي نه‌كه‌ي خوي بڅيته‌وه. كه‌سيش له نيمه ژني ناداتي ماري بكات. هه‌ر كه‌سيكيش له نيمه نه‌وي كرد به‌خواناس دانه‌نري.

۱۰- نه‌مه له باهت پوښاكوه‌يه. هه‌روه‌ك له به‌ندي چواره‌مدا گوتان هه‌ر يه‌زېديه‌ك برايكي هه‌تا هه‌تايي هه‌يه هه‌روه‌ها خوشكيكي هه‌تا هه‌تايي هه‌يه. كه يه‌كيكيشمان كراسه‌كه‌ي خوي نه‌دروي، له خوشكي هه‌تا هه‌تايي به‌ولاره نابي كه‌سي تر مليونه‌كه‌ي بري. جا نه‌گه‌ر خوشكه هه‌تا هه‌تايييه‌كه‌ي نه‌وه مليونه‌ي بؤ نه‌بري، نابي كراسه‌كه‌ي له‌به‌ر بكات. نه‌گه‌ر هاتوو نه‌وه كراسه‌ي له‌به‌ر كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۱۱- نه‌گه‌ر يه‌زېديه‌ك كراسيكي ياخود شتيكي تازه‌ي دروست كرد و له ناوه پيروزيه‌كه‌ي ناو قسنه‌كه‌ي (شيخ عدي) دانه‌يشت نابي له‌به‌ري بكات. هه‌ر كه‌سي وا بكات به‌خواناس دانه‌نري.

۱۲- نابي نيمه به‌رگي شين له‌به‌ر بكه‌ين. نايشتوانين به‌شانه‌ي موسلمان ياخود گاور يان جووله‌كه‌كان

(۱) به‌لام من له روشنيران يه‌زېديه‌كانم بيستوهه كه (تاووسي فريشته) به‌سه‌رزي فريشته‌كان و خوشه‌ويستي خوي تاك و ته‌نيا دانه‌نن نه‌ك به‌خوا، واتا (تاووسي فريشته) هه‌رچييه‌ك بكات به‌ناوي خوي خويه‌وه نه‌يكات نه‌ك به‌ناوي خويه‌وه كه تافه‌ريده‌كراوتيكي نه‌وه. (ش. ف)

(۲) مه‌ي خوارنده‌وه له ناييني زرده‌شتيدا به‌گونه دانه‌نري. نهم زرده‌شته نه‌چي‌ته‌وه سه‌ر ناييني پيش زرده‌شتي؛ كه بريتيه له سروشت په‌رستي. (ش. ف)

سهرمان دابهينين. نايشتوانين سهرمان به گوتزاني خوانه ناسيتك بتاشين تا به ناي پيروزي (شيوخ عدي) نه يشوين جا هر كه ستيكمان نه وهی کرد به خوانه ناس دائه نري.

۱۳- نايي هيچ به زيديهك بچيته پيشاو يا خود گه رماو (حمام) نايشي كه وچك يا خود كاسه يه كي وا به كار بهيتني كه موسلمانتيك، يا خود بي تايينتيك به كاري هيتا بي.

۱۴- هر چي له بابت خوارده مه نيشه وهيه؛ له ناوه ند ئيمه و خاوه ن تايينه كاني تر دا جياوا زييه كي زور هه يه. چونكه ئيمه نه ماسيمان پي نه خورئ؛ نه ناروو (خيار)، نه بامئ؛ نه كوله كه، نه فاسوليا، نه كه له رم، نه كاهوو.

سهرۆكي تيره يه زيدي	سهرۆكي تيره يه زيدي
سهر كرده ي شيوخان	له ناوچه ي شيوخاندا
حوسين	شيخ ناسر
سهرۆكي گوندي مام ره شان	سهرۆكي گوندي بيان
سليمان	حوسين
سهرۆكي گوندي خه تاره	سهرۆكي گوندي موسه كان
ئه يوب	مراد
سهرۆكي گوندي ده هكان	سهرۆكي گوندي خورزا
حوسين	نهرمو
سهرۆكي گوندي باقه سره	سهرۆكي گوندي خو شابا
علي	الياس
سهرۆكي گوندي بعشيقه	سهرۆكي گوندي كاباره
علو	كوچك كسو
سهرۆكي گوندي سينا	سهرۆكي گوندي عين سفني
عبدو	كركو
سهرۆكي گوندي كه به رتوو	سهرۆكي گوندي قصر يزدين
طاهر	شيخ خبزو ^(۱)

ليته دا به زيديه كان قسه كانيان زور له راستيه وه دوورن. چونكه باوه رييه كانيان ناگاته نه وه نه ندا زانه ي كه نه وان پيشانيان داوه. نه وان مه به سيان نه وه بووه كه له سهر بازي پزگار ين. به لام فه رمانه وايي تورك ههر به ئيسلامی دانان؛ نه ويان نووه ي لي په سندن نه كردن. دوايي بوو به گيرو گرفتنيكي زور گرنك و گه وره له به رده م فه رمانه واييدا؛ نه وانيش پي كه وتنه تنه گانه يه كي ههره گه وره وه.

(۱) نه م سكالايه له نووسراوه كي (موسيو ف. نوا) وه گورا وه ته سهر زماني عه رهي، منيش له نووسراوه كي (صديق الدملوجي) م وه رگرتوه كه ناي (اليزديه) يه. به لام له وه بي گومانم كه ده ستكار به يه كي زوري تيا كراوه. به تاييه تي له سه رچاوه ي دوژمنه موسلمانه كانيانه وه وه رگيراوه كه توركه كاني عوسمانين. (ش. ف)

ره وشت و خووي به زيديه كان

ناهنگ و زه ماونه

به بونه ي جه رته تايينيه كانيانه وه، كه به جگار زورن، به تاييه تي له كاتي سهر دان له گوري شيخ و پيره كانياندا؛ ههر وه له كاتي ژنه يناندا به زيديه كان ناهنگ و زه ماونه نه گيترن. له ناهنگي ژنه يناندا دانيش تواني گونده كاني دراوسيشيان له گه ل هي گونده دووره كاندا كو نه بنه وه و تا سح شه و سح رور نه دن له ده هول و زورنا. كه شاييش گهرم بوو كوران و كچان ده ست نه كهن به ره شبه له ك و هه لپه رين: به زيديه كان چ به مه ي خوار دنه وه، چ به شاييه كه نه كونه خوشي و كامه رانييه وه؛ سه رخوش نه بن بيتجگه له وه ده ست نه كهن به گره وي نه سپ تاودان؛ كه موسلمانه كانيش له مه دا هاويه شيبان نه كهن.

هه لپه ركئ و سه ما كردن پر به دلئ ئافره ته كانيانن. چ به تاك تاكي چ به كو مه له سه ما نه كهن، هي وايشيان تيا هه يه كه له سه ما كردندا زور شاره زان له گفتوگو كاره كانيانه وه كه له هونه ري هه لپه ركئ و سه ما دا ده ستيان هه يه فيري ره شبه له ك و هه لپه رين و سه ما كردن نه بن. چه ند كچيكيان كو نه بنه وه و به كو مه له؛ به ده نكيكي كاريگر و ناسكه وه گوراني نه ته وه ي نه لئين؛ كار له دل و ده روون و ميتشكي پياوان نه كهن. به لام نايي هيچ موسلمانتيك له وي بي و گوتيان لي بگرئ.

كاتي كه تاووسه كانيش نه گه نه ناو دي؛ لاديه ييه كان ده ست نه كهن به به زم و شايي. له كو رتيكي پان و فراواندا به كو مه له و به ته نيا ده ست نه كهن به سه ما و هه لپه رين. شاييه كان به زوري له و سالانه دا نه كرين، به بونه ي ژنه ينانه وه، كه ده گل و دانيان برشتي باش بي. چونكه نه گه ر وانه ي به زيديه كان ده ره قه تي نه و پاره به خت كردنه نايه ن.

هيواي دواورژ

به زيديه كان به هيواي نه و رور نه كه له ده ست زورداريي و به دكرداريي موسلمانه كان پزگاريان بي و بكه ونه سه روت و ئاسايش و كامه رانييه وه. ژيانتيكي سه ره رزانه و پوخته رابو ترن. باوه ريان وايه كه رورتيك له رورن دي رورگار به ده ميانه وه پي نه كنه ني، (به زيدي كوري معاويه) له ئاسمانه وه ديته خواره وه بو سه ري زه وي و كاروباري جيهان راست نه كاته وه و سه ريشيان به رز نه كاته وه.^(۱) ههر كه سي په پره وي بكات سه ري نه خات، ههر كه ستيكيش سه ركيشي بكات له ناوي نه بات.

سه ردار، نه بيتته فه رمانداري ده ست به ره لئلاي به چنگ به سه ر خاكي به زيدي چاوه ريان كراوه وه. ههر چي نه ته وه يه كه هه يه له سه ر زه وي دا نه كونه ژير ده ستiane وه به زيديه كانيش تو له ي خو يان له دوژمنه موسلمانه كانيان نه كنه وه، ههر وه ك (به خت نه سر) با پيريان تو له ي له جو له كه كان كرديو وه. پس سه رداره كان نه بنه كار ده به ستي سه رداري (امير). (پيبره كان و شيخه كانيش نه بنه سه رداري. گفتوگو كاره كانيش نه بنه پياواني راسپيترراوي (كوچهر) هكانيش نه بنه پاره كو كه ره وي. هه ژار

(۱) اليزديه: صديق الدملوجي. (ش. ف)

(فەقىر)ەكانىش ئەبنە سەربازى. (باعذرە)يش ئەبىتتە پايتەختى ئەو فەرمانرەوايىيە شارى (شام)يش ئەبىتتە شارى ھەرە گەوردى خاكى يەزىدى. ديارە ئەم باوەرەنەيان لە تاو زۆرۆستەمى موسلمانەكان ھاتووتە مېشكەو. ھەر بەو ئاواتەيشەو ئەژىن كە سەرلەنوئى پاىەى گەوردەيى (ئەمەوى)يەكان زىندوو بگەنەو. (۱)

كريف چىيە؟!

(كريف) بەدۆست و برادر ئەلین. يەزىدییەكان كريفیتىيان زۆر بەگرنگ گرتووه. ھەرۆهكو يەزىدییەك و يەزىدییەك ئەبن بەكريف. ئەگۆنجى يەزىدییەك و سولمانىكىش بىن بەكريف ئەویش ئەو پىك دئ كە يەككىيان منالى ئەوى تریان بخاتە باوەشى خۆبەو لە كاتى چووك برىنيا ئەوان بەو ئەلین «كريف خونى» و اتا دۆستى خوتنى. يەزىدییەكە پر بەدل ئەم دۆستايەتییە ئەپارتىزى و خۆشى لەپىناويا بەخت ئەكات. ئەگەر كريفیتىيەكە كەوتە ناوئەند دوو يەزىدییەو، ھەتا پىنج پشتیش نەویدان وەك براى شیرى دانه نرین.

لە (شېخان)دا كريفىتى ناوئەند موسلمانەكان و يەزىدییەكان كزىوو وەك خۆى نەمايەو. تاوانىش ئۆپالى بەئەستوى موسلمانەكانە. نەك يەزىدییەكان. بەلام لە (سنجار)دا پىچەوانەى ئەوئ ھەردوولايان ریز لە دۆستايەتییەكەيان ئەگرن و يارمەتییەكەتر ئەدەن و سەر و سامانى يەكترىش ئەپارتىز.

كەنەفت كەردن

مەبەس لەم كەنەفت كەردنە، پاراستنى ئايىنى يەزىدییە، لە دەستكارى كەردن و شكاندنى فەرموودەكانى و ترساندى نەتەوئەى يەزىدییە لە شكاندنى بەندەكانى ئايىنەكەيان. ھەر سەردار (ئەمىر)ەكان ئەتوانن ئەم دەسەلاتە بەكاربەتەن، سەردار لە كەس كۆ بكاوتە ھەر كەسكى كەنەفت كەرد، لە ھەموو مافىكى شارستانىتى و ئايىنى خۆى بەش پراو ئەمىنیتەو. بەچاوى سووك سەرى ئەكەن. تەنانەت ژن و مندالى خۆشى خۆيانى لئ دوور ئەخەنەو. ھەتا ئەمىر، ياخود سەردارى يەزىدییەكان نەبەخشى لە دەست ئەو سزايە رزگارى نابى. سەردارەكان لە پاش كزبوونيان ئەم فیلەيان دۆزىيەو ئەویش بۆ گىرانەوئەى ھىز و دەسەلاتى خۆيان.

موفەرک

ئەم موفەرکە ئەوئەندەى مورويەك ئەبى؛ گفوتگۆكارەكان لە گلكەى سەر گۆرى (شېخ عدى) دروستى ئەكەن. پاشان لە كاتى ھاتنى يەزىدییەكاندا بۆ ریزگرتنى تاووسەكان، بەديارى ئەيانەنئ. پىويستە ھەموو يەزىدییەك يەككە لەم موفەرکەنەى پى بى، تا لە تەنگانەدا خۆى پى بپارتىزى.

(۱) رەنگە (صديق الدملوجى) ئەم سەرگوروشتەى لە نووسەرانى بىگانە ياخود لە بۆرە پىوانى نەخوتىدەوارەو ھەرگرتى. ئەگىنا رۆشنىيرانى يەزىدى ھەر خەو بەكوردايەتییە خۆيانەو ئەبىن، (شېخ ھەسەن)يش ھەر وای كەردووه. (ش. ف)

پىويستە بەيانيان و ئىواران ماچى بكات. جارى وا ھەيە بەھۆى ئەم موفەرکەو دوو ھۆزى بەگۆرەكدا چوو، شەر ئەوئەستىن و ئەو شەر وەستاندەى خۆيان ئەپارتىز. ئەمەيش بەو جىبەجى ئەبى، ھەر ھۆزە (موفەرک)ەكەى خۆى ئەدا بەوى تر. بۆ ئەمەى لەو دلىيابى كە جارىكى تر بەگۆرە ناچىتەو، جارى وايش ھەيە (موفەرک)ەكە، پىچەوانەى ئەم مەبەسە كار ئەكات، وا ئەبىتتە نىشانەى كوشتار دەست پى كەردنەو. ئەمەيش كاتىك روئەدات كە ھەر ھۆزە موفەركى خۆى لەوى تر بسىتتەو.

ئەگەر دۆزمنىك بەسەر دۆزمنىكى خۆيدا سەركەوت، و زانى دۆزمنەكەى خۆى ئەو موفەرکەى ھەلگرتووه، لەوانەيە ھىچ نازارىكى نەدات، لەبەر ریزگرتن لە موفەرکەكە؛ ئەگەر باوك و برا و كورپشى كوشتبى، ھىچى لئ ناكات. ئەم رەوشتە زۆتر لەلای يەزىدییەكانى (سنجار) باو.

بەم رەنگە (موفەرک) ئەبىتتە ھۆى پاراستنى ئارام و ئاسايش و ئاشتى و بەھىزكردنى كۆكى و برايتى كە ھىچ ھىزىكى تر ئەوئەى لە دەست نايەت.

يەزىدییەكان ئەو رەوشتەيان لا باو نىيە كە لە باتى كەسىكى كوزراويان پارە وەرگرن. ئەوان ئەو بەترسۆكى و بى دەسەلاتى دانەنئ. باوەرەيان واىە كە (شېخ عدى) بەرەستى كەردووه. گۆرپەنەوى موفەرک لەلایەن ھەموو يەزىدییەكەو ئەكرى.

ئەوى پىرۆز

يەزىدییەكان كە منالىان ئەبى ھەوت رۆژ لەو ئاوه پىرۆزەى كە لە گۆرستانى (شېخ عدى) داىە ئەيشۆن، بۆ ئەمەى لە پىسى مندالدىن پاك بىتتەو. ھەرۆھا ھەر شتىكىش كە دەستى موسلمانەكانى لئ كەوتى لەو ئاوه پىرۆزەدا ئەيشۆن و پاكى ئەكەنەو. بەلام ئىستا ئەم رەوشتە كزبووه، لە ترسى ئەوئەى منالەكان بەو ئاوه ساردە بمرن.

چووك برىن

لە پاش لە داىكبوون بەھەوت رۆژ چووكى كورەكانيان ئەبى (۱) ھەندى جارىش لە پاش دوو سال واپان لئ ئەكەن. بەپىتى قسەى (صديق الدملوجى) خاوەنى نووسراوى (اليزىدیه)، يەزىدییەكان ئەم رەوشتەيان لە ئىسلامەو ھەرگرتووه.

ژن زۆر ھىنان و بەرەنلا كەردن

بەپىتى ئايىنى يەزىدى پىواو ئەتوانى تا چوار ژن بەپىنئ. ھەر كاتىكىش ويستى ئەتوانى بەرەنلايان بكا. ھەرچى سەردارى يەزىدییەكانە، ئەویش ئەتوانى، چەند ژنى بوئ، لە سنورى ئايىنيدا ماردى بكات. بەلام ناتوانى ھىچيان بەرەنلا بكات. چونكە ناشى كەس لە پاش ئەو ماردەيان بكات. پىويستە ئەو ژنانە، ھەر لەناو مالى سەرداردا بىننەو تا ئەمرن. تەنانەت لە پاش مردنى مێردەكانىشيان ناتوان شوو بەسەردارى تازە بگەن، يەزىدییەكان ئەو ژنە سەردارانە بەدايكى خۆيان دانەنئ. وەك داىكى

(۱) چووك برىن: (خەتەنەكردن)

خۆشيان بانگيان ئەكەن، بام لە ئەمەنیشدا لەوان بچووكترين.

جا ھەر ئەوئەندە پىياوھە بەژنەكەى بلتى: بەرەللام كرديت^(۱). ياخود پىتى بلتى تۆ شىخى منى، تۆ پىرى منى. ژنەكە بەبەرەللاكراو دائەنرانى. لەگەل ئەوئەيشا ھەر كاتى رىتكەوتنەو، ئەتوانى مارهى بكاتەو، بام لە سى جار پترىش بەرەللاى كرديت. بەلام چىنى ئايىنى، كە خۆشيان بەچىنىكى ناوازە و جىباواز دائەننىن؛ رىز لەو برىارى بەرەللاكردنە ئەگرن ئەگەر سى جار لەسەرىەك بەسەر زمانى مېردەكەدا ھاتىن مارهى ناكاتەو. ئەوئەيش لای يەزىدىيەكان باو نىبە كە پىياوئ ژنەكەى خۆى بەرەللاكردبوو، پەنا بەرپتە بەر پىياوھ ئايىنىيەكان، بۆ ئەمەى برىارى گىرانەوئەى ژنەكەى بۆ بەدەن تا مارهى بكاتەو. لەمەدا يەزىدىيەكان پىچەوانەى ئىسلامن. يەزىدىيەكان گوئى نادەن، مارهى بەرەللاى. ژن و مېرد وەك يەك لە جىباوونەوئا ئازادن... پىياو لەوئە دلتيا نىبە كە دەستىكى ناپاك بکەوئتە ناوئەند خۆى و ژنەكەىوھ و ژيانى ژن و مېردىيان لى تىك بدات. ئەمەيش لەوئە پەيدا بوو كە شىوئەكى ئايىنى و فەرماندارىيان نەداو بەژن مارهكردن؛ تا ژن لە جىباوونەوھ لە مېردەكەى خۆى بەرەست بكات. بەواتايەكى تر رىز لە سەرىەستى زۆرتر ئەگرن.

ئەوئەندە ھەيە ئەم بارە لە (شىخان)دا گوڤاوه و بەرەو چاكى ئەچىت. چونكە زۆر جارى وا ھەيە پىياو و ژنەكە دىنە كن دادگەرى ئايىنى و لەسەر دەستى ئەوا يەكتىرى ماره ئەكەن، نەوئەك ژيانى خىزانى يان لەوھ دواتىك بچى يان تىك بدرى. ديارە ئەمەيش ھەنگاوىكى تازەيە بەرەو پىشكەوتن ئەنرى لە ئايىنى يەزىدىدا، كە ھەموو دەم ئامادەيە بۆ گوڤان و گەشەكردن.^(۲)

خۆشيان

ھەموو يەزىدىيەك، پىيوستە لەسەرى، لە دواى جووت بوون لەگەل ژنەكەيدا، خۆى بشوات، يەزىدىيەكان خۆيان لە خۆياندا ھەز لە پاكى و خاوينى ئەكەن. ھەر ھىچ نەبىن ھەفتەى جارىك خۆيان ئەشۆن بەبۆنەى جەژنەكان و پەيداىبونى كەشەكان و، سەرلېدان لە گوڤى (شىخ عدى) يەوھەرەھا بەبۆنەى كۆچ كوردنەوھ بۆ جىگايەكى دور، بەتايبەتى لە رۆژانى رۆژووگرتنەياندا يەزىدىيەكان ھەموو يان خۆيان ئەشۆن. ھەرچى ئافرەتەكانىشيانە، ئەم رەوشتە جوانە زۆرتر ئەپارتىزن.

كە ژن لە كاتى مندالبونىيان، ياخود نۆرەى خوين پزانى بى يا مندالدانى ھاتىن، پىياو نابىن توخنى بکەوئ، بەنيازى جووت بوون. ماوھى پاش منالبونەكەيشى چل رۆژە، كە تەواىبوو و ژنەكەيش خۆى شت، ئەوساكە رى بەپىياوھە كە دراوھ بەنيازى جووتبوونەوھ توخنى بکەوئ.

براىەئى نا سەر بۆ رۆزى پاش مردن

رەوشتى يەزىدىيەكان واىە، ھەموو يەزىدىيەك ئەبى، براىەك و خوشكىك لە چىنى ئايىنى بۆ خۆى ديارى بكات، كارى خۆى بەرەو رووى ئەوان بكاتەو، لە رۆزى پاش مردنیشدا ئەو دوانە بۆى بپارپنەوھ لە خوا كە بىبەخشى لە گوناھەكانى و بەنيازى خۆيشى بگەيەنى. پىيوستە ھەموو بەيانىانىك دەستى ئەو خوشك و براىەى خۆى بگوشى و خۆشەويستىشيان لەگەلدا بنوئىن. ھەر كاتىك كراسىكى بۆ خۆى دورى، ئەبى خوشكە تا سەرەكەى مليوانەكەى بۆ ھەل بدرى. لە كاتى مردنیشيا پىيوستە خوشك و برا تا سەرەكانى لەسەرى راوہستن و يارمەتییى (شىخ) و (پىرە)كەيشى بەدەن لە لەش شتن و پىچانەوھى لەشيا بەسىپال. ئەمەيش لای يەزىدىيەكان باوھ: كە مىلوانى كراسەكانىيان ئەبى خرىپى چ ژن بى چ پىياو لەمەيشدا ئەچنەوھ سەر رەوشتى زەردەشتىيەكان.

مردوو شتن

يەزىدىيەكان لاشەى مردووھەكانىيان ئەشۆن، ھەندى جار بەئاوى گەرم و سابوون. ئەوان لەمەدا لە ئىسلامەكان ئەكەن بەلام لە دەست نوئى پىشتنا لە ئىسلامەكان ناكەن. ئەوى مردووھەكە ئەشوات (شىخ)كەى و (پىر)كەيەتى. خوشك و برا تا سەرەكەيشى يارمەتییان ئەدەن (شىخ)كەيشى ھەندى پارانەوھى بۆ ئەكات، لە كاتى شتنيا.

مردوو ناشتن

كە لە شتنى مردووھەكە ئەبنەوھ، ھەموو كوئىكى لەشى بەلۆكە ئەگرن. تۆزى لە خۆلى گوڤى (شىخ عدى)يش لەسەر ناوچەوان و چاوەكانى دائەننىن. بەرەو رۆژھەلاتىش ئەينىن^(۱) لە رۆزى يەكەم و دووھم و سىبەم و چل و ھەوتەمى پاش مردنیشيا لەبەر گىيانى ئەو پارە و خاوردەمەنى و بابەتانى تر ئەبەشەوھ بەسەر ھەژاراندا. ژمارەيەكى زۆر مەر و مانگاش سەرئەبرن و ئەيدەن بەھەژاران و داموان.

وا باوھ لای يەزىدىيەكان كە مردووھەكە بەسىپالتيكى دەستكردى خۆمالى بپىچنەوھ. نابى ھىچ سىپالتيكى تر بۆ ئەم مەبەسە بەكاربەئىرى. بەلام ئىستاكە ئەو رەوشتەيان بەرداوه. چونكە ھەموو دەم ئەو سىپالە خۆ كوردەيان دەست ناكەوئ، كە كەم دروست ئەكرىن و كەمىش بەكارئەھتيرىن.

رەوشتى يەزىدىيەكانى (سناجار) واىە، ژن بى يان پىياو، كە مرد، قش و پرچى ئەبرن و بەكىلى گۆرەكەيەوھ ھەلى ئەواسن تا ئەرزى و لەناو ئەچى. ھەر كىچى لە ھەرەتى شووكرندابى؛ ياخود تازە شووى كرديت، جوانترىن بەرگى خۆى لەبەر ئەكەن، ئىنجا ئەينىن. ھەندىكىيان بەخشلىش ئەى رازپننەوھ، ئىنجا تەنگى بۆ ئاگر ئەدەن.

ھەنىكىشيان رەوشتىيان واىە، كە مردووھەكە مرد جلوپەرگەكانى لەبەر ئەكەن؛ ئىنجا ئەينىن. كە ناشتىشيان ئەيخەنە ناو پىچەفېكەوھ كە لەناو گۆرەكەدا داياناوه.

(۱) لەم رەوشتەياندا چوونەتە سەر ئايىنى رۆژپەرسىيى ھەرەكۆنەيان. (ش. ف)

(۱) واتە: تەقلاقمدايت.

(۲) شىربايى وەرگرتن وەك لەناو كورده موسلمانەكانى لادىدا باوھ لەلای يەزىدىيەكانىش باوھ. بەلام لەم دوايىبەدا نرخی شىربايىيان كەم كردهوھ. (ش. ف)

په‌شویان له پاش ناشتن

خو ته‌گه‌ر مردووه‌که خاوه‌ن سایه و پایه‌بې و پیاوړیکې گه‌وره‌بې، له دار په‌یکه‌رټکی بو ته‌کهن، کام جلوپه‌رگی باش و ناوازه‌به نه‌ووی له‌بهر ته‌کهن، پاشان نه‌و په‌یکه‌ره له شو‌تینیکې به‌رز دانه‌نېن و له‌م لا و لای کوته‌بهنه‌وه. گفتوگوکاره‌کان گوزانیه‌کانی خو‌بان له‌بهرده‌میا نه‌لین. نافره‌ته‌کانیش له خو‌بان نه‌ده‌ن و شینی بو ته‌کهن. به‌تاوازیکی شیرین و کاریگه‌ره‌وه بو‌ی نه‌لاویننه‌وه. هه‌تا سې روژ له‌سه‌ریه‌ک هه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌و مردووه ته‌گېر نه‌وه. به‌لام ته‌گه‌ر مردووه‌که هه‌ژار و ده‌سکورت بو، گفتوگوکاره‌کان هه‌ر نه‌ونده‌کاره نایینه‌یه‌کان دهر باره‌ی جیبه‌جی ته‌کهن تا نه‌نیژرئ. که‌سوکاری مردووه‌که ناو به‌ناو دینه‌ سهر گۆره‌که‌ی و به‌سه‌ریا ته‌گرین.

مردو و لای یه‌زیدیه‌کان ریزی زور لئ ته‌گیرئ، به‌لام که پرسه‌که‌ی ته‌واووو زور بو‌ی ناگرین. هه‌رچه‌نده ناویشی نه‌هېتن؛ له خوا ته‌پارټنه‌وه که له گونا‌هه‌کانی خو‌ش بئ. له شه‌وه جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان‌دانان و چیشتی بو‌ی دروست ته‌کهن و نه‌یبه‌نه سهر گۆره‌که‌ی، له وټی دانه‌نېن و ته‌گه‌رټنه‌وه بو‌ی ماله‌وه. که سهر له‌به‌یانی هاتنه‌وه بو‌ی نامانی چیشته‌کان بیسه‌نه‌وه مالتی، بو‌یان دهر ته‌که‌وئ که هیچ خوارده‌مه‌نیسه‌کیان تیا نه‌ماوه. به‌م جوړه یه‌زیدیه‌کان له ریگای ریزگرتنی مردووه‌کانیانه‌وه، ده‌ستی هه‌ژاران ته‌گرن و یارمه‌تیبیان نه‌ده‌ن.

گۆری پېشه‌وا و شیخه‌کانیان

«یه‌زیدیه‌کانیش وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن نایینه‌کانی تر، هېشتا له ده‌ست ریزگرتن و په‌رستنی پیاوه گه‌وره‌کانیان رزگاریان نه‌بوو به‌پتی به‌قسه‌ی هه‌ندئ بېگانه که نه‌چنه سهر گۆری نه‌و پېشه‌وا و شیخانه‌یاتن، پروایان وایه که خاویه‌تی له ناویاندايه^(۱)، له‌بهر نه‌و له‌بېان ته‌پارټنه‌وه که لای (فریشته تاووس) بو‌یان بېارټنه‌وه تا لیبیان خو‌شې و له دهر و سهرگه‌ردانی بېانپارټنئ». نه‌بئ هه‌موو یه‌زیدیه‌ک، گۆریک له‌و گۆرانه بو‌ی خو‌ی دیاردی بکات، که ئیواران و به‌یانیان سهری لئ بدات و به‌هه‌ر چوار لایدا بسوورټنه‌وه و لیبی بېارټنه‌وه که خو‌شی بو‌ی و یارمه‌تیبی بدات و بو‌ی بېارټنه‌وه له خوی گه‌وره که بیسه‌خش و بېارټنئ له دهر و سهرگه‌ردانی^(۲) له‌بهر نه‌وه هه‌موو نیشته‌جیبه‌کی یه‌زیدی له‌و گۆرانه‌ی تیا یه. نه‌م گۆرانه زورن؛ له ژماره‌ نایه‌ن، سه‌یر نه‌ویه هه‌ندیکیان له‌سه‌ر نایینی یه‌زیدی نین. بېجگه له‌وه یه‌زیدیه‌کان ریز له هه‌ندئ دار و په‌ردویش ته‌گرن. جیگا گرنه‌گه‌کانی نه‌م گۆرانه (لالش) و (عین سفنی) و (بعشقه) و (بحزانی) و (گونده‌کانی سه‌رشاخی سنجانان). نه‌م گۆرانه هه‌ندیکیان وه‌ک خه‌سته‌خانه به‌کاری چاک‌کرده‌وه‌ی هه‌ندئ نه‌خوشیش دین!...

له‌م شو‌تینه‌واری گۆرانه له هه‌موویان گرنه‌گر به‌لای یه‌زیدیه‌کانه‌وه په‌رستگای (شیخ عدی) یه. نه‌م

(۱) به‌لام له راستیدا یه‌زیدیه‌کان شیخه‌کانیان نا‌په‌رستن به‌خوایشیان نازانن. ته‌نیا ریزبان لئ ته‌گرن. (ش. ف)

(۲) نه‌م په‌وشته له‌ناو کورده ئیسلامه‌کانیشدا هه‌یه. به‌لام پېچه‌وانه‌ی نایینی پاکي ئیسلامه. هه‌روه‌ها پېچه‌وانه‌ی نایینی پاکي زه‌رده‌شتیه. (ش. ف)

په‌رستگایه که‌وتوته ناو چپای (لالش) وه‌که به‌هه‌شتیه‌که له به‌هه‌شته‌کانی کوردستان. جیگایه‌کی پر له دار و دره‌خت و چیمه‌ن و لاله‌زار و کانیاوی سارد و سازگار و کزه‌بای فیتکه له هاویناندا هه‌ر که پیاو گه‌یسته سهر (پری سیرانئ) نه‌بئ پیتلاوه‌کانی خو‌ی دا‌کهنی چونکه گه‌یشتوته ناو جیگای پېروژ. له‌ویوه به‌ناو دارستان و چروچنوردا نه‌روات: تا ته‌گاته سهر گۆری (شیخ عدی). یه‌زیدیه‌کان هه‌موو سالتیک نه‌چنه سهردانی نه‌م گۆره به‌ناوی (حج) وه. به‌پیتلاوه‌وه به‌ناو نه‌م شو‌تینه‌دا نارون. توخنی ژنه‌کانی خو‌بان ناکه‌ون. مه‌ی ناخونه‌وه هیچ دارټیکیش نا‌په‌نه‌وه. ته‌نیا به‌شی چیشته‌خانه‌ی (شیخ عدی) نه‌بئ. په‌له‌وه‌ر و ناسکه کینویش ناکوژن به‌جوړیکې تیکرایي هه‌رچی که‌وتیته ناو (لالش) وه به‌لایانه‌وه به‌رز و پېروژه. ناوی پېروژیش له‌ناو ژووریکدا هه‌ل ته‌قولئ، که له‌وی چووه دهره‌وه به‌پېروژ دانانئ، هه‌موو شتیکی تیا نه‌شو‌رئ.

هه‌موو شه‌ویک مجبوره‌کان چرا له باره‌گای (شیخ عدی) دا و له گۆرستانه‌کانی ناو لالش و ریگاکانی رووه‌و گۆری (شیخ عدی) دا و له‌سه‌ر که‌له‌به‌رده‌کان و ساختمانه‌کان دا ته‌گیرسینن. شه‌وانی جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان نه‌م چراخانه زورتری لئ دئ... ئیره‌یش به‌لای یه‌زیدیه‌کانه‌وه (کعبه) یه‌که بو‌ی خو‌ی، که نه‌ک هه‌ر گۆری (شیخ عدی) باره‌گای گه‌لیک له شېخه‌گه‌وره‌کانی ئیسلام و یه‌زیدیشی تیا یه، وه‌ک (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) و (شیخ حسنی بصری) و (شیخ شمس الدینی تبریزی) و (منصور الحلاج) و (قضیب البان)، و اتا نه‌وانه‌ی که هاوچهرخ و هاریتی (شیخ عدی) بوون.^(۱)

جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان

یه‌زیدیه‌کان جه‌ژنیان زوره. (جه‌ژنی مانگی روژوو) و (جه‌ژنی مانگی کوشتی) و (ناهنگی لیلله القدر) یان هه‌یه، وه‌ک موسلمانه‌کان ریزبان لئ ته‌گرن. هه‌روه‌ها جه‌ژنی (بیلنده) یان هه‌یه، که هه‌ر له‌هی (مه‌گوس) ه‌کان ته‌کات وه‌ک مه‌سیحیه‌کان و موسلمانه‌کانیش (جه‌ژنی خضر یاس) یان هه‌یه (روژی هه‌ینی) یش به‌روژټیکي پېروژ ته‌زانن فه‌رمانی تیا ناکه‌ن ته‌مانه‌یش هه‌ندیک له جه‌ژنه‌کانیان.

جه‌ژنی روژوو

روژوو یه‌زیدیه‌کان سې روژه، نه‌ک سې روژ، له سه‌ره‌تای مانگی دوانزه هه‌می روژه‌ه‌لا‌تیدا (کانوونی اول) سې روژ به‌روژوو نه‌بن، دواي نه‌و ته‌یکه‌ن به‌جه‌ژن. ناهه‌نگیکي گه‌وره‌ی بو‌ی ته‌کهن و وه‌ک جه‌ژنه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی خو‌بان دانه‌نېن. له‌م جه‌ژنه‌دا سهر له‌یه‌کتر نه‌ده‌ن. گه‌رده‌ن نازادیی ته‌کهن. خو‌شه‌ویستی خو‌بان بو‌ی یه‌کتر تازه ته‌که‌نه‌وه. سهر له گۆری مردووه‌کانی خو‌بان نه‌ده‌ن. بو‌یشیان ته‌پارټنه‌وه له خوا که له گونا‌هیان خو‌ش بئ. ده‌ستگیرټیه‌کی زوریش له‌گه‌ل داماوان و هه‌ژاراندا ته‌کهن.

(۱) روژنیبیرانی یه‌زیدی هه‌ر ریز له‌و گۆرانه ته‌گرن؛ نا‌پانپه‌رستن. (ش. ف)

جهزنى يېاندە

ئەمە جەزنى لەدايكيونى خونكار (يزيد)ە. شىۋەى جەزنىكە ئەچىتەۋە سەر جەزنى مەگوسەكان. لە شىۋەى كەلۈپەلى جووت كوردندا؛ نان دروست ئەكەن. ئەببەشەنە بەسەر ھەزاراندا دەرخواردى گاجووتەكانى خۇيانىشى ئەدەن. ئاگرى نىلە نىل لەناو خانوۋەكان و يانەكانيان و چشتىرەكانياندا ئەكەنەۋە و، بەم لا و بەولايىدا ئەسورپىنەۋە.

جەزنى مردووان

ئەم جەزنى بەر رۆزى دەھەمى دوانزەھەمى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. جۆرە كولىچەيەكى تىبا دروست ئەكەن و ئەببەشەنە بەسەر ھەزاراندا. جۆرە ئەستوركىكى گەورەبىش دروست ئەكەن و دەنكە مېۋىتىكى تى ئەخەن لەپاش ھەموت رۆز ئەنېرن بەشۋىن پىاۋىكى بىگانەدا.

ئەستوركەكە ئەخەنە سەر پىشتى يەككىك لە كورەكانيان. ئەو كابرابە، ئەبى ئەستوركەكە ھەلگىرى و پارچە پارچەى بىكات و بىبەشەشەۋە بەسەر خاۋوخىزانى مالىكەدا. ھەر كەسە دەنكە مېۋىتەكەى بەركەوت، بەختى يار ئەبى و دۋارۋىتىكى پىر كامەرانى تووش دى.

جەزنى خضر الياس

بەر يەكەم پىنج شەمەى مانگى رەشەمى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. ھەندى جار سى رۆز، ھەندى جار شى رۆزۋىكى تىبا بەرۋۆۋە ئەبن.

جەزنى چلە

كە چل رۆز لە زىستان رۆبىشت ئەو جەزنى ئەكەن. بۆ چلەى ھاۋىنىش جەزنى ھەيە. ئەم دوو جەزنى لە شىخ عدىبەۋە داھاتوون كە ھەر جارە چل رۆز بەرۋۆۋە بوۋە.

جەزنى سەر سالى

بەر يەكەم رۆزى چۈرەشەمەى مانگى گولان (نىسان)ى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. واتا ۱۴ى مانگى گولانى رۆزۋاۋىبى. ئەم جەزنى ۋەك جەزنى سەرى سالى كوردى ۋاىە. جەزنى بەھارە، جەزنى نەورۆزە. لەم جەزنىدا كوران و كچان گولالەكە سۈورى ناودەشت ئەچنەۋە و ئەيكەن بەدەسكە گول و ھەلى ئەۋاسن بەسەر دەرگای خانوۋەكانيانەۋە. مەبەسىيان لەمە ئەۋەبە كە لەگەل خۋاى خۇياندا رېككەون، لەم جەزنىدا خواردەمەنىبەكى زۆر بەسەر ھەزاراندا ئەبەشەۋە. بەجلى ئالوۋالا و رەنگاۋرەنگەۋە كوران و كچان ئەگەرپىن و سەيران ئەكەن و ھەلپەركى ئەكەن و گۆرانى ئەلېن. ئەم مانگى گولانە سەرتاپا بەجەزنانى تىشەۋە رانەبۆرېن. مېۋانداربى تىبا ئەكەن و دياربىشى تىبا پىشكەش بەيەكترى ئەكەن.

جەزنى كۈشتى

يەزىدىبەكان بەم جەزنى ئەلېن (جەزنى حاجيان). كە لە جەزنى (قوربان)ى موسلمانەكان ئەكات. لە

رۆزانى ھەوتەم و ھەشتەمى مانگى (قوربان: ذى الحجە)دا يەزىدىبەكان كۆمەل، كۆمەل دېنە سەر گۆرى (شىخ عدى) لە ئىۋارەى رۆزى نۆھەمدا سەر ئەكەۋنە سەر شاخى (عرفات) كە پىبى ئەلېن (شاخى حج). ئەم شاخە كەوتوۋەتە رۆزھەلاتى گۆرەكەۋە سەرۋكى پىشەۋا (پىش ئىمام) و ھەموو پىاۋە ئايىنبەكان پىشيان ئەكەۋن ھەموۋيان لە (شىخ عدى) ئەپارېنەۋە كە (حج)كەيان پەسەند بىكات و لە گونا و ھەلەكانىشيان خۆش بىن، لە كاتى رۆزئاۋابوۋندا لە شاخەكە دېنەخوارەۋە. سەرىك لەبەردە رەش (حجر الاسود) ئەدەن و ماچى ئەكەن. پاش ئەۋە دېنە ناو ھەۋارگەى پىرۆزى (شىخ عدى)يەۋە دەست و دەموچاۋيان بەناۋى (زمزم)ى پىرۆز ئەشۋن^(۱) لە دۋاى ئەم فەرمانانە، دەست ئەكەن بەبەزمورەزمى خۇيان تا بەيانى. لەبەرە بەيانەۋە دەست ئەكەن بەجەزنى پىرۆزى لەيەكترى و دەست گۈشىن و گەردن ئازادى. دەستى پىاۋە ئايىنبەكانى خۇيان ماچ ئەكەن. ھەندى پارەيشيان پىشكەش ئەكەن. پاشان ئەچنەۋە مالى خۇيان.

جەزنى كۆمەل

ئەمە لە جەزنى گەورەكانيانە^(۲) بەر سەرەتاي كەشى پايى ئەكەۋى لە (۱۵) ۋە تا (۲۰)ى مشتاخان (ايول)ى رۆزھەلاتى لە ھەموو ناۋچەكانى يەزىدىبەكانەۋە، دېن و لە گۆرستانى (شىخ عدى)دا كۆ ئەبەنەۋە تا پىنج رۆزى خىشت بەبەزمورەزمەۋە رانەبۆرېن. شەۋ و رۆز بەگۆرانى گوتن و ھەلپەركى و سەماۋە خەرىك ئەبن تا لە پەلۋىز ئەكەۋن. ھەر كۆمەلە ياخود دانىشتوانى ھەر گۈندىك، ھەموو سالى لە جىبى تايبەتتى خۇياندا جىگىر ئەبن. كەس جىگا گۆركى ناكات، ھەر كۆمەلەك گەيشتە زىك گۆرەكەۋە؛ تەفەنگ ئاگر ئەدات. ئەۋانى پىشۋو ئەچن بەپىرمانەۋە. (بەرى شەباكى) كە پروايان ۋاىە (شىخ عدى) لەسەر ئەۋ تەختە دانىشتوۋە، لە شىۋەبەكى شىخ و شەنگدا ئەھىننە دەۋەۋە و بەپىرەۋە ئەچن و ئەيخەنە شىۋىنى دياربى كراۋى خۇى.

(بابە شىخ) كە گەورەى شىخەكانيانە، لەناو مالىكى تەنىشت گۆرەكەدا دائەنىشى، يەزىدىبەكان دېن و دەستى ماچ ئەكەن و دياربى خۇيانى پىشكەش ئەكەن.

سەرلېدان لە (بابە شىخ) بەھۋى چەند كەسىكى دياربى كراۋەۋە پىك دى، كە لە يەزىدىبەكان پارە ۋەرئەگرن، ھەر كەسى لە دلى خۇيدا نىيازىكى دانابى، پارچە سىپالىك ئەدات بەۋ پىاۋەى كە مام ناۋەندى ئەكات؛ ئەۋىش لەناۋى (زەزمەم)ى^(۳) پىرۆزى ھەل ئەكىشى و ئەببەستى بەسەرەۋە.

ئەم (لالش)ە جىگايەكى پىرۆزە. نابى كەس بەپىلاۋەۋە بەناۋيا بگەرې. ھەرۋەھا لەۋىدا كەس لەگەل ژنى خۇيدا ناۋى، مەى ناخۆنەۋە. بەلام ئازادى بۆ ھەموو كەس راگىراۋە. لايان باۋە: ئەگەر يەككىك

(۱) ناۋى راستەقىنەى ئەۋ كانىبەى ئەم ناۋەى لى ھەل ئەقولى (كانيا سېى)يە. (ش. ف)

(۲) ئەم جەزنى ئەچىتە سەر جەزنى (مىبەرەگان) كە زەردەشتىبەكان بەۋنەى كەشى پايىزەۋە ئەيكەن. رۆز پەرسەكانىش ئەم جەزنىان ھەبوۋە. (ش. ف)

(۳) كانيا سېى، لەۋى ھەل ئەقولى. يەزىدىبەكان لە جىگاي ناۋى (زمزم) داياناۋە. (ش. ف)

کچیتکی فراند سزا نادری چونکه فراندنکه که له نه نجامی ریکه تنه و په، بۆ مه بهسی ژن ومیردییه، نهک بۆ داوین پیسی. ئیریدیش له و کاته دا جیگای ناشناپه تی و یهک ناسینه که له جیگایانی تر دا سهر ناگری. جار انانی نهو هه موو که سانه له سهر چیشته خانه ی (شیخ عدی) بوو. به لام ئیستا که ههر که سی بیه وی نان بۆ خوی له وی دروست نه کات. له چواره م رۆژی نه م جه نه دا مه ریک نه کون و سهری نه برن و نه یکه ن به چیشته. چه ند که سیک له دانیشته وانی (عین سفنی) کوته گۆشته کان له مه نجه له که در نه هینتی و نه یخه نه به رده می سهر دار (نه میری شیخان). نه ویش هه ندیک لئ نه خوات و نه وانی تریش میوانه کان نه یخون.

یه زیدییه (قائد) یه کان سهر نه که ونه سهر پۆیه ی شاخه که. چالاکانه وهک تیز که ی تفهنگ سهر نه که ون. هه روه ها به و رنه گیش نه که پینه وه خواره وه تفهنگه کانیشیان ناگر نه دن، نه و سا مجبوری گۆره که گایه کیان نه خاته به رده م. نه و انیش توند گایه که نه گرن و جاریکه تریش به وه وه، سهر نه که ونه وه به سهر شاخه که دا، له ریکادا به زه بری تیبلا نه بیبه ن به رپوه. پاشان دای نه گبیره خواره وه و پيشکه شی سهر دار (نه میری) نه که ن. سهر داریش پالتو یاخود جامانه یان بالاپوش (عبا) یکیان پین نه به خشی. میوانه کان له هه موو لایه که وه هیرشیان نه به نه سهر. مه به سیان نه وه یه دیارییه که ی سهر دار یان له ده ست بسین. نه و انیش به تیبلاکانیان خویان له ده ستیان نه یار تیز و به هه له داوان نه رۆن تا نه گه نه به رده رگای گۆری (شیخ عدی). ئیتر له وه به و لاهه میوانه کان وازیان لئ نه هین.

نه گونجی مجبوره که گایه که یان لئ وه رگری و بۆ یان بکات به شپو تا میوانه کان لینی بخون.

یه زیدییه کان ره وشتیان وایه، ههر که سی له و جه نه دا و له و شوینه دا، له لایه ن یه کیک له و هۆزی (قائیدی) یانه وه بریندار بکری، یاخود بکوژی، خوینی داوا ناکه ن. (کوچهک) هکانیش هه موو رۆژیک نه چنه سهر نه و شاخه و به گوریسه ره نگا وره که کانی خویان کۆله دار له سهر پشتی خویان نه هین بۆ سوته مه نیی چیشته خانه ی (شیخ عدی). هه موو ئیوار انیکیش ده س و پینه ونده کان چرا هه ل نه گبیر سین و بلاویان نه که نه وه به ناو (لالش) ی پیرۆزدا، به سهر گومه زه کانه وه و به سهر که لاهه کانه وه و له سهر چه فی ریکاکان دایان نه نین، نه و ناوه نه که ن به چرا خان.

که رۆژی شه شه م هات و میوانه کان نه گه رپینه وه بۆ گونده کانی خویان. (تازی) یه کانیش که بریتین له دانیشته وانی گونده کانی (باشیک) و (بازان) ده ست نه که ن به پاک کرده وه ی گۆرستانه که له پووش و په لاش و گلیشی نه و چه ند رۆزه که له میوانه کانه وه دا که وتوون. جا نه مانه، هه موو، ئایینین، نابجی هه یج کامیکیان به جی نه هینری.^(۱)

سه مای ئایینی

ههر له م جه نه دا هه ندی کاروباری ئایینی تر هه ن، به لام به نه ئییه کی زۆره وه نه کرین. نابجی هه یج بیکانه یه ک ناگای لئ بی. خویان به مه نه ئین (سه مای). به لام نه م سه مایه، جۆره کاریکه ئایینییه، به و مه به سه رانه په رینری که له ناسمانه وه خوا نیازی خوی بخاته دلایانه وه و ریکای راستیان پیشان بدات و یارمه تیشیان بدات له چاره کردنی گیروگرفته کانیاندا و رزگار بوون له ته نگانه کانیان.

یه زیدییه کان له و کۆره دا کۆنه به وه که به رامبه ر گۆرستانی (شیخ عدی) یه. مۆمدانیک دانه نین، که پینی نه ئین (چقالتوو) ئامانیکیان له سهر داناوه، پرپه تی له رۆنی زه یتوون.

له م لا و له ولای مۆمدانه که وه حه وت شاپلته دانه نین. که له ناوه راستیاندا له شپوه ی گۆلنیک گه ورده دا شاپلته یه ک دانراوه.^(۱) یه زیدییه کان نه م شاپلته تانه دانه گبیر سین. له شپوه ی که مه ره به کدا له ههر چوار لای نه و شاپلته تانه وه نه وه ستن. یه که م که سیان نه و پیا وه یه که کاروباری گۆری (شیخ عدی) ی پین سپیراوه. نه م پیا وه به ته نیا نه وه ستن. جلو به رگه ئایینییه کانی نه و رۆزه ی خوی له به ر نه کات. شاه کلاوه که ی (شیخ عدی) نه کاته سهری و پالتۆ که ی (شیخ نه به یه کر) یش نه کاته به ری. دوا ی نه و پيشه وای بالا (پیش ئیمام) دی. ئینجا (میر حه ج) وانا سهر کرده ی حه ج که (سهر داری شیخان) داینا وه بۆ هه ل سو و راندنی کاروباری کارگپری و ئاسایش له گۆرستانه که دا؛ له رۆژانی کۆبوونه وه ی یه زیدییه کاند. پینوسته نه م (میر حه ج) ه خیزانی سهر داره کان بی یه که میان له ته نیشته راسته وه، دو وه میشیان له ته نیشته چه په وه رانه وه ستن. له دوا ی نه و دو وانه یسه وه (بابه شیخ) رانه وه ستن، له گه ل پيشه وای (ئیمام) که یدا؛ که نه بی له خیزانی «شیخ شرف الدین» بی. له دوا ی نه مانیشه وه (کوچهک) هکان جوت، جوت نه وه ستن، دوا ی نه و انیش (بابه کوچهک) به ته نیا نه وه ستن. نه مانه هه موویان نه گه نه بیست که س، به هیواشییه که وه، له سهر خۆ؛ له شپوه یه کی ملکه چانه و خواناسانه دا، به هه ر چوار لای مۆمدانه که دا نه سو و رپینه وه. به هه مووی سین جار نه سو و رپینه وه به لام ما وه ی سو و رانه وه که چوار کاتی ته و او نه کیشن، گفتوگۆ کاره کانیش که له به رده م ده رگانه ی شیخ عدیدا دانه نیشن. ده ست نه که ن به گۆرانی گوتن و ده ف لئ دانیکه نهرم و شمشال لئ دانیکه شییرین و ناسک و کاربگه ر، نه م جۆره خوا په رسته نه، وا په سه نده، که هه تا دوا ی نیوه ی شه و بخایینن، چونکه ههر نه و ده مه یه که خوا نزای مرۆف گبیرا بکات و نیازی پیرۆزی خویشی بخاته دلئ نه وانه وه که رووی تئ نه که ن و لینی نه پارپینه وه.

له به ره به یانی هه موو رۆژیکه نه م جه نه دا، پيشه وازی بالا (پیش ئیمام) و سهر داری حه ج (میر حه ج) له نزیک ده رگای سهر دار (ده ری میر) وه دانه نیشن، یه که میان له لای راسته وه دانه نیشی، دو وه میشیان له لای چه په وه. له چیشته خانه ی (شیخ عدی) یه وه چیشته یان بۆ دی. چیشته که ییش بریتیه له شله (شۆریا) یه ک که له ناو دوو کاسه ی داردا که بۆ پيشه وای بالا (پیش ئیمام) ی دانه نین کولتیره یه کی

(۱) پیاو وای دیتته پیش چاو که شاپلته گه وره که ی ناوه راستیان نوینه ری رۆژین، حه وت شاپلته که ی تریش نوینه رانی حه وت نه ستیره که بی. (ش. ف)

(۱) له م جه نه ی کۆمه لیدا؛ گه لیک ره وشتی ئایینی نه نوینری، که له بنچینه دا نه چیتته وه سهر (ئایینی سروشت په رستی) ی پيشه وایان. (ش. ف)

له گه لدايه. ئه ویش پارچه يه كه له كۆلپه كه ئه كاته وه و ئه يداته ده ست سه ردارى چه ج. ئه ميش يه ك دوو پارووى لى ئه خوات، پاشان كۆچه كه كان دىن، هه ردوو كاسه كه هه ل ئه گرن ئىتر كۆچه كه كان و گفتوگۆكاره كان هه موويان هوروژم ئه به نه سه ئه و دوو كاسه يه، هه چيان تبا ناهي ئه وه، هه موو چيشته كه ئه خۆن، جا هه ر كه سه ئه هه ندىكى له و چيشته به ركه وتبى خۆى به كامه ران ئه زانى.

جهزنى ليله القدر

ئهم جهزنى به ر شه وى پانه هه مى مانگى (شعبان) ئه كه وى، پىنى ئه لىن (ليلا القدر)، له و شه ودا يه زىديه كان له گۆرستانى (شېخ عدى) دا كۆنه به وه. (سه ردارى شىخان) و كۆمه لىك له پىاوانى ئايىنى له پيشه وه به، نوپزه كهى خۆيان ئه كه ن. سه ردارى پيشه واكان (پيش ئىمام) ئه بىته پيشه وا يان روو ئه كاته رووگه (قىبله) شه ش تاك (ركعات) نوپزيان له گه لدا ئه كات. نوپزه كه يان نوشتانه وه (ركوع) تبا نىبه. ته نبا يه ك جارىش سه ريان له زوى ئه دن. له هه موو تاكه نوپز (ركعه) تىكا سه د جار (سورة الاخلاص) ئه خو ئىنه وه. پاش ئه مهى نوپزه كه ره كان و چانىك ئه دن و چيشت و ميوه يان ئه درىتى و ئه يخۆن، ده ست ئه كه نه وه به نوپز. به چه شنى پيشو شه ش تاك نوپز (ركعات) تر ئه كه ن. به م ره نگه نوپزه كه يان ئه كه ن. يه زىديه كان با وه ريان وا به كه ئه م نوپزه جىگاي نوپزى سالىكى ته و او يان بۆ ئه گر ئىته وه. له به يانىى دووه روژدا ئه گه ر ئىته وه مالى خۆيان.

يه زىديه كان ئه م شه وه به شه وىكى پىروژ دائه نىن و رىزىشى زۆر لى ئه گرن. له و شه ودا به گه و وه و بچووك و ژن و پىاو يانه وه له م لا و له ولا كۆنه به وه، به گفستوگۆى خۆش و ئاهه نگو وه رانه بو ئىن، گفتوگۆكاره كان گۆرانيه ئايىنيه كانيان بۆ ئه خو ئىنه وه، له با به ت دروست كردنى جيهان و ئافه رىده كرا وانه وه، هه رو وه له با به ت كاره ساته سه رسوپه ئىره كانى شىخه كانى خۆيان وه قسه يان بۆ ئه گىر نه وه. تا به ره به يان به و جو ره رانه بو ئىن خا وه ن ماله كه يش كه له مالىا كۆنه به وه نان و چيشتيان پيشكه ش ئه كات، ئه يخۆن. پاشان بلا وه لى ئه كه ن.

ئهمه ره وشتى يه زىديه كانه له (شىخان) دا، به لام له (سنجار) دا نوپز كردنى تبا نىبه، (پيشه واي بالا) له مالى خۆيدا، هه ندى كه س له ده رو پيشه كان و خا وه ن ئايىنه كان، كۆ ئه كاته وه، په يكه رى (تا ووسى فرىستان) له به رده مياندا دائه نىن. گۆرانى ئه لىن. شم شال لى ئه دن، كه به يانى گزنگى دا ده ست و ده موچا و يان ئه شۆن. (پيشه واي بالا) نان و چيشتيان ئه داتى، پاش نان خواردن هه ربه كه هه ندى پار ه ياخود ديارى ئه دات به پيشه واي بالا، ئىتر هه ر كه سه ئه گه ر ئىته وه مالى خۆى، ئه و روژه هه موويان به روژو و ئه بن. جا هه رو كه لى ره دا در ئه كه وى دامه ز ئىنه رى ئايىنى يه زىدى وىستو وىه تى بارى ئايىنى يه زىديه كان سووك بكات، هه رو وه با به جو رىكى وا يش ئه و كاروباره ئايىنىبه نه دامه ز ئىتى، كه كه لكى بۆ يه زىديه كان تبا بى و، دل يان پىنى خۆش بىنى.⁽¹⁾

(1) لى ره دا شو ئىنه وارى (ئايىنى ئىسلامى) به ته و او ته دياره؛ به لام هه رو وه شو ئىنه وارى (بت په رستى) و (سروشت په رستى) يش تبا دياره. (ش. ف)

ئاههنگ له سه ر گۆره كان

يه زىديه كان بۆ هه ربه كه يك له شىخه گه و ره كان ياخود پىاوچا كه كانيان، له شىبه وه كهى گرن گدا گۆرستانى كان دروست كر دووه، به نا و بانگه كانيان هه وتن كه له م شو ئىنه دان: (باشىك)، (بازان)، (جه روانه)، (دو غات)، (باعه ذره)، (خه تاره)، هه موو سالىك له روژىكى ديارى كرا ودا له و گۆرستانانه دا كۆنه به وه؛ به هه ر چوار لاياندا ئه سوو ر ئىته وه سه ريان لى ئه دن، هه رو كه بچن بۆ (حه ج) يك وه ها يه، بۆ و ئىنه ئاههنگى گۆرستانى (شېخ مه حه مده دى حه نىفه) كه له (باشىك) دا به يه كه م روژى هه ينىى پاش سه رى سالى يه زىديدا ده ست پىن ئه كات، كه به ر روژى هه ينىى پاش يه كه م چوار شه ممه ي مانگى گولان (نىسان) ي روژه لائى ئه كه وى يه زىديه كان هه ستى رىزگرتنى خۆيان به رامبه ر ئه م پىاو ه چا كه يان در ئه برىن له و شه وه گفتوگۆكاره كان شم شال لى ئه دن. له ده ف ئه دن. يه زىديه كانىش به زن و پىاو و گه و وه و بچووكه وه ئه سوو ر ئىته وه به هه ر چوار لاي گۆرستانه كهى (شېخ مه حه مده دى حه نىفه) دا. تا به ره به يان كه روژ گزنگ ئه دات. (باشىك) له و روژه دا پر ئه بىن له ژنان و كچان كه هه موويان به رگى سپى بى گه رديان له به ر كر دووه و به ملوانكهى موو روو و زنجىرى زبو خۆيان رازاندۆ ته وه. له و ئىدا (سه ردارى شىخان) و ها وده مه كانى و رىش سپى و پىاو ه گه و ره كانى يه زىديه كان به نا و ياندا دىن و ده چن. پر شنگى كامه رانى له ده موچا وى هه موو لايه كياندا دياره. لى ره دا گره وى (گۆقه ند) ياخود گۆبه ند ده ست پىن ئه كات. ئه وانه ي يه زىديش نه بن ئه توانن له م به زمه دا ها و به شبن. به لام له يه زىديه كانى گوندى (باشىك) به ولا وه نابى كه س گره وه كه ببا ته وه. جا هه ر كه سه ئه گره وه كهى بر ده وه، كه برىتبه له به خشىنى پار ه به كهى هه ره زۆر له و ئىدا؛ مافى هه يه ده ستى بۆ هه ر كچىك كىشا، له گه ل ئه و كچه دا هه لپه ره كى بكات. كچه كه ناتوانى بى دل بى بكات. به م جىورى كوره كه، ئه و پار ه به ئه درى. له گرن گرتن كارى ئه م ئاههنگه ئه وه به كه ره شه لىك بكرى. يه زىديه كان حه ز له هه لپه ر كى زۆر ئه كه ن. به تايه تى كچه كانيان، كه ئه توانن به م بۆنه يه وه هه ستى دل دارى خۆيان به رامبه ر خۆشه وىسته كانيان دره برىن. گفتوگۆكاره كان كارى ئه م ره شه لىك ئه به ن به ر ئىوه. ده و ل و زور نا يان بۆ لى ئه دن. يه زىديه كانىش وه ك برا كور ده كانيان يه جگار دل يان به م هه لپه ر كىبانه ئه كرىته وه، زۆرىش تبا ياندا شاره زان. ئه مه نده هه ل ئه په رن له په لو پۆ ئه كه ون. يه زىديه كان له م ئاههنگه دا نان و چيشتيكى زۆر و نا وازه پيشكه ش به ميو انه كان ئه كه ن، كه جارى وا هه يه له ئه ندازه ي ده ست بلا وى تى ئه په رى.

له (سنجار) يشدا ئاههنگى كورى (شېخ شرف الدين) له هه موويان گرن گتره. هۆزه كانى (جوانا) و (خوركان) و زۆرىش له مو سلمانه كان تبا به شدار ئه بن. ئه وانىش به چه شنى (شىخان) بيه كان كاروبارى ئاههنگه كه ئه به ن به ر ئىوه. سه ير ئه وه به، له م هه موو ئاههنگه چرو پرانه دا، تا ئىستا ئاژا وه و پشيو ي يه ك رووى نه دا وه. هه چ كاره ساتىكى ناخۆش و ته نگ نه قه و ما وه. به لىكو به پىتچه وانه وه زۆر جارى وا هه يه يه زىديه كان ئه م ئاههنگه ئه كه ن به هۆبه ك بۆ ئاشو ونه وه دى دوژمنان و به ستنه وه دى دو ستايه تى و برا يه تى، ئه وىش به نا وى رىزگرتن يانه وه له خا وه ن گۆره كان. منبىش له دوژمنه كانى يه زىديه كان ئه پرسم ئه لىم: ئه گه ر نه ته وه يه ك دىو په رستبى كارى وا چاك ئه كات؟!.

چینه ئایینییهکان

سەرداری شیخان

سەرداری شیخان (میر شیخان)، لە خیزانتیکە زۆر خاندانە؛ کە ئەگاتوو سەر (شیخ عەدی ئەمەوی)^(۱).

دەسلاتیکی بێ ئەندازە هەبە بەرامبەر یەزیدییهکان. سەرکردە ئایینی و جیهانیانە. بەهەلبژاردە خیزانەکە خۆی دێتە سەر تەخت. نە نەتووە، نە پیاووە ئایینییهکان دەستیان لەم هەلبژاردنەدا نییە. لە جیگای (شیخ عەدی) دانەنیشی. لەبەر ئەوە هەموو یەزیدییهک ملکهچە لە بەردەمیایا. سەردارەکە گۆرستانی (شیخ عەدی) ئەپارتی و کاروبارەکانی هەل ئەسوورپێتی. هەر ئەوەیەش کە تاووسەکان ئەپارتی و ئەنیری بۆ ناوچە یەزیدییهکان. زەوییهکانی سەردار نووینییەکە ئەو بەرەمیای ئەهینتی. هەرچی پارەیکیش لە یەزیدییهکان کۆ ئەکریتەو ئەدریتە دەست ئەو کەس هاوێشیی ناکات، کە چەندوچوونیشی لەگەڵدا ناکات. لە بەرامبەر ئەم هەموو نیاز و جیازەدا؛ پێوستە لەسەر سەردار بۆ خزم و کەسوکەرەکانی بەرەمی خۆی دەستی یارمەتی درێژ بکات و بیان بووژیتیتەو و بکەوێتە فریایان لە رۆژی تەنگانەدا.

هەر وەها هەر کارەساتیکیش روویدات لەناو یەزیدییهکاندا ئەو ئەی بریتیتەو. ئەتوانی بەدخووەکان، یاخود ئەوانە یاسای ئایینهکە ئەشکێن. کە نەفتیان بکات، یاخود جەریمەیان بکات. کە سەرداری شیخان مرد، هەر سەرداریک هاتە جیگای، سامانەکە ی سەرداری مردوو بەرە رووی ئەو ئەکریتەو. بەلام جلوبەرگەکانی سەردار ئەدرپێن بە (بابە شیخ). تا چەرخیکیش لەمە پێش هێز و دەسلاتی ئەمانە گەیشتبوو ئەندازەیهکی وەها کە مەگەر لە خونکارەکان وەشابتەو، سەر هۆزەکان ئێیان ئەترسان، دلێان پائەگرتن. ئەگەر ئەم سەردارانە لە دوژمنایەتیاندا بەرامبەر موسلمانەکان، ئەمەندە ئە ئەندازە نەیانتراندا، نە تووشی تەنگانە ئەبوون، نە هێز و نە دەسلاتیان لە دەست ئەچوو... سەرداریکی شیخان سەد و چەند سالتیک لەمەو پێش؛ سەرەک هۆزیکێ کوردی موسلمانێ بەنارەوا کوشت.

موسلمانەکانیش تۆلەیان لێ سەندنەو. ئەمە بوو سەرتای سەرگەردانی سەرداری شیخان. ئێستا کە ئەمەندە دەسلاتیان نەماو. هەتا یەزیدییهکانیش بەرەو پێشکەوتن بچن، ئەو سەردارانە، تووشی بەرەنگاری و گێرگرفت زۆرتر دێن. بەلام ئەگەر بەپێی چەرخی هەلبسوورپێن و لەگەڵ نەتووەی هێز و دەسلاتەکە خۆیان بپارتین.

ئێمە کە تەماشای مێژووی ژبانی ئەم سەردارانێ شیخانە ئەکەین. کەسی وایان تیا نابینن کە بۆ پێشکەوتن و سەرکەوتنی نەتووەی یەزیدی تیکۆشای و اتا بەرەنگاری نەخوێندەواری و هەژاری و

(۱) نووسەرانی عەرەب و ئەلێن. کەچی بەپێی نووسراوی (مصحفارەش) سەردارەکانی شیخان لە نووی شاپووری یەکەم و شاپووری دوومی کوردی ساسانین. (ش. ف)

دەردەداری کردی لەناو نەتووەکە خۆیدا. هەر تەنیا بایەخیان بەژبانی تاییه تیی خۆیان داو. خۆشیان زۆر جار بەکوشتن لەناوچوون. تیکرا زۆرەمی ژبانی خۆشیان و نەتووەی یەزیدیش پڕ بوو لە شەر و شۆر و ئاژاوە، چ لەناو خۆیاندا. چ لەگەڵ بێگاناندا. لەگەڵ ئەمەیشدا پیاوی بەچنگ و گەورە گەورەیان تیا هەل کەوتوو. بەلام لە کۆری جەنگا. نەک لە کۆری شارستانیستی و پێشکەوتندا. یەکیک لەوانە (سەرداری عەلی بەگ) ه. کە هەرچەندی (فەریق عومەر وەهیبی پاشا)ی تورکی عوسمانی زۆری بۆ هیتا، نەیتوانی (عەلی بەگ) بکات بەئیسلاام. گوتی بکوژن لە ئایینی خۆم لانا دەم. تا سێ سالی دوور خرایه وە بۆ شاری (سیواس). دواوی بەسەر بەرزیه وە هاتەو خاکی خۆی. دەستی کرد بەچاککردنەو و راست کردنەو و ئەو کاروبارانە کە (فەریق عومەر وەهیبی پاشا) تیکێ دابوون. لە ماوێهکی کەمدا گۆرەکانی سەرلەنوێ دروست کردووە گۆری (شیخ عەدی)یشی لە فەرمانرەوایی سەندەو و خستتیه وە ژێر چنگی یەزیدییهکان. بەلام داخەکەم دواوی کوژرا. هەر وەها (میان خاتون)یش یەکیکە لە ئافەرەتە گەورەکانی خیزانی سەرداری تا ئەم دواپێش مابوو. ئافەرەتیکێ زرنگ و وریا و بەچنگ بوو سامیکێ هەبوو لە دلێ یەزیدییهکاندا. یەزیدییهکان پێزیان زۆر لێ ئەگرت هەر لە سەردەمی (عەلی بەگ)ی مێردیه وە نیشانە یەلیمە تیی دەرکەوت و کاروباری سەردارییهکە لەگەڵ مێردیهکەیدا ئەبرد بەرپۆتە لەکاتی دەریدەری مێردیهکەیدا (سیواس)دا میان خاتون، دلێ مێردیهکە خۆی ئەدايه وە یارمە تیشی ئەدا.

تا سێ سالتیک لەوێدا لەگەڵیا مایه وە. نیشانە یی دروستی و کارامە یی و دوور ئەندیشی تیا دیاربوو. گەرەبی لێ ئەو شاهیه وە سەری لە هەموو کاروباری دەر ئەچوو. بێ نامان بوو. هەرچی لە بەردەمیایا بوو دەستایە بەرەنگاری بکردایە لەناوی ئەبرد. تا ماوێهکی درێژیش سەرداری تیی شیخان بە دەست خزیه وە بوو. چونکە سەردەمیک (سەعید بەگ)ی کوری سەردەمیکیش (تەحسین بەگ)ی کورەزای کە هەردووکیان سەرداری شیخان بوون و بەتەمەن بچووک بوون و هیشتا پێ نەگەیشتبوون، هەتا گەرە بوون و پێ گەیشتا کاروباری سەردارییهکە بە دەست (میان خاتون)ه وە هەل ئەسوورا. تاما؛ هۆش و زرنگیهکە لە دەستاما. بەلام لەم دواپێه دا جوانیهکە ی و تەندروستییهکە ی شیخا بوون و لە ئەماندا بوون. ئەم سەردارە ی ئێستایشیان کە ناوی (تەحسین بەگ) ه، تا بلتی سەرداریکی ئێسک سووک و رووخۆش و زیرەک و رەوشت جوانه. بێجگە لەو نەرم و نیانیشه. لەوانە یه کە هیوای لێ بکری، لەگەڵ کارەساتی رۆژگاردا بسازی و لەسەر بنچینه یهکی نویش ماو بە هۆزەکە ی خۆی بۆ پێشکەوتن و ژبانیکی باشتەر. سەرداری شیخان، هەر لە جیگای خۆیدا ئەمیتیتەو، نە هەل ئەگیری، نە لاتەبری. دانانیشی بەهەلبژاردنی نەتووە نییه. سا لەبەر ئەمە یه، کە گۆرانی سەرداری ناشیی و خراپ، هیچ چارێک نەماو تەو کوشتنی نەبێ کە ئەمە یه بەگران ئەکەوێتە سەر یەزیدییهکان!.

(پس سەردارەکان) یاخود (پسمیرهکان) لە هێز و دەستەلاتدا لە دوا سەردارەکانه و دین. ئەوان و سەردارەکان لە بەرەبیتن، کە ئەچنەو سەر (شیخ ئەبوێکر). جارێ وەکو پراوێتکار و کاربەدەست و بوون بۆ سەردارەکان. سەردارەکان ئەیانخستتە کار بۆ پاراستنی کەلک و کاری خۆیان بۆ هەر گوندیک یەکیکیان لەو پس سەردارانە داتەمەزاند بۆ هەلبسوورانندی کاروباری گوندەکە و پاراستنی ئاسایشی. رەوشتیان وابوو؛ هەموو رۆژیکێ هەینی لە گوندی پایتەخت (باعذرە)دا کۆ ئەبنەو لەگەڵ سەردارا بۆ

راویژکردن له بابته ټو کاروباره گزنگانهوه که په یوه نډیپان به نه ته وهی یه زیدیه وه هه بوو. بریاری خوځان له سهر ټدا. ناشی کهس له م پس سهردارانه بیته سهردار. که چی سهرداره کان ژن و ژنخوازیپان له گه ټدا ټه کهن. پس سهرداره کان له چاو پیاووه کانی ترده دست کورتن. له سالانه ی دواییدا به ته وای کزبووون. په رت و بلاووونه وه. هه نډیکیان گه یشتنه کوردستانی رووسیا. له دواییده (یوسف بهگ) ټکیان تیا په دابوو، له زانستگو (جامعه) ی (ټجمازین) خوځندن ته وواو کرد بیجگه له زمانی کوردی، زمانی (ټهرمه نی) و (چهرکه سی) و (رووسی) یشی ټه زانی. له (کوښاری ټهرمه نستان) دا بوو به نوځینه ری کورده کانی ټوئ له کوږی نه ته وه (پارله مان) دا.

پیشه وای بالا

ټم پیشه وای بالا یه؛ ټب ټه به ری (شیخ حه سن کوری شیخ عدی دووهم) ب، له پیشا سهرداریی (ټمارات) و خوځنده واری، هه دروویان بوو ټم به ریبه ترخان کرابوون. که له به ری (شیخ حه سن) به ولاره هچ په زیدیه که مافی ټوه ی نه بوو بیته سهرداریی شیخان؛ یاخود دست بداته خوځنده واری. به لام له به ری (شیخ ټه بوه کر)، یه کیک په دابوو، ناوی (شیخ محه مده ی کوردیی ټه ربیلی) بوو. چو به گز به ری (شیخ حه سن) دا و گه لټکی لئ کوشتن و گه لټکی لئ ته فروتونا کردن. بو خوځان ته ختی سهرداریبان داگیر کرد. ته نانه ت گفتوگوکاره کانیشیان ناچار کردن که ناوی (شیخ حه سن) نه هین، په زیدیه کانیتربیشیان وا لئ کرد که به ناوی (شیخ حسن البصری) یه وه ناوی بهین، تا ناوی راسته قینه ی (شیخ حه سن) یان له لیر بیته وه، که چی له گه ل ټه م یشدا به ری (شیخ حه سن) هه تا ئیستا که یش ټو فه رمانه ی دامه زرتیه ری ئایینی یه زیدی بوئ ترخان کردوون له بابته کاروباری ئایینییه وه، ټک سهرداریی، هه به ده ستیانه وه ماوه؛ وهک: خوځنده وه و فیربونی خوځنده واری، پاراستنی نووسراوه ئایینییه کان، ماره کردن، پیشه وایی له نوځی (لیله القدر) دا له گوږستانی (شیخ عدی) دا!!!

بابه شیخ

بابه شیخ ټموونه یه ک بو شیخه کان، سهروکیکه بو پیشه وای (امام) هکان. بریاری ټو به هی دادپه روره انه ټه ژمیرری. به ریبه چ نادرته وه. گوئ له قسه ی ټگرن. فه رمانی به چ ټه هین. تیره که یش. هه موو چاوی لئ ټه کهن. ټه بی له به ری (شیخ فخر الدین) بی، که برا بچووی (شیخ حه سن) بووه. ټم به ریبه به خواناس به ناویانگن، هه رگیز ده ستوری ئایینی یه زیدی ناشکین. ټم جیگایه هه له لایه ن تاک و ته رای ټم به ریبه وه پر ټه کرته وه. به لام (سهرداریی شیخان) په سه ندی نه کات سهرداریی (سهرداریی شیخان) راویژ به (بابه شیخ) ټه کات. له کاروباری ئایینیدا، به قسه ی ټه جو لټه وه (بابه شیخ) به پیچه وانه ی یه زیدیه کان مه ی خوږی له خوئ به ریبه ټه کات. ناخواته وه، له چله کانی هاوین و زستاندا رږوو ټه گری. خوئ دوور رانه گری له ټیکه لئ و گفتوگوکردن له گه ل که سانی ترده. به لام بوئ هه یه لای یه کیک له ده وله مه نده کان رږوووه که ی بشکین، هه به و باوه وه که نانه که به ناوی (شیخ عدی) یه وه کراوه.

به رمالی (شیخ عدی) هه به و سپیتراره بیپاریژئ. ټویش ته نیا له چه نډ رږوځی دیاری کراودا نه بی ده ری ناخات.

بووینه له (جهځنی کوښه لئ) دا ده ری ټه خات، که له گوږستانی شیخ عدیدا ټاهه نگی بو ټه کری. په زیدیه کان خوځان ټه کوتن بو بینینی ټو به رماله و باربوکردنی (بابه شیخ).

ټه گه ر (کوچه ک) ټکیش توانی بو (بابه شیخ) ټوه ده ریخات که ده ستی هه یه له فرین به ئاسماندا و له رږویشتن به سه ر ټاودا یاخود له شاه کارانی ترده، ناچار ټه بی ټو به رماله ی بداته دست و لایشی بیته وه تا نوره ی خوئ ته ووا ټه کات. فه رمانیکی تریشی ټه وه یه که سه ریبه رشتی کوجه ی (شیخ عدی) بکات و هه ر شوځنیکی لئ رووخوا دروستی بکاته وه. هه روه ها کار و فه رمانی (کوچه ک) دکانیش دانه مه زرتی و ټاراسته بیشیان ټه کات بو ټو فه رمانانه ی که پیشان سپیتراره. بابه شیخ پرسینه وه بیان لئ ټه کات.

شیخه کانی به ری (شیخ فخرالدین) ده رویشی خوځان هه یه. که له وان سال به سال پیتاکی خوځان کو ټه که نه وه. ټه مانه، بیجگه له شیخه کانی به ری شیخ حه سن پیش هه موو شیخه کانی تر ټه کهن.

شیخه کان

«شیخه کانی ناو یه زیدیه کان به بنه چه ټه چنه وه سه ر (شیخ عدی دووهم) کوری (شیخ ابو البرکات صخر) که به پیچ پشت ټه کاتوه سه ر (مه روان کوری حه کم). چواره م خوځکاری (ټه مه وی). شیخه کان بریایان وایه که له (په زید کوری معاویه) که وتونه وه؛ که به خوی خوځان دانه نین و، له ویشته وه به شیک له خوی که وتونه ته له شیانه وه^(۱) له به ر ټوه له توانایاندا هه یه ری به ژین بگوون و ده ستکاری کاروباری جیهانیش بکن»... ټم شیخانه له چه نډ خیراتی کدا کوږونه ته وه هه ر خیرانه یان، جوړه توانایه کی هه یه، دامه زرتیه ری ئایینی یه زیدی پتی به خشیه وه. ټم خیرانه؛ هه موویان راز هه لگری ټه ون پارزیه ری ده ستوره کانی ټه ون. پیشه وای تیره که ی ټه ون. ری پیشانی یه زیدیه کان ټه دن. کار له هوئ و گیانین ټه کهن. هه رچی ټاره زوه بکن ریپان ټه دن بیکن. هه رچی ټاره زوه نه کهن ریپان لئ ټه گرن نه یکن په ریبه وی و یاسایان بو دانه نین و بانگیان ټه کهن بو په ریبه وی کردن و کارپیکردن بیان. هیز و ده سه لاتی خوی خویشیان تی ټه گه یه ن که تا چ راده یه ک فه رمانه ری وایه به سه ر گشت مرؤفدا. (به پیشه که شکردنی پاره و خواره مه نی و که لوپه لیش نه بی له سه ر ده ستی ټو شیخانه دا بو خواکه یان؛ له ده ست بازار و زبانیه خشی ټو خوایه رزگاریان ناب^(۲) هه روه ها شیخه کان چیروکی دروستکردنی جیهان و ئاسمان و نه ته وه کان یه زیدیه کان ټه گرتنه وه، وایش ټه خه نه میسکی یه زیدیه کانه وه، که (تیره ی یه زیدی)، وهک نه ته وه کانی تر په پیدا نه بووه. کرده وه و کاری یه زیدیه کان له هی نه ته وه کانی تر به هیزتر و بلندترن، هه رچی شه ر و ئاشتی و، به ره م زوری و بی به ره میبه زوی و، کامه رانی و هه ناسه ساردیی و، ژین و

(۱) نووسه رانی عه رب و ټه لټین. که چی له نووسه راری (مصحفاره ش) یشدا ټه لئ؛ سهرداره کانی یه زیدی له نه ته وه ی (شاپوری یه کم) و (شاپوری دووهم) ی ساسانین. (ش. ف)

(۲) ټم ره وشته یان پیچه وانه ی ئایینی زرده شتییه. (ش. ف)

مردن ههیه... هرچی شتییک له ژبانی په که می مرؤفدا توشی دئ... ئەمانه هه موویان دهستکردی خوای بهزیدین... «هەر شیخه کان خۆیان ئەتوانن ئەو بارانه بگۆزن»؟!... بۆ هەر بهر هه میتیکی هۆشییی مرؤفیش بگه پتیت، له وانهی تا ئیستا شارستانیتی دۆزبویه تهوه یاخود له لایه ن زانایانه وه داهیتراوه؛ نووسراوه کانی (جیلوه) و (مصحفارهش) ناوی بردوون و لییان داوه. ئەگه ر ئەم دوو نووسراوه ییش نه بو نایه رۆژئاوا ییبه کان ئەمه نده پیتش نه ئە که وتن؟!...^(۱)

شیخه کان بریتین له چەند خیزانییک، ئەمانه، ناویان: ۱- خیزانی شیخ هه سه ن. ۲- خیزانی شیخ فه خره دین. ۳- خیزانی شیخ شه ریفه دین. ۴- خیزانی شیخ سجادین. ۵- خیزانی شیخ نامادین. ۶- خیزانی شیخ ناسره دین. ۷- خیزانی شیخ شه مسا. ۸- خیزانی شیخ ئەبویه کر. ۹- خیزانی شیخ مه ند. به لام به پتی ره وشتی به زیدیه کان ئەوانه هه موویان ئەچنه وه سه ر سئ بنه چه: ۱- نادانی. ۲- شه مسانی. ۳- قانانی.

هرچی سه رداره کانی شیخان و پس سه رداره کان، له گه ل خیزانی (شیخ ئەبویه کر) دا له (قانانی) یه کان ئەزمبیرین.

به پتی ئایینی به زیدی ئەم سئ بنه چه به نابئ ژن و ژنخوازیی له گه ل یه کتردا بکه ن.

وه ک زانراوه گه لیک که س له خیزانه کانی (شیخ هه سه ن) و (شیخ ئەبویه کر) و (شیخ فه خر) و (شیخ سجادین) له شاره کانی (تفلیس) و (باطوم) و (ئه لیکستانه ایال) دا دائه نبیشن؛ له ژن و ژن خوازیشدا به پره ویی ئایینی خۆیان ئەکه ن.

ره وشتی به زیدیه کان وایه که هه ر به زیدیه ک ئەبئ شیخیتیکی هه بئ، تا ببئ به ده ره ویشی و له وه وه نیازی چاک و گیانی پاک و هه سستی خاوین بیته دل و گیان و هۆشیه وه شیخه که ییش پیتوسته ده ره ویشه که ی خۆی خۆش بوئ و یارمه تیی بدات له دلخۆش کردنی خوای خۆیدا و، له خۆپاراستن له تور کردنی ئەو خوایه دا. به خششی ده ره ویشه که ییش بۆ شیخه که ی به پتی ئەویه که هه ر ساله له سایه ی شیخه که یه وه چه ندی ده ست که وتوو و چه ندیش له سه رگه ردانی دوور که وتوو ته وه. هه ر کاتی ده ره ویشه که ییش له مردن ابئ شیخه که ی دپته سه ری؛ پتی ئەلئ که په پره ویی ئایینی (تاووسی فریستان) بکات له ئایینی خۆبشی لانه دات، هه ر شیخه که ییشه که ئەو ده ره ویشه ئەشوات و سیپالی تئ ئە پیتچی و ئە یبیرئ.

پییر

پییر به لای ده ره ویشکاره کانه وه بهو که سه ئەلئین که نه ته وه پئ ئەگه بیئتی و رتیگای باش پیتانی نه ته وه ئەدات. پایه ی ئایینی ئەمانه ییش بریتین له چەند خیزانییک که به چەند پستییک ئەچنه وه سه ر پیاوه گه وره و چاکه کانی ئیسلام. ئەوانه ی که یارمه تیی (شیخ عدی) یان داوه به که سوکاره کانیه وه، له کاتییکا که

(۱) قسه ی وا پرپوچ له ناو هه موو نه ته وه یه کدا هه یه تنانه ت له رۆژئاوا ییشدا نیبه. (ش. ف)

هیشتا ئایینه که یان بریتی بووه له ئیسلامه نیه کی په تی. خیزانییک لهو پییرانه ئەچیته وه سه ر (شیخ قضیب البان) که له نه ته وه ی پیتشه وا (عه لی کوری ئەبو تالیب) ه. (پییر محمه مه ره شان) و (پییر هاجیبال) و (پییر مام ششان) و (پییر جه روانه) و (پییر حاجی محمه مه د) و (پییر قضیب البان) لهو پییرانه ن.

هه موو شیختییک پیریکی هه یه؛ ئەبیته ده ره ویشی. هه موو پیریکیش شیخیتیکی هه یه ئەبیته ده ره ویشی. به زیدیه کیش، ئەبئ شیختییک و پیریکی هه بئ و، ببیته ده ره ویشیان تا کاروباری ئایینی خۆی به وان بسپیرئ و له رۆژی پاش مرنیشدا، و اتا له وه جیهاندا، تکایان لی بکات بۆی بیارپتیه وه له خوا تا له گونا هه کانی خۆبئ.

پییره کان ده سه لاتیکی زۆریان هه یه له هه ل سووراندنی کاروباری ژبانی به زیدیه کاندا. ده سه لاتیکی زۆریشیان هه یه به سه ر گیان و ده روونیاندا. جاری وا هه یه نه خۆش و شیت به نوشته و نزا خویندن چاک ئەکه نه وه، درد و په ککه وته یی ئەندامه کانیش بهو گلانه چاک ئەکه نه وه که له سه ر گۆری پیاو چاکه کانیانه وه ئەبیه تین. یارمه تی شیخه کانیش ئەده ن له شتنی مردووان و ناشتنیاندا. هه ره ها ئەچنه سه ر گۆری ئەو مردووانه ییش له رۆژانی جه ننه کانیاندا تا له خوای گه وره یان بۆیان بیارپتیه وه بۆ ئەمه ی له گونا هیان خۆش ببئ. ئەم پییرانه ییش به هه موو لایه کی خاکی به زیدیدا بلا بوونه ته وه.

هه ژار

چینیکیش هه ن هه ژار (فه قیر) یان پئ ئەلئین، به زۆری له سنجار دان. وازیان له جیهان هیتاوه په لاسیکی ره شی خوری له بهر ئەکه ن بالا پۆش (عه با) یک و که ولتیکیشی له زستاندا، به سه ردا له بهر ئەکه ن چ له خواردندا، چ له نوستندا، به دوای خۆشیدا ناگه رپن. هه موو کاتیکی خۆشیان بۆ په رستنی خوا به خت ئەکه ن. هه موو که س به زه یی پیا یاندا دپته وه. له بهر ئەو به زیدیه کان هاتوونه ته سه ر ئەو باوره که هه رچی هه ژار (فه قیر) یک لهو هه ژارانه بازار بدات تاوانیکی و اگه وره ئەکات که هه رگیز خوا لیبی خۆش نابئ. هه تا ئەم چه ندانه ییش هه ژار و ناسرابوو. که چی له م سالانه ی دوا ییدا هه ژاره کان بوون به کۆمه لتیکی به چنگ و زه بر به ده ست. به زیدیه کان لییان ئەترسان (حه مۆ شیرۆ) که هه ژاریک بوو لهو هه ژارانه و له گوندی (خانک و قیغ) ه وه که له ناوچه ی (شیتخان) دایه، کۆچی کردبوو هاتبووه ناوچه ی سنجار، کاتییک زانرا. سه ری بهرز کرده وه و هه موو ناوچه ی سه ردار ی گرته ژیر ده ست خۆی و بوو به سه ردار ی ناوچه ی سنجار. ئەمه له سه رده می داگیر که ربی ئینگلیزه کاندا رووی دا. هه موو به زیدیه ک مافی هه یه ببیته هه ژار، به مه رجی سه ردار ی شیتخان پتی خۆش ببئ و به ده سستی خۆبشی په لاسی هه ژاریی له بهر بکات. هه ر که سیکیش پیتچه وانه ی فه رمانی هه ژاریی ببزو پتیه وه؛ سه ردار ی شیتخان په لاسی هه ژاریی لی ئەسینتیه وه و سزایشی ئەدا.

هه ژاره که به سه ر سیپاله په لاسه که ی خۆیدا پستینتیکی سووری خوری ئەبه سستی، که پتی ئەلئین (مه ک). ئەلقه یه کی زه ردی پتیه وه، که پتی ئەلئین (خادم). ئەم دووانه ییش به ریزن وه ک سیپاله

په لاسه که. په تینکی باریکش نه کاته گهر دنی خوی. پتی نه لاین (توقی یزید)، ته قیله یه کیش نه کاته سهری. پتی نه لاین (کوللیک) هم کلاوه به نمونه ی شاه کلاو (تاج) هکمی (شیخ عدی) دانه نین. یه زیدیه کانش کلاوه که ماچ بکه ن یا خود سپاله په لاسه که، وهک یهک فهری پتوه یه.

نه ونده هه یه هم کوللیکه، ههر تابه ته نیسه بو پیاوه هه ژاره کان. پیاوه نایینیسه کانش، به لکو گفتوگواره کانش نه توان له سهری بنین، که سپاله په لاسه که و کوللیکه که له که لک نه که ون. نه یخه نه ژووریکه وه، نه پاریزرتین، پتی نه لاین (خانه ی خه رقی) و اتا ژووری سپالی په لاس. که نه ویش شوتنه که له گورستانی (شیخ عدی) دایه، له ناوچه ی سنجاریشدا له شوتنیکی نریک به (کانی پیر ناخایی) دانه نین که له گوندی (کوللیکان) دایه. له په نایه کدا دانراوه و که له به ردیکش به سهردا نوخون کراوه ته وه نه و پارچه په لاسانه له ویتدا نه میننه وه تا نه رزین و نه بن به خول.

یه زیدیه کان نه مننده پز له م بهرگه په لاسه نه گرن، ماچی نه که ن و سوتندیش به سهری نه خون، نه گهر هه ژاریک له یه زیدیه ک تورپه بو، ته نانه ت نه گهر له پیاوانی نایینش بن، نای به رامبهری بکات، ته نانه ت نه گهر لیبشی بدات. نه گهر لیبی راست بووه وه به هیچ کلوچیک چاوی لی نا پوشری^(۱) یه زیدی ته و اویش به که سه نه لاین که په پرهوی سئ شت بکات. ۱- نایینی یه زیدی. ۲- رتیره. ۳- ریزگرتن له په لاسی هه ژار. ههرچی نایینی یه زیدیه. نه ویه که نایینی یه زیدیه که بیسته هاو دهم و هاو رتی یه کیکیتر که له سهر نایینی یه زیدی نیسه نه بی به ته و اوته خوی لی بیاریزتی.

له رتیره ویش مه به س نه ویه، که دهر ویتسه که له سنووری فهرمانی دهر ویشی خوی دهر باز نه بی. فهرمانی خوی بکات و دس و په نجه نه خاته فهرمانی کهسانی تره وه.

گویرانه ویش فهرمانی شیخ و پیره که خوی به جی بهیتنی! مه به س له ریزگرتنی په لاسه که ویش نه ویه، که زور به ته نگ نه و په لاسی هه ژار یه وه بی و ریزیشی لی بگری.

به پتی نایینی یه زیدی، ههر هه ژاریک بری، نه بی به په لاسه که یه بری خویه وه بنیزتی. کوره کانشی بام بچو کیش بی. که باوکی مرد، نه بی له په لاسی هه ژارانه وه بیچرتی.

نه بی هه ژار ریشی خوی شو نه کاته وه نای برنگ و گویرانیش به کار بهیتنی بو ریشی. ههر مو یه کیش له ریشی که و ته خواره وه، نه بی بیخاته درزی دیواریکه وه، یا خود شوتنیکی او وه که دهستی لی نه دری و نه یسکه ویتته به رپی.

ههر وه ها به کار هینانی گویران و برنگ له هه مو پیاوه نایینیسه کانی یه زیدی به ربه ست کراوه. ته نیا نه و چینی (پس سهردار) و (سهردارانه) نه توان به کار یان بهیتنی، که خویان بو (سهرداری شیخان) ناو نو س نه کردوه.^(۲)

(۱) هم رهوشته ویش به لگه یه که بو نه ویه که یه زیدیه کان. خواپه راست نهک دیوپه راست. چونکه ریزگرتن له هه ژار فهرموده ی خواپه، نهک دیو. (ش. ف)

(۲) که ریم بهگ کوری نیسماعیل بهگ، له بهر ی سهرداری شیخان بو، به لام چونکه رو شنبیر بو، که نام ژگاریم کرد ریشی خوی تاشی و جلو بهرگی روژنا و ایشی پو شی. (ش. ف)

زوری هه ژاره کان له دهر ویتسه کان. له پیاوه نایینیسه کانش هی وا هه ن که بو ین به هه ژار و بوون به په لاس پو ش له بهر خواپه رستی و گو شه گیری و خود و ورخته وه له خوشی ژیان. جا له بهر نه وه، که هه ژاره کان ژنیان هینا، نه بی له پیتش هه مو شتیکا ته ماشای پایه نایینی خویان بکه ن و له و سنووری که نایین بو ی داناون نه چنه دهره وه.

له پیتش نیسلامه تیدا ههر که سئ دهستی بدایه ته خواپه رستی و گو شه گیری بهر گیتی خوری زبری له بهر نه کرد. که نیسلامه تیش داها ت هم رهوشته له ناو گو شه گیر و خواناسه کان یاندا بو به باو، یه زیدیش به و بو نه یه وه که له په پرهوانی (شیخ عدی) ن که خاوه نی رتیره و یکی دهر ویشکاری (تصوف) بووه، هم باوهریان له ووه و دهرگرتوه. هم رهوشته ویش زور کونه له جیهاندا، له هه مو چه رخیکیشدا هه بووه له کوردستاندا^(*).

گفتوگوکار

گوینده یا خود گفتوگوکار (قوال)، له ناههنگه نایینیسه کاندای گورانی نه لئی، ههر وه ها له کاتی کوبونه وه کاندای له سهر گوری پیاوه گوره کان، یا خود له کاتی ناشتی مردوواندا. له گهل (سنجق) یا خود (تاووس) دکانشدا نه چن بهم لا و به ولادا. هه والی پیاوه گوره کانی یه زیدی و میژووی ژنیان له دم گفتوگواره کانه وه نه گاته بهر گوتی یه زیدیه کان. نه مانه شاره زان، زیرهک و زمان لووسن. حهز بکه ن «جو به دیواردا ههل نه گرتن!». نه زانن چون پاره له گیرفانی یه زیدیه کان ده بهیتن!... (سهرداره کانی شیخان) نه مانه یان کردوه بهر پاسپیتراوی خویان لای یه زیدیه دووره کان، پشت به مانه نه به ستن، نه مانه به دهمان (مزایده) تاووسه که له سهرداری شیخان وه نه گرن. نینجا ده ست نه که ن به کورده وه ی پیتاک له نه ته وه که، که زور جاری وا هه یه نه بیتته نه رک به سهریانه وه.

هم گفتوگوکارانه له بنه چه دا عهره بن^(۱) له شاری شامه وه هاتون، له گهل (شیخ عدی) دا. پیاوی بوون. نه مانه به بوره پیاو دانه نین. له چینی نایینی دانانرتین. کورده کان پیمان نه لاین «تازی^(۲)».

له سهره تادا بریتی بوون له دوو خیزان، له چینی خویان نه بویه ژنخوازیان نه نه کرد. به لام که خه ریک بوون له ناو بیچن، (بابه شیخ) بریاری دا که بتوانن ژن له چینی دهر ویش (مرید) هکان بهیتن، نه مانه له کاتی کوبونه وه کاندای فهرمانیان نه ویه چلکاو و خول و گلش فری بدن.

دهر ویش

ههر که سئ له بوره پیاوان بی و له چینی نایینی به دهر بی؛ یه زیدیه کان پتی نه لاین دهر ویش یا خود (مرید). نه مانه زورتر له که نه فت کراوه کانی هیندستان نه که ن که پیمان نه لاین (که نه فت کراو)، نایینی یه زیدی له هه مو چینیکی که متر داناون، پتوهندی گرانی خستوتنه پتیا نه وه. له زور مافیش بهش برای

(*) سؤ فیکه رلی له نایینی مه سیحی و جووله که و نیسلام و زور باوهره کانی تر دا هه یه.

(۱) الیزیدیه: صدیق الدملوجی. (ش. ف)

(۲) تازی: عهره ب. (ش. ف)

کردون. پیاوه ئایینییهکان به چاوی سووکهوه سه‌یریان ئەکەن. ژن و ژنخوازییان له گەڵ ناکەن. ملکه‌چی و که‌ساسییان بریوه به‌سه‌ریاندا. نه‌ ئەهیلن له باره‌ی ئایینه‌که‌وه قسه‌ بکه‌ن، نه‌ ئەیش هیلن بیری لێ بکه‌نه‌وه. (١) خستویانه‌ته‌ مێشکیانه‌وه که‌ هه‌تا دلێ ئه‌وان له‌ خۆیان خۆش نه‌کەن به‌تیره‌ی (یه‌زیدی) ناژمیررین به‌م رهنه‌گه‌ ئه‌و کلۆلانه‌یان کرده‌وه به‌دارده‌ستی خۆیان، چۆن خۆیان نارەزوو بکه‌ن وا به‌کاربان ئەهیلن. تا چەند سالتیکیش له‌مه‌ویه‌ر ئه‌و ده‌رویشانه‌ له‌م باره‌دا بوون، به‌لام ئیستاکه‌ وا نه‌ماون. سه‌رکیشی ئەکەن. دلێ شیخ و پیره‌که‌ی خۆیان رانه‌گرن. ژنیش به‌چینی خۆیان نه‌بێ ناده‌ن. به‌لام له‌وه به‌ولاوه‌ گوێ ناده‌نه‌ هیچ فه‌رمانیکی ئایینی تریان. به‌م رهنه‌گه‌ چاوچۆکی و چاوبرسیستی شیخه‌کان بوونه‌ هۆی سه‌رکیشیی ده‌رویشه‌کان. شیخ ئه‌توانێ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی خۆی به‌فرۆشی به‌شیخیکی تر. ئیتر له‌وه به‌ولاوه‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ به‌ره‌و رووی ئه‌و که‌سه‌ ئەبێته‌وه‌ که‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی کهبه‌وه‌. ئەگەر ده‌رویشه‌که‌ شیخه‌که‌ی مرد و که‌سیک نه‌بوو له‌ کورانی ئه‌و شیخه‌ یاخود له‌ که‌سوکاری ئه‌و که‌ بیکات به‌شیخی خۆی، تا یارمه‌تی بده‌ت له‌ دلخۆش کردنی خوادا و له‌ ته‌نگانه‌کانی رزگاری بکات، په‌نا ئەباته‌ به‌ر (سه‌رداری شیخان)، ئه‌ویش شیخیکی بو‌ ئەدۆزیته‌وه‌ و له‌ باتی ئه‌وه‌ شتیکی بو‌ خۆی لێ ئەپچرێ! جا هه‌ر کاتیک رۆشنیاری یه‌زیدی که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئایینه‌که‌ی خۆیان بژار بکه‌ن و راست بکه‌نه‌وه‌؛ پتیبسته‌ له‌ پێش هه‌موو شتیکی باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌مانه‌ راست بکه‌نه‌وه‌ و بیسخه‌نه‌وه‌ جی خۆی. واتا وایان لێ بکه‌ن که‌ مافه‌کانیان وه‌ک مافه‌کانی چینه‌کانی تری لێ بێ.

کۆچه‌ک

کۆچه‌ک له‌ بۆره‌ پیاوان ئەژمیررێ (*). بو‌ به‌جی هیلانی کاروباری (شیخ عدی) دانراوه‌. له‌ ژێر ده‌ستی (بابه‌شیخ) دا کارو و فه‌رمانی ئایینی به‌جی ئەهیلن بابه‌شیخ که‌ یه‌کیکی هه‌لژارد بو‌ فه‌رمانی کۆچه‌کایه‌تی و دایمه‌زراند. پشتینی ئه‌به‌ستینه‌ پشته‌ی که‌ ئەلقه‌یه‌کی مسی پتوبه‌یه‌. هه‌رچی تیره‌که‌یشه‌ ناچاره‌ هه‌رچی کۆچه‌ک بیلێ باوه‌ری پێ بکات. چونکه‌ ئه‌و به‌ده‌م (شیخ عدی) و (خوای گه‌وره‌) و پیاوچاکانه‌وه‌ قسه‌ ئەکات که‌ گویا خه‌وی بینیه‌ پتیبانه‌وه‌ و قسه‌یان پیاو راسپاردوه‌و بیکات. که‌ گرانییه‌ک داکه‌وێ، یاخود ده‌ردیک په‌یدابێ، بابه‌شیخ کۆچه‌که‌کان له‌ جیگایه‌کدا کۆ ئەکاته‌وه‌. پتیبان ئەلێ نوێز بکه‌ن و بپارێنه‌وه‌ له‌ خوا. جاری وا هه‌یه‌ تا سه‌ کات، جاری وایش هه‌یه‌ تا به‌ره‌به‌یان به‌و جوژه‌ ئەمپینه‌وه‌. سه‌ر ئه‌نووسین به‌زه‌وییه‌وه‌ بو‌ ئەمه‌ی به‌هۆی گیانه‌وه‌ بکه‌ن به‌خوای بالا و رازی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌یان پێ بگوترێ. ئینجا ئه‌وانیش بابه‌شیخ له‌ ئەنجام تی ئەگه‌بێن. تا ئه‌ویش به‌شی خۆی چاره‌ی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کیکیش له‌ کاری ئه‌و کۆچه‌کانه‌ ئه‌وه‌یه‌ چاره‌ی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کیکیش له‌ کاری ئه‌و کۆچه‌کانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌هۆی گیانه‌وه‌ بزانه‌ن مردووه‌کان چیبان به‌سه‌ردێ.

(١) ئەم ره‌وشتی چینه‌تیه‌یه‌کان پتیبانه‌وه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتیه‌یه‌. شوتنه‌واری ئایینی بو‌راهامیه‌یه‌. (ش. ف)

(* له‌ نێزیک هه‌له‌ به‌جه‌وه‌ دتیه‌ک به‌ناوی (باوه‌ کۆچه‌ک) هه‌یه‌، ده‌بێ ئەم ناوه‌ له‌ چیه‌وه‌ و هاتبێ له‌م ده‌ره‌دا؟!)

گیانه‌کانیان بو‌ کوێ ئەچن. له‌ خۆشی و ناخۆشی چیبان تووش دێ. ئینجا ئەنجامی ئه‌وه‌ به‌که‌سوکارییان ئەلێن. کۆچه‌ک تا شتیکی نه‌قه‌ومه‌ی و فه‌رمانی پێ نه‌درێ، ناتوانێ ئەم کاره‌ له‌ خۆیه‌وه‌ یاخود له‌ هه‌موو کاتیک بکات. به‌لام جاری وا هه‌یه‌. کۆچه‌ک کاروباری خراب له‌ ده‌ستی ئه‌وه‌شیته‌وه‌، ده‌ست ئەداته‌ فرۆشێ و چه‌واشه‌کردنی تیره‌که‌ بو‌ که‌لکی ناپوخته‌یی خۆی و که‌سانی تر! له‌مه‌یشه‌وه‌ ناژاوه‌ په‌یدابه‌ت، جوین و خوین په‌یدا ئه‌بن. له‌ سالی (١٩٢٠) دا (کۆچه‌ک سلیمان) یک په‌یدابوو؛ ده‌ستی دایه‌ جادووه‌گه‌ری و چاوپراوکردن و خۆی کرد به‌پتیبه‌ره‌یک. له‌ کار و کرده‌وه‌کانیه‌وه‌ گه‌لێک سه‌رگێژی په‌یدابوو بو‌ (بابه‌شیخ ئیسماعیل) و (سه‌رداری شیخان سه‌عید به‌گ) بابه‌شیخ به‌داخی ئه‌و کۆچه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه‌. کۆچه‌کیش له‌ هاوینی ١٩٢٣ دا کوژرا!. نه‌ته‌وه‌یش به‌هۆی ده‌ست پێنی ئه‌وه‌وه‌، گه‌لێک ئه‌رک و ماندووتی و پاره‌ به‌خت کردنی تووش بوو!...

ئهمه‌ جارانه‌ شتی وا رووی ئەدا. به‌لام ئیستا که‌ وا نیبه‌. یه‌زیدییه‌کان زۆریان چاویان کردۆته‌وه‌ و ناهیلن شتی وا سه‌ر بگرن!...

هه‌ندێ له‌ ره‌وشتی چاکیان

* نابێ یه‌زیدی سه‌یری ده‌موچاوی ژنیکی بکات که‌ له‌سه‌ر ئایینی یه‌زیدی نه‌بێ. نابیت ده‌ست بازی له‌ گەڵ ژنیکی بکات که‌ یه‌زیدی نه‌بێ و پتیبی ره‌وا نه‌بێ به‌لام ژن و مێردیبان له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی دانه‌مه‌زێ.

* نابێ تف له‌ ناچه‌وانی هه‌یج مرۆفیک و هه‌یج گیانه‌به‌رێک بکات.

* نابێ بچیته‌ به‌زمگه‌هه‌کانه‌وه‌؛ وه‌ک تیاترۆ و جی سه‌مای ناو شاره‌کان.

* باوه‌ریان وایه‌ هه‌موو شتیکی له‌ سه‌ره‌نادا پاکه‌. هه‌ر دل پاک بێ، هه‌موو شتیکی پاک ده‌رته‌چن.

* به‌رامبه‌ر هه‌ژار (فه‌قیر) ده‌کان خه‌نجه‌ر هه‌لناکێشێ.

* تا کاره‌ساتیکی ئاشکرای لێ نه‌بینێ که‌ نه‌نگ و ناپه‌سه‌ندبێ. پیاو نابێ له‌ هه‌یج روویه‌که‌وه‌ دل له‌ ژنه‌که‌ی خۆی پێس بکات.

* که‌ بووک ئەگۆزێنه‌وه‌ مالی زاوا. به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ نانێک ئەشکێن، تا هه‌ژار و به‌ش پراوی لا خۆشه‌ویست بێ.

* نابێ یه‌زیدی به‌رامبه‌ر هاوده‌مه‌که‌ی خۆی پێ رابکێشێ، نابێ تفیش بکاته‌ سه‌ر زه‌وی. نابێ تف له‌ چرا و ئاگریش بکات.

* ئەبێ یه‌زیدی خۆی له‌ جویندان و زمانپێسی پیاوێزی.

* دوژمنیشی بێ که‌وتبیته‌ به‌رده‌ستی؛ که‌مووروه‌ گله‌که‌ی سه‌ر گۆری شیخ عدی پێ بوو، یه‌زیدییه‌که‌ وازی لێ ئەهیلن.

* یه‌که‌به‌تی و براهه‌تی و هۆگری و رتیزگرتن به‌ئاشکرا له‌ناویاندا دیاره‌.

هه‌ندی له ږه‌وستی خرابیان

* ناشی یه‌زیدیه‌کی بۆره‌پیاو ژن له خیزانه ئایینییه‌کان به‌یتنی. هه‌روه‌ها نابی ئه‌مانیش له وان ژن به‌یتن.

* سه‌رداری شیخان هه‌ر چۆنیک بی، هه‌رچی بکات، بام خرابیش بی نابی یه‌زیدی تواجیبی تی بگری و قسه‌ی پی بلتی و دلی خراب بکات. هه‌تا می‌رده‌که که‌سیکی نیرینه‌ی مابن هیچ ئافره‌تیک، له پاش مردنی ئه‌و هیچ که‌له‌پووریکه‌ی به‌رناکه‌وئ. هه‌روه‌ها هیچ ژنیکیش له می‌رده‌که‌یه‌وه که‌له‌پووری بۆ نامیتیه‌وه. ژنیش خۆی وه‌ک که‌له‌پوور دیته ژماره‌وه.

* یه‌زیدیه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه هیچ چینیک ناتوانی بگورئ بۆ چینیکه‌کی تر. پشت به‌پشت ئه‌و چینایه‌تیانه ئه‌پارتین.

* نابی یه‌زیدی بچیته سه‌ر پيشاو (ئاوده‌ستخانه)، یاخود بچیته ناو گه‌رماو (حمام) وه‌ه. یان مزگه‌وت و خویندنگای ئیسلامه‌وه که‌ قورناتی تیا بخوینرئ. نابی به‌ئاو ناو گه‌لی خۆی بشوات.

* نابی هیچ یه‌زیدیه‌ک کاهو و که‌له‌رم بخوات. نابی هه‌ندیکیشیان گوشتی که‌له‌شیر و کۆتر و ئاسک و که‌رویشک و ماسی و فاسولیا و لۆبیا بخۆن!

* جارن له خیزانی (شیخ حه‌سه‌ن) به‌ولاوه که‌س فیری خوینده‌واری نه‌ئه‌بوو هیچ یه‌زیدیه‌کیش ئایینه‌که‌ی خۆی لای بیگانه‌ ئاشکرا نه‌ئه‌کرد به‌لام ئه‌مه‌ سی سال پتره‌ ده‌رگای خوینده‌واری بۆ هه‌موو یه‌زیدیه‌ک کراوه‌ته‌وه. یه‌زیدیه‌کانیش تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ئایینه‌که‌ی خۆیان لای که‌سانی باش ئاشکرا ئه‌که‌ن.

* نابی ئافره‌تی یه‌زیدی جلوه‌رگی ره‌نگاوه‌رنگ یاخود هی ئاوریشم له‌به‌ر بکات. ئه‌بی جلوه‌رگیان له خامی سه‌پی بی. ئه‌بی له‌چکیش بکات. که‌چی ئافره‌تانی خیزانی (سه‌رداری شیخان) ئه‌توانن هه‌موو جۆره‌ جلوه‌رگیکی ره‌نگاوه‌رنگ له‌به‌ر بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئاوریشمیش.

* نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ (سه‌رداری شیخان) هه‌ل بژیرئ، یاخود ئه‌گه‌ر خراب بوو چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات. یان لای بیات. ده‌رویش (میرد) که‌ زۆریه‌ نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی له‌وانه به‌روبوومی بۆ شیخه‌که‌یه‌تی که‌ تا سه‌ر پشاپشت هه‌روا ئه‌مینیه‌ته‌وه. شیخ ئه‌توانی به‌روبوومه‌که‌ی بفرۆشی به‌شیتیکه‌ی تر!...

تیره‌ی یه‌زیدی له‌لایه‌ن چینه ئایینییه‌کانه‌وه ئه‌چه‌وسینریتیه‌وه که‌چی له به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا چینه ئایینییه‌کان خه‌میکیان ناخۆن ژینیکه‌ی باشتریان بۆ پیک به‌یتن!...

سه‌رنجیک له ئایینی یه‌زیدی

ئه‌بی له پیش هه‌موو شتیکه‌ ئه‌وه بزاین که ئایینی یه‌زیدی له شتیه‌ی ئیستایدا که هه‌یه ئایینیکه ئاسمانی نییه. ئایینیکه له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه دانراوه، نه‌ک خوا. وه‌ک (صدیق الدملوجی) ئه‌لئ: به‌م مه‌به‌سه‌یش دانرا، که هیتیکه‌ گه‌وره له کورده‌واری دروست بکات و به‌هۆی ئه‌و هیتزه‌وه فه‌رمانه‌وه‌ای (ئه‌مه‌وی) زیندوو بکاته‌وه. پایته‌خته‌که‌ی (باعذره‌) بی و سنوره‌که‌ی شاری (شام) بگریته‌وه. په‌ره‌یش بسیتی به‌هه‌موو لایه‌کدا تا ئه‌گاته‌وه ئه‌و سنوره‌ی که (فه‌رمانه‌وه‌ای ئه‌مه‌وی) هه‌بیه‌وه... هه‌روه‌ها وه‌ک ده‌ملوجی ئه‌لئ: خیزانی (سه‌رداری شیخان) و (شیتخه‌کان)، هه‌رچه‌نده ئیمرۆکه خۆیان به کورد دانه‌نین و به‌کوردایه‌تی خۆشیانه‌وه ئه‌نازن، به‌لام که‌ لییان بپرسیت، راسته‌وراست پیت ئه‌لین: ئیمه به‌چه‌ند پشتیک ئه‌چینه‌وه سه‌ر (شیخ عدیبه‌ ئه‌مه‌وی) بیجگه‌ له‌وه (یه‌زیدی کوری معاویه‌ی ئه‌مه‌وی) که‌ دووهم جیشین (خلیفه‌ی) (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بووه، یه‌زیدیه‌کان وه‌ک خواجه‌ک له‌ حه‌وت خواکه‌ی خۆیان ئه‌په‌رستن. هه‌ر به‌هۆی ئه‌م (یه‌زید) په‌رسته‌ی شیانه‌وه‌یه که بیگانه‌ ناویان ناون (یه‌زیدی) (١١) ئه‌گینا خۆیان له راستیدا (داسنی) ن ئیمه‌یش که کورده‌واریین هه‌ر به‌ناوی (داسنی) یه‌وه بانگمان کردوون.

ئه‌م ئایینی (یه‌زیدی) یه، له هه‌ندی ږوه‌وه، وه‌ک هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیه‌کان وایه. ئایینی یه‌زیدیش وه‌ک ئایینه‌کانی (زه‌رده‌شتی) و (موسایی) و (عیسایی) و (محهمه‌د). دان به‌وه دانه‌نی که خواجه‌کی تاک و پاک و گه‌وره و به‌توانا هه‌یه و، ئه‌م هه‌موو جیهان و ئاسمان و مړۆف و گیانه‌به‌رانه و، گژوگیا و داروده‌خانه، ئه‌و دروستی کردوون. هه‌روه‌ها هه‌ر حه‌وت فریشته‌که‌یش، له‌گه‌ل به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و چه‌ندوچوونکردنی ږۆزی پاش مردن و، بابه‌ ئاده‌م و دایه‌ حه‌وا و ناردنی پیغه‌مبه‌ران و لاقاوه جیهانییه‌ گه‌وره‌که و، پاداشدانه‌وه‌ی خوا، سزا دانیشی؛ وه‌ک هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیه‌که تیا پيشان دراوه.

به‌لام ئایینی یه‌زیدی له‌وه‌دا له‌و ئایینه ئاسمانیه‌کانه‌ جوی ئه‌بیته‌وه که سه‌رۆکی فریشته‌کان (عزازیل)، له‌پاش ئه‌وه‌ی قسه‌ی خوی شکاند و کرپووشی نه‌وازشی نه‌کیشا بۆ (ئاده‌م)، خوا له به‌هه‌شت ده‌ری کرد و تا حه‌وت هه‌زار سال له دۆزه‌خدا نازاری دا. به‌لام له‌پاش ئه‌وه‌ی (عزازیل)، په‌شیمان بووه‌وه له کاری خۆی و هاوار و فه‌ریادی کرد؛ خوالی خۆشبوو. سه‌رله‌نوئ هیتز و ده‌سه‌لات و پایه‌که‌ی پيشووی پی به‌خشیه‌وه. خوی گه‌وره‌ خۆی له په‌نایه‌کدا کرد به‌گۆشه‌گیر و کاروبار هه‌لسوورانندی هه‌موو جیهان و ئاسمانه‌کانیشی به‌و سپارد. که هه‌تا ئیستایش هه‌ر له کاردايه. به‌واتایه‌کی تر ئه‌م (عزازیل) ه که یه‌زیدیه‌کان خۆیان پی ئه‌لین (تاووسی فریستان) جیشینی خواجه و له‌جیاتی ئه‌و و، به‌فه‌رمانی ئه‌و کاروباری هه‌موو جیهان و ئاسمانه‌کان هه‌ل ئه‌سووریتنی. به‌لئ یه‌زیدیه‌کان له (مصحفارده‌ش) دا تاووسی

(١) به‌لئ نووسراوی الیزیدی (صدیق الدملوجی) وا ئه‌لئ به‌لام بۆ زاینی راستیی ئه‌مه ته‌ماشای دامینه‌کانی پيشو بکه. (ش. ف)

فریشتان وا پیشان نه‌دن. کهچی له نووسراوی (جیلوه) دا وهک خواجه‌کی ته‌واو و سه‌ره‌خۆ و خاوه‌ن هیتز و توانا و دهسه‌لاتدار خۆی پیشان نه‌دات، نهک وهک (سه‌رۆکی فریشته) یه‌ک که خوا دروستی کردووه. هه‌روه‌ها له (جیلوه) دا، ددان نه‌نی به‌چهند خواجه‌کی تریشدا که هه‌ن^(۱) له یه‌زدیبه‌کانیش داوا نه‌کات که ناوی خۆی نه‌هیتن نه‌وهک بیگانه‌کان وهک (موسایی و مه‌سیحی و محمه‌دی) به‌دکارییان له‌گه‌ل بنوینن!، به‌لئی یه‌زدیبه‌کان (عزازیل)، یاخود (تاووسی فریشتان) وا نه‌ناسن کهچی هه‌ر چوار نایینه ئاسمانیبه‌کان ئه‌م (عزازیل) ه به‌سه‌رچاوه‌ی خراپی دا‌ئه‌ننن و پیتی نه‌لین دپو یاخود (شیطان) که تاکو ئیستا که پیش له‌لایه‌ن خاوه‌ه که نه‌فت کراوه و له برانه‌وه‌ی جیهاندا خوا له‌ناوی نه‌بات.

به‌واتایه‌کی تر (تاووسی فریشتان) ی یه‌زدیبه‌کان که به‌هه‌ره خۆشه‌ویستی خوی گه‌وره‌ی خۆیانی دا‌ئه‌ننن، لای خاوه‌ن نایینه ئاسمانیبه‌کان له په‌ستترین پایه‌دا دانراوه و وهک دوژمنیتیکی خوا و دوژمنیتیکی هه‌ره گه‌وره‌ی خواناسان دانراوه.

هه‌رچی نایینه ئاسمانیبه‌کانه، هه‌ر خواجه‌ک نه‌ناسن که تاک و ته‌نیا و توانایه. هه‌رچی نایینه یه‌زدیبه‌ خواجه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه و هه‌وت فریشته که یاریده‌ی نه‌دن، فریشته تاووسیش یه‌کتیکه له‌وان. هه‌مووشیان هه‌ر خۆی دروستی کردن. به‌لام دپو یاخود (شیطان) نییه و نه‌ماوه (تاووسی فریشتان) به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سه‌رۆکی فریشته‌کانه. به‌پیتی نووسراوی (جیلوه) خواجه‌کی گه‌وره و سه‌ره‌خۆیه و هه‌موو ئافه‌ریده کراویکیش له‌ژیر چنگی ئه‌و دایه^(۲) کهچی ناوی فریشته‌یش هه‌ر به‌ته‌نیشته ناوه‌که‌یه‌وه نووسراوه‌وه پیتی نه‌لن: (تاووسی فریشتان) به‌لام له نایینه ئاسمانیبه‌کاندا دپو (شیطان) ماوه و هه‌ر نه‌میتنی تا برانه‌وه‌ی جیهان که نه‌وساکه خوا له‌ناوی نه‌بات. که‌واته ئه‌و کرده‌وه و هیتز و توانا و دهسه‌لاتانه‌ی که له نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خواه‌کی گه‌وره دانراوه هه‌یج له‌گه‌ل نه‌و کرده‌وه و هیتز و توانایی و دهسه‌لاتانه‌ی که له نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خواه‌کی گه‌وره دانراوه هه‌یج له‌گه‌ل نه‌و کرده‌وه و هیتز و توانایی و دهسه‌لاتانه‌ی جیاوازی نییه که نایینه ئاسمانیبه‌کان داویانه‌ته پال خوی گه‌وره و پاک و بچ‌هاوتا، دروستکردنی ئافه‌ریده‌کراوه‌کان نه‌بچن. نه‌وه‌نده هه‌یه له نایینه ئاسمانیبه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک خوا هه‌یه. به‌لام له نایینه یه‌زدیبه‌ خواجه‌کی گه‌وره هه‌یه و هه‌وت فریشته‌که تاووسی فریشتان یه‌کتیکه له‌وان. شوینه‌واری (نایینه زه‌رده‌شتی) له نایینه یه‌زدیبه‌دا دپاره: وهک په‌رستنی هه‌وت فریشته‌کان و، جه‌ژنی (نه‌وورۆز) و جه‌ژنی (میه‌ره‌گان) و، کراسی سپیی بچ‌به‌رۆک له‌به‌رکردن. شوینه‌واری (نایینه ئیسلام) یش له‌ناو نایینه یه‌زدیبه‌دا نه‌مه‌یه که (جه‌ژنی مانگی پۆژوو) و (جه‌ژنی کوشتی) یاخود (جه‌ژنی قوریانی) و جه‌ژنی (لیله‌ القدر) و (حه‌ج) کردنیان هه‌یه، بام له شپه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردانه‌ی خۆیشیاندا بکرتین. وشه‌ی

(۱) له راستیدا نه‌و شه‌ش خواجه نه‌بچ هه‌وت خاوه‌ن. چونکه بریتین له هه‌ر هه‌وت فریشته‌کان که خوی هه‌ره گه‌وره دروستی کردوون. لێرده (نووسراوی جیلوه) ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)

(۲) له راستیدا یه‌زدیبه‌کان هه‌ر خواجه‌کی تاک و ته‌نیا نه‌په‌رستن له هه‌وت فریشته‌کانیش به‌ولاوه هه‌یجی تریان نییه. (ش. ف)

(ملک) یش که ناویانه‌ته پیش (تاووس) ه‌وه و بووه‌ته (ملک تاووس)؛ دیسانه‌وه وشه‌یه‌کی ئیسلامیبه. هه‌میسان ناوی شپه‌خه‌کانیان ناوی ئیسلامین.

شوینه‌واری نایینه (بوراها‌مایی) یش له نایینه یه‌زدیبه‌دا نه‌وه‌یه که یه‌زدیبه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه، هه‌رچینه‌یش پیتوه‌ندی کران و توندی خۆی کراوه‌ته بچن. به‌لام به‌چینی شیخ و پیره‌کان جو‌ره نازوجیا‌زیک به‌خسراوه که به‌شیتکه له‌هی خوا که پاشماوه‌ی یه‌زدیبه‌کانی تری کردووه به‌به‌نده بو نه‌وان!... ئه‌م یاسایه نه‌مه‌نده به‌گران که‌وتوو‌ته سه‌ر یه‌زدیبه‌ کتۆله‌کان (مه‌به‌سم به‌شی نه‌ته‌وه‌یه)؛ نه‌مه‌نده سه‌خت و سه‌هنده‌یه یه‌زدیبه‌کانی له که‌لکی مرۆفایه‌تی خستوو‌ه!... ئه‌م یاسایه نه‌مه‌نده دووره له دادپه‌روه‌ریبه‌وه، منی خستوو‌ته سه‌ر نه‌و باوه‌ری که نایینه یه‌زدیبه‌ ده‌ستکردی مرۆقه. نه‌ک ده‌ستکردی خوا. چونکه زۆرداری وا و چه‌وساندنه‌وه‌ی وا له کرده‌وه‌ی خاوه‌ دوورن، له خوا ناوه‌شیتته‌وه!...

شوینه‌واری (نایینه مانی) یش له نایینه یه‌زدیبه‌دا نه‌وه‌یه که یه‌زدیبه‌کان خۆیان له جلوه‌ی جیوان و ره‌نگاو‌ره‌نگ له‌به‌رکردن و، له خوارده‌مه‌نیه‌ی خۆش و پوخته خواردن نه‌پارێزن. ژبانیکی ده‌رویشانه‌ی هه‌ناسه ساردانه نه‌ژین. خۆیان له خۆشیه‌ی ژبان بچ‌به‌ش نه‌کن. له چاویلکه‌یه‌کی ره‌شه‌وه سه‌یری جیهان نه‌کن. به‌لایانه‌وه وایه که جیهان پره له نازار و هاوار و سه‌رگه‌ردانی. چهند خۆشیشان له خۆشیه‌ی ژبان دوور بخه‌نه‌وه، نه‌وه‌نده باشه بو جیهانی پاش مردنیان که خوی هه‌ره گه‌وره‌یان لێیان خۆش نه‌بی و کامه‌رانیشیان بچ‌به‌خست.

ئه‌م ژبانه‌یشیان له‌گه‌ل ژبانه‌ ده‌رویشکاری (الصوف) یه‌که‌ی که (شیخ عدی) ی گه‌وره‌یان بۆی دامه‌زراندن به‌ته‌واوه‌تی گونجاوه. هه‌ر ره‌نگه‌ تف نه‌کردنیشان له دپو (شیطان) و ریسوا نه‌کردنیه‌ی، هه‌روه‌ها تف نه‌کردن و جینۆ نه‌دانیشیان به‌کوس و به‌هه‌یج گیانله‌به‌ریک، له رووی کارتیکردنی پیره‌وه‌ی ده‌رویشکاریبه‌وه بووبچ‌ که پیتشینی هه‌ندیک له زاناکانیان وایه مام دپو یاخود (شیطان)، هه‌لناگرئ ریسوا بکرت، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له هه‌موو که‌س زۆرتتر پرتی له خوی گه‌وره‌ گرتوووه و به‌تاک و ته‌نایی ناسیوه، بو‌به‌کا له خۆی به‌ولاوه کړنووشی نه‌وازشی بو (ئادهم) نه‌کیشاوه!...

شوینه‌واری (نایینه سروشت په‌رستی) یش له نایینه یه‌زیدا نه‌وه‌یه، که یه‌زدیبه‌کان به‌پیتی مصحفاره‌ش خواجه‌کی هه‌ره گه‌وره‌یان هه‌یه و چهند فریشته یاخود چهند خواجه‌کی بچووک.^(۱) پرتز له مانگ و پۆژ و با و ئاسمان و فه‌له‌ک و نه‌ستیره‌ی گه‌لا‌وێژ نه‌گرن و نه‌بانه‌رستن. (تاووس) یش که به‌پیتی نووسراوی جیلوه خواجه‌کی گه‌وره‌بانه بریتیه‌یه له (دیاوس) که خوی هه‌ره گه‌وره‌ی سروشت په‌رسته‌کان بووه. (زه‌رده‌شت) به‌خواکانی سروشت په‌رسته‌کانی گوتوووه (ده‌ئیشه). یاخود دپو. دپویش به‌زمانی (ئاوتیستا) واتای (بریسکانه‌وه) یه (شیخ هه‌سه‌ن) ی دامه‌زرتنه‌ری نایینه یه‌زدیبه‌ش ناوی نووسراوه‌که‌ی (جیلوه) یه، که واتاکه‌ی بریسکانه‌وه‌یه... (زه‌رده‌شت)، نه‌وانه‌ی نه‌و دپوانه‌یان په‌رستوووه، پیتی گوتون (ده‌ئیشه یه‌سه‌ن) و اتا (دپو په‌رست)، یاخود (شیطان) په‌رست چونکه له خواجه‌کیان زۆرتتر ناسیوه، که

(۱) هه‌رچهند وا ناوبراون به‌لام له راستیدا یه‌زدیبه‌کان هه‌ر هه‌وت فریشته‌بان هه‌یه و خواجه‌کی گه‌وره. هه‌ر به‌ته‌نیا خوایش نه‌په‌رستن. (ش. ف)

ئەو ەيش ئەبىتە سەرچاۋە يەككى خراپە كارىي. ئەم وشەي (دەئىشە يەسنە)؛ لە پاش تىببە پاندنى ھەزاران سالان بەسەريا؛ ورده ورده گۆراۋە و بوۋە بە (داسنى). جا ئەم داسنىيانە بوون، لام واىە، كە تىكەل بە پەپرە ۋە كانى (شەيخ عدى) بوون و لە سەردەمى (شەيخ ھەسەن) دا بە ھەردوولايان ئەم ئايىنەيان پىكھىتاۋە كە بىگانە ناۋى ناۋن (يەزىدى). وشەي يەزىدى ئە لە سەردەمى شەيخ عدى دا ھەبوو، ئە لە پىش سەردەمى ئەودا. نووسەرانى ئىسلام لە سەرەتاي سەدەي ھەشتەمى كۆچىدا بەسەرياندا سەپاندوۋە^(۱) ئەگىنا خۇيان ناۋى كوردەوارىيە كەيان (داسنى) يە. شاخى (داسن) يش ھەر بە ناۋى ئەوانەۋە ناۋراۋە. جا ئەم داسنىيانە خۇيان بەخوۋاپەرست دائەنەن، ئەك بەدئىو (پەرست)، بەو واتايەي كە ئىمە پىيان ئەلەين. نووسراۋانى (جىلوۋە) و (مصحفارەش)، كە لەبەر دەستماندان، لە ھەندى ۋە ۋە پىچەۋانەي بەكترن. منىش ھەر زوۋ گوتومە كە نووسراۋە راستەقىنەكان رەنگە لە دەست چوۋىن و نەماين، ئەمانىش كە نووسراۋە تەۋە، ۋەك خۇيان نەماۋنە تەۋە، دوور نىبە دەستكارىيان زۆر تىا كرابى. چونكە واژە و رستەي وايان تىايە لە پىاۋىكى زانا و تىگە يشتوۋى ۋەك (شەيخ ھەسەن) ناۋە شىتەۋە كە نووسىيىتى، ۋۆزگار تا ماۋەي ھەوت سەد سال بەرەنگارىي نە تەۋەي يەزىدى كوردوۋە. لە كوشاق و تالان و سەرگەردانى بەۋلاۋە، لە ھەموو شتەيكى تر بەش براۋ بوون ئەم نووسىنەۋە يەيش لە دەمى شەخەكانىيانەۋە ۋەرگىراۋە. رەنگە بىگانە يىش نووسىيە تەۋە، ئەك خۇيان. نەخوتىندەۋارىش باۋ بوۋە لە ناۋياندا، لە خىزانى شەيخ ھەسەن بەۋلاۋە، باۋ وا بوۋە لايان، كە كەس فىرى خوتىدن و نووسىن نەبى. ياخۇد بەھىلتى كەس لە ئايىنى يەزىدى شەرەزا بىت... لەبەر ئەم ھەموو ھۆيانە لە نووسراۋە كانى (جىلوۋە) و (مصحفارەش) ئىستادا ئەم ھەموو پىچەۋانەيى و نارىك و پىكى و ھەلە يە ئەبىن^(۲) لەگەل ئەمەيشدا پىتوستانە پىتى لى بىنەن كە ئايىنى يەزىدى ئەگەر لە سەرەتادا، گرنىك و پەسەند نەبوۋى و، دروست و رەۋا نەبوۋى؛ نە ئەتوانى بەم جۆرە پەرە بسىتى، نە ئەيشى تۋانى ئەم ھەوت سەد سالە وا بەرگەي دوژمانىە تى موسلمان و جوۋلەكە و گاۋرەكان بگرى، كە ھەرچى پىاۋى دەروون پاك و ئازاد بىزى لى بكاتەۋە، بەسەر ئەم نە تەۋە كلۆلەيان داھىتاۋە!...

يەككىتى و خەبات و ھۆگرىي يەزىدىيەكان، خۇياراستن و ئايىن پاراستنەكەيان، لەگەل ئارام و ئازار ھەلگرتنى ناخۇشىي ژيانەكەيان ئازايە تى و دلئسۆزىي و مەردايە تى و سەربلندى بۆ يەزىدىيەكان لە مېژودا تۆمار كوردوۋە!... ھەرۋەھا شەرەزەزارىي و پەشيمان بوۋنەۋەيشى بۆ دوژمنەكانيان تۆمار كوردوۋە! ھەر ئايىنىك. ماۋەيەكى زۆرى پىت چوۋ، سالانى دوور و درىژى بەسەرا تىببەرىي؛ بىروباۋەرى پىروپوچى تىكەل ئەبى. پەنجەي خۋاى گەۋرە يىش لە ئارادايە، لە ھەموو دەمىكا، يەككىك ئەرەخسىتىن بۆ تازە كوردنەۋەي بىروباۋەرى و ئايىن، تا مەۋف لە دەست ژيانى ھەوت و ناپوختە زىگار بكات. منىش ھىوادارم بەخۋا كە لە زوۋيەكى زوودا لەناۋ برا يەزىدىيەكاماندا، پىاۋانى زىنگ و رۆشنىرىي وا پەيدا

(۱) لە نووسراۋى (مصحفارەش) دا، وشەي (يەزدان) ھەيە كە باپىرە گەۋرەي يەزىدىيەكانە. ھەندىك ئەلەين وشەي (يەزىدى) لە وشەي (يەزدان) ۋە ۋەرگىراۋە. (ش. ف)
(۲) جا ھەر لەبەر ئەمەيشە كە نووسەرانى بىگانە دەريارەي ئايىنى يەزىدى وا بەھەلەداچوون. (ش. ف)

بىن، كە بەشىنەيى و رىكۋىكىي ژەنگ و ژازى چەند سالە لەم ئايىنە بىكەنەۋە كە تەپوتۆزى جەنگ و دوژمانىە تى چەند سالەي لى بسرنەۋە. ھەر چەوتىبەكى تىا پەيدا بوۋە، بەھۆي دەسكارىي پىاۋانى ئايىنى خراب و بىگانەي ناپاكەۋە راستى بىكەنەۋە. بەزەبىيەكەيان بەنەتەۋەكەي خۇياندا بىتەۋە و لەسەر رىگايەكى راست و رەۋان ئاراستەي بىكەن؛ كە لەم ژيانە تەنگە ناخۇشەيەۋە بگوتىرتتەۋە بۆ ژيانىكى پى كامەرانى و تەندروستى و خوتىندەۋارىي و دەۋلە مەندىي و ئازادىي. ئىمە يىش كە برا كوردى ئەو يەزىدىيانە يىن پىتوستانە ھەر يارمە تىببەكەيان پىتوستانە بى پىشكە شىيان بىكەين. ھەر شەرەزەزارىيەكى مېژوۋىشمان ھەيە بەرامبەر ئەۋان، بەكردەۋەي كوردانە و مەردانەي گەۋرە گەۋرە بىسرنەۋە. يەزىدىيەكانىش كوردىكەن ۋەك ئىمە. بگرە لە ئىمە باشتەر خۇيان پاراستوۋە و لە ئىمە يىش زۆرتەر بەكوردايە تىي خۇيانەۋە ئەنازن. خۇيان بەسەرچاۋەي مەۋفايە تى دائەنەن. خۇيان بەسەرچاۋەي ئايىنەكان دائەنەن. لەناۋ ئايىنەكەياندا كە بەزمانى كوردى دانراۋە ناۋى زمانى كوردىيىش ھەيە كە خۋا لەگەل كوردەكاندا قىسەي پىت كوردوۋە. ھەرۋەھا ناۋى (لالش) و (جودى) ھەيە، كە دوو بەھەشتان لە كوردستاندا. بىجگە لەۋە ھەستى نىشتمانىە رەۋىيى واى لى كوردوون كە (ھەج كوردن) لە (مەكە) ۋە بگوتىرتتەۋە بۆ (لالش). تا ھەموو سالىك ھۆگرى و يەككىتىي يەزىدىيەكان تازە بىتەۋە و، بەرۋوبوۋى يەزىدىيەكانىش نەچىتە دەرەۋە، ھەر بۆ خۇيان بىنەتەۋە. بىجگە لەمە رىز لە ھەژار و داماو و لى قەوماۋ، رىز لە خواناس زۆر ئەگرن. ژن و مېردىشىيان لەسەر بنچىنەي خۇشەۋىستىيى دوۋلايى دائەمەزىتىن. ئازاردانى كەس رەۋا نايىن؛ تەننەت تەفكردىش لە مەۋف و لەگىنەبەر و لە چرا و لە ناگر و ئاۋ؛ ھەرۋەھا جىنو پىدانىيان بەگونەۋە بەدكارىي دائەنەن. ھەرۋەھا خەۋ بەئازادىيىشەۋە ئەبىن. سال و نىۋىك لەناۋ يەزىدىيەكانى شىخاندا ژيام، لە چاكى و دلپاكى و جوامىرىي و دۆستايە تى و مەردايە تى بەۋلاۋە ھىچم لى نەدىن كەۋاتە ھەرچەندى يارمە تىي ئەم برايانەمان بەدىن، يارمە تىي خۇمان ئەدەين. ھەرچەندى ئەم يەزىدىيانە لە كلۆلى و سەرگەردانى؛ لە نەخوتىندەۋارىي و ھەزارىي و نەخۇشى و زۆردارىي رىگار بىكەين، ئەمەندە خۇمان پىش ئەخەين. باۋباپىرمان، داخەكەم بەھۆي فەرمانپەرۋاينى خراپەۋە، ھەرۋەھا بەھۆي ھەندى پىاۋانى ئايىنى خراپەۋە، دەمارى ناشىتىيان بزوتتوۋ و كەوتتوۋنە كوشتارى ئەم كلۆلانە ئەۋىش بەبىانۋى پاراستنى ئايىنى ئىسلام، ياخۇد بەبىانۋى بلاۋكردنەۋەي ئايىنى ئىسلامەۋە كە لە راستىدا ئايىنى ئىسلام لەۋ كوردەۋانەمان بىز ئەكاتەۋە!... بەلام ئىمە كە رۆلەي ئەۋ باۋباپىرمانەين و لە چەرخى بىستەمدا ئەژىن، پىتوستانە تۆلەي ئەۋ خراپىيانە بۆ يەزىدىيەكانى برامان بىكەينەۋە، چەند چاكەمان لە دەست دى، چەند يارمە تىيمان لە دەست دى؛ دەربارەيان بىكەين. چونكە يەزىدىيەكان مەردن، مەردىش ھەلگەگرى كە ھەموو يارمە تىببەكى بەدى، رۆشنىرانى خۇشيان، كە ئەلەين بنچىنەي ئايىنەكەمان، ئايىنى زەردەشتىيە ئەتۋانن سەرلەنۋى ئايىنەكەيان پاك بىكەنەۋە لەۋ بىروباۋەرە ناپەسەندانە كە بەھۆي تىكەلئوۋنىان بەبىگانە و زۆردارىي بىگانەۋە تىكەلئوۋن. ئەتۋانن بەيارمە تىي برا زەردەشتىيەكانىيانەۋە دوۋبارە بىخەنەۋە سەر ئايىنى پاكى زەردەشتى، كە ئەۋىش ئايىنىكە ۋەك ئايىنى ئىسلام.

میزووی یه زیدیه کان له شیخاندا

له ژیر سببهری فرمانداری هیزه داگیرکهره کانی رۆژهلاندا که په پیتا په پیتا هیرشیان نه برده سر کوردستان. وهک (مه غۆله ئیلخانیه کان) و (جه لایریه کان) و (ته میووری له ننگ) و (قهره قوویونلییه کان) و (ناق قوویونلییه کان) و (سه فه ویه کان) و (عوسمانیه کان)، نیشتمانیه که مان کاوول و ویران بوویو، نه ته وه که مان شیرزه و که ساس و بیچاره بوویو، نه ئاسایش مابوو نه ئارام، بارستایی ره وشت و کردار و سهره زبیه به جارێ هاتبووه خواره وه. سهرده میکی تاریک و نووتهک بوو. نه پیز له خوینده واریی ته گیرا و نه له ماف و دادپهروه ری.

ههرچی به هیز بوویه و خاوهن کوتهک، چاوی ته بریه کلاری فرمانداریی نهک بۆ که لکی نه ته وه بۆ که لکی تاییه تیبی نا پوختهی خوئی، هه موو هیز و ده سه لات و زیره کی خوئی به کار نه هیتا. تا بگاته سهر ته ختی فرمانه وایی. نه ته وهی کوردیش که له و په ری سهرگهردانی و په ریشانی دا بوو. له بهر دلپاکی و خویش باوه ری خوئی، داموویی له سهر پیتشه وایه کی دل سوژ و نیشتمان په رست، نه مه نده وهرس بوویو له گیانی خوئی ههر که سه س بهانایه پیتشه وه و خوئی و پیتشان بدایه که پرگاری نه کات له ده ست نه و سهرگهردانییه، بچ نه مه ی لیکی بداته وه و لیکنۆلینه وهی تیا بکات؛ وهک هه موو ده میکی خوئی، ده مو ده ست پروای پچ نه کرد و دوا ی نه کت و خویشی له پیناویا به خت نه کرد. که چی له پاشه جاردا ههر به و نه نجماه ناخۆشه نه که یشت که هه زاران جار ان له وه پیتش پیتی گه یشتبوو! کوردستان تا سه ده ی نۆه می کوچیش ههر له و ناخۆشیه دا بوو! (خیزانی عه ده وی) یش که به پچ قسه ی نو سه رانی عه رب^(۱) عه رب بوون و نه چوونه وه سهر (نه مه ویه کان) ای شام، ته نگه تا و بوویو به ده ست کرداری (عه باسی) په کان و (عه له وی) په کانی دوژمنیا نه وه. بچ هیوا مابوونه وه له یارمه تی و پشتگرتنی نه ته وهی عه رب، له تا و که ساسی و بچ ده سه لاتی و سهرگهردانیی خوئی، په نایان برده بهر کورده واریی و له (لالش) دا که نه که ویتته رۆژئاوای شاخی (هه کاری) په وه له نا و جه رگی کوردستاندا جیگیر بوون. (شیخ عدی) که سه رۆکی نه و خیزانه بوو، پیاویکی خواناس و زنگ و زانا بوو، چو به دلی کورده کاندای. کورده کان وهک هه موو ده که ده ستی یارمه تیبیان بۆ پیاوی بیچاره و ئاواره و به سه زمان دیزێ کردوو نه مجاره یش نه م ره وشته بلنده یان به رامه ر به شیخ عدی نوواند.

له راستیدا (شیخ عدی) یش هه لئ ته گرت که نه و پیزه ی لی بگیری. چونکه له رتیگای ئایینی ئیسلام و پرته وه که ی خو به وه به که لکی نه و کوردانه نه هات. زۆری پچ نه چوو، کورده کان خویشیان ویست. لیبی کوپوونه وه. دوا ی قسه کانی که وتن. هه موو یارمه تیبیه کیشیان دا، تا سالی (۵۵۵) ی کوچی گیانی پاکی خوئی سپارد به خوا.

(۱) ته ماشای باه تی (تۆ بلتی شیخ عدی کورد بووی) بکه، له م نو سه روا ده بیجگه له وه که نه و خیزانه له نا و کورده وارییدا تووا نه ته وه، له بنچینه دا کورد بووی یان عه رب؛ ههر له (شیخ عدی دووم) وه تا کو ئیستا ههر به کورد ناویان ده رکروه وه. (سهرداری شیخان سه عبید بهگ) نه یگوت نه گه ر کوردی راسته قینه هه بچ ئیمه یین!... (ش. ف)

به لام له نه وهی برای (شیخ عدی)، یه کتیک په پیدابوو ناوی (شیخ حه سه ن) بوو. که ته ماشای کرد هیز و ده سه لاتی هه به و جیگای گه رم بووه که لکه له ی فرمانداریی که وته سه ره یوه، «ویستی گه وره یی (نه مه ویه کان) بگیری ته وه بۆ خوئی. هات نه م (ئایینی یه زیدی) یه ی دانا و کردی به دار ده ستی خوئی بۆ گه یشتن به م مه به سه. به لام پیتش نه مه ی خوئی ته وا و ناماده بکات، مه به سه ی خوئی ئاشکرا کرد. موسلمانه کانیش که نه م ئایینه یان به سه رگهردانییه کی گه وره دانه نا بۆ ئایینی ئیسلام و موسلمانه کان؛ به رهنگارییان کرد. نه وه بوو (شیخه کانی موسل) کاریان کرده سهر (بدرالدین لؤلوی فرمانداری موسل) و (شیخ حه سه ن) گیرا و خنکیترا و بزوتنه وه که یان له به رنه دتا تیک دا... کوشتار و تالان و برۆ له تیره ی یه زیدی ده ست پچ کر... نه و ده مه سالی (۶۴۴) ی کوچی بوو. (شیخ شرف الدین محمد) له پاش شیخ حه سه نی باوکی چووه وه (لالش) که مه لبه ندی بانگ کرده ئایینه یه یان بوو. پاشان نه ویتی به جیته یشت. چووه بن ده ستی (عزالدین کیکاوسی سه لجوقی) یه وه. به لام مه غۆله کان له سالی (۶۵۵) ی کوچیدا کوشتیان. (شیخ زین الدین یوسف) ی کوپیشی چووه شام، ریزی زۆر لی گیرا. ته نانه ت فرمانه وایی پایه به کی سهرداری گه وره ی دا به، به لام وازی لی هیتا. چووه گوندی (بیت فار) که مه لبه ندی کوئی خیزانه که یان بوو له ناوچه ی (بعلبک) دا خونکارانه نه ژیا. به لام ترسا و چووه (قاهیره). گوتیان بۆ ته ختی فرمانداریی تی نه کوشتی. گرتیان، له پاش سه سال به دردا. له سالی (۶۹۷) ی کوچیدا مرد. به لام (عزالدین) ی کوپی کرا به سهرداری (دیمه شق)، پاشان به سهرداری (صفد). دوا یی وازی هیتا و چووه (مزه). کورده کان هه موو ده م یارمه تیبیان نه دا. ده نگ بلا بووه وه که بۆ ته ختی شاهی تی نه کوشتی. گرتیان. له به ندیخانه دا مایه وه تا مرد. به م ره نگه ره نجی که نه م خانه دانه بۆ سه ندنه وهی ته ختی فرمانداریی دای به با چوو. به لام بۆ بلا و کرده وهی ئایینه که یان له ده ست نه که وتن. له شامدا بلاویان کرده وه هه روه ها له قاهیره ی شدا. چه ند که سیکی تریشیان کوچیان کرد بۆ خاکی (حه له ب). په ریه یان دا به ئایینه که یان له نا و هۆزه کورده کاندای؛ که زۆر دل سوژیان بۆ نه نواندن. تا گه یشتنه (انطاکیه) یه کتیک له شیخه کانیان که ناوی (عزالدین یوسفی کوردی) بوو (میرنیشینی قه سیر) ی گرتنه ده ست خوئی له برانه وهی فرمانداریی (چه رکه س) ده کان و سه ره تای فرمانداریی (عوسمانی) یه کاندای بوو به (سهرداری خاکی حه له ب). له سالی (۹۴۸) ی کوچیدا مرد. نه م (عزالدین) ه له مالی (شیخ مه ند) ه که له گه وره کانی خیزانی (عه ده وی) یه. نه وه که یان ئیستا که یش له (شیخان) و (سنجار) دا ماون. به م ره نگه به ره ی خیزانی (عه ده وی) ماوه به ک به ناخۆشیه وه ژیان. به لام په ریه یان به ئایینه که ی خوئیان دا، له نا و کوردستاندا. دووباره ده رکه وتنه وه. ئایینه که له نا و شاخه کانی (جزیر) و (دیاره کر) و (سعد) و دۆلی (بۆتان) دا جیگیر بوو. له (حه له ب) یشه وه په ره ی سه ند تا گه یشتنه (ویران شهر) و (ماردین) و (نسیبین) و گه یشته وه (جه زیر) و ئینجا (شیخان) که سه رچاوه که یه تی.^(۱)

به م ره نگه گه وره ی نه م ماله که سه رده میک پیتیان نه گوت (شیخ) و سه رده میکیش پیتیان نه گوت

(۱) له کاتیکه که نو سه رانی ئیسلام نه لئین به ماله ی شیخ عدی عه ربین و نه مه ویین که چی ناوی (کوردی) به ناوی (شیخ محمه د) وه یه! (ش. ف)

(سەردار) بوو بەخواوەن هێز و دەسەڵاتیکی وەها که هەر لە شاھێک ئەچوو، لە هەموو لایەکیەوه یەزیدییهکان دیاری و دەرامەتی خۆیان بۆ ئەهێنا. بلاویوئەوهی ئەم ئایینە هەتا نزیکەیی سەد و پەنج سالتیک وەستابوو. بەلام لە پەر، لە شێوەیەکی وا پان و فرەواندا بلاویوئەوه؛ که پیاو ئەهێنیتە سەرسورمان، کۆچەرەکان، که هێشتا ئایینی ئیسلامیان بەتەواوەتی تیا بلاویوئەوه، زوو هۆگری ئەم ئایینە بوون. هەر بەهۆی ئەوانیشەوه و گورج بلاویوئەوه. هۆزەکانی (دوئەلی) و (محەمەد) که نیشتهجیتی خاکی (بۆتان) بوون و زۆر بەناوبانگن لە مێژووی کوردەواریبیدا زۆر چوونە سەر ئەم ئایینە. بەپیتی نووسراوی (شەرەفنامە) که دانەرەکی (شەرەفخانی بیدلیسی)ی کوردە، هۆزی (دوئەلی) که بەناچاری کۆچیان کرد بۆ (نازربایجان) لە (خۆی) و (سەگەمن)دا بوون بەنیشتهجی، لە سەرەوهی شاهەکانی (سەفهوی)دا بوون بەسەرداری گەلیک بەندەر و باژێر لەو ناوەدا. هۆزی (مەحموودی)یش چەشنی ئەو گەیشته (نازربایجان) و لەگەڵ سەرکردەکانی (شاه ئیسماعیلی سەفهوی)دا رێککەوت و گەلیک دژ و مەلەندی پێ درا. لە سەرەوهی (عوسمانی)یەکانیشدا زۆر لەوودا بوون. بەم رەنگە بەهۆی ئەم دوو هۆزە گەورەیه هۆزەکانی تریش ئایینی یەزیدییهکان تیا بلاویوئەوه، تا گەیشته ناو خاکی (ئێران) و (قەفقاس)هوه. سەردار نیشینییهکی یەزیدی، لەم چەرخێ نۆهەمی کۆچییهدا، بەناوی (قلب و بطنان)هوه بەگرنگی، لەسەر کەناری رووباری (بۆتان) دامەزرا، ئەم شوێنە گرنگ بوو بەنیکەیهکی گەوره لە ناوەراستی یەزیدییهکانی رۆژەهلات و رۆژئاوا و باکور و باشووری کوردستاندا. هەر لە سەرچاوی رووباری (بۆتان)هوه کەوتە ژێر چنگیەوه تا ئەگاتە (دیاربەکر) و (جزیره)، لەوێشەوه هێز و دەسەڵاتی ئایینەکه کشتا تا گەیشته شاری (زاخۆ) و (موسڵ).

لە خاکی (سۆران) و (هەولێر)یشدا. بەگورجی ئایینی زەرەدەشتی بلاویوئەوه. ئەو دەمه رەنگە چەرخێ دەهەمی کۆچی بوو. هێز و دەسەڵاتی ئیسی ئەمەندە پەرهی سەند، یەکیک لە سەردارانێ یەزیدی لە یەک کاتدا سێ سەردارنیشینی ئەبرد بەرپۆه.

لە پێشدا ئیسلامەکان و یەزیدییهکان رێک بوون. بەلام که یەزیدییهکان هێز و دەسەڵاتیان زۆر بوو لەگەڵ ئیسلامەکاندا تێک چوون. هۆی ئەمەیش وەک دەرئەکەوی ئەوهبوو که یەزیدییهکان ئیستر لەوه بەولاوه ملیان نەئەدا بۆ سەردارە زەویدارە گەورەکانی کورد که ئەیانویست بیانچەوسیتنەوه بۆ کەلکی ناره‌وای خۆیان و بیانکەن بەگژ دوژمنەکانی دراوستیاندا. ئەم ناکۆکییه بوو بەدوژمنایەتی و شەرپوشۆر لەناو هەردووولا. موسڵمانەکان بەوهوه بەدناویان ئەکردن که خوانەناس و هەلگەراوەن لە ئایینی ئیسلام. هەندێ لە مەلاکانیش پریری کوشتیان دەرکردن لەگەڵ تالان کردن و تافەت داگیرکردنیاندا. یەزیدییهکانیش دوژمنایەتی خۆیان بەرامبەر ئیسلامەکان تاشکرا کرد. بەبۆنە ی کوشتنی (شیخ حەسەن)ی سەرۆکیانەوه لەلایەن (بدرالدین لؤلؤ)هوه. شەرپ و کوشتاریکی زۆر بەرپاویو لە (شیخان) و (سنجار) و (طور عابدین) و (جزیره) و (ماردین) و (دۆلی بۆتان)دا. سەرگەردانییهکی زۆریان هێنا بەسەر یەزیدییه کلتۆلەکاندا. تەنانەت تا سێ جاریش گۆزی (شیخ عدی)ی بێ تاوان هەلدرایهوه و تێکۆمه‌کان درا و ئیسیکه‌کانی سووتینرا!...

بەراستی جیتی دلشکان و دلسووتانە، که پیاوانی ئایینی کورد و موسڵمان و پیاوانی فرمانداری

کورد بکەونهوه یەک بۆ لەناوبردنی برا کوردەکانی خۆیان که یەزیدییه‌کانن!... بێ گومان مێژوو چەندوچوون لەگەڵ (مەلا جەلالەدین محەمەدی عەزەدین یوسف) و کوردی ئێران و سەرداری (جزیر)، (عزالدین بەختی) و سەرداری (شەرانش) و، سەردار (توکلێ کوردی) و، (سەرداری حەسەنکیفا) و، (شمس الدینی جەردەقلی)دا ئەکات که ئەو کوشتارە گەورەیه‌یان لە یەزیدییه‌کانی شاخی (هەکاری) کرد و تالانیشیان کردن و گۆزی شیخ عدیشیان تێک دا... کە ئایینی پاکێ ئیسلام ئەم کەتنە یه‌وای بێنیوه که ئەمانە کردوویانە؟!... جا ئەم کارەساتە نەنگ و ناپەسندانە بوو که یەزیدییه‌کانی لە ئیسلامەکان و ئیسلامەتی ئەکرد بەدوژمن!... ئەوانیش کەوتنە خۆیان و، بەچەندان تۆلە خۆیان لە ئیسلامەکان سەندەوه!... دلپان لە کۆمەڵایەتی رەش بوو. جیهانیان لەبەرچاو تاریک بوو!... ئاوات و هاواری هەموو دەمێکیان بووه ئەوهی که لەسەر ئایینەکه‌ی خۆیان شیرگیرترین و تۆلە‌ی خۆشیان بسیتن.

بەم رەنگە لە چەرخێ نۆهەم و دەهەمی کۆچیدا هێز و دەسەڵاتی یەزیدییه‌کان گەیشته ئەوپەری. هەموو لایەک لێیان ئەترسان. لە (سنجار)دا هەرچی ئایین و پێرەویک هەبوو لەناویان برد و ئایینی یەزیدییان لەجێ دانا. وەک لەوه‌پێش پێشمانان دا گەلیک سەردارنیشینیان لە گەلیک شوێنانی کوردستانی گەورەدا دامەزرا. بەلام لەمە بەدواوه کارەساتی گرنگ و سامناک روویان دا، یەزیدییه‌کانیان خستە نوشوستییەوه. لەم چەرخێ دەهەمی کۆچییه‌دا چەند کوشتاریک کر لە یەزیدییه‌کان لە چەند جێیه‌کدا که کەوتبوونە (جزیر) و (بۆتان) و (دیاربەکر)هوه. ئەمە سەرەتای نوشوستیی یەزیدییه‌کان بوو بەلام ناوچە‌ی (شیخان) هێشتا هەر لە هێز و گۆزی خۆیدا ما‌بووهوه و پەره‌ی ئەسەند. بەشێکی گەورە‌ی (خاکی بادینان)ی گرتەوه. (سەرداری شیخان)یش هەردوو دەسەڵاتی جیهانی و ئایینی لە چنگ خۆیدا کۆکردبووهوه. فەرمانرەوایی (عوسمانی) هیچ دەسەڵاتیکی بەسەریاندا نەبوو. تەنانەت لە سالی (١٢٠٠)ی کۆچیدا سەرداری موسڵ (حاجی عبدالباقی پاشای جلیلی) بەلەشکرتکی هەزار کەسیه‌وه هورۆژی برده سەر چل مائی یەزیدی لە هۆزی (دەنادیه). کەچی (تەمرئاغای یەزیدی) لەگەڵ پێنج سواردا لە پەنایه‌کدا خۆی بۆ سەدان، لە ناکاوێکا که ئەوان خەریکی راووروت بوون پەلاماری دان سەرداری موسڵ و براکە‌ی و سەد سەربازی لێ کوشتن و ئەو لەشکرە گەورەیه‌ی شکاند و کەلوپەلی جەنگ و خوارده‌مەنیشی لێ داگیرکردن! سەبر ئەوه‌یه، پیاوخرابه‌کانی شاری موسڵیش پرپان دایه ئەو لەشکرە شکاوه‌ی موسڵمانانە؛ لێیان کوشتن و لێیان رووت کردنەوه و تالانی دیهانە موسڵمانەکانیشیان کرد و بەندییه‌کانیشیان لە زیندانی موسڵ بەردا!...

لە سالی (١٢٠٥)ی کۆچیدا بەیارمەتی و داو نانه‌وه‌ی ئەم (تەمرئاغا)یه‌وه، سەرداری بادینان (ئیسماعیل پاشا) لە پایتەختەکه‌ی خۆیه‌وه؛ که (ئامێد)ی بۆ هاته‌ خواره‌وه و لە مائی (نەمرئاغا)دا سەرداری شیخان (چۆلۆ بەگ) و چەند خزمیکی بەفیتل کوشت. (خەنجەر بەگ)ی لە جیتی ئەو کرد بەسەرداری شیخان. پاش سالتیک ئەمیشی لا برد و (حەسەن بەگ کوری چۆلۆ بەگ)ی کرد بەسەرداری (شیخان). جا ئەم (حەسەن بەگ)ه‌ پیاویکی فرۆفیتل باز بوو، لە سەرەوه‌ی ئەودا نێوانی یەزیدییه‌کان و کوردەکانی ناوچە‌ی (مزووری) تێک چوو. کوردەکانی بەرپه‌ست کرد که ئەیه‌نه‌ ناو دشتەوه، بۆ فرۆشتنی بەرهمە‌کانیان. لەسەر ئەوه هۆزی (ئەلکوشی) که ئەو ساکە زۆر بەهێز بوو، هورۆژی برده سەر

یەزیدییه‌کان لە گوندی (کاباره) دا و سەد کەسیکی لێ کۆشتن و گۆزی شیخ (عدی) یشی لێ داگیرکردن و پێی بەست لە هەموو کەسیک کە بێتە سەر ئەم گۆرە. لە پاش هەشت مانگ یەزیدییه‌کان و موسڵمانە کوردەکان ناستیوونەوه و گۆرەکەیان لێ سەندنەوه.

لە سالی (١٢١٤) ی کۆچیدا فەرمانەرەوایی عوسمانی کەوتە جوولە جوولە. بەلەشکرێکی گەوره و چەند ھۆزێکی عەرەبەو ھورۆمی برده سەر یەزیدییه‌کان. سەرداری شیخان (حەسەن بەگ) بەخۆی و خێزانەوه رای کرد بۆ ناو شاخ. لەشکری موسڵمانەکان پانزە ھێرەکیان تالان کرد؛ ئافرەت و منالەکانیان بردن بۆ فرۆشتن بەموسڵییەکان چل و پینچ کەسیشیان لێ کۆشتن و سەرەکانیان ناردن بۆ (بەغداد)!

لە سالی (١٢٢٢) ی کۆچیدا سەرداری موسول (نوعمان پاشای جەلیلی) کۆشتاری لە یەزیدییه‌کان کرد و سەرکێشییەکەیان دامرکاندەوه! سەبەر ئەمەیه (سەرداری بەغدا)، لەژێرەو ھانە (سەرداری شیخان) ی ئەدا کە ئازاوە بێتەوه لە خاکی (موسول) دا، بۆ ئەوەی (سەرداری موسول) ی پێ پیاو خراب بێن! بەلام (سەرداری شیخان) بەگوتی نەکرد. کە (عەبدی بەگ) ی برای دەستی دا پیاوخرایی دەری کرد. کەچی (زوبێر پاشا) ی سەرداری (ئامیدی) ئەو (عەبدی بەگ) دز و تالانکەرە ی بانگ کردە لای خۆی و پەنای دا. ھەر بۆ ئەمە (سەرداری موسول) تەنگەتاو بکات!...

تا بەم ڕەنگەیش بوو، کارگێری ئەو سەردار و سەرکرده موسڵمانانە کە کەتتەخۆیان ئەیانکرد و کەچی ئەو یەزیدییه کلۆلانەیان پێ پیاو خراب ئەکرد و بەکوشت ئەدا! ھەر ئەمانەیش بوون کە خۆیان وا ئەواند ئایینی ئیسلام ئەپارتین، بۆیکە کۆشتار لە یەزیدییه‌کان ئەکەن! کەچی لە راستیدا بۆ تالانی سامان و فراندنی کچان و ژنانی جوان ئەو شەرپانەیان ھەڵ ئەگێرساند! لە ناوەراستی چەرخی سیانزەھەمی کۆچیدا کارساتی گەوره و سامناک بەسەر یەزیدییه‌کاندا ھات. (محەمد رەشی پاشا) و (حافظ پاشا) کە لە کاربەدەستانی (عوسمانی) بوون، کۆشتاریکیان کرد لە یەزیدییه‌کانی ناوچە (شنگار)، نزیکە ی سێ بەشی ژمارە سەربان لێ کۆشتن. (محەمد پاشای رەواندزی) یش کە سەرداری فەرمانەرەوایی (سۆران) بوو کۆشتاریکی یەجگار گەورە لە یەزیدییه‌کانی ناوچە (شیخان) کرد. لەم شەرپەیشدا دیسان دەستی پیاوانی ئایینی خرابی تیا بوو. (مەلا یەحیا مزوری) لەسەر کۆشتنی (عەلی ئاغای بالته) کە سەرۆکی ئەلکوشییەکان بوو لەلایەن سەرداری شیخان (عەلی بەگ) ھو بەنامەردیی کۆژا و بۆ تۆلەسەندنەوهی خۆینی ئامۆزاکە ی خۆی پەنای برده بەر (سەرداری بەغدا) ئینجا بەر (سەرداری رەواندز). ھانە ی دان کە ھەلکوتتە سەر یەزیدییه‌کان. (مەلا محەمدەدی خەتیی رەواندزی) یش پرپاری دەرکرد بۆ کۆشتنی یەزیدییه‌کان. (محەمد پاشای گەورە) دڵ رەقانە لە سەد ھزار یەزیدی لە ئافرەت و منال بەولاو تیکرا کەسی لێ نەھێشتنەوه نەیانکوژن. ئەمە بێجگە لە تالانکردن و بەدیگرتنی ئافرەت و منالانیان بۆ فرۆشتنیان لە باژێرەکانی خاکی سۆراندا. ئەم کەتتە گەورەیی کە (محەمد پاشای رەواندزی) کردی بەرامبەر بەیەزیدییه‌کان لە سالی (١٨٣٢) ی پاش زاییندا، ئازار و ئیشی لە دلی ھێچ کوردیکی دلسۆز دەرناچن. ئەو کە ئەم جەنگە سامناکە ی بەناوی ئایینی ئیسلامەوه کرد، لە راستیدا نەبۆ تۆلەسەندنەوهی خۆینی (عەلی ئاغای ئەلکوشی) بوو، نەبۆ پاراستنی ئایینی ئیسلام بوو، (مەلا یەحیا مزوری) لە پاش ئەمە ی پەنای برده بەر (ئیسماعیل پاشا) ی سەرداری

(ئامیدی) و ئەمیش دەستی نا بەروویەوه کە بەباشی نازانی کۆشتار لە یەزیدییه‌کان بکات، توانی دەمی (محەمد پاشا رەواندزی) چەوور بکات کە ئەگەر لەم کارەیدا سەرکەوت ئەتوانی خاکی بادینانیش لە (ئیسماعیل پاشا) داگیر بکات... جا پەلامارە دڵ رەقانەکە ی (محەمد پاشا) بۆ سەر یەزیدییه‌کان ھۆبەکە ی چاوبرسیستی و گیانی داگیرکاری بوو، نەک ئیسلامەتی و دادپەرورەیی! پاش ئەم کەتتە ھەلکوتایە سەر (ئامیدی) یش داگیری کرد بەلام خوایش کە ھەرگیز لە زۆرداری بێ دەنگ نابێ نەبھیشت زۆر بەکامەرانییەوه مینینەوه، تۆلە ی خۆینی ئەم ھەموو کوردە بێ تاوانانە ی لێ کردەوه کە لە کوردی موسڵمان و لە کوردی یەزیدی بوون. تووشی جەنگ و ھێرشبردن و داوانانەوه و ناپاکیی تۆرکەکانی عوسمانی بوو، دیسانەوه بەتەلەکە یازیبەکی (مەلا محەمدەدی خەتی) ھو فریبوی خوارد و خۆی دا بەدەست لەشکری تۆرکەوه و، نیررایە ئەستەمۆل و گەرایەوه بۆ جیتی خۆی، بەلام لە رێدا تۆرکەکان بەنامەردیی کۆشتیان. بەم ڕەنگە ھەرۆک سەردارنشینییەکی لە (ئامیدی) دا سەرنەگرتی کرد، سەردارنشینییەکی خۆیشی سەرنەگرتی کرا. (عەلی بەگ) ی سەرداری یەزیدییه‌کانیش سزای نامەردیی و ناپاکیی خۆی لە خوا وەرگرت، خاوەن تۆلەکان لە شاخەکاندا دۆزیانەوه بەفەرمانی سەرداری موسول (ئینجە بایر قدار محەمد پاشا) کۆژا. یەزیدییه‌کانیش کە ئەم کارەساتە پر ئازار و ھاوارەیان بەسەر ھات، لە رووی زۆرداری و ناشیستی و لەخۆیایی بوونی خۆیانەوه بوو. ئەگینا ئەوان کە ئەیانزانی موسڵمانەکان بەعەرەب و تۆرک و کوردیانەوه بەسەردار و مەلایانەوه لە شوین سەربان ئەگەرین، چۆن بەرەوایان زانی بەنامەردیی سەرکە ھۆزێکی موسڵمان کە میوانی خۆیان بوو، بەو شیوہ ناشیرینە بیکۆژن!؟

دوای ماوہیک کە چەند جەنگاوەرێکیان لە دەست (محەمد پاشا) رزگاریان بووبوو گەرانەوه نیشتمانەکی خۆیان. تازە پەیمان بەم راستییە بردبوو کە لە سەرەو دەرمانخست. بەلام لە پاش چی؟! لە پاش ئەوەی کە کۆشتیان کەوتبوو، برستیان برابوو، مالبان کاول بووبوو، لە تەوقەسەری گەورەیشیانەوه کەوتبوونە خوارەوه بۆ بنی نوشوستی. بەپیتی ئەو پێرەویبەکی کە فەرمانەرەوایی (عوسمانی) لە سەری ئەرۆیشت سەردار نوشینییه‌کانی کوردستان یەک لە دوای یەک لەناو بران. بەلام لە دوای ماوہیک سەردەمیکی ئاسایش و ئارام و بیروباوەرێکی دادپەرورەیی و دیموکراتی ھاتە ناوہ. بەفەرمانی (سولتان عەبدولخەید) ی (عوسمانی) بوو کە ئەم بارە گۆژا بوو جا لەم سەردەمەدا یەزیدییه‌کان پشووہکیان دا. ئەو (عەلی بەگ) ھو کە کۆشتیان کورپێکی ھەبوو ناوی (حوسین بەگ) بوو. (جاسم بەگ) ی خزمی؛ سەردارنشینییەکی لێ داگیر کرد. بەلام ئەمیش کە گەورەبوو، لە (جاسم بەگ) ھەلگەرایەوه و کۆشتی، (شیخ گۆندوری) پیاویشی کە یارمەتیی دابوو لە کۆشتنی (جاسم بەگ) دا لەجیاتیی ئەوەی چاکە ی بداتەوه، کۆشتی!... سەردارەکانی شیخان ھیت و دەسەلاتەکیان بۆ گەرایەوه. لە سەردەمی ئەم (حوسین بەگ) ھدا ئازاوە کەوتە ناو شیخانەوه، ھەرچەندە کە چوووبوو (ئەستەمۆل)، خونکاری تۆرک (سلطان عبدالعزیز) رووی دابوو بەو و خۆشەویستی خۆی بەرامبەری پیتشان دابوو، بەلام کە گەرایەوه شیخان گیرا و سێ ساڵ خرایە زیندانەوه حوسین بەگ پیر بووبوو. گرتتەکەیشی رێژە ی زۆر کیشابوو. منالەکانی لە نەھاتتە دەرەوهی لە بەندیخانە وەرپس بووبوون. کاتێک

ئەمەيش بۆ ھۆزە موسلمانەكان دەستی نەئەدا، ئارامیان لەو بەولواو نەگرت. سەردارە كوردە بەھێزەكانی نەیانتوانی لەم كارە بێ دەنگ بێننەو، بەلەشكری گەورە گەورە ھوروزمیان بردە سەریان. كوشتاریکی زۆریان لێ كردن.

بەكێك لەو سەردارە كوردانە (عەلی سەیدی بەگ) بوو كە لە خاکی (بۆتان) ھوہ ھاتبوو سەریان. ئەوسا كە سالی (٩٩٣) ی كۆچی بوو. شەش كەسی لێ كوشتن، ژمارەبەكی زۆریشی لە ئافرەت و كوران لێ بەدیل گرتن و بردنی بۆ فرۆشتن ئەم كوردەو نەنگە بەباھۆی بپاردانی مەلاكانەو بوو. ئەگینا لە ھۆزبەتیدا ئافرەت و كور بردن و فرۆشتن لە كوردەواری ناوھەشتەو. بەزیدبەھەكان ھەرگیز لە تۆلەسەندنەو ھۆیان وازیان لە موسلمانەكان نەئەھیتا لە رووی ئەم ئافرەت بردن و فرۆشتنەو بوو، كە بریتیک بوو ناسۆری لە دلیان ھەرگیز دەرئەئەچوو. كەچی لە ھەموو مێژووی یەزیدیدا شتی وا رووی نەداو كە دڕندەبەھەکی وا بەكن دەربارە ی ئافرەتانی موسلمانەكان!.

لە سالی (١٠٤٨) ی كۆچیدا (مەلیك ئەحمەد پاشا) ی تورکی (عوسمانی) یش ھێرشی بردە سەریان. لە (دیاربەكر) ھوہ ھات سیانزە ھەزار كەسی لە یەزیدبەھەكان كوشت. دوانزە ھەزار ئافرەت و كوریشی لێ گرتن بەدیل و بردنی بۆ فرۆشتن. دیارە ئەمەیش لە زاوای (سولتان مرادی چوارەم) و نەوہی (جەنگیز خان) و (ھۆلاكو) ھوہ دوور نەبوو كەشتی وا دڕندانە و نەنگ و ناپەسەندی لێ بوەشتەو.

لە سالی (١١١٩) ی كۆچیدا؛ سەركردە كوردەكانی رەواندز بەكۆمەلێکی گەورەو لە ھۆزەكانی ھۆیان و ژبیار ھێرشیان بردە سەر یەزیدبەھەكانی (شنگار)، كوشتاریان كرد و دێھاتیان سووتاند و بەھۆیان و سامانی تالانیشەو گەرانەو. ئەمەیش دیسانەو لە ھاندانی پیاوانی ئایینەو رووی دا. ئەگینا ئەم كوردانە ی رەواندز چ پەيوەندییەکیان ھەبوو بەم یەزیدبەھەكان!.

لە سالی (١١٢٧) ی كۆچیدا. (حەسەن پاشا) ی سەركردە ی (بەغدا) ھێرشی بردە سەریان. كوشتاریکی زۆری لێ كردن، تالانیکی زۆری لێ بردن ژمارەبەكی زۆریشی لە ئافرەت و مندالانیان گرت بەدیل و بردنی بۆ فرۆشتن. تەنانەت لەشكرەكە ی (حەسەن پاشا) داوین پەسەشیان كرد لەگەڵ ئافرەتە دیلەكاندا!... سەیر ئەو ھوہ نووسەران و بوژانی موسڵ و بەغداد بەم سەركەوتنە نەنگ و ناپەسەندەیانەدا ھەڵ ئەدا. ئافەرییان لەگەڵ ھەندێ پیاوانی ئایینییدا لە (حەسەن پاشا) ئەكرد!...

جار ئەگەر ئەم ھوہ دەروونی موسلمانەكان بێ و رەوای شتی وا نەنگ و ناپەسەند بەدات، ئیتر گەھ یی لە یەزیدبەھەكان بۆ چ بكری كە ھۆیان بەدێ پەرستیان دائەنێن!؟.

ژیری و تیگەشتوویی فەرمانرەوایی (عوسمانی) یش بەم رەنگە بوو، لە پاش ئەم ھەموو كەتن و كوشتارە گەورە، لەجیاتی چارەكردنی گێرگرفتەكە و راست كردنەو یاری زنگاری و ئابووری و كۆمەلایەتی نەتەوہ یەزیدی، لە جیاتی ھەموو چاكە و فەرپكە كە دەربارەیان بكات كاروباری خاکی شنگاری دا بەدەست سەركە ھۆزێکی عەرەبی (طی)، كە ھۆی لە ھەموو كەس پتر پتووستی بەھۆ پاراستن بوو!؟. ئا ئەمەیش بوو كوردەو ی (خاقان البرین و البحرین).

لە سالی (١١٦٧) ی كۆچیدا، سەرداری بەغدا (سلیمان پاشا) ھوروزمی ھیتا بەسەر یەزیدبەھەكان

یەزیدبەھەكان كە لەسەر بەلێنی ئەو ھۆیان دا بەدەستەو نامەردانە دەستی لێ كردنەو. ھەزار پیاوی لێ كوشتن و ئافرەتە جوانەكانیشی برد بۆ فرۆشتن. (خاقان البرین و البحرین) یش ئەم كوردەو ھەبە (سلیمان پاشا) ی ئەمەندە پێ جوان بوو كەوئێکی ناوازی بەدیاری بۆ نارد!... یەزیدبەھەكان لە گۆرانبەھە نەتەوكانیاندا ئیستەیش ئەم سەركەساتە نەنگ و نارەوایە ی توركەكانی (عوسمانی) ئەگێرنەو... سەرداری موسڵ (ئەمین پاشا جەلیلی) یش لەم ھەلەتەدا یارمەتی توركەكانی دا!...

ھەر ھوہا لە سالی (١١٨١) ی كۆچیدا، لەلایەن (سلیمان پاشا) ی سەرداری موسڵەو ھێرش بپارە سەریان. لە پاش كوشتن و تالان و بەدیلگرتنی یەزیدبەھەكان گەرانەو.

لە سالی (١١٨٧) ی كۆچیدا، سەرداری موسڵ (سلیمان پاشا) ھەلێكوتایەو سەریان، مەرەكانی تالان كردن، سێ كەسی لێ گرتن سێ كوریشی لێ داگیر كردن!.

لە سالی (١١٩٣) ی كۆچیدا (محەمەد پاشا) ی سەركردە ی لەشكری موسڵ ھەلێكوتایە سەریان، شیناییەكانی خواردن و پێنج كەسی لێ گرتن و گەراپەو لە سلیمان پاشا جەلیلی بپارە! ئەمانە چەند نمونەبەكی ئەو ھەلەتەتە بوون كە برانە سەر یەزیدبەھەكان. لە سالەكانی (١٢٠٦) و (١٢٠٧) و (١٢٠٨) و (١٢٠٩) و (١٢١٥) و (١٢١٧) و (١٢١٨) و (١٢٢٤) و (١٢٥١) و (١٢٥٢) و (١٢٥٤)

(١٢٦٣) ی كۆچیدا لە (بەغدا) یان لە (موسڵ) ھوہ یان لە شویتانی تر ھوہ ھەلەتە ئەرپاھە سەر یەزیدبەھەكان و ئەو پەری دڕندەبەھەكان لەگەڵدا ئەنوێنرا. لەم شەھە ی دواییبەھەكان (طیار پاشا) ی تورك بەھۆی و ھەزار سەربازەكە ی ھەلێكوتایە سەر یەزیدبەھەكانی شەنگار. بەلام كە زانیی ھەزار یەزیدبەھەكان لە دەرەندی (پیرنی) دا دووسەد سەربازی لێ كوشتن؛ لە ترسی شكان و ئابووجون، دادی بردە بە یەزیدبەھەكان، كە داللا ی بدن و شەر بوەستین تا سەربازەكانی ئەنێژی و ئەگەرتەو (موسڵ). ئەوانیش پێیان دا! ئیتر تا پەنج سالی تر شەر ھەلەگەسەو بەم رەنگە لەگەڵ ئەم ھەموو كارەساتە سامناك و گرنگانەدا كە بەسەریاندا ھات، یەزیدبەھەكان كۆلیان نەدا و،

ورەیان بەرنەدا. بەلام فەرمانرەوایی (عوسمانی) كۆلی دا و ھۆشی ھاتەو سەرھۆی. ئیتر ئەبووست بەشتووبەكی زرنگانە و دادپەرورانە لەگەڵ یەزیدبەھەكاندا بچوئیتەو! لەمەدا دەستی ئینگلیزەكانی تیا ھەبوو ئەوان بەزەبەھەكاندا ئەھاتەو. لە (سولتان عوسمانی) تکیان بۆ ئەكردن كە ئیتر كوردەو نارەو و نامەردانەیان لەگەڵ نەكړئ! ئەو دەمە سەردەمی (سولتان عەبدوڵحەمید) بوو كە ئەبووست لەگەڵ خاوەن دەسلات و ھیزدارە سەركێشەكاندا ھۆش بەكار بەھێنێ، نەك ھیز!... بەم رەنگە

یەزیدبەھەكان كەوتنە سەر ھوہ و ئارامەو؛ كەوتنە ئاسایشەو ئەمە لەلایەن فەرمانرەواییبەھەو. بەلام لە تۆلەسەندنی ھۆیان وازیان نەئەھیتا. بەلام لەو ھۆزە موسلمانانە، كە ھەرچەندە لەگەڵیاندا سوێند خوار بوون كە دەست لەبەكتر نەوھێنن، كەچی ھەرچەند فەرمانرەوایی ھەلێ ئەكوتایە سەریان ئەوان گفوتوگۆ و بەلێنی ھۆیان ئەشكاند، یارمەتی فەرمانرەواییبەھەكان ئەدا بۆ شپەرزدەكردنی یەزیدبەھەكان. شەر و شۆرەكانی ئەم ھۆزانە لەگەڵ یەزیدبەھەكاندا؛ دڕندەبەھەكان تیا ئەنوێنرا. بەلام ھیچ لایەکیان دەستیان بۆ ئافرەت نەئەبرد وەك سەركردە و سەردارەكانی فەرمانرەوایی یاخود سەردارنشینە كوردەكان. یەزیدبەھەكان

له تۆله سەندەنە ودا، یەجگار دل رەقیبان ئەواند. جاری وا هەبوو دڕندەییەکی له ئەندازە بەدەریان ئەواند بەرامبەر دۆژمنەکانیان. ئەم رەوشتەیان، ترس و لەرزیکێ زۆری خستبوو دلی هۆزە ئیسلامییەکانی دراوستیانەو. فەرمانبەرانی فەرمانرەوایی عوسمانی له ترساندا، هەزار کارەساتی سەرکێشی و ئاژاوه له یەزیدییهکانەو رووی بەدایە خۆیان تی ئەنگەیاندا. بەراستی ئەو ناوچەیه تەواو ناخۆش بوو. گوزەرانیش تەواو تیا سەخت بوو. ئەوانیش ئۆبالی بەئەستۆی فەرمانرەوایی عوسمانی بوو. چونکە فەرمانبەرەکانی زۆبەیان دز و درۆزن و زۆردار بوون. بۆ کەلکی گشتی تی ئەکۆشان. بۆ کەلکی ناپوختە خۆیان تی ئەکۆشان. ئەم هەرا و کوشتارانەیش که پەیدا ئەبوون هەمووی له رووی بەدکاریی ئەو فەرمانبەرەکانەو بوو.

پیش ئەمە عیراق له دەست فەرمانرەوایی (عوسمانی) دەریچیت له ۱۰/۹/۱۹۱۸ د هێرشیکێ تری بردووه سەر یەزیدییهکان. هەرچی کاری خراب بوو دەربارە یەزیدییهکان کردیان. بەلام کاتیگ زانرا له ۱۳/۱۱/۱۹۱۸ د فەرمانرەوایی (عوسمانی)، کۆچی کرد بۆ گۆری تا سەری خۆی. چونکە شاری (موسول) کەوتە دەست ئینگلیزهکان، کە نەک هەر عیراقیان له چنگ دەرھینا هەموو خاکە ئیسلامییەکانی تریشیان له دەست دەرھینا. بەلێ یاسای خوایی کاری خۆی کرد. هەر فەرمانرەوایییەک ناپاک بی لەگەڵ نەتەویدا، کەمتەرەخەم بی لەگەڵ گەلدا، توانای پاراستنی دادپەروەری نەمیتێ له خاکەکی خۆیدا، سروشت ماوەی نادا بیتیتهو، پەتۆ نابات، زوو ئەتۆین!... ئیتر لیتر بەدواوه له چاو جارانیاندا، یەزیدییهکان یەجگار ماندوو یان حەسایەو. هەرچەندە ناو بەناو شەر و ئاژاوه له شەنگاردا رووی ئەدایەو، بەلام هیچ جارێک نە له سەردەمی ئینگلیزهکاندا نە له سەردەمی فەرمانرەوایی عیراقدا ئەو جۆرە کەتن و تاوانانە پیشوو روویان نەئەدایەو. له سالەکانی (۱۹۵۰ - ۱۹۵۸) د فەرمانرەوایی عیراق بەتەواوەتی خەمی پیشکەوتنی یەزیدییهکانی ئەخوارد چ له (شێخان) د، چ له (شەنگار) د. یەزیدییهکانیش بەرامبەر بەو رەوشتە نەرم و شیرینە فەرمانرەوایییە، زۆرتر ئەسازان لەگەڵ فەرمانرەوایییدا زۆرتیش چاک ئەبوون لەگەڵ دراوستیاناندا. کاشکی ئەم بارە تا سەر هەر له پیشکەوتندا بوایه!.

دواڕۆژی ئایینی یەزیدی

کەس بەتەواوەتی ئەو نازانێ کە نووسراوەکانی (جیلوه) و (مصحفارەش) له بنچینەدا چ ناوهرۆکیکی ناوازه و نایابیان هەبوو. کە بەو رەنگە له ماوەیهکی کەمدا ژمارە سەری پەپەرەکانی ئایینی یەزیدی گەشتوو تەزیکە ملیۆنیک. لەگەڵ ئەم هەموو کوشتار و تالان و ریسواکردنەیشدا کە بەسەر یەزیدییهکاندا هاتوو له ماوەی ئەم حەوت سەد سالەدا. کەچی هیشتا ئایینهکی خۆیان بەرنەداوه و تا یەت پتر له جارێ خۆشیان ئەوئ و نازیشی ئەکیشن و له پیناویشیا خۆیان بەخت ئەکەن!... ژمارە سەری یەزیدییهکانی ئیمرۆ هەر بەسەد هەزار کەس دائەنرێ کە له هەموو لایەکی کوردستاندا بلابوو نەتەو. بەراستی جیتی داخە کە ئەم نەتەو کەلۆلە حەوت سەد سالی خشت بی، خۆشیی ژیانی بەخۆیهو نەدیبی، هەموو هاوهرگەز و هاوئیشتمانیکی خۆشی لەم ماوه درێژەدا دۆژنی بوو. له شەر

و کوشتار و تالان و برۆشیدا نەبی، له هیچ شتیکی تردا هونەری نەواند بی!...

پیاو کە نیشتمانی یەزیدییهکان ئەبیین، کە کوردستانە، سەری سورئەمیتێ کە ئەم خاکە بەهەشتە، بۆ چ وا زۆرداری و هەژاری و نەخۆتندەواری و نەخۆشیی تیا بەرجەستە بی؟!.

چوار سەد سالی خشت (تورکەکانی عوسمانی) و (سەردانیشینییهکانی کورد) هورۆمیان برده سەر یەزیدییهکان و لیبیان کوشتن و لیبیان تالان کردن و کچ و کوربان لی بەدیل گرتن بۆ فرۆشتن، نەیانتوانی یەزیدییهکان له ئایینی خۆیان وەرگێتن، نەیانتوانی سەر بەیەزیدییهکان دا بنەوین، ئەوان کۆلیان دا، بەلام یەزیدییهکان کۆلیان نەدا و له فاک و فیکێ خۆشیان نەکووتن!.. بەلام ئەمە پەلەیهکی ریسواییه بەسەر شانی ئەو فەرمانرەواییانەو. کە له باتی ئەمە چارە گیروگرفتهکەیان بکەن و کۆمەکیان بکەن له راستکردنەو ی باری کۆمەلایەتی و ئابووری و خۆتندەوارییان، له جیاتی ئەمە گۆی له سکالایان بگرن و دادیان بپرسن، ویستوانە بەزەبری کۆتەک و بەزۆری ناگر و ئاسن بیانھیتنە سەر ری، له کاتیگدا ئەو فەرماندارانە ئەوەیان ئەکرد بەبیانوو کە یەزیدییهکان بی ئایین و پیتوستە بکرتن و بەئیسلام، خۆیان هەرچی پێچەوانە ئایینی ئیسلامە له دزی و درۆزنی و زۆرداری و له داوین پیسی، ئەوەیان دەربارە ئیسلامەکان ئەکرد!.. تا باری تەنگانە و سەرگردانی و ناخۆشی گەشتە رادیهکی وها؛ کە بەکلور لەو یەزیدییه کلۆلانە کوژرا و بەکلوریش له موسلمانەکانی هاوهرگەز و هاوئیشتمانیان کوژرا!...

بەلێ هۆش و تیگەبشتنی ئەو فەرماندارانە لەم ئەندازەیه دا بوو. بۆیه کە گیروگرتی یەزیدییهکان ما یەو تا ئیمرۆ هەرچارە نەکرا... بەلام پیتوستە پیش لەو بنی، کە یەزیدییهکان خۆشیان له روودانی ئەم مەرگەساتانەدا دەستیان هیه و تاوانباریشن. هەرچەند دەستیان بوو، تۆلە خۆیان بەچەندان له ئیسلامەکان کردۆتەو. هەرچەند دەسلاتیان بوو، زۆرداریان له دراوستیان خۆیان کردوو. ئەوانیش وەک فەرمانرەواییەکان. ئەوانیش وەک هۆزەکانی دراوستیان زۆرداریان کردوو، و، ناشیتیبیان له چارەکردنی گیروگرفتهکانیاندا نوواندوو. ئەو سەردەمەیش نە دلسۆزیک هەبوو، بکەوتتە ناویانەو و لەسەر شێوهیهکی زانستی و خواناسی و دادپەرورانە گیروگرتی ناوهدیان چارە بکات، نە سەرۆکەکانی هیچ لایەکیشیان ئەو هۆشەیان بوو کە بەزەبیان بەنەتەوکانی خۆیاندا بیتەو و بەریهستیکێ ئەو خراپییە بکەن، نە نەتەویش ئەوەندە هۆشیار و کارامە بوو کە راست بیتەو له هەردوولایان و هەردوولایش ناچار بکات کە سنووریک بۆ ئاژاوه و شەرۆشۆر و کەتن و کوشتنی تالان دا بنین!.

داخە کەم سەردەمیکێ تاریک و نووتەک بوو، هەر کەسە خەریکی دامرکاندەو ی ئالۆشی خۆپەرستی خۆی بوو، نە له خوا ترسان و نە خەمی کەسیشیان خواردوو!... ئەجمعی بەویش گەشت کە هەموو خاکەکەمان کاوول و وێران بی، و، ئەو فەرمانرەوایی و سەردارنشینانەیش یەک لەدوای یەک سەرئەنگری بین و نەتەویش کز و شپرزە و داماو و هەژار و ریسوا بی!.

ئیمەیش ناتوانین ئەو بزاین کە ئایینی یەزیدی له دواڕۆژدا چۆنی لی دئ؟ یاخود چی بەسەر دئ؟. هەر ئەوەندە ئەوانین بلین کە پیتوستە فەرمانرەواییەکان، هەرکەیان یاسایهکی تاییه تی دا بن بۆ پیشخستنی یەزیدییهکان، بۆ راستکردنەو ی باری کۆمەلایەتی و ئابووری و خۆتندەواری و

(کۆرە گشتی) یەكەى، نیوهى ئەندامەکانى تیرەى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى. (کۆرە ئایینی) یەكەیش، ئەندامەکانى لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەپەوه ھەلى ئەبژیرئى. جا (کۆرە گشتی) یەكەپە، كە ئەتوانى (سەردارى شىخان) ھەل بژیرئى و داھەزیرئى، یاخود چەندوچوونى لەگەلدا بکات و لە (سەردارىتى) دەرى بکات. ئەندامەکانى (کۆمەلئى ئایینی) ییش لەلایەن (کۆرە ئایینی) یەكەنەوه ئەپالئۆرتین و لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەوه ئەو پالائوتنە پەسەند ئەکری.

کەواتە چوارچێتووى ھەلسووراندنى کاروبارى ئایینی و جیھانىی یەزیدیيەکان بەدەست ئەم کەسانەوھەپە:

۱- سەردارى یەزیدیيەکان (امیر الشیخان).

۲- کۆرى ئایینی (مجلسى روحانى) کە سى کەسە، یەكیكى سەردارى شىخان. دوانىشى لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیيەکان ھەل ئەبژیرئین.

بەلام دوو ئەندامى تریش لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیيەکان دائەنرئى، بەناوى پیتۆستییەكى ناکاواوھە. کە لە دوارۆژدا پروو بدات. پیتۆستە ئەم ئەندامانە ھەموویان لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیيەکان بن.

۳- کۆرى گشتى (مجلس العموم)، کە بریتییە لە شانزە کەس. یەكیكى سەردارى شىخانە. ھوت کەسى لە سەرۆکەکانى بنەمالە ئایینیيەکانە ھەشت کەسیشى گەلى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى.

۴- کۆمەلە ئایینیيەکان (الجمعيات الروحیه)، کە ئەبئى لە (قەزاکانى مووسل و دھۆک و زاخۆ) داھن. واتا بۆ ھەر ناوچەيەك لەو سى ناوچەپە (کۆمەلئى ئایینی) دائەمەزیرئیت. ئەمیش لە سى کەس دیتە بوون. پیتۆستە ھەرسێکیان لە سەرۆکە ئایینیيەکانى ئەو ناوچەپەبن.

***

(سەردارى شىخان) کاربەدەستى ھەموو یەزیدیيەکانە. بەلام نابى خۆى فەرمانى کەسانى تر بپیتۆستەوھە. پیتۆستە ھەر فەرمانە بەھاوئۆتتە سەر (کۆر) یاخود (کۆمەلئى) خۆى. ئینجا بەپیتى بپیارەکانى ئەو کۆر و کۆمەلانە فەرمان دەركات بۆ جیبەجى کردنیان.

لە راستیدا ئەم قانون و یاسایە، فەرمانپەرەییەكى دیوکراتى بۆ سەردارنشینى شىخان دروست ئەکات. ئەوئەندە ھەپە ئەمانە ھەموویان، یان زۆریان لەژێر سەرپەرشتی فەرمانپەرەییە ئێکرتین. بۆ وینە سەردارى شىخان ئەبئى لە پاش ھەموو شتیک لە سەرۆكى فەرمانپەرەییەوھە فەرمانى پەسەندکردنى ھەلئۆرئەنەكەى بۆ دەریکری. ئەگینا ئەوھى لى دەریکەیت، (سەردارى شىخان)، لە شاھیکى دەستورى ئەکات، (کۆرى گشتى) ییش لە کۆرى بۆرەپیاوان و گەورەپیاوان ئەکات، (کۆرى ئایینی) ییش لە کاربەدەستى داد ئەکات بەخۆى و دادگاگانێوھە. (کۆمەلئى ئایینی) ییش شتیکە وەك (کۆرى ئایینی) بەلام دەسەلاتى بچووکتەر و کۆمەلئى تاییەتیشە بۆ ناوچەپەكى تاییەتى. لێرەدا وەك دەستور و یاسای ھەموو فەرمانپەرەییەكى دیوکراتى گەلێك كورتى و ناتەواوی ھەپە. بەلام ھەرچى چۆنێك بى یەزیدیيەکان ئەخاتە سەر رۆ و شوئینىكى ناسراو و زانراو، جگەھى کاریشیان ئەداتە دەست فەرمانپەرەپە. کە ئەمیش ئەگەر ھەست بەفەرمانى سەرشانى خۆى بکات و بیبەوئى دلسۆزبان لەگەلدا

بنۆتین، بەزووپەكى زوو ئەیانخاتە سەر رێگای پیتۆستەوتن. بەلام ئایا ئەم قانون و یاسایە لەناو یەزیدیيەکاندا سەرئەگرئى؟! بەلای منوھە واپە کە سەر بگری، بەو مەرجە فەرمانپەرەپە تا چەند سالتیک و تا ئەندازەپەك خۆى پیتۆ مانوو بکات. چونکە یەزیدیيەکان خۆئەندەواربان کەمە پیاوى گەل پەرورە و نیشتمان پەرورەیشیان ئەوئەندە نییە کە راست و رەوان ئەم دەستور و یاسایە بۆ کەلکى گشتى بیات بەرپۆتە. بەراستى خۆپەرستى و پوولپەرستى و نەخۆئەندەواربى بەرھەلستىكى گەورەن لەم رێبەدا... ئەشئى فەرمانپەرەپەییەكى دادپەرورە بەتەواوھتى بەتەنگیانەوھپى، ئینجا بەم دەستور و یاسایەوھ رانەھینرئین!... ئەم دەستور و یاسایە شتووى کاروبارى یەزیدیيەکانى پاراستووھ بەلام خستوشیەتە شتووپەپەكى دیوکراتیيەوھە. بەكورتى تەنیا لایەنى کارگيرى (ادارە) ی گرتووھ. خەمى پیتۆستەوتنى تری یەزیدیيەکانى نەخوارووھە. چونکە ھەموو مافێكى بۆ سەردارى شىخان و بۆ کەسوكارى سەردارى شىخان و، بۆ گۆرى شىخ عدی پاراستووھ. بەلام نەیکردووھ بەبار بەسەر سەردارى شىخانەوھ کە لەو پارانەى کە لە یەزیدیيەکانى کۆى ئەکاتەوھ؛ ھەندیکى بۆ کەلکى گشتی یەزیدیيەکان بەخت بکات. وەك خۆئەندەواربى و تەختکردنى رێگا و بەرەنگارى کردنى نەخۆشى و خەمخواردنى کشتوكال و ئاژەل!... ھەرورەكو گوتمان بەکارھینانى ئەم دەستور و یاسایە بۆ ئەمۆرى یەزیدیيەکان زۆر بەکەلکە. بەلام ئەو دەستور و یاسایە ئەوپەرى مەپەس نییە. پیتۆستە بەپیتى پیتۆست ھەر چەند سال جارێك بژارى تیا بکرتت و راست بکرتتەوھ، تا پیتۆستەوتنى یەزیدیيەکان ھەموو دەم ھەر لەبرەودابى.

***

ئەوئەندە نەماپوو، شۆرشە بى خۆتەكەى (ھوسین بەگ) و (ئیسماعیل بەگ) و (ھمۆشۆر) لە سالى ۱۹۳۳دا سەرگری و دەستورێكى رێکوپێك بۆ تەختى سەردارنشینى یەزیدیيان داھنرئى؛ تا بەئارەزووى دلى نەتەوھى یەزیدى (سەردارى نوئى) لە ھەموو دەمیکا داھنرئى. بەلام داخەكەم چاوتۆکیى ناوخریان نەپەشتت تا سەر بەپەكەوھ بپیننەوھ. سەرۆکەکان لەناو خۆیاندا تێكچوون. ھەر کەسە لەژێرەوھ بۆ کەلکى خۆى تى ئەکۆشا. (سەعید بەگ) ییش لەژێر سەرپەرشتی (میان خاتون) دا، ئەم ھەلەى لە دەست نەدا. ھینای لەگەل دۆزمنى ھەرە گەورەپا کە (ھوسین بەگ) بوو خۆى رێكخست. (ھوسین بەگ) بەئاشکرا وازى لە سەردارى ھینا. چونکە (ھمۆشۆر) و ھۆزەكەى پشتى بەردابوو. سەرەك ھۆزەکانى تریش لى تەكببونەوھ. بێجگە لەوھ بەناخۆشیش لەگەلپا ئەبزووتنەوھ. (ئیسماعیل بەگ) ییش: کەوتە ناوھند (میان خاتون) و (فەرمانپەرەپە) یەوھ، ئەوانە ھەردوولایان یارمەتیی (سەعید بەگ) یان ئەدا. (ئیسماعیل بەگ) دەرەقە تیان نەھات. داخەكەم شۆرشەكە كۆژاوەوھ. بەمەیش سەردارنشینى یەزیدیيەکان کەوتە کزی و بى ھیتزییەوھ. ئەم ئەنجامەپیش بەدلى نیشتمانپەرورەرانى یەزیدى نەبوو. ئیستاكەیش بەداخوھ ئەپگێرئەوھ! چونکە گەل ئەم ھەلەى لە دەست چوو!.

ئەم (سەعید بەگ) ھ پیاویكى نیشتمان پەرورە بوو. شۆرشىكى تریشى بەرپا کرد کە ئەویش پینگەیاندى كورەکانى و كچەکانى بوو لە خۆئەندەنگاگانى ئیسلام و گاورد. ئەمەیش بەندىكى رەوشتى كۆمەلایەتیی یەزیدى بوو شكاندی و بەم کارەپیش دەرگایەكى لە یەزیدیيەکان کردوھ بۆ خۆئەندەوارى!.

دوای ئەو ھەرمەن پەرەوایی چەند خۆبەندنگایەکی بۆ یەزیدیەکان کردووە. ھەرچەندە لە پێشدا ئەم کارە سەری نەگرت و ھەرمەن پەرەوایی ناچاربوو زۆریانی داخست. بەلام لە ساڵی ۱۹۴۹ بەدواوە بەرە بەرە کرانەو و خۆبەندنگایانی باشتەر و گەورەتریشیان بۆ کرابوو. ئەمەیش؛ ئەتوانم بڵێم، بەرتیکی ئەو شوێنە بێ خۆبەند بوو کە (ئیسماعیل بەگ) و ھاوڕێکانی بەربایان کرد، کە پێویستە سوپاس بکەن. خۆش بەختانە کە لە ساڵی ۱۹۴۸دا گەشتە (شێخان) کە کاروباری ئەو ھەل بسووڕینم، کورپکی ئەو (ئیسماعیل بەگ) ھەم دی، کە ناوی (کەریم بەگ) بوو، لە خۆبەندنگای (عین سفنی) دا و انە بەمانە یەزیدیەکان ئەگوتەو. (کەریم بەگ) یش وەک باوکی خۆی دڵسۆزی یەزیدیەکان بوو، پیاویکی گیان سووک و رۆشنبیر بوو، گیانیککی پاکێ کوردایەتیی ھەبوو. لەبەر ئەو زۆر ڕێژم لێ ئەگرت، بەھۆی ئەمەیش، لە بارە یەزیدیەکانەو گەلیک زانیاری ھەست کەوت. کە پێویستە لەسەر سوپاسی بکەم.

لە ھەر چلە گۆلێک

«ئێمە خوا پەرستین نەک دێو پەرست»

(شیخ سلیمان) لە ریش سەپییە تێگەشتووکانی یەزیدی شیخان بوو. لە بنەمالە (شیخ فخرالدین) بوو، کە یەکێک لە شەش بنەمالە ئایینیەکانی یەزیدی. پایە (باباشیخ) ی بەم بنەمالە یە دراو. بەلام لە میژوو لە گەل بنەمالە سەرداری شیخاندا ناکۆکی پەیدا کردبوو. گەلی ئەو لەوان ئەو بوو، کە ھەر خەمی خۆیان ئەخۆن، خەمی یەزیدیەکان ناخۆن. لە گفتوگۆیەکا کە لە گەلما کرد بەم جۆرە و ھەرامی دامووە، گوتی:

«ئێمە کە یەزیدی، بنچینە کوردین، ئایینی راستەقینە ئێمە (زەردەشتی) یە. پاشان کە زللی رۆژگار بەر ئێمە کەوتوو، بەرە بەرە، سەرمان لێ شیواو. بنچینە ئایینیەکانی خۆمان لەبەر چۆتەو. وەک ئیمرومان لێ ھاتوو، کە لێمان ھاتوو.»^(۱)

ھۆلاکو، تەیموری لەنگ، لەشکری عەباسییەکان لەشکری عوسمانییەکان، لەشکری محەمەد پاشای رەواندز، ئەمانە ھەموویان ھاتوون، لە یەزیدیەکان کوشتوو و تەفروونیان کردوون. ھەر ھەوا بەزۆر ئایینیان پێ گۆربوون، خۆ زۆرداری (فەریق عومەر و ھەبی) پاشای تورک ئیستایش لەبەر نەچۆتەو. (شیخ عەدی) یش بۆیەکا یەزیدیەکان ئەمەندەیان خۆشیستوو؛ چونکە خۆی بە یەزیدی و زەردەشتی دانوو. (شیخ ھەسەنی بەسری)^(۲) یش خۆی یەزیدی و زەردەشتی بوو. زەردەشتی ئایینی کۆنی ھەموو کوردە. ئێمە دێو ناپەرستین خوا دەپەرستین. خوا گەورە ھەمووانە تاک و پاک و بێ ھاوتایە. بەلام (تاووسی فریشتان) خۆشیستی خوا بوو گەورە ھەموو فریشتەکانیش بوو. ئێمە پرومان وایە کە

(۱) نووسراوە ئایینیەکانی زەردەشتی، دوو جار سووتێنراون، جارتیکیان لەلایەن (ئەسکەندەری گەورە) و، جارتیکیان لەلایەن لەشکری ئیسلامووە. (ش. ف)

(۲) ناوی راستەقینە ئەم (شیخ حسن البصری) یە (شیخ ھەسەن کوری شیخ عەدی دووھە). لە دامینیککی تریشا ئەمان پێشان داو. (ش. ف)

بەھەشت و دۆزەخ ھەیە. لە پاش مردنیش خوا زیندوویمان ئەکاتەو. پاش چەندوچوون کردنیش لە گەلماندا چاکمان ئەنیریتە بەھەشت و خراپیشمان ئەنیریتە دۆزەخ... بەلام خۆشمان گوناھمان زۆر... خەمی خۆمان نەخواردوو... ئەمان ھێشتوو (مصحفارەش) و (جیلو) لەبەرمان بنووسریتەو. تا بنچینە ئایینیەکانمان لەبەر نەچیتەو... پێشکەوتنمان و چاکبوونەومان بەندە بەو رۆژووە کە بۆ خۆمان تێ بکوشتین و لە گەل کوردەکانی تریشا جیاوازی نەکەین... ئەوانیش یارمەتیمان بدەن و ھەموویشمان پێکەو بۆ ھەموو کورد ھەول بدەین».

نوێژی رۆژھەلات

گۆڤاری (ھاوار) لە ساڵی ۱۹۳۳دا نووسراویکی چاپ کردبوو بەناوی (نقیژین ایزیدیان) ھو. ئەمە یەکێک لە نوێژانە کە لە دەمی (ئیسماعیل بەگ) ی یەزیدیەو ھەرگیراوە. گۆڤوماوە تە سەر شیبوێ سۆرانی^(۱): «خوایە! تۆ ھەیت و من نیم. تۆ مێھەربانی. من گوناھبارم تۆ خاوەن مافیت، منیش ئەتپەرستم و بەقسەت ئەکەم. کەس بەتەواوەتی لە گەورەیی تۆ تێ ناگات تۆ بڵندی. تۆ ھەمی. ناوی تۆ ھەموو شتییک ئەگریتەو».

ھەموو شتییک گرتۆتەو. تۆ جیھانت ئافەریدە کردوو. تۆ ئادەم پێغەمبەرت ئافەریدە کردوو. بەلام تۆ لیت ناپرسریتەو. خوایە! تۆ خۆی نوێژ و پارانەو ھیت. تۆی کە گیان لە لەش جوێ ئەکەیتەو. ھەموو شتییک ئەبینیت. تۆی کە گیان ئەخەیتەو لەش.

خوایە! تۆ خۆی منیت. خۆی ھەموو جیھانیت. ھی ھەموو شاھانیت. تۆی کە کەس گوتی لە دەنگت نابێ و نابیرتیت تۆ خاوەن مالتیت. تۆ خاوەن پەردەیت. لە ھەموو شوێنیکدا ھەیت، تۆ خۆی منیت. خۆشی لەو کەسە ی بەگەورەت ئەگرێ تۆی شایستە ستایش. کەس نازانێ تۆ چۆنی. تۆی ھەموو کەس چاک ئەکەیتەو لە نەخۆشی. تۆی گەورە شای و گەدا.

خوایە! تۆی ناوی خۆت ناگات لە کوردستان بێ. ناگات لە یەزیدیەکان بێ ھەر لە رۆژھەلاتو ھەتا رۆژئاوا».

قسە ی پێشیان

(شیخ حاجی) یەکێک بوو لە پیاو ھەرم و نیانە تێگەشتووکانی یەزیدیەکانی شیخان. ئەم پەندانە کە لەناو یەزیدیەکاندا باون، لەوم وەرگرتوون:

۱- صبر و عقل حصارن؛ خودا بۆ ویت ھەنارن
بیت خەبەرێ نزانان دخوازن^(۲)

۲- ھەردەمەک بدەمێ را، ھەر وەخت بخوێ را

(۱) ئەمەیش خەباتیککی تری (ئیسماعیل بەگ) ھ. کە پێچەوانە ھەرمانی ئایینی یەزیدی، ئایینی یەزیدی لە کەسانی تر ئاشکرا ئەکات. (ش. ف)

(۲) لەم پەندەدا گیانی زەردەشتی بە ئاشکرا دیارە.

۳- ههژدهی ئاداری، مه له که زین هاته خواری
دهنگ کرن به هاری، هه تا بیست و چواری
سه ری داری خه ملی، بنی داری که ملی.

فسه نهسته ق

له لاویکی یه زیدی شیخانیشه وه ئەم قسه نهسته قانه م دهست کهوت، ئەمانه هه موو دەم، به دەم
یه زیدی به کانه وهن:

- ۱- ژنا جوان دهردی بی دهرمان، نتج کوشتن، نتج بهردان.
- ۲- جیناری خراب توژی خه لاس نابی، بی قهر ئو بی عه زاب.
- ۳- مروژ نه بی نانی سیلن، ئل هه قالی خۆ بقولپین.
- ۴- ئەم ئیزدینه، ئیقه تی نانی جه هی ئت رازینه (۱)

استرانا دهرویشی عه قدی

(بشاره شو) بالبازیکی یه زیدی بوو، پیاویکی شهنگ و جوامیر و دهنگ خۆش بوو، چاکه ی زۆر
له بهرچاو و، زۆر دلسوژ و فه رمانپه روه ر بوو، تا ماوه ی بیست سالیس پتر، له پاش جیا بونه وه مان،
نامه کاری له گه لدا ئه کردم ئەم گۆزانیه م له دەم ئەوه وه وه رگرتوه که له باهت دلداریه که وه ئەدوئ:

(۱)

لۆلۆ دهرویشو بهرکی (۲) سواریت مه دیرانی (۳)
سواریت جوانی (۴) چلی دقانی (۵)
عدلانا زۆر ته مر پاشا (۶)
دهرکه فتی دهری کونی (۷) کوچکانی (۸)
قیرکا (۹) عه ردی ئەکی عه زمانا (۱۰)

- (۱) لیره دا شوینه واری ئایینی (مانی) دیاره.
- (۲) بهرکی: پیتشهنگ، پیتشهرو.
- (۳) دیرانی: به سه زمان.
- (۴) جوانی: جوانوو.
- (۵) دقانی: دقان ناوی دهشتیکه.
- (۶) عدلانا زۆر ته مر پاشا: عدله ی کچی زۆر ته مر پاشا.
- (۷) کونی: ره شمال.
- (۸) کوچکانی: دیوه خانه.
- (۹) قیرکا: بانگ که.
- (۱۰) ئەکی عه زمانا: هه تا ئاسمان.

هانا خۆ نه گه هینم ملکی عزمانا
بری دهرویشی عه قدی که فش سپی (۳) جردی جردی گرانا (۴)
ئیکی فتحایا (۵) ئیکی ملانا (۶)
یادی تریا زگی رویتی (۷) ملک (۸) ویرانا (۹)

خودی بکم دهرویشی عه قدی
ژی بفقینت (۱۰) ترشی ئو تالانا
ترسا من ژ کیژانه (۱۱)
ترسامن ژ پیره کی (۱۲) ملانه
ئیره سه ژ نوبکا (۱۳)
زگی من لی بخین
ژی ئدیژن عه دلانه زور ته مر پاشا
دهرویشی عه قدی ره قینگه (۱۴) خوازگینی (۱۵) دلانه
شه بهت (۱۶) هه قاله؛ ژ شه ری هاته ماله».

- (۳) که فش سپی: سه ریچی سپی.
- (۴) جردی جردی گرنا:؟
- (۵) ئیکی فتحانه: یه کیکی شه ر و شوژه.
- (۶) ئیکی ملانه: یه کیکی له هۆزی ملانه.
- (۷) یادی تریا زگی رویتی: ئەوی تر زگی رووته.
- (۸) مالک: مال.
- (۹) ویرانا: ویران.
- (۱۰) بفقینت: دوور بخاته وه.
- (۱۱) کیژان: کچان.
- (۱۲) پیره کی: ژن
- (۱۳) سه رژنوئیکا: سه رله نوئ.
- (۱۴) ره قینگه: ره یواره، خوئیره به.
- (۱۵) خۆزگیتی: خوازگینی.
- (۱۶) شه بهت: هه ره کو.

«لؤلؤ دەرۆیشۆ بهرکی سواریت مه
 دیراتی سواربوون بجو تکا
 بهری قان سوارا کهفتیه گهڙی^(۱) کیکا^(۲) خاپووری دگه‌ریا^(۳)
 ئل به‌حرا خاتوونی دهریاز بوونه
 قان سوارا هه‌سپێ خو ئافدانه به‌ردی بکومکا، بجاتکا،^(۴) بتاتکا،^(۵)
 عه‌دلانه زور تهر پاشا ئب سێ دهنگا گازی دکر^(۶)
 دهرۆیشۆ سه‌ری من ئیچرانۆ^(۷) ئەقی چهند جاره
 ئدبیرمه ته‌بابێ من زور تهر پاشا ئل گه‌ل ته‌ ئی خاینه
 عمری فندی چلبی ابراهیم اغا شیخ العجیل
 هه‌زار و هه‌فسه‌د سوارى کیکا ئوملا^(۸)
 کمینکا^(۹) گران ئل ملا قوچی^(۱۰) دانینه
 «تۆ که‌ره‌مه‌که دهرۆیشۆ کونی چاره‌ نه‌ستونی به‌ری خۆن ده‌ملا قوچی ژنیفانی^(۱۱) شه‌قی^(۱۲)
 بقولیه^(۱۳) تاخمی^(۱۴) دیما^(۱۵) گۆلی صۆر دووچاقی ره‌ش ئو به‌له‌ک دا خو شیه‌ت شه‌ری سمبیل^(۱۶)
 صور سوسه‌نی تیکفه‌دانا^(۱۷) جوتی زهر مه‌مکا»

(۱) گه‌ڙی: گه‌وزا.

(۲) کیکا: هۆزێکی یه‌زیدییه.

(۳) گه‌ریا: ئەگه‌رایه‌وه.

(۴) بجاتکا: به‌جووت جووت.

(۵) بتانکا: به‌تاک تاک.

(۶) گازی دکر: بانگی ئەکرد.

(۷) ئیچرانۆ: قژ رووتانده‌وه.

(۸) ملا: هۆزه.

(۹) کمینکا: بۆسه.

(۱۰) ملاقوچی: جینگایه‌که.

(۱۱) نیفانی: نیوهی.

(۱۲) شه‌قی: شه‌و.

(۱۳) بقولیه: وه‌رگه‌رێ.

(۱۴) تاخمی: تاخمی.

(۱۵) دیما: ده‌موچاو.

(۱۶) سمبیل: سمبیل.

(۱۷) تیکفه‌دانا: تیکدان.

«لؤلؤ دهرۆیشۆ صویه‌یا^(۱) به‌ینا به‌ینی^(۲)
 م خه‌یالا^(۳) خودا بیست دهنگی
 «قاش» ئو به‌ر قاش^(۴) ئیت
 گوستیلکا^(۵) دهرۆیشۆ عه‌قدی
 ئل گه‌ل ڤرێ که^(۶) بای غه‌ری^(۷) سه‌ردارا حوری چینێ^(۸)
 عه‌دلانه زور تهر پاشا ئب سێ دهنگا گازی دکر
 دهرۆیشۆ: سه‌ری من ئب حه‌یرانۆ تو وه‌ره^(۹) بقولیه تاخمی دیما
 گۆلی صور دوو چاقی ره‌ش و به‌له‌ک
 قیامه‌تا^(۱۰) دوره^(۱۱) مرن^(۱۲) پیرا کیتی تی^(۱۳)»

شیخ که‌له‌شیر!...

(محمد خضر عثمان) لایکی یه‌زیدی خوتنده‌وار و وریا بوو. فه‌رمانیه‌ر بوو له‌ شیخان، ده‌زگای سه‌رنوسین (دایه‌ری نفوس) ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. جارتیکیان ویستم تاقی بکه‌مه‌وه، داوام لێ کرد چهند لاپه‌ریه‌کم له‌ نووسراوی (تاریخ الموصل) بۆ بنووسیته‌وه، که‌ له‌ یه‌زیدییه‌کان ئەدوا. هه‌رچنده‌ گه‌لیک جار ناوی (شیطان) یشی تیا نووسرابوو، به‌لام (محمد خضر) ئەم‌نده‌ رو‌شنی‌بوو، به‌ده‌ستی خۆی بۆی نووسیمه‌وه، جا له‌م لاره‌ هۆشیاره‌وه‌ گه‌لیک زانیاریم ده‌ست که‌وت له‌ باب‌ه‌ت یه‌زیدییه‌کانه‌وه: ئەمه‌یش به‌شیکه‌ له‌وانه: (پیر دیکل) یاخود (شیخ که‌له‌شیر)؛ له‌ بنه‌ماله‌ی (پیری جه‌روانه) یه‌ که‌ خۆی له‌ (عین

(۱) صویه‌یا: به‌ری به‌یان.

(۲) به‌ینا به‌ینی: له‌به‌ره‌به‌یاندا.

(۳) م خه‌یالا: له‌ خه‌یالی خۆما.

(۴) قاش ئویه‌ر قاش: جار به‌جار.

(۵) گوستیلکا: ئەموستیله.

(۶) ڤرێ که: بیستیره.

(۷) بای غه‌ری: شه‌مال.

(۸) حوری چینێ: فریشته‌ی چینێ.

(۹) دوره: دووره.

(۱۰) قیامه‌تا: روژی زیندوو بوونه‌وه.

(۱۱) دوره: دووره.

(۱۲) مرن: مردن.

(۱۳) پیرا کیتی تی: به‌بیری کێدانی.

سفنی) دانه‌نیش. هم‌مو سالتی نه‌گه‌رئ به‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا. کن له بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) بی، که‌له‌شیرتکی لی نه‌سینتی!... له‌م که‌له‌شیرانه چند که‌له‌شیرتکی لی نه‌دا به (سهرداری شیخان). نه‌وانی تریشی نه‌هینیتته‌وه بو‌خوی نه‌یان فرۆشی. یه‌زیدییه‌کانی بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) و ده‌رویشه‌کانیان گۆشتی که‌له‌شیر ناخۆن!... ئینجا نه‌وانه نه‌وه که‌له‌شیرانه نه‌دهن به (پیر دیکل). (دیکل) یش. به‌زمانی یه‌زیدی به‌که‌له‌شیر نه‌لین: «پیر دیکل) یش (شیخ که‌له‌شیر) نه‌گریتته‌وه!...»

باج له‌ناو یه‌زیدیدا

(محمد خضر عثمان). به‌دل‌تکی سوت‌واوه‌وه، چه‌وساندنه‌وه‌ی یه‌زیدییه‌کانی بو‌ نه‌گه‌رته‌وه له‌لایه‌ن چینه‌ن ئایینییه‌کانه‌وه، که له سالتیکا چند جار باجیان لی نه‌سینتی. گوتی:

له هه‌ر یه‌زیدییه‌ک: پتویسته چوار که‌سی هه‌بی که نه‌مانه‌ن:

۱- شیخ؛ که نه‌بی یه‌کتیک بی له بنه‌ماله‌ی ئایینییه‌کان.

۲- پیر. که نه‌بی یه‌کتیک بی له بنه‌ماله‌ی یه‌کتیک له چل پیره‌کانی ناو یه‌زیدی. وه‌ک بنه‌ماله‌ی (پیری هاجیال)، (پیری بوال)، (پیری فاد)، (پیری جهروانه)، (پیری هه‌سه‌ن مه‌مان). سه‌رۆکی هه‌ر چل پیره‌که (هه‌سه‌ن مه‌مان)ه.

۳- په‌روه‌رده‌کار (مری). نه‌میشیان نه‌بی له شیخه‌کان بی یاخود له پیره‌کان.

۴- برای نه‌وه جیهان. نه‌میش نه‌بی یان له شیخه‌کان بی، یان له پیره‌کان.

فه‌رمانی شیخ و پیر و په‌روه‌رده‌کار نه‌وه‌یه که یه‌زیدییه‌کان له کاره‌سات و کاروباری ئایینیدا راویژیان بی نه‌که‌ن، پرسیاریان لی نه‌که‌ن، پرسیان بی نه‌که‌ن تا تییان بگه‌یه‌نن، واتا نه‌مانه، مامۆستای ئایینی یه‌زیدییه‌کانن. به‌لام فه‌رمانی برای نه‌وه جیهان نه‌وه‌یه، له کاتی زه‌ماوه‌ندی ژنه‌پێناندا به‌ته‌نیش زاو‌اوه‌بی تا زاوا نه‌چیتته په‌روه‌وه. پتویسته هه‌موو یه‌زیدییه‌ک سالتی یه‌ک جار به‌م چوار که‌سه پیتاک بدات.

له کاتی هاوین یاخود پایزدا نه‌م چوار که‌سه؛ خۆیان نه‌گه‌رئ به‌ناو ده‌رویش -مرید-ه‌کانیاندا و نه‌م پیتاکانه‌یان لی کو‌ نه‌که‌نه‌وه.

خاوه‌ن خیزان له‌باتی هه‌موو خیزان نه‌وه چوار پیتاکه‌یان نه‌دات. به‌لام ته‌نیا ژنی خاوه‌ن مال (خوشکی نه‌وه جیهان)ی هه‌یه؛ له‌جیاتی (برای نه‌وه جیهان)، به‌و پیتاک نه‌دات.

(برای نه‌وه جیهان) بو‌ نه‌وه‌یه که له رۆژی زیندوو‌بو‌نه‌وه (قیامه‌ت)دا با پیره‌گه‌وره‌ی نه‌وه یارمه‌تیی نه‌وه ده‌رویشه‌ بدات.

هه‌روه‌ها (شیخ) و (پیر) و (په‌روه‌رده‌کار) یش له رۆژی زیندوو‌بو‌نه‌وه‌دا یارمه‌تیی نه‌وه ده‌رویشه نه‌دهن.

به‌لام بیجگه له‌م چوار باجه نه‌بی هه‌رچی یه‌زیدییه‌ک هه‌یه نه‌م باجانه‌ی تریش بدات:

۱- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (سهرداری شیخان)، له‌و کاتانه‌دا که (تاووس) نه‌نیریتته ناویان،

له به‌هار و هاوین و پایزدا. سه‌ردار له‌مه به‌شی (چیشته‌که‌ری شیخ عدی) و (پیر) و (سه‌رکرده‌ی گۆینده‌کان) و گۆینده‌کان (قوال) نه‌دات.

۲- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (بابه‌شیخ) له به‌هار و هاوین و پایزدا. بابه‌شیخ له‌مه به‌شی پیشه‌وای (پیش امام)ی خوی نه‌دات.

۳- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به‌پیشه‌وای بالایی سهرداری شیخان. له به‌هار و ناوین و پایزدا.

۴- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (شیخ وه‌زیر)، که یه‌کتیک له ده‌مان (مزایده‌ی گۆری (شیخ شمس)دا که له گۆرستانی (شیخ عدی)دا نیژراوه، سه‌رکه‌وتوووه بو‌ماوه‌ی سالتیک، نه‌میش له به‌هار و هاوین و پایزدا.

۵- نه‌گه‌ر شیخیک یاخود پیریک یان هه‌ژار (فه‌قیر)یک ده‌ستی ته‌نگ بو، نه‌توانی دئی به‌دئی بگه‌رئ و نه‌بی هه‌موو یه‌زیدییه‌ک به‌وانیش شتیک بدات.

۶- هه‌ر ساله جاریک، له کاتی دروینه‌دا؛ بو‌مالتی سهرداری شیخان -ته‌نیا له ناوچه‌ی شیخاندا- هه‌ر مالتیک تیا چنگ که‌وئ، پتویسته (۲۵۰) فلس بدات به‌ناوی نه‌زیا (بێگار)ه‌وه. به‌لام نه‌م باجه به‌باجیکی هه‌زایه‌تی دانه‌نئ. نه‌ک ئایینی.

۷- نه‌گه‌ر یه‌زیدییه‌ک له جه‌ژنه‌کاندا چوه‌ه گۆرستانی شیخ عدی پتویسته باجیک به‌چیشته‌که‌ر (مطبخچی)ی شیخ عدی بدات.

۸- هه‌روه‌ها چیشته‌که‌ری شیخ عدی، به‌سه‌ره‌خۆیی سالتی دوو جار به‌ناو یه‌زیدییه‌کانی ناوچه‌ی شیخاندا نه‌گه‌رئ و مال به‌مال باجیان لی نه‌سینتی. نه‌ویش له پیش جه‌ژنی (چله‌ی هاوین) و (جه‌ژنی کۆمه‌لی)دا...»

ئینجا یه‌زیدییه‌ک هه‌موو سالتیک نه‌م هه‌موو باجانه‌ بدات؛ نه‌بی چیی بو‌بمیتته‌وه بو‌ده‌می مال و مندالی خوی؟! نه‌بی چۆن ده‌وله‌مه‌ند بی؟ یه‌زیدییه‌کان زۆر وه‌رسن له ده‌ست نه‌م باجانه، گه‌لێک جار یش بو‌له‌ بو‌ل نه‌که‌ن له به‌خت و ناوچه‌وانی خۆیان!.

بنچینه‌ی ئایینی یه‌زیدی زه‌رده‌شتیه

نوسه‌ری گه‌وره‌ی کورد خوالێخۆشبوو (جلادت به‌گ به‌درخان) له پیشه‌کییه‌که‌ی نووسراوی (نقیژین ئیزیدیان)دا ده‌لتی:^(۱)

ئیمه چاپ کردنی نه‌م نووسراوه‌مان کرد به‌بیانوو، تا بتوانین چند قسه‌یه‌ک له باره‌ی ئیزیدییه‌کانه‌وه بکه‌ین. له باهت نه‌م کورده نه‌ژاد و سه‌ر راستانه‌وه، تا ئیستا گه‌لێک قسه‌ی خراپ و ناشیرین کراوه که له راستیه‌وه دوورن.

(۱) سه‌یرکه (جلادت به‌درخان) لێره‌دا به (یزیدیان) نه‌لتی (ئیزیدیان) یه‌زیدییه‌کان خۆشیاکان هه‌ر نه‌لین (ئیزیدی) نه‌ک (یه‌زیدی) مه‌به‌سیان نه‌وه‌یه که خواره‌ستن. (ش. ف)

«ئیزیدییه‌کان نه بت پرستان، نه هه‌روه‌کو کهسانی تر ئەلێن شتیکی تر ئەپرستان.»

ئیزیدییه‌کان هه‌موو نه‌توه‌کانی تر خاوه‌ن نووسراون و خواپه‌رستان و باوه‌پیشیان به‌وه هه‌یه که خواپه‌که و ته‌نیا به. له راستیدا ئیزیدییه‌کان له خواپه‌رستان؛ له هه‌موو نه‌توه‌کانی تر کۆنترن، چونکه (ئایینی ئیزیدی) پاشماوه‌یه‌کی (ئایینی زه‌رده‌شتی) به. ئایینی زه‌رده‌شتیش له پرستی خوی تاک و ته‌نیادا له هه‌موو ئایینه‌کانی تر کۆن تره... ئیزیدییه‌کانیش هه‌تا ئیستا که هه‌ر له‌سه‌ر ئەو ئایینی زه‌رده‌شتیه‌ ماونه‌توه و به‌ریان نه‌داوه. ئەوه‌نده هه‌یه، ئەوان له سه‌رده‌می (بابلی) به‌کانه‌وه و ناوی خۆیان به‌ناچاری گۆزیوه. جا له‌و گۆزانه‌یه‌وه به‌که ئایینی ئیزیدی وای به‌سه‌ر هاتوه!...».

یه‌زیدییه‌کان کوردیان خۆش ده‌وی

له نووسراوی (ژینی من) دا، که بریتیه له یادنامه‌یه‌کی خۆم و هیشتا چاپ نه‌کراوه، که دێته سه‌ر بابه‌تی (ناوچه‌ی شیخان) ئەمه‌ی تیا نووسراوه: «یه‌زیدییه‌کان به‌ناشکرا ئه‌یانگوت: ئیمه‌ چه‌ له‌ فرمانبه‌رانی کورد ئەکه‌ین. چونکه هه‌ر ئەوان که به‌زه‌بیان پیاماندا بێتوه و رێزیشمان لێ بگرن!»*

یه‌زیدییه‌کان دێو په‌رست نین

مامۆستای زانا و وێژه‌وانی به‌رێز (توفیق وه‌هه‌بی به‌گ) له نووسراوه به‌نرخه‌که‌یا که به‌ئینگلیزی چاپی کردوه و ناوی ناوه: (پاشماوه‌ی رۆژپه‌رستی) ئەلێ: «له راستیدا یه‌زیدییه‌کان، ناتوانن به‌وه باوه‌ر بکه‌ن که دێو (شیطان) هه‌یه.

سه‌ره‌کی گۆینه‌ه‌کان (قواله‌کان) له وه‌رامی (لیدی دراوه) دا که گوتبوی (تاووسی فریشتان) بریتیه له دێو (شیطان)، گوتبوی: «ئو نیازه خراپه‌ی که له‌ناو پیاواندا هه‌یه له تاووسی فریشتانه‌وه په‌یدا نه‌بوه و نه‌که‌وتوه‌ته دلێانه‌وه، هه‌ر له خراپه‌ی خۆیانوه په‌یدا بوه.»

له راستیدا یه‌زیدییه‌کان دێو په‌رست نین، رۆژ په‌رستیکی نه‌هێنن!».

(خۆینه‌واری له یه‌زیدییه‌کان به‌رهبست نه‌کراوه)

(صدیق الدملوجی) له نووسراوه‌که‌یدا (الیزیدییه)، (شیخ دامه‌زێنه‌ری ئایینی وا به‌دنا و ئەکات که گویا خۆینه‌واری به‌رهبست کردوه له یه‌زیدییه‌کان و هه‌ر بۆ خێزانه‌که‌ی خۆی هیشته‌توه‌وه. له راستیدا نه‌ له نووسراوی (جیلوه) دا، نه‌ له نووسراوی (مصحفاره‌ش) دا فرمانیکی وا نییه که خۆینه‌واری له یه‌زیدییه‌کان به‌رهبست بکات. ئەوه‌نده هه‌یه پاراستنی ئەو نووسراوه‌ و خۆینه‌واری به‌زۆری خستۆته ئەستۆی، خێزانه‌که‌ی خۆی و یه‌زیدییه‌کانیش به‌رهبست کردوه له‌وه‌ی که نووسراوه‌کانی خۆیان بخره‌نه به‌رده‌ست بێگانه‌کان. نه‌وه‌ک ده‌سکاریان بکه‌ن. ئەمیش بۆ که‌لکی یه‌زیدییه‌کان و پاراستنی ئایینی یه‌زیدی بوه. که هه‌موو خاوه‌ن ئایینیکی ئەمه‌ی کردوه. نه‌خۆینه‌واری به‌رهبست هه‌ر له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا باو

(*) یه‌زیدییه‌کان، وه‌ک له نووسراوی (مصحفاره‌ش) بشدا دیاره، هێزتیکی نه‌توه‌ایه‌تی ته‌واو له‌ دل و ده‌روونیاندا به. (ش. ف)

نه‌بوه. له‌ناو ئیسلامه‌کان و گاوری و جووله‌کانیشدا هه‌ر باوبوه چ له کوردستان و چ له خاکه ئیسلامه‌کاندا. سه‌ره‌تای بلاوکردنه‌وه‌ی خۆینه‌واری به‌رهبست به‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که یه‌زیدییه‌کانیش ئارام و ئاسایشیان پێ پرا، ئەوانیش وه‌ک برا ئیسلامه‌کان و گاوری و جووله‌که‌کان ده‌ستیان دا به‌خۆینه‌واری، ئەگینا ئەگه‌ر ئایینی یه‌زیدی به‌رهبستی بگردانیه له نووسین و خۆینه‌واری، هه‌رگیز پێچه‌وانه‌ی ئەو فرمانانه نه‌توه‌جوولانه‌وه.

یه‌زیدییه‌کان رۆژ په‌رست نین

نووسه‌ری گه‌وره و خه‌باتکاری کوردیش (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان) ئەلێ: یه‌زیدییه‌کان رۆژ په‌رست نین. ته‌نیا پیاوه خوا ناسه‌کانیان که رۆژ ئەکه‌وی له دار و دره‌خت ماچی ئەکه‌ن.^(١)

به‌یادی شیخانه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌رداری شیخاندا

که له ١٣/١١/١٩٤٨ دا گه‌یشتمه شیخان، بۆ ئەوه‌ی کاری ئەوی به‌م به‌رته‌وه، (ته‌حسین به‌گی سه‌عید به‌گ)، سه‌رداری شیخان تازه‌کرا بوو به‌سه‌ردار. تازه ته‌مه‌نی گه‌یشتبوه هه‌ژده‌ سالی... به‌لام دوو که‌سی ژیر و زۆرزان و کارامه له پشته‌وه بوون، ئامۆزگاریان ئەکرد و سه‌ره‌رشتی کاروباریان ئەکرد! به‌کتیایان (میان خاتون) ی نه‌کی بوو، به‌کتیایان (ده‌رویش مجبۆر) بوو که به‌که پیاو و به‌که کاربه‌ده‌ستی (میان خاتون) بوو.

له پاش چه‌ند مانگیکی که برا یه‌زیدییه‌کان، شاره‌زای دل و ده‌روونم بوون، زۆریان بوون به‌ده‌ست. وه‌ک به‌کتی که دل‌سۆزانی خۆیان دایان ئەنام. هه‌موو رازتیکی دلێ خۆیان بۆ ئەگه‌یسه‌وه. هه‌ر یارمه‌تییه‌که‌یشم پێوست بوا به‌ بۆ که‌لکی گشتی یارمه‌تییان ئەدام. ماوه‌ی ساڵ و نیوێ که له‌وی بووم له چاکی و پیاوه‌تی و پاکی به‌ولاوه هه‌یچم لێ نه‌دین. تا ئیستا که‌یش هه‌ر به‌ده‌ست و برای خۆمیان ئەزانم. لام وایه ئەوانیش به‌رامبه‌ر من هه‌ر وه‌هان. مه‌به‌ستیشم له‌م پێش وتاره‌ ئەوه‌یه، که له فرمانبه‌رانی فرمانه‌روایی بگه‌یتم که ئەگه‌ر پیاو له‌گه‌ڵ یه‌زیدییه‌کاندا دل‌سۆزانه بجوولیتوه و رێزبان لێ بگرن و که‌لکیان پێ ببه‌خشی، ئەتوانن به‌ناسانی بیانخاته سه‌ر رێ و هه‌موو گه‌رگه‌فتیکیش به‌سایه‌ی خۆیانوه چاره‌ بکات.

فرمانه‌روایی خه‌ریک بوو (خۆینه‌واری باعذر) داخات. چونکه شاگردی که‌م تیا ماوبوه‌وه، (گوندی باعذر) یش پایته‌ختی یه‌زیدییه‌کانه. سه‌رداری شیخان له‌وی دانیه‌شی. که رووم له سه‌رداری شیخان نا، نه‌ک هه‌ر هه‌یشتنه‌وه‌ی خۆینه‌واری به‌سه‌ند کرد، بیست دیناریشی بۆ پیتاکی شاگرده هه‌ژاره‌کان به‌خشی له‌گه‌ڵ خانویه‌کی خۆیدا که خۆینه‌واری به‌سه‌ند کرد، بیست دیناریشی بۆ پیتاکی شاگرده هه‌ژاره‌کان که هه‌رچی نه‌هاته به‌خۆینه‌واری، به‌جهریمه‌ کردن بێ، یاخود به‌به‌نده‌یی کردن، باوکی سزا به‌ده‌م ته‌ناهات له‌به‌ر چاوی دانیه‌شتوانی گونده‌که‌یش براکه‌ی خۆی دا به‌ده‌ستم؛ گوتی: ئەگه‌ر نه‌هاته به‌خۆینه‌واری ئەم له‌پێش هه‌موو منالێکیدا بخره‌ به‌ندێخانه‌وه!

(١) ته‌ماشای نووسراوی (الاکراد) بکه، هی (باسیل نیگیته‌ین). (ش. ف)

خواوړاستان، منیش کاربه دهستانی مووسل و به غدام بۆ خرایه سهر ئه وهی که خویندنگا که هه لئه گرن و دهسه لاتی سزا دانیشم بدهنی بۆ ئه و که سانهی که کورپان نانیرنه بهر خویندن. خویندنگا سهر له نوێ دامه زرایه وه. ژماره ی شاگرد هه کانی له په نجا کهس تپه ی کرد وه که خویندنگا یه کی سهر که وتوویش تا له وێ مام، ژیا... کاتێ که (صدیق الدملوجی) نووسراوه که ی خۆی (الیزیدی) له سالی ۱۹۴۹ دا چاپ کرد و بلاو کرده و؛ یه زیدییه کان، به تایبه تی سهر داری شیخان و جینی ئایینی زۆر پیتی وروژان خهریک بوون به هه موویان، نازاری (صدیق الدملوجی) بدهن و که تنی خرابی ده باره بکه ن. به لام که رووم له (سهر داری شیخان) ناو نامۆژگاریم کرد و ئه نجامی خرابی ئه و نیاز هیانم تی گه یاند؛ وازی له تۆ له سه نده وهی توندوتیژ هیتا. ته نیا له لای کاربه دهسته گه وره کانی به غدا سکالای له دهست کرد، ئه وانیش دهست به جی بلاو کرده وهی نووسراوه که یان وه ستان و فه رمانیان دا دهستی به سه را بگرن... به م ره نگه، ناگره که کوژایه وه... (صدیق الدملوجی) ییش به رامبه ر ئه و رزگار بوونه وهی نامه یه کی پر سوپاسی بۆ من نارد.

(که جه ژنی کۆمه لی) ی یه زیدییه کان له سالی ۱۹۴۹ دا نزیک بووه وه، (ته حسین به گ) خۆی و هه ندی له کاربه دهسته ئایینییه کانی هاتنه لام، بانگیان کردم که هاویه شیبان بکه م له و جه ژنه دا... منیش به گالته وه پیم گوتن. «به مه رجیک دیم؛ له جیاتی ئه و بهر که بیگانه یه ی له به رتاندایه، جلکی کورده واری خۆمان. شه لوشه پک. له بهر بکه ن... ههروه ها ریشه کانیشتان بتاشن».

(ته حسین به گ) ییش گوتی: «هه رچی گوژینی بهرگه که یه به سه ر چا و ئه یگوژین... به لام تاشینی ریشه که مان بۆ نالوی چونکه ئه وه پیچه وانه ی ئایینه که مانه!». قسه هه ر ئه مه نده بو، ده ستمان کرد به پیکه نین و براه وه...

که چی له پاش چه ند شه ویک کاتیکم زانی له خه وتناندا له ده رگایان دا گو تیان (ته حسین به گ) به خۆی و چه ند تفه نگچییه که وه هاتوه بۆ لات... منیش دل م داخو ریا؛ ترسام له وهی شتیکی گه وره قه وما بێ ئه گینا سهر داری شیخان به و شه وه دره نگه بۆ چ دێ. له جیگا که هه تاهه دره وه و، تا جلم گوژی، ئه وان له ناو باخچه که دا دامه زران. کاتی که چوم پيشوا زیم کردن، گو تیان: «ئه و ئیمه له سه ر قسه ی تۆ هه موومان جلکی کرمانجیمان له بهر کرده وه، تۆ یش ئه بێ وه ک ئیمه جلکی کرمانجی بگوژیت و به یانی له گه لماندا بییت بۆ جه ژنی کۆمه لی، بۆ سه ر گوژی شیخ عدی...»^(۱)

تومه ز ئه و رۆژه چوو بوونه (ئه لکوش)، به پاره یه کی زۆر چه ند ده ستیک رانکو چۆغه و سه ره پیتی چی کور دیبان کرپیو، هه ر بۆ ئه مه ی دلی من خۆش بکه ن و ئه و جه ژنه شیبان به شادییه وه بکه ن. منیش تا به یانی به هه رچی چۆنیک بوو ده ستی جلی کور دیم په ida کرد و تفه نگ و فیشه کدانم له خۆمدا و پیکه وه چووینه (لالش) تا هاویه شیبان له و جه ژنه خۆشه، پر به زموره زمه دا بکه م و له و شوپنه شه نگ و

(۱) سهر داری شیخان ههروه ها بۆ چه ند جه ژنیکی تریش بانگی کرده بووم و به چاوی خۆم شیوهی جه ژنه کانیانم دیبوو. (ش. ف)

شۆخه یشدا که هه ر ئه لینی به هه شته چه ند کاتیکی پر شادمانی و کامه رانی رابوویم... به راستی دلپاکی و مه ردا یه تی و دۆسته یه تیبی ئه و یه زیدییه نامم له و رۆژه دا بۆ ده رکه وت، که پر بوو له خۆشه ویستی و یه کیتی و کامه رانی... که هه رگیز خۆشییه که بيم له بهر ناچیتته وه...

له گه ل میان خاتووندا

(میان خاتوون) له میژووی ئافره تی کورده دا؛ پایه یه کی بئندی هه یه. که دیم له ته مه نی هه فتا و پینج سالی دا بوو. له له شا کز بوو بوو. به لام نیشانه ی جوانییی کۆنی هیشتا پیوه دیار بوو. له هۆش و چالاکییشدا هیشتا هه ر سام و گه وره یییه که ی جارانی ما بوو. به راستی سهر داری تیبی لێ ئه وه شایه وه. ئه م ئافره ته دوو جار ناگر له جه رگی به دردا: (عه لی به گ) ی میتردی کوژرا. (سه عید به گ) ی کوری کوژرا. ئاوی سوێر و تال و ده ربه ده ری و ناواریه یی چیشت. که چی له گه ل ئه وه یشدا کۆلی نه دا و وره ی به رنه دا نزیکه ی په نجا سالی خشت له پشت میترد و کوره که ی و کوره زا که یه وه بوو. له هه لسو و راندنی کاروباری یه زیدییه کان و، پاراستنی سهر دار نشینی شیخان و، چاره کردنی گیرو گرتی یه زیدییه کاندای بێ پشو و بێ وچان یارمه تیبی ئه دا و کارگو زاری ئه نواند. له بهر ئه وه (میان خاتوون) جیتی ریزگرتنی هه مووان بوو، چ له لایه ن فه رماندارانه وه، چ له لایه ن سه ره ک هۆزه کان و نه ته وهی یه زیدییه وه.

هه رچه ند با و ابو و که ژنه یه زیدی مالی هه یج فه رمانبار تیکی فه رمانه وایی نه چن، به لام به بۆ نه ی نه خۆشی خه زانه که مه وه چل رۆژ بوو له نه خۆشخانه ی مووسلدا که وتبوو. ههروه ها له مالی شه وه له (شیخان) دوو جار؛ وه ک دایکیکی دل سو ز و میه ره بان بۆ سه ر لیدان هه تاهه لامان.

کاتیکی که له شیخانه وه گوژرامه وه بۆ (ناکرێ)، ده مه ده ست نامه یه کی دایکانه ی بۆ ره وانه کردم. زۆر به جوانی ئه زانم، که وه ک به لگه یه کی میژووی بۆ چاکی و پاکی یه زیدییه کان، ههروه ها بۆ نوواندنی گه وره یی و لێ هاتوویی (میان خاتوون)^(۲).

ئه و نامه یه له زمانی عه ره بیه وه بگوژمه سه ر زمانی کوردی و له خواره وه وه ک خۆی ببنوسم:

باعزه: ۱۹۵۰/۶/۶

«خاوه نی ریز باوکی شیرکو

له پاش چاک و چلونییه کی گه رم. هیوادارم که ته ندروستیتان له جیتی خۆیدا بێ. له خواشیم ئه وێ که بتان هیلێ بۆ خۆمان و خۆتان.

باوکی شیرکو! رۆژی یه کشه ممه ی ۱۹۵۰/۶/۵ بیستم ئیوه بان لیره گوژراوه ته وه. خوا ناگاداره، ئه وه تی ئه مه م بیستوه وه ک نه خۆشم لێ هاتوه. جا نازانم ئه م ده نگه راسته یان نا.

خۆشه ویستی خۆم! تۆ ئه گه ر ئاره زوو ناکه ییت که له ئیمه جیابیه ته وه له (ناوچه ی شیخان) ده کی خۆبشت جیابیه ته وه. هه ر له ئیستاهه ئاماده م که له بهر تۆ. بجمه (مووسل) و بۆ جارتیکی تریش وا بکه م که لیره بته یلته وه.

(۲) وه ک له پاشدا زانیم (میان خاتوون) له سالی ۱۹۵۶ دا گیانی پاکی به خاک سپاردوه. (ش. ف)

خوشه‌ویسته‌که‌م! ئیمه هه‌موومان به‌بیستنی ئەم دەنگه دلته‌نگین. تکات لێ ئەکەم به‌هه‌لگری نامەدا وەرمام بەدەرەوه. له‌که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئەم جیابوونه‌وه‌یه‌یشت تاگادارم بکه. هه‌ز ئەکەم ئەوه‌یش بزانیته‌که (ته‌حسین)ی هاوڕێت ئیستا له‌مال نییه.

سلاوی من به‌دایکی شێرکۆ بگه‌بینه. چاوه‌کانی شێرکۆ ماچ ئەکەم. ئیتر بژین تا سه‌ر به‌گه‌وره‌یی و سه‌ربه‌رزیه‌وه.

چاکه‌خاوتان:

میان خاتون: (دایکی سه‌رداری شیخان)».

(میان خاتون)ی ڕووسوور و سه‌ربلند به‌مه‌یش وازی نه‌هینا له‌ پاش وهرامدانه‌وه‌که‌م هاته سه‌ردانمان، (ته‌حسین به‌گ)یش به‌خۆی و سه‌رۆکه ئایینییه‌کانی شیخان‌ه‌وه هاتنه سه‌ردانم.

پۆژی جیابوونه‌وه‌م له‌ شیخان، به‌دلێکی ته‌نگه‌وه ئاوڕیکم له‌ ناچه‌که دایه‌وه. به‌دلێکی پر له‌ هیواوه له‌ خوا پارامه‌وه، که‌ ڕۆشنایی زانست و هونه‌رویه‌سه‌ سازیشه‌ ناچه‌که دایه‌وه به‌زیدیه‌که‌نه‌وه و له‌سه‌ر ده‌ستی ڕۆشنیه‌ره‌کانی خۆیاندا چاره‌ی هه‌موو گیروگرفتیه‌کی زنگکاری و ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خۆتنده‌وارییان بکات.

سه‌رچاوه‌ی نووسراو

- ۱- الیزیدیه - صديق الدملوجي.
- ۲- الیزیدیه ومنشأ نحلتهم - احمد تیمور پاشا.
- ۳- تاریخ الیزیدیه واصل عقیدتهم - عباس العزاوي.
- ۴- الأکراد - مینوریسکی.
- ۵- الأکراد - باسیل نیکیتین.
- ۶- خلاصه تاریخ الکرد وکردستان - محمد امین زکی.
- ۷- الیزیدیه ماضیه‌م وحاضرهم - عبدالرزاق الحسني.
- ۸- ژماره‌کانی گوڤاری گه‌لاوێژ له‌ سالی ۱۹۴۰ - وتاره‌کانی توفیق وه‌هیی.
- ۹- The Remnants of Mithraism Tewflq Wehbi.
- ۱۰- زه‌رده‌شت - احمد الشنتاوی - گوڤرینی شاکر فه‌تاح.
- ۱۱- لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆم له‌ ناو یه‌زیدیه‌کاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۲- یادنامه‌ی خۆم له‌ شیخاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۳- تاریخ الموصل - سلیمان الصائغ.
- ۱۴- تاریخ ریشه‌ء نژاد کرد - احسان نوری پاشا.
- ۱۵- Pecok Angel - Lady Drower.

چیرۆکی مه‌م و زین له‌ ته‌رازوودا

نووسراویکه: مێژووی ژبانی (ئه‌حمه‌دی خانی) و، مێژووی چیرۆکی (مه‌م و زین) و، لیکۆلینه‌وه و، شیکردنه‌وه و، نرخی وێژیه‌ی چیرۆکه‌که پێشان ئەدات

ئهم نووسراوه

له‌م کاته‌دا که‌ خاکی کوردستان ڕووی کردۆته‌ وێرانی و سه‌رگه‌ردانی و که‌رت که‌رتیش کراوه له‌ ناوه‌ند پینج فه‌رمانه‌وه‌اییدا. له‌م ده‌مه‌دا که‌ ئازاوه و ناکوکی ناو خۆمان، زۆرداری ناو خۆمان که‌مه‌ترخه‌می و ڕقبه‌ری و دۆژمنایه‌تیه‌ی ناو خۆمان، هه‌لا هه‌لای کردووین. به‌لێ له‌م کاته‌دا هیچ نووسراویکه له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی چیرۆکی (مه‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) باشتر نادۆزمه‌وه که‌ پێشکه‌شی نه‌ته‌وه‌ی به‌پێری کوردی بکه‌م.

داخه‌که‌م هه‌روه‌ک سێ سه‌د سال له‌مه‌وپێش (ئه‌حمه‌دی خانی) به‌زه‌یی به‌شپه‌زه‌یی و سه‌رگه‌ردانی و مالتێرانی کورده‌وارییدا هاتۆته‌وه و، ئاوازی بلند کردوه بۆ یه‌که‌تیه‌ی و کۆکی و براهه‌تی و ئاشتی و ئازادی له‌ ناوماندا. ئیمه‌رۆکه‌یش هیچ له‌وساکه‌ پێش نه‌که‌وتوین. هه‌شتا هه‌ر پێسته‌تیمان به‌و ئاوازه شیرین و پاکه‌ی (ئه‌حمه‌دی خانی)یه هه‌یه، که‌ له‌ گوتماندا بزنگیته‌وه و، مێشکمان ڕۆشن بکاته‌وه و، ده‌رووتمان زیندوو بکاته‌وه و، ده‌ست و بازوو و ده‌ماری مه‌ردایه‌ تیمان بزوین و دلێشمان پر له‌ ئاوات و هیوا بکات، بۆ دوا ڕۆژیکی پێشنگدار، که‌ له‌ پاش ڕنج و ته‌قه‌لایه‌کی زنگانه و مه‌ردانه نه‌بێ و، له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانست و هونه‌ر و پێشه‌سازی نه‌بێ و، له‌سه‌ر ڕینگای خواناسیه‌ی نه‌بێ ده‌ستمان ناکه‌وێ!

مامۆستای به‌رێز (مه‌مه‌د سه‌عه‌ید ڕه‌مه‌زانی بۆتی)، که‌ کوردێکی ڕۆشنی کوردستانی سوڤیه‌یه، له‌ سالی ۱۹۵۷دا چیرۆکه‌ به‌نرخه‌که‌ی (مه‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) که‌ به‌هۆنراوه دانراوه به‌شێوه‌ی بۆتانی له‌ شێوه‌ی په‌خشاندن کردوه به‌عه‌ره‌بی له‌ به‌رگ و شێوه‌یه‌کی جوان و باوی ئەو چه‌رخه‌دا پازاندووتیه‌وه. من که‌ به‌راوردم کرد له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌که‌ی (خانی)، خۆیدا، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ مامۆستا (مه‌مه‌د سه‌عه‌ید) تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره له‌ گۆڕینه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوه... هه‌روه‌ک خۆی ئەلێ ناچار بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ هونه‌ری چیرۆک نووسین به‌په‌خشان وای پێ ئەوێ، ئەو چال و چۆل و بۆشاییانه‌ی که‌ به‌هۆی هۆنراوه‌که‌وتونه‌ته‌ ناوه‌ند و اتاکانی ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌وه، پر بکاته‌وه و، هه‌ندێ بابیه‌تی ڕیک‌خستن و پازاندنه‌وه‌ی وایشی بخاته سه‌ر به‌لام وریای ئەوه‌یش بووه که‌ زیان به‌راسته‌یی گیان و بیروباوه‌ر و ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ نه‌گه‌یته‌. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ باشتر ڕۆشنی بکاته‌وه، له‌ راستیدا هه‌ندێ ده‌ستکاری له‌ چیرۆکه‌که‌دا کردوه. دایه‌نه‌که‌ی (زین) و (ستی) که‌ ناوی خۆی (حه‌یزه‌بوون)ه ئەو ناوی ناوه (هیلانه). له‌جیاتیه‌ (گورگین) که‌ کوری (زین الدین)ی خونکاری بۆتانه. ئەلێ: (کرکون). ئەو پیاوه‌لدانانه‌ی که‌ (ئه‌حمه‌دی خانی) ده‌رباره‌ی (زین الدین) و (گورگین) و (مه‌م)ی گوتوه، زۆری لێ که‌م کردونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ناوی (ئه‌سه‌که‌نده‌ر)یشی نه‌هه‌تانه‌ که‌ باوکی هه‌ر سێ

ههروهها بۆگه‌یشتان بۆم مه‌به‌سه‌ فه‌ره‌نهنه‌نگۆكیكیشی دانا بۆ زمانی (كوردی) و (عه‌ره‌بی) ناوی نا (نۆیار) یاخود (نوه‌به‌هار) ئهم فه‌ره‌نهنه‌نگۆكه‌یش بۆ ئه‌وه‌بوو كه‌ مناله‌كان له‌ پاش فیتیربونی زمانه‌كه‌ی خۆیان فیتیری زمانی عه‌ره‌بیش ببن كه‌ زۆریه‌ی زانسته‌كانی ئه‌وده‌مه‌ به‌و زمانه‌ نووسرا‌بوونه‌وه‌.

په‌نگه‌یشتنی ئه‌حمه‌دی خانی

(ئه‌حمه‌دی خانی) کوری (شېخ‌الیاس)ه له‌ هۆزی خانیانه‌ كه‌ له‌ نزیک شاری (باه‌زید)ه‌وه‌ مه‌لئه‌ندی دابووه‌ له‌ناو جه‌رگی كوردستانی توركیا‌دا (شېخ‌الیاس) له‌ پێش له‌دایکبوونی (ئه‌حمه‌دی خانی)دا هاتبووه‌ شاری (باه‌زیدی) به‌لام په‌یوه‌ندی خۆی له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌پجری بوو ئهم ماله‌ بئه‌مه‌اله‌یه‌کی گه‌وره‌بوو خانه‌دان بوو خاوه‌ن میوانخانه‌ و دیواخان بوو له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌حمه‌دی خانی كه‌ نازدار و تاقانه‌ی باوک و دایکی خۆی بوو به‌جوانی په‌روه‌ده‌ ئه‌کرا له‌ مندالییدا كه‌ خۆیندنه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ته‌واو کرد نیررایه‌ مزگه‌وت خۆیندنه‌ ئایینییه‌کانیشی ته‌واو کرد له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و توركیدا هه‌روه‌ها بۆ خۆیندنن چووه‌ (ئورفه‌) و (ئه‌خلات) و (بتلیس) سه‌ری له‌ (سوریه‌) و (میس‌ر)یش داوه‌ له‌دوای ته‌واوکردنی خۆیندنه‌که‌ی له‌ مزگه‌وتی (مه‌ردایه‌) له‌ شاری (باه‌زید)دا ده‌ستی کردووه‌ به‌ وانه‌ گوتنه‌وه‌. وه‌ک ئه‌لێن له‌سه‌ر فه‌رمانی خۆنکاری (عوسمانی) چووبوو (ئه‌سه‌مه‌بۆل)یش.

(ئه‌حمه‌دی خانی) زانایه‌کی ته‌واو بووه‌ هه‌روه‌ها وێژه‌وان و بووژێتیکی ته‌واویش بووه‌ شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌ به‌ره‌مه‌کانی (نظامی) و (جامی)دا هه‌بووه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ به‌ره‌مه‌کانی (مه‌لای باتی) و (مه‌لای جزیری) و (عه‌لی حه‌ری) و (فه‌قی ته‌یران)یش کاریکی ته‌واویان کردۆته‌ سه‌ر دڵ و ده‌روونی. خانی خاوه‌نی گه‌لێک به‌ره‌مه‌ به‌زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی.

ده‌شت و سه‌روشتی ئه‌حمه‌دی خانی

ئه‌حمه‌دی خانی بیابویتیکی ده‌سته‌ و که‌له‌زل بووه‌ چاوه‌کانی جوان و توروکه‌دار بوون پێشکی تۆشی پیوه‌ بووه‌ بیابویتیکی مه‌نگ و له‌سه‌رخۆ بووه‌ که‌م تووره‌ بووه‌ دلتنه‌ر و ته‌رپۆش بووه‌ به‌رگه‌کانی له‌ هی ده‌ست کردی خاکه‌که‌ی خۆی بوون شۆزه‌سوار و لاوچاک بووه‌ خاوه‌نی ده‌س و بازوو بووه‌ پڕ به‌دڵ و ده‌رزشکار و راوکه‌ریبووه‌ که‌ چووته‌ ر‌او به‌رگی راوی پۆشیوه‌ بیابویتیکی پوو‌خۆش و قسه‌ شیرین و به‌رپۆز و خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه‌ ده‌نگتیکی نیر و به‌رزیشی پیوه‌ بووه‌.

خانی له‌ دوو سه‌روه‌ه‌ جیگای به‌رز بووه‌ یه‌کیکی هی زانستی. یه‌کیکی هی بنه‌مه‌اله‌یی. له‌ گه‌فتوگۆدا له‌ کۆری خاواناسیدا قسه‌کانی کاریگه‌ربوون.

هه‌روه‌ک له‌ هۆنراوه‌کانی خۆیدا ئه‌لێن ئه‌بێ له‌ سالی (١٦٥٠)ی پا.ز.^(٢)دا له‌دایک بووین به‌لام رۆژی مردنی هێشتا به‌ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌که‌وتوو هه‌ر که‌سه‌ جوژه‌ قسه‌یه‌کی لێوه‌ ئه‌کات ئه‌و لێکۆلینه‌وانه‌ی تا ئێستا کراون ته‌مه‌نی خانی ئه‌گه‌یه‌ینه‌ (٥٦) ساڵ به‌لام ئهم ئه‌نجامه‌ هێشتا به‌لگه‌ی تری ئه‌وی، به‌م پێیه‌

(٢) پا.ز.: پاش زابینی، واته‌ (زابینی).

ئه‌گه‌ر راست ده‌رچێ ئه‌بێ خانی له‌ سالی (١٧٠٦)ی پا. ز.دا گیانی پاکي به‌خاک سپاردین. خانی هه‌ر له‌و مزگه‌وته‌دا مردوو و نیتراوه‌ که‌ له‌ شاری (باه‌زید)دا بۆی دروست کرابوو.

به‌ره‌مه‌کانی خانی

خانی سێ به‌ره‌مه‌می کوردی بۆ به‌جێ هێشتووین:

١- فه‌ره‌نه‌نگۆکی (نۆیار) که‌ له‌ سالی (١٦٨٣)ی پا. ز.دا ته‌واوی کردوووه‌ ئه‌مه‌ بۆ زمانی عه‌ره‌بی و کوردییه‌. به‌هۆنراوه‌ دایناوه‌ تا ئیستا دوو جار چاپ کراوه‌.

٢- نووسراوی (عه‌قیدا ایانی)، که‌ بریتییه‌ له‌ (٧١) هۆنراوه‌ تا ئیستا دوو جار چاپ کراوه‌.

٣- (چیرۆکی مه‌م و زین): له‌ سالی ١٦٩٤ی پا. ز.دا ته‌واوی کردوووه‌. ئه‌میش به‌هی بێگانه‌ و رۆش‌بیرانی کورده‌وه‌ (١٨) جار هه‌م‌وه‌ی یان هه‌ندێکی چاپ کراوه‌. ئهم چیرۆکه‌ به‌زمانه‌کانی ئه‌لمانی فه‌ره‌نسی، تورکی، عه‌ره‌بی، فارسی، ئه‌رمه‌نی، به‌شپوه‌ی موکریانی چاپ کراوه‌.

هۆی بوژیتیی خانی

خانی خۆی له‌ نه‌ژادا پیاویتیکی خاوه‌ن هه‌ست و تاسه‌ بووه‌. پیاویتیکی دلتنه‌ر بووه‌ و ده‌ستی بوژیتییی بووه‌. به‌لام سێ شت کاری تێ کردوووه‌؛ تا بووه‌ته‌ ئه‌و بوژته‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ هه‌یه‌.

١- سه‌روشته‌ جوانه‌که‌ی کوردستان.

٢- زۆرداری توره‌کانی (عوسمانی) له‌ کورده‌کانی ناوچه‌که‌ی خانی.

٣- خۆیندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی (عه‌لی حه‌ری) و (مه‌لای جزیری) و (مه‌لای باتی) و (فه‌قی ته‌یران). که‌ پڕ بوون له‌ راستی په‌رستی و په‌ند و نیشتمانپه‌روه‌ری و دلداری و خاواناسی.

چیرۆکی مه‌م و زین

چیرۆکی (مه‌م و زین) زۆر له‌ پێش (ئه‌حمه‌دی خانی)دا بووه‌. به‌لام ئهم چیرۆکه‌ خاوه‌نی دیار نه‌بووه‌. نه‌نووسرا‌بووه‌وه‌. له‌ زمانی چیرۆک بێژه‌کانه‌وه‌ ئه‌گه‌یاریه‌وه‌. له‌م ده‌مه‌وه‌ بۆ ئه‌و ده‌م، له‌م پشته‌وه‌ بۆ ئه‌و پشت ئه‌گه‌یاریه‌وه‌.

چیرۆکه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ به‌زمانی بۆزه‌ پیاوان دانراوه‌. هه‌رچه‌نده‌ پره‌ له‌ ئه‌فسانه‌ و قسه‌ی هیچ و پوچ، به‌لام ئه‌مه‌نده‌ چیرۆکیکی خۆشه‌ویست و نازدار بووه‌ له‌لای کورده‌واری تیکرا هیچ شپوه‌یه‌کی زمانی کوردی نه‌ماوه‌، ئهم چیرۆکه‌ی پێ نه‌گوترایین. هه‌ر له‌ خاکی جزیر و بۆتانه‌وه‌ تا ئه‌گاته‌ خاکی موکری و لۆپ و که‌لوره‌کان، ئهم چیرۆکی مه‌موزینه‌یان تیا بلاو بۆته‌وه‌. چیرۆکه‌که‌ به‌شپوه‌ زمانه‌کانی بۆتانی، هه‌کاری، زازایی، بادینانی، موکریانی، لۆپی، که‌لوری، گۆرانی ئه‌خۆیتریته‌وه‌.

به‌لام وا ده‌رنه‌که‌وه‌ ئی له‌ سه‌رده‌می (ئه‌حمه‌دی خانی)دا، چیرۆکه‌که‌ له‌ شیوه‌ و ناوه‌رۆکدا له‌ واتا و بیروباوه‌ر و ئامانجا، زۆر گۆران و تیکچوونی به‌سه‌ردا هاتبێ.

خانې) يېش كه مرؤقيكي نيشتمان په روهر و دلته پر بووه، ئەمەي پې ناخوش بووه. هەستى بزووتووه و دلې هاتۆته جوښ له سەر شېوه يەكي نوڤ و بيروباوهر و گيسانېكي تازە؛ سەرله نوڤ چيرۆكه كەي دارشتۆتووه بۆ ئەمەي چيرۆكي (مەمى ئالانى و زيني بۆتانې) بسوژيتهوه. (خانې) خۆي ئەمەي له هۆنراوه كانيا دەرپرپوه.

(مەم و زين)ى خانې بريتييه له (٢٦٧٣) بهيت كه دابه شڪراوه به سەر (٩٥) بهندا. هەر بهنده يش له (١٠) هۆنراوه كه متر نييه، له (٩٧) هۆنراوه يش پتر نييه.

چوار بهندى يەكەمى بەستایشى خوا و پيغەمبەرەوه پراندۆتەوه له گەل پارانەودا.

دوو بهنده كەي دواى ئەويشى به پيشاندا نى رهوشت و كرده و بارى زرينگارىي و كۆمه لايەتى و سەرگەردانىي نەتەوهي كوردهوه پراندۆتەوه لېتەدا بى كەسى و دامايي كوردهواريي پيشان ئەدات. هۆي پاشكەوتن و هۆي سەرگەوتن پيشان ئەدات. هەرودها ناواتى گەوره گەوره نيشتمان پيشان دەرئەخات وەك پيڤهيتناني فەرمانرەواييەكي گەوره بۆ كوردستانى ئازاد و يەگرتوو. وە بلاوكردەنه وەي خویندەواريي و دادپەرەريي و سەرئەفرازىي. وەك رېزگرتن له زانا و بوژان و تيڤگەيشتوان و دەسەلات پى دانيان بۆ كەلكى گشتى.

بەنده كانى تريشى له چيرۆكه دلداريبه كە، (مەم و زين)، خۆي ئەدوتين (مەم و زين)ى (ئەحمەدى خانى) له سەر بنچينهى رووداوى ژيانى كوردهواريي دامەرزاو.

وەك ئەلپن كارەساتەكه له سالى ١٣٩٣ى پا. ز.دا رووي داوه.

وەك سينەما پەردە بەپەرە؛ هەموو ژيانى كوردهواريي پيشان ئەدات هەموو سروشت و رهوشت و كردارى كوردان پيشان ئەدات له گەل خاكي كوردستاندا.

جياوازي هەردوو چيرۆك

له راستيدا چيرۆكي (مەم و زينى ئەحمەدى خانى) و (چيرۆكي مەم زيني بۆ پياوان) زۆر له يەك جياوازن. جياوازن له وپتە و شېوه و ئامانج و بيروباوهر و هەندىك ناوهرۆكدان. كيش (وزن) و سەروا (قافية)ى مەم و زيني خانى ئەچنەوه سەر دەستوورى هۆننەوهي هۆنراوهي (دە برگەي كوردى)، له شېوهي جووت جووتدا. بەلام كيش و سەرواى (مەم و زينە رەمەكي يەكە) بەرەللايه، سەريه سته، هەندى جار په خشانىكي رووته؛ بى كيش و سەروا، پاش ئەوه ئەبيتە هۆنراوه يەكي بەپەخشان، هەر جارهي چەند تاكيكە، خۆي بەهيچ دەستوورتيكەوه نابه ستن، مەگەر سەرواى هەرچەند تاكه يان چەشنيك بگرتەوه.

تەنانەت ژمارەي تاكه كانيش وەك يەك نين. ئەمەيش باهەتى كوردهواريه، جوهر شېوه يەكي چيرۆك نووسيني كوردىي پەتبييه. زۆرتەر له چيشكەي وپتەوي كوردهواريي نزيك ئەبيتەوه له (مەم و زينە كەي خانى)دا ئامانجتيكي گشتيبي كوردايه تي و نيشتمان په روهري هەيه. ئەمەيش له پيشە كيبه كيدا باشتەر دياره. بەلام له مەم و زينە رەمەكيبه كەدا ئەو ئامانجە نييه. له هەندى جىگاشيدا پيچەوانەي ناواتى نيشتمانيبه، بەند و باوه و هەلبەستراوه، دووره له رووداوهوه.

له (مەم و زينە كەي خانى)دا گەليك وشەي عەرەبي و فارسى هەيه واژە كانيان زۆر رهقن دوورن له تن گەيشتنى زۆريه ي كوردهواريه وه بەلام له (مەم و زينە كۆنە كەي)دا وشەي بيگانە زۆر كەم هەيه ئەوهي تياشيايه تي سەرگوگيلاكى شكيتراوه ئەوهي تری كوردىي پەتبييه له تن گەيشتنى بۆره پياوانەوه زۆرتەر نزيكە.

بى گومان له رووي هونەري وپتەوي و بيروباوهرى پەسند و بەهيزه وه له رووي پاراويي زمان و واتاي گرنگ و بايه خداره وه له رووي رووداوه وه له رووي نزيكيبه وه بەژيانى كوردهواريي له رووي واژه ي پر له راستى په رستى و تيڤگەيشتووييه وه (مەم و زينە كەي ئەحمەدى خانى) گەليك بەهيزتر و جوانتر و دلكتيشكەرتەر له (مەم و زينە كۆن)ەكە.

هۆي ئەمەش ئەوهيه بيڤجگە له وهى كه نازانين (مەم و زينە رەمەكي) يەكە له بنج و بناواندا چۆن دانراوه وه كەي دانراوه و كى دايناوه ئەمەنده سەرزاري چيرۆك بيتى نەخویندەوار كەوتوو و گيپاوه تەوه. گەليك دەستكارىي كراوه گەليك و اتا و ناوهرۆك و وشەيشى لى گۆراوه تا بەجۆريكي واى لى هاتوو له هەندى جاردا پالەوانە كانى چيرۆكه كه بەپيچەوانەي رهوشت و كردارى خۆيان خۆيان پيشان ئەدەن و اتا بەخۆريي خۆيان كزوناشى و لاواز ئەنوین!

له (چيرۆكي كۆن)دا ناوى ئەم پالەوانانەدئ:

برايم ئاغاي يەمەن په ريبى، مەلەك، ریحان، بەنگينه. (سەگ) كه ئەمانە هيچيان له چيرۆكي تازە دانين.

هەرودها ئەم پالەوانانەيش له چيرۆكه تازەكەدا ناويان دئ (چاوبەست كاري لم گەر، گورگين، حەيزەبون) كه له (چيرۆكه كۆن)ەكە دانين. له چيرۆكي تازەدا خاكي جزير و بۆتان خاكيكي سەريه خۆيه، كەچى له چيرۆكه كۆنەكەدا بەخاكيكي داگيركراوى (پادشاهى يەمەن) دانراوه؟! ئەم كەمكوپىي و هەلانەيش بەئاشكرا له (چريكەي مەم و زين)، رەمەكيبه كەي (ئاوهرحمان بەكر)دا دەرەدەكەوي كه خۆي گۆرانبيژتيكي نەخویندەوار و چيرۆكبىژتيكي ناشى بووه بەلام دەستى بوژي هەبووه چوه گەليك وشەي ناشيرين و واتا و رستهي ناروا و ناپەسەندى فرى داوتە ناو چيرۆكه كەوه و بەو رەنگە بۆ (اوسكارمان)ى ئەلمانى گيپاوه تەوه كه ئەويش له پاش نووسينهوى له سالى ١٩٠٥دا له شارى (بەرلين)دا له چاپى داوه.

دووور نييه ئەم چيرۆكه رەمەكيبه يش له بنجوناواندا زۆر دروست و رىكوپييك بووي دوور نييه ئەميش وپتەوانتيكي زاناي كورد داينا بي بەلام گيژلوهوكەي رۆژگار نووسراوى چيرۆكه كەي له ناوبردنى ئينجا بەهۆي دەستاوودەست ياخود دەماودەمى چيرۆكبىژە نەخویندەوارەكانەوه چيرۆكه كە وای بەسەرھاتين ميژوو دەرى ئەخات كه هەندىك له ئايينه بەناوبانگە كانيش ياخود فەرمودەي پيغەمبەرانيش بەدەست نەخویندەوارانەوه ياخود بەدەست دل رەشانهوه وايان بەسەر هاتوو.

وا بۆنمونه چەند بەيتيک له (مەم و زين)ى (ئەحمەدى خانى) و له (مەم و زين)ى دەم ئاوهرحمان بەكر پيشان ئەدەين. تا خویندەواری خۆشهويست خۆي بەجۆريكي تىكرابي له هيزى وپتەوي هەردوولا تن

بگات و نرخیش بۆ ھەر دوولا دابنیت.

ئەوندە ھەبە لەگەل ئەمەیشدا کہ تا ئیستا نزیکەى سى سەد سالاھ بەسەر (مەم و زین) ەکەى (ئەحمەدى خانى) دا تىپەریوہ لەگەل ئەو ھەموو پایە بلتدەبیەیشدا کہ لە کۆرى وئزەى جیھاندا ھەبەتەى کہ چى ھىشتا جىگەى بە (مەم و زینە رەمەکیبەکە) چۆل نەکردووە ھىشتا جىگای ئەوى پى نەکردۆتەوہ لەناو بۆرەپیاوانى کورددا.

لام وایە ھۆى ئەمەیش ھەر ئەوہبە کہ تا ئیستا ھەر نەخویندەوارى باو بووہ لەناو کوردستاندا ھۆى ئەمەیش زەبروزەنگى چەرخى کہ چ رەفتار بووہ بۆبەکا ھۆتراوہکانى خانى لەبەر نەکراون و بلاونەکراونەتەوہ لە شىوہبەکى پىتوبست و تەواودا لەسەر زمانى چىرۆکبیتە نەخویندەوارەکاندا.

چونکہ لە راستیدا (مەم و زینە رەمەکیبەکە) چ پەخشانەکەى چ ھۆتراوہکەى بۆ کوردىکى ئاسایى یاخود نەخویندەوار ئاسانترە تىبى بگات لە (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) کہ بەشىکى زۆرى وشەکانى ەرەبى و فارسین و رەقىش بىجگە لەوہ زۆر بىرى ورد و وردەکارى وئزەبى و واتای راستى پەرسىشى تىباہ کہ نەخویندەوارانى کورد تىبان ناگەن و بۆشيان لەبەر ناكرىن کہ زۆرى چىرۆکبیتەکان خۆشيان لەو نەخویندەوارانەن تەنانەت ئەتوانم بلتیم کہ ھەندى رستە و واژەى وايشى تىباہ کہ بۆ پىاوى خویندەوارىش سستەمە تىبان بگات مەگەر بۆى رۆشن بکرتتەوہ یاخود بۆى لىک بدرتتەوہ.

ھۆى ھەرە گرنكى ئەمەیش کہ من ئەم چىرۆکەم گۆرىبە سەر پەخشانى کوردى ئەمەبوو کہ چىرۆکەکە لە وانا و ئامانج و ناوەرۆکدا لە چىرۆکەکەى (ئەحمەدى خانى) بگات لە ئاسانى و سووکى و رەوانىشدا لە چىرۆکەکەى دەم (ئاورەحمان بەکر) بگات تا ھەموو کوردىک بەخویندەوار و نەخویندەوارە بەئاسانى تىبى بگات.

وئزەبەک لە ناوەرۆکى مەم و زینەکەى خانى

- خانى ئەلئى: بۆبەکا ئەم (مەم و زین) دەم بەکوردى نووسىبەوہ:

دا خلق نەبىژتن کو اکراد
بى معرفتن بى اصل و بنیاد
انواعى ملل خودان کتیبين
کرمانج تەنى دبی حسین

- بەلام راستىبەکەى ئەوہتا کہ:

کرمانج نەپر دبی کمالن
اماد یتیم و بى مجالن
فى الجملە نەجاهل و نەزانن
بلکى دسفییل و بى خدانن

- خانى ئەلئى: لەبەر ئەوہ بىبارم دا کہ:

نەغمى وەژ پەردەى دەرتىنم
(زینا و مەمى) ژ نوئ وەژىنم

- ئەلئى: بەلام لە راستیدا ئامانجى من ئەمە بوو کہ:

شرحاً غەمى دل بکەم فسانە
(زینى و مەمى) بکەم بەھانە

- خانى بەلاپەوہ کورد وایە:

جوامیرى و ھمت و سخاوت
مىرىنى و عىزەت و جلاوت
ئەو ختمە ژ بو قبىلى اکراد
وان دانە بەشىر ھمت و داد
ھىندى ژ شجاعى غیورن
ئەو چەند ژ منتى نفورن
ئەف غىرت و ئەف علوى ھمت
بو مانعى حملى بارى منت
لەو پىکشە ھەمىشە بى تفاقن
دائم بە قرد و شقاقن؟!

- خانى سەرى لە کارى خوا سورئەمىنتى کہ ئەلئى:

آیا بە چ وجە مانە محروم؟
بالجملە ژ بۆچى بونە محکوم؟

- خانى ئۆپالى سەرگەردانىمان ئەخاتە ئەستۆى گەرەکانمان ئەلئى:

أما ژ ازل خودى وەساگر
ئەف رۆم و عجم لەسەر مەراگر
تبعىتى وان ئەگەرچى عارە
ئەو عارە لە خلقى نامدارە
ناموسە لە حاکم و امیران
تاوان چى شاعر و فقیران؟!

- خانى ئۆپالى مال ویرانىمان ئەخاتە ئەستۆى داگیرکەرانى ئیران و تورکیش، کہ ئەلئى:

ھەردوو طرفان قبىلى کرمانج
بۆ تىرى قضا کرینە ئامانج!

- ئىنجا بەدو دلبیبه کهوه دوا رۆژی کورد له خۆی ئەپرسی ئەلێ:

قەت مکنه ئەف ژ چەرخى لولب
طالع ببیتن ژ بۆمه کوکب؟
یەختى مه ژ بو مه رابیت یار؟
چارەک ببیتن ژ خواب هوشیار
شیری هونەرامه بیتە دانین؟
قدری قلمما مەبیتە زانین؟
دەردی مه ببیتن علاجی؟
علمی مه ببیتن رهواجی؟

- دواى ئەوه خانى چاره ئەدۆزیتەوه بۆ دەرەکاغان ئەفەرموی:

گەردى هەبوا مە اتیفاقەک
شیکرا بکرا مە انقیادەک
روم و عرب و عجم تەمامی
هەمیان ژ مەرا دکر غلامی*
تکمیل دکر مەدین و دولت
تحصیل دکر مەعلم و حکمت
تمیز دبون ژ هەف مقالات
ممتاز دبون خودان کمالات

نەوونەى چیرۆكى مەم و زینە رەمەکیه که

(برایم پاشا) ی یەمەنى هیچ کورێکی نەبوو دەگەڵ وەزیری خۆی هەلستان رۆین بۆ مائە خۆلای دوازدە مەنزلان رۆین خولا رحمی کر وەیسەل قەرەنبی ماھی دەشتی نارده کن ئەوان.

بگەرێنەوه و سیتوێکی بەهەشتی پێدا نارد نووستیوون لە پشت سەری وانى دانا ئەوان بگەرێنەوه نەبەنە بەیتوللایە ئەوانە بۆ کورێ هاتوون بچنەوه مائە خۆیان ژنی وان زگیان پێ دەبێ ایشالایەکی کورێکیان دەبێ کورێ (برایم پاشا) دەبێ نیتوی (کاکە مەم) بێ کورێ وەزیری نیتوی (بەنگین) بێ نیتویان لێ نان (آغا) و (نۆکەر)!

خالق هەر ئەتوێ لەسەر هەمووانە

دیتە پرووی زەمبێتی سێ پەری دەتەرلانی

(*) دەروون نازادێکی وەک (ئەحمەدی خانى)، دووره لەوهوه که بەندەپەتیی بوێ بۆ هیچ نەتەوێهەک. لێرەدا تەنیا مەبەسی ئەوێهە که ئەگەر کوردهوارایی یەک بن نەتەوێهەکانی رۆم و عەرەب و عەجەم ناچار ئەبن پزیزان لێ بگرن!. (ش. ف)

لەسەر کۆشکی کاکە مەمی کورێ برایم پاشای یەمەنى دەیاندا سەیرانە.

***

خوشکی چکۆلە گوتی: بەخوشکانە

ئەمن بېم بەقوربانە!

ئەمبا (یای زین) ئی هەلگەرین بێهینە یەمەنى گەورە و گرانه.

بزانی (کاکە مەم) زەریفە یان (یای زین) زێدە جوانە.

***

«یارەبی (رەحمان بکر) نەمرئ!»

بەچوار رۆژان ئەو بەندەى بۆ ساحیبی ئەلمانی کردە تەواوە.

عیسا روح الله لەسەر ساحیبی ئەلمانی راوەستاوە!

آغای ساحیب بەساغ و سلامتی لە هەموو دەریابان (ب) پەریوە.

لە دایک و خوشکی خۆت بکەى سلاوە!

سەرئنج:

هەر وهک لێرەدا دەرئەکهوێ تەنیا نەخوێندەوارەکان لەم جۆرە چیرۆکە خۆشی ئەچێژن خوێندەواران هیچ خۆشییەکی لێ وەرناگرن.

کەچی بەپێچەوانەى ئەمەوه چیرۆکی (مەم و زینى خانى) خوێندەواران پیتی دلخۆش ئەبن نەخوێندەوارانیش بەمەرجی تیی بگەن هەر پیتی دلخۆش ئەبن...

مەم و زینى بەدەستا نووسراوه

کۆنترین و تەواوترین نووسراو که لەبەر (مەم و زینەکهى ئەحمەدى خانى) که بەپیتنوس خۆی نووسراوئەوه نووسراونەتەوه ئەمانەن:

۱- (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه که بەپیتنوس و خەمخۆزایی (عەزیز کورێ شېر مام زیدی) لە سالى ۱۱۶۵ ی کۆچیی مانگیدا نووسراوه.

۲- «مەم و زینى ئەحمەدى خانى» ی بەدەست نووسراوه که لە نووسراوخانەکهى خوالیخۆشبوو (سەید حوسێن حزنى موکریانى) و (گیبوی موکریانى) دایە ئەم نووسراوه هیشتا دەرئەکهوتوووه که بەدەستی کێ نووسراوئەوه لە سالى (۱۱۷۳) ی کۆچیی مانگیدا نووسراوئەوه.

۳- (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه.

بەلام نازانین بەدەستی کێ نووسراوئەوه وەک ئەلێن ئەم دانەپە زۆر ناوازیه لە هەموو دانەکانى تریشى کۆنتره و راستتره دەست زانای پایە بلند (مەلا عەبدللهادی محەمەد) ی دانیشتووی گوندی (دریاسیه) ی کوردستانی (سوریه) کهوتوووه ئەم زانایه ئەم دانەپە بەیارمەتیی (میرانی هەمزە بەگ) هوه راست ئەکاتەوه پاشان ئەیگۆرێتە سەر زمانى عەرەبى وشەى گران و واژەى نادیارى ناوەرۆکەکهیشی

لیک ئەداتەوه. زانای نایراو نووسراوهکەى خۆى و دانە گۆزراوهکەى وە لیکدانەوهکەى شى (کە بەزمانى کوردییە) بەدیاریی ناردووێه بۆ (گیبۆى موکریانى) لە (ههولپێر) ئیستاکە ئەم دانەیه لە نووسراوخانە تاییه تیبهکەى مامۆستای وێژەوان و خەباتکار (گیبۆى موکریانى) داێه.

۴- (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) ی بەدهست نووسراوه نازانین کى نووسیویهتەوه ئەم دانەیه لە سالى (۱۳۲۳) ی کۆچى رۆژیدا لە شارى (مههاباد) لەلایەن مامۆستای بەرپێز (عبدالله ایوبیان) خاوهنى نووسراوى (چریکەى مەم و زین) هوه بەدهست (مهلا عەبدوڵلای داودى) یهوه بێنراوه ئەم دانەیه زۆر جوان و پاژاوه نووسراوتهوه داخهکەم لاپەرەکانى سەرەتا و دواى نووسراوهکە رزبون.

مەم و زینى چاپ کراو

۱- لە ناوهند سالاکەانى (۱۸۵۵ - ۱۸۶۰) ی پاش ز.دا شاهەندەرى^(۱) روىسيا (ئەلیکساندەر ژاپا) لە شارى (نەرزپۆم) ی کوردستانی تورکیادا دانەنیشت. بەیارمەتى زاناکانى کوردی شارى (بايه زید) هوه گەلیک نووسراوانى بەدهست نووسراوى کوردی کۆکردهوه ئەو نووسراوانه ی برد بۆ باژپیرى (پەترسیبورگ)، کە هەندیک لەوانه چیرۆکی (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) بوو. لە گۆقارى... (Melange Asiatique) دا، بەرگی ۳، ناوهرۆکی (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) بەکورتى بەزمانى فەرەنسزى چاپ کراو بلاو کرایهوه.

۲- لە سالى ۱۸۹۰ دا لەلایەن (ئۆژەن پريم) و (ئەلبەرت سوسان) ی ئەلمانىیهوه گۆزراوته سەر زمانى ئەلمانى و چاپ کراوه.

۳- لە سالى ۱۹۰۳ دا لەلایەن ئا. ئا. ئون لی کوک) هوه چاپ کراوه.

۴- لە سالى ۱۹۰۵ دا لەلایەن رۆژەهلاتناس و کورد شوناس (ئۆسکارمان) هوه بەزمانى کوردی چاپ کراوه و گۆزراویشته سەر زمانى ئەلمانى. ئەم (مەم و زین) ی لە دەمى ناوهرحمان بەکر وەرگرتوهوه کە بریتىیه لە وێژەیهکی نەتەوهی (فۆلکلۆر).

۵- لە سالى ۱۹۲۶ دا لەلایەن (هوغو ماکاس) هوه بەکورتى چاپ کراوه.

۶- لەلایەن (ماکلەر) ناویکیشهوه چاپ کراوه.

۷- لە سالى ۱۹۳۶ دا هەندى هۆنراوى چیرۆکی (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) لە (بەرەوان)^(۲) دا چاپ کراوه.

۸- لە سالى ۱۹۴۲ دا لەلایەن (رۆژەلیسکو) ی فەرەنسزىیهوه چاپ کراوه و گۆزراویشته سەر زمانى فەرەنسزى. ئەم رۆژەهلاتناسه زانایه لیکۆلینەوهیهکی فراوان و قوولى لە بابەت هەردوو چیرۆکی مەم و زینەوه کردوه کە بەناىباترین بەرهم گەیشتوتە. وێژەى فەرەنسزى ئەم بەرهمه گرتە باوهش.

۹- لە سالى ۱۹۶۲ دا لەلایەن (م. ب. رودینکو) وه چاپ کراوه و گۆزراوته سەر زمانى روىسى.

پیشهکی ئەم نووسراوه لەلایەن مامۆستای خەباتکار و بەرپێز (قانات کوردۆ) وه نووسراوه، کە خۆى لە کوردستانی روىسيا لەدایک بووه و لە زانستکۆى لىنینگرادا وێژەى کوردی ئەلیتەوه.

۱۰- لە سالى ۱۹۲۰ دا لە ئەستهمۆل لەلایەن (میرانى حمزه بەگ) هوه چاپ کراوه. ئەم چاپه لەسەر (مەم و زین) ه بەدهست نووسراوهکەى (مهلا عەزیز کورپى شیرمام زیدى) چاپ کراوه.

۱۱- لە سالى ۱۹۴۷ دا لە شارى (حلب) لەسەر ئەرکی (بشیرى شىخ حەسەنى هاشمى) چاپ کراوه.

۱۲- لە سالى ۱۹۵۴ دا لەسەر ئەرکی (گیبۆى موکریانى) چاپ کراوه، لە شارى (ههولپێر) دا.

۱۳- لە سالى ۱۹۶۰ دا لەلایەن بوێژى بەناوبانگی کوردستانی ئێران مامۆستا (ههژار) هوه گۆزراوته سەر شىوهى موکریانى، بەهۆنراوه و، لە (بەغدا) دا بەوێنه و نیگارەوه چاپىکی جوان کراوه.

۱۴- لە سالى ۱۹۶۳ دا لەلایەن مامۆستای بەرپێز و هۆشیار (عبدالله ایوبیان) هوه کە لە کوردستانی ئێراندايه بەناوى (چریکەى مەم و زین) هوه، مەم و زینە نەتەوهییهکە چاپ کراوه و گۆزراویشته سەر زمانى فارسى. ئەم نووسراوه لە (تەورپێز) دا چاپ کراوه. لیکۆلینەوهیهکی نایابى تیا کراوه.

۱۵- لە سالى ۱۹۵۷ دا لەلایەن مامۆستای بەرپێز و هونهرمەندهوه (محەمەد سەعید پەمهزانی بۆتى) کە یهکێکە لە رۆشنییرانى کوردی (سوریه) لە شىوهى پەخشانیکی جوان و رەنگیندا گۆزراوته سەر زمانى عەرەبى. خۆیشم ئەوهم بەپەخشان گۆزپیه سەر زمانى کوردی.

۱۶- نیشتمان پەرور و وێژەوانى بەناوبانگ (جەلادەت بەدرخان) ی لە گۆقاره نایابەکەى خۆیدا (هاوار) هەندى لە چیرۆکی مەم و زین بەکوردی لاتینی لە چاپ داوه. تەنانەت ئەم مامۆستا مەزەنە وانەى زمانى کوردی بەرۆژەهلاتناس (رۆژەلیسکو) گوتۆتەوه و لەم روهیسهوه کەلکی بهو گەیاندوه، ئەم گۆقاره لە سالى (۱۹۳۲) دا دەرکەوتوهوه لە (شام) ییشدا بەپیتى لاتینی کوردی و پیتى عەرەبى لە چاپ دراوه.

۱۷- لە سالى ۱۹۳۵ دا پیرەمێرد بەدەسکارییهکەوه (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) ی لە شىوهى چیرۆکیکی کورتدا بەپەخشان بەشیهى زمانى ناوچهى سلیمانى لە چاپ دراوه هۆنراوهی شى تیايه.

۱۸- بێجگه لەو نووسەرانهى کە لەسەرەوه ناومان بردوون ئەم نووسەرانهی ش دەبارەى (مەم و زین) و (ئەحمەدى خانى) و تارىبان داوه؛ (ضیاءالدىن خالدی، أمین زهكى بەگ، دکتور بلەج شیرکوه، کامهران بەدرخان؛ علاءالدىن سجادی، پ. نرخ، ئى. ئا. اوربلى ش. نیکیتین).

۱۹- مامۆستا (عبدالله ایوبیان)، خاوهنى نووسراوى (چریکەى مەم و زینى) ئەفەرەمۆتى: [شاكر فەتاح کە نووسەرێکی ئەم چەرەهیه، پارچه هۆنراوه پەخشانهکەى کە ناوى (فرمیتسكى کاکه مەم) ه، و، لە بەرزترین بەرهمى وێژیهى ئەو ئەژمبیرى، سروش (الهام) هکەى لە (چیرۆکی مەم و زین) هوه وەرگرتوهوه].^(۱)

(۱) بەدواى ئەمەدا مامۆستا (فرمیتسكى کاکه مەم) ی دووباره نووسیوهتەوه، جا لەبەر ئەوهى هەر ئەو پارچه پەخشانه لە جیبهکی تری ئەم کتیبهدا دانراوه بەباشمان زانى لێرەدا هەلی بگرن.

(۱) شاهەندەر: کۆنسۆل.
(۲) بەرهوان: بێریشان، پایتهختى کۆمارى ئەرمینیا - ئەرمەنستان - ی ئیستا.

پېشنګى بهرامبەر چيرۆنگى مەم و زین

(مەم و زینى خانى) چيرۆنگىكى نەتەوھەبىيە (خانى) گيانى نىشتىمانپەرورەرى و خواناسى و مرۆڭ پەرورەرى پالتى پىتوھ ناوھە گىرورگرتى كۆمەلەيەتسىمان تەنگوچەلمەمى زىنگكارى (سىياسەت)مان تازار و ناواتى نەتەوھەمان لە شىئوى ئەم چيرۆنگەدا دەربخات.

ھەرودھا چاوتەندازە جوانەكانى كوردستان و جوانى و شەنگوشۆخىي كچ و لاوھ كوردەكان و ژيانى پر شادىي چىنى بالا و ژيانى پر ئەرك و تازارى چىنى خواروى لەگەل كوردەوھ و پەوشتە شىرىنەكانمان و كوردەوھ و پەوشتە ناتەواوھەكانمانى بەھەرچەستەي پىشان داوھ.

(مەم) و (زین) كە كور و كچىكى جوان و كوردەوھ شىرىن. كە خاوەنى دەروونى تازاد و بىرى سەربەسەن نەتەوھە كورد پىشان ئەدەن لە جوانى و تازايەتى و مەردايەتيدا لە ئەقبن و خۆشەويستى و دۆستايەتيدا لە چاكەدانەوھ و خۆبەخت كوردە ھەرودھا لە ھىوا و خەباتياندا بۆ تازادىي و كامەرانى.

ھەرودھ (مەم) و (زین) توشى نەخۆشى و سەرگەردانى و مالىوانى بوون بەدەست زۆردارىي خونكارى (جزير و بۆتان)، (زین الدين) ھوھە كە سەربەستىي بۆ نەھىشتىبۆنەوھە دلدارىيەكەيان بەبەنە سەر و ببەن ژن و مېردى يەكترى و ھەرودھەكانى بەو داخوھە لەناو برد ھەرودھا نەتەوھە كوردىش لە سەردەمى (ئەحمەدى خانى)دا بېنگانەي داگىركەر و سەر كوردە ستەمكارەكانى ناوخۆ سەربەستىيان بۆ نەھىشتىبۆنەوھە تا بەكامى خۆي بگات و ژينىكى پر لە تازادىي و كامەرانى بۆي.

جا ئەو ھەژارىي و نەخوتىندەوارىي و نەخۆشەبەيە كە توشى كوردەوارىي ئەوسا كە ھاتىبون (خانى) پەيى پى بردىبون كە ھەرسىكىيان بەھۆي زۆردارىي ئەو داگىركەرەنەوھە ئەو سەر كوردە خۆبەسەنەوھە پەيدا بوون، لەبەر ئەوھە (خانى) لە شىئويەكى تەواو رۆشن و ئاشكرادا ئەو زۆردارىيە دەردەخات زۆردارىي و دل رەقى و تى نەگەبىشتوىي و خۆبەستىي و ترسنوكىي خونكار (زین الدين) لە تازاردان و دل پەنجاندنى (زین و مەم)دا بەتەواوھەتى دەرتەخات ھەرودھا بەتەووژم و تىرەبەكەيشەوھە خەباتى يەكگرتن و كۆكى خۆشەويستى و يارمەتى، بەرەنگارىي كوردنى ئەو زۆردارىيە، لەسەر دەستى پالەوانە جەنگاوەرەكاندا: (تازەدين) و (عارف) و (چەكۆ) و دۆستە دلسۆزەكانياندا: (مەم) و (زین) و (ستى) و (حەيزەبون) و (گورگىن) و، پىشتىوانەكانياندا كە چاكەخوازانى نەتەوھە بوون پىشان ئەدات.

ئەو (زین الدين)ھەي كە گوتى لە پىباوى جوامبەر و مەرد و تازا و تى گەبىشتوىي وەك (تازەدين)ي سەر كوردە و زاواي خۆي نەئەگرت و، ئەچو گوتى لە بەدگۆ و نىياز خراپ و ناپاكتىكى خۆبەستىي وەك (بەكر مەرگەوھەر) ئەگرت، كە خۆشەبەي ھەر لەوھە وەرتەگرت كە شەرى و ئازاوە بىتەوھە و، زيان بەكەسانى تر بگەبىتن.

ئەو (زین الدين)ھەي كە ئەمەندە دل رەق و خوانەناس بوو، ئەوھەندە دوور بوو لە دادپەرورەرىي و پەوشتى زانايانەوھە، لە كەبەنە و بەبەنەكەي خۆي و (مەم و زین)دا، لە كەبەنەوھەبەنەكەي ناوھەند خۆي و (تازەدين)دا... نە پرسىتىكى كورد لە كەس، نە راويژتىكى كورد بەكەس، بەبەنە چەندوچوون كوردن و لىكۆلەنەوھە و پرسىيار،

(مەم)ي كۆلۆي خستە ناو زیندانەوھە، (زین)ي بەسەزمانىشى كەنەفت كورد، لە ژوورەكەي خۆيدا، تا سالىك لىي نەپرسىبەوھە. ھەردووكيان بەناھو نالە و رەنجەرۆيى و پى نەگەبىشتەوھە كوشت.

بەلق ئەو (زین الدين)ھە، بەزەبرى شۆرشى نەتەوھە كە لەژىر سەركردەيى (تازەدين)دا سەرى گرت ناچار ئەبى: ملكەچ ئەكات بۆ راستى و دروستى، بۆ دادپەرورەرىي. ناچار ئەبى: سەربەستى و تازادىي ئەبەخىشتەوھە بە (مەم) و (زین). ناچار ئەبى: پى لە گوناھى خۆي بنى و داواي لى خۆش بونىش لە (مەم) و (زین) بكات. ناچار ئەبى. ئەو گوناھى خۆيشى بەدەستى خۆي بشواتەوھە، بەمارەكردنى (زین) لە (مەم) لە دوا ھەناسەي سەردەمەرگياندا ناچار ئەبى: بەپىي تازەزووى (زین)، لە دواي مردنەيان. لاشەكەي (زین) بەدەستى خۆي بخاتە ناو گۆرى (مەم)ھوھە. ناچار ئەبى: حەوت شەو و حەوت رۆژ ئاھەنگ و زەماوھەند بۆ ئەو ژن و مېردىبەي (مەم) و (زین)ھە بگىرى. ناچار ئەبى: تا سالىكىش لەگەل ھەژار و داماو و لى قەوماو و دل برىندار و بەندىبەكاندا چاكە و پىباوھەتى و دلدانەوھە و بەخىشتەبىي بكات. تا خواستەكانى (زین) بەبىتەتە دى!

(زین الدين) ھەرچەندە لە خۆيدا پىباوئىكى گەورە و زىنگ و تازا و نان بەدە و بەخىشتە و دلپاك ھەلگەوتىبوو، بەلام لەبەر سەرگەرمى و تى نەگەبىشتوىي و خۆبەستىي خۆي، جاروبار ھەلەي ئەكرد: فەرمانبەرىي خراپى دائەمەزاند. كە يەكئىك لەوانە (بەكر ئاغا) بوو، كە كوردىبووى بەپەردەدارى خۆي. بىبانوويشى ئەوھەبوو، كە فەرماندارىي، جاروبار فەرمانەكانى بەم جۆرە پىباوھە خراپانە نەبى ھەل ناسوورئ!؟

پاستىبەكەيشى ئەمەيە كە فەرمانبەرى خراپ، بۆ ھىچ فەرمانەرەوايى يەك دەست نادات و كەلكىشى نابى. بەلكو بەپىچەوانە زيانى لى ئەوھەشیتەوھە، خراپەيش بەكۆمەلەيەتى ئەگەبىتن. ئەم دەردەيش نەك ھەر لەناو ئىمەدا ھەيە، لەناو ھەموو جىھانىشدا ھەيە.

جا خونكارى (بۆتان) كە (بەكر ئاغا)ي كوردىبوو بەدەست نىژى خۆي لە كۆشكى شاھانىدا، ئەنجامى خراپ و سزاي ئەم ھەلەبەي خۆي ھاتەوھەرئ. بەواتايەكى تر: ئەوھى چاندبوى ھەر ئەوھى ئەچنەوھە!. لە ئەنجامدا خوشكە نازەننە بىن و پىنەكەي خۆي، (زین) و، پارزىوسە لاوچاكە دلسۆزەكەي خۆي، (مەم)ي لە دەست چوو!.

ھەرودھا خۆشەويستى و رۆزگرتن سەركردە (تازەدين) و براكان و كەسوكار و دۆست و يارى (تازەدين)بىشى لە دەست چوو لەگەل ھى نەتەوھەدا!.

تەنانەت كە ھاتىشەوھە ھۆش خۆي، لە دەست رىسوكردن و سووكردننى (مەم) و (تازەدين) و تاونج و پلارى (زین) و (ستى)ي خوشكەكانىشى رۆزگارى نەبوو!.

ئەنجامى (بەكر مەرگەوھەر)يش بەوھە گەبىشت كە لەلايەن (تازەدين)ھوھە كوژرا!.

زۆرىشى نەمابوو كە ژيان و دواوژى خونكار (زین الدين) خۆيشى بەكەوتتە تەنگ و چەلمەمەوھە!.

جا (ئەحمەدى خانى) لەم چيرۆنگەدا ئەم پەندەمان پى ئەبەخىش كە تا سەردار و سەركردەكانى خۆمان

وا خوځپه‌رست بن، دهرگای ناکوکی و شهر و نازاوه‌مان، هه‌موو دهم لځ نه‌کړیته‌وه. که به‌ره‌نگاری به‌کتریبش بووین، بیتگان‌ه‌ی داگیرک‌هر، به‌یارمه‌تی ستم‌مکارانی ناو خوځمانه‌وه به‌ناسانی دپنه ناو خاکه‌که‌مانه‌وه و داگیری نه‌کهن. چنگیش نه‌هاوړنه‌ کاروبارمانه‌وه و سره‌گردانمان نه‌کهن. که بیتگان و ستم‌مکارانی ناو خوځیش داگیری کردین، هه‌رسې دهرده‌که، وه‌ک: هه‌ژاری و نه‌خوځی و نه‌خوځینه‌وایی، له خوځانه‌وه له‌ناوماندا بلاوړنه‌بنه‌وه و، له‌ناویشمان نه‌به‌ن!

جا یو نهمه‌ی کوردستان له ده‌ست نهم سهرگره‌ردانی و ویرانییه رزگار بکه‌ین و ژبانیکي پر له نازادیی و کامه‌رانی یو کورده‌واری پیک به‌پنځین، پتوسسته له پیس هه‌موو شتیکدا خه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنی فه‌رمانداری ناو خوځین و له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی دادپه‌روه‌ری دایه‌زرتین. دواى نه‌وهدیش خه‌ریکی به‌کگرتن و کوکی و خوځه‌ویستی و یارمه‌تی بین له ناوهد هیزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردا، به‌جوړتیکي وا که هه‌موومان ملکه‌چ بکه‌ین یو یاسایه‌کی دادگرانه و، یو پیشه‌وايه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر و خواناس و تیگه‌یشتوو و دادپه‌رست. دواى نه‌وه به‌ره‌نگاری دوژمنه‌کانی گشتیمان بکه‌ین و کوردستان له ده‌ست زوژداری رزگار بکه‌ین هه‌ر کاتی گه‌یشتین به‌م نامانجه‌یش نینجا ده‌ست بکه‌ین به‌به‌ره‌نگاری کردنی هه‌ژاری و نه‌خوځی و نه‌خوځنده‌واری. تا نه‌ته‌وه‌ی کورد ژبانیکي پر له کامه‌رانی و نازادیی بڑی و کوردستانیش ناوهدان ببیته‌وه.

(به‌کر مه‌رگه‌وه‌ر) نیشانه‌ی نه‌و ناپاکي و پوول په‌رستی و خوځه‌رستییبه‌یه که له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا بلاوېونه‌ته‌وه و نه‌ته‌وه‌کانی تووشی سهرگره‌ردانی و ریسوویی کردوه. نیشانه‌ی فریولتلبازی و ته‌له‌که‌بازی و داوانانه‌وه‌ی دوژمنانی نه‌ته‌وه‌که‌یه بریتین له داگیرک‌هران و له سهرکرده‌ خراپه‌کانی ناو خوځمان.

کوشتنی (به‌کر مه‌رگه‌وه‌ر) یش له‌لایه‌ن سهرکرده‌ی شوره‌وه‌ که (تاژدین) ه نیشانه‌ی سهرکه‌وتنی دهرورون نازادانی نه‌ته‌وه‌ی کورده به‌سه‌ر خراپه‌کاراندا. نیشانه‌ی زال بوونی دادپه‌روه‌ریبه به‌سه‌ر زوژداری و نیشانه‌ی ده‌ستکه‌وتنی نازادیی و کامه‌رانی گشتییبه یو هه‌موو کورده‌واری.

نهمه‌یش هیوايه‌ک نه‌به‌خشی به‌نه‌ته‌وه‌که‌مان، که نه‌گر: «تې بکوځی چه‌شنی مه‌رد، زوو نه‌گاته‌ته‌خت و به‌خت!»، په‌شیمانپونه‌وه‌ی خونگار (زین الدین) یش له کرده‌وه‌کانی خوځی، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌(مهم و زین) دا و، ده‌ستکردنی به‌به‌دی هینانی ناواته‌کانی نه‌و دوو جوانه‌مه‌رگه، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه، که نه‌گه‌ر په‌نج و ته‌قه‌لالای مه‌ردانه‌ی نه‌ته‌وه له نازادا هه‌بې، سروشتی ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌دستانیش، ناچار نه‌بې، به‌پتی خواست و پتوسستی نه‌ته‌وه، بگوړی و بیته‌سه‌ر باری چاکي.

به‌م په‌نگه‌ چیروکی (مهم و زین) ی (نهمه‌دی خان) چ له کوځی زرنگاریبیدا چ له کوځی و بیژدی و خوځنده‌واریبیدا، چ له کوځی کومه‌لایه‌تیدا، نرخ و بایه‌خ و گرنگیمان یو دهرنه‌کوه‌ی.

چیروکیکه هه‌موو دهم چه‌شنی گولتی هه‌میشه به‌هار چاومان نه‌گه‌شپنیته‌وه، دلتمان نه‌بووړپنیته‌وه. چیروکیکه تا سه‌ر نه‌توانین که‌لک و چاکه‌ی لځ وهربرگین. کرده‌وه‌ی شیرین و ره‌وشتی جوان و گیانی نیشتمان په‌روه‌ری و خواناسی و مرؤفایه‌تیشی لیوه فییر بین.

دواړوژی چیروکی مهم و زین

چیروکی (مهم و زین) نه‌حمه‌دی خان) له روویه‌که‌وه چیروکیکی ناوازه و نایاب و به‌هیزه مه‌رگه‌ساتیکي کاربه‌ره و هه‌ستی پیاویش نه‌بزوینې له‌لایه‌کی تریشه‌وه روویه‌کی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی کورد و کوردستان پیشان نه‌دات نازار و ناواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد دهرنه‌خت. نهمه‌یش هه‌مووی له شپوهدیه‌کی راست و دروست و ته‌ر و تازه و پر سوزدا دهرنه‌بری که دلّی پیاو کیش نه‌کات و، کاریش نه‌کاته سه‌ر هوش و دهررونی.

(خان) به‌دانانی (چیروکی مهم و زین) له‌م شپوهدیه‌دا که هه‌به‌تی خوځندنه‌گایه‌کی تازه‌ی نه‌ته‌وه‌یی کردوته‌وه بوځه‌ی کوردی.

که له دواى نه‌وه‌وه گه‌لیک بوځان و ویزه‌وانان له‌سه‌ر رتگای نه‌و رویشتون... (حاجی قادری کوځی، پرته‌ویه‌گی هه‌کاری، زیور، فائق بیکه‌س، نه‌حمه‌د موختار، هه‌ژار، جلادته به‌درخان، جگه‌رخوین، کامه‌ران به‌درخان، کامیل به‌سیر، کامه‌ران نه‌حمه‌د)... نه‌مانه هه‌موویان له‌سه‌ر پتپه‌وی نه‌و رویشتون.

جا هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌یه که نه‌م چیروکه نه‌مه‌نده دلکیش که‌ره و نه‌مه‌نده کورده‌واری به‌دلایاندا چووه که له ژبانې رځانه‌ی خوځاندا کورده‌کان ناوی پالنه‌وانانی چیروکه‌که له‌کاتی گتوگوځا به‌وینه نه‌هیننه‌وه.

له ناهه‌نگه گه‌وره‌کانیشدا کاتی هه‌ره خوځشیان نه‌مه‌یه که گوځی له چیروکیبیرتیک بگرن و به‌ناهه‌نگ و گوړانییه‌وه (چیروکی مهم و زین) یان یو بخوځینیته‌وه.

بیتجگه له‌وه چیروکه‌که کاری له دلّی جیهانیش کردوه.

هه‌روه‌ها له‌ناو چیروکه هه‌ره گه‌وره و گرنگه‌کانی جیهانیشدا جیگای بلندی یو خوځی کردوته‌وه، نه‌وه‌یشی خستوته میشکی روښنیرانی جیهانه‌وه که نه‌ته‌وه‌ی کورد خاوه‌نی گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که پریه‌تی له گه‌وه‌رانی ویزه‌ی کوردی.

چیروکی (مهم و زین) ی خان) له ریزی (نیلیده‌ی هومیرؤس) ی یونانی و (شاهنامه فیرده‌وسی) ی نیرانی و (رمیان) ی هیندستانیدا دانراوه. چیروکی (مهم و زین) یو سه‌ر گه‌لیک زمانی گه‌وره و زیندووی جیهانی گوراوه وه‌ک زمانی: فه‌ره‌نسزی و نه‌لمانی و رووسی، تورکی و نه‌رمه‌نی و عه‌ره‌یی و فارسی. هه‌روه‌ها چ به‌هونراوه چ به‌په‌خشان، چند جار تیکیش گوراوه‌ته سه‌ر شپوهدی موکریانی. بیتجگه له‌وه (چیروکی مهم و زین) کاری کردوته دلّ و دهررونی بوځی و نووسه‌ره‌کانیش. که به‌هانه‌دانی نه‌وه‌وه گه‌لیک هونراوه و په‌خشانیان له‌سه‌ر (مهم و زین) به‌ره‌م هیناوه.

نه‌م چیروکه چند جار تیک له‌لایه‌ن هونه‌رمه‌ندانی کورده‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی لاساییکردنه‌وه له شاره‌کانی کوردستاندا وه‌ک (سلیمانی) و (ناکری) لاساییکراوه‌ته‌وه. به‌لام له شپوهدیه‌کی ساکاردا، نه‌ک له شپوهدی چیروکه‌که‌ی خانیدا. چیروکی (مهم و زین) دواړوژتیکي گه‌وره‌ی له پیشه‌وه‌یه

روژتیک دئ: له شپوهدیه‌کی یه‌جگار ناوازه و جواندا به‌وینه و نیگاری ره‌نگاوپه‌نگه‌وه په‌ره په‌ره‌ی نه‌م چیروکه له چاپ بدرئ.

پۆژتیک دئ: چیرۆکی (مەم و زین) لە زانستگۆکانی جیهاندا ئەخوێندری و لیکۆلێنەوی قوولتری تیا ئەکری.

پۆژتیک دئ: لە شیبۆی زۆر ورد و شەنگ و شوخدا، لەلایەن هونەرمانەکانەوە ئەم چیرۆکە ئەخوێتە شیبۆی چیرۆکی لاسایی کردنەوە و هەم سێنەماوە. لەسەر تەختی لاساییکردنەوە یاخود لەسەر پەردەیی سێنەما لاسایی ئەکریتەوه.

تا هەموو ژبانیکی کوردەواری سەردەمی چیرۆکە، بەهەموو شیرینی و تالییەکییەوه بەهەموو جلوپەرگ و خواردەمەنی و ناھەنگ و بەزمیکییەوه بەهەموو ژبانیکی ساکارانەیی نەتەوه و ژبانیکی دەولەمەندانەیی چینی بالاوه بەهەموو ھەلبەریکی و گۆزانی و ساز و ئاوازیکییەوه، بەهەموو چاوەندازە جوانەکانی (جیزیر و بۆتان) ھوێ بەرزکردنەوەی پایەیی نەتەوهی کورد لەناو نەتەوهکانی جیهاندا لە کۆری نیشتمانی و وێژە و میژوو و شارستانییتی دلتەرییی و کردەوهی پلند و جواندا.

ھەرھەرا پۆژتیکیش دئ: کە وێژەوانەکانمان لە شیبۆیەکی تەری و تازەدا و لە کۆریکی گەرە و فراواندا، دەست ئەدەنە زیندووکردنەوەی چیرۆکە نەتەوهییەکانی ترممان کە لە ژمارە نایەن و، بەھەزاران سالا نیشان بەسەردا تێپەریبوو، کەچی ھێشتا ھەر لەناو سنگی چیرۆکییەکانی نەتەوهی کورددا ماونەتەوه.

وا بۆ ئۆنۆنە ناوی ھەندئ لەو چیرۆکانە و لەو چیرۆکییەکانە پێشکەش بەوێژەوانە بەرێژەکانمان ئەکەم ھیواداریشم بەخوا کە ئەوانیش پەریوەیی مامۆستای مەزمان (ئەحمەدی خانی) بکەن و ئەم چیرۆکانەیش لە شیبۆیەکی ناوازە و نایاب و باودا سەرلەنوێ داپێژنەوه و، پێشکەش بەنەتەوهی کوردی خوێشەویستی بکەن.

ناوی چیرۆکە بەناویانگەکانی کورد

ناسکۆلە، ناگری، ئاغای بەمێزەریان، نایشەگۆل، ئەحمەد شەنگ، ئەودال ئۆمەر ئەوسانە، عەلی ھەری، عەودالی، عەزیز داسنی، بابکو، باپیرە، باوانم، بارام و گۆلندام، باشوی زوزانان، بەھارە بەیتا بولبول، بەیتی عەلی بەردەشانی، بەیتی سالی قاوہچی، بلە براچۆک، بۆری میرسیفدینی، مەلا زیندینان، بوھاری کوردی بۆزبەگ، بیلندانە، بێمالە، بەدرخان پاشا، جانۆ، جەغفەر ئاغا، جمبالی، جمجمە سولتان، جوائمیر و دایکی، جولندی، عەبدوڵقەمان بابان، عوسمان پاشای بەبە، خەج و سیامەند، مائە فارس ئاغا، دادوہرە، دەلالو، دمدەم، دوانزە سواری مەریوان، رۆنۆ مامۆ، فەرھاد و شیرین، فەرھەت ئاغا، فەریستە، گۆران گاسمۆ، گەلباغی، گەنجۆ، گەنج خەلیل پاشا، گەلو، گولان گولان، گۆزانی، گۆزانشا، گولناز و کەلاش، گولەزەرد، گولن و کابەنگەرۆ، گولن گولن، ھاویبە، ھەلبەریبەنەوی کورمانجەتی.

ھەلۆی کوردەواری، ھەسپی پەش، ھەورامانی، ھەمەتەیار، ھەنەیفە، ھەوت دەرویش، ھەتەم، ھەوسەت.

عەزەدین شێر، ئیمامی ھەمزە، کاکۆ، کاکەسوار، کاک ھەمزە، کاکە میر و کاک پیر، کاک سەلیمی نازاد خانی، کاک باپیری مەنگور، کاک ھەمزە مەنگور، کاک برایم دەشتی، کاک سەعید کوری قۆج، عوسمان بەگی بەبە، کانبەیی، کانبەیی و خوازی کانبەیی و نوسمان، کورمانجی، کەل و شێر، کەلە ئەسپ، کەویار، کۆیستانی کوردستان، کورد و گۆران، کورکەمالی (بەختیار)، کورە کەچەلە، کولینگۆ، لاس و کەژال، لایلی، لەشکری، لەیلە و مەجنون، لاوی سوربەش، لور و سۆران، مایینی شێ، مەلای گورەمەری (مەلا خەلیل) مەم و زین، مەمی ئالان، مەمەد خان، مێرامە، مێپەر و وەفا، مێری پەندەیی، مێری موکریان، نادر شا، ناسر و مائەمال، پیر فەرخ و یای ئەستی پیرۆز، پیری ژیر، پیریژن و سەیی بۆد، پیروبایز، قەبری، قوچی و قەمان قە و گولەزەرد، راوہ پلنگ، رەشەراو، رۆزۆی یای گولن، بۆ ھۆزی برینداری، رۆستەم، رۆستەم بەگ، رۆستەم و زۆراو، رۆلەیی دایکی رۆلەیی پەواد، رۆلەیی نەبەز، رۆبیل (کرمانج)، سایل، سترانا جاسمۆ، سترانا فەرخۆ، سەگی کورمانجەتی، سەیدەوان، سەمکۆی مەزن، سنور، سواری، سوارە، سواری جوانۆ، سورەگۆل، سیاپۆش، سیاپچەمانە، شاریار، شاپازی موکری، شاکەومەسور، شارباژێ، شازادەیی شادی، شاھەلۆی پەندەیی، شامەبۆن، شەرەتۆلە، شەرەھای شەرە، شەری ئوسەزانی، شەریفە، شەنگە، شەم و شەمزین، شەمەج، شەوونیبوہشەو، شووہلاو، شیت و ژیر، شینی جوائمیر، شیرۆ (سەید تەھای شەمزینانی)، شێر و شەپال، شیری نەبەز، شێخ عەبدوڵلای غازی (شەمزینان)، شێخ عەبدوڵقادر، شێرکۆ، شای زەند، شووہلاوی زەند شوانە، سەلاھەدین، تاقەسوارە، ترکانە، تیری گەروماری، خانی بەقەیبغان، خالید ئاغا، خەزال، خەزیم خەیاڵ، خوازی، خورشید و خاوەر، یاری یای ئەستی، یوسف بازاری، یوسف و سەلیم، یوسف و زولەبخا، زازایی، زالم زەردەھەنگ، زەردوشتی، زەمبیل فرۆش، زەینەل، زستانە زۆزانا کورمانجی».

ناوی چیرۆکییەکانی کورد

لە سنگی ئەم چیرۆکییەکانەدا زۆریەکی گەنجینەیی وێژەیی کوردی پارێزراو: «عەلی بەردەشانی، برایمە گۆج، عەبدوڵلا دەرویشی، فەقیی تەیران، عەبدوڵلا پەشی گەنجالی، ھەلکەتی، ھەمزە بەگ، ئەحمەد ھەلوا، عەلی ھەری، مەلای جزیری، راوکەوان، رەحمان بەکر، کاک رۆستەم سەید عەبدوڵلای بوپھانی، خرنال».

پوور، پەرزادەیی لەشکری، بای کابان، بای ناز، پوورزەلەخا، زلەخانەستی.

کاک مەلا، گللیر عەلی، برایمی بایز گولوی، کاک ھەباس خەری مەریوکران و کوێخا سالی، میرزا قاسم قازی، میشۆ، سەبری، سورە مەمەد ئامانی، زالە.

سەرئەنجام:

ئەم چیرۆکییەکانە ھەندیکیان خوێندەوار و زانا بوون. وەک (فەقیی تەیران) و (مەلا جەزیری)... خاوەنی بەرھەمی بەناویانگن.

وتەى پۇشنىبرانى جىپهان

دەربارەى چىپۆكى مەم و زىن و ئەحمەدى خانى و وئەزەى كوردى

* لە سالى ۱۵۱۸۴۰ ف. دىستىل) كە زاناىەكى پرووس بوو، بەناو پۇژەھەلاتى نىبكدا گەشتىكى كوردو، لە كوردستان گەلىك نمونەى وئەزەى كوردى چاوپىكەوتوو. لە نووسراوہەكى خۇيدا ئەلى: «من ھەرگىز ئەو بەمىشكما نەئەھات كە ھۆزەكانى كورد؛ كە خوتىندەوارىيان لەناودا كەمە، ئەمەندە زۆر و بى شومار بەرھەمى وئەزەى دەستنوسىيان ھەبووبى بەزمانەكەى خۇيانش».

***

* (ئى. ئا. ئوربلى) كە پۇژەھەلاتىكى پرووسە ئەلى:

«ئەحمەدى خانى»، لە رىزى (روستاولى)ى گورجستان و (فىبىرەوسى)ى ئىيران داىە. ئەم بوئانە ھەرسىكىيان دۆست و دلسۆزى نەتەوہى خۇيان بوون».

***

* دىسانەوہ (ئى. ئا. ئوربلى) ئەلى:

«ئەحمەدى خانى لەناو ھەموو كوردستاندا ناوبانگى بلابووتوو. تىكرا ھەموو كوردىكىش ئەحمەدى خانى بەبوئە و وئەزەوان و دۆستى نەتەوہى كورد دائەنى».

* خاوەن لىكۆلىنەوہى ئەوروپايى (پۇل ئابى بەىدار) ئەلى:

«زمانى كوردى، لە بنچىنەدا زمانىكى بوئانەىە. كوردەكانىش بەجۆرىكى تىكراىى خاوەن ھەست و تەرزوو تاسەن، ھۆنراوہ خاوەن. ھەر كە لە داىك ئەبن ئارەزووى چىپۆك خاوانى ئەكەن. گۆرانى ئەلىن پەيوەندىيەكى زۆرىشيان بەھۆنراوہ و ساز و ئاواز و ھەلپەركىتوہ ھەىە. چىپۆكبىزەكانىيان خۆش ئەوى و رىزىشيان لى ئەگرن».

* (قانات كورد) كە مامۆستايەكى وئەزەى كوردىيە لە زانستگۆى (لىنىنگراد)دا، لە پىشەكىى نووسراوى (مەم و زىن)دا كە لەلايەن (م. ب. رودىنكو)وہ چاپ كراوہ و كراوہ بەزمانى پرووسى، ئەلى:

«لە سالى ۱۹۳۳دا لە (پەرىشان)دا كۆگرەيەكى كوردناسان گىرا و پىارىيان دا كە چىپۆكى (مەم و زىن)ى ئەحمەدى خانى بەتېبى لائىنى پۆ كوردەكانى سۆقىتت لە چاپ بدەن».

* (دوكتۆر بلەچ شىركۆ)، لە نووسراوہ بەنرخەكەىدا، (القضىە الكردىە) سالى ۱۹۳۰ ئەلى:

«ئەحمەدى خانى، زاناىەكى گەورە و بوئىتىكى دلدار بوو. بىجگە لە ھۆنىنەوہى ھۆنراوہ، ھۆگرىيەكى تەواوئىشى بەھونەرە جوانەكانەوہ بوو چىپۆكى (مەم و زىن)ىش كە زۆر بەناوبانگە و بى وئەىە لە بابەتى خۇيدا، مەگەر (ئىلىيادى ھومىروس)ى بگاتى، ھى ئەو».

برانەوہى وتار

جا ئەگەر گىيانى بوئىزى مەزن و مامۆستاي وئەوانى بەرپىز، (ئەحمەدى خانى) بەم وتارەى من شادمان بىن، خۆم بەكامەران ئەزانم. ئەمەندە و بەئاواتەوہم لە دەرفەتتىكى تردا دەست بكەم بەچاپ كردنى چىپۆكە گىرنگ و بەنرخەكەى (مەم و زىن)، كە گەوھەرىكە لە گەنجىنەى كوردەوارىى و ھىوادارىشم بەخوا كە چاپ كرا لە شىتوہى تازەىدا نەتەوہى كوردى بەرپىز تەواو كەلكى لى وەربگرى (*).

سلىمانى: شاكر فەتاح

۱۹۶۹

(*) كەرسەى ئەم وتارەم لەم نووسراوانە و لە گەلىك لى كۆلىنەوہى ترەوہ وەرگرتووہ.

- ۱- چرىكەى مەم و زىن - عبىداللە ابوبىيان.
- ۲- مېژووئە دەبى كوردى - علاءالدىن سجادى.
- ۳- مەم و زىن - گىوى موكربانى.
- ۴- مەم و زىنى خانى - ھەزار.
- ۵- مەم و زىن - م. ب. رودىنكو. پىشەكى قانات كوردۆ.
- ۶- القضىە الكردىە - دوكتۆر بلەچ شىركۆ.
- ۷- دىبارىى لاوان - لاوانى كورد.
- ۸- مەم و زىن - محمد سعىد رمضان البوطى.

داماوی موکریانی

نووسراو پیکه:

چیرۆکی ژبانی زانا و میژوونوس و بیژهوان و نیشتمان پهروه ریتیکی گهورهی کورد (سهید حوسین حوزنی موکریانی) پيشان ئەدات

پیشهکی

(داماوی) یاخود (سهید حوسین حوزنی موکریانی). وهک ئەستیرهیهکی گهش له (سابلاخ)هوه بهسەر شاخهکانی کوردستانی گهورهدا کشا و گه‌بشته ناسمانی شاره بهناوبانگه جوانکیلانه‌که‌ی (په‌واندز). ئەو ناوچه‌یه که گه‌لیک سالن بوو شه‌وه‌زه‌نگی نه‌خوینده‌واری و به‌دکاری تاریکی کردبوو، (داماوی) به‌بیروباوه‌په‌ پرشن‌گداره‌کانی و، نووسراوه کوردیهه‌ نرخداره‌کانی و، چاپخانه خنجیلانه‌که‌ی خۆی رۆشنی کرده‌وه. بیروباوه‌په‌ی پو و پوچ و خواروخ‌پچی بیگانگه‌ په‌رستییه‌ی له‌ میشکی هه‌زاران کوردی (په‌واندز) کرده‌ ده‌روه و، له‌ جیبی ئەو بیروباوه‌په‌ی پیرۆز و به‌زری (کوردایه‌تی)ی دامه‌زاند. ئەو کاته‌ سالی ۱۹۲۶ بوو. (داماوی) که‌ له‌ شاری (حه‌له‌ب)دا به‌نه‌پینی هاوکاری شۆرش‌گه‌په‌کانی (کوردستانی ژووروو)ی ئەکرد له‌ دژی (تورکه‌ که‌مالیه‌کان)، که‌

له‌ به‌لئینی خۆیان په‌شیمان بووبونه‌وه و مافی کوردییان خستبووه ژیر پیتوه، له‌لایه‌ن ئەوان و فه‌ره‌نسه‌زانه‌کانی دۆستیانه‌وه‌ ته‌نگه‌تاو کرابوو، تووشی به‌ندیخانه‌ کرابوو، بازار و زبانی پێ گه‌پیندرابوو، کاتێ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ رزگاری بوو، نه‌وه‌ستا ده‌موده‌ست به‌خۆی و چاپخانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ریازوو و خۆی گه‌پانده‌ (په‌واندز). تا سالی ۱۹۴۳ له‌وئ مایه‌وه. پاشان له‌لایه‌ن هه‌ندێ که‌سانی خراپ و فه‌رمانه‌رانی ناپاکه‌وه‌ نازاردراو خرایه‌ ته‌نگانه‌وه. ده‌ریازوو و، په‌ره‌وازه‌ بوو، بۆ (به‌غدا) تا سالی ۱۹۴۷ یش هه‌ر به‌نووسین و چاپ کردنه‌وه‌ خه‌ریک بوو، تا گیانی پاکی به‌خاک سپارد.

(داماوی) له‌ بنه‌ماله‌ییکی خوینده‌واری هه‌ژاری شاری (سابلاخ)دا له‌دایک بوو. ئەوساکه‌ سالی (۱۳۱۱)ی کۆچی بوو. هه‌ر که‌ چاری کرده‌وه، نیشتمانه‌که‌ی خۆی له‌ژیر چنگی زۆرداریدا دی، ویرانی کردبوو. له‌ باوکی و نه‌نکی و خاله‌ خوینده‌واره‌کانیه‌وه‌ بازار و هاوار و ئاواتی (کوردستان) تی گه‌بشت. به‌وه‌ گیانی (کوردایه‌تی)ی کرا به‌به‌ردا. هه‌ندێکی خویند و له‌ ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالییه‌وه‌ له‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆی جیا بووه‌وه‌ و، که‌وته‌ دوا‌ی خویندن و فیروبوون و پیشه‌سازی، له‌ناو کوردستانی گه‌وره‌ و خاکه‌ دراوسێکانیدا. دوا‌یی به‌کامی خۆی گه‌بشت و بوو به‌ (زانایه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر) و (ویژه‌وانیکی رێ پيشان‌ده‌ر) و (پیشه‌سازیکی ده‌ست رهنگین) و میژوونوسیه‌کی هونه‌رمه‌ند. ژبانیکی ساکارانه‌ی

هه‌ژارانه‌ ژیا، پر له‌ کوله‌مه‌رگی. جاره‌به‌جاریکیش ئەحه‌سایه‌وه‌ و ئەبووژایه‌وه. به‌لام سامانیکی گه‌وره‌ی نرخداری له‌ نووسراوانی خۆی و که‌سانی تر پيشه‌که‌شی (گه‌نجینه‌ی زانست و هونه‌ر و ویژه‌ی کوردی) کرد. (داماوی) ئەوه‌نده‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوه: (۴۷) نووسراوی کوردیی داناه. له‌مه‌ (۱۷) نووسراوی چاپ کردوه. (۱۰) گوڤار و رۆژنامه‌شی ده‌ره‌پیناوه. (۱۲) نووسراوی که‌سانی تریشی له‌سه‌ر ئەرکی خۆی چاپ کردوه. وه‌ک مامۆستا گیوی برای ئەلێ نووسراوانی تریشی هه‌بوون، نه‌مان، له‌بیر چوونه‌ته‌وه. ئەمانه‌ و وه‌ک بۆم ده‌رکه‌وتوه، (داماوی) یارمه‌تی ده‌ری کۆمه‌له‌ شۆرش‌گه‌په‌کانی کورد بووه. ده‌ستی داماوی و لێ قه‌وماوانی کوردی گرتوه، چ به‌پاره، چ به‌کار.

داخه‌که‌م (حوزنی) تاما ژبانیکی تالی رابووارد، نرخ‌ی خۆی پێ نه‌درا. ریزی ته‌واوی لێ نه‌گیرا. به‌پیتچه‌وانه‌وه‌ نازار درا. زبانی پێ گه‌پینرا. به‌لام له‌ هه‌موو ده‌میتکا نمونه‌ی زرنگی و مه‌ردایه‌تی و شۆرش‌گه‌په‌ی و نیشتمانپه‌روه‌ری بوو. بۆ بیروباوه‌په‌ی (کوردایه‌تی) ئەژیا، نه‌ک بۆ خۆی.

(داماوی) توانی به‌ژبانی خۆی، ژبانی هه‌زاران کورد بگۆرێ و ئاراسته‌بشی بکات بۆ سه‌ر ریتگی نیشتمان په‌روه‌ری. پیاوی و شایسته‌ی ئەوه‌یه‌ (په‌یکه‌ری) بۆ بکری. (پاشماوه‌ی نووسراوه‌ ده‌ستتوسه‌کان)ی بۆ له‌ چاپ بدرێ. خانوو و باخچه‌ و نووسراو‌خانه‌ و که‌لوپه‌له‌کانی‌شی بکری به‌ناوازه‌گه‌په‌ک بۆ ئەوانه‌ی دینه‌ (په‌واندز) و (داماوی) و (کورد)یان خۆش ئەوی. ئیمه‌یش ئەگه‌ر ئەمه‌مان له‌ ده‌ست بێ بۆ (حوزنی)ی بکه‌ین، گیانی شاد ئەکه‌ین، هانه‌ی هه‌موو نووسه‌ر و زانا و هونه‌رمه‌ندیکی کوردیش ئەده‌ین که‌ وه‌ک ئەو خۆی به‌خت بکات له‌پینا و (کورد) و (کوردستان)دا. دروود بۆ گیانی پاکی (حوزنی) که‌ سه‌ری خۆی و ئیمه‌یشی به‌رز کرده‌وه.

سلیمانی: ۱۹۷۲/۱/۶

شاکر فه‌تاح

پیکه‌یشتنی داماوی

ناوی خۆی (حسین کوری سه‌ید عه‌بدو‌لله‌تیف کوری شیخ ئیسماعیل کوری شیخ له‌تیف)ی خه‌زاییه‌. گه‌لیک نازناویشی بۆ خۆی به‌کاره‌پینا، وه‌ک: (حوزنی)، (خدۆک)، (داماوی) (بیتزن). به‌لام له‌م دوا‌ییبه‌دا، (داماوی)که‌ی له‌ هه‌موویان زۆتر به‌کاره‌ه‌پینا.

له‌ رۆژی پینچ شه‌مه‌ی ۲۲ مانگی (ربیع الاول)ی سالی (۱۳۱۱)ی کۆچیدا، له‌ شاری (سابلاخ)، له‌ گه‌ره‌کی (حاجی حه‌سه‌ن)دا له‌دایک بووه.

هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ نیشانه‌ی وت و وربایی و زیره‌کی و ژیری و گورج و گۆلی پیتوه‌ دیاربوو. ته‌نیا لای باوکی و خاله‌کانی خۆی خویندنه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی به‌فارس‌ی و به‌کوردی و به‌عه‌ره‌بی خویندوه‌وه. له‌ ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالییه‌وه‌ له‌ مالی باوکی دوور که‌وتۆته‌وه‌ و ئاواره‌ بووه. به‌ناو گه‌لیک شار و دێهاتی

(۱) ۱۳۱۱: ۱۸۹۰.

کوردستانی گه وهره و خاکانی تردا گه راوه. له ههر شوپنه شتیکی فیتیبوه. له زۆر کاتیشدا خۆی خۆی فیتیکردوه. تا وای لێ هاتیوو، له دواییه دا، به تهواوهتی له زانسته کانی ئایین و میتوو و وێژی کوردی و فارسی و عهرهبی و تورکیدا قالم بووبوو. ههروهها له زمانه کانی روسی و فهره نسنزیشدا شارهزا بووبوو. بیجگه لهوه فیتیری گه لێک پێشسه سازی به نرخیش بووبوو، وهک: (چاپگهری) و (مۆرهلکه نندن) و (خۆش نووسی) و (نووسین له سه ر مس و زه رد و شوشه و به ردی نرخدار و دار) و (مۆری لاستیکی) و (زینکۆغراف) و (وینه گری) و (کلێشه هه لکه نندن).

ئهرک و ئازاری ئاواره بی و، ناخۆشی ژبان و گوزه رانی ناو کوردستان، به هۆی زۆرداری داگیرکهران و زۆر و سه ته می ناو کورده واریه که، خۆه وه، (داماو) ی ته وای پێ گه یاندبوو. که له سا لی ۱۹۳۴ دیم، (داماو) پیاویکی زرنگ و مه ند و نه رم و نیان و تیگه بشتوو و ژیم هاته پیش چاو. دلێ پر بوو له خه م و خه فه ت بۆ نه ته وه و نه شتمانه که ی خۆی، دلێ پر بووبوو له گلارای بۆ که ساسی و ره نجهرۆبی خۆی به ده ست ناشیتتی و به دخوویی هه ندیک له ها ونیشه تمانه کانی خۆه وه. هه ندی جاریش رۆژگار لایه کی نه کرده وه، له ده ستکورتی و نوشوستی و به ندیخانه و ئاواره کردن رزگاری نه بوو، پشوو یه کی نه دا و نه حه سایه وه، به لالم هه رگیز نه شتمان و نه ته وه که ی خۆی له بیه ر نه ته چوو وه. به و پارانه ی ده ستی نه که وتن و به و ناز و جیازه ی نه هاته به رده می، به که لک کورده لێقه و ماو و بیچاره و هه ژاره کان نه هات، وه ک له (سوریه) و (لویان) دا کردی. هه موو ده میکیش تا ده ستی رۆشستنی به نه ینی فه رمانی گرنگ گرنگی نه بیینی له گه ل شوژشگێره کانی کوردستاندا. له (حه له ب) و (ره واندرز) و (هه ولیتر) و (سلیمان) و (به غدا) یشدا، بئ وچان خه ریکی نووسین و چاپکردن و بلاو کردنه وه ی نووسراوانی کوردی بوو.

ره وشتا و سه روشتی داماو

(داماو) ئۆقره ی به خۆی نه ته گرت. پیاویکی ره هه نده بوو. به دوای زانیاری و کۆکردنه وه ی نووسراوانی کوردی و نه و نووسراوانه دا نه گه را که له (کورد) و (کوردستان) نه دو ان. بیجگه له کوردستان به خاکی (رووسیا) و (تورکیا) و (ئیران) و (ئه فغان) و (سوریه) و (لویان) و (میسر) و (حیجاز) و (فه رهنسه) یشدا گه را و گه شتی کرد^(۱). وه ک هه نگ که له هه ر گوله مرێتیک نه کات و له و گۆل ناوانه هه نگوین دروست نه کات، (داماو) یش له هه ر خا که هونه ریک و به ره ره یه ک فیتیر نه بوو، زانسته یکی وه ده ست خۆی نه خست. پاشان که هاته وه کوردستان نه و هه موو کۆمه له زانست و هونه ر و وێژانه ی له شێوه ی وتار و نووسراو و گۆفار و رۆژنامه کاندا. وه ک چه پکه گۆلێک پێشکه شی کورده واری کرد.

(داماو) پیاویکی که له گه تی چوارشانه ی قژ زه ردی خورمایی ده م و چاو سوور و سپی بوو. ریشیکتی تۆبی پیتو بوو. له چاوه گه شه جوانه کانیه وه پرشنگی زانیین و شاره زایی نه هاته ده ره وه. روو خۆش بوو. قسه شیرین بوو. هه رگیز پیاو له ها وده می تیری نه ته خوارد. کانییک بوو بۆ شاره زایی و هونه رمه ندی و

ره وشت و خوی بلند. دل فراوان بوو. ده ست بلاو بوو. دلشه ی و ده ست ره نگین بوو. له هه ر کۆرتیکا بتدییا یه که لکی لێ وه ته گیرا. نه و هه سه نه نه شتمان په ره وه یی نه مه نده کلپه دار و به تین بوو، له ماوه ی چه ند سا لیکی توانی ناوچه ی ره واندرز له بێگانه په رسته یه وه وه رگی پیتیر بۆ کورد په رستی. (داماو) هه موو ئامانجیکتی ژبان: (پیتسخستی کورد) و (ئاواکرنه وه ی کوردستان) بوو. جا به و زۆرزانی و شاره زاییه وه که هه بیوو له کاروباری ژباندا توانی گه لییک پیاوی گه وهره گه وهره و ناودار، چ له ناو کورده واریدا، چ له ناو بێگانه کاندا بکات به دۆستی خۆی، هه ر بۆ نه و ئامانجی که رۆژتیک له رۆژان نه و دۆستایه تییه ی ناوه ند خۆی و نه وان به کار به ییتن بۆ که لکی کورده واری. له مه یشا زۆر سه رکه وت.

(داماو) پیاویکی به ئارام بوو. به رگه ی کاره ساتی ناخۆشی جیهانی به سنگیتکی فراوانه وه نه گرت. جا چونکه سه ربلند و خاوه ن ئایین بوو، له ژبان ی رۆژانه ی خۆیدا ساکار و هه ژاران هه گوزه رانی نه کرد. به لالم له به رامبه ر ئهرک و ئازاردا؛ کۆلی نه ته دا وه ی به رنه ته دا، تا نه گه یشتایه ئامانجه کانی خۆشی وازی نه ته هیئا.

گه ر و گێچهل له کۆلی نه ته بووه وه!

(داماو) بلیمه تیک بوو بۆ خۆی. به هه موو هیز و ته ووژمیکیه وه خه باتی نه کرد. نه و له گه ل نه مه یشدا که به ته نگ خۆشگوزه رانیی خۆه وه نه بوو. ژبانیکتی کوله مه رگی نه ژیا و پیتشییه وه ئارامی گر تبوو، به لالم له سه ریکه وه دۆژمانی کورد له سه ر نه و خه باتانه ی که ئه ی کرد، گه ریان پێ نه کرد و تووشی مه ینه تیبیان نه کرد. له سه ریکتی تریشه وه نه وانه ی به به رزیو نه وه و پیزگرتن له وه وه، چاویان به رایی نه ته دا ببیین، هه موو جۆره ته له که بازیه کیان له گه لدا نه کرد و تووشی سه رگه ردانییان نه کرد. جاری وایش هه بوو هه ردوو جۆره دۆژمه کانی له دژی نه و به کیان نه گرت و تووشی به ندیخانه و ئاواره کردن و هه ژاری و ئازار و ریسواییان نه کرد. هه ندی جار فه رمانداره کانی (ئیران) و (تورکیا) و (عیراق) و (سوریه) و ده سه لاتداره کانی (فه رهنسز) و (ئینگلیز) و ئۆکهره کانیان له فه رمانبه ران و مه لاکان و سه ره ک هۆزه کان، له پێ شوینی سه ری نه گه ران، هه ریه که بیان له شویتیکا و له شیه یه کا و له تافیکا ئازاری نه دا و زبانی پێ نه به خشی. (داماو) جاروبار نه و ته نگ و چه له مانه ی خۆی به دلێکی پر له ئاگره وه نه گیه را په وه. دلێ پیاوی نه سووتاند. وه ک چه ره دوو که ل هه ناسه یه کی سارد و ره نجهرۆبی له دل و ده روونی و ده می نه هاته ده ره وه. که چی نه وه ندی پێ نه ته چوو، ده ستی نه دایه وه خه با ته به نرخه کانی خۆی، وه ک: (دانانی نووسراو) و (گۆرینی نووسراو به زمانی کوردی) و (چاپکردنی گۆفار و رۆژنامه و نووسراوان به زمانی کوردی) و (بلاو کردنه وه یان به کوردستان و هه موو جیهاندا، له گه ل (یاربده دانی هه موو خه باتیکتی شوژشگێرانه له کوردستاندا). هه ر به و خه باتانه یش خۆی له بیه ر نه چوو وه!

(۱) جیگای گومانه هم شوپنانه چووین. د. کوردستان موکربانیش له (رووناکی) دا ته نیا باس له (روسیا و نه سه مبول) ده کات که سه ری لێ داون.

داماوی بویژ

(داماوی) جار به جار دخی دلی خوئی له شیوهی هونراوه دا هه ل دهرشت. ئەمه چەند دیریکه له و چامه (قصیده) یه که له ناو به ندیخانهی (موصل) دا هه لئ به ستووه، له ۲۱/۵/۱۹۴۱ د:

«أدیب و زانای قومی به خته وهر
تازاد ئەژین و ناکیشن که دهر
هه موو خاوه ندی ناو و نیشانن
به مەلک و ثروت، به ریز و شانن
چۆن هه ل بسوورین بۆیان ثنایه
قسه بیان فه نه و په نده و دوعایه
ئەمن که تاریخ نویسی کوردم
به برسی و رووتی و رذیلی مردم
خه و و خۆراکم ئاه و حسرته
رۆژی دلشادبیم حسی و ذلته
به دناو و ریسوا، بئ پشت و په نا
بئ یار و هاو ده بئ ریز و دلخوا
له بهر بئ کەسی دایم ملکه چم
ئامانجی به لا و فتنه ی بئ وه جم
من بیجگه له وهی ادیبی کوردم
تاریخ نویسی زه مانی کوردم
تاوانم چییه؟ کوانی گوناھم؟
ماکینه ی گه رت بشکینن ئاهم!
(داماوی) وه کو کورد بئ سووچه و تاوان
له خوا به ولاره نیه تی خاوان».

***

هه ندی له مه لاکانی ره واندزیش که ئەوپه ری تازاریان ئەدا، (داماوی) له م شیوه یه دا دخی دلی خوئی به رامبه ر شاره که بیان دهرده بری:

«خراپیکی که تو له منی ده بینی
دوو پیته پیت بلیم با دانه مینن
یه کن کوردم، دووردم راسته وتارم
له ورم زیاتر نییه سووچی نهینی

له وی رۆژی وه به ده بخت و که نه فتم
که هاتمه شاریکی وا؛ مه رگه ژینی
گرفتاری خه م و دهر دیکی وا بووم
نییه رزگاری تو مه رگم بیینی
له ده ست (کوردان) برا ژینم به لایه
خۆراکم تاله، کارم دل برینی
خه م و دهر د و به لا و گینچه ل و شه ر
به ریزه ن دی به سه رما ده م که وینی
وه ها (داماوی) ده ستی جه لی کوردم
که نه فتی و نا هو میتدیم که س نه بینی»

***

هه روه ها (داماوی) دادی بوو له ده ست کار به ده سه ته نه زانه کان، ئە یگوت:

«ئەگه ر رووت و نه دار و بئ که وایم
وه گه ر برسی و گرفتاری هه وایم
له خویش و نیشتمان ئاواره مایم
له ده ست یار و نه یارا سه ر شیوایم
له ژیر جه ور و جه فا و توهمه ت رزایم
له نیو تاریکی کونجی غه م خزایم
وه کو (مه م) به ندی زنجیری به لایم
وه کو (بیژه ن) له چالای قولا بئ
اسیری ظلم و استبدادی وایم
له خاکی خو م غریب و بئ نه وایم
له نیو بیگانه دامای قضا بئ
به بی خزم و که س و باب و برابم
ئو وه م بئ چاتره، نه ک سه ر نه وی که م
له پیش گه وری نه زان گه ردن که چی که م!»

***

که چی له سالی ۱۹۵۳دا، بهرامبهر به وینه یه کی خۆی گوتویه تی: (۱)

«وینه ی وقار و عزم و ثباتم
راوهسته ههتا هاتی ولاتم!»

لهم وینه یه دا (حسین حزنی موکریانی)، که له نووسراوی (وینه گهری و کۆلین) دا چاپی کردوه، (۲)
به جلویه گی کوردییوه، له شتیوه یه کی شهنگ و شوخدا، گۆچانه که ی گرتوه به دهسته وه و، په پ
راوهستاوه، رووی کردۆته ئاسۆ، چاوه روانیی دوارۆژیکی پرشنگذار ئەکات بۆ (کورد) و (کوردستان).

شاکاره کانی داماو

ئهم نووسراوانه ی (سهید حوسین حوزنی) یاخود (داماو) دایناون و له چاپی داون ئەمانه ن:

- ۱- غونچه ی به هارستان.
- ۲- پیتشه وای ئایین.
- ۳- دیرتیکی پیتشکه وتن. میژووی دوو بنه ماله ی کورده که له ئاووربايه گان و دياربه کردا فه رمان
ره واپون.
- ۴- میژووی دهوری ئەماره ت له کوردستان سالی ۲۵هـ - ۶۵۶هـ.
- ۵- ئاورتیکی پاشه وه حکومه تی به رزه کانی له حلوان و دینه وه ر.
- ۶- ئاورتیکی پاشه وه حکمدارانی کورد له هه ولیر.
- ۷- ئاورتیکی پاشه وه پادشای چهند بنه ماله یه کی کورد.
- ۸- ئاورتیکی پاشه وه حکمدارانی بابان.
- ۹- خۆشی و ترشی (بزۆکه و مه رۆکه).
- ۱۰- ناودارانی کورد له (۱۲۰۰هـ) هه تا (۱۳۰۰هـ).
- ۱۱- میژووی شاهه نشاهانی کوردی زهند له خاکی ئیراندا.
- ۱۲- میژووی کورد و نادرشاه.
- ۱۳- وینه گهری و کۆلین (زه نگۆغراف).
- ۱۴- به کورتی میژووی (میرانی سۆران).
- ۱۵- میژووی کوردستانی موکریان/ ۱
- ۱۶- گه وه هری یه گانه (به شتیکی پچکۆله ی له حه له ب چاپ کراوه).

۱۷- میژگی دلان (میژووه له حه له ب چاپ کراوه).

۱۸- دهسته گۆلی بویتزان (له ره واندرز چاپ کراوه).

۱۹- به کورتی هه لکه وتی دیرتیکی (میژووه له به غدا له سالی ۱۹۴۷دا چاپ کراوه).

***

ئهم نووسراوانه ییش، هی کهسانی ترن، به لام (داماو) له سه ره ئه رکی خۆی چاپی کردوون:

- ۱- مه م و زین - نه حمه دی خانی.
- ۲- عه قیدا ئیمانی - شیخ عه بدوللا نه هری.
- ۳- دیوانی آدب - مصباح الدیوان.
- ۴- دیاری مه لا محه مه دی کۆبی.
- ۵- که له باب - عیسا.
- ۶- دیاری بۆ پچووکا کوردان - فه همی زرگی.
- ۷- ترازن - سه ید ته ها شه مزینی.
- ۸- باوه ری ئایین - شیخ سه میعی بانه یی.
- ۹- نه حمه دی - شیخ مه عرفی نو دییی.
- ۱۰- سه ما و زه مین.
- ۱۱- شیرین و به فه رهاد.
- ۱۲- مسئله ی کورده کان - عه بدولقادر حشمت.
- ۱۳- ده ستووری خوو بۆ کچ و کوپ - چهند خوتنده وارێک.

***

ئهم نووسراوانه ییش که (سهید حوسین حوزنی) دایناون و هیشتا چاپ نه کراون ئەمانه ن: (*)

- ۱- ناودارانی کورد/ ۱
- ۲- میژووی بارامی چۆین.
- ۳- میژووی کوردستان/ ۱ و ۲ و ۳.
- ۴- میژووی سلیمانی و شاعیره کانی.
- ۵- رووناکی ده ری دل و ده روون.
- ۶- جغرافیای دیرتیکی کوردستان (موکریان و نه رده لان و لوپستان).
- ۷- ددانسازی.
- ۸- میژووی دزه بیان

(*) لای مامۆستا گیوی موکریانی برای پارتیزاون. (ش. ف)

(۱) حوزنی موکریانی به پیتی کورته یه ک له ژبانی، که د. کوردستان موکریانی نووسیویه، له ۲۰/۹/۱۹۴۷دا

کۆچی دوایی کردوه، دهین ئهم پارچه شیعه ری پیتشتر وتیب. برهانه: کوردستان موکریانی، رووناکی یه که مین
گۆفاری کوردی هه ولیر - ده رگه ی ئاراس، هه ولیر، سالی ۲۰۰۱، ل ۲۱.

(۲) نامیلکه ی (وینه گهری و کۆلین) له سالی ۱۹۳۴ له ره واندرز چاپ کراوه.

۹- میژووی کۆبه

۱۰- میژووی سمکۆ و سهید تههای شه مزینی

۱۱- میژووی ههولتیر

۱۲- میژووی کوردستانی باکور و بهههشتی شیخ عهبدولقادر و شیخ سهعیدی شههید.

۱۳- میژووی کهرکوک

۱۴- میژووی ئیمیرادانی کوردی عیراق له (۱۲۰۰) ههتا (۱۲۲۵) ه.

۱۵- میژووی نامیدی و بادینان و بهزیدی و بابان.

۱۶- میژووی کورد و سهفهوی.

۱۷- میژووی ئیعلانی سهفه بهر و استبدادی تورک و بیگانان له کوردستاندا.

۱۸- دوو ساله میژووی کوردستانی جنوبی له پهرتوکی (۱. ج. ولسن) وهرگیراوه.

۱۹- سابلاخ و هیتز و توانای شیخ عهبدوللای نههری.

۲۰- میژووی ئهفسههری شاهان (میژووی بنهماله میژووی سولتان سهلاحه دینی ئه یوبی) به.

۲۱- میلیله تی کورد.

۲۲- بزگاری له نه زانین (کۆمه لایه تی) به.

۲۳- ئاوتینه بالانوتین (میژووی شاره زوور و ناو داره کانیان) ه.

۲۴- پهردهی سینه مای ئایین.

۲۵- بارزان و مهلا مسته فای بارزانی.

۲۶- میژووی ئاسووریان و شه پری بارزان و عیراق.

۲۷- میژووی ئیران له ئه رده شیری پایه کانه وه تا په زای شه هله وی.

۲۸- خهوانینی هه ورامان و مه ربوان.

۲۹- میژووی په واندز.

۳۰- پادشایانی ئه بیویان و هه زبانیان.

۳۱- میژووی جاف و دزه بی و خۆشناو.

۵- گۆفاری چیا کرمانج

۶- گۆفاری دیاره کر

۷- گۆفاری سۆران

ئه مانه له شاری (حه له ب) دا ده رته هینران، به نهیتهی له دژی تورکه کان و فه ره نسزه کان، که ئه وه ده مه دژی شو رشی شیخ سه عید وه ستا بوون. له هه ره که به ان چه ند ژماره به ک ده رچوو پیتیان زانرا. داخران. وا دیاره له سالی ۱۹۲۵ دا ده رهینرابن.

۸- گۆفاری زاری کرمانجی: له سالی ۱۹۲۶ دا له په واندزدا ده ری ئه هینا. تا سالی ۱۹۳۲ ما. (۲۴) ژماره ی لی ده رچوو. (۱)

۹- رۆژنامه ی ژبان: ئه م رۆژنامه یه هی (پیره میترد) بوو. له سه ر خواستی خۆی (سه ید حوسین حوزنی) له سالی ۱۹۳۴ دا هاته سلیمانی، ده سته کرد به یارمه تهی دانی. تا گه شه ی پێ دا. له (۱۹۳۴/۷/۲۳) هه هتا (۱۹۳۴/۱۱/۱۵) پیکه وه بوون. پاشان (داماو) به دلشکاوی به وه لیتی جیا بووه وه و له سلیمانی به وه چوو وه په واندز.

۱۰- گۆفاری رووناکی: گۆفاری ویتیهی و میژووی و کۆمه لایه تی بوو. له هه ولتیردا مانگی جارێک ده رته چوو. له ناوه ند ساله کانی ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ دا ژیا (۱۱) ژماره ی لی ده رچوو. (شیت مسته فا) هه ر به ناو خاوه نی گۆفاره که بوو. ئه رکه که، هه مووی به سه ر شانی (سه ید حوسین حوزنی) به وه بوو. (۲)

۱۱- دهنگی گیتیهی تازه: گۆفاریکی زرنگ کاری و میژووی و ویتیهی بوو. له (به غدا) له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۳ و ۱۹۴۵ دا (۲۴) ژماره ی لی ده رچوو. هه ر مانگی جارێک ده رته چوو. دوایی که بوو به هه فته یی له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ دا (۳۶) ژماره ی تری لی ده رچوو. ئینجا بوو به رۆژنامه یه کی هه فته یی. له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ دا (۳۴) ژماره ی تری لی ده رچوو. بالوتیزخانه ی به ریتانیا ئه رکی ده رهینانی ئه م گۆفاره ی خسته بسوو هه سه ر ئه ستۆی خۆی. به لام له ژتیر سه ره رشتیهی (داماو) دا بوو. (مامۆستا توفیق وه بی به گ) یش یارمه تیهی ئه دا (۳).

***

له راستیدا شاکاره کانی (داماو)، هه ر ئه مه نده نه بوون. گه لێک شاکاری نه ییشهی له ده ست وه شای بووه. به لام زانیاری به کی ته ووم له و رووه وه ده ست نه که وت. بۆیه که جارێ به مه نده وازم هینا.

(۱) بۆ زیاتر بره وانه: د. کوردستان موکریانی؛ زاری کرمانجی یه که مین گۆفاری کوردی رواندز - ده زگه ی موکریانی - هه ولتیر ۲۰۰۲ چاپی یه که م.

(۲) بۆ زیاتر بره وانه: د. کوردستان موکریانی؛ رووناکی یه که مین گۆفاری کوردی هه ولتیر - ده زگه ی ناراس - هه ولتیر، چاپی یه که م ۲۰۰۱.

(۳) بۆ زیاتر بره وانه: د. شوکریه ره سول، گۆفاری دهنگی گیتیهی تازه... سه ده ره لدان و ده وری... هه ولتیر ۲۰۰۳ چاپی یه که م.

رۆژنامه و گۆفاره کانی داماو

۱- گۆفاری کوردستان: ئه م گۆفاره ی له ئه سته موولدا له گه ل (محمه مه د مه ری) دا ده رهیناوه. (۳۷) ژماره ی لی ده رچوو. زرنگ کاری (سیاسی) و کۆمه لایه تی و ویتیهی و زانسته ی بووه. حه فته ی جارێک ده رچوو. به زمانی تورکی و کوردی بووه. له سالی ۱۹۱۷ دا ده سته ی پێ کراوه. له سالی ۱۹۱۸ دا داخراوه.

۲- گۆفاری نارارات

۳- گۆفاری کوردستان

۴- گۆفاری بۆتان

که سایه نیی داماو

ئه وهنده هه به له ناو شاکاره کانی حوزنیدا:

(پیتگه یاندنی خۆی) و (دامه زرانندی چاپخانه کهی) له (حله ب) و (ره واندر) دا، له هه موویان گرنج ترن. چونکه (حوزنی) به هۆی ئه و دوو شته وه توانی بیروباوه ری کورده واری بگۆڕی و بیخاته سه ره ئه وهی که هه ره چهندی مرۆف هه ژار و بی ده سه لات و بی که سه و ناواری بی، له توانیدا هه به چاره نووس و ژیا نی خۆی سه رتا پا بگۆڕی و بی شی گه بی نی ته پۆه ی هه ره به زری مرۆفایه تی و نی شتمان په روه ری و سه رب لندی. له راستیدا (حوزنی) هه ر چهنده هه ندی هه له ی ئه کرد، هه ر چهنده خۆی هه موو ده می له به خت و چاره نووسی خۆی به گله بی بوو، به لام به پیاویکی گه وره و، به نی شتمان په روه ریکی چاک و پاک و کارگوزار و، به زانا و ویژه وانیکی به نرخ دانه ئی، که پیتویسته نه ک هه ر خۆی به خۆبه وه گیانی کامه ران بی، به لکو نه ته وه ی کور دیش پیتبه وه سه ره برز و کامه ران بی.

ئایا راسته داماو ناپاک و دز بوو؟!

که چی داخه کم له لایه ن دوژمنانی کورد و دوژمنانی خۆبه وه گه لێک به ند و باوی بۆ رێک خرا. گه لێک توانج و پلاری تی گیرا گه لێک داویشی بۆ نرایه وه. که له ئه نجامی ئه و شتانه دا زۆر نازار و زبان و سه ره گردانی و به ندیخانه و ناواری بی و هه ژاری و ده رده واری چیتشت. پیتیان ئه گوت: ناپاکه و بۆ که لکی ئینگلیزه کانه جوولیتنه وه. پیتیان ئه گوت: خۆفڕۆشه و بۆ که لکی نا پوخته ی خۆی که لکی گشتی ئه خاته ژیر پیتبه وه. پیتیان ئه گوت: به لیتشاو پاره له ئینگلیزه ورئه گری و نوکه ریکه له نوکه ره گرنکه کانی ئینگلیز!...

جاریکیان هه ندی له مه لاکانی ره واندر بریاری خوانه ناسی و کوشتییان دا. جاریکیان مه رسه بریکیان لێ هان دا تیر و پر جیتو و قسه ی ناشیرینی پێ ئه گوت. جاریکیشیان کردیان به دز و توندیان کرد له به ندیخانه و دايشیان به دادگا و دوو ریشیان خسته وه له ره واندر!... تا ماوه یه ک (سه ید ته ها) ی سه رداری ره واندر ئه پیا راست. به لام داخه کم زۆری پێ نه چوو، له ده سته ی چوو.

ئینگلیزه کانه له وه سه رده مه دا ده سه لاتیان زۆر بوو به سه ره عیراقد. به لیتشاویش پاره یان ئه دا به پیاوه کانی خۆیان. جا ئه گه ر (حوزنی) پیاوی ئه وان بووایه، بۆ چ له م هه موو سالانه دا به هه ژاری و ده سته کورتی و نابوو تیببه وه ئه ژیا؟!... یاخود چۆن فه رمانه رانی عیراق ئه یان وێرا به و جووره ته نگه تا و ریسوا و سه ره گردانی بکه ن؟!... پیاویک ئه گه ره خه ریکی کار و فه رمانی داگیرکه رانی ئینگلیزی، بۆ چ خۆی به نووسین و چاپ کردن و بلاوکرده وه ی نووسراوانه وه خه ربیک ئه کات، که تا ئیستاکه یش هێچ نووسه رێک، به و باه تانه وه، ژیان و گوزه رانی بۆ به رپوه ناچن?!.

له سه رێکی تریشه وه ئه گه ر (حوزنی) بۆ که لکی تایبه تیبی خۆی بگه راپه و، به ته نگ چاکه ی خۆبه وه بووایه، ئه یتنانی زۆر به ناسانی بپیتته فه رمانه ریکی شایسته ی خۆی، که بئوتی به مووچه یه کی شایسته وه، خۆی و خێزانه کهی له وه پیری خۆشگوزه رانیدا بژی. چونکه ئه و سه رده مه خوتنده وار و تی

گه یشتوو و جیهان دیده ی وه ک ئه و کم هه بوو. فه رمانه ر وهایی عیراق خوا خوی بوو، یه کێکی وه ک ئه و بێ به فه رمانه ره، تا که لکی لێ ببینی. ئه و له سالی ۱۹۲۶دا گه یشته ره واندر. گه لێک پیاوی گه وره ی ئه ناسی، له ناو کورد و له ناو بێگانه دا، که ئه یانتوانی بۆی تی بکۆشن و دا چه زرین له ده زگایه کی نایابی میریدا. به لام (حوزنی) خۆی له فه رمانه بری نه گه یاند. چونکه ناواتی هه ره نازداری ئه و ئه وه بوو که له ریتگای نووسراو دانان و نووسراو چاپ کردن و نووسراو بلاوکرده وه، هه روه ها له ریتگای وتار دانه وه، له ناو کۆره نه ته وه بییه کانا، کورده وار بییه کهی له خه و راپه رتینی و زیندوو ی بکاته وه و، بیری شی رۆشن بکاته وه و ریتگای سه ره به سته ی و کامه رانی و سه ره برزی شی پیتشان بدات، تا روو بکاته پیتسه که و تن و ئه ویش وه ک هه موو گه لێک به سه ره برزی به وه بژی. به واتایه کی تر (حوزنی) بۆ بیروباوه رکه کانی ئه ژیا، بۆ خۆی ئه ژیا. گوئی نه ئه دا به پیتویسته کانی کامه رانی و خۆشگوزه رانی خۆی، گوئی نه دا به ناما چه گشتییه کانی خۆی که بریتی بوون له رزگار بوونی کورد له ده ست هه ژاری و نه خوتنده واری و نه خۆشی و ژیرده سته ی. جا پیاویک: ئه مانه ناوات و ناماچی بوون و، ئه مانه ریتگای خه باتی بوون، ئه چی ئه بێ به پیاوی ئینگلیز یاخود داگیرکه رانی نی شتمانه کهی خۆی؟!.

له راستیدا (حوزنی) وه ک هه موو رۆشن بیریکی شو ر شگێر، به ناشکرا و به نه ینی تی ئه کۆشا بۆ ئه وه ی دۆست په یدا بکات بۆ نه ته وه کهی خۆی، له گه وره پیاوانی خۆ و بێگانه، تا له کاتی پیتویسته بۆ که لک و چاکه ی نی شتمانه کهی خۆی، ئه و دۆسته ی تیببه یان به کار به یتنی. له ناو ئینگلیزه کانی ئه و سه رده مه یشدا هه ندی دۆسته ی په یدا کرد بوو، وه ک (ئه دمۆندس) که ئه وساکه راوێژکاری کار به ده سته ی ناوه وه، و اتا (مسته شاری وه زا ره تی داخلیه) بوو. ئه مانه که ئه ها تنه ره واندر (حوزنی) یان وه ک پیاویکی کور دی زانا و رۆشن بیری ئه ها ته پیتش چاو. ئه ها تنه سه ردانی چاپخانه کهی و باخچه جوانه کهی له ره واندر دا و، ئه بوون به ناشنای. له شاره زاییه کهی له وێژه و میتوو و کۆمه لایه تیبی کوردا، که لکیان وه ره ئه گرت، جا (داماو) که فه رمانه ره کانی عیراق ته نگه تاویان ئه کرد، به ناچاری په نای ئه برده به ره ئه و دۆسته ئینگلیزه ی تا رزگاری بکه ن. ئه وانیش له سنووری ده ست رۆیشتنی خۆیان و یاسادا یارمه تیبیان ئه دا. چونکه خۆیشیان له فه رماندارانی عیراق بوون!.

(حوزنی) له ناو رووسه کانی شدا گه لێک رۆژهه لاتناسی گه وره گه وره ی ئه ناسی و نامه کاری شی له گه لدا ئه کردن. وه ک؛ (ف. مینورسکی) و (ب. نیکیتین). هه روه ها رۆژهه لاتناسی ئه ئه مانیشی ئه ناسی. ناوی (کارل هه ده نگ) بوو. نامه کاری له گه لدا ئه کرد. له ناو کورده کانی شدا (جلاده ت به درخان، کامه ران به درخان، فه ره جو للا زه کی کور دی، محمه د ئه مین زه کی، توفیق وه هبی، رهبیق حلمی، مه لا گچکه کی هه ولیر، مه لا محمه دی کۆبه، شیخ محمه دی مه زن، شیخ ئه حمه دی بارزانی، مه لا مسته فای بارزانی، سه ید ته های شه مزینانی، قازی محمه دی سابلاخ)، که هه موویان پیاوی که له که له و رۆشن بیری بوون، داماو یان خۆش ئه ویست و رتیزیان لێ ئه گرت و، ئه گه ر کاریکی شی بکه و تابه لایان یارمه تیبیان ئه دا.

بێجگه له مه من و ام دیته پیتش چاو که (داماو) تیکه لیی له گه ل زۆره ی بزوتنه وه نه ینی به کانی کوردا هه بوو. دوو ر نییه که ئه ندامیش بوو بۆ له ناو هه ندی له و کۆمه له نه ینی به کانی دا. جا پیاویکی وه ک

ئەو ئەگەر پەيوەندىيى لەگەل گەورە پىساوان و دەسەلاتدارانى كورد و بىگانەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و فەرمانە گشتىبەھەرى خۆي و كۆمەلەكانى خۆي پىن جىبەجىن ئەكرى؟!

جا لە پىش شەرى بەھەمى جىھانى و پاش شەھەرەكەيشدا ھەتا ئەم چەند سالەي دوايىبە رۆشنىرەكانمان لەو باوەردا بوون كە لە توانادا ھەيە كەلك لە فەرمانەرە دوايىبە بىگانەكان و ھەرىگىرى بۆ كاروبارە گشتىبەھەرى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە نەك (ھوزنى)، زۆرىي رۆشنىرەكانى ترىش تىكەلپىيان لەگەل ئىنگلىزەكان و فەرەنسزەكان و پروسەكان و ئەمەرىكايىبەكاندا ئەكرەد بۆ مەبەستى گشتىبەھەرى كوردەوارى. جا لەبەر ئەم ھۆيانە، ھەمويان، مەن لەو باوەردام كە (داماو) ھەر تىكەلپىبەھەرى لەگەل ئىنگلىز ياخود بىگاندا كوردپىن، بەنەيازى پاك بوو، نەك خراپ. واتا بۆ كەلكى كوردەوارى بوو، نەك بۆ كەلكى ناپوختەي خۆي!... يانە پەر ئەرک و ئازار و ھاوارەكەي و، بەرھەمە گەورە و گرنەگەكانىبەھەرى بەلگەن بۆ ئەوئەي كە (ھوزنى) بەھەرىگى بوو لە نىشتمانپەرورە گەورەكانى كورد، كە بەلیمەتیبەھەرى خۆي و وێژەوانى و زانايبەھەرى خۆي، تا ما، بۆ كەلكى كوردەوارى و كوردستان تەرخان كورد. جىبا پىساوىك كە وابىن، دوورە لەوئەي كە دزىن، ياخود ناپاك و تا ئىستاكەيش بەلگەبەھەرى دەست نەكەوتوو كە ئەو تاوانانەي خستبوويانە پالپى راست دەرىچن.

مەردنى ھوزنى

ھوزنى لەتاو تەنگەتاوكردنى دوژمنەكانى كورد و خۆي نەيتوانى لە پەرەاندزدا بىمىتەتەو. چونكە داويان بۆ نايەو و بەدزىتیبەھەرى سىن كەللە شەھر و دوو گورىس و سىن باتمان خورىبەھەرى بەدناويان كورد و خستیانە بەنديخانەو!...

لەبەر دەم دادگا شىدا برىبارى بەسەردا درا!... لەمەدا ھەندى لە مەلاكانى پەرەاندز بەنارەوا لە رووي دادگادا تاوانەكەيان خستە ئەستۆي. كەچى لە پاش پراھەوئەي چەندوچوونكردنى دادگە بەماوەپەك، ھەر ئەو مەلايانە خۆيان ھاتنە لای بۆ مەلەو و پەشىمانبوونەو و داواي چاوپۆشى و لىن خۆش بوونىشيان لىن كرد!... گوتيان: «بمان بەخشە بەزۆر پىمان كرا؟!» (ھوزنى) ىش لەسەر ئەو كەتن و رىساويىبەھەرى، دللى لە پەرەاندز ھەلگەندرا و لەسەر ئامۆژكارى دۆستەكانى گواستىبەھەرى بۆ بەغدا. ئەو كاتە ١٨/١١/١٩٤٣ بوو. ئەم كارەساتە كارىكى زۆرى لە (ھوزنى) كرد. بەسەزمانە، ھەمەو دەم لىكى ئەدائەو و خەفەتى پىن ئەخوارد. ھەستى بەسپىلەيى و دلرەقى و ناھەموارىي كۆمەلەلايەتیبەھەرى رزبەھەرىمان ئەكرەد. ھەر بەھارىك ژيان و جىھانى لەبەرچاوكەوت. داويى ئەمە كارى كوردە سەر تەندروستىبەھەرى لەش و ھۆشى و لە ١٩٤٧/٩/٢٠ دا لە شەھەر كوتوپر كەوت بەدەما و مرد.

لەسەر مەردنى (ھوزنى) گەلپىك مەقۇ مەقۇ كرا. ھەندىك ئەيانگوت: ژنەكەي دەرمانخوارى كردوو بە پەنجەي ئىنگلىزەكان. ھەندىكەيش ئەيانگوت لە داخانا مردوو. ئەمەيش بۆ ئىمە بەتەواوتى راستىبەھەرى دەرەكەوتوو. بەلام راستىبەھەرى ھەرچۆنىك پىن، نەتەوئەي كورد بەمەردنى (سەيد حەسەن ھوزنى) زاناپەھەرى گەورە و نىشتەمان پەرورەرىكى سەرپەلەند و وێژەوانىكى خاوەن بەرھەمى گەورە لە دەست چوو، كە پىوتىستە لەسەر ھەمومەن چاكەكانى بەدەينەو. با لە داوي مەردنىبەھەرى، تا گىيانى شاد بەھەرى. ئەوئەي

بەم چۆرە كە كار بەدەستانى كورد بەخەينە سەر ئەوئەي (پەيكەر) پىك بۆ (ھوزنى) دروست بكرى و لەسەر چەقى رىگاي شارى (پەرەاندز) دا دابنرى - بەمەرجى شىبەھەرى كۆمەلە نووسراوىكى گەورە و چاپخانەبەھەرى كەيش لە پەيكەرەكەدا ديارپىن. ھەر وھا پىوتىستە نووسراو چاپ نەكراوەكانىبەھەرى چاپ بەھەرى.

بىبىجگە لەمە خانووەكەي (ھوزنى) - ئەگەر مابىن - بىبارىزى و ھەر نووسراو و كەلوپەلپىكەيش لىن بەجى ماو، لەو خانووەدا دابنرى. بۆ ئەمەي ھەر دۆستىبەھەرى كورد و خوتىندەوارى رووي كوردە شارى (پەرەاندز) سەرىك لە خانووەكەي (ھوزنى) و نووسراوكانى و كەلوپەلەكانى بەدات و چاوى خۆي پىن رۆشن بكاتەو. تا ھەر ھىچ نەبىن داماو كە لە ھەموو ژيانى خۆيدا خۆشىبەھەرى وای نەدى، لە پاش مەردنى گىيانى بەم رۆژگرتن و كار پەسەندكردنەمان شادپىن.

(داماو) كە گىيانى پاكى بەخاك سپارد، ھەر ژنىكى لىن بەجىما، بەسەزمانە مەنالى نەبوو جىبى بەرپەتەو. ئەيگوت: «مەنلەكانم نووسراو كوردىبەھەرى. بەوان چاوى خۆم رۆشن ئەكەمەو».

براىبەھەرى لە پاش بەجى ماو، ناوى (ماموستا گىوى) ە. كە ئەمەيش چەشنى كاكى ھەر لەسەر ئەو رىگاىبەھەرى ئەروا كە ئەو پىساوىبوو. بىبىجگە لەو براىبەھەرى دلسۆزى بوو. لە تەنگانە و خۆشىدا لەگەلپا بوو. ئىستاكەيش شەو و رۆژ شادى ئەكات. ھەر بەجەشنى ئەوئەي رازەي گرنەگ گرنەگ پىشكەشى نەتەوئەي خۆي ئەكات. بىن گومان (ماموستا گىوى) ىش كە چەشنى خوالپىخۆش بووى كاكى خەبات ئەكات، شايستەي ھەموو پىزگرتن و پارمەتى و خۆشەووستىبەھەرى ھەمومەنە. لە دانانى ئەم نووسراو، بەشى ھەرە گەورەي زانپارپىم لەو ھەرگرت. لەبەرئەو پە بەدل سوياسى ئەكەم و لە خوام ئەوئەي لەم كۆششە پىرۆز و بەرەيدا كە بەدەرپىزايى تەمەنى خۆي خەرىكىتى سەركەوتى و بەخۆشى و كامەرانىبەھەرى بوئى.

دروود بۆ گىيانى پاكى (داماو) و خۆشى لە كەسوكارە بەرپىزەكانى و نەتەوئەي كوردىش كە پىساوى وايان تىبا ھەلگەوتوو.

سليمانى: ١٩٧٢/١/٦

شاکر فەتاح

دەرپەرەي داماو

«ئەم فاضلە بەھەمەن - مەبەسى سەيد حەسەن ھوزنىبەھەرى - بەغىبرى دوام كردن لەسەر نشرى (زارى كرامەنجى) لەژىرە انواعى عنواندا گەلپى مباحشى بەقىمەت و نەزانراوى تاريخى كوردى نشر كرد و بۆ تنوير و تشويقى لاوانى كوردى عىراق ھەم غەبرىتپىكى زۆر گەورەي صرف كرد و ئەيكا».

(مەھمەد ئەمەن زەكى)

خاوەنى نووسراوى (خلاصىبەھەرى كورد و كوردستان) جلدى اول، جزمى دوو، لاپەرە

(٣١٨) سالى ١٩٣١.

(تەواو)

مەلا كاكە ھەمە

چېرۆكى ژىيانى زانا و ويژهوان و نيشتمان پەروەرتىكى ھەرە گەورەى كوردستان

پيشەكى

(مەلا كاكە ھەمە) لە سالى ۱۹۸۴د لە سلىمانيدا لەدايك بوو لە سالى ۱۹۶۱د، لە سلىمانيدا گىيانى پاكى بەخاك سپاردوو، بەلام بەژيانى خۆى شوۆرشىكى لە كۆرى خويندەواريدا نايەو، بۆكەللكى كوردەوارى كە لە پيش ئەووە كەس ئەوئى نەكردبو ئەوئى ئەوئى: لە (خويندەوارى كۆن) و لە (خويندەوارى نوئى)، جۆرە خويندەوارىبەكى داتاشى و دروست كرد، كە لە ماوەى چوار پىنج سالىكىدا شاگردەكانى لە خويندەواريدا ئەگەيشتە بارستايى شاگردە ھەرە باشەكانى ناومزگەوتەكان. جا بۆ پىكھىننى ئەم مەبەستە دەستى كرد بەگۆرپىن و، بەكورت كردنەو و، بەدانان: (۴۴) نووسراو بۆ شاگردەكانى خۆى بەزمانى كوردى ئامادە ئەكرد. پىنج زمان و ھەموو جۆرە زانست و ھونەر و

ويژهوبەكى پىويستى فېر ئەكردن. بىجگە لە وەرزش و ساز و ئاواز و يارى و ياساكانى فەرمانپەوايى. ھەرەھا بەژيانىكى وايشەو ئامادەى ئەكردن، كە پشت بەخۆيان ببەستن و مەردانە بژپىن و سەرىش بۆ ھىچ كەسەىك و ھىچ گىروگرفتىك دانەنەويتن.

ئەمە و كەچى ھەر چوار پىنج سالە و لە گوندىكىدا ئەمايەو. سىوورى خەبات كوردنىشى بۆ ورياكردنەوئى كوردەوارى و رۆشكردنەوئى بىريان ھەر لە (باقوبە)و ئەكشا بەناو ناوچەكانى سىروان و كەركوك و سلىمانى و موكرىاندا تا ئەگەيشتە (سەقز) و اتا ھۆزەكانى ئەو ناوچانەى ھەموو ئەگرتەو. ئەم خەباتەيشى بۆ ئەوئى، كە پىاوانى دواوۆژ دروست بكات بۆ نيشتمانەكەى، كە ئەوانىش وەك خۆى، سەر و سامانى خۆيان بەخت بكەن بۆ رزگار كوردى كورد لە دەست ھەر چوار دەردەكەى: (زۆردارى و ھەژارى و نەخويندەوارى و دەردەدارى). كوردستانىش ئاوەدان بكەنەو بەكشتوكال و پيشەسازى و شارستانىتى راستەقىنەو.

شاگردەكانى خۆى رانەھىنا بەخوا ناسپن و سەر بەرزى و نيشتمانپەروەرى و مرفۆف دۆستىيەو. بەرەنجى شانى خۆيان نانى خۆيان پەيدا ئەكرد، بەدەستى خۆيشيان خواردن و ھەموو جۆرە پىويستىيەكى ژيانىيان بۆ خۆيان ئامادە ئەكرد وەك: جل شتن و جىن راخستن و گەسك لىدان، ھەرەھا وايشى رانەھىنان كە ھەرچىبەك ئەكەن بۆ كەسانى تر، چاو نەبرنە پاداش و ناويانگ و پاىە و سامان. بۆ خۆى بکەن. بىجگە لەو (مەلا كاكە ھەمە) گەنجىنەيكەى ويژهوبەى و زانستى واى بۆ بەجى ھىشتىن، لەگەل جۆرە خويندەگا بەكى تاقانە و پىيى رەويبەكى ناوازەى وھا، كە ئەو پەرى تواناى زانستى (پەروەردەكردن)

و (فېر كوردن)ى ئەم پۆژە ئىنجا ئەيگاتى. بىجگە لەو (ئەلف و بى)يەكى كوردى وايشى بۆ داھىنان كە ئەمەندە ئاسان و پەوانە، ھەموو نەخويندەوارىك بەزوويەكى زوو فېرى ئەبى، نزيكەى (۳۶) سالى خشت (مەلا كاكە ھەمە) رەنجى دا و خەباتى كرد بۆ رۆشكردنەوئى بىرواوەرى كوردەوارى و ناراستەكردنىيان بۆ ژيانىكى بەرتر و باشتر و خوشتر. بەرەنگارىيى (نەخويندەوارى و زۆردارى و ھەژارى و دەردەدارى)ى كرد لەناوياندا ئەو بەم ژيانەى دەستورىكى بەنرخ و گرنگى دامەزاند بۆ كوردەوارى كە شاىستەى ئەوئى ھەموو خويندەوارىكى رۆشنىرى كورد لە سەرى پروات. كەچى لەگەل ئەوئى خەمى ژيانى خۆى نەبو! ئەو كامەرانى لەو خەبات و تىكۆشانە ئەچىشت كە نەتەوئەكەى خۆى پىن پيش بخت و دلئى خۆى پىن خۆش بكات، ئەو ھەزى لە (بەخشىن) ئەكرد، نەك (پچپىن)! جا خوشى لە خۆى كەوا سەرلەند ژيا. خوشى لە خۆيشمان كە پىاوى وا سەرلەند و گەورەمان تيا پەيدا بوو.

پىاويكى وەك (مەلا كاكە ھەمە) شاىستەى ئەوئى كار بەدەستە بەرئەكانى كوردستان نووسراوكانى لە چاپ بەدن. بەنوسراوكانىشى ئاواز گەگاھەكانمان بىرازىننەو. بەيکەرىكىشى بۆ بکەن، لە گەرەكى (دەرگەزىن)دا داى بەزىن، لە شارەكەى خۆيدا، كە لەژىريا بنوسرى:

«لە نەتەوئى كوردەو رېز و خوشەويستى پيشكەشى (مەلا كاكە ھەمە) بىن، ئەو كەسەى كە تا ژيا، بەكردەو و رەوشتە بلندەكانى سەرمانى بلند كردهو.»

***

پيش ئەمەى وتارەكەم تەواو بکەم پى بەدل سوياسى خوالىتخوشبوو (مەلا جەلال كورى مەلا كاكە ھەمە) و كورەكانى (مەلا جەلال) كاك (نەوزاد) و كاك (بەختيار) و كاك (شاسوار) و بە (بەھى خانى كچى مەلا كاكە ھەمە) ئەكەم كە يارمەتییەكى زۆريان دام لە كۆكردنەوئى ئەم زانىارىيانەدا. درود بۆ گىيانى پاكى (مەلا كاكە ھەمە) و، رېز و خوشەويستى بۆ كور و كچ و نەوكانى.

شاكر فەتاح

(خاوەنى پۆژەى خويندەوارى كورد)

سلىمانى: ۱۹۷۲/۱/۱۱

پىگەيشتنى مەلا كاكە ھەمە

(مەلا كاكە ھەمە كورى حاجى سەيفوللا كورى حاجى ھەبىبوللا كورى مەلا مېرمەلىك)ە. لە سالى ۱۸۸۴د لە سلىمانى لە گەرەكى (دەرگەزىن) لەدايك بوو. (حاجى ھەبىبوللا) سەرەكى ھۆزى (تاللىشى دۆلابىن) بوو لە كوردستانى ئىراندا. بۆ ئەمەى گەلەكەى خۆى رزگار بكات لەدەست زۆروستەمى فەرمانپەوايى ئىران، چوو بەگژ لەشكرى ئىراندا. لە پاش شەرىكى خويندەى شكاو. خۆى و كورەكەى (سەيفوللا) كە ئەوساكە لە تەمەنى پانزە سالىدا بوو، بە پارەبەكى زۆرەو خۆيان دەرياز كردوو. (سەيفوللا)ى لە (سابلاخ)دا شار دۆتەو. خۆيشى چوو بۆ (ھەج). بەلام لەوئى گىيانى پاكى بەخاك سپاردوو. (سەيفوللا)يش كە بەوئى زانىبوە كۆچى كردوو بۆ شارى (سلىمانى). لەوئى (موفتى

چاومار) برزای خۆی لی ماره کردووه که کچی (مهلا محهمه دی چاومار) بووه. ئەم ئاڤره تەیش وهک مێرده کهی زانا بوو، ناوی (مهلا فاتم) بوو. به ههردوو کێبان به (مهلا کاکه حهمه) ی کورپان خویندوووه. (مهلا کاکه حهمه) نووسراوه ئاینییهکان و زمانی فارسی و عهرهبی له سههر دهستی مهلاکانی (سلیمانی) و (سنه) و (سابلاخ) و (سهقز) و (سهدهشت) و (کۆیه) دا تهواو کردوووه. کاتج که (سهیفوللا) ی باوکی مردوووه، ته مهنی سیانزه سال بووه. جیگه ئهوی گرتۆتوه و وهک ئهویش دهستی کردوووه به بازگانی. له ته مهنی پانزه سالیدا دایکی به زۆر ژنی پین هیناوه. به لام (کاکه حهمه) له پاش پینچ سالتیک خۆی له دهستی بازگانی و مال و ژن و منال و دایک و خوشک و برا رزگار کردوووه و چۆته دهروه بۆ کوردستانی ئیران و، هاتۆته ناو کوردستانی عیراق بۆ خویندن. له (کۆیه) دا له سههر دهستی (مهلا به هانه دین) دا کراوه به (مهلا). شایب بۆ کراوه و پاداشیشی پین به خشراوه. ئینجا گه پراوه تهوه (سلیمانی) بۆ ناو مال و منالی خۆی.

بهم رهنجه (مهلا کاکه حهمه) له خیزانیکه خویندوه و دهوله مههه و دهسه لادار، به لام کۆست کهوتوو و ئاواره کهوتۆتوه و، له ناو نهوان و مزگه و ته کانی کوردستاندا گه وره بوو و پین گه یشتوووه. ئەو کاته ی بووه به (مهلا) ته مهنی نزیکه ی بیست و پینچ سالان بووه.

رهوست و زیان و سروشتی مهلا کاکه حهمه

(مهلا کاکه حهمه) له هه زه کاریدا لاویکی بالا ناوه نچى داپژراوى توندوتۆلى شوخ و شەنگ بووه. له سههر راستی توندوتیژ بووه. کۆی نه کردۆته وه له که س. له چاوه کانی تروسکه ی راستی په رستی و کاردرستی خواناسی پرشنگی نه دا. که به تیلایی چاوی ته ماشای پیای نه کرد وهک پلنگیکه به چنگ سامی نه خسته دلی دانیشتووانه وه. به لام پلنگیکه درنده نا، پلنگیکه خویندوه وار. پلنگیکه خواناس و نیشتمانپه روه، که له سههر مافی گشتی باکی نه بوو په خه ی هه موو که س بگرێ. له راستیدا (مهلا کاکه حهمه) تا ژیا وهک پلنگیک هوروزمی نه برده سههر زۆرداری و نه خویندوه واری و هه ژاری و نه خوشتی. له پینتاو نازا کردنی کوردا، لهو چوار ده رده، هه موو سههر و سامان و سهروه و کامه رانی و گیانی خۆی بهخت کرد. له ژین نامه ی کهی خۆیدا که له ۱۹۵۸/۱/۱۱ نووسیویه، ئەلێ:

«... جا من له ههوت سالییه وه هه موو کاتێ میگرژی باپیرم له میشکا بوو... بهو ماخولیا په وه نه متهوانی له شاردا بژیم، رام کرده لادێ، که که متهر هیزی به سههروه بوو. دووباره هه مووانم به جن هیشهته وه. که نه وهخته عومرم (۲۵) سال بوو. له پاش به نین گهرام بۆ عه سهکهری. له (بیرروت) و (وان) و (باشقهلا) و شه ره کانی (سهلمان پاک) و (بهغدا) و (سامهرا) دا تا (هودنه) (۱) دهوامم کرد. دووباره نه چوموه وه شار. هاته وه لادێ...»

(۱) ئەو کاته ی سه ریزی له شکری عوسمانی بووه، لهو شوپانه، مه به ستیشی له (هودنه) ناگرهست و شه ر و هستانێ جنه نگی جههانی په کهم بووه له ۱۱ نۆقامه ری ۱۹۱۸، به لام ده وله تی عوسمانی له ۳۱ ئه کتۆبه ردا شکا و چه کی فرییدا.

(مهلا کاکه حهمه) گیانیکی شوژگیترا نه ی هه بوو. ئەو نه م گیانه ی له باپیره وه وه رگرتیوو. پین گومانم له وه ی که باوکی چه رۆکی سامناکی نهو شه وشۆر و ده ره ده ری و ئاواره بییه ی (حاجی حه بیوللا) ی باوکی و خۆی بۆ گیترا وه ته وه. بۆ به کاهه ره له منالییه وه، تۆی نیشتمانپه روه ری چۆته دلایه وه. ههروه ها ئاره زووی خویندوه واری و خو په روه ده کردنیشی هه ره له دایکی و باوکی و گیانی باپیرانییه وه وه رگرتوو. له راستیدا نه م بنه ماله یه هه ره له سه ره ده می (مهلا میرمه لیک) وه تا ئیستا هه ره به خویندوه واری و خانه دانی و ره وش و سه روستی بلنده وه ناویان ده رکردوووه.

(حاجی سه یفوللا) ی باوکی (مهلا کاکه حهمه) وهک ده وله مه نه دیکه مه لای بازگانی، سه ره راست و چاکه خواز و مه ره ناویانگی ره یشتوووه. (مهلا فاتم) ی دایکیشی وهک ئاڤره تیکه ی خویندوه واری زانا و سه ره بلند، خویندنی فری سه دان کوران و کچانی سلیمانی کردوووه.

جا (مهلا کاکه حهمه) نهو ره وش و خووه سه ره بلندانه ی که هه بیوو، له بنه ماله که ی خۆی و خیزانه که ی خۆیه وه وه رگرتیوو.

(مهلا کاکه حهمه) پیایوکی دهروون نازاد بوو. نازا و پین باک بوو، چاکه خواز و خواناس و کارگوزار بوو. خۆبهختکه ر بوو. لی بورده و دل فراوان و سه راست و دل سۆز بوو، (۱) نه له خواردنا، نه له پۆشیندا، نه له سایه و ما یه دا به ته نگ خۆیه وه نه بوو. چ بۆ دادگه ری سلیمانی، چ بۆ مفتیتسی سلیمانی، دوو جار ویستیان دای به زرتین، به ره ره چی دانه وه، چونکه نهو ته نیا یه ک تاما نچ هه بوو که نه ویش هه ره وهک خۆی ئەلێ: «خزمه تی زانیاری که ساس و هیچ ده ست نه که وتوو ده کان و هیچ نه زانه کان بوو». ئەمیش (مهلا کاکه حهمه) په که ئەلێ:

«ئامۆژگارییم، جگه له واجباتی دینی نه وه یه؛ به خویندن انسان له باقی ره چ له بهر جیا نه کریته وه. وه نابێ خویندن بۆ نه مه لای بیته که خۆی به خهلق بژین، یان ببیته مأمور، حوریه یه ته که ی به فوتی، نه پین بۆ نه وه خه ریک بیته:

«فیری زانیاری و سه نهعت بیته، تا نه توانی. نهو سایه خزمه تی قه وه که ی بکات». ههروه ها (مهلا کاکه حهمه) په که ئەلێ: «که سم خوشت ناوی نه وانه نه پنه که له سه ره فکری من بن. نه وانه ی خزمه تی بیره که م بکه ن ره ح فییدا یانه... نه مه وی خزمه ته که م داوی مر دنم لاسایی بکریته وه. نه گه ر بیکه ن نامه وی بناسریم... یا بۆنی بۆ خو هه ولدانی لی نه بیته!».

(۱) شیخ محهمه دی حاسلی بۆ گیترا مه وه: له پاش شکسته که ی ئاوباریک ۱۹۳۱، شیخ له ئاوبایی (بانی مور) ده فرمانی گرتنی مهلا کاکه حهمه ده رده کات، به وه ی که دهستی هه بووه له زانیاری دان ده رباره ی شیخ به حوکمه ت. مهلا له دئی کرچه نه ده بی، که نه مه ده بیست پیرا ده دا خۆی بیچن بۆ لای شیخ، هه ره چه نه ده موچارێ ده که ن که لکی نابێ، له ته ک شیخ حسینی شیخ قادر، برای شیخ عه بدولکه ریم، ده چه لای شیخ و پین تاوانی خۆی روون ده کاته وه و شیخ ده هینیته وه سه ره خۆی و لپی ده بووری و پرێیکی زۆریشان ده گری... مه به ست لیره دا پاک و راستی و نه ترسی مهلا کاکه حهمه به و خرابی و ناله باری ناچه زانی بووه که ویستوبانه داوی بۆ بنینه وه.

کهواته نامانجی (مه‌لا کاکه حممه) کوردایه‌تیسه‌ک بووه که له‌سه‌ر بنچینه‌ی (زانست) و (هونه‌ر) و (پیشه‌سازی) و (خواناسین) دا‌مه‌زۆی.^(۱)

جا ههر ئهم نامانجی بوو که پالتی پیتوه‌نا تیکه‌ل به‌شبه‌کانی (کرپجته) و (کوپ ته‌په) بیی... تا هیتز و ده‌سه‌لاتیان به‌کاربه‌یتنی بۆ که‌لکی کوردوه‌اری... ماوه‌یه‌ک لای (شێخ قادری شیخ که‌ریبی که‌س نه‌زان) و (شێخ حسینی) ی کوری مایه‌وه. له‌سه‌رده‌می فه‌رمانداریی (شێخ مه‌حمودی گه‌وره) دا کرا به‌دادگه‌ر و اتا (قازی) (سه‌نگاو). کاروباری لادیکه‌ی بۆ کارگیتری لادیتی سه‌نگاو (شێخ قادری گوپ ته‌په) هه‌ل ئه‌سه‌روهراند. پاش تیکچوو‌نی (شێخ مه‌حمودی گه‌وره) ییش له‌گه‌ل ئینگیزدا کرا به‌دادگه‌ری ناوچه‌ی (قه‌رده‌اغ). هه‌میه‌سان کاروباری هه‌موو ناوچه‌که (مه‌لا کاکه حممه) سه‌ره‌شیتی بۆ (شێخ قادری گوپ ته‌په) ئه‌کرد. به‌لام له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا (شێخ عه‌بدولقادر) گیرا و ده‌رده‌در کرا. (مه‌لا کاکه حممه) ییش تا چوار مانگ له‌ سلیمانیدا خرابه‌ ژیر گیر و گاز و لێ پرسینه‌وه‌ ده‌س به‌سه‌ربه‌وه. تا بامرته‌ی (۳۰،۰۰۰) روپیه‌ی به‌فه‌رمانه‌روایی نه‌دا، به‌ره‌للا نه‌کرا... (مه‌لا کاکه حممه) له‌ شار ده‌رباز بووه‌وه. ئهم جاره‌ چوو له‌ تیره‌ی هۆزه‌کانی جافه‌وه. تا دوو ساڵی خشت له‌گه‌ل ئه‌واندا گه‌رمیان و کویستانی کرد. ههر له‌ نزیک (باقوویه) وه تا نزیک (سه‌قز) له‌گه‌ل ئه‌واندا گه‌را. (مه‌لا کاکه حممه) له‌م رووه‌وه ئه‌لێ: «جا به‌هه‌موو جووژێ خه‌ریک بووم... به‌نفوذی ئه‌وانیش هه‌یج نه‌کرا. جا قرازی ناخری و باوه‌پم هاته سه‌ر ئه‌وه که قه‌ومه‌که‌مان تا له‌ سه‌د شه‌سته‌ی خوینده‌واری ته‌واو نه‌بێ، که‌وابێ: زاینه‌که‌یان له‌ خووش راپواردن و خوینده‌شانداندا خه‌رج نه‌که‌ن. به‌هه‌یج نابێ... جا مه‌جبوو‌ر بووم که ژیانم به‌ده‌رس و تنه‌وه خه‌رج به‌که‌م، به‌وانه‌ی که له‌ ده‌ره‌وه‌ن و ده‌رسیان ده‌س ناگه‌وێ... له‌ وه‌خته‌وه خه‌ریکی ئه‌وهم. ئه‌ویش بۆ حریت فرۆشتن به‌معاش و، خۆ به‌مه‌لا مه‌شه‌وو‌ر کردن و، خۆ ژیاندن به‌خلق نا... به‌لێ ناخ، سه‌د ناخ! وتم نامرم... ئه‌ما ئهم مریتان!». پاش ئه‌وه (مه‌لا کاکه حممه) ئه‌لێ: «علمه‌ دینییه‌کان هه‌موو فیرووم و خوینده‌وومن. به‌و هه‌تزه‌وه له‌ مدنییه‌کانیش ئه‌وانه فیرووم که کتییم تیا دروست کردوون. وه‌کو له‌ دووه‌ نووسراوه».

له‌ راستیدا ئه‌مه ههر له‌ پیاویتی راستی په‌رستی خواناسی زانای وه‌ک (مه‌لا کاکه حممه) ئه‌وه‌شیته‌وه، که له‌ هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاریدا، خۆی له‌ ژن و منال و دایک و خوشک و برا دووکانی بازرگانی و سامان، دوور بخاتوه، ههر بۆ ئه‌وه‌ی خویندنه‌که‌ی خۆی ته‌واو بکات و خۆی بکات به‌ (مرۆڤ). ئه‌وه‌ خوینده‌وارییه‌ی خۆشی بکات به‌چه‌که‌یک بۆ رزگارکردنی کورد و کوردستان له‌ ده‌ست هه‌ر چوار ده‌رده‌که‌ی، که بریتین له‌ (زۆرداری و هم‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خوینده‌واری).

لێرده‌دا (مه‌لا کاکه حممه) په‌نجه‌ بۆژبانی خۆی ئه‌کیشی له‌ شاری (سلیمانی) دا که ئه‌لین: «دونام لا

---

(۱) مه‌لا کاکه حممه له‌ نامه‌یه‌کیدا بۆ مامۆستا شێخ محمه‌د حاسلی که‌ یه‌کیک بووه له‌ قوتابیه‌کانی، ئاوا ده‌لێ: «... ئیتر له‌ بیرت نه‌چێ هه‌ر که‌س خزمه‌تی قه‌وم و به‌شه‌ری بێ مقابه‌له‌ی ئاره‌زووی شه‌خسی لا واجب نه‌بێ داوای به‌شه‌ری کردنی غه‌له‌ته‌؛ ئیسته‌حقاقی کابرا بۆ خزمه‌تکردن شه‌رت نییه‌، ئه‌گه‌ر فرۆتن و کرێکاریه‌، شه‌رت به‌زه‌بی پیاهاتنی خرابه‌کانه‌ و ئه‌وان موسته‌حه‌قتری خزمه‌تن». (سه‌ردانی مامۆستا شێخ محمه‌د حاسلی - سه‌رچار، دووشمه‌ ۱۶/۹/۲۰۰۲).

بووبوه زیندان... له‌و زیندانه‌ فرارم کرد، به‌ناوی فه‌قێه‌تییه‌وه بۆ ناو کوردستانی ئێران».

کاتیکیش که (مه‌لا کاکه حممه) ئه‌لێ: «بیری که‌س ناکه‌م. سه‌ر له‌ که‌س نادهم. که‌س سه‌رم لێ نادات. لای زۆترتی خلق وایه‌ هه‌یج که‌سم نییه‌. هه‌روایان دیووم!». بیری به‌لای ئه‌وه‌دا ئه‌چی که‌ پیاویتی که‌ دل‌ ره‌ق بووه، و خه‌زان و که‌س و کاری خۆی که‌ نه‌ه‌فت کردووه... که‌چی که‌ چاوێکم خشانده‌ به‌نامه‌کانیا که له‌ ناوه‌ند خۆی و کوره‌ گه‌وره‌که‌یا (مه‌لا جه‌لال) هاتوون و چوون، ئه‌وه‌ی نازگرتن و خۆشه‌وێستی و رێژگرتنیان تیا هه‌ست ئه‌کرێ. (مه‌لا کاکه حممه) چاک و چلۆنی بۆ هه‌موو ئه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی خۆی نووسیه‌وه. وینه‌ی له‌گه‌لدا گرتوون، قسه‌ی خۆشی بۆ نووسیه‌ون. دلی داونه‌ته‌وه که‌ لێی نه‌ره‌نجین له‌به‌ر لێ پرسینه‌وه‌ی و که‌مه‌ته‌رخه‌می له‌گه‌ل ئه‌واندا... داوای به‌خشینی لێ کردوون.

جاری وایش بووه هاتۆته‌وه لایان بۆ لای خویندنگا و شاگرده‌کانی بۆ لای نووسین و نووسراوه‌کانی.

سالانی وایش بووه، خه‌زانه‌که‌ی بره‌وه‌ بۆ لای خۆی، یاخود هه‌ندیکانی بره‌وه‌ بۆ لای خۆی.

(مه‌لا کاکه حممه) سه‌ن ژنی هه‌تانه‌وه. له‌ هی یه‌که‌میان دوو کور و دوو کچی بووه. له‌ هی دووه‌میان دوو کورێ بووه. له‌ هی سه‌ن مێنالی بووه. به‌لام له‌مانه‌ هه‌موویان هه‌ر کورێک و کچیکی ماوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌کانی. (مه‌لا کاکه حممه) که ژنی یه‌که‌می دهرمێ تا چه‌ند سالێکی دوور و درێژ بێ ژن ئه‌می‌نیه‌ته‌وه ئه‌ی‌نجا ژنی دووه‌می له (قه‌رده‌اغ) دا بێ ئه‌هه‌ین!

که ئه‌میه‌ش ئه‌مری ئه‌ی‌نجا ژنی براهه‌ی خۆی، خواله‌خۆشبوو (مه‌لا نوری) ماره‌ ئه‌کات، ههر له‌به‌ر ئه‌مه‌ی که پاداشی براهه‌ی و براژنه‌که‌ی بداته‌وه، که کاتی خۆی چاودیری مناله‌کانی ئه‌ویان کردبوو. ئه‌ی‌وبست چاودیری ژنه‌که‌ و هه‌ر سه‌ن کچه‌که‌ی (مه‌لا نوری) ی برای بکات.

بێجگه‌ له‌مه (مه‌لا کاکه حممه) ئه‌گه‌ر پشت ئه‌ستوور نه‌بووایه‌ به‌دایکی و خوشکی و براهانی و ئه‌و سامانه‌ی که بۆی به‌جێ هه‌شتسبوون چۆنی ئه‌توانی ئه‌و منالانه‌ی خۆی وا به‌ره‌للا بکات و لێیان نه‌پرسیته‌وه؟!.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا ئه‌و نامانجی په‌رزه‌ی (مه‌لا کاکه حممه) بۆ خۆی داناو، که (په‌روه‌ده‌کردن) و (فیرکردن) ی منالانی بێ خاوه‌نی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بوو، نه‌ک ئه‌و، هه‌ر زانا و راستی په‌رست و خواناسیکی تریش له‌ جیتی ئه‌و بوایه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وی له‌ ده‌س ئه‌هات، که بیکات بۆ خه‌زانه‌که‌ی خۆی، پیاوی وا که خۆی له‌ بیریجه‌تیه‌وه و خۆی له‌ هه‌موو خورشیتیکی نایاب و جلوه‌ریگیکی جوان و سایه‌ و پایه‌ و مایه‌یه‌ک، له‌ هه‌موو ناوبانگیکی بێ به‌ش به‌یلتیه‌وه، چۆن ئه‌ی‌ن که‌سیکی تر گله‌بی لێ بکات، له‌سه‌ر که‌م ته‌رخه‌می، بام خه‌زانیشی بێ. له‌ راستیدا (مه‌لا کاکه حممه) هه‌موو هیتز و توانا و بیرو و هۆشیکه‌ی خۆی خسته‌بووه سه‌ر خویندنگاکانی و نووسراوه‌کانی که (۳۶) سالێکیان پیتوه خه‌ریک بووبوو. له‌به‌ر ئه‌وه نه‌ ماوه‌ی بۆ ماوه‌وه، نه‌ ده‌ستیشی ئه‌په‌رژا خه‌ریکی هه‌یچی تر بێ. وه‌ک له‌مه‌وه‌دوا رووشنی ئه‌که‌مه‌وه.

له ناو دپهاتەکانی کوردستاندا میتشک و دل و دەرروونی (پەش) و (پووت) و (دەسەلاتدار) و (هەژار) و (دەولەمەند) ی نەتەوێکەمانی ڕۆشن ئەکردهوه. کەچی لەگەڵ ئەوەیشتا نەئەوێست بناسرێ، یاخود ناویانگی بۆ دەربکرێ. یاخود بۆ سایه و پایه و مایه بگهڕێ. چونکه (مەلا کاکە حەمە) نیشتمانپەرورەییەکی له خواناسییەکیهوه وەرگرتوو. هەرچیبهکی ئەکرد، بۆ خۆی ئەکرد، پاداشی له کەس نەئەوێست. له خۆی ئەوێست. که له پیناوه ئەم کردوه رەنگینانهیشدا گیروگرتییکی ئەهاته بهر و، دهرد و ئازاریکی تووش ئەبوو، رووی ئەکردهوه خوا و داوای ڕیگا پیتشاندانی لێ ئەکرد، بۆ ئەمە ی ئەو فەرمانه گهروهیهی خستبوویه سەر شانی خۆی باشتر به پیتیهوه بیات.

جاریکیان له دێبهک له دپهاتەکانی (داووده) رنجی چوار سال و سێ مانگی بهبا چووا! شاگردەکانی لیتی تهکینهوه و بلاوهیان لێ کرد!. (مەلا کاکە حەمە) له پاش سکالایهکی دوور و درێژکه بهههناسهیهکی ساردوه نووسبوویه، له ژین نامهکهیا، ئەلێ: «لەبەر ئەوەی زانرا ئەمانه نابنه ئەوهی معاشیان دەس کهوێ زهکات و سهرفترهیان بدریتێ، سهرفه له مانه وەرگرن، تێکیاندا. منیشیان له غایه کهم محروم کرد! سهرگهردانیان کردم!. پهنا به خوا...».

ئەمە له سالی ١٩٤٤دا رووی دا. کەچی (مەلا کاکە حەمە) زۆری پێ نهچوو، چوو گوندیکی تر، سهرله نوێ خوتندنایهکی تری دامهزاندوه!.

شاکارهکانی مەلا کاکە حەمە

(مەلا کاکە حەمە) بۆ شاگردەکانی ئەم نووسراوه کوردییانهی ئاماده کردوه. هه نديکي کردوه به کوردی. هه نديکيشی به کورتکراوهی و پوختهی گۆپوه و دارشتوه به کوردی. هه نديکيشیانی داناوه و داھیناوه به کوردی^(١).

١- تفسیری قورئان به کورتی هەر سی جزئهکه.

٢- منهاج له سهروتهی ئیمامی (نووی)^(*) به تهحقیقاتی پیتویستی (ابن الحجر) وه و هی تر له مهزههبی (شافعی) دا. ئەمە (٨٠٠) لاپهړه ی گه وړه یه.

٣- نحوی عربی

٤- صرفی

٥- وضع

٦- إستعاره له علمی منطقد

٧- إيساغوجی

(١) ئەمە له نووسراویکی خۆی وەرگیراوه. خۆیشم زۆریه ی ئەم نووسراوه لای کوردهکی (مەلا جهلال) دیوه. (ش. ف).

(*) نووی: نهوهی: یه حیای کوری شهرف، له ١٢٧٧ز کۆچی کردوه، له نهوای حۆران له شام له دایکبووه و مردوه، گه لێ دانراوی له حدیسا هه یه: (ریاض الصالحین، الأربعون النوویه، تهذیب واللغات...).

- ٨- شمسیه
- ٩- گلنبوی برهان
- ١٠- گلنبوی آداب
- ١١- شرحی عقائدی مهلا سه عید
- ١٢- جمع الجوامع
- ١٣- مختصر له علمی بلاغت
- ١٤- تلخیص تهذیب الکلام
- ١٥- تشریح الافلاک
- ١٦- رساله حساب^(١)
- ١٧- جغرافیای عمومی^(٢)
- ١٨- تاریخی عمومی
- ١٩- قواعدی کوردی
- ٢٠- معلوماتی مدنیه
- ٢١- خو و رهوشت
- ٢٢- ته ندروستی (صحه)
- ٢٣- علمی دین
- ٢٤- میادئی هندسه
- ٢٥- کیمیا
- ٢٦- قانونی عقوبات
- ٢٧- قانونی اصول محاکمات
- ٢٨- قانونی عشائر

(٢.١) ئەم دوو بابەتەم لەلای مامۆستا شیخ محەمەد حاسلی خەریانی دیوه، بەسویاسەوه چەند رۆژی لەلام بوو، حساب) هکه به کوردییەکی پوخت و خەتییکی جوان ڕاڤه کراوه و بابەتەکانی شیکراونه تەوه و دەیان ئموونه بیان له سهر هینراونه تەوه و حەل کراون. باسه کانی: جهزری ژماره ی ساغ، که سر، دۆزینه وهی نامه علوم به ئه ربه عه ی مۆته ناسیبه... به داخه وه دهفته رده که په رده ی لێ فه وتاوه.

(جوغرافیای عمومی) (٤٦) لاپهړه یه، کوردییەکی رهوان، باسه کانی: پیتناسه ی جوغرافیا، به شه کانی، هه ساره کان، چوار لایه که، گه رانی زهوی - رۆژی و سالی - ئوفوق، جیهانی ئه ساسی، خطی طول و عرض، مه نطیقه، مانگ و رۆژگیبان، ریاح - با -، ئاوره نگ، ته م، باران، به فر و ته رزه، گۆزانی سطحی ارض، تیاراتی بحری، استلاحاتی جوغرافی، قاره کان، ئه وروپا: سطحی، حاصلاتی ریتگیه ی، ولاته کانی، جزیره ی به ریتانیا.

۳۴- ئەلف و بیتی کوردی... ئەم ئەلف و بیتیە زۆر سەیره. زۆر ئاسانیش فێر ئەکری. خۆی دایهیتناوه. لەسەر بنچینە (دە) ژمارە، کە لە (یەک) هە دەست پێ ئەکات هەتا (دە) لەگەڵ (سەر) و (بۆر) و (ژێر) و (زەنە) دا. (مەلا کاکە حەمە)، (۳۸) پیتی بۆ فێربوونی (ئەلف و بیتی زمانی کوردی) داناوه، کە لە مانە (۲۸) پیتیان لە زمانی کوردی و عەرەبیدا وەک یەکن. (۱۰) پیتیشیان تاییهتین بۆ زمانی کوردی. (ئەلف و بیتی) یەکە لە راستهوه بۆ چهپ ئەنووسری. ئەویش پیتە بزۆنەرەکانی (ه) و (و) و (ی) خۆی بەکار ئەهێتی، لە جیاتنی (سەر) و (بۆر) و (ژێر) ی عەرەبی.

***

ئەمانە و هەرەک لە یادنامە یەکی تری خۆیدا دەر ئەکەوێ چەند نووسراویکی تریشی بە کوردی داناوه، وەک: (ئەلفبای فەرەنسزی) (لغتی فەرەنسزی)، (نصیحتی زمانی کوردی)، (تاریخ کورد)، (ریاضتی بدنیە، وازی، یاری)، (گۆرانی)، (فیریا)، (مبادتی طبیعت)، (تاریخی طبیعی)، (جغرافیای عیراق)، کە ئەمانە ییشی بەوانە (درس) بە شاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه، بەم پیتیە نووسراوهکانی (مەلا کاکە حەمە) خۆیان ئەدەن لە (۴۴) نووسراو.

***

ئەمانە بەشی زۆریان کە بریتیە لە (۳۰) سی نووسراو، لای کورپەکانی (مەلا جەلالی کورپ مەلا کاکە حەمە) پارێزاون^(۱). وەک خۆی ئەلێ: «بێجگە لەوانە نووسراوانی تریش هەن». بەلام هەتا ئێستا بۆ ئێمە دەر ئەکەوتوون.

خوێندنگایەکی تاقانە

هەرەکو لەوه پیتیش گۆتمان: سنووری خەباتکردنی (مەلا کاکە حەمە) هەر لە نزیک (باقووبەرە) بوو ئەکشا بەناو کوردستانی عیراق و ئێراندا تا ئەگە یشتە نزیک شاری (سەقز). ئەمانە ناوی چەند گوندێکن لەو گوندانە ی کە (مەلا کاکە حەمە) خوێندنگا تاقانەکانی خۆی تیا کردوونەتووه و لە ناویشیاندا مثالانی کوردی فێری خوێندەواری و ڕەوشت و خووی بلێند کردووه:

(گرېچنە، فقی مصطفی، مەلا هۆمەر، کۆییەک، مەسوهی، خان إبراهیم خانچی، دار بەروو، قەرەداغ، قزراوات، چهوری، دوراجی، نەپەسی، غەرە، سیامنصور، چیا رەزا، باقووبەرە) لە یادنامە یەکی کە لە ناو

(۱) خوالبۆخۆشیبو (مەلا جەلال کورپ مەلا کاکە حەمە) سێ کورپ هەیه: کاک نەوزاد و کاک بەختیار و کاک شاسوار. (ش. ف.).

نووسراوهکانیا دۆزیمیەوه و بریتی بوو لە چوار لاپەرە، (مەلا کاکە حەمە)، لە بابەت خوێندنگایەکیەوه کە لە ناو هۆزی (داوودە) دا لە سالی (۱۹۴۰) دا کردویتیەوه بەم جۆرە هەست و بیروباوەری خۆی دەرپرپوه:

«لە (۱/۸/۱۹۴۰) هە تا (۱/۱۱/۱۹۴۴) یە عینی چوار سال و سێ مانگ لە (داوودە) دەر سەکانی خوارهووم بە (۲۴) قوتابی گوت، کە کورپ ئاغا و مسکین بوون، لە هی ئەم ئاوابیسانە: (دوراجی، چهوری، غەرە، قەلا، پەلکانە، قورپ چای، زنانه، قەلخانو، هۆمەر صوفی، ئاوابی لفتی ئاغا). بە خۆراییی دەرسم ئەگوتەوه. خدمتم ئەکرد. چونکە هیچ قومیتی نەزان بەهیچ نابێ، نە بۆ دین، نە بۆ دنیا. غایەم ئەوه بوو کە ئەمانە لە زانیی دینی و مەدەنی بەقەد تاقەت و توانا شتێ وەرگرن. ئەوسا بەروچ خەریکی مکافحە ی نەزانی قەومە کە بن. بێنە بناغە بۆ ئەوهی طاقمیکی گەرە بێنە زانیار. تا بەزانیانەوه، بەصنعت و زراعت و کاسی، ژیانیتی بەشەرییان دەسکەوێ».

ئینجا (مەلا کاکە حەمە) لە پێرەویی خوێندنگا ئەفلاتوونییەکی خۆی ئەدوێ. ئەلێ: «منهجی درس وایوو:

۱- هیچ وهختی تیکهلی غەیری خۆیان نەبن.

۲- خەو، خواردن، استراحت، پاکى، عبادت، دەرسیان دا ئا لە ژێر مرقە بە یەکی فنیابن.

۳- بەش کردنی شەو و ڕۆژیان بەسێ بەشی وەک یەک بێ؛ یەکەم بۆ خەو. دووم بۆ خوێندن. سێیەم بۆ رەحەتی و عیبادهت و خواردن و وازی و یاری.

۴- غایەیان تەنھا دەسکەوتنی زانی بێ، کە بتوانن مکافحە ی نەزانیی قەوم بکەن و هیچی تر.

۵- شەو و ڕۆژ پینچ نوێژە فەرزه کە بەجەماعەت بکەن. کە بەنۆیە بانگ بەدن. ئیمامەتی بکەن.

۶- لە رەحەتیا حورین. نەوعە رابواردنیتیکی وا خۆشیان بێ کە فکری هیچی تر ئەکەنەوه.

۷- لە زراعتدا، لە شتی تریشدا، بەقەد توانا ئەوی ئەبخوینن بیشیکەن.

۸- هەموو ڕۆژی بەقەد توانا ریازی بەدەنییان بێ.

۹- لباسیان هەموو یەک نەوع بێ.

۱۰- لایان وای و وابن کە لە یەک باوک و دایکن.

۱۱- بەنۆیە دا ئا خوتبە ی مەعقول بخوینن بەسەر بەستی.

۱۲- هەموو ڕۆژی ئیمتیحان بێ.

۱۳- وەخت و مقدار و نەوعی خواردن و خواردنەوه و خەویان مەعلوم بێ.

۱۴- هەموو وەختی مقدارئ پیت بەیانی لەخەو هەلسن.

۱۵- لەشەویشدا دەرسیان بێ.

۱۶- زۆر بەدقەت لە تۆز و پیسی خۆیان بپارێزن».

***

ئینجا (مەلا کاکە حەمە) ئەلێ:

«بەم نەوعە (۵۱) مانگ سەعی کرا. بەقەد توانا خەریکی سەرکەوتن و پیتشکەوتن بوون».

شاگردەکان ئەم وانایانەیان^(١) ئەخویند

پاشان (مه‌لا کاکه حه‌مه) ناوی ئەو وانایانە ئەنوسێ کە لەو خۆپێندن‌گایه‌دا به‌شاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه. به‌م جۆره‌یه‌ کە له‌ خواره‌وه نووسراون:

- ١- ئەلفبا هه‌موو نه‌وعه‌کانی.
- ٢- نووسین؛ کوردی، عه‌ره‌بی، تورکی، فارسی، فه‌ره‌نسزی.
- ٣- حساب به‌کوردی.
- ٤- قورئان
- ٥- جغرافیای عێراق به‌کوردی.
- ٦- جغرافیای عه‌مومی به‌عه‌ره‌بی.
- ٧- جغرافیای عه‌مومی به‌کوردی.
- ٨- تارێخی عه‌مومی به‌کوردی.
- ٩- تارێخی کورد به‌کوردی.
- ١٠- تارێخی ئیسلام به‌تورکی.
- ١١- تارێخی عه‌ره‌ب به‌عه‌ره‌بی.
- ١٢- مێژووی طبیعه‌ت به‌کوردی.
- ١٣- تارێخی طبیعه‌ت به‌کوردی.
- ١٤- هه‌نده‌سه طبیعی به‌کوردی.
- ١٥- ئاشیا طبیعی به‌کوردی.
- ١٦- ئاشیا طبیعی به‌عه‌ره‌بی.
- ١٧- علمی کیمیا به‌کوردی.
- ١٨- علمی فیزیاء به‌کوردی.
- ١٩- علمی صه‌ح به‌کوردی.
- ٢٠- قانونی عقوباتی بغدادی به‌کوردی.
- ٢١- قانونی اصولی محاکمات به‌کوردی.
- ٢٢- معلوماتی مدنی به‌کوردی.
- ٢٣- علمی اخلاق به‌کوردی.
- ٢٤- ئەلفبای فه‌ره‌نسزی به‌کوردی.
- ٢٥- ئەلفبای خصوصیی تازه‌ی خۆمان (هی کوردی).

(١) راستتر: ئەم وانانەیان...

- ٢٦- علمی هیت و نجوم به‌کوردی.
- ٢٧- نشید (گۆرانی) به‌کوردی.
- ٢٨- ریاضتی بدنی، وازی، یاری به‌کوردی.
- ٢٩- علمی طلاق و نکاح به‌کوردی.
- ٣٠- باسی طلاق و نکاح به‌کوردی.
- ٣١- نحوی عه‌ری به‌کوردی.
- ٣٢- صرفی عه‌ری به‌کوردی.
- ٣٣- قواعدی کوردی به‌کوردی.
- ٣٤- لغتی عه‌ری به‌کوردی.
- ٣٥- لغتی فه‌ره‌نسزی به‌کوردی.
- ٣٦- علمی فرائض، به‌شکردنی ماله‌ مردوو، به‌کوردی.
- ٣٧- علمی منطق به‌کوردی.
- ٣٨- علمی عقائد به‌کوردی.
- ٣٩- علمی مباحثه‌ به‌کوردی.
- ٤٠- علمی بیان و استعاره به‌کوردی.
- ٤١- علمی وفق به‌کوردی.
- ٤٢- نصیحتی زمانی کوردی به‌کوردی.
- ٤٣- تفسیری قرآن به‌کوردی.

نمونه‌یه‌ک له ئەلفبایه‌ی مه‌لا کاکه حه‌مه

پاش ئەوه (مه‌لا کاکه حه‌مه) بۆ نمونه‌ چهند دێرێکی به‌ (ئه‌لفا) که‌ی خۆی نووسیبوه، بۆ مه‌شق، که‌ به‌شاگردەکانی خۆی بکات. ئەمه‌ چهند دێرێکیته‌:

» رێکی	بۆ	په‌چی	نه‌	کین
٧٧٢	٩٤	٩٦٤٧٣	٧٧	٧٧٧١
به‌	ده‌سه‌	کی به‌کان	که‌	له‌
٧٤	٧٤٧٤	٧٧٧٧٧٧٧٧	٧١	٧٦
هه‌د	نه‌وه‌ دی	قه‌ومه‌ که‌ مان		
٢٧٣	٧٤٧٧٧٧	٧٧٧٧٧٧٧٧٧٧٧٧		

هەر سی و ههشت پیتته‌که‌ی (ئەلف و بێ) یه‌که‌ی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) یش ئاوها‌یه:

آ	ب	ت	ث	ج	ح	د
ا	ب	ت	ث	ج	ح	د
ز	ر	ز	س	ص	ض	ط
ز	ر	ز	س	ص	ض	ط
ظ	ع	غ	ف	ق	ك	ل
ظ	ع	غ	ف	ق	ك	ل
ن	و	ه	ی	ب	پ	ف
ن	و	ه	ی	ب	پ	ف
ك	ل	و	ی	ز	ر	ن
ك	ل	و	ی	ز	ر	ن

به‌پیتی ئەم جۆره (ئەلف و بێ) یه، ناوی خۆی وها نووسیبوه:

[مه‌لا کاکه‌ حه‌مه]
 ٧٦٧٦ ٧٦٦٧ ٧٦٧٦

کۆچی دوا‌یی

(مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، ئەو ئەستێره‌گه‌شه‌ی که‌ نزیکه‌ی سی و شه‌ش سالی خشت له‌ به‌شێکی گه‌وره‌ی خاکی کوردستاندا پڕشنگی زانست و هونه‌ر و خواناسی و نیشتمانپه‌روه‌ری بلاو کرده‌وه، له‌ به‌ر نه‌خۆشی له‌ گوندی (باقوبه‌ره)^(١) وه‌ که‌ له‌ لادی (هۆرتین و شیخان) دایه، هینایانه‌وه (سلیمانی). له‌ رۆژی ١٠/٥/١٩٦٦دا له‌ (سلیمانی)، له‌ تاو نازاری نه‌خۆشیه‌که‌ی گیانی پاکی به‌خاک سپارد. به‌مردنه‌که‌ی ئەو کسیه‌ له‌ جهرگی هه‌موو کوردیکی نیشتمانپه‌روه‌ر و دلسۆزه‌وه هات، به‌تایبه‌تی له‌ هی شاگرده‌کانیه‌وه که‌ هه‌تا ئەمێن ئه‌ویان له‌ بېر ناچێته‌وه. نه‌ته‌وه‌ بۆی که‌ وته‌ شینه‌وه و، له‌ په‌ری رێژدا به‌ پیتی کرد بۆ لای خوای خۆی. له‌ سه‌ر خواستی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، خۆی، هه‌رچی که‌ له‌ په‌ل و نووسراویکی لێ به‌جێ ما‌بوو - بێجگه‌ له‌ نووسراوه‌ کوردیه‌کانی- هه‌موو به‌ره‌و رووی مزگه‌وته‌ی (باقوبه‌ره) کرا‌یه‌وه. تا شاگرده‌کانی ئه‌ویی که‌ لکیان لێ ببین.

(مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) هه‌تا ما، وه‌ک راستی په‌رست و خواناس و زانا و نیشتمانپه‌روه‌رێک ژیا. دَل و

(١) باقوبه‌ره: گوندێکه‌ له‌ ناحیه‌ی مه‌یدان.

زمان و ده‌ستی یه‌ک بوو. به‌شێوه‌ی ژبانی و به‌نووسراوه‌ نایابه‌کانی و، به‌خوێندن‌گا ئه‌فلاتونیه‌یه‌کانی، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی بلێد کرده‌وه.

ئێستا زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی که‌ بریتین له‌ سی نووسراو، چوونه‌ته‌ گه‌نجینه‌ی وێژه و زانست و هونه‌ری کوردیه‌یه‌وه. له‌ خانووی خوالێخۆشبوو (مه‌لا جه‌لال) ی کورپا پارێزراوه، لای خێزانه‌که‌ی (*).

جا هه‌یوادارم که‌ خوا ئه‌و رۆژه‌مان پێشان بدات، که‌ ئه‌و نووسراوانه‌ له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه، به‌ چاپ کراوی ببینن هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریکیشی بۆ دروست بکری و دا‌به‌زرێنری، له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زێن)دا.

خۆشی له‌ گیانی پاکی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، که‌وا به‌سه‌ریه‌ری و رووسووریه‌وه گه‌له‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت و، چو بۆ لای خوای خۆی.

هه‌روه‌ها خۆشی له‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورد) یش که‌ پیاوی وا گه‌وره‌ی تیا هه‌له‌که‌وتوو، که‌ سه‌ری بلێد کردۆته‌وه. (**)

(*) (مه‌لا جه‌لال) که‌ چووه‌وه لای خوای خۆی، ژنه‌که‌ی و کچیک و سێ کورپا هه‌بوو. ناوی کورپه‌کانیمان له‌مه‌وپێش نووسیبوه. کچه‌که‌یشی ناوی (بێ گه‌رد). (ش. ف).

(**) به‌شی زۆری ئەم نووسراوه‌م له‌ ١٦/١١/١٩٧٠دا به‌ناوی (یه‌کی‌تیی نووسه‌رانی کورد) هه‌وه، (لقی سلیمانی) له‌ سه‌ر (ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک) خوێندنه‌وه. (ش. ف)

زێوه

(چیرۆکی ژبانی وێژهوان و بویتژ و نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌ره‌ به‌ناوبانگی کوردستان)

مامۆستا زێوه‌ر پێشان ئەدات

پێشه‌کی

پیاو که ته‌ماشای مێژووی ژبانی کورده‌واری ئەکات، زوو به‌زوو بۆی دەرئێکه‌وت: که‌ ئەوانه‌ی زانای به‌کار و وێژه‌وانی لێهاتوو بوون، هه‌مووده‌م له‌ ئازار و هاواردا بوون، له‌ ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌دا بوون. له‌ گیروگرفتا بوون. (نه‌ته‌وه) یان که‌مه‌ته‌رخه‌می نواندوو به‌رامبه‌ریان، یاخود به‌ره‌نگاری کردوون. له‌م کاره‌ ناهه‌مواره‌یشه‌وه‌ ئەوه‌ په‌یدا‌بووه‌ که‌ به‌شێکی زۆر له‌و زانا و وێژه‌وان و رۆشنبیرانه‌ی شیمان کۆزراون و له‌ناوچوون، یاخود ته‌فروتوونا بوون بۆ خاکه‌ بێگانه‌کان! هه‌ر که‌سه‌یکشیشیان ماوه‌ته‌وه‌، چرای هه‌یوای کۆژاوه‌ته‌وه‌ و، ده‌سته‌وه‌ئێژێتی دانیشتوو و، وازی له‌ هه‌موو جوژه‌ خه‌باتیکی نیشتمانی هه‌یناوه‌!

سه‌یر ئەوه‌یه‌ ئەو زانا و وێژه‌وانه‌مان که‌ گه‌یشتوونه‌ته‌ خاکه‌ بێگانه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌ی ئێمه‌، نه‌رخیان دراوه‌تی و پێزیان لێ گیراوه‌ و، باهه‌خیان پێ دراوه‌، تا گه‌یشتوونه‌ته‌ راده‌یه‌کی وه‌ها کورد و کوردستانه‌که‌ی خۆیان له‌بیر چۆته‌وه‌ و خۆیان له‌ پێتێناو پێشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنی ئەو خاکه‌ بێگانانه‌دا به‌خت کردوووه‌!...

که‌واته‌ له‌ باری ناهه‌مواری ئێمه‌ و به‌دکرداریمان‌ه‌وه‌ بووه‌، که‌ هه‌رچی زانا و وێژه‌وان و رۆشنبیرتیکمان هه‌بووه‌، یان له‌ناوچوون یان سارد بوونه‌ته‌وه‌ له‌ خه‌بات، یاخود بوون به‌پیاوی بێگانه‌ و به‌وان که‌لکیان به‌خشیوه‌!... که‌ ئەمه‌یش، داخه‌که‌م، ئەوه‌په‌ری باری نابوتیبیه‌ له‌ پێشکه‌وتن و شارستانیتیدا؛ که‌ له‌سه‌ر گه‌له‌که‌مان تۆمار کراوه‌!... جا له‌به‌ر ئەمه‌ بوو که‌ تاریکییه‌کی شه‌وه‌زه‌نگ، ئاودامان کوردستانی داگیر کرد بوو، تا ئەم چهرخه‌ بیسته‌مه‌ش کورده‌واریه‌که‌، خۆی به‌ده‌ست خۆیه‌وه‌ ئه‌بنالاند. که‌ ئەتوانم بلێم تا ئێسته‌که‌یشه‌، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، ئەم باره‌ ناهه‌مواره‌ له‌ زۆریه‌ی شوێنه‌کانی کوردستاندا فه‌رمانه‌په‌راوه‌!

له‌مه‌یشه‌وه‌ ئەمه‌ په‌یدا بوو بوو، که‌ هه‌مووده‌م –مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من- کاروباری گشتی ئەکه‌وته‌ ده‌ست پیاوی بێ کاره‌ و ناهه‌مواره‌وه‌!... نه‌ته‌وه‌که‌ بێشمان تا ئەهات نوقمی زۆرداری و هه‌ژاری و ده‌رده‌داری و نه‌خۆنده‌واری ئەبوو!...

ئێوه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌م چهرخه‌دا، جوژه‌ که‌سانیک په‌یدا بوون به‌رگه‌یان گرت و خۆیان راگرت له‌به‌ر کرداری چه‌وتی چه‌رخه‌ که‌چه‌فتاردا، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان به‌جێ نه‌هه‌شت کۆلیان نه‌دا و، وره‌یان به‌رنه‌دا... هه‌زار زۆروسته‌م و ناخۆشییان هاته‌ به‌رده‌م. به‌لام له‌ خه‌باتی گشتی نه‌که‌وتن. ئەوانه‌ زانا و وێژه‌وانی ته‌واو، خواناسی ته‌واو، نیشتمانپه‌روه‌ری ته‌واو بوون... که‌ پێسته‌ چیرۆکی ژبانیمان به‌سه‌ر که‌فی زێر بنووسرتێته‌وه‌...

یه‌کێک له‌و جوژه‌ که‌سانه‌ (مامۆستا زێوه‌ر) بوو.

***

(مامۆستا زێوه‌ر) له‌ سالی ١٨٧٥، له‌ سلیمانیدا، له‌ دایک بووه‌. له‌ سالی ١٩٤٨، له‌ سلیمانیدا، گیانی پاکي به‌خاک سپاردوووه‌، له‌ شاره‌کانی کوردستاندا خۆپێدنی ته‌واو کردوووه‌ و بووه‌ به‌مه‌لايه‌کی ته‌واو، چوار سالیکیش له‌ ئەسته‌موولدا گیرساوه‌ته‌وه‌. به‌هۆی ئەو گه‌شتانه‌یه‌وه‌ که‌ بۆ خۆپێدنی کردوویتی، تێکه‌ڵ به‌وێژه‌وانان و کاربه‌ده‌ستان بووه‌ و شارستانیتیی ئەو ناوچانه‌یشی چێشته‌وه‌. له‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و تورکی و فارسیدا ته‌واو شاره‌زا بووه‌. له‌ کاروباری زنگکاری کوردستان و جیهانی‌شدا ئاشنايه‌تیه‌کی ته‌واوی په‌یدا کردوووه‌. بووه‌ به‌بویتژ و بووه‌ به‌نووسه‌ر و بووه‌ به‌نیشتمانپه‌روه‌ریکی کارگوزار و به‌نرخ. بێجگه‌ له‌ هۆنراوه‌ پر و اتا و به‌هێزه‌کانی که‌ کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یان لێ پێکهاتوو، نووسراوی نایابی تریشی پێشکه‌شی گه‌نجینه‌ی زانست و هونه‌ر و وێژه‌ی کوردی کردوووه‌.

(زێوه‌ر) مامۆستایه‌تی کرد بوو به‌پیشه‌ بۆ خۆی. نزیکه‌ی ٣٠ سی سالی خشت منالانی خاکه‌که‌ی خۆی پێگه‌یاندا له‌ خۆپێدنگاکی کوردستاندا... بۆ وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یش و رۆشنکردنه‌وه‌ی بیڕیشیان تێکۆشا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆپێدنه‌واری و ریزگاری کرد. چوو به‌گێژ زۆرداران و به‌دکرداراندا... له‌ ژبانی خۆشیا بووه‌ نموونه‌یه‌کی خواناسیی و نیشتمانپه‌روه‌ری و کردووه‌ و په‌وشتی بلند و رۆشنییری.

(زێوه‌ر) ژبانیکه‌ی کوله‌مه‌رگی ژبا. ژبان بۆ ئەو سه‌خت بوو. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشا سه‌ر به‌رزانه‌ ژبا. سه‌ری بۆ هه‌یج که‌سیک و بۆ هه‌یج گیروگرفتییک دانه‌نه‌واندا. که‌مه‌ته‌رخه‌می نه‌ته‌وه‌ دلێ سارد نه‌کردووه‌. تا مايش له‌ خه‌باتی خۆی وازی نه‌هه‌ینا.

پیاویکی وه‌ک مامۆستا (زێوه‌ر)، شایسته‌ی ئەوه‌یه‌، که‌ له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه‌، نووسراوه‌ ده‌سنووسه‌کانی بۆ له‌ چاپ بدری. په‌یکه‌ریکی نایابیشی له‌ گه‌ره‌که‌کی خۆیدا، (کانیسان)، بۆ دايمه‌زینیری. تا ئەو ریز و خۆشه‌ویسته‌یه‌ شایسته‌یه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می ژبانیا لێ بێ به‌ش بوو بوو، له‌پاش مردنی تۆله‌ی بۆ بکرتێته‌وه‌ و گیانی پێ شاد بکری...!

ئێمه‌نده‌ و چیرۆکی ژبانی ئەم بویتژ و وێژه‌وان و نیشتمانپه‌روه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، له‌ لاپه‌ره‌کانی دوااییدا پێشکه‌شی خۆپێدنه‌واره‌ به‌رێزه‌کانه‌مان ئه‌که‌م. هیوادارم به‌دلیان بێ و که‌لکیشی لێ وه‌ریگرن. (*).

سلیمانی: ١٩٧٢

شاکر فتاح

(*): به‌شی زۆری ئەم نووسراوه‌م، له‌ رۆژی ٨/١١/١٩٧٠، له‌ ته‌له‌فیزیونی که‌رکوکدا خۆپێدنه‌وه‌. (ش. ف.).

(زیتوهر)، هەر وهک پیاویکی بویتز و هونهرمه‌ند بوو، ژیانه‌که‌یشی هونه‌رمه‌ندانه بوو. له‌پیناوه سه‌رکه‌وتنی بیروباوه‌ه‌کانی خۆیدا، تالیی هه‌ژاری و ئاواره‌یی و په‌و و سه‌رگه‌ردانی زۆر چیشته. به‌لام نه‌ سه‌ری دانه‌واند بۆ زۆردار و، نه‌ کۆلی دا بۆ چه‌رخه‌که‌چه‌فتار... تا ما وازی له‌ خواناسی خۆی نه‌هیتنا. نه‌ قوماری هه‌بوو، نه‌ خومار. نه‌ داوین پیسی و نه‌ دزی و درۆزی و دوورویی. نه‌ بۆ کلاوه‌ه‌ولی دا و، نه‌ بۆ دراو. نه‌ خۆی له‌ ده‌سه‌لاتداران هه‌لسوو، نه‌ خۆیشی له‌ داگیرکه‌ران برده‌ پششه‌وه. ئەمه‌ راسته‌ ده‌ستکورت بوو. به‌لام پیاویکی دل‌کراوه‌ و په‌ند بوو. پیاویکی هۆشمه‌ند و سه‌ربلند بوو، وریا و چالاک و کرده‌وه‌ په‌سه‌ند بوو. هه‌میشه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ به‌هار گه‌ش و روو خۆش بوو. سه‌ر و زمانی شیرین و دلی به‌جۆش بوو. دل‌ته‌ر بوو. چه‌زی له‌ پیکه‌نین و سه‌یران و گه‌شتوگوزار نه‌کرد. سوارچاک بوو. له‌ جلوه‌رگا ساکار بوو. چه‌زی له‌ خواره‌مه‌نی و جگه‌ره‌ و چایی نه‌کرد، له‌ یاری دامه‌ و شه‌تره‌نجیسا شاره‌زا بوو.

جوانی سروشت و جوانی کچه‌ کورد

(زیتوهر)، هه‌روه‌ک کوژراوی جوانی سروشتی کوردستان بوو، کوژراوی جوانی کبیژه‌ کوردیش بوو. به‌لام دل‌داریه‌که‌ی (زیتوهر) پاک بوو، بێ گه‌رد بوو. دوور بوو له‌ داوین پیسییه‌وه. جارێکیان گرفتاری ته‌قینی یاریکی وای بوو، که‌ هه‌رچی رۆشنییری و زمان پاراوی و ورده‌کاری وێژه‌وانانه‌ی خۆی هه‌به‌ له‌ چامه‌یه‌که‌دا بۆ به‌کار هیتنا. چامه‌که‌ی ناو نا (تکاندی ئابرووی چه‌مه‌ن). وا دیاره‌ (زیتوهر) له‌ کاتیکا ئەم چامه‌یه‌ی نووسیوه‌، که‌ له‌ هه‌رته‌ی هه‌رزه‌کاریدا بووه‌. چامه‌که‌ ئەمه‌نده‌ په‌ له‌ ساز و ئاواز، پیاو که‌ ئەبختیته‌وه‌، هه‌ست و هۆشی پیتی دیتته‌ جۆش. ئەمه‌ چامه‌که‌یه‌:

تکاندی ئابرووی چه‌مه‌نه‌ن به‌رووی ئابداره‌وه
شکاندی نرخی نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفی موشکه‌باره‌وه
چه‌مه‌ له‌ مه‌ی، له‌ نه‌ی، له‌ جام. ئەگه‌ر به‌له‌نجه‌ بیه‌ته‌ لام
به‌رووی ئابداره‌وه‌، به‌چاوی پر خوماره‌وه
عه‌ره‌ق نییه‌ له‌ عاله‌ما، که‌ لابه‌رێ له‌ دل‌ غه‌ما
جگه‌ له‌ قطره‌ ئاره‌قی له‌ رووت که‌ دیتته‌ خواره‌وه
نیشانی من جمالی تو، به‌راتی من وصالی تو
خه‌پالی من له‌ خالی تو، به‌عیشوه‌ لیم مه‌شاره‌وه
عزیزه‌که‌ی حبیبی من، نیگاره‌که‌ی طبیبی من
با شه‌ق به‌رێ په‌قیبی من، وه‌ره‌ به‌سه‌د و قساره‌وه
فیدای خد و قدی^(۱) تو چه‌مه‌ن به‌فه‌وجی گۆلیه‌وه
به‌بلبل و به‌چلیه‌وه‌، به‌قومری و هۆزاره‌وه
فه‌ره‌نگ روو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سیاق و رووس خوو
ئه‌ناسرێ که‌ کورده‌ زوو، به‌پیتچی لار و خواره‌وه

(۱) خد و قد: خه‌دد و قه‌دد.

فدای زولفی عنبری، هه‌موو ولاتی گۆل عومه‌ر به‌عه‌رد و به‌رد و داره‌وه‌، به‌ئای سه‌هرچناره‌وه‌ ئەمن گه‌یاندمه‌ (انوری)، فونوی شعر و شاعری ته‌تۆش گه‌یاندته‌ (سامری)، به‌چاوی سه‌رکاره‌وه‌

زیتوهر و نیشته‌انپه‌روه‌ری

که‌چی که‌ (زیتوهر) ته‌مه‌نی ئەگاته‌ نزیکه‌ی چل سالی گرفتاری ته‌قینی کورد و کوردستان ته‌بێ. سه‌یر که‌ له‌م هۆنراوه‌یه‌یدا چۆن له‌ ده‌ست چه‌رخه‌که‌چه‌فتاری سه‌رده‌می (تورک) دا ئەنالیتنی و بیزاری خۆیشی ده‌رته‌بۆ به‌رامبه‌ر فه‌رمانپه‌روایی و کۆمه‌لایه‌تی ته‌وده‌مه‌:

ئەم وه‌خته‌ که‌ پر فتنه‌ و ری به‌ستنه‌ ئیستا
خۆشی که‌ ببێ مرده‌، یا نووستنه‌ ئیستا
دوو یاری وه‌فادار و به‌بێ غش نییه‌ هه‌رگیز
هه‌رچی که‌ ته‌ماشای ئەکه‌م دوژمنه‌ ئیستا
ئاشووب و به‌لا و فتنه‌ وه‌کو ته‌رزه‌ ته‌باری
هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه‌ ئیستا!

زیتوهر دژی زۆردار بوو

ئنجبا بام گوێ له‌ مامۆستا زیتوهر بگه‌ین که‌ چی به‌زۆرداره‌کانی سه‌رده‌می خۆی ئەکات:

ظاهر فقیر و سالم، به‌ره‌نگ و به‌رگ عالم
أما له‌ناو ده‌رووندا، ماریکی زه‌رداری!
چۆن پیت بلیم موسولمان، یا فه‌ردی نوعی انسان؟!...
دووری له‌ خیر و إحسان، مه‌ستی مه‌ی و قوماری!
ئه‌ی تاجرانی صادق، وه‌ی کاسبانی لایق
په‌حمی له‌گه‌ل خلاتق، ده‌ به‌دوازه‌ تجاری؟!...
هه‌ر مشته‌ری که‌ دیتته‌ به‌رده‌م دوکانی ئیوه
صابون مه‌ده‌ن له‌ژیر پیتی، نه‌شته‌ر له‌ شاده‌ماری!

کورده‌واریه‌که‌مان سه‌رزه‌نشته‌ ئەکات

ئنجبا سه‌یر که‌ن (مامۆستا زیتوهر) چۆن وه‌رس بووه‌ له‌ ده‌ست کورده‌واری و، چۆنیش سه‌رزه‌نشتمان ئەکات له‌سه‌ر خراپیمان و، چۆنیش هاتمان ئەدات بۆ خۆتنده‌واری:

(اقوامی زه‌مین صاحبی ئالتوون و قصورن
ئەم کورده‌ له‌به‌ر زۆری قصور مالکی توونن

سهر رای نهوه دوژمن بهیهکن جمله عشیرت
حقیانه نه‌لین کورد هه‌موو محکومی جنون!
(نهم حاله دوام‌یکه طبیعی هه‌به بو کورد
تا غافل و بی به‌هره له علم و له فنون!)^(۱)

هانمان نه‌داته سهر زانست و کرده‌وهی بلند و پیشه‌سازی

ئنجما ماموستا زیوه‌ر، روومان تی نه‌کا و نامۆژگاریمان نه‌کات بو خو پیگه‌یاندن له‌سهر بنچینه‌یه‌کی
زانست و هونه‌ر و پیشه‌سازی و ره‌وشت و کرده‌وهی بلند نه‌تی:

معارفه که بلندی نه‌دا به‌قومی هه‌ژار
جهالته که ده‌کا محوی سلسله‌ی تاتار
فنون و علمه که‌وا بوته باعشی اقبال
جهالت و حسده بوته منشای ایدار
برادران و رفیقانی خوژم مه‌بن غافل
له تهریبه و نه‌دهب و علم و صنعتیکی به‌کار

زیوه‌ر ده‌روونمان زیندوو نه‌کانه‌وه

ئنجما زیوه‌ر روو نه‌کاته ده‌وله‌مه‌ند و پیاوه گه‌وره‌کامان، ده‌روونمان زیندوو نه‌کاته‌وه بو که‌لکی
کورد‌ه‌واری نه‌تی:

وطن و وطن وه‌کو کوو کووی کۆتره باریکه
بی‌یته ویردی زبان و دلت به‌لیل و نه‌هار
به‌مال و ده‌وله‌تی دنیا مه‌نازه نه‌ی (حاجی)
بنای مکتب و پردی حسابه روژی شومار
حیاتی ئیمه حواله‌ی سخای اشرافه
که گه‌وره لطفی نه‌بی قور به‌سهر سفیل و صفار!

هونه‌رمه‌ندی زیوه‌ر

چاو! له هونه‌رمه‌ندی و تیگه‌یشتوویی ماموستا زیوه‌ر. ههر بو نه‌مه‌ی که‌لکی زانست و هونه‌ر و
پیشه‌سازیمان تیگه‌یه‌نی، له ج شیشه‌یه‌کی جوان و په‌نگین و سه‌رسو‌هینه‌ردا له فرۆکه نه‌دوی:

(دیوێکه گیبانی تیا نیسه نه‌کشی به‌چه‌شنی مار
بی ده‌ست و قاچ و خوینه به‌بی گوشت و بی ده‌مار

(۱) نهم هه‌لبه‌سته له دیوانه‌که‌یدا - به‌شی به‌که‌م - به‌ناوی - نهم کورده! - وه‌یه؛ پروانه (سوژی نیشتمان
چاپخانه‌ی معارف ۱۹۵۸ به‌غدا. ل ۱۰۶.

(ناوجه‌رگی پر له ناگره هه‌رده‌م که دیتسه نیش
خۆراکی ناوه بی ده‌م و دان و سمیل و ریش
هه‌رچه‌نده بی په‌ره که له‌گه‌ل که‌وته ئاسمان
چه‌ند روژه ریگه زوو ده‌برئ ناگه‌ری و چان
نالین و گرمه گرمیه له هه‌ستان و روینا
هه‌ور و بروسکه‌یه‌که به‌سهر گیانی دوژمنا
نهم دیوه گه‌وره‌یه به‌چکه‌ی زانینه نه‌ی هه‌ژار
زانینه دیو له ئاسن نه‌کا باله‌که‌ی له دار
زانینه گیان نه‌خاته له‌شی دار و به‌رده‌وه
زانینه زیو و زیو که‌سه ده‌رتنی له هه‌رده‌وه
زانینه شاخی گه‌وره وه‌کو لوکه شپ نه‌کا
زانینه جه‌رگی شه‌و که له رووناکی پر نه‌کا
ده‌ریا که بوو به‌ریگه‌ی روژ و شه‌وی هه‌موو
زانین نه‌بی که هیزی نه‌وه‌ی بی مه‌گه‌ر چ بوو؟
زانسته‌یییه چرایه وه‌کو زیو باخه‌له
گیانی ولاته بو سهر و گوپی دوشمنی په‌له!...)

لیبه‌دا بو به‌که‌م جار ماموستا زیوه‌ر نه‌بینین هه‌ول نه‌دات که به (کوردی په‌تی) بنوسی، که‌چی له به‌شی
زۆری هۆنراوه و په‌خشانه‌کانیا له‌م رووه‌وه که‌مه‌تره‌می نوواندوو. که نه‌گه‌ر وای نه‌کردایه، وانا وشه‌ی
په‌قوته‌قی بیگانه‌ی زۆر به‌کار نه‌هینایه هۆنراوه و په‌خشانه‌کانی ناسکتر و پر ئاوازتر و خوشت‌تر
ده‌رئه‌چوون. له‌گه‌ل نه‌مه‌یشا قوولنی واتای نووسینه‌کانی و هیز و هه‌رته‌ی دارشتنیان نه‌و خه‌وشه‌ی
شاردۆته‌وه.

***

چاوت له‌م ده‌ست په‌نگینه‌یه بی که زیوه‌ر چۆن هونه‌رمه‌ندی له دارشتنی نه‌م هۆنراوه‌به‌دا نوواندوو:

(کیتیبه تا سهر له فضای ده‌رد و غه‌ما بی، مای بی؟
نه‌وه ههر کورده که چاوی له هه‌وا بی، وای بی
ههر سلیمانیه‌ عفریتی حسد سواری بووه
هده‌دی خوشت خیرم گه‌ر له (سبا)^(۱) بی، با بی

(۱) سبا: ولاتی (سه‌به‌ه) له یه‌مهن. نیشانه بو‌بالتده‌ی هودهود که له‌دیوه هه‌واله‌که‌ی بو‌حه‌زده‌تی سلیمان هینا،
وه‌ک له قورئاندایه.

خەرقەيىنىم ھەيە رەفەيىقى سەفر
ماوەتى خاسى شارى مانجستەر

***

ئەمىش تاكە ھۆنراوھەيەكە لەو چامە پىئەكەن ھېتەرەي كە (زىتەر) ھەلى بەستىبو بەپۆنەي سەيرانىكى
نەتەوھەي پىر بەزموھەزموھە لە (سەرچناردا) كە بەسەر سەرەك كۆمارى سەرچنار (ھەمەي مېرخان) دا
ھەلىدا بوو:

بەلووتا سەلكە ترخىنە ملي پانە ھەمەي مېرخان

ھوروزمىك بۆ سەر مەلاكان

پاش ئەمە، بەپۆنەي ناوردنى (خەرقەكەي زىتەر) ھەو بام سەرنج لەم راستى پەرستىيە جوانەي تىرى
بدەين كە لە راستىدا ھوروزمىكى ئاشكرايە بۆ سەر مەلاكانى ھاوپىي خۆي. زىتەر ئەلى:

ئەي مەدرس: (علمى دىن) و (فنى دنيا) م پى بلتى
تا رەواجى بى لە لاي ئەم خەلكە (جە) و (مىزەرت)
پىئەكەيىم پى نىشان دە پى بىم لەم (عصر) ھەدا
وھرنە من باوھر ئەكەم (زاھد) بەرۆزى (مەشرەت)
پىئە دەلىن ئەم عصرە (عصرى إنتباھە و إرتقا)
تۆش كەچى ھەر نووستە، ھەر راکشانە جوھرت!

ئاراستە كوردنىك بۆ پىئەكەوتن

(زىتەر) كە خەمخۆرى پىئەكەوتنى كورد بوو، سەير كە چۆن روو ئەكاتە جووتىيار و رەنجبەر و خاوەن
زەويوزارەكانى كوردستان لە لادىكائماندا و، چۆن ھوشياربان ئەكاتەوھە و، چۆنىش پىئەكەوتنى
خۆيان و كوردستانيان بۆ رووشن ئەكاتەوھە:

مامە ھۆمەر سەد شەر تۆ قووت و چاوت ھەيە
ھەر لە دىيەك چەند رەز و ەرد و زەوى و ئاوت ھەيە
تووتنەكەت قىمەت نەكات سەد ئىشى تر بۆت قابەلە
دىبەرت زرعى پەمووكەي ئاوەرئىس جاوت ھەيە
تووتنەكەت قىمەت نەكا مازوو و گەزۆ و پىستە و خورى
شالى زۆر جوان و نجىبى دەشتى خۆشناوت ھەيە
قۆل لە پەستەك ھەل بكىشە و بچووھە كىئۆ بۆ شكار
بۆ تجارت وەك دەلەك، وەك پىئە سەگلاوت ھەيە

راستى پىئەكەي راستى (ادب) و (اخلاق) ھە
نەمدى ھەرگىز لە كەسەي رووى لە كەچا بى، چا بى
مارە بۆگەردن و مالت چ قومار و چ خومار
گەرچى باوھ، ئەوھە پىساوھ، بەشەراپى، رابى
(ئەي وطن پەرودەي تەن پەرودەي پى لاف و گەزاف
اثرى خەمەي تۆ چىن؟ بەحسابى، سابى!).

راستى پەرستى زىتەر

لەم ھۆنراوھەي خوارەوھىشدا، راستى پەرستى زىتەرمان بۆ دەرئەكەوئى لە بابەت پىرى و جوانىيەوھە:

دقتم كەردە ھاداثاتى فلک
ھاتوچۆي فصلى مانگەكان يەك يەك
لېم عىيان بوو كە جنت و دۆزەخ
عەھدى جوانى و پىرىيە بى شەك

***

ھەرودھا ئەلى:

پىرى پىئەتە مجلسى جوانانەوھە كەرە
جوانى پىئەتە مجلسى پىران منورە

***

لە بابەت ھەزارىيەوھە كە ئەدوئى ئەمە راستى پەرستىيەكەيەتى:

ھىزى و دزى و خىانت، مەكومى و اسىرى
ھىچيان دەماغ شىكىن نىن وەك عىللىتى فقىرى

ھۆنراوھەي پىئەكەن

لەم ھۆنراوھەيىشدا كە (زىتەر) لە وزەي دەرکردووھە لە ھەست دەرپىندا، خوتوكەي پىئەكەننىمان
دى: (۱)

سەرى مېروولەيەك گەر بىيى بتاشى
لە سەد جى ئەبىرئى دەللاكى ناشى!

***

ھەرودھا لەم ھۆنراوھەيىشدا كە باسى خەرقەكەي خۆي ئەكات، زىتەر ھونەر مەندىيەكى وا ئەنوئىنى كە
ئەمانەيئەتە سەرسورمان و پىئەكەن، ئەمە سەردەتاكەيەتى:

(۱) دى: راستى (دەدات).

مصرفت گەر زۆره چایی لئ مهنئ بو داعییه
 باسوق و سنجووق و گوپز و میوژه خوڤاوت ههیه
 ههچی میوهی ناو بههشته تو له بهردهستا ههیه
 کالهک و ههرمی و بههئ و ههنجیری پتزاوت ههیه
 عادت و چاولیکههری وا چای بهحرمت کردوو
 فضلتهیه بیخوئیهوه، دوشاو و خوڤاوت ههیه
 قوئندهره و پوتین نهبی کهوشی سلیمانی و کهلاش
 وهختی بهفریش کالهی گا زهرد و پیتاوت ههیه
 تووتنهکعت قیمت بکا ئه و پارویهش بو تو نییه
 قرضی کووتال و شهکر تویش رهنجی ناو ناوت ههیه

نرخ داناییک بو وپژهکهی

(زێوه)ی خوا لیخوئیشوو، ههچهنده له رووی کیش و سهرواوه، له رووی بهکارهینانی وشه ی
 بیگانهوه، بهیهکیک دائه نرئ له بوپژهکانی کۆن، و اتا بوپژه (کلاسیکی)یهکان، بهلام له ههست و
 بیروباوهردا، له تامانج و ناوات و خهباتدا، زۆر له زۆریه ئه و بوپژهانه جیواوازه. بابته تی تهپ و تازه ی
 کردوو بهبا و له ناو وپژهی کوردیدا، که ئه توانم بلیم وپژهی کوردی تازه کردوو تهوه و، گه نجیکی
 تهواویشی خستۆته ناو گه نجینهی وپژهی کوردیهوه، سامانی وپژهی نه تهواو به تیمانی فره کردوو و،
 گه شه ی پت کردوو و، په ره ی پیداو. بهواتایه کی تر به مامۆستایه کی پیشه وای وپژهی کوردی دائه نرئ له م
 چه رخ ی بیسته مه دا. (زێوه) هه ر وه ک له دلدار ی و کۆمه لایه تی و راستی په رستی و زانست و هونه ر و
 پیشه سازی و ئابووری دوواوه، هه ره ها له زرنگکاری (سیاسه ت)یش دوواوه بیجگه له وه ژبانی خویشی
 بریتی بو له هونه رمه ندی. که به جوړیکی و بو سه رمانی به رز کرده وه... (زێوه) هه ل ئه گری بکری
 به نموونه یه ک بو بوپژهانی هه موو چه رخیکمان... چونکه ئه و هونه ری ژبانه که ی و، مروف دۆستییه که ی و،
 نیشتمانیه روه ربیه که ی و، گه لیه روه ربیه که ی، له سه رچاوه ی (ئایینی پاک ی ئیسلام)ه وه وه رگرتبوو، که
 پشتی (ئایینی باو و باپیرانمان) ئه گرت که (ئایینی زه رده شتی)یه.

چامه یه کی شوپشگیا رانه

جا له پیتش ئه مه دا که وتاره که م ته وواو بکه م، چامه یه ک له جوانترین چامه کانی (زێوه) تان پیتشکه ش
 ئه که م، که هه ر مه گه ر له خو ی بووه شیتته وه، که به مجۆره رهنگین و ناگرینه له (شوپشی کوردستانی
 زوورووی سالی ۱۹۲۵) بدوی:

ئهی شه مان، ئهی شه مالی شاخی شمال
 ئهی فدای سروه که و شنه ت سه رومال

حرمت و حسرتی منی بهد حال
 بگه یینه به شاخی باغ مثال
 جارئ ایفای ره سمی تعظیم که!
 بو سه بی لا تناهی تقدیم که!

***

(چونکه ئه و شاخه ذوقی ملیت
 عشق و سودا و خه یالی حریت
 تیا ده ژئ فکری به رزی کوردیت
 له به هه شت زیاتره به قدسیت
 چونکه ئه و شاخه به رزه گولگه و نه
 معدنی روچه شاخی ئالتوو نه

***

تورک ئه لئ: قبری کورده ئه و شاخه
 بام بلئ، چونکه باطنا باخه
 باخی مه ردانی چوست و گوستاخه
 جیتی وطن په روه ری جگه ر داخه
 تورکه کان نشئه یان دهر اغوش کرد
 بوچی تاریخیان فه رامۆش کرد؟!...

***

(هه ر فیدایی له إنقلابا چوو
 پتی مه لئ مردوو بلئ زیندوو
 چونکه بئ شهبه مه مدتیکی زوو
 شیتری غران له نسلی په یدا بوو
 قه ره مان و دلاوه رانی په سین
 وطن احیا ئه که ن به عزمی متین.

***

گول و بهرد و درهختی خوون الوود
 ملتییکی جسیم ئه خاته وجود
 ناصری کورد و حضرتی معبود
 کورد و مظلومی دهستی تورکی عنود!؟

مال و مندالی کوردی بی چاره
بام په‌ریشسان کرین و ناواره!...

***

ئەوی شەمال پیتی بلن له بعدی سلام
بەرزتری تو له عرش و کورسی له لام
لاتقی تۆیه حرمت و اکرام
نوری تو نوری مانگ و پرۆژە تمام
مأمنی خاصی قومی کوردانی
آبدی منزلی شهیدانی

***

(افقت ئەرغەوانییە که به‌هار
په‌نگی سوورت شفق ئەکا اظهار
إنعکاسی تصادمی انوار
تاجی قوس و قزح ئەکا به‌نشار
لاله زارت که سوور و په‌نگینه
عکسی خوینی شهیدی ریتی دینه

***

ئەو مقامە مقامی لاهوته
سورمە‌ی چاوی قومی مبهوته
جیبی زیاراتی اهلی ناسوته
ئەو گلە بو حیاتی دل قوته
کورد نه‌رەنجی له خوینی ریزراوی
نقشی سەر روچه بەردی خویناوی!...

***

قومی صاحب متانت و به‌ثبات
چونکه بی قدره لای هوایه حیات
حرمت و غیره‌تی ئەکا اثبات
باقییه عزمی تاکو پرۆژی ممت
عاقبت شاخی به‌رزی کوردستان
(علمی کوردی تیا ئەکا جولان!)

ژیانی نایبەتی زیۆەر

(زیۆەر) دوو ژنی هیناوه. له ژنی یه‌که‌میان کورپیک و دوو کچی بووه. که ئەو ژنە‌ی مردووه، ژنی
دوو‌ه‌میان هیناوه. له‌میش دوو کور و سێ کچی بووه. له‌ منالە‌کانی هەر (فاتح) یان مردووه. هه‌میشه
له‌گه‌ڵ ژن و منالە‌کانیا به‌جوانی و دادپه‌روه‌رانه‌وه‌ په‌فتاری کردووه، به‌لام به‌هره‌ ده‌ست ته‌نگی و خه‌زان
زۆری هه‌یج ده‌می‌ک نه‌بتوانیوه‌ گوزه‌رانیکی خۆش رابوێت: به‌کوله‌مه‌رگی ژباوه‌ مووچه‌که‌ی له‌ هه‌ره
پۆیه‌که‌یا گه‌یشه‌ نو دینار. له‌ خانه‌نشینییه‌که‌یشیا که بی فرمان مایه‌وه، مووچه‌که‌ی ها‌ته‌ خواره‌وه‌ بو
سه‌ر چوار دینار و نیو^(١). له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی‌شا که که‌سی نه‌بوو، خه‌می ده‌ست‌کورتی به‌خوات، نه‌ له‌ چینی
ده‌وله‌مه‌ندان و نه‌ له‌ چینی ده‌سه‌لاتدارانی‌شدا، که‌سی ده‌ستی یارمه‌تی بو‌ درێژ نه‌کرد، (زیۆەر) هه‌ر
به‌سه‌ر بلندییه‌وه‌ ژیا تا مرد. جارێکیان به‌کێک له‌ ئینگلیزه‌کان که خاوه‌ن ده‌سته‌لاتیک بوو له
سلیمانیدا، ناردی به‌شوینیا مووچه‌یه‌کی بو‌ به‌ریته‌وه‌ زمانی کوردی پێ بخوینێ. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد
دلی برۆایی نه‌دا ئەو یارمه‌تییه‌ په‌سه‌ند بکات. به‌خه‌زانه‌که‌ی خۆی گوت: (پاسته‌ ده‌ستم کورته. به‌لام
نامه‌وی بو‌ پاره‌ ناوی خۆم خراب بکه‌م و پیم بلین بووه‌ به‌نۆکه‌ری ئینگلیز!...) (زیۆەر) نه‌چووه‌ لای
ئینگلیزه‌که‌. به‌سوپاسی‌که‌وه‌ ده‌ستی نا به‌روویه‌وه‌ و خۆی لی‌ پرگار کرد!...

رابواردنی (زیۆەر)، ساکارانه‌ و ده‌رویشانه‌ بوو. چه‌زی له‌ خواردن زۆر نه‌کرد. که‌ ده‌ستی به‌هه‌رژایه
له‌گه‌ڵ هاو‌پێکانی به‌یاسی وێژه‌ و زانست، یاخود به‌دامه‌ و شه‌تره‌نج کردن، کاتی به‌سه‌ر نه‌برد.

(شیخ محمودی مه‌زن) هاو‌پێ منالی بوو. یه‌کتریان زۆر خۆش نه‌ویست. له‌گه‌ڵ یه‌کا هاو‌بیروبا‌وه‌ری
کوردایه‌تی بوون. کاتی که (شیخ محمود) گیرا، (زیۆەر) بوو که له‌گه‌ڵ خه‌زانه‌که‌ی ئەودا خۆی ده‌رباز
کرد بو‌ ناو خاکی کوردستانی ئێران. (شیخ محمود) جارێکیان په‌زێکی به‌ره‌و پرۆ کرده‌وه‌ له‌ دبی
(خه‌مه‌زه) که که‌لکی لی‌ ببینن. به‌لام ئەو ده‌رامه‌ته‌ی له‌و په‌زه‌ ئەهاته‌ ده‌ره‌وه‌ دادیکی خه‌زانه‌ گه‌ره‌که‌ی
(زیۆەر)ی نه‌دا. هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌که‌لکی (زیۆەر) هات که نیشانه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و پرێزگرتن بوو له
پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌ک (شیخ محمود)ه‌وه‌ بو‌ ئەو. کاتی که له‌ به‌رنجه‌ بوو، خانویه‌کی به‌چووی
ده‌رویشانه‌ی له‌وی دوروست کرد. له‌پاش ده‌رچوونی له‌ فرمانی فه‌رمانه‌روایی، هاو‌بینان ئەچووه‌وه‌ ناو ئەو
خانوه‌. له‌ویدا رای ئەبوارد.

(١) له‌م پرۆه‌وه‌ زیۆەر ده‌لی:

موه‌زه‌ف گه‌وره‌ و به‌چووک ئەده‌ن په‌نج
هه‌موو ئەجولین وه‌ک به‌ردی شه‌تره‌نج
با (ئیسراف) نه‌کری، (ئینساف) بیته‌ پێش
(په‌نجایی) چل بی (چوار دیناریش) پێنج!

مامۆستا مه‌لا نه‌جمه‌دین له‌ په‌راوێزیدا ده‌لی:

مه‌رامی ئەوه‌بوو ئەوانه‌ی مانگانه‌که‌یان زۆره‌ لینی که‌م بکریته‌وه‌ بدری به‌وانه‌ی مانگانه‌یان که‌مه‌. برۆانه: (سۆزی
نیشتمان! ل ٩٩).

کاره گهواره‌کانی زیتور

- ۱- بهشی یه که می کۆمه له هۆنراوه‌کانی، له پاش مردنی خۆی، له سالی ۱۹۵۷دا چاپ کرا.
- ۲- بهشی دووه می هۆنراوه‌کانی. هیشتا چاپ نه کراوه.
- ۳- (خینوی ناو مزگهوت). ئەم چیرۆکه له سالی ۱۹۴۶دا چاپ کرا.
- ۴- (له عمانهوه بۆ عمادیه). ئەم په‌رچمه (ترجمه) یه ده‌ستنوسه.
- ۵- (زیتوری). فەرهنه‌نگیکێ گه‌وره‌یه. له زمانی عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردیه‌یه. ده‌ستنوسه. له سالی ۱۹۴۱دا ته‌واو بووه.
- ۶- (گه‌نجینه‌ی مه‌ردان). له بابته گه‌وره پیاوانی کورد و جیهانه‌وه نووسیه‌یه... ده‌ستنوسه.
- ۷- (ده‌سته گۆلی لاوان). سه‌رووده. له سالی ۱۹۳۷دا چاپ کراوه.
- ۸- (دانانی حکومه‌تیکێ خه‌پالی). په‌یوه‌ندی به‌کوردستانه‌وه هه‌یه. ده‌ستنوسه.
- ۹- (داستان سوزناک کربلا). له بابته کوشتنی (حسن و حسین) هوه به‌هۆنراوه، به‌زمانی فارسی دایناوه. ده‌ستنوسه. هیشتا چاپ نه‌کراوه.

***

بێجگه له‌مانه گه‌لێک وتار و بابته‌ی تریشی هه‌یه. که له یه‌کیکیاندا له سالی ۱۹۲۳دا، له رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان)دا، ژماره (۹)، به‌ئاشکرا گوتویه‌تی:

کوردستان مائی کوردانه، چه‌رامه له بێگانه!

ئه‌نجامی وتار

ئا به‌م ره‌نگه (مامۆستا زیتور)ی زانا و وێژه‌وان و راستی په‌رست و نیشتمانیه‌روه‌ر. په‌نجی داوه و تیکۆشاهه و خه‌باتی کردوه. بۆ پێشکه‌وتنی کورد و ئاوه‌دانیه‌وه‌ی کوردستان. بچ ئەمه‌ی له به‌رامبه‌ر ئەم هه‌مسو کار و کردوه گه‌وره و گرنه‌گ و جوانانه‌یدا، داوای پاداشیک له نه‌ته‌وه‌که‌مان بکات. به‌لام جیتی داخه، که ئەم پیاوه گه‌وره‌یه له لایه‌ن ئێمه‌ی کورده‌واریه‌وه که‌مه‌ته‌رخه‌می له‌گه‌لدا بکری. نه‌خوێنریته‌وه و، ده‌ستی نه‌گه‌ی. پاداشی نه‌دریته‌وه و یارمه‌تی نه‌دری. (زیتور) ئەگه‌ر له‌ناو جیگایه‌کی وه‌ک ئه‌وروپادا بژیا، به‌کلور پارهی چنگ ئەکه‌وت. وه‌ک شازاده‌یه‌کیش ئەژیا. به‌لام داخی به‌جه‌رگم له‌ناو ئێمه‌دا به‌هه‌ناسه ساردی و هه‌ژاریه‌وه ژیا. ئەگه‌ر گه‌وره‌کاتمانه و ئەگه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کاتمان، به‌هه‌زاران دیناریان، به‌فیسرۆ له شتی پرۆپوچدا به‌خت کرد، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی دلێ بێگانه و زۆردار خۆش بکه‌ن و خۆبانی لێ به‌رنه‌ پێشه‌وه. که‌چی پیاویکی وه‌ک (مامۆستا زیتور)، که خۆی له پێناوی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا به‌خت ئەکرد، ئەیانخسته‌ پشته‌گۆتیه‌!

(زیتور) به‌هه‌ژاریه‌وه ژیا. به‌لام گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له وێژه و زانست و هونه‌ر به‌ئێمه به‌خشی. بێجگه له‌وه به‌سه‌ر بلندی خۆی سه‌ری ئێمه‌پیشی به‌رز کردوه...

(مامۆستا زیتور) تا ئەمێن یادی له‌ناو ده‌روماندا ئەژی... دروود بۆ گیانی پاکێ. که هیوادارم به‌م قسانه‌م که له دلێ شاگردیکێ دل‌سۆزی خۆیه‌وه دێته ده‌ره‌وه شادمان بێ... سوپاسیکێ زۆریش بۆ کاک محمود زیتور و خوشکه ئامینه زیتور که له بابته مامۆستا زیتوره‌وه گه‌لێک زانیاریان بێ به‌به‌خشیم و زۆریه‌ی نووسراوه‌کانیشیان پیشان دام.

هیواداریم به‌خوا که کاربه‌ده‌ستانی کوردستان رۆژیک له رۆژان پاداشی (مامۆستا زیتور) بده‌نه‌وه: نووسراوه ده‌سنوسه‌کانی بۆ له چاپ بده‌ن^(۱) و، په‌یکه‌ریکیشی له گه‌ره‌کی کانیسکاندا بۆ دا‌هه‌زریتن، تا ئەوه‌ی به‌زیندوویتی نه‌ب‌دی، هه‌ر هێچ نه‌بێ گیانی پاکێ، له پاش مردنی بیهینی...

ته‌واو بوو

سه‌رچاوه‌ی نووسراو:

- ۱- میژووی ئەده‌بی کوردی (مامۆستا علاءالدین سجادی).
- ۲- پرسی و لیکۆلینه‌وه‌ی خۆم له خه‌زانی مامۆستا زیتور و دۆست و ئاشناکانی. سه‌رنجدانی خۆم له که‌سایه‌تی خۆی، کاتێ که مامۆستا بووه له خوێندن‌گه‌ماندا له سلێمانی.
- ۳- دیوانی زیتور - نووسراوه‌خانه‌ی زیتور.
- ۴- کۆمه‌له‌ رۆژنامه‌ی: پێشکه‌وتن، بانگی کوردستان، رۆژی کوردستان، امیدێ استقلال، ژبانه‌وه، ژین، گۆفاری گه‌لاوێژ.
- ۵- شعر و ادبیاتی کوردی/ به‌رگی دووه‌م - مامۆستا رفیق حلمی.

(۱) جیگای باسه که ئێستا سه‌رجه‌می دیوانه‌که‌ی مامۆستا زیتور که گشت به‌ره‌مه‌ شیعریه‌کانی گرتۆته خۆی و نووسینه‌کانی تری له (ده‌زگه‌ی ئاراس) له هه‌ولێر کاری تیا ده‌کری و له به‌رگیکێ شیاودا ده‌خه‌رتنه‌ به‌رده‌ستی خوێنه‌ران... کاره‌که له ئاماده‌کردنی کاک مه‌حمود زیتوره. وه هه‌روه‌ها دیوانه‌که‌ی به‌ختیار زیتوره‌ی کورێ.

خیزانیکی سەرگهردان

کاتێ که (فائق) له دیتی (سیتهک)، له ناوچهی (شارباژێر)، له ساڵی (۱۹۰۵) دا له دایک بوو، خیزانهکهی لهوهپری خوشیدا بوو. چونکه (عبدالله بهگ) ی باوکی، ئهفسهرێکی ناودار بوو له لeshکری (تورک) دا، گوزهرائیکی خوشیشی بۆ خیزانهکهی خۆی پیکهیتنا بوو. بهلام ههر ئهوانده (عبدالله بهگ) گوێزاریهوه بۆ (بهغدا)، زۆری یێ نهچوو، دواي فهرمانی لهشکری تورک کهوت و گهيشته ناو جهرگی (ئهنادۆل)، ناچار ما خیزانهکهی له (بهغدا) بهجی هیشت، که ئیتر ههتا مرد نهیتوانی چاوی پیتیان بکهوێتهوه!... (ناوله) چاویکی فائقی کوێر کرد... براهیکی فائق له ناوی (دیجله) دا خنکا... دایکیشی بهسوی ئه و ئازارهوه تلایهوه و مرد... لالۆیشی پاش ئه و بهچار مانگ له ناو چوو!... (فائق) و (طاهری) برای بی کهس مانهوه... چونکه نه باوک و، نه دایک و، نه برا و، نه لالۆ و، نه گوزهرائی خوش، نه سایه و، نه مایه و، نه پایه، هیچیان بۆ ئه مان نه مانهوه!... جا لام وایه ههرهک له م و لهویشم بیستوهه، ههر له بهر ئه مایه که (فائق) ناوی خۆی ناوه (بێ کهس)!...^(۱)

ئهم ههموو سەرگهردانییه بهسهر خیزانی (فائق) دا هات. کهچی هیشتا ئه و منال بوو. ته مهنی له نۆ سالی تیپهري نه کرد بوو!...

به م رهنگه ئه و خیزانه کامه رانه، له ماوهی چهند سالیکی سەرگهردان بوون و، کلۆلی و تهنگانه و ههژاری و بی خاوهنی سه ری تیکردن.

یاخی ئه بی له مامهکانی

ئهمه راسته که مامهکانی (فائق) تا ئه نندازه بهکی باش خهمی ئه و و براهیان ئه خوارد، چ له پاراستن و، چ له گوزه ران و، چ له خویندنندا... بهلام دۆ و دهروونی (فائق) به و جو ره یارمه تییانه شاد نه ئه بوون. زۆری یێ نه چوو (فائق) ههموو پیته وند و کوته بهکی خزمایه تی و کو مه لایه تی پچراند و ئازادی خۆی له دهستیان رزگار کرد. نه له مالی مامهکانیا مایه وه و نه له خویندنگانانی ئاییبی (که رکوک) و (بهغدا) داگیرسایه وه و، نه له سایه و په نای ناغاکانی خزمی دایکیشیا حسایه وه!... ئه وانه ی ههموو به جی هیشت و هاته کایه ی گوزه رائیکی سه ربه ست و ئازاده وه، که ته نیا به ره نجی شانی خۆی بژی... ده مێک جگه ره و چه مچه ی ئه گێرا و ئه فرۆشت. ده مێک به منالانی ئه خویند... ده مێک به سه ر کرێکارانه وه ئه وه ستا... ده مێکیش له شیوه به کی پچر پچرا، وه ک مامۆسته یه ک له (خویندن گای زانستی) و خویندن گاکانی فه رماتره و اییدا وانه ی ئه گوته وه....

ژیانیکی سهخت

(بیکهس) ژيانی بۆ ئاسان نه بوو. پری بوو له ئه رک و ئازار. پری بوو له ئاخ و ئۆف. گه لیک تهنگوچه له مهنی به سه ر هات. گه لیک جار کهوته تهنگانه و ههژاری و دهست کو رتیبه وه. ئاواره بی و

(۱): له هۆنراوه به کی (بیکهس) دا ئه مه دیاره. (ش. ف)

ده ره ده ری و به ندیخانه و لیدان و ئازاردانی شی زۆر چیشت... له راستیدا ژبان بۆ ئه و سهخت بوو. پری بوو له کوله مه رگی و ده رد و هاوار!...

خهم ئه بی به مامۆستان

به لام ئه و خۆشی ههستی به وه نه ئه کرد، که خوا ئه م به شه ی بۆ به خشی بوو، که پی ی بگه پی نی و بی کات به بو یۆر تیکی شبرین زمان و به رۆشنیری کی دلسۆزی نیشتمان، که تا ئه مینی تی بکو شی و خه بات بکات بۆ سه ره به رزی کورده واری و ئاوا کر ده وه ی کورده ستان.

به لئ (خهم) بۆ پی اوی خۆی (مامۆستا) یه کی شارده زا و چاکه. پی ی ئه گه پی نی!... (بیکهس) ییش، به سه ره په رشتی خوا وه، (خه فه ت) پی ی گه یاندا!... له به ره ئه وه سوپاسی (خوا) ئه که یین که (خه فه ت) ی کرد به (هۆ) و (فائق) ی پی گه یاندا!...

چونکه تا ما له پیی راستی نیشتمان په روهری، لای نه دا. ئی نگلیزه کان چهند جار یک و یستیان (فائق) بکړن به لام نه یان تنوانی. ده سی نا به پروویانه وه!... نه هه ژاری، نه بی نه وایی، نه ئه رک و ئازاری نان په یدا کردن، نه لیدان و به ندیخانه ی کاربه ده ستانی میری، ئه مانه هیچیان (بیکهس) یان له هه ول و ته قه لای نیشتمانی نه خست! نه کو لیدا و، نه وره ی به ردا. نه خۆی له کاربه ده ستان برده پی شه وه و، نه خۆشی فرۆشت به په راهی بی گانه ی داگیر که را!... هه تا ما به و تاره خو شه کانی و، به هۆنراوه ناوازه کانی هۆش و دۆ و ده روونی هاو نیشتمانه کانی زیندوو کرده وه و، هانی شی داین بۆ خه بات کردن، بۆ رزگاری نیشتمانه که مان له ده ست (زۆرداری) و (هه ژاری) و (نه خۆشی) و (نه خویند واری)...

هه ژاریکی ده وله مه نده

(فائق) هه رچه نده ته مه نیکی که می هه بوو، له پاش چل و سێ سال ژبان، له ساڵی ۱۹۴۸ دا مرد، به لام به (هونه ری ژيانی) و به (هۆنراوه کانی)، گه نجیینه به کی گهره ی و یژه یی پی به خشین. لاپه ره ی ژيانی (بیکهس) سپی و بی گهرده. پاک و پی رۆزه. تا ما نمونه به کی نیشتمان په روهری و سه ر راستی بوو. بو یۆر تیکی سه رب لئند بوو.

بیکهسی شو رشیکی...

له هه راکه ی به رده رکی سه رادا، له سلیمان، له ۱۹۳۰/۹/۶، (فائق) یه کێک بوو له وانه ی که سه رکر دایه تی شو رشی ناو شاری سلیمان یان ئه کرد، بۆ سه نندنه وه ی مافی نه ته وایه تیمان گیرا و، لی بی درا و، سه ری برین دار کرا و، خرایه به ندیخانه وه. به لام هیشتا ئه و له زینداندا بوو که ئه م هۆنراوه یه ی پی شکه شی نه ته وه که ی خۆی کرد، تا چاویان نه ترسێ و زۆر تر هۆگری خه باتی نیشتمانی خۆیان بن. ههستی ههمو مانی پی بزواند. ئه مه چامه که به :

ئهی وطن مفتونی تۆم و شیوه تم بیر کهوته وه

وهختی بهندی و اسارت پی به ته وق و کوته وه

من له ذکر و فکری تو غافل نه بووم و اتی نه گه ی
 حیس و تی هه لدان و ذلت تو ی له بیس برده و ته وه
 (به و خودایه ی بی شه ریک و لامکان و واحده
 عشقی تو نوعی له دلما ناگری کرده و ته وه
 ناگریکی و اهزار سال ناوی برژینیتته سهر
 قط گر و کلپه و بلیسه ی تا ابد نه کورژیتته وه
 باسی محزونی و که ساسی خوت نه که ی توخوا وطن
 چونکه نه و باسه برین و زامه که م نه کولیتته وه
 ماته مینی تابه که ی، ده ی پیکه نه و سهر هه لپه
 مفتخر به شه رت و عاله می گرتوته وه
 نه گبه تی لاچوو سعادت بوته پشتیوانی تو
 کوکی به خت و فریشتته به رزه نه دره وشیتته وه
 گهرچی به ینیکه ذلیل و دیلی دهستی ظالمی
 نوبه تی شادیتته نه مجا ناحه زت بتلیتته وه
 لافی ملیت به دهم له م عصره دا که لکی نییه
 رژی هه وله ههر به همت گوی هونه نه بریتته وه
 بی قصوره چهند جسوره سه د شکر اولاده که ت
 و له رتی تو دا له خوینا سه یری چون نه تلیتته وه
 به سیه طعنم لی مه ده ههر روله که ی جارانتم
 هیئنده حلمت بی هه تاکو دست و پیتم نه کریتته وه
 (شرطه شرطی پیاوه تی بی گهر خودا دهستم بدا
 دوزمنت پت که م وه کو سه گ بیخمه ژیریتته وه!...)

هیرش نه باته سهر ئینگیز

له ئاهه نگیکیشدا که بو راپوژکار (مستشار) ی کاربه دهستی (وزارت) ی کاروباری ناوه وه، (میچهر
 نه دموندس) نه کرا له (سلیمانی) دا، له نه ورژی سالی ۱۹۴۵، به بونه ی گه رانه وه یه وه بو (به ریتانیا)
 بیکه مس بو، که بی پرس و بی په روا، بی باکانه له توله ی (کورد و کوردستان) دا که (۲۷) سال بو
 نه ینالاند به دهست (فه رمانره وایی به ریتانیا) وه، هورژی برده سهر (نه دموندس) و فه رمانره واییه که ی!
 نه م چامه (قصیده) یه، (فائق)، نه مه نده هوش و دل و دهروونی خوی تیا سووتاندووه، نه مه نده دهس
 ره نگینی تیا نوواندووه، ئیستایش که نه یخوتیننه وه کار له دلما نه کات و هوش و دهروومان نه بزوینی.
 فه رموو؛ بو ت بخوتینمه وه:

(۱)

بیست و ههوت ساله من ره نجبه ری تو م
 به نان و ئاو و جلویه رگی خو
 خزمه تم کردی له ئیران و روم
 له پیناوی تو شکاوه نه ستو م
 که چی هیشتا ههر دیل و ره نجبه روم
 گوناهم چی بو به م دردهت بردم؟!
 بوچی به ناحق و سووکت کردم!؟

(۲)

بیست و ههوت ساله من نه ره تینی
 به فری و فیشتال نه م خه له تینی
 رژی نوعی یکم هه ل نه په رینی
 بو مه رامی خوت مله نه شکینی
 که ئیشت نه ما وازم لی دینی
 گوناهم چی بو به م دردهت بردم؟!
 بوچی به ناحق و سووکت کردم!؟

(۳)

بیست و ههوت ساله من تووشی تو بووم
 له رتی ژبانا هیچ پیش نه که وتووم
 لات و په ژمور ده م، ههر وه کو مردووم
 (قسه ی خومان بی حشرت پی کردووم)
 هیوام نه ماوه، تازه له دهست چووم
 گوناهم چی بو به م دردهت بردم؟!
 بوچی به ناحق و سووکت کردم!؟

(۴)

بیست و ههوت ساله تاله ژبانم
 له ژیر دهستی تو زور په ریشانم
 له انسان ناچم، عینی حیوانم
 که ی رزگار نه بم مالی ویرانم؟
 و به خوت نه لیت (حامی) ی گه لانم

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۵)

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پتی نه ختی لطف و خه لاتم
ببووژیت ههوه خاکی ولاتم
هیچ گوئی نادهیتسه دهرد و ناواتم
چونکه ئه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۶)

بیست و ههوت ساله زوخواو ئه نوشم
له ظلم و جورته ههه چاو ئه پوشم
بو رضامه ندی تو تنی ئه کوشم
له بهر تو ضریم داوه له خوشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۷)

بیست و ههوت ساله تهرهه خوم داوه
وازم له هه موو کهسیک هیئاوه
توم گرتوووه و، دنیام خستووته لاوه
بوئه پیتم ئه لین کههه و ریژگاووه
ئهووی توئی ناسی ملی شکاووه
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۸)

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
جارئ ناپرسی له حالئی زارم
سووتام، پرووکام، زور بی قهرارم
(ئه زانی له تو بوچی بیزارم؟

شاره زای دهردمی، ناکهه تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۹)

بیست و ههوت ساله به بی زیاد و کهم
ئه پاریمه وه، ههه هاوار ئه کهم
یاخوا کافریش نه بی به جهسته م
ویل و سهرگهردان بی تین و خهسته م
هیچم پی ناکری، دیل و دهس بهسته م
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۱۰)

بیست و ههوت ساله دلیم لیت پره
أحوالم به دهسته تووه زور شره
سهه به لین بدهی له لای من (...ه
به سیه تی ئیتر ئهم وره، وره
نوکه رهیت ناکهم ورگم هه لدره
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

(۱۱)

من ره نجبه ریکم پاک و به سه زمان
ههولم بو داوی به دل و به گیان
به سیه تی ئیتر درؤ و تهرهه دان
وا ئه بی عدل و انصاف و وجدان
ئهمکهه به دیلی عیراق و ئیران
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم!؟

***

له سهه ئه مه (بیکهس) خرایه گیر و گازه وه و ئه نجامیشی به وه گه یشت که به ئاواره بی گه یاندرایه
(حله) و، له ویش هه وه بو (عماره). که ئه ویش وه رانه کهه ئه وه بو وازی له ماموستایی هیئا و،

گه راپه وه بو نیشتمانه کهی خوئی!... بو ئەمەیی سەرله نوئی سەرکردایه تی بیروباوه ری گه له کهی خوئی بکاته وه!

هوروژم ئه بانه سهر مه لاكان

(بیكەس) له كۆری كۆمه لایه تیشا هوروژی ئه برده سهر ئه و مه لایانه ی كه خویان دوور ئه خسته وه له خه باتی گشتی. سوتیندیشی ئه دان و تکایشی لێ ئه کوردن که سهرکردایه تی کوردایه تیبه که مان بکه ن و ئایینه که یشیان له سهر شپوه یه کی نوئی به کار به یین بو کهلک و چاکه ی نیشتمانه که مان. ئه مه چامه که یه:

ههردوو گویم پڕ بوو له باسی وعظ و سرفطره و زکات
هه رهوآلی حشر و نشرم پین ئه لینی تاکو محامات
به سیه له م موضوعه لاده فیری نویتز بوو کائانات
خطبه بیکی اجتماعیم پین بلتی بو پیتی حیات
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
فنی تازهم پین نیشمان ده بو ترقی و پیتی نجات

***

(اطلبوا العلم ولو بالصين) گهر تێ گه ی تمام
قطعیا تحصیل فن و معرفت ناکه ی حرام
فائده ی چی (قام زید) که لکی چی دی؟ په شمه لام
(عالمه ت کهر کرد مه لا خوا لیت بسیتنی إنتقام
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
تۆی به راستی مانعی بهزی و ترقی و إنتظام!

***

چاو له ده قنه و نانی راتوو مه بره دائم مل کهوی
خوا به لات لێ دا هه تا که ی هه ره له خوژاک و خهوی
ته مه للی، مردووت مرئ، به سیه له کن خوژ پشپه ری
هه سته تشویقی بکه بو ئیشی دین و دنیه ی
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
واسطه ی تۆ بوو که دینی بهزی اسلام بوو نهوی

***

هه ره که سێ هات و به زۆلی میزه ری نا سهر سهری
عالمه و مسموعه قولی گهر که ریش پین و سهرسه ری

حاصلی خلقی ئه بیته نوکهر و عبه د و که ری
مائی ئیسلامی به قور گرت و له دینی کرد به ری
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
خائی گهر و دوام که ی رووسیا هه ی محشری

***

(ئه وروپا پایای له ناو برد ده ستی دایه علم و فن
بێ ته ل و که شتی دووست کرد طوپ و طیاره و تفه نگ
قهومی اسلامیش (مه لا) گهر بیته زوو اصلاح نه که ن
دائما دیل و آسیرن، سووک و پرسوا و نا په سه ن^(۱)
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
باسی قسیر و مار بگۆره و بیتره سهر باسی وطن

***

خوایه یه ک (لوتهر)^(*) بنیری بو گه لی کوردی فقیر
تا نجاتی دا له ژیر ده ستی مه لا و شیخان و پیر
ئه م شهوی ده بجووره تا که ی؟ ده رکه وی رۆژی منیر
ئه وروپایی بوونه حاکم ئیمه هه ره دیل و آسیر
ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکزه کۆنه ت لابه ده
کۆن بووه، باوی نه ماوه، باسی فردوس و سعیر!...

***

ئه م هه لبه سته هه رچه نده، له هه ندی جیبا (بیكەس) له ئەندازه ی ترازاندووه و، له وه ی کردۆته
ده ره وه، به لام ئه وه ئه و له و هه لانه ئه به خشی، که له پشت ئه م قسانه یه وه هه سته یکی پاک ی بێ گه ردی
هه بووه، به رامبه ر گه ل و نیشتمانه که ی خوئی، که ویستویه تی مه لا کافمان، رپه وی مه لا به رپزه کانی ترمان

(۱): مه به سی (په سه ند)... (**). ش. ف)

(*) مارتین لۆسه ر: ۱۴۸۳ - ۱۵۴۶ قه شه یه کی لاهوتی مه سیحی و نووسه ریکی ئالممان بوو، به توندی
به ره ره کانی - صکوک الغفران -ی ده کرد و بووه رابه ری بزوتنه وی چاکسازی له سه رجه م ئایینه که و
ده سه لات و به رپوه بردنی کاره کانی پاپا و که نیسه و پیاوانی دیز و که نیسه کاندای؛ به لام به شیوازکی له سه ره خو
و دوور له توندوتیژیی. جا ئه وه وای کرد پرۆتستانتی په ره بسیتنی و بچه سپین. ته وراتی وه رگیترا بو سه ر
زمانی ئالمانی.

(**) به لکو مانای وشه که (نا په سه ن) له جی خۆیدا یه و به نیوه ی یه که می دیزه که دا/ ده رده که وی.

بگرن و نایینه که بیان له پیتاوه که لکی کورده واریدا به کار بهیتن. واتا وهک: (احمدی خانى) و (حاجى قادری کۆبى) و (مهلا محمدي کۆبى) و (زیتوهر) و (مهلا کاکه حه مه) بکهن. چونکه نایینی پاکى ئیسلام و هممو نایینیکی ناسمانی، فه رمان به چاکه کردن ئەدا بۆ که لکی نه ته وه و نیشتمان، نهک به نوسان و راکشان!. بیهجگه له مه (بیکهس) که لیک هۆنراوه ی تریشی هه یه له دژی سهردار و دهوله مه مند و کۆلکه خوینده واره کافمان.

بانگ ئەدا بۆ ئازادی

(بیکهس) له لایهن نیشتمانپه روه رانه وه خوشه و یست بوو. دهستی نهگیرا. هه ندیك ئەلین ئەندام بووه له کۆمه لێ (ژ. ک) دا. ههروه ها له (پارتی دیوکراتی کوردستان) دا. من ئە مه م بۆ راست نه کرایه وه. به لام بیه زۆرتر به لای ئە وه دا ئە چی جاروبار به نهیتنی ئەندامیک له ئەندامانی ئە و کۆمه لانه گف تو گو بیان له گه لدا کرد بۆ و داوا ی به ره مه می شوێ شکی ترانه بیان لێ کرد بۆ. چونکه (فاتق) له وانه نه بوو، پاز له دلێ خویدا بهیلتیه وه و ئاشکرای نه کات. به تاییه تی له کاتی سه رخۆ شیدا که زۆری ئە خو ارده وه، گوئی له کهس نه ئه گرت، هه موو شتیکی به ره رووی دوژمه کانی کورد و نۆکه ره کانیان نه گوت. دیاره ئەم خو وه بیش بۆ کاروباری کۆمه لانی نهیتنی ئە و سه رده مه دهستی نه ئه دا. ئەم چامه یه پیش که وا له خو ارده وه ئە ینووسم، له سالێ ۱۹۴۸ دا گوتوویه تی، که هه ر له برانه وه ی ئە و ساله دا گیانی پاک ی به خاک سپارده وه. پر په تی له گیانی پاک و ههستی بلند و بیرو با وه ری بهرز و پیروز بۆ که لکی کورده واری. چامه بیکه له شا کاره کانی (بیکهس) ئە ژمی ترێ. گر و کلپه ی شوێ شکی ترانه ی ئە و سه رده مه پیشان ئە دات له کوردستاندا، که بانگی که به ئاشکرا بۆ ئازادی.

ئە مه چامه که یه:

(داری ئازادی به خوین ئاوه ندری قهت بهر ناگرێ سهر به خوێ بێ فداکاری آید سهر ناگرێ پیاوه ئه بێ بۆ سه نندی حقی له کوشتن سل نه کا هه ر (بروخێ) بهس نییه تا کو نه سه ندری نادرێ کورد ئە گه رچی مدتی که دیل و داماو، به لام با وه رت بۆ پوخی میللی هه ر ئە مه یینی نامری تو ئه گه ر اصلاحی قوم و نیشتمانی خو ت ئە و ی لیت محقق بۆ به بی شوێ ش محاله ناگرێ بیری ئازادی جیهانی گه رته وه، توخوا به سه ئە م نظامه کۆنه تا که ی؟ هیممه تی که ن لا بری قهت مه لێن دوژم به هیهزه تو پ و طیاره ی هه یه إتفاقتان گه ر هه بی زۆر زه حمه ته خو ی راگرێ

ئە م عراقه خو شه و یسته خاکی گولگوون بوو به خوین تا حقی دسگیر نه بی له و خوینه دهس هه ل ناگرێ نیه ر و می هه ر دوو به جووته بۆ وطن هه ولێ نه ده ن دووره ده رچوونی له دیلی، مه ل به بی بالی نافرێ هه ولی راستی هه ر دوو لا ئامانجی ملت سه ر ئە خا چونکه معلومه به یه ک دهس چه پله قهت لێ نادرێ وا گلۆ له ی که وته لیتری باوی (استعمار) نه ما هیج که سه ی ئیتر به زورنا و ته پلی ئە و هه ل نا په ری دوستی کورد و عه ره ب زۆر کۆنه تاریخ شاهده ناحهزی روو رهش له داخا با یه خه ی خو ی دادری.

شین ئەکات بۆ ئەفسه ره کوژاوه کافمان

به بۆ نه ی هینانه وه ی لاشه کانی چوار ئەفسه ره کورده کافمانه وه: (مصطفی خو شناو)، (محمد قدسی)، (خیرالله عبدالکریم)، (عزت عزیز)، که له (بغداد)، له سالێ ۱۹۴۷ دا په په تا کران، له سه ره ئە وه ی که به شداری شوێ شکی بارزان بیان کرد بوو له سالێ ۱۹۴۳ دا بیکهس گر له دهروونی بهرته بی و ئە م چامه یه بیان بۆ ئە لی:

(قومی کورد اثباتی کرد بۆ عاله می سه ر رووی زه مین ملتیکی قاره مانن هه ر ئە بی سهر به ست بژین ملتێ لاوی له ریگه ی سه ره به خو یی نیشتمان بیته بهر سیداره بۆ ترس، ده م به خه نده و پیکه نین قومی وا نامری ئە ژی، با دوژمنی هه ر شه ق به ری صاحبی پۆ له ی نه به رده، خوا هنی عزمی متین ئە و که سه ی گیانی له ریگه ی نیشتمانا به خت ئە کا پی می مه لێن مردوو، شه هیده وا له فیرده و سی به رین لاوی کورد مه رده، له مردن قطعیا باکی نییه په ندی پیشینانه، راسته: (به رخی نیی بۆ سه ربرین) وا وطن دیسان به محزونی ئە لی: ئە ی لا وه کان بۆچی وا ماتوملولن، به سه یه تی شین و گرین پوژی تی کو شانه، ساده ی همتی تا کو زوو به شکو له م حاله نجاتمان بۆ و له دیلی ده رچین گه رچی هه ندی کهس خه ر یکن ورگ و گیران پر ئە که ن شه و به بی خه م سه ر ئە نینه سه ر سه رین، هه ر سه ر سه رین

پیاو ئه بێ دایم خه می قوم و ولاتی خوێ هه بێ
ئهو که سانه ی بێ خه من حاشا نه وه ی ئه م خا که نه ی!

مانگ ئه کا به هاوده می خوێ

(بێکهس) جارێکیان بۆی گێرنامه وه: که گه لێک شه ی هاوین به سه ر گازی پشتا رانه کشی م و روو
ئه که مه ئاسمان و مانگ و ئه ستی ره کان. لێ بیان ورد ئه مه وه و له کلۆلی و سه رگه ردانی بی خو م و کورده واری
ئه کلۆمه وه، خه وم له چا و نا که وێ تا به یان. جاری وا هه یه له تاو دلته نگی و (خه م و خه فه ت ده ست ئه که م
به گریان...) ئه یگوت: (جا که من فیتری خوار نه وه ی مه ی بووم، هه ر له به ر ئه مه یه که خه وم لێ بخت و
بنووم، خو م و خو مانم له به ی بچیتته وه، بام بو چهن د تا و ئیکش بێ!).

جا بام سه یری ئه م چامه یه ی (بێکهس) بکه ین، که چ راستی په رستی (فه لسه فه) به کی له نیوانی باری
خو ی و باری مانگدا ده ره یناوه. (بێکهس)، شا کارێکی تری خو یمان له م چامه یه دا پێشکه ش ئه کات:

ئهی مانگ من و تو هه ردوو هاوده ردین
هه ردوو گه رفه تار به ک ئاه ی سه ردین
تو وێل و په نگ زه رد به ئاسمانه وه
منیش ده ره ده ره به شـاـراـنه وه
ده خیلتم ئهی مانگ قیبله ی دلداران
ده رمانی ده ردی دلته ی بیماران
شه و پیکه و ئه مشه و بگه ره فریام
بێ یار و هاوده م عاجز و ته نیام
دلزار و بێزار په ست و غه مگینم
گه یڕه ده ی داوی یاری شیرینم
(دل به ندی عشقی ئه و به له ک چاوه م
شیت و شه یدا ی ئه و ئه گریجه خاوه م
له و ساوه ئه وم که وتۆته خه یال
گریانه پێشه م بوومه کو ی زوو خال
ئهی مانگ تو شعله ی عشقی پیروزی
تو نه شه به خشی دلێ به سوزی
من سویندت ئه ده م به عشق و جوانی
به نه سیمه که ی به ری به یانی
به سه ره هاتی خو ت بو من بیان که
ده ردی گرانم نه ختی ئاسان که

دوو چاری چی بووی وا په شیواوی؟
له به رچی په ست و مات و داماوی؟
پێم بلێ توخوا چهن د جوانت دی؟
چهن د جووته یاری ده س له ملانت دی؟
چهن د کو ی به زمی عاشقانت دی؟
چهن د ته خت و به خت و خانومانت دی؟
چهن د قاره مان و سلطانت دی؟
چهن د قوم و ملت، چهن د شارانت دی؟
چهن د شه رو شو ی بێ نامانت دی؟
چهن د بو ردومانی کورده ستانت دی؟
چهن د کفنی ئالی شه هیدانت دی؟
چهن د بێ که سانی په ریشانت دی؟
چهن د ده ره ده ره و مال و پیرانت دی؟
چهن د چاوی سووری پر گریانت دی؟
ئهی مانگ ئه وه نده سه یری دنیا ت کرد
سه یری نفاق و ظلم و ریات کرد
بۆ به به م په نگه کاری لێ کردی
په نگ و شعوری به جاری بردی!).

له گو یژه سه روش وه رنه گری

له مه و پێش گو تان خه م (فاتق) ی پێگه یاند. خه م (بێکهس) ی ئه خسته سه ر بیه ر کرد نه وه له هه موو
شنتیک. تا هۆ و ئامانج و سه ر نه نجامی تی بگات. که له شاخی (گو یژه) یش ورد بووه ئه م سه روش
(وحی) به ی وه رگرت، که ئه مه نده جوان و ته پ و تازه بوو، ئه مه نده راستی په رستی به کی ناوازه بوو، کرا
به گو زانی و له خو یندن گاکاندا ئه خو یند رایه وه. سه ر ده می کیش له لایه ن هونه ر مه ندانی کور دی (کو ماری
مه هاباد) وه، خرایه سه ر ساز و ئاوازیکی شه نگ و پر جو ش و له سه ر بالی (ئه تییر)^(۱) بلا و ئه کرایه وه
به هه موو کورده ستان و جیهاندا.

ئه مه چامه که یه:

شاخی په نگا و په نگی گو یژه باعشی که یف و سه روو
هه ر ده مه به رگتی ئه پو شی گاه سپی، گاه سه وز و سه روو

(۱) واته له ئیستگهی رادیوه.

وصفی قومی کورد ئەکەوی تۆ بەم هەموو ڕەنگانەوه
پەنگی سوورت شاهده بۆ کورد که قومیکن جسور
به‌رگی بی گەرد و سپیشت ظاهراً هاور ئەکا
قومی کورد دل صاف و پاکن ملتیکن بی قصور
به‌رگی سه‌وزیشت ئەلی ئەم خاکه هەر شینایییه
پەر له ده‌غل و دان و کانی، سه‌ر به‌رزق و پەر له نوور
ئەوی وطن شایانی فخری واجبه مدحت بکه‌م
دار و به‌ردت عینی گه‌وهەر، خاک و خۆلت وه‌ک بلوور)

خەمی ئافره‌ت و منال ئه‌خوات

(بێکەس)، له هۆنراوه‌کانیا داوای گێڕانه‌وی مافی ئافره‌ت ئەکات. بانگ ئەدات بۆ یه‌کسانی ئافره‌ت له‌گه‌ڵ پیاویدا له‌ ماف و سه‌ربه‌ستیدا، له‌ خۆیت‌گه‌یاندا، له‌ خه‌بات‌کردن و فرمان‌کردندا بۆ که‌لکی خۆی و نیشتمان‌ه‌که‌ی. له‌ چامه‌ی (نه‌سرین)دا ئەمه‌ ئەلی:

خشل و جوانیی تۆ حیا و فێربوونه
پاشه‌په‌رژیشته‌ هه‌ر به‌وان روونه
کچی بی علم دیل و زه‌بوونه
هه‌سته‌ تیکۆشه‌ تا خۆیت گه‌رمه
سه‌رپۆش فری ده‌ چ وه‌عه‌دی شه‌رمه‌؟

بۆ منالانیش گه‌لێک هۆنراوه‌ی کورته‌ی داناوه‌ له‌ چیرۆک و له‌ په‌ند و ئامۆژگاری و سه‌روود و له‌ بابه‌تی یاری تا به‌له‌به‌رکردن و خۆیت‌دنه‌وه‌یان دل‌خۆش و که‌ل‌که‌وه‌ر بن. ئەمه‌ چه‌ند دێرێکه‌ له‌ چامه‌ی (ئه‌سه‌به‌ ئاسنینه):

(بۆ که‌سیکی ورد و وریا زیه‌ک و صاحب‌عقل
هه‌ڵ به‌یخت ئەم سه‌ؤاله‌ و هه‌م بدا جوابم به‌دل
ئه‌سه‌پی من دایم له‌ غاره‌ و باکی هیلایکی نییبه
مه‌یتهر و زین و ته‌ویله‌ی ئەوی برا لازم نییبه)

بێجگه‌ له‌وه‌ به‌زمانی ژنه‌که‌یه‌وه‌ (حه‌لاو)، بۆ کورده‌که‌ی (شێرکۆ)، هۆنراوه‌یه‌کی به‌ناوی (لایه‌ لایه‌)وه‌ داناوه‌، ژنی یه‌که‌مه‌ی که‌ ئەمری به‌پارچه‌ هۆنراوه‌یه‌ک شینی بۆ ئەکات.

جه‌ژن به‌لای بێکه‌سه‌وه

ئهمه‌یش راستی په‌رسته‌یه‌کی تری بێکه‌سه‌ له‌ بابه‌ت جه‌ژنه‌وه‌:

هه‌ر زه‌مانی قومی کورد ده‌رچوو له‌ ذلت بوو به‌پیاو
جه‌ژنی من ئەو رۆژه‌یه‌، نه‌ک جه‌ژنی قوربانی و پلاو)

(هۆی دواکه‌وتنمان ئەدۆزیته‌وه‌)

(بێکەس)، به‌لایه‌وه‌ وایه‌ هۆی دواکه‌وتنمان (ناشیتتی) و (به‌دخویی)یه‌ وه‌ک (په‌ولپه‌رستی) و (خه‌بات نه‌کردن) و (خۆپه‌رستی) و (نه‌بوونی خۆشه‌ویستی). له‌ دوا دێری چامه‌ی (کورد)دا ئەلی:

(ملتی بی علم و اخلاق چۆن به‌استقلال ئەگا؟
واسطه‌ی به‌رزی و ترقی هیممته‌ مه‌ردانه‌یه‌!...)
له‌ چامه‌یه‌کی تریشیا: (خوا کێو نه‌بینی به‌فری تی ناکا) له‌ دوا دێریا ئەلی:
(ئیمه‌ کوژراوی ده‌سته‌ی نفاقین
محتاجی پاره‌ و علم و اخلاقین
بۆیه‌ وایه‌ سه‌ستین، بی اتفاقین
کا که‌ خوا ئیشی نابه‌جی ناکا
تا کێو نه‌بینی به‌فری تی ناکا!)

له‌ چامه‌یه‌کی تریشیا (سه‌رم سوپماوه‌) ئەلی:

(له‌ لام وایه‌ باشه‌ ئیستا که‌ به‌که‌س پشتی نه‌به‌سته‌ تۆ
له‌ خزم و دۆست و ئاشنایان هه‌تا ئەتوانی هه‌ر راکه‌
ئه‌گه‌ر پاره‌ت نه‌بوو به‌خوا هه‌زار خزمته‌ بیی په‌شمه
که‌ پاره‌ت بوو هه‌موو عاله‌م براته‌ و پیت ئەلی کا که‌)
له‌ چامه‌یه‌کی تریشیا: (قومی کورد)، ئەلی:

(گه‌رچی هه‌ندێ که‌س خه‌ریکن ورگ و گیرفان پیر ئەکه‌ن
شه‌و به‌بی خه‌م سه‌ر ئەنینه‌ سه‌ر سه‌رین، هه‌ر سه‌ر سه‌رین
پیاو ئەبی دایم خه‌می قوم و ولاتی خۆی هه‌بی
ئهو که‌سه‌نە یی خه‌من حاشا نه‌وه‌ی ئەم خاکه‌ نین!)

نرخ دانانیك بۆ وێژه‌که‌ی

(بێکەس) هه‌رچه‌نده‌ له‌ هۆنراوه‌کانیا وشه‌ی زل و ناشیرینی بێگانه‌ی به‌کاره‌یتاوه‌، هه‌روه‌ها له‌ کیش (وزن) و سه‌روا (قافیه‌)یشدا رپی کۆنی گرتوه‌ که‌ به‌زۆری سه‌ر به‌بێگانان، به‌لام چونکه‌ بیروباوه‌ر و ئامانجه‌کانی به‌رز و پیروژن و له‌ شێوه‌یه‌کی ته‌ر و تازه‌یشدا، به‌هه‌یز و هه‌ره‌تێکی خاوه‌ن پرواوه‌ ده‌رپه‌ریون، به‌سامانیکی نرخداری وێژه‌یی کوردی دانه‌ترین... بێجگه‌ له‌وه‌ له‌ زۆر (بابه‌ت)یش دوواوه‌ که‌ له‌وه‌ پیتش له‌و شێوه‌یه‌دا و به‌و جۆره‌ نه‌گوتراوه‌، وه‌ک: (عه‌یبه‌، عه‌یبه‌)، (تیا ترۆ)، (قومار)، (خومار) (دروژنیه‌ی کاربه‌ده‌ستانه‌ی بێگانه‌)، (شێخ و مه‌لا و ده‌رویش)، (به‌هه‌شت)، (مانگی رۆژوو)، (مه‌ی گێر)، (ده‌ردی راستیه‌رستی)، (پاره‌په‌رستی)، (که‌ره‌کانی شێخ سلام)، (بۆمبای ئەتۆم)، (ده‌ردی دانایی و زانایی)... که‌ ئەمانه‌ هه‌موویان سه‌رنج راکێشه‌ر و سامانیکی تازه‌ن بۆ گه‌نجینه‌ی وێژه‌که‌مان... ئەمه‌نده‌ و

ئەو شاكارانەيش كە لە لاپەرەكانى پيشوودا پيشانم داو، ھەموو سامانى نوێن بۆ وێژەى كوردى...

(بێكەس) ژين و گوزەرەنەكەى تال و ناخۆش بوون، لە چر و چاو و بەژن و بالاكەيدا ئەياننوواند، كەچى خۆى وا نالى. لەسەر خۆى ئەكاتەوه. گوێ بگرە بەوێنەكەى خۆى چى ئەلى:

(سىمام بۆيە وا ماته و پر مەينەت

كورد سەر شىواوه و كوردستان لەت لەت!)

لەگەڵ ئەمەيشا لە لەتە چاوهكەيا، تروسكەيەكى رۆشنايى ھەبوو، پر بوو لە خواناسى و دادخوایى و خۆشەويستى بەرامبەر مرۆفایەتى و كوردایەتى. دللى پياوى كيش ئەكرد. خوا ھيز و ھەرەتتەكى وايشى بەلەشى بەخشی بوو، كە باكى لە دەرد و نەخۆشى و ستەمى رۆژگار نەبوو. جارتيكيان پیتی گوتم: (من بايەخ نادەم بەداو و دەرمان و پزىشك، كە نەخۆش ئەكەوم. خۆم لە خۆمەوه چاك ئەمەوه!) لە راستپيشدا وا بوو. كە نەخۆش ئەكەوت پارتيزيشى نەئەگرت. كەچى زوو بەزوو لە خۆيەوه چاك ئەبوووه!... بەم پەنگە ئەو خوايەى كە توانيوتى لە مەگەزتيكى وەك ھەنگ ئەو ھەنگوينە شيرينەمان بۆ دەريھيتنى و، بەخواردنى ئەو ھەنگوينەيش تەندوروستيمان پت بېخەشى، ھەرەھا لەو لەشولارە نارتيكوپتيكە و لەو ژينە تالەى (بێكەس) يشەوه، ئەم كۆمەلە ھۆنراو شيرينە و ئەم كەسايەتییە پر لە ھونەرمەندييەى بۆ بەرھەم ھيئاوين كە ھەتا ئەميتين بەخويتندنەوه و لى وردبوونەويان تەندوروستى بەلەش و ھۆش و دل و دەروغمان ئەگات و سەريشمان پتی بەرز ئەبیتەوه.

ژيانى تايبەتى بێكەس

(فائق) دوو ژنى ھيئاوه. ژنى يەكەمیان مرد. زۆرى پت ناخۆش بوو، پر بەدل شينى بۆ ئەكرد. كچتيكى لەپاش بەجى ماوه. لە ژنى دووھميشى كورتيك و دوو كچى ھەرەھا ماون.

(بێكەس) لە بەرگ و پۆشەنيادا پنتى بوو. لە كۆرى ياراندا بەبەزم و پتيكەنين بوو. لە زۆر لاوه خۆشەويستى دى. لە زۆر كەسيشەوه يارمەتى دى. بەلام چونكە لە كردن و خواردن و خواردنەودا پت ئەندازە بوو، لە سەرەوت و رابواردندا پت شيرازە بوو. لەتاو تيشى دللى مەى بوو بوو ھاودەمى. دەميشى لە دەم و پت دەميدا، خۆى نەئەپاراست. گەلتيك جار تووشى گەرگيچەلى ئەكرد!... كە لەسەر مەى خۆريش پلارى تى ئەگيرا لەسەر خۆى ئەكردەوه و لەسەر مەى ئەكردەوه!... ئەويش پەلى ئەگرتە وشكە صۆفییەكان!...^(۱)

(بێكەس) لەم دوایيیەدا، يەكجار قەلەو بوو بوو. تووشى نەخۆشى تەوژمى خويتن بوو بوو. لە پر دايه دللى و سەرى پت نايەوه. ئەو كاتە سالى ۱۹۴۸ بوو كە ھيتشتا تەمەنى (۴۳) سالان بوو!.

(۱) ھەر تەنيا وشكە سۆفى و سۆفییەكان پەخنەيان لەو خواردنەويەى نەدەگرت. بەلكو دۆست و خويشانيشى كە بەتەنگ گوزەران و بارى تەندوروستییەوه بوون. وە يا كە دەباندى ئەو خووه دەبیتە ھۆى شىواندننى بار و ناستى كەسايەتى ئەو پياوه لە كۆمەلەكەيدا.

كۆچى دوایى

(بێكەس) مرد. پالەوانتيكى نيشتمانيمان لە دەست چوو!... بەلام تا ئەميتين ژيانە بەرز و پيرۆزەكەى و بەرھەمە ناوازەكەيان لەبیر ناچیتەوه. شایستەى ئەویشە كە پەيكەرتيكى لە گەرەكى گۆيزەدا بۆ دايمەزرتيرى.

دروود بۆ گيانى پاكى و سوپاس و سەركەوتتيش بۆ ئەندامانى خيزانەكەى كە لە كۆكردنەوي ئەم زانيارییەدا يارمەتییان دام.

تەواو بوو

اتحاد الأدباء الاكراء

بغداد السعدون ٠٥/٢/١٩٧٢

ت: ٦٣٨٧٩

التأريخ: ١٩٧٢/١٢/١١

ماموستای خوشه و بیست

پاش هه والّ پرسیبئیکی گهرم و ناواتی تهنه روستیبیان.

بئ گوومان له مهیدانی چیرۆکنوو سیدا به کیتیکی له پيشه روان، ئیمه یش بو ئه وهی میژووی داهاتی چیرۆکی کورديمان بو روون بیتنه وه و بو ئه وهی ليکۆلینه وهی ئه ده بی ده سمایه به کمان لا هه بیت، وامان به چاک زانی چهند پرسبارتیکتان بخه یه نه بهردهم، هيوادارين ته گه ر ده ستستان په رزا وه لامي ته واومان بده نه وه تا له ژماره ی داهاتووی گوڤاری نووسه ری کورددا بلاوی به کینه وه.

١- تکایه که میک باسی بیروه وهی دهوری چیرۆکنوو سیمان بو بکه یه ت، ئه وهی پالی پیوه نان سه ر به م ده رگه یه دا بکه ن.

٢- ده رباره ی ئاگاداریتان به سه ر چیرۆکنوو سه کورده هاوته مه ن و هاوچه رখে کانتان و پيش خوټان، که می زانیاری له م رووه وه.

٣- ئایا چیرۆک نووسین لای ئیوهی به ریتر هه ر ئه نجامی به هه ر یا خولیا به کی ئه ده بی بوو یا باریکی تایبه ت چ کومه لایه تی چ روژنیبری چ بیروباوه و ای کرد ئه وهی له دلته نه به چیرۆک دای ریژن؟

٤- چ بار و زه مه یه کی تایبه تی بووه هژی دوورکه وتنه وه تان له مه یدان ی چیرۆکنوو سیندا... له کاتیکیدا - تا ئیستا ش- هیوا مان بوو هیوا مانه نک هه ر کورته چیرۆک به لکو رو مان و چیرۆکی درتیزش بنوسن.

٥- په روانیبتیکی ره خه گرانه وه به لای ئیوه چیرۆکی کوردی به چه ند ده ریان قوئاغدا تی په ریوه، چ له بابه ت شیوه وه چ له بابه ت ناوه رۆکه وه و ئه مرۆ چیرۆکی تازه چو ن ئه بیه ن؟

تیبینی: ماموستا گیان، سه ربه ستن وه لامه که پر به پری پرسیاره کافان بیت یان تاک تاک، یان هه رچۆنیکی ئیوه به باشی ئه زانن. تکابشمان وایه وه لامي جه نابتان وه کو ده لاین: (به بوون و نه بوون) که می زو پیمان بگاته وه.

له جياتی دهسته ی نووسه رانی گوڤاری

(نووسه ری کورد) دلسوژان

عه بدولپه زاق بیمار

له په راویزی نامه که دا ماموستا ئه مه ی نووسیوه:

دوینتی هات... ئیمرۆ وه رامی درایه وه.

شا کر ١٩٧٢/١٢/٢١

ئهمه ش وه لامه کانی ماموستایه وه که له گوڤاری نووسه ری کورددا بلاو کراوه ته وه:

«من وازم له چیرۆک نووسین نه هیناوه»

* ئه وهی پالی پیوه نام بو چیرۆک نووسین، روژن کردنه وهی بیری نه ته وه و ورباکردنه وهی و ئاراسته کردنی بوو بو خه باتکردن له پیناوه پيشخستنی خویدا. له پاش ليکۆلینه وه به کی زور و دۆزبینه وهی ده رده کانی (کورد ه واری) و هژی ئه وه ده ردا نه و چو نیستی چاره کردنیان، پر یارم دا ئه و بیروباوه رانه ی هه م بوون، له چهند چیرۆکیکی دياربکراودا، له شیوه به کی سووک و ئاسان و په وندا دایان بریترم و پيشکه شی خوینده واران یان بکه م.

یه که م چیرۆکیان (به هه شتی ژین) بوو له سالی ١٩٣٤ دا بلاو کرایه وه، ئه وانی تریشیان له سالی ١٩٤٧ و پاشتردا بلاو کراوه وه.

* چیرۆکی (له خه وما) که هی خوالیخو شبوو (جمیل صائب) بوو له ژماره کانی روژنامه ی (ژیانه وه) دا که له ساله کانی ١٩٢٥ و پاشتردا ده رته چوون کاریکی ته واوی کرده سه ر دل و هوشم. هه روه ها چیرۆکی (پيشمه رگه ی) (دکتور رحیمی قاضی) یش که له سالی ١٩٦٠ دا درچوو زور به دللم بوو به لام له هه ردووکیان گرنه گتر چیرۆکی (مهم و زین) ی (احمدی خان) بوو که تا ئیستا که یش کار له بیرو هوش و دل و ده روونم ده کات.

* به لای منه وه (چیرۆک): هۆبه ک بوو له وه هۆیانه ی که واتا کانی (مرۆقاشیبه تی) و (نه ته وایه تی) و (خواناسی) و (نیشتمانی په ره وهی) و (دیموکراتی) و (دادپه ره وهی) و (پاستی) و (دروستی) و (ژیانیکی پر له ئازادی و کامه رانی) م پین روژن ئه کرده وه بو (کورد ه واری). بو ئه مه ی وربایان بکه مه وه و بیان خه مه سه ر ریگای (پيشکه وتن) و ژیانیکی باشت.

* من تا ئیستا که یش وازم له چیرۆک نووسین نه هیناوه. هیشتا گه لیک چیرۆکم ماوه بلاوم نه کردوونه ته وه. چاوه روانی کاتی خویندایان ئه که م تا بلاویان بکه مه وه. ئه وه ند ه هیه، بو بلاو کردنه وهی خوینده واری به کی به که لک و کاریگر له زوو ترین کاتدا بو (نوئ - خوینده وار) کان ئه مه م به چاکتر زانی که بایه خ بده م به (وتار) و (نووسراوی) زانستی و هونه ری و ویتیه یی. تا له ماوه یه کی که م دا نووسراوخانه یه کی (١٣٥) نووسراوی کوردی له به ره مه کانی خویم و ئه وانه ی که کردووم به کوردی بو (لاوه خوینده واره کان) پیک به یتم. ئه مه ناواتی هه ره کوئم بوو، که ئه گه ریته وه بو سالی ١٩٤٨ که ئه وه ده مه ته مه نم ٣٤ سالان بوو. تا ئیستا هه ر ئه وه ند ه م توانیوه که (٢٤) نووسراویان لی له چاپ بده م، هيوادرم به خوا که بتوانم ئه وانی تریش، به ره به ره، له سالانی داهاتوودا، له چاپ بده م. ئیستا که ئه وه م ناو ناوه: (پروژهی خوینده واری کورد) که ئه وه (١٣٥) نووسراوه ی تیا دانراوه، هه ندیکی به چاپکراوی و زویشی به (ده س نووس).

جا له ناو ئه م نووسراوانه دا که بریتین له ١٨ زنجیره، زنجیره یه کی ته رخان کراوه بو چیرۆک که بریتیه یه له چهند نووسراویک، که هه ندیکیان چیرۆکه کانی خویمان تیا به و هه ندیکیشیان ته رخان کراون بو

چیرۆکی ژبانی (گهواره پیاوان) له هه موو لایهکی (جیهان) دا، که مێژوو بهکێن له شێوهی چیرۆکدا. ئە گه ره دهر فه تی که شم ده ست که وت بۆم لویا دوور نی به (چیرۆکی درێژ) ی ش دابنیم به لکو ئەو هیوا و نا واته تان به بینمه دی.

* زۆریه ی چیرۆکه کۆنه کامان به هۆنراوه دانراون. که مێکی ششیان به هۆنراوه و په خشان، یاخود به هۆنراوه ی په خشان دانراون، بابه ته کانیان به زۆری: دل داری و خواناسی و مێژوو یی و شه ر و شو رن. وهک (مه م و زین) ی کۆن و (ئه سپی ره ش) و (یوسف و زوله یخا) و (دمدم) و (به هه سا) و (شیرین و فه رها د). که مێکی ششیان تی که لێن له دل داری و نی شتمانپه روه ری، وهک (مه م و زین) هکه ی ئەحمه دی خانی که له سه ر شێوه به کی نو ئی و نا وازه نزیکه ی ۳۰۰ سالی که پتر له مه و پێش داینا وه.

به لام له م سه ده ی بیسته مه دا، چیرۆکی کور دی زۆریه یان به په خشان دانراون. که مێکیان به هۆنراوه. ئەمانه زۆر تر له ده رده کانی کۆمه لایه تی و چاره کردنیان ئە دوین. نامانجیان پێشکه وتنی کورده و اری به. چیرۆکه کانی کۆن هی سه رده می ژبانی (زه ویداری) و پاشکه وتوو یی گه له که مانه، که بۆ ئەو سه رده مه ده سته دا وه، زۆر تر بۆ کات پێ را بواردن دانراون بۆ جینی بالا به کار ئە هاتن.

به لام چیرۆکه کانی ئەم سه ده ی بیسته مه بۆ وریا کردنه وه ی (کورده واری) و ناراسته کردنی بۆ ژبانی که پاکتر و خۆشتر و چاکتر دانراون، هه موو چینه کانی نه ته وه که مان که لکیان لێ و ره نه گرن. هیه هیه، چیرۆکه تازه کانی ئەمڕۆ هه رچه نده له (نامانج) و بیرو با وه ردا زۆر نا وازه و بلندن، به لام له شێوه ی دار شتندا، نه گه ی شتوونه ته ئەندازه ی خۆیان. به و اتایه کی تر پێویسته برا نو سه ره که مان زۆر تر بایه خ به دن به چیرۆکه کانیان تا زۆر تر که لک به خشن به خۆینده واران، زۆر تر ی ش کار له دل یان بکه ن.

شا کر فه تاح

۱۹۷۲/۱۲/۲۱

(نو سه ری کور د - گ: یه کیتی نو سه رانی کور د، خولی یه که م ژ - ۷ نه ورۆزی ۱۹۷۳ به غدا)

حاجی قادری کوژی

نووسراوی که:

مێژوو ی ژبانی بو ئی به نا و بانگ و مامۆستای نی شتمانپه روه ری کور دان،

حاجی قادری کوژی پێشان ئە دات، له گه ل و ئیه که یدا

ئهم نووسراوه

(حاجی قادری کوژی)، له سه ده ی نۆ زده هه مدا ژبا، که پری بوو له کاره ساتی گه وره گه وره و، گۆرانی گه وره گه وره و، دا هیتان و دۆ زینه وه و، گپ سه ن دنی گیانی نی شتمانپه روه ری و گه لپه روه ری، له ئەندازه یه کی گه وره و فرا وندا، که هه موو جیهانی گرتبو وه وه. هه روه ها پری بوو له شه ر و شو ر و زه بر و زه نگ و داگیر که ری. له هه موو لایه کیشه وه خه بات و شو ر ش له ئارادا بوون بۆ ده ست که وتنه وه ی ئازادی و سه ره به سته ی... (حاجی) له مزگه وته کانی کور دستاندا پێ گه یشت. هه رچه نده له خێزانێکی هه ژار و بێ که س له دایک بوو بوو، به لام ئاغا کانی کو ئیه دل لایان به خۆ ی و دایکیدا بوو، به هه تیبو ی له ته مه نی حه وت سالی به وه، له ژێر سی ته ری ئە وندا گه وره بوو. له نا و جه رگه ی جینی ره نجبه ر و هه ژار و چه وسا وه ی شدا ما وه به کی درێژ ژبا و رای بوارد و تی که لیبی کرد. له مانه و له حه یاتی خۆ یه وه و، له ئەرک و ئازاری ژبانی به وه که لکیکی زۆری و هه رگرت. پێ گه یشت و هاته وه (کو ئیه). له ویدا (مه لا عه بدو للای جه لی زاده) و (حه مه ئاغای کو ئیه) و (که یفی) ها وده م و ها ورازی بوون. خۆ شیان رانه بوارد. له بهر زیره کی و بلی مه تی و دل ناسکیی خۆ ی. له بهر خواناسی و نیاز یا کی خۆ ی، هه سته به چا کی و خرابی زوو ئە کرد. هه ر له و کاته دا، که له بهر چا که ی گه شتی یان، ستایشی ئە و ها وری ته یه ی و (ئه مین ئاغای کو ئیه) ی ده کرد، به ره نگاری (شیخ) و (مه لا) و (فه رمان به ر) و (ده وله مه ند) و (لا وه) خرا په کانی شێ ده کرد، له سه ر که مته ره خه می و زۆرداری و چه واشه کاری و به دخوو بی یان. (شیخ نه بی) یه کی تک بوو له و شێ خانه، که ئەو ی ش به خۆ ی و ده رو ی ش و مه لا کان و ها وری تکانی به وه به ره نگاری (حاجی قادری) ئە کرد.

(حاجی) چونکه زمان تیژ بوو و، راسته و راست، به ئاشکرا، له دو ژمنانی نه ته وه و نی شتمان نه که ی خۆ ی توانج و پلاری ئە گرت، ئەندازه یه ک توانییان بی سپاری زن، نیتر له وزه یاندا نه ما بوو. (حاجی) ته وا و ته نگه تا و بوو بوو. دوایی ناچار ما، ره وی کرد بۆ (که رکووک) و له ویتشه وه بۆ (هه ولی تر). که له گه ل (که یفی) بوو یه کیان گرت و له ره واندزه وه رۆ شتن به کور دستاندا تا گه یشتنه (ئه سه مه ول)، که ئەو سه رده مه جیگی زۆرو سه ته می فه رمان نه وایی تورک و، مه لبه ندی شو ر شگێ تران و رۆ شنبیرانی نه ته وه چه وسا وه کان بوو. (حاجی) چ له تی که لیدا له گه ل زانایان و رۆ شنبیران و نی شتمانپه روه رانی کور د له و شار انه ی کور دستان و ئە سه مه ول دا، چ به هۆ ی زه بر و زه نگ و به دخوو بی فه رمان نه وایی تورک و ئی ترانه وه له نا و کور دستاندا، چ به هۆ ی خۆ یینده وه ی نو سرا و و رۆژ نامانی جیهانی ئەو سه رده مه وه، که به عه ره بی و فارسی و تورکی ده ر ئە چوون، تا ئە هات بی ری رۆ شتر ئە بو وه و، هه سته نه ته و ایه تی شی به هێ تر و به کارتری لێ ئە هات. بێ گومان دامه زراندنی ئەو ی ش به مامۆ ستایه ک بۆ کور ده کانی (به درخان پاشا)

بۆ ئەمەى نەتەوهكەى خۆى وربا بکاتهوه و، بیری رۆشن بکاتهوه و، ئاراستهیشی بکات بۆ ژینیکی پاکتر و چاکتر و خۆشتر، که پر بێ له نازادیی و کامهرانی.

میژوو به ک دانه ئی بۆ ویژهی کوردی و ویژهوانانی کورد

(حاجی قادر) ئەمە نده به په رۆش ئە بێ، بۆ هه موو کوردیکی ده ریخات، که نه ته وهی کوردیش له کۆندا خاوه نی زمان و ویژه به کی به نرخ و گه وره پیاوانی زانست و ویژه و هونه ر بووه، لی کۆلینه وه به کی زۆر ئە کات و لی ورد بوونه وه به کی ته واویش ئە کات له و به ره مه کوردی بیا نه دا که به هه زار ئە رک و نازاره وه له م کون و قوژین و له و سووچ و په نای مزگه وته کانی کوردستاندا ئە یدۆژینه وه... دوایی به سه رفرازیه کی زانا یانه وه و، به شانازی به کی بێ ئە ندازه وه، چامه به کی گه وره و به نرخ له باهت (میژوو ویژهی کوردی و ویژهوانانی کورد) وه دانه ئی، بۆ ئە مه ی له دوا رۆژدا ناو نیشانیان له بیری نه چیته وه و کورده واری به که بیش بۆ له مه و دوا به ته نگ زیندوو کردنه وهی که له په پوری نه ته وا په تیبی خۆ به وه بێ و نه هیلێ له ناو بچێ و بیانکات بنچینه به ک بۆ سه رکه وتن و پیشکه وتنی خۆی له ژبای دوا رۆژیا. ئە مه چامه که به تی:

شاسواری بلاغتی کوردان
 به که تازی مصاحتی بابان
 مصطفى به تخلصی کوردی
 غزلی کرده به ریتی کوردی
 ناوی صاحب قرانی خاصی ئە وه
 چونکه له م عرصه ئە سه پی ئە وه به ده وه
 ئە وه که نوشی شه رابیکی تالی
 (نالی) له و عرصه دا بووه (تالی)
 (نالی) ئوستاده کی گه لێ چا بوو
 خضری ئابی حیاتی معنا بوو
 به کی تر بوو (محمدی فکری)
 مووی ده ئه نگاوت به تیره کی فکری
 به کێ (په نجه وور) ی اهلی کرکو وکه
 فکری بیکری هه موو وه کو بوو که
 به کی تریان (امین به گی دزه بی)
 دز نییه، شاعریکی جه ره زه بی
 (که یفی) حاجت نیه بکه م باسی
 ئە م کتیبه بخوینێ ده یناسی
 (سالم) و (مشوی) (شیخ رضا) و (خه سته)
 شاعرن، هه ر چوار به رجه سته

وهک (وهفایی) که مه له شعرا بی
 خطی وهک به یتی چاک و ئە سه پایی
 له کون و قوژینی که لاه ی دهر
 چه ندی تر هه ن مثالی گه نج و گو هه ر
 سه بکی (جامی) و غیره تی (سلمان)
 به یتیان ون بووه وه کو خۆیان^(۱)
 چه ند ئە وه نده ی که عرضی ئی وه م کرد
 شعرا مان هه به به ده ست و برد
 شاعری کۆن و تازه بی کوردان
 که له تعدادی عاجزه انسان
 ئە وی خۆم دیومه یا نه خو اثری
 ئە مه به بۆت ده لیم به مختصری
 معدنی علم و عالم و عامل
 قطبی ده وران و مرشدی کامل
 هه ر له اول جنابی (مولانا)
 نقشبندی رواقی الا الله
 غوثی ثانی و حاتمی مذهب
 (عبدالرحمانی خالصی) مشرب
 وه کو (بیتووشی) شاعری عربی
 تا قیامت نه که س بووه و نه ده بی
 خو مه لا مصطفای بیتساران
 بێ نظیره له نظمی کوردستان
 (مه لکه) مان مه لکه مه وتی معنایه
 یعنی هه ر چۆنی هه ز بکا وایه
 وهک (ملا خضری روودباری) نیه
 شیعیری ئاوی حیاته تالیی نیه
 حکمت و نظمی (میرزا یعقوب)
 وهک (فلاطونه) لفظه کان وهک کووب
 یعنی فکری له ئاسمان به ده ره
 باعشی ژینه دافعی کدره

(۱) له دوا ی ئە مه وه به یتی چاپه که ی گیو موکریانی ۱۹۵۳، سی دیری بواردوه.

(حسن)ی باوکی (فقی ٹومہر)
 کوری ٹومہر، (محمد)ی سہرورہ
 مہنجہلی نظمى، گہورہ و گچکھن
 بڑ خیالاتی عینی سئی کوچکھن
 شاعری (زندگہنہ) نیہ حدی
 وہ کو شجاعانی ناکری عدی
 چونکہ مجموعی طبعی موزونہ
 سینہیان مثلی ٹایینہ پروونہ
 انتخاب ناکرتین لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہرہدا سوار و چالاکی
 دوو وحیدن (محمد) و (احمد)
 یہ کی (کوماسی)یہ، یہ کی (دہرہند)
 (ہمہوہند)یش کہ خزمی خومانن
 شاعری زورہ پاکى دہیزانن
 چونکہ تیژی زبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی یم و دہمی خہنجہر
 بی کتتین ٹہمہ لہ وان دوورہ
 مہردی نازا لہ ناقصان دوورہ^(۱)
 ٹہسپی رہش بہیتی تا بلئی چاکہ
 نظمى یہ کجار سوار و چالاکہ
 (ٹہسپی شہش پین) و (قہرہمانی عہجہم)
 محضی کذبہ بہ اتفاقی امم
 چونکہ نووسراوہ، خلقی دہیخوتین
 لہم ہمہ مو بہیتی ٹیمہدا کوپرن

(۱) بہ پیتی چاپہ کی گیو موکریانی ۱۹۵۳ لہ دواى ٹہم دپڑہوہ (نق) دپڑ پھرتنراوہ، کہ لہمہوہیہ:

دہشتی کہرکووک و کیتیو ہورامان
 شاعیری زورہ بی حہدد و پایان

ہہ تا کۆتایی دی بہ:

وہکو شانامہ گہر بنووسرایہ
 لپت مہعین دہبوو چ وہستایہ

بروانہ ہہر ٹہو چاپہ. لہ: ۶۶-۶۷

وہرہ ٹینجا لہ حسرتان مہمرہ
 چوارپہلی ٹہسپی سنئییان مہگرہ
 وہکو بہیتی (حہتہم) لہ دعواوا
 نیہ (فیردہووسی) سہد کلک بادا
 ٹہم فصیحانہ پاکی بی ناون
 باعشی پیت بلتیم: نہ نووسراون
 دوو (عہلی)ن شاعرن وہکو (حسان)
 (بہرہشان) و (حریر)ہ مسکنیان
 یہ کی ہاونوای خوم، بہ خوم دیبووم
 (شیخ وہسانی) بوو مہردیکی معلوم
 وہکو من بوو بہ ظاہری جاہل
 باطنا شاعریکی زور کامل
 (احمدی کور) لہ شاری (سابلآخ)ہ
 بہیتیکی داغہ، بہیتیکی باغہ
 ٹہمہ مجموعی شاعری غران
 ہہرہکو (مثنوی)ن لہ نیو کوردان
 ہہ موویان بی نظیر و یہک و ہزنن
 قابیلی بہزم و لائقى رہزمن
 غیرى (دمدم) لہ مان بہ نظمہ جدا
 بی صدا طپلی نظمى دہنگ نادا
 بہرہوانی مٹھالی آبی رہوان
 ارتجالین ہمہ مو بہ بی دامان
 کلی بہیتیکی دوو ہہزار فردن
 مانگیتکی پی دہوی لہ بہر کردن
 ٹہمہ ہہر کورہ لائقى تحسین
 بی کتتیب و معلوم و نووسین
 کامہ مندال و شیستی لی بگری
 ہہر کہ بیستی بہ جارئی دپتہ بہری
 ٹہستہ مہعلومى بوو ہمہ مو ملت
 ٹہی مہلای درس و مفتی امت!
 ٹیمہ بی غیرہتین و بی عارین
 ٹہوی نہیخوتیندوہ لہ مہ عارین

قید و تذبیب و شرح و حاشیه‌کان
 بوونه سدی معارفی کوردان^(۱)
 حاصلی ئیمه وهک ده‌کهم تخمین
 (کرمی ئاوریشم) یین و (میشی هه‌نگوین)
 نیسه ئارام و راحتتی و خه‌وتن
 شه‌و و رۆژی هه‌تا دروستتی ده‌که‌ن
 که‌چی (رۆمی) که ئیمه ده‌یناسین
 وا ده‌زانئێ که ئیمه نسناسین!
 یانه (ئیران) ی یه‌ک که معلومه
 دایکی (متعه)، باوکی موهومه
 ئەمه ده‌یکاته کاسه ده‌ینۆشی
 ئەو که وای لێ ده‌کا و ده‌پۆشی»

نا به‌م رهنگه، (حاجی قادری) ده‌س رهنگین، نرخیکی وێژه‌یی بۆ وێژه‌وانان و وێژه‌که‌مان دانه‌نی و
 میژووی وێژه و وێژه‌وانه‌کانیشمان تۆمار ئەکات له په‌نای ئەوه‌یسا هاتمان ئەدات بۆ خۆتندن و نووسین و
 تۆمارکردنی به‌رهمه‌کانی وێژه‌کامان. هه‌روه‌ها توانج و یلاریش ئەگریتته (مه‌لا) کامان و کاربه‌ده‌سته
 خۆتنده‌واره‌کامان له‌سه‌ر ئەم که‌مه‌ت‌رخه‌مییه‌یان ده‌رباره‌ی تۆمارکردن و پاراستنی ئەم که‌له‌پووره به‌نرخه‌ی
 نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان. که‌چی ئیمه‌یش ئەمه‌نده سارد و سړ و که‌مه‌ت‌رخه‌مین خوومان داوه‌ته‌ فیتکردنی (قید و
 تذبیب و شرح و حاشیه‌کان) به‌زمانی بیگانه و، پشتیشمان کردۆته‌ خۆتنده‌واری کوردده‌واری و، به‌وانه
 زانست و وێژه و هونه‌ری کوردیمان به‌رهمه‌ست کردوو له‌ مانه‌وه و گه‌شه‌کردن. که له‌م باره‌دا کوردده‌وارییه‌که،
 هه‌ر ئەوه‌ی بۆ ماوه‌ته‌وه رهنج بدا و (رۆم) و (عه‌جه‌م) به‌ری رهنجی بخوات!

حاجیه‌کی شۆرنگێر

وه‌ک له‌مه‌وێش گوتمان حاجی پیاویکی خواناس بوو. له‌ خواناسییه‌که‌یه‌وه بیروباوه‌ری
 نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل په‌روه‌ری و مرۆڤه‌په‌روه‌ری چوو بووه‌ دل و ده‌روون و میشکییه‌وه. ئەویش که
 هه‌موو گیانیکی خۆی و هه‌موو هیتز و توانایه‌کی خۆی بۆ رۆشنکردنه‌وه‌ی میشکی کوردده‌واری و
 ورباگردنه‌وه و ئاراسته‌کردنیان بۆ ژبانیکی باشتتر و خۆشتر ته‌رخان کردبوو، له‌ هه‌موو کۆرپکی نیشتمانی
 و کۆمه‌لايه‌تیدا خه‌باتی ئەکرد بۆ که‌لکی کورد و کوردستان. جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا که (حاجی) تیا ده‌ژبا
 کوردده‌وارییه‌که ئەینالاند به‌ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌رانی بیگانه و سته‌مکارانی ناخۆوه. خۆپه‌رستی
 ته‌شه‌نه‌ی کردبوو. جیگای خواپه‌رستی گرتبووه‌وه. فه‌رمانه‌واپییه‌کانی ناو کوردستانی گه‌وره، یه‌ک
 له‌ دواییه‌ک که‌وتبوونه ژیر چنگی ئێرانییه‌کان و عوسمانییه‌کانه‌وه. شیرازه‌ی ژباغمان تیک چوو بوو. هه‌ر

(۱) ئەم دێره له چاپه‌که‌ی گیو موکریانی ۱۹۵۳ دایه‌یه.

که‌سه‌ خه‌ریکی گیرفان پێکردنی خۆی بوو. ده‌سی نه‌ئه‌په‌رژایه‌ سه‌ر خه‌م خواری گشتی. هه‌ر چوار ده‌رده‌که:
 (زۆرداری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆتنده‌واری)، ناودامان کوردستانی گرتبووه‌وه.

جا (حاجی) ییش که‌ ده‌روون نازادێکی خۆتین گه‌رم بوو، یه‌ک به‌یه‌ک به‌ره‌نگاری ئەو زۆردار و
 سته‌مکارانه‌ ئه‌بوو، رووتی ئەکردنه‌وه بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، تا خه‌وش و ناپاکییان ده‌رکه‌وی و نه‌ته‌وه
 به‌ره‌نگارییان بکات و سه‌ر ئەنگرییان بکات. هه‌روه‌ها رێگای خه‌بات و چاره‌کردنی گیروگرفته‌کانی ناو
 کوردستانییه‌ بۆ رووناک ئەکردنه‌وه، تا زوو به‌زوو چاره‌سه‌ری پاشکه‌وتنی خۆیان بکه‌ن و بکه‌ونه‌ سه‌ر
 رێگای پێشکه‌وتن... جاری له‌پێش هه‌موو چینیکا به‌ره‌نگاری شێخه‌ خراپه‌کان بوو، که پێچه‌وانه‌ی
 ئایینی پاکی ئیسلام ئەجوولانه‌وه:

هوروژمیک بۆ سه‌ر شێخه‌کان

«شکلی ته‌کیه و خانه‌قاهی شێخه‌کان
 واقعا رهنگینه، اما بۆ ریان
 له‌م هه‌موو شێخ و مریدانی ریا
 تاکه‌کی ناچیتته‌ مرگه‌وتی خودا
 مسجد و محراب و منبر بێ که‌سه
 هه‌ر مه‌پرسه‌ حالی چۆنه‌ مدرسه»

ئینجا (حاجی) به‌ته‌واوه‌تی لێیان هه‌لته‌سیتته سه‌ر پێ و ئەلێ:

«خانه‌قا و شێخ و ته‌کیه‌کان یه‌کسه‌ر
 پیم بلێ نفعیان چییه‌ ناخر؟
 غیری تعلیمی ته‌نبه‌لی کردن
 جمعی املاک و خه‌زنه‌ کۆ کردن
 ده‌فعه‌یه‌ک امتحانیان ناکه‌ن
 تی بگه‌ن زه‌هر یانه‌ تریاکن
 محکی لێ بدن ئەگه‌ر وه‌کو زه‌ر
 تی ده‌گه‌ن رێ گرن وه‌یا ره‌به‌ر»

پاش ئەوه (حاجی) ئەلێ:

«عشق بازی و هه‌وای ده‌رویشی
 ملتی خسته‌ فقر و بێ ئیشی»

له‌سه‌ر نوشته‌ نووسین و چه‌واشه‌کردن و جادووگه‌ریشیان ئەقیرتی به‌سه‌ریاندا ئەلێ:

«ئهی خه‌ریکی ریموز و ناز و نیاز
 ئەوروپا فنی گه‌یوه‌ته‌ اعجاز

قولله بی (ئیفه‌لی) (*) له ئەفلاکه
عکسی ئەو گەردوشی لەژێر خاکه
کورپه‌یی ئەم زەمینه‌یان پێوا
خاطری تۆبێ چوونه جەووی سه‌ما»

په‌لاماری مه‌لاکان ئەدات

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هه‌ندێ له (مه‌لا) کان توانج ئەگرن له‌وانه‌ی که له خۆیتندن‌گاکاندا ئەخوینن،
(حاجی) لێیان پائه‌په‌رێ و ئاراسته‌بشیان ئەکات بۆ فێربوونی زانست و هونه‌ر و ژيان به‌پیاو و ژنیانه‌وه:

«چینی ناگر په‌رست ئیستاکه‌ش
گه‌بری بێ دین و هیندوی رووره‌ش
بۆچی فه‌رموویه‌تی نبی امین:
(اطلبوا العلم ولو بالصین)؟
نێر و مێ له‌م حدیثه‌ فرقی نیه
گه‌ر مه‌لا نه‌ی فه‌رموو دینی نیه
تۆ وه‌ره فن فێربه‌ چیته‌ له‌وه
گاووره، جووه، یاخود هیندووه
لازمه‌ خول بخۆی وه‌کو به‌رداش
هه‌موو قرنی ده‌گۆرێ امری معاش»

(حاجی) هه‌رچه‌نده‌ ریزی له (مه‌لا) خۆیتنده‌واره به‌که‌لکه‌کان ئەگرت، به‌لام به‌رامبه‌ر به‌ (مه‌لا)
خراپه‌کان هوروزمی توندوتیژی ئەبرد، ئاراسته‌بشی ئەکردن بۆ خۆ ژیاندن به‌پیشه‌پیکه‌وه:

«علمامان به‌قولی بێ سه‌ر و پا
پاکی خنکا له بحیری وشکی هوا
صنعتیک فێر نه‌بوون له پاش تحصیل
سه‌بری چۆن بۆ مناھی بوونه دلیل؟!...
یه‌ک به‌یه‌ک بوونه خائنی ده‌ولت
خائنی ملک و دوژمنی ملت^(۱)»

(*) ئەم قولله‌یه له پاریس دایه، (۹۸۴) پێ بێنده. له ئاسن دروست کراوه له (۱۸۸۹)دا ته‌واو بووه. بۆته
شاکارتیکی ناوازه له پاریسدا. (ش. ف)

(۱) (حاجی) مه‌به‌سی له مه‌لایانه‌یه که بوونه هۆی سه‌رئه‌نگرێ کردنی فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌کانی کوردستان. وه‌ک
(ادریسی بتلیسی) و (مه‌لای خه‌تی) و (مه‌لا یه‌حیای مزوری)، که بۆ که‌لکی (تورک) داگیرکه‌ر و زبانی
کوردی تی ئەکووشان!.

(حاجی) ئەبویست مه‌لاکانمان نووسراوه‌کانیان به‌زمانی کوردی دابنایه، هه‌روه‌ها بایه‌خیان به‌گوتنه‌وه‌ی
زمان و وێژه و مێژووی کوردی بدایه به‌زمانی کوردی. بۆ ئەمه‌ی گیانی کوردایه‌تی هه‌ر به‌زیندوویی
بمێنیته‌وه و گه‌شه‌ بکات و ببیته بنچینه‌یه‌ک بۆ سه‌ره‌ری و کامه‌رانیمان. که‌چی به‌داخیکه‌وه په‌رده له
روویان هه‌ل ئەمالی و ئەلی:

«یه‌کسه‌ر علما درشت و وردی
هیچ نه‌بخویندووه دوو حه‌رفی کوردی!»

له جی‌گایه‌کی تریشدا ئەلی:

«کوردی ناخه‌ر بلتی چیه‌ عیبه‌ی؟
هه‌ر کلامی حقه‌ نییه‌ عه‌یبه‌ی...
یا له‌گه‌ل فارسی چ فرقی هه‌یه‌؟!...
بۆچی ئەو راسته، بۆچی ئەم که‌می؟!
با وجودی ئەگه‌ر بکه‌ی دقت
تی ده‌گه‌ی کام له کامیه‌ سرقت
چونکه ئیتمه‌ قه‌دیترین له ئەوان
به‌تواریخی جـمـله‌ی ادیان»

ئینجا (حاجی) ئەم که‌مه‌ته‌رخه‌میه‌یه‌ی مه‌لاکانمان له‌گه‌ل وێژه و زمان و مێژووی کوردیدا ئەگه‌ییتیه‌
ئوه‌ی که ناوی هه‌موو (مه‌لا) و (زانا) و (میر) و (پادشا)کانی خۆمان له‌بیر چۆته‌وه. به‌واتایه‌کی تر
که‌سایه‌تیی نه‌ته‌وايه‌تیی خۆمان ونی کردووه:

«وه‌ره با بۆت بکه‌م باسی نیه‌انی
تفنن خۆشه‌گه‌ر چاکی بزانی:
(صلاح الدین) و (نورالدین)ی کوردی
عزیزانی (جزیر) و (مووش) و (وان)ی
(مه‌له‌ل)، (ئه‌رده‌شیر) و (دیس)ی وه‌ی
(قوباد) و (باز) و (میری ئەرده‌لان)ی
ئهمانه‌ پاکیان کوردن، نه‌ایت
له‌به‌ر بێ ده‌فته‌ری ون بوون و فانی
کتیب و ده‌فته‌ر و تاربخ و کاغه‌ز
به‌کوردی گه‌ر بنووسرایه‌ زه‌مانی
مه‌لا و زانا و میر و پادشامان
هه‌تا محشر ده‌ما ناوونیشانی»

پاشان (حاجی) ئەمەندە توورە ئەبێ لەو کەسانەى كە زمانى كوردییان خستۆتە لاوه و هۆگرى زمانانى بیگانان بوون بۆ كەلكى ناپوختهى خۆیان، دەست ئەكات بەجنیۆ پیدانیا ن ئەلێ:

«ئەگەر كوردێك قسەى بابى نەزانى

محقق دایكى حیزه و با بى زانى»

هەرودها بەو كوردانەبیش كە حەز لە زمانى باوو باپیری خۆیان ناكەن ئەم جنیۆه ئەدات:

«لە كوردی حەز نەكا كوردی، مەلێن بۆچى وهیا چۆنە؟

لە دایكى پرسىاری كەن: كە ئەو بیچودى لە كوێ هینا!...»

(حاجی) ئەوەندە بەپەرۆش ئەبێ بۆ دامەزراندنى زمان و وێژەى كوردی، ستایشىكى خوا ئەكات بەچامەبەكى كوردی، ئاهى كوردپەرودەرى خۆى بەم جۆرە ئەگەتێت بەخوا. ئەمە دوا دێرى چامەكەبە:

«معلومە بۆچى (حاجى) مدحت دەكا بەكوردی

تا كەس نەلێ بەكوردی نەكراوه مدحى بارى»

گەلبەك لە كوردەوارى

(حاجى) ئەمەندە وەرس بووه لە نەخوتێندەوارى نەتەوهكەمان، لە داخانا ئەم تاكە هۆنراوهبەى گوتووه كە بەتەواوەتى لە ئەندازەى ترازاندووه:

«میلله تى بى كتیب و بى نووسین

غەبرى كوردان نییە لە رووى زەمین!»

هێرشێك بۆ سەر فەرمانبەرانى میرى

(حاجى) شۆرشگێر كە لە شیخ و مەلا ئەبێتەوه، ئینجا پەلامارى فەرمانبەركانى میرى عوسمانى ئەدات كە ئەوپەرى خراپیان لەگەڵ كورددا نوواندووه:

«ئەم سەگانه كە لەلای ئیوه وهزیر و كلان

بێنە لای تۆ بەخوا نایكەبە شوان و گاووان

ئەمە كەرمیزه دەلێن وارثى شرعى نبوین

هەموو عەبدى صنمن، باسى مەكە گەورەكەیان!»

لە جێبەجێ كى تریشدا ئەلێ:

«حاکمی رێ گری معمورهیه، قاضیى دزی رۆژ

وزراو و وكلا گورگه، رعیت گەلبە

ئەو گەپ و گێچەلێ بۆ رعیتى خۆى داناه

زجر و تویىخى مەكە چونكە خطای گای بنهیه!»

پلار ئەگرێتە جێبەگانی تری نەتەوه

ئەمەبیش هەر (حاجى)بە كە هوروزم ئەباتە سەر (دەولەمەند) و (دەسەلاتدار) و (بۆرەپیاو) و (نازا) و (مسكین)هكانمان، هەر لەبەر ئەوهى كە هېچیان بەتەنگ كوردەواربیهوه نین، هەر خەرىكى بەزمورەزم و گێرفان پر كردن، یاخود نان پەيدا كردن بۆ زۆردار یان كات بەفیرۆ بەختكردنى خۆیان! ئەوانه بۆ بیگانە و زۆردار بەكەلك دین، بەكەلكى كوردەوارى نایەن:

«ئەو كەسەى دەولەمەندىكى چاكه

بەندەى رۆمیانى ناپاكە!...

هەموو مردووى میان و سمتى خرن

بەیتى مداحیان بەگیان دەكرن»

***

«ئەوى اعلايه، سەردەستەى شكاره

ئەمى ادنايه، بەستەى زولفى ياره

ئەوى نازايه، شانامه ئەخوتینى

ئەمى مسكینه گەنم و جو ئەچینى

ئەمانه بى شعور و گىژ و ویتژن

مطیعی لۆتەخۆر و هەرزه بیژن!»

لە جێبەجێ كى تریشدا (حاجى) لە كورد وەها ئەدوئ:

«خۆ دەزانن سلاله بى اكراد

لیرهوه بگره تا دهگاته (قوباد)

هەموو عالم هەموو شیخ و میرن

زیرەك و ژیر و اهلی تدبیرن

وسطی پانی پانزه رۆژ رتیسه

پر له رهشمال و خانه و دیسه

بەدریژی لە (قاف) كە رابوردن

تا بە (شیراز) و (اصفهان) كوردن

شاسوارن، پیادهیان نازان

بردنیشیان وهكو لكی مهیدان

دان و بهخشینیان له لا باوه

خوتنی مهیدانیان لهكن ئاوه

بەشجاعت هەموو وهكو رۆستەم

بەسه خاوت هەموو وهكو حاتم

له وهفا (سموه ئیل) و (اسماعیل)
عهد و په یمانیان چیای (قه ندیل)
(گورد) ی شاهنامه پاکیان کورده
کافی ئەم صافه، کانی ئەو ورده
له شهرا زۆر دهغه قه و ماوه
رۆمیانیان چلۆن جواب داوه
(حاجی) دهمریت له داخ، هاواره
کوردی بیچاره دهبنه ئاواره!...»

میژوویهک ئەنووسی بۆ کورد

له بابەت میژووی میرنیشینییه کانی کوردستانه وه له سهردهمی ئیسلامدا (حاجی) ئەمهی نووسیوه:

«حاکم و میرهکانی کوردستان
هەر له (بۆتان) وه ههتا (بابان)
یهک به یهک حافظی شریعت بوون
سید و شیخی قهوم و میللهت بوون
سید و شیخهکان له ترسی ئەوان
منزوی بوون و ذاکری رحمان
ئەو که فهوتان، پرای ئەوان ده رکهوت
سهیری چۆن بوونه پووش و ناگر و نهوت!...»

(حاجی) له جیگایهکی تریشدا ئەلێ:

«له (قۆچ پاشا) وه تا ئیستا ئەمیرهک
له (کۆی) پهیدانه بوو یاخود و زبرهک
له بهر بچ ئیتحادی بوونه مسکین
له ئاخردا وه کوو زانیومه هه ل دین
له مابینی (کلاو سوور) و (کلاو رهش)^(۱)
په ریشانین دهبنه مثلی گای بهش!...»

له شویتیکی تریشدا نرخه نه ته وهی کورد ده رته خات ئەلێ:

«سهه شهه نشاه و پادشا مردن
سهیری که کوردی ئیمه هەر کوردن

میله ته باقی مابقا فانی
هەر له (جاف) ی ههتا به (گۆران) ی
حه سره تم هەر ئەمه له دنیا دا
(حاجی) دهمری به ده ورپان ناگا!

وا لیره یشا (حاجی) میژووی لافاوه که ی سهردهمی (نوح) پیغه مبه رمان بۆ ئە گێریته وه، که له سهه
شاخیکی کوردستاندا، (جوودی) که شتییه که ی نوح گیرسا وه ته وه، که ئیستا ناوی (جزیره) ه و له خاکی
(جزیره و بۆتان) دایه، که بووه مه لبه ندی په ره سه ندن و بلا بوونه وهی مرۆف به هه موو جیهاندا:

«ئەو رۆژه به ئەمەری حی منان
ئەو عاله مه پاکي بوو به طوفان
تاقیکی نه ما له جنسی ذی روح
غهیری ئەمه هاته که شتی نوح
ئەو رۆژه گه یشته وه ختی معهود
وه ستاوه له سهه چیا که ی (جوود)
هەر سی کوری کردیانه مسکن
ئەو جی و مکانه مثلی گولشه ن
ئیس تاکه (جزیره) ه بچ محابا
معمورده یی اوله له دونیا»

هانه ئەدا بۆ کارگوزاری و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی

(حاجی) که هه موو دهم خوی به پیشکه وتنی کورد و ئاوا کردنه وهی کوردستانه وه ئەدی، هانه ی ئەداین
بۆ بایه خدان به کرد و کۆشی و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی، تا له دهست هه ژاری و کزی و بچ
ده سه لاتنی و گێژوویژی رزگارمان ببیت.

گوێ بگره چی ئەفه رموی:

«له دهوری کلی باغی، شاری (کۆی)،
دوو سهه مهن داری زه یتوونی به جۆی
له ئیوه کامتان بوو یهک دوو بارهک؟
بیکاته کیسه یهک یاخود خه رارهک
دوو پیتی لی دا له کۆلا مثلی دۆشاو
وه کو رۆن، رۆنی زه یتوون بیته سه ر ئاو
وه یا که ی نیژراوه سهه نه مامی؟
له نارنج و ترنج و هەر مه قامی

(۱) کلاو سوور به عوسمانییه کان ئەلێ... کلاو رهش به ئیرانییه کان ئەلێ. (ش. ف)

بزانن: شین ده بئ، نابئ، به به ردئ؟
له جیگای گهرم و ساردی چیبی به سه ردئ؟»

له جیگایه کی تریشدا ده لئ:

«به راو و ارضی ئیوه کیمیایه
دور و گه وههر گه زۆ و مازووی چیبایه
معادن خاطرێ تو بئ له گهل کان
کهفتان زیره، حتی زیوه زیوان
رهدووی پا پۆر و خوئی و نهوت و گوگرد
له کیوی ئیوه دا کۆبه وه کوگرد»

له بابته پیشه سازییه وه ئه لئ:

«اهلی ژاپۆن به هۆی صنعتی چاک
سه بری چۆن چینی گرت و کردیه خاک؟

له بابته کۆشش و خه باتی (ئهرمه نییه کان) یسه وه که بۆ خو بانی ئه کهن، (حاجی) ئه م په نده مان
ئه داتی:

«هه قیانه قومی (ئهرمه ن) غیرهت که شن یهک و دوو
وهک ئیمه نین له گهل یهک دعوا بکهن به شیران
بۆ فنی حرب و صنعت، بۆ ضبط و ربطی ملت
ده نیرنه ئه وروپا گه ووه و بچووکێ خو بان!

وینه یهکی رهنگین ئه کیشی بۆ به هاری کوردستان

(چامه ی وتم به به ختی خه والوو)

ئه م چامه یه یهک یه کیکه له ساکاره کانی (حاجی قادری کۆبی) که ئه توانم بلیم تا ئیستایش له ناو
کورددا کهس به هاریی وا ته روتازه و پر و اتا و، نایاب و ناوازه و، ئاراسته کانی دانه ناوه. (حاجی) له
به هارییه که یدا وهک سینمه ما پرده، پرده، هه موو جوانییه کی سروشتی کوردستان و هه موو جوانییه کی
ژیانی پر له ئاههنگ و ساکاری کورده واریمان پیشان ئه دات. وینه کانی (حاجی) دهست رهنگینییه کی
گه ووهی تیا دهرئه که وئ. رهن دین، رهنگا ورهنگ، شهنگ و شوخن، پر له جو ش و خرۆشن، دلگیرن،
به به رهجه سته یی دهرئه که ون. پر له جو لانه وه و بزوتن. واتا کانی قوولن. وشه کانی پر له ساز و ئاواز.
دارشته کانی به هیتز و توند و توولن. ریک و پیک و رازاوهن. تا بیریشی لئ بکه بته وه پر له ههستی
ناسک و سوژی دهروون. بیره کانی شی کورد ئاراسته ئه کهن بۆ کورد په روه ری و خه بات کردن بۆ ژیانیکێ
باشتر که دوور بئ له نازار و هاوار و زۆرداری. یان له هه ژاری و نه خو شی و نه خو تنده واری.

له راستییدا، (حاجی)، له م به هارییه دا ئه مه نده ورد بوته وه له کورد و کوردستان و ئه مه نده یه

ورده کاری نوواند و، له دارشته که یدا، وهک هونه رمه ندیکێ شارهزا و دلته ر، به هه شتی کوردستان و ژینه
پاک و خاوتین و ساکاره که ی کورده واری لادیمان به هه موو جوانی و رازاوه ییه کی وه بۆ دهرئه خات.

له لایه کی تریشه وه که ئه م سینمه مایه ئه هیتته پیتش چاوی خوئی و ئاواره یی خوئی و هۆی ئاواره یی خوئی
له (ئهسته موول) دا دیتته وه یاد، هه ناسه یه کی سارد هه لئه کیشی. پاشه جار، له سه ر ئامۆژگاری به ختی
خه والوو، هه ر ئه وه به چاکتر ئه زانی که چاوه روانی کوردیک بکات که له کوردستانه وه بیت و ئه م
چامه یه ی پیا بنیرئ بۆ ناو کورده واری، تا له رووی خو شه ویستییه وه له به ری بکهن و هه موو ده م یادی
بکه نه وه، به لکو (حاجی) به وه له ناو زیندووان و مردوواندا گیانی پت شاد بئ و سه ریشی پت
به رزیته وه، که هه ر ئه وه ی بۆ ئه میتته وه! له خوایش ئه پاریتته وه که چامه که ی هه ر ده ست ئه وان به که وئ
که نرخی زمانی کوردی ئه زانن و ریزی لئ ئه گرن، نهک ئه وان ی ناشی و دلره ش و هه رزه گۆن و که م و
کوری له هه موو شتیک ئه گرن... له دوایی چامه که یا وای دهرئه خات که زۆر شتی نه پنی له دل یا هه یه و
بیلئ، به لام چه رخی که چ رهفتار رن نادات بیلئ، چونکه له ژیر چنگی فه رمان ره وایییه کی زۆرداری وهک
(تورکی عثمانی) دایه، که له سه ر قسه ی ره وای و راستگۆبی زمان ئه برئ!... فه رموون، ئه مه ش چامه که یه،
بیخو تینه وه، که به راستی به گه نجینه به کی ویزه یی نوئ دانه نرئ که (حاجی) پیتش که شی نوو سراوخانه ی
کوردی کردووه.

کوا ئه و ره ژه ی هونه رمه ندان و کاربه ده ستانی کورد ببینم ئه م چامه یه به خه نه چوارچیه ی فلیمیکی
سینمه ماییه وه، تا که لک و فه ری بۆ نه ته وه که مان زۆر تر بئ و گیانه پا که چاکه که ی (حاجی قادر) پش پت
شادمان بئ؟!...

به هارییه که ی حاجی قادری کۆبی

وتم به به ختی خه والوو و به سه ئه تووبی خوا
له خه و هه لسته زه مانئ بچینه وه ئه ولا
گورده ی به هارییه ئیستی که شاخ و داخی ولات
پر له لاله و نه سرین و نیرگسی شه هلا
له گرمه گرمی سحاب و له هاژه ی باران
چیایه پر له هه را و نه واله پر له صدا
پر له سه یل و له گولا و کانی رووی زه مین
پر له به رق و بریقه ی برووسکه جه ووی سه ما
شکو فه دهره می شاباشی بای وه عده ئه کا
له شه وقی مه قده می، خه ملتیه دار و به ردی چیا
پیا له یی زه ری نیرگس له سه ر که فی سیمین
پر له شه وغمی وهک دور و لؤلویی لالا

گولیش به په نجهی پیروزه جامی یاقووتی له بونشاری مهیایه پر له زهری ته لاله له شادی وهک صفی شایی له کینو و کهژ ازهار هوژا به خلعتی گولگون ده که ونه رقص و سه ما چه من له لاله مثالی خطی روخی دولبه ر سیاه چادری لڼ بوته خالی سهر گوننا له کن بنه وشه و خاو و هه لال و بهی بوونی هه لالی پیستهی خاوه عبیر و موشکی خه تا چیا له ته و قه سهری دارژاوه تاکه مهری چو زولفی سونبولی درهم، چو په رجه می به رها به جوش و ناگری گولناری کانی هه ل ده قولی مثالی دیدهی وامق له حسرتی عذرا قه لاتی زیوی روخواوه هه رهس به توپی نه سیم سویاهی لاله و گول چادری له جی هه لدا له گول شینن که قاز و مراوی دین و ده چن نظیری ماه وستارن له قلزه می مینا شنه ی نه سیمه صدای ناوی صافی سهر قه لبه ز به ورشه و په شه گیا شه نگی بی بووه شه بیدا خرنگ و هووړی قولینگ و قه تاری سی له سهران ده بیته و کهو ده فریت و شه هین چریکه نه کا له پیره و پیر و له سمکولی پیره گاکیتی دله رزی گاوی زه مین و ده ترس گاوی سه ما له بست و دوو که لی شینه تفهنگی نیچیره وان مثالی سونبولی زولفی که تیک بچی به صبا چیا به شیخ و که وای سهوز و میزه ری به فره سیواکی چووزره رتواسه ته یله سانی که لاله چه من له لاله و ریحان و نه سته رهن ئیمرو شبیهی صبح و شهوه نافتابی وقتی ضحا چنار و عه رعه ده دف زهن هوزاره نغمه سهرای گیاش ذاکره تسبیحی شه ونفی له ملا له ژووری میگه لی هه وره، له ژیر میگه لی مهر

شبیهی گولشه نی خضرایه تووده ی غبرا له کینو و کهژ که سهر ئیواره دپته وه مالات له دهوری چادری صاحبی موجیدا، ویستا له حیلله حیللی که حیل و له باره باری مه ران له دهنگی قوړه ی گاجووت و بوړه ی مانگا له گورگه قال و چه په ی سهگ له قاره قاری بز له عکسی دهنگی دوو باره ی که دپته وه له چیا له ئوچه ئوچه ی گاوان و قیره قیری شوان له بگره به رده ی کابان ده بیته حشر و هه لالا مالاکه ی سهری تاق و ره و اقی مینایی ده تیبه جونوش و له رزین ده که ونه رقص و سه ما که هه لکرا شه و ئ ناگر له کلی ره شمالتیک خجل دهن له زوایای خیمه یی والا (عطارد) و (زوجهل) و (نافتاب) و (ماه) ته مام خلاصه ثابت و سیاره تا ده گاته (سوها) صبا ده زانی ژیانم له دوورتان مه رگه؟ ده سا و هره به کزه ی خوت خجل به (عیسا) نه گهر منم له فراقیان کزدم له جه رگه وه دی نه گهر دل و هکو جه رگم ده لپی نه و سووتا له پاش نه هم مو داستانه به ختی خواب الود^(۱) مثالی نه ژده ری نوستوو به رقی له خه وه هستا جه وایی دامه وه اما جوابیکی واره ق نه ما مجالی مقال و مباحثه له م لا وتی هه تاکو خه زان و به هار و زستانه مداری عیش و موالیدی عالمی غه برا به هاری و هه موو سالتیک ده بیته وه اما نه مانه ده چنه دیاری مالکی عقبا به کیکی نایه ته وه چونیان هه ر نه و چونه له شیخ و عالم و جاهل، له پادشاه و گه دا مکان شه و قی به عیلاته، په شمه کونه هه وار

(۱) خواب الود: خاب نالود: خه و الود

حیات ذوقی به احبابه، بایه آب و ههوا
 ره‌فیزیکی کۆنه نمان، جوانه‌کان پیرن
 به‌شەق دەرۆن و له دووری دیاره شەق و عـصـا
 له دوسه‌دی یه‌ک‌تیکی زه‌حمه‌ته بیناسیه‌وه
 مه‌گه‌ر به‌ناوونیشان و به‌خزیم و باب و برا
 که بێتو بچیه‌وه ئیستیکیکه بۆ ئه‌وئ دیسان
 سفر ده‌که‌ی له وطن ده‌چیه شاری (جابولقا)
 خلاصه‌ی قسه ئیستیکیکه مصلحت ئه‌مه‌یه
 بلێ به‌وجهی نصیحت، به‌کاغذ و انشا
 ئه‌مان کورانی رفیق و براده‌رانی ولات
 به‌ئێوه هه‌ر که گه‌یشت ئه‌م کلامی بێ سه‌روپا
 له پاش ئه‌وه‌ی که تصیحه و مطالعه‌ی بکری
 به‌یادی من له‌به‌ری که‌ن له‌ پرووی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خطه‌ی بیگانه‌ فخری پێوه بکه‌م
 له‌ به‌ینی زومره‌ی احیا و مجمعی موتا
 ونی مه‌که‌ن، وه‌کو آثاری (نالی) و (کوردی)
 له‌ سه‌هوی دیده‌ پێۆشن گوزهر بکه‌ن له‌ خطا
 نیه‌ له‌ ممکنی امکان خطا و سه‌هوی نه‌بی
 به‌غیری خواجه‌ی دیوانی علم الاسماء
 ئه‌وی حسود و عجلون: لئیم و ره‌خنه‌گرن
 له‌ عیب و ره‌خنه‌ی عاله‌م به‌ری ده‌بن ئوده‌با
 ئه‌مانه‌ زاده‌ی افکار و خو‌شه‌ویستی مان
 ئه‌گه‌ر قبیح و کریهن، ئه‌گه‌ر شهل و اعما
 مثالی فرخه‌ی ژیشک که پێی ده‌لتی دایکی:
 إلهی قاقمه‌ یاخود سه‌موره‌ یادتیبا
 شبیهی جۆلا که راضی نه‌بی به‌سه‌ر درێ خۆی
 مه‌لین فصاحتی کوردی به‌فارسی ناگا
 بلاغتیکی هه‌یه‌ هیچ زه‌مانی نایگاتی
 له‌ بێ تعصبی کوردانه‌ بێ ره‌واج و به‌ها
 که خۆتی تی نه‌گه‌یینی و له‌ نکته‌کانی ناگه‌ی
 ده‌لتی هه‌مووی هه‌یانه‌ خوا به‌لای لێدا

به‌لام ئه‌وانه‌ که صرافای زێر و زیوی قسه‌ن
 چ شاه ره‌وایه‌ ده‌زانن، چ سکه‌بیکه‌ ره‌وا
 «چ حکمه‌تیکه‌ که آثاری کورده‌ ناموسی
 نه‌ کیمیا و نه‌ عنقا له‌ بیستی ئیمه‌ نه‌ما
 إلهی نه‌یخه‌یه‌ به‌رچنگی مه‌نده‌ بووری لئیم
 نقودی (حاجی) که نه‌یدیوه (خوسره‌و) و (دارا)
 آمین به‌وایه‌ نصیب و ئه‌گه‌ر یه‌کی وایی
 به‌خیری باوک و دایکی له‌ پێی خیرا بیدا
 گه‌لتی قسه‌م له‌ دلا بوو، حکایتیم مابوو
 که‌چی له‌ به‌ختی که‌چم خامه‌ نووکی لێره‌ شکا!...»

چاپکراو له به‌ره‌مه‌کانی حاجی قادری کۆبی

* (حاجی) هۆنراوه‌ی زۆره‌، به‌لام گه‌لتیکی له‌ناو چوون. له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌سه‌ر خواستی
 خوالیخۆشبوو (عه‌بدولپه‌حمان سه‌عید)، کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ هۆنراوه‌کانی له‌ ده‌می ئه‌م و ئه‌وه‌ و، که
 کاتی خۆی له‌به‌ریان کردبوو، له‌لایه‌ن مامۆستا (عه‌لی شوقی) یه‌وه‌ کۆکرا‌بووه‌وه‌ و بۆی نێررا‌بووه
 (به‌غداد). ئه‌ویش له‌ ۱/۱۱/۱۹۲۵دا چاپی کردبوو.

* به‌ناوی (غیره‌تی ملی) ییشه‌وه‌ کۆمه‌له‌یه‌ک هۆنراوه‌ی هه‌لتی‌ترراوی هه‌بووه‌، لای (عه‌بدولپه‌زاق به‌گی
 به‌درخانی) ی دانه‌تی که له‌ پاش مردنی چاپی بکات، به‌لام داخه‌که‌م تورکه‌کان له‌ گه‌لت کوشتنی
 (عه‌بدولپه‌زاق به‌درخان) دا، ئه‌و نووسراوه‌یشیان سووتاندبوو.

* له‌ سالی ۱۹۶۹دا مامۆستا (گیوی موکریانی) له‌ شیبه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌تردا بۆ سێیه‌م جار
 کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ هۆنراوه‌کانی چاپ کرد.

لاپه‌ره‌کیشی به‌زینکۆغراف له‌ ده‌ست نووسی (حاجی قادری کۆبی) خۆی له‌م نووسراوه‌یدا له‌ چاپ
 داوه‌. مامۆستا گیوی ئه‌م هۆنراوه‌ی له‌ چه‌ند که‌شکۆلتیکی به‌نرخ وهرگرتوه‌ که له‌ لای خۆی
 پاراستوونی. ^(۱)

* له‌ سالی ۱۹۵۲دا مامۆستا (عه‌لاه‌دین سجادی) له‌ نووسراوه‌ به‌نرخه‌که‌یدا (میترووی ئه‌ده‌بی
 کوردی) له‌سه‌ر میترووی ژبانی و هه‌ندێ له‌ به‌ره‌مه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی کردوه‌.

* له‌ سالی ۱۹۶۰دا (مامۆستا حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) له‌ نووسراوه‌که‌یا (حاجی قادری کۆبی)
 لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر به‌شیککی زۆر له‌ هۆنراوه‌کانی (حاجی) کردوه‌.

(۱) به‌ر له‌مه‌، هه‌ر مامۆستا گیوی به‌هه‌شتی، سالی ۱۹۵۳ (دیوانی حاجی قادری کۆبی) له‌ چاپخانه‌ی
 کوردستان - هه‌ولێر له‌ چاپداوه‌، به‌ (زنجیره‌ی په‌خشیات: ۳۲).

* له سالتي ۱۹۷۱دا له (كۆپه) ميهرهجانئىكى گهوره بۆ (حاجى قادرى كۆپى) كرا، زۆر له ويژهوان و رۆشنبيرانى كوردستان و بېنگانه تيا بهشداربوون.

* وا له سالتي ۱۹۷۲يشدا لهلايهن نووسهري ئهم نووسراوهوه ئهم ليككۆلئينهوهويه لهسهر ميژووي ژيان و ويژهكهي (حاجى قادرى كۆپى) كراوه. هيوادارم كه گياني (حاجى)ى پت شادبى.

* له گهليك رۆژنامه و گوڤاره كوردببهيكانيشا، ناويهناو، له هۆنراوهكاني (حاجى) بلاوكرانهتهوه و قسه لهسهر هۆنراوهكاني و ميژووي ژياني كراوه. وهك گوڤاراني: (هاوار) و (گهلاويژ) و (ههتاو). ههروهها وهك رۆژناماني: (خورمال) و (ژيانهوه).

حاجى بهلاي رۆشنبيرانهوه

* خوالئوخۆشبوو (ئهمين زهكي بهگ)، ميژووناسي بهناويانگي كورد له نووسراوه بهنرخهكها (مشاهير الكرد و كردستان) دهريارهي (حاجى) ئهلي:

«هر له مندالييهوه گرفتاري خۆشهويستبي نهتهوه و نيشتمان و زماني نهتهوهيبي خۆي بوو بوو... لهناو گهوره پياوان و رۆشبيرانى كوردا ناويانگي دهركردبوو... چامه (قصيده)كاني نيشانهيهكي ئاشكران بۆ ئهوهي كه ههستتيكي نهتهوهيبي بئ ئهنازهي بووه لهگهئ نيشتمانپهروهريهكي كلپهداردا. زۆريه چامهكاني پرن له سكالايهكي پر له ئازار و هاوار دهريارهي باري نهتهوهكهي و پاشكهوتويي له ههموو جۆره روويهكهوه، كه يهكيك لهوانه ناكۆكي و دوويهكبي ناوخويانه و، بهكارنههيناني زماني كوردي له نووسيندا...»

* مامۆستا (رهوشه بهدرخان)يش له نووسراوه ناوازهكها: (صفحات من الادب الكردى) له بابته «حاجى قادرى كۆپى» يهوه ئهفهرموي:

«حاجى قادرى كۆپى) له بوژه ههره گهورهكاني كورد ئهزمييري كه له سهدهي نۆزهههمدا ژياون. بهچامهي كۆمهلايهتبي پر له رهخه ناويانگي دهركردوو... له كۆي سهنجهقهوه كۆچي كرد بۆ ئهستهموول. بوو بهمامۆستاي كورهكاني بهدرخان پاشا. ههر لهويتيشدا مرد. چامه نيشتمانبيبهكاني كاريكي گهورهيان كرده سهر گياني نيشتمانپهروهري لهناو كوردهواريدا...» .

كهشكۆليك بهدهستي خۆي ئه نووسينتهوه

كهشكۆليكي بهنرخي بوژهكانمان، كه بهدهستي (حاجى قادرى كۆپى) خۆي نووسراوتهوه، تا ئهم سالانهيش له نووسراوخانهي خوالئوخۆشبوو، (مهلا محهمده سعيد)دا كه به (صدر العلماء)ى شاري (سابلاخ) بهناويانگه، پاريزراو بوو. حاجى له هۆنراوهكاني (حاجى قادرى كۆپى) خۆي و له هي بوژان: (شقايبى، خهيايلى، جامي، حريق، خاكي، خاليد، خالص، رضا، رهنجووي، زهركه، سالم، شيخ ئهبو سعيد ئهبو خهير، تاليب، فضولي، كاريزي، كوردي، مهستوره، محتشم، وهفابي) تيا نووسيوتهوه. ههنديك لهم بوژانه بهزمانى فارسي و عهربي هۆنراوهكانيان داناوه. ئيستاكه ئهم كهشكۆله بهنرخه كهوتوهته لاي مامۆستا گيوي موكرياني، كه خوشكهزاي (صدر العلماءيه).^(۱)

(۱) ديوانى حاجى قادرى كۆپى، چاپى ستيه مين، گيوي موكرياني، ل (۱). (ش. ف)

كهشكۆله كه بريتييه له (۴۴۷) لاپه ره. بئ گومان ئهم كهشكۆله، ههر له بهر ئهوهي كه بهدهستي (حاجى قادرى كۆپى) خۆي نووسراوتهوه، له دواوژي نيشتمانبيماندا جياگايهكي ناوازهي بۆ تهرخان ئهكرى له ناوازهگهي كوردستاندا. ههروهها بهكهلكي ليككۆلئينهوه دى بۆ زانا و ويژهوانهكانمان...

حاجى خهمي ئافرهتي كورد ئه خوات

(حاجى)ى رۆشنبيير، كه ئهيزاني هۆي دواكهوتن و سهرگهردانييمان دوو شته:

۱- نهخويندهواري

۲- بهدخويي

بانگي ئهئا بۆ نهتهوهكهمان: كه هۆگري خويندهواري بن و فيري هونهر و پيشهسازي بن و خۆيشتان رابهيتن بهو كردهوه بلندانهوه كه خواناسي پهسهندي ئهكات، وهك هۆگري و كۆكي و خۆشهويستى و يهكييتى و بۆ مهبهستى خهبات كردن لهپيناو كهلكي كورد و كورستاندا. ههروهها بانگي ئهئا كه زانست و هونهر و پيشهكهمان بۆ كهلكي گشتي بهكاربهيتن، تا خۆمان دهولهمه مند كهين و خاكهكهمان ئاوهدان بكهينهوه. لهمهيشدا (ئافرهت) مافي ههيه وهك پياو بخويتي و خۆي پي بگه بيتني و خهباتي نيشتماني بكات و له بهري رهجي شاني خۆيشي تير بخوات:

«بۆچي فهرموويه تي نبى الامين

(اطلبو العلم ولو بالصين)؟

نيرومي لهم حديثه فهرقي نيبه

گه ره مهلا نههي فهرموو ديني نيبه

تۆ وده فن فير به چيسته لهوه

گاوپه، جووه، ياخود هيندوو»

سهراوهكان:

۱- ديواني حاجى قادرى كۆپى - گيوي موكرياني

۲- ميژووي ئهدهبي كوردي - عهلاهدين سجادي

۳- كۆمهله شعري حاجى قادرى كۆپى - عهبدولرهحمان سعيد

۴- حاجى قادرى كۆپى - حهمي مهلا كهريم

۵- خلاصيهكي تاريخي كورد و كوردستان - محهمده ئهمين زكي.

۶- مشاهير الكرد وكوردستان /ج/ ۲ - محهمده ئهمين زكي.

۷- دراسات فى الادب الكردى - روشن بدرخان.

۸- مقالات - رفيق حلمي.

۹- ليككۆلئينهوهكاني خۆم.

به‌سایه‌ی دستکوتی‌تو و ناهاه‌نگانه‌وه، که سنی شه‌وی خایاند، که لیتیک نامیری ساز و ناواز و، که لویله‌ی وهرزش و دیده‌وانیسان بو خوتیدن‌گاه‌یان کری، بیت‌جگه له‌وه‌یش ده‌ست‌گیروویی گه‌لیک شاگردی

=کچیتکی چواره ساا له‌سه‌ر خه‌تتیک به‌ته‌رتیب رتیک راه‌وستابوون و به‌سوره‌تیکه‌ی حوزن نه‌نگیز، جه‌ساره‌ت به‌خش ده‌سته ده‌سته به‌ریزه له‌سه‌ر نه‌م گوزانییه که نه‌قهراته‌که‌یی له‌ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیکرار نه‌کرایه‌وه ده‌وامیان نه‌کرد.

گوزانییه‌که‌م عه‌ینه‌ن^(۱) له‌بیر نه‌ما، فه‌قده‌ت خولاسه‌یی مه‌ئاله‌که‌ی^(۲) نه‌مه‌بوو که‌وا عه‌رزی ده‌که‌م.

ده‌سته‌یی لاه‌گان

نی‌مه دل‌وه‌رانی کوردان بو ته‌ئیمینی سه‌عه‌اده‌تی میلیله‌ت نه‌وا هه‌ووله‌ن هه‌نگامان هاوتتشت. نالای زه‌فه‌ر به‌مه‌سروریه‌ت له‌ پی‌شمانه‌وه په‌غی مه‌وانعی ناملمان نه‌کات. بو ئیمحای زولم و ته‌عه‌سسوب له‌ هه‌موو کوردستاندا. ته‌پلبازی سوارانی جه‌نگاوه‌ر ده‌ستی کرد به‌لیدن، نه‌ی دوشمنانی کوردستان، نه‌ی زالمان و خوتن‌خوزان به‌رز نه‌مه میلیله‌ته که هه‌ل‌ساوه، نه‌ی عه‌داران هه‌ر له‌ ئیستاوه کفن بو خوتان حازر بکه‌ن.

«نقرات»

ماده‌ری وه‌ته‌مان، کوردستان، ئیستیم‌ادمان لئ ده‌کا. ئی‌مه که نه‌ولادی نه‌وین هاتین به‌ئیم‌ادیه‌وه و عه‌زمان کرد که نجاتی بدین و له‌ ریگای نه‌جاتی نه‌ودا بمرین. ئی‌مه هه‌ر بو خزمه‌تی نه‌و نه‌ئین له‌ پتی ژبانی نه‌ودا مردن به‌ژبان نه‌زانین.

سن چوار دایک

نه‌ی دل‌وه‌رانی وه‌ته‌ن فه‌تعیه‌ن زهن مه‌که‌ن که له‌ دیده‌یی ماده‌رانه‌یی ئی‌مه به‌حوزنیتکی زه‌لیلان‌وه فرمیتسک بیته حواری، چونکه ئی‌مه نه‌زانین که ئی‌وه ده‌ستان دایه‌ ته‌فنگ توفیق په‌فیعاتانه و زه‌فه‌ر یار و یاه‌ر‌تانه، له‌به‌ر نه‌مه لازمه هه‌ر له‌ ئیستاوه زالمان و دوشمنانی کوردستان نه‌شکرپژی مه‌زهللەت بـن.

نه‌ی جه‌نگاوه‌ران ئی‌مه ئی‌وه‌مان هینابه‌ دنیاه له‌به‌ر نه‌مه حه‌باتتان هی ئی‌وه نییسه. عایید به‌وه‌ته‌نه. چونکه له‌ پی‌ش ئی‌مه‌دا ماده‌ر نه‌وه.

«نقرات»

سن چوار باوک

نه‌ی (غظنفران) ئی‌وه که فه‌لبتان به‌راپیتیه‌یی نه‌به‌ویه‌ته‌وه زه‌ره‌بات ده‌کا له‌ ساحه‌یی جه‌نگ و جیدالدا ئی‌مه‌تان له‌بیر نه‌چیته‌وه بو نه‌وه‌ی رۆحی ئی‌مه به‌موفقه‌قیه‌تی ئی‌وه‌وه دای‌یمه‌ن شه‌عه‌ش‌عانه‌یی، له‌ هیچ شتییک سل مه‌که‌ن و به‌برینداری و شان و شه‌ره‌فه‌وه وهر‌نه‌وه سه‌ریالینی ئی‌حتیزاری ئی‌مه و به‌ده‌ستی خوتان دیده‌یی نوکرانی ئی‌مه لیک بنین.

«نقرات»

چهند مندالیک

نه‌تیجه‌ی زه‌فه‌ر که ته‌ئیمینی سه‌عه‌اده‌ت و مه‌سه‌ره‌تی دل‌وه‌رانی وه‌ته‌ن په‌روه‌ر ده‌کا، نه‌تیجه‌ی نامالی ئی‌مه‌یه‌؛ =

هه‌ژارشیسان پێ کرد بو کرپینی جلویه‌رگی وهرزش و دیده‌وانی. تا ئی‌ستا‌که‌یش یادی نه‌و کارگی‌ی و ماموستایانه له‌بیری نه‌ته‌وه‌که‌ماندا ماون و، به‌رپی‌ز و خوشه‌ویستییه‌وه نایان ده‌هینن. (سال‌ح فه‌فتان،

= مردنیتیک که ته‌ئیمینی ژبانی نه‌به‌دی دلی میلیله‌تیک بکا بگاته‌غایه‌ی موقه‌ده‌سه‌ی ئی‌مه‌یه.

نه‌و ترسنو‌کانه له‌ژیر باری حه‌یاتدا ده‌نالیتن، له‌ ژبان نه‌گه‌یشتون، نه‌وانه که له‌ پتی سه‌عه‌اده‌ت و په‌فاهی میلیله‌تی خوتاندا ئی‌ف‌نای حه‌یاتیان کردوه هه‌ر نه‌وان ژباون و نه‌ئین. هه‌وه‌ل ده‌رسی ئی‌مه له‌ ئاغووشی^(۱) ماده‌ردا، له‌سه‌ر ریحله‌ی مه‌کته‌ب نه‌مه‌بوو.

«نقرات»

سن چوار ژنی می‌رددار

به‌ژن نه‌ی په‌فیق‌ان دل‌وه‌ران، شه‌ر جه‌ژنی ئی‌ویه، به‌ژن نه‌ی جه‌نگاوه‌ران، به‌ژن هه‌تا به‌موزه‌فه‌ره‌یه‌ت نه‌گه‌ریته‌وه. بو گولبارانی ئی‌وه و ته‌زینی تا‌قی زه‌فه‌رتان ئی‌مه‌ش گول نه‌چینه‌وه.

نه‌گه‌ر ده‌ستی زولمی زهمانه‌ چهند و جودیکی عه‌زیزی ئی‌وه نه‌به‌دییه‌ن له‌ ئی‌مه جوی بکاته‌وه، ئی‌مه‌ش به‌زه‌فه‌ر و غالبیه‌تی ئی‌وه‌وه نه‌به‌دییه‌ن نه‌لاوتینه‌وه و فیکری ئی‌نتیقامی ئی‌وه به‌سووره‌تیک ته‌لقینی نه‌و شی‌ر به‌چانه‌ی،^(۲) که له‌ باوه‌ش و سکه‌ماندان، ده‌که‌یین که هه‌ر قه‌تریه‌کی خوتنی ئی‌وه ببیته‌ ده‌ریایه‌ک که سه‌ده هه‌زار زالمان غه‌رق بکات!

«نقرات»

چهند کچیک

ئیمه که خوشکانی قه‌ره‌مانین و هیتشتا رابیتیه‌ی موقه‌ده‌سه‌ی ئی‌زدیوا‌ج لامان مه‌جه‌وله، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل حه‌یاتی ئی‌مه‌دا نه‌وجه‌وانانی وه‌ته‌ن ئاره‌زوی ئی‌شتیراک بکه‌ن لازمه به‌چه‌ره‌یه‌کی ئارایش و پراهی زه‌فه‌ره‌وه عه‌وده‌ت بکه‌نه‌وه و بو ئیستی‌حسالی نه‌م غایه موقه‌ده‌سه‌ له‌م شه‌ره موباره‌که‌دا خوتنی خوتان پزانده‌ن.

«نقرات»

تاقمی جه‌نگاوه‌ران

له‌ژیر نه‌م چه‌ک و سیلاحه‌دا، له‌ حوزور خوی عاله‌میان و نه‌م عه‌شاماته و دایک و باوک و خوشک و برا و مال و مندالماندا سو‌تند ده‌خزین که ریشه‌یی زولم و زالمان بکیتشینه‌وه و نه‌من و ئاسایش له‌م کوردستانه‌دا ته‌ئسیس و ته‌ئمین بکه‌ین.

***

به‌نده به‌جامه‌ییکی (زرین فرۆشته‌نیه‌وه؟) که به‌نه‌مانه‌ت لامبی نه‌وی خودنمایی بکه‌م. بینانه‌ن عه‌له‌یه‌ی ده‌ره‌ق نه‌م گوزانیه که ناوی (گوزانی عه‌زه‌مه‌ت)ه، نه‌ختی عه‌رز می‌عه‌لومات به‌لازم نه‌زانم.

نه‌م گوزانییه له‌ ته‌ره‌ف ژنه‌ فرانسزیه‌که‌وه که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه وتراوه، له‌ناو فره‌نسزیه‌کاندا بووه به‌گوزانییه‌کی زۆر مه‌رغوب و مه‌شه‌وری میلیلی.

به‌نده که خوتنده‌مه‌وه نه‌م مه‌وزوعه‌م وه‌ک فه‌وه‌رانی حیسیاتیکه‌ی عمو‌م که له‌م مو‌حیته‌دا به‌رامبه‌ر زولم و =

(۱) ئاغووش: نامیز، باوه‌ش.

(۲) شی‌ره‌چه: بیت‌چوه‌ شی‌ر.

(۱) عه‌ینه‌ن: وه‌ک خۆی، کتومت.

(۲) مه‌ئال: بوخته‌که‌ی، مانا‌که‌ی. له‌ (مال‌ا‌لیه) عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

میژوووی گۆرانسی (انتباه)

جینگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شهش سالتدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابته (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمه کانیهوه، له لایهن سێ نووسهری کوردی به پرتزهوه چاپ کرا:

۱- شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیگۆلیهوهی ویژیهی و رهنه سازیدا - د. کامیل بهسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نوری - دهنگی رهسه نی شيعر - موسليح مستهفا جهلالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - نازاد عهبدلواحد، سالی ۱۹۸۵.

هههرچهنده ئەم سێ نووسراوه ناوازه و نایابانه، له بابته ژماره ی لاپه ره و، شیوه ی نووسین و دارشتن و، بیروباوه رهوه، ههندیك جیوازن له یه كتری به لام نووسه ره کانیان، هه موویان، له سه ره ئه وه یه كده ننگ كه (شیخ نوری شیخ صالح) سه ره ده سته ی بوئژ و ویژه وانانی سه ره ده می خو ی بووه، له پایه بلندیدا، له تازه كرده وه ی ویژه و هۆنراه ی كوردیدا، له رۆژنامه نووسیدا، له به كار هینانی ده ستووری زانستی له ره خنه سازی و نرخ دانانی ویژه ییدا، له خهباتی نیهتستانیدا، له بهر زكر دهنه وه ی سه ره ی كورده واریدا. بهرهمه ناوازه و نایابه كانیشی به لگه ن بۆ راستی قسه كانی ئه وه سێ نووسه ره. ههروه ها له سه ره ئه وه ییش یه ك بیروباوه رن كه (گۆرانسی انتباه)، بهرهمه میکی په رچه كرا و، پاك و پوخته و نه ژادی (شیخ نوری) یه، نه ك هی (مه لا مه محمودی بیخود).

له راستیدا (شیخ نوری شیخ صالح)، خودای گه و ره، سێ به ره ی گه و ره ی پێ به خشیبوو: سه روسیمایه کی جوان و پرشنگداری هه بوو، كه دلپاکی و دهروون نازادی و، سه ره به ستیی بیروباوه رت له ده م و چاویدا ده خوێنده وه، له گه ل رووخۆشی و زمان شیرینی و نه رم و نیانیدا. دهنگیکی نه رم و

(۱) ئه وه ی پیوسته لی ره دا به رتیه به رچاو، ده باره ی ئه وه کتیبه ی خوالیخۆشیبوو (موسلیح جهلالی) ئه وه یه كه ئه وه كاته ناوبراو به رتیه به ره ی گشتی ده زگه ی رۆشنییری و بلاو كرده وه ی كوردی بوو له به غدا، هیچ سه ره و ساختیبه کی له گه ل شيعر و نه ده بیاتدا نه بوو؛ كا ك عه بدولقادر عه لی مه ردان كه كارمه ندیكی هونری بووه له وه ده زگه یه له یه ك شه ممه ۱/ ۹/ ۲۰۰ له مالی له تیف هه لمه تی شاعیر بۆ باس كرده كه: ئه وه کتیبه ی له سه ره شیخ نوری، خوالیخۆشیبوو (م. ن) ی شاعیر بۆ نووسیو ئاماده ی كرده و به ناوی (موسلیح) وه بلاو كرایه وه، له وه شدا سوویدیکی زۆر له کتیبه كه ی كا ك (نازاد عه بدولواحد) وه رگیرا... نه ك هه ره ئه مه به لكو كتیبه ی (شه راته كان) ییش كه دیسان (م. ن) ئاماده ی كرده و به ناوی ئه وه وه بلاو كرایه وه. پروانه: (موسلیح جهلالی - شه راته كان، ده زگای رۆشنییری و بلاو كرده وه ی كوردی - دار الحریه للطباعه، به غدا ۱۹۸۷ زنجیره ی ژماره - ۱۵۶). جا لی ره دا هیچ ناوتری جگه له وه ی زۆر جیی داخ و مه خابنه كه له سه ره ده مه كاندا خا وه ن قه له می وا په یدا ده بێ، كار بۆ كه سانی خا وه ن پایه و ده سه لات ده كه ن له به رامبه ر سوود و ده سه كه وتییکی كاتیبه كه مخایهن و خۆیان ده كه نه (اقلام تحت الطلب) و (اقلام ماجوره)... نه ك هه ره ئه مه به لكو نمونه ی له م بابته زۆرن، ئه وسا كه و نیستاش، كه چی له به ده ختی و چاره ره شییان، كاره نا په سه نده كانیان هه ره ناشكرا ده بێ.

خۆشیشی هه بوو، له کاتی گۆرانسی گوتندا، دلنی پیاوی كیش ده كرد و کاری تیده كرد. بلیمه تی و، هه لكه وتوویی و لی ها توویشی هه بوو، كه له به ره مه كانیدا ده رده كه ون، له گه ل كرده وه و ره وش و خه با ته نیهتستانیه كانیدا. جا ئەم سێ به ره ره یه بوون، كه (شیخ نوری) یان گه یاند و پۆیه ی ناوبانگی بوئیتی و ویژه وانانی خهباتی نیهتستانی و رۆژنامه نووسی، له كورده ستانی عیراقدا، به تایبه تی له سلیمانیدا، له ساله كانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) دا.

له سالی ۱۹۲۵دا، (مه محمود جهودهت)، كه ئه فسه رتیکی كورده و نووسه رتیکی ده روون نازاد و نه به رد و هونه رمه ندیکی رهنده بوو له وینه كیشاندا، كۆمه له هۆنراه یه کی له زمانی فه ره نسزیبه وه كۆرپیه سه ره زمانی كورده ی، ناوی نابوو: (انتباه)^(*)

خاوه نی ئەم كۆمه له هۆنراه یه^(۱) ناوی (ماری ژۆزه ف شه نی) یه كه رۆتیکی فه ره نسزی بووه. وا دیاره ئه و ئافره ته به بۆنه ی یه كتیك له شه ریشه گه وه كانی فه ره نسه وه. ئه و كۆمه له هۆنراه یه ی هه لبه ستووه. (مه محمود جهودهت) ییش داوای كورده بوو له بوئژه كانمان یه كتیك ئەم هۆنراه یه، كه (بریتیه له گۆرانیه کی نیهتستانیش) بكات به هۆنراه و ساز و ناوازیكیشی بۆ به دۆزیته وه، تا له لایهن شاگرده كانی خوێندنگا كورديه كانه وه به گۆرانیه یه وه به خوێندرتیه وه.

(*) ته ماشای رۆژنامه ی (ژیانه وه) یكه، كه له شاری (سلیمانی) دا ده رده چوو ژماره (۲۱) ی رۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره (۲۲) ی رۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به لكو: (ئه م هۆنراه یه) كه له ئەس له كه دا چامه یه كه و مه محمود جهودهت به شیوه ی په خشان گۆرپیه بۆ كورده ی. مه محمود جهودهت له ۱۹۳۰ دا دیسان (مه نزومه یه ك) ی تری له فه ره نسبه وه به محوره كرده په خشان: (ته رجومه ی پارچه مه نظومی - سولی پرودم - كه یه كتیك له ئه دیب و وطن په ره وهران فرانسزه - گوئی خوینین- ژبان: ژ ۲۴۳ له ۵ حوزه یان ۱۹۳۰). ئه حمده موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به زوویی ئه و په خشانه ی كرده پارچه شیعه رتیکی به سوۆز و هه ره له (ژبان، ژ ۲۴۷ ی ۲۶ حوزه یان ۱۹۳۰) دا بلاو كرایه وه، دوادپری:

موقابیلی ئەم دهر د و به لایه
نازاد ته پشكون گولانی وطن
چهند بێ ووجدان، ئیوه ئه بوایه
بۆ مردوو ده كانمان هه ره بكن شیوه ن

هه روا هه ره ئه و ته رجه مه یه ی به ناوی (ازهاری خوینین) له گۆقاری زاری كرمانجیدا له گۆشه ی (شيعر منسور) دا بلاو كرده وته. پروانه: زار كرمانجی. ژ ۲۳ سالی (۵) حوزه یان ۱۹۳۰ ره وانذل: ۹ - م. ج: ته رجه ی پارچه یه کی منظومی سوللی پرۆدیۆم...

سولی برۆدوم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعیرتیکی فه ره نسزی به توانا بوو، بایه خێ زۆری به لایه نی فه له سفی له مرۆفدا ده دا، له به ره مه كانی: ته نیاییه کان، چاره نووسه كان. له ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبی له ئه ده بدا پێ به خشرا.

(مهحمود جهودهت)یش، ههروهک پیاویکی دلتاسک بوو، بهزهبی بهنهتهوهکهی خۆیدا دههاتهوه، که ئەو سهردهمه له ههموو لایهکهوه نازار دههرا و زیانی لێ دههرا و، دهجهوسیتزایهوه، پیاویکی زیرهکیش بوو. بزیهکا لهو رۆژانهادا ئەو کۆمهله هۆنراوهیهی، بهپهخشان، کردبوو بهکوردی و، داوای کردبوو بیکه بههۆنراوه و بهگۆرانی، که ناگاداربوو له خهباتی نیشتهمانی که له ههموو لایهکی کوردستاندا له ئارادابوو، چ بهجنهنگ و، چ بهپینووس و خهباتی یی خۆین، بۆ دهستکهوتنهوهی مافی نهتهوايهتی بۆ کوردهواری.

(شیخ نوری شیخ صالح)یش که ئەو سهردهمه له ههروهتی خهباتیدا بوو، له پيش ههموو کهسێکدا ئەو خواستهی (مهحمود جهودهت)ی جیبهجي کرد. هینای (انتباه)هکهی (مهحمود جهودهت)ی، له شیشهیهکی جوان و رازاو و شوخ و شنگدا، بهجلوبهگرگی کوردیهوه و بهبیرباوه و گیانیکی کوردايه تیبهوه، کرد بههۆنراوه و، ناوازیکی بهجگار پر ناههنگ و خوشبشی بۆ دۆزیهوه که لهسهه کیشی ناوازی گۆرانییهکی فارسی بوو، که ناوی (دیشب کی مهرا وضعی وطن در نظر نامه) بوو. ئەمهیش ههه له سالی ۱۹۲۵دا پیکهات.^(۱)

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانهوه، ئەم کۆمهله هۆنراوهیه لهگهڵ چهند گۆرانییهکی تری کوردیدا که بهههمویان ژمارهیان دهگهسته (۲۰) بیست گۆرانی کوردی، لهژیر ناوی (گۆرانی کوردی)دا، له لایه شارهوانی (سلیمانی)یهوه و له چاپخانهکهی خۆیدا، وهک نووسراویکی بهجووک چاپ کرا. له پشتهکهی

---

(۱) لهکاتی خۆیدا یاس و نووسین لهسهه ئەم بههرههه و کردن بهشیرهی زۆر نووسرا؛ ناخۆ له لایه بێخوودهوه بووه یان شیخ نوری؟، بهلام وایزانم وتاره بهپیشه پر له بهلگه و راستیهکهی مامۆستا ئەحمده ههردی شاعیر کۆتایی بهههموو ئەو گومان و ئەگهرانه هینا و مهسهلهکهی بهکلای کردهوه و خاوهنیتی شیرهکهی دایه پال شیخ نوری. جا له باسی ناوازی شیرهکهشدا، مامۆستا ههردی دهلی: «مامۆستا گۆران له پیشهکی شیری - داستانی ههیاسی و کاکه عابیدین-دا دهلی: ... ئەو گۆرانییهی بههاوکاری خوالیخۆشبوو مهحمود جهودهت و شاعیری تهرو پاراوم م. نووری پیکهات، ناوازهکهی لهسهه پارچهیهک له ئۆپهرای - رستاخیز شهر یاران...- دانراوه که هی (عشق) شاعیری فارسیه، پارچهکه ئەمهیه:

دیشب که مهرا وضع وطن در نظر آمد
دیم که زنی باکفن از قبر درآمد

... ئەبێ بزاین که -دلواهران- سروده... واتا ئەوهی ئەو سهروهی داناوه له پيشا ئەو ناوازی بیستوهه و کاری تی کردوهه و فیری بووه و ئەمجاره هاتوهه شیرهکهی لهسهه ئەو ناوازه داناوه... بزیه ئەو قسهیهی خوالیخۆشبوو مستهفا سائیب که ئەلی: گوایه ئەو و کاک ئەنهه سائیب ئەم شیرهیان خستوتنه سهه ناوازی: دیشب که مهرا... زۆرم پین ناخۆشه. تهنیا بهشی دوابی ئەم قسهیه بهتههواو ئەزانم که دهلی شیرهکه لهسهه ناوازی - دیشب که مهرا...-یه). بهدوای ئەمه دا ئیتر مامۆستا ههردی کۆمهلهی بهلگه ههونهری له ناوازداناندا بۆ شیره یا بهپیشهوانهوه، دیتێ که جیتی باوهرن. بۆ زیاتر بروانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- ئەحمده ههردی: شیری - دلواهران- هی شیخ نوریه).

نووسراوو: «لهسهه امری عالیی متصرف و مفتشی اداری چاپ کراوه». ئەوهی شایانی باسه، ئەوهیه که گۆرانی (انتباه) بهناوی (م. نوری)، واتا (شیخ نوری شیخ صالح)هوه له چاپ دراوو. ههروهها ئەم گۆرانییهه له چهند نووسراویکی تریشدا دیوه که بهناوی (شیخ نوری شیخ صالح)هوه چاپ کراوه، وهک نووسراوهکانی: (کهريم سهعيد)^(۱) و (موسلح مستهفا)^(۲) و (کوردی و مهريوانی)^(۳) و (نازاد عهبدوواحید)^(۴). کهچی له سالی ۱۹۷۰دا له لایه کاک (مهحمده مهلا کهريم)هوه، ئەم گۆرانییه کرابوو بهبههرههمی (بێخود) و له نووسراوی (دیوانی بێخود)دا بهناوی بێخودهوه چاپ کرابوو.

جا ههنههی کاک (نازاد عهبدوواحید) لهوه دایه، وهک له نووسراوهکهیدا (دیوانی شیخ نوری شیخ صالح) و له کۆفاری (بهیان)، ژماره (۱۳۴)ی ئابی ۱۹۸۷دا پيشانی داوه، بهتههواوهتی بۆ هههمو لایهکی خستوتنه روو که ئەم گۆرانییه (انتباه)ه، بهههله کراوه بههی بێخود، چونکه له راستیدا هی (شیخ نوری شیخ صالح)ه، نهک هی بێخود.

(کاک نازاد عهبدوواحید)، بێجگه له گهلیک کهسی تر، وهک (کاک نوری کاکه حهمه) و کاک (ئهحمده خواجه) و (مامۆستا فوئاد رهشید) که خز و دۆست و ئاشنا (شیخ نوری شیخ صالح) بوون و چووبوه دیدهنیان، هاته لای منیش له باهت (شیخ نوری) و بههرهههکانیهوه، بهتاییهتی له باهت گۆرانی (انتباه)هوه پرسبای لێ کردم. منیش ههرجیهکم له لای بوو، له بهلگه و بههرههه و زانیاری پیشهکهشم کرد و، بۆم چهسهپاند که گۆرانییهکه هی (شیخ نوری)یه نهک هی (بێخود). ئەو کهسانههی لهسههههیش ناوم بر دووم ههروهها لهسهه ئەوه سووربوون که گۆرانی (انتباه) هی (شیخ نوری)یه، نهک (بێخود).

له سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نوری شیخ صالح) چهند رۆژیک هاته خۆیندنای سهههتاییه یهکههی سلیمانی، بهدهنگه خۆشهکهی خۆی ئەم گۆرانی (انتباه)ه که خۆی دایناوو^(۵)، فیری کۆمهلهی که ههروهی شاگردانی خۆیندنایه کرد. من خۆیشم بهکێک بووم لهو شاگردانه. ئەوسا که تههمم له چواره سالییدا بوو که یهکههی شاگردانی پۆلی شهشهه بووم. ئەمه له بههاری ئەو ساله دا پروی دا.

بهلام له هاوینی سالی ۱۹۲۷دا، ئەم گۆرانییه، له شیشهیهکی شهنهگ و شوخدا، و، بهجلوبهگر و چهک و روخسارگی کوردانهوه، لهسهه شانۆی خۆیندنایهمان، لهگهڵ چهند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنهوه، به گۆرانییهوه لاسایی کرایهوه.^(۶)

---

(۱) گۆرانی: کهريم سهعيد، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نوری، دهنگی رهسهنی شیره: موسلح مستهفا جهلالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆرانی کوردی: کوردی و مهريوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نوری شیخ صالح: نازاد عهبدوواحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

(۵) بهلکو راستتر: گۆرانییه سهه ئۆپههتتییکی شیرهی.

(۶) بهشیرهی ئۆپههتتییکی شیرههه کرا.

ماموستا (فوتاد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید) له‌و لاسایی کردنه‌وانه‌دا به‌شداریبون. گۆرانی (انتباه) که له‌لایهن جه‌ماوه‌رانه‌وه زۆر په‌سه‌ند کرا. من خۆبشم یه‌کتیک بوم له‌و شاگردانه‌ی که ده‌سته‌ی مندالان بیان پێک هاتبوو. وه‌ک دیته‌وه بیرم فه‌ران به‌ره‌ گه‌وره‌کان و پیاوه ناو‌داره‌کانی شاریش بۆ ئەو ناهه‌نگه‌ هاتبوون. لاسایی کردنه‌وه‌کانیش تا سه‌ئ شه‌وه دووباره‌ کرانه‌وه. به‌پاره‌ی ناهه‌نگه‌کان گه‌لیک ئامبیری فوویی و ساز و ئاواز و، که‌لوپه‌لی دیده‌وانی و، وه‌ر زشی پێ کرا، له‌گه‌ڵ ده‌ستگیرویی کردنی شاگرده‌ هه‌ژاره‌کان له‌ دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رزدا. ئەو ناهه‌نگانه‌ له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌ی سه‌رماموستا (سالح قه‌فتان) و ماموستا (زێوه‌ر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوتاد ره‌شید) دا پێک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سائب) و کاک (عه‌بدو لواحید مه‌جید) ییش له‌و لاوانه‌ بوون که له‌ به‌غدادوه‌ هاتبوونه‌وه‌ و، له‌ هه‌لسو‌واراندنی کاروباری ناهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیبیان ده‌دان. ناهه‌نگه‌کان به‌لای دانیه‌ستوانی شاری سلیمانییه‌وه‌ ناوازه‌بوون، دلێ هه‌موو کورد په‌روه‌رتیکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وسا که‌ خۆیتندن‌گا که‌مان له‌ مائی (به‌هێ خان) دا بوو که‌ هاوسه‌ری (شیخ محمه‌دی مه‌زن) بوو یه‌کتیک له‌و چیره‌و‌کانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیره‌وکی زۆرداری (نیروژ) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهی کی ره‌مایی. چیره‌وکی (سکالانوس) ییشی تیدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هه‌تایه‌ پێکه‌نین. شایانی باسه‌ ماموستا (فوتاد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌روه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زایییان زۆر پێشان دا. هه‌ر مه‌رسه‌ که (شیخ نوری) ییش ئەو شه‌وه‌ چهند دل‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌تاه‌ماشاگردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانی (انتباه) که‌ که‌ خۆی ره‌نجیکی زۆری تیدا دا بوو تا هاتبوه‌ ئەو شپوه‌به‌وه‌.

خه‌زانی مائی باوکم و خه‌زانی مائی باوکی (شیخ نوری) ئاشنا به‌تی و هاتوچه‌زان هه‌بوو. چونکه‌ هه‌ردو لایان له‌ گه‌ره‌کیکدا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خۆبشم که له‌ سالێ ۱۹۲۷ دا به‌تاییه‌تی وینه‌گرێکم کری، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی وینه‌ی بوژان و وینه‌وانان و ره‌شنییرانی کوردی پێ بگرم و بینه‌تیم بۆ حوزنی موکریان، به‌ناوی ره‌زگرتن و خۆشه‌ویستی پێشاندانه‌وه‌.

یه‌که‌م جار چومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نوری شیخ سالح) و (میرزا مرف) ام‌گرت. ساختمانی سه‌را که‌ شوپێکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پێتایی دانیه‌ستوانی شاری سلیمانی دروست کرابوو، بۆ ئەمه‌ی بیکه‌ن به‌خۆیتدن‌گاه.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئەوسا که‌ هه‌روا ما بووه‌وه‌. له‌ سالێ (۱۹۴۴) دا چهند مانگیگ من و (شیخ نوری) له‌ ناوچه‌ی رانیسه‌دا پێکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین. ئەو کارگێری لادیی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوین (قائیم‌قام) ی ناوچه‌ی (رانیه) بوم.

گه‌لیک جار له‌ مائی یه‌کتیردا خه‌ریکی گه‌توگۆی وینه‌ی ده‌بووین. ئەمه‌ بیست لئی هیج جارێک بلتی گۆرانی (انتباه) هی (بێخود) ه.

بێجگه‌ له‌وه‌ (مه‌لا مه‌حمودی بێخود) ییش، دوور بوو له‌وه‌وه‌ که‌ بتوانی هۆنراوه‌ی وا به‌جۆش و خۆش و، شوپشگه‌رانه‌ و بیروباوه‌ری فه‌ره‌نسه‌بیانه‌، به‌ده‌میدا یاخود به‌پێنوسیدا. (شیخ نوری) ییش گه‌لیک له‌وه‌ بلتدتر بوو، که‌ به‌ره‌می بوژتیکی وه‌ک (بێخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تاییه‌تی ئەو جۆره‌ وینه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه‌ و له‌ (بێخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌. ئیتر نازانم ئەم تاژوویه‌ بۆج نه‌زایه‌وه‌، که‌ چل سال پتر ئەم گۆرانیی (انتباه) ه، به‌ناوی (شیخ نوری) یه‌وه‌ ناویانگی ده‌کردبوو، نه‌ (بێخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و، به‌ره‌پی نه‌دا بووه‌وه‌ که‌چی له‌ سالێ ۱۹۷۰ دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بێخود؟!...^(۱) من ئەم گۆرانییهم زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئەوه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆرم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نوری) ناویان بنایه‌ (پرشنگی نازادی). چونکه‌ له‌ راستیدا هه‌ر که‌سه‌ گویی له‌و گۆرانییه‌ بێت و، ناوه‌وه‌که‌ی تیبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا، و، ئاراسته‌ییشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌پێناو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆرانییه‌که‌ یه‌کتییی نه‌توه‌ پێشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکیه‌وه‌، به‌هه‌موو خه‌باتیکیه‌وه‌ دژی زۆرداری و سه‌مه‌کاری ده‌هسته‌ت و بۆ ده‌ستکه‌وتنه‌وه‌ی ماف و ئاسایش و نازادی گشتییی هانه‌ ده‌دات.

ئهم گۆرانییه‌ و (۱۹) گۆرانییه‌که‌ی تریش که‌ له‌ناو نووسراوه‌ خنجیلانه‌که‌دا، له‌لایهن شاره‌وانیی سلیمانییه‌وه‌ چاپ کرابوون، به‌تاسوقه‌وه‌ له‌ناو خۆیتدن‌گاکانی کوردستانی عه‌ترادا، له‌لایهن شاگرده‌کانه‌وه‌ ده‌گوتران. له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که‌س شاگرده‌کانی به‌ره‌ست نه‌ده‌کرد، له‌ خۆیتدن‌ه‌ویان. به‌لام کاره‌ساتی شوپشی (۶) ی مشتاخان (ئه‌یلوولی) سالێ ۱۹۳۰، بوو به‌هۆی به‌ره‌ستکردن له‌ خۆیتدن‌ه‌ویان له‌ هه‌موو خۆیتدن‌گا کوردییه‌کانی کوردستانی عه‌ترادا.

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ ماموستا هه‌ردی ده‌لی: ئاشکرایه‌ شیعری دلاوه‌ران - ماموستا شاکر هه‌ر به‌انتباه ناوی ده‌با. ا. ب - یه‌که‌م جار له‌ سالێ ۱۹۲۵ دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دیه‌ی سلیمانی له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نوری له‌سه‌ر نووسراوه‌. له‌ ۱۹۲۸ دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووم به‌ناوی شیخ نورییه‌وه‌ بلاوێ کردووه‌ له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی تردا، بۆ جاری سییه‌م - کوردی و مه‌رویانی - له‌ ۱۹۳۲ دا به‌ناو شیخ نورییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆرانی کوردی - یان لێ ناوه‌. بلاوێ کردوه‌، له‌ - دیاری لاوان - دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نورییه‌وه‌ بلاوێ کردوه‌، ئەمه‌ ئەکاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳ دا گۆرانی شاعیر باسی کردوه‌ له‌ پێشه‌کی شیعی - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین - دا... ئەلیم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پێش ئەم چل و هه‌شت ساله‌دا ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه‌ و بلتی ئەو شیعری له‌و پێنج سه‌رچاوه‌ییدا به‌هی شیخ نوری دانراوه‌، هی ئەو نییه‌ و هی (بێخود) ه، بۆچی بێخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوابی کردوه‌. ا. ب - ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه‌؟ بروانه‌: (هاوکاری - ره‌ژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئەحمده‌ هه‌ردی - شیعری دلاوه‌ران هی شیخ نوریه‌. ل. ۸).

گهوره و فراوانی له سهر (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمه کانی پیشکەش به خوینده وارانێ کورد کردوه، سهری نه ته وه که ی خویشی پی بهرزکردۆته وه... ئەمهیش کاریکی په سه نده که پیتیسته هه موومان پیروزیایی لی بکهین.^(۱)

هۆنراوه که ی (شیخ نوری)

(إتباہ)

(له سهر وه زنی: دیشب که مه را وضع...)

أولادی وطن ئیمه کهوا میلله تی کوردین
بۆ غایه ی ئاسایشی میلله ت هه موو گوردین
شیرانه ئه واه معرکه ئارای و غا بووین
بۆ رشتنی خویناوی عد و حاضری راه بووین
له پیشمانه وه هه روا، بهی داخی ظفر ده روا
ریشه ی عد و با ده رتین، حق به دهستی خۆمان بستین
بۆ نه مانی مظالم سوارانی جه نگی
ته پلێ بازییان لیدا به شوخ و شه نگی

باوک:

لهم وضعه گهر ئه ی دوشمنی کورد ئیوه ده پرسن
ئهم هه مه مه یه میلله ته هه لساوه بترسن
کفن بۆ خۆتان بیرن. هه ره له ئیستاهه بمرن
لازمه له بهر غه م و حسرت، باین نه شکرپیژی مذلت
ئه ی دلاوه رانی وطن وه رنه إمداد
باوک به په رووش لیستان ته کا استمداد

***

(۱) کاک نازاد له چوارشه می ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه ولێتر، به درپێژی باسی ئه و ناسته نگ و ته گه رانه ی بۆ کردم که که سانیکی ناهه ز و خۆویست له به رده م چاپکردن و په خشی ئه و دوو به رگه ی دیوانه که بیان داده نا و به زۆر شتیوه دوور له هه لسه که وتی ئه دیب و روناکی به ره وه به ره ره کانیان کردوه... مه سه له که ش له وه زیاتر نه بووه که وه ک له مه وه بهر باسمان کرد ویستراوه ئه و دیوانه ی به ناوی خوالێخۆشبوو (موسلح جه لالی) په وه ناماده کراوه پیشکەوی و زووتر به خریتته بازاره وه!! خۆ که دوو به رگه که ش چاپ کرا، پر بوو له هه له ی چاپ و ناپێکی له رووی هونه رییبه وه، هه رچه نده له کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درپێژی ئه و که موکوری و هه له ی چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه بهرچاو خوینهران، به لام ئه مه ئه و ناله باری و ئه قلّه منالانه و ناکامالانه ی هه ندی له وانه پیشیان ده دات که داسه پاون به سهر نیه ونده ئه ده بی و رووشنیریه که ماندا.

کوردانی غظنفر شکه نی معرکه ئاغوش
نابن بکه ن ئه م باوکی خۆتانه فه راموش
زیرا که دوو چاوی آبدیی ئیمه له گۆرا
چاوی له ظفرتانه له حرب و شه ر و شوّرا
باوک به قورباتان بی. روّحه که ی فداتان بی
وقتی فرصت و إتفاقه. روّژی لابر دنی نفاقه
ئاره زوو ئه که م ئیوه وقتی إحتضار
به شان و ظفره وه بمبه ن بۆ مه زار.

دایک:

بۆ دفعی مظالم له موانع مه که په ره ییز
ساده س بده ره شیر و تفه نگ، خه نجه ری خوونپیز
بۆ ئیوه که وا غیره ته به کده فعه ره گ و ئیسک
حاشاکه به حزنیکی ذلیلان وه فرمیسک
له چاوم بیستو بتکی، دلّم به کده رره بشکی
چونکو ئیوه جسور ئه بینم، نامینی ئازاری برینم
شیره که م حاللتان بی، روّژی هیممه ته
روّحه که م فداتان بی، وقتی غیره ته.

منالّه کان:

نجمه ی املی ئیمه هه موو به م ده س و برده
خه لقیینه له بۆ مسعدتی میلله تی کورده
مه وتی که حیاتی وطنیکی له دوابی
سه د ژینی ذلیلان ه ی یارب به فدایی
ئه و که سانه ی جبانن، معنای ژیان نازان
مردنی له ریگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ر که س خۆی بکا به قوریانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشی ذلت.

ئافره ت به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و په لی کوردان
شه ر جه ژنی هه موومانه برۆین بۆ صفی مه یدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
ئه وسا گولّ ئه که بین ئیمه به شاباشی قدمتان

گەر له ئیوه چەند کەس شهید بێ، لازمه عزای ئیمه عید بێ
ئهم پلنگ به چانهی و انتقام سیین
گه وره یان ده که یین ئیمه، حقتان ئه سیین.

کچه کان:

ئیمه که نه مان کردوه بۆنی چه مه نی شوو
مجھولی نظرمانه گول و نه ستهرینی شوو
ئهم تازه جه وانانه له بهر سیرتی ئیمه
گهر بیتو بکه ن ئاره زووی شرکتی ئیمه
لازمه که عودت به رمون، بینه وه به رووبه کی گولگون
یعنی چی هره رهنگین بن، به شان و ظفر
خوینی دوشمن بریتن به نووکی خه نجه ر.

چەک بە دەستەکان:

ئیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویندخوری حضوری حق و باب و کەس و کارین
بۆ مسعدتی ئهم وطن و میلله تی کورده
پیشه و ره گی ظالم بپرین به م دەس و برده
تا که ی له زه حمتابین، له ناو مڈلتا بپن
لازمه به که یف و مسرت، رۆح بکه یین به قوریانی میلله ت
ذاته ن ئیمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ ئه وه ی فیداکار بپن تا رۆژی مردن.^(*)

م. نوری

ئاھەنگی رۆشنبیران

لەم نووسراویدا (٣٠) وتوێژ لە بابەت (کۆمەلایەتی) و (مێژوو) و (ئایین) وە پێشکەش کراوە،
بەهیوای ئاراستەکردنی کوردهواری بۆ ژانیکی پاکتر و چاکتر و بلندتر

پیشه کی

چوار دۆستی خوداناسی رۆشنبیر و یستیان له مانگی رۆژوودا وەک باو و باپیره کانی خۆیان فەرمانی
خودایی به جی بهیتن.

واتا رۆژوو بگرن له مانگی رۆژوویشدا چاکه بکه ن له گه ل خیزان و دۆست و خزم و دراوسی هه ژار و
لێ قه وماو و داماو دا بیتجگه له وه خۆشیا ن له هه موو کرده وه یه کی خراب و نه نگ و نا په سه ند درۆ و
چه واشه کاری و، به دگویی و هانه دانی کهسانی تر بۆ خراپه کردن. ههروه ها له سه ر ئه وه یش بپاریان دا که
هه ر شه وه له مائی یه کیکیان کۆبینه وه، بیه که ن به نا هه نگ: له بابەت (خوداناسی) و (مێژوو ی
گه وره پیاوان) و (چاکه ی گشتی) یه وه وتو وێژ بکه ن. گورانیی خۆش بلین و، گه مه و گه مه و گه پ بکه ن.

شه و چه ره ی خۆشیش بخۆن. بپاری هه ندی یارمه تی و باربووی چاکیش بۆ که لکی گشتی بده ن.
ئهمه یش بۆ ئه وه ی که له پوورێکی کۆمه لایه تی کورده واریمان زیندوو بکه نه وه، که هه تا نزیکه ی په نجا
سالیکیش له مه و پیش ئهم ره وشت و نه ریته له مانگی رۆژوودا له هه ندی جیگه ی کورده ستاندا باوبوو.
منیش لیته دا هه ر (٣٠) وتو وێژ که ی ئه و چوار رۆشنبیره که له مانگی رۆژوودا کردوویه نه شه و به شه و
ده گێرمه وه. هبوا دارم خوینده واره خوشه و یسته کا ئمان خۆشی و که لکیان لێ وه ر بگرن.

خۆشه و یستی

(شیرکۆ) گوتی: - براینه! ئیمشه و که یه که م شه و ی مانگی رۆژووه بام له خۆشه و یستی پیغه مبه ره
گه وره کان بدوین.

گوتیان: - باشه.

گوتی: - که واته رێم بده ن بام له منه وه ده ست پێ بکات، من باسی ژیان و خه باتی (محهمه د)
پیغه مبه رتان بۆ ده که م.

گوتیان: - فه رموو بیه که.

(شیرکۆ) گوتی: - محهمه د پیغه مبه ر، (خودای لێ خوشبێ)، خودای خۆشه و یست. ده ستووری
خودا ییشی خۆش ده و یست. ده یویست ژیانیکه ی پاک و چاک و دروست بۆ گه له که ی خۆی - که هه موو
موسولمانانی دانیشتوانی جیهان بوو - دا بمه زرتینی. به ره نگاریی زۆرداری و نه خوینده واری و نه خۆشی و
هه ژاری کرد له ناو گه لی عه ره ب و گه له کانی دراوسییدا. که چی خاوه ن ده سه لات و خاوه ن سامان و قه شه
و حاخامه کان و پێژگا وه کان و کردار خراپه کان، هه موویان بوون به دوژمنی!... گه لیک سزا و نازاریان دا،
گه لیک چا و وراویان لێ کرد به لام محهمه د: نه ترس، نه پاره، نه پایه، نه به زم و په زم که عه ره به

(*) ئهم گۆرانییه مان له نووسراوی (گۆرانیی کوردی) وه درگرتوه، که له سالی ١٩٢٥، له سلیمانیدا، له لایه ن
شاره وانی سلیمانیه وه له چاپخانه ی شاره وانییدا چاپ کراوه. (ش. ف)

خودانه ناسه کانی ئه و سهرده مه دهیانویست بیدهنی و کاری تی بکهن... هیچ شتیکی له وانه محمه دیان له خوشه ویستی خودا و له خوشه ویستی مرۆقاییه تی لانه دا... چوو جه نگیانه وه. وازی نه هیئا: تا به زانندی!... به لام که به زانندی، چه کیتیکی تری له گه له به کارهینان ئه ویش خوشه ویستی بوو. دلئی خۆی کردوه بو دۆستیشی و بو دۆستیشی. دۆسته کانی خۆی زۆر تر نووساند به خۆیه وه، دۆزمنه کانیسی کرد به دۆست، له جیهاندا ئه م جار هیش خوشه ویستی سه رکه وته وه به سه ر دۆزمنایه تیدا. میژووی ژبانیش، به ئاوی زه رکه فت سه رکه وته تی خوشه ویستی (ئیسلا مته تی و محمه د) ی، له لاپه ره کانی خۆیدا نووسییه وه.

(شاهۆ) یش گوتی: - منیش باسی ژبان و خه باتی (عیسا) پیغه مبه ریان بو ده که م.
(گوتیان): - فرمووه.

(شاهۆ) گوتی: - (عیسا) ههروهک له سه روچا و به ژن و بالادا جوان و شه نگو شوخ بوو، له دلئی پاک و کرده وی چاک و نامانجی پیرو زیشدا هه ر جوان وشه نگو شوخ بوو. (عیسا) یش به رنه گاری زۆرداری و هه ژای و نه خو شتی و نه خو پینده واری کرد له ناو گه له که ی خۆیدا. کار به ده ستان و ده وله مه ندان و «حاخامه کان» و به دکر داره کانی گه لی جووله که یش به رنه گارییان زۆر کرد!... عیسا خودای خو ش ده ویست. ده ستووری خوداییشی خو ش ده ویست. تیده کو شا به دل بو ژینتیکی گشتییی بی نازار و بی هاوار و، پر له کامه رانی و، دوور له خو پهرستی و دۆزمنایه تی، له ناو نه ته وه که ی خۆیدا. هه رچه نده دۆزمنه کانی نازاریان دا، به لام عیسا تا گیانی پاکیشی به خاک سپارد، به رامبه ر دۆزمنه کانی خۆی و خودا، دلئی گه ردی نه گرت. هه موو ده م: داوای ناشتی و خوشه ویستی ده کرد له ناو گه لدا هه موو ده م ئامۆژگاری گه له که ی خۆی ده کرد، ده یگوت: «له گه ل دۆزمنانتاندا دۆستایه تی بکه ن. دۆزمنه کانتان خو ش بوئ!» میژوونوسان گوتیان: «عیسا، له ته مه نی سی سالییدا به داردا کرا.»

به لام له راستیدا عیسا به داردا نه کرا. دۆزمنی عیسا بو به داردا کرا. دۆزمنه کانی عیسا. سه ریان لی تیکچوو. له بریتی عیسا، شاگردیکی عیسایان گرت و کردیان به داردا؛ وایانانی عیسایه. که چی عیسا خۆی ده ربا ز کردبوو!... ئه و شاگردی عیسای بو دۆزیو نه وه بیگرن، له بریتی عیسا، هه ر ئه و شاگردی خۆی به هه له له لایه ن سه ربا زه کانه وه گیرابوو و به داردا کرابوو!... عیسا هه لات و خۆی نه دابه ده سته وه. به لام دۆزمنه کانی هه موو که س وایان زانی که عیسا بووه به داردا کراوه!... به لام که جیهان چاوی کرده وه و له راستی تی گه یشت، جیگای هه ره به رز و پیروزی له دلئی خۆیدا بو عیسا پیغه مبه ر کرده وه.

عیسا تا ما نمونه یه کی خودایه رستی و خوشه ویستی و کرداری چاک و بلند بوو. عیسا هه رچه نده له ژینیدا به سه ر دۆزمنه کانییدا سه رنه که ت: تا ژماره ی عیساییه کانی گه یانده نزیکه ی شه ش سه د ملیو ن!.

به لئی، به م ره نگه، جاریکی تریش، ده سه لاتی خوشه ویستی له میژوودا ده رکه وته وه!
(فه رهاد) یش گوتی: - براکان، بام ئیمشه و ئه مه نده به س بی. وا شه وچه ره که مان هات. فه رموون بام شه وچه ره که مان بخوین.

گه وه کییه؟!

(فه رهاد) گوتی: - براکان ئیمرو له ناو فه رمووده کانی (محمه د) پیغه مبه ردا فه رمووده به کم دی، زۆر به دل م بوو.

فه رمووده که ئه مه تا: «سید القوم خادمهم». واتا: «ئه و که سه ده بیته گه وره ی نه ته وه که به کاریان دپت و فرمانیان بو ده کات و کاروباریان هه لده سوو پینتی». له م بابه ته وه چی ده فه رموون؟

(هۆشه نگ) یش وه رامی دایه وه گوتی: - «پیغه مبه ر» راستی فه رمووه. له راستیدا (گه وره) ئه و که سه یه فرمانی خۆی به ته وا وه تی به جی به یینی: به رامبه ر خۆی، به رامبه ر گه له که ی، به رامبه ر مرۆقاییه تی. ئه م فه رمانانه یش به یینی توانا، به یینی جیگا و سه رده م ده گو پین. که واته له سه ر گه وره پیوسته، بی که موکو رتی فرمانی خۆی و گشتی به جی به یینی.

(فه رهاد) یش گوتی: - له مه یسه وه تیده گه ین: ئه وی زۆر له م و له و بکات، یاخود سایه و په نجی خۆی له شتی پیروبوو چدا به فیرو بدات، به گه وره ناژمیتریت. هه ره ها گه وره، هه ر له چینی ده وله مه ندان ده سه لاتداراندا هه لئا که ون. له چینی کز و بیده سه لات و هه ژارانییدا هه لده که ون. چونکه گه وره ئه و که سه یه: په وش و خووی بلند بی، کرده وی په سه ند بی، دلئی پر بی له خوشه ویستی، بو که لکی گشت لایی. ئه گینا گه وره یی په یوه ندیی به هه ژاری و ده وله مه ندییبه وه نییه. هه ره ها په یوه ندیی به ده سه لاتداری و بی ده سه لاتی و هیژ و کزیبه وه نییه.

(هۆشه نگ) یش گوتی: - که چی داخه که م، کۆمه لایه تیبه که مان، گه وره یی به ستووه به سایه و مایه و هیزه وه!... نه یبه ستووه به کرده وی جوان و په وش و خووی به رزه وه!...

(فه رهاد) یش گوتی: - له به ره وه، ئیبه له م کاتی راپه رین و، وریابو نه وه به ماندا، پیوسته ئه وه نده نازا و به جه رگ بین، که هه ر ته نیسا، نازی ئه وانه بکیشین، که کرده و دیان شیرینه و به که لکی کۆمه لایه تیمان دین و، خۆیان دوور ده خه نه وه له نازاردان و زیان به خشین به م و به و!...

(هۆشه نگ) یش گوتی: - بیجگه له وه، پیوسته سه ره به ستانه و بیباکانه چه ندو چوون له گه ل ئه و ده سه لاتانه بشدا بکه ین، که ئاره زووی خۆیان ده په رستن و، بو که لکی ناپوخته ی خۆیان گه له که یان ده روو تیننه وه و، ده چه وسیننه وه به زۆرداری! ئه مه یش بو ئه وه یه: که به سه ر و گیان له ژباندا سه ربکه وین.

ئه مه نده و له م کاته دا چایان هیتا بیخۆنه وه، بو ئه م شه ویش به مه نده وازیان هیتا. دوایی ده ستیان کرد به گالته وگه وپ و گۆرانی گوتن.

چاک بەم چاکه بکه!

شەوی سێهەم لە مالتی (فەرهاد) کۆبوونەوه.

(شیرکۆ) گوتی: - خودا لە قورئانی پیرۆزدا فەوموویەتی: «من عمل صالحا فلنفسه، ومن آساء فعلیها». واتا: «هەر کەسێ کردووی چاک بنوێتی، خۆی کەلکی لێ دەبینێ. هەر کەسێ کیش کردووی خراپ بنوێتی، زبان بەخۆی دەگات». بڕاکان لەم ڕوووه ئێوه چی دەفەرموون؟

(شاهۆ) یش گوتی: - لە چاکه کردن مەترسه. بیکه له گەل هەموو کەس. له گەل کەس و ناکەس

* پێشیمان گوتوویانە: «چاکه بکه و ببده بە دەم ئاووه.

* کە چاکهت کرد، چاوت لهوه نه بێ، کە چاکه له گەلکراو چاکهت بداتوه.

* چونکه تۆ که چاکهت کرد، بۆ خودای دهکەیت له بهر ئهوه دلنیا به که خودا به چه ندان چاکهت ده داتوه.

(شیرکۆ) یش گوتی: - له راستیدا چاکه کردن، کورتترین ڕینگایه که بتگه یێتی به خوشه و سستی خودا و خۆت و نه تهوه. راستترین ڕینگایشه که بتگه یێتی به گه وریه.

* جا بۆ ئەمەى سەر بکه ویت به رامبهرى چاکه بکه به چاکه.

به رامبهرى خراپه یش هەر بکه به چاکه! به لām له پاش پاراستنی سەر و گیان و سامانت، خۆت بدەرە دەست خودا!...

* ئەگەر هات و چاکه له گەلکراو، پاداشی به خراپه دایتهوه، دلته ننگ مه به. ئەوه خودا تاقیت دهکاتهوه!...

* ئەوى خودای ناسی: خودای خۆش دهوێ. ئەوى خودایشی خۆش بوێ: چاکه دهکات. ئەوى چاکه یش بکات: کامه ران و مه زن و خورت و سه ربلند ده بێ. به لکو ته ندروستیش ده بێ!... ئینجا (شاهۆ) دهستی به قسه کردن کردوه گوتی:

* چاکه و خوداناسی، پێکهوه، دهتکەن: به هاوڕیتی خودا، به سه ردارى خۆت، به خۆشه و سستی هەموو کەس!... * چاکه له که سێک ده وه شیتته وه که کردوه په سه ند و مه رد و سه ربلند بێ.

* چاکه کردن چه کیکه: هەموو گیروگرفتیکی ژینی پێ له ناو ده بێ!...

* چاکه: به رد نەرم دهکات. گەردن بەم و به وه که چ دهکات. دل کیش دهکات. ژین ئاسان و پر فەر دهکات. دۆست په یدا دهکات. دوزمن سه ره و نگوون دهکات!...

ئینجا شیرکۆش گوتی:

* چاکه، ته نیا شتیکه: که پیاوی چاک و خراپ له سه ری ڕیک دهکەون. داواى دهکەن. هۆگری دهبن. پێ له گه وریه یی ده نین!...

* سه ير ئەوه یه پیاو له هەموو شتیکی تیر دهخوات. به لām له چاکه تیر ناخوات.

* ئەوهی له جیهاندا بۆ پیاو ده مێنیتته وه: هەر ناوی چاکه!... له م کاته دا شه و چه ره یان هینا. ده ستیان کرد به خواردنی و ازبان هینا له وتوێژ تا سه به ی شه و.

جوانی به خشیبکی خوداییه

شەوی چوارەم که کۆبوونەوه، فەرهاد، کۆرەکهی گێرا، گوتی:

«جوانی: دیارییهی که خوداییه، خودا دەیدا به پیاو، بۆ ئەمەى پیتی بسووزیتته وه، ره وشت و خووی پاکژیتته وه، بشکه ویتته گه پر بۆ چاکه کردن.

جوانی: هیتزکی به تینه، دلێ ئەم و ئەو کیش دهکات بۆ به کتر. له ناوه ندی شیاندا تاسه ی خۆشه و سستی و دل سووزی و یاری ده دان و تی گه یشتن له یه کتری و به کیتی دروست دهکات».

(هۆشه نگیش گوتی): «خودای مه زن که سى له جوانى بێ به ش نه کردوه. ئەگەر جوانی له شی پێ نه به خشیب، جوانی چالاکی و کارگوزاری پێ به خشیوه. یاخود جوانی زیرهکی و فەرپه خشی و رووخوشی و هیتز و توانایی و بزوتن و به کارهاتنی پێ به خشیوه. ههروهک له مندالدا:

جوانی رووخوشی و ئیسک سووکی و ساویلکه یی و بزوی ده بین، له پیاویشدا جوانی پێ گه یشتووی و توانایی و مه ردا یه تی و پیاوه تی، ده بین. له نافره تیشدا: جوانی ڕیکویتی و شهنگ و شوخی و دل نەرمی و جگه رسوزی و نازکی ده بین. له لاوانیشدا: جوانی هه ر هت و هیتز و، گیانی پیتشکه وتن و باوداهینان و سه رکه وتن و به رکه وتن ده بین. له ریش سیبیه کانیشدا: جوانی تیتگه یشتن و تیبینی زرنگی و ژیری و مه ندی و پارێزگاری ده بین».

ئینجا فەرهاد پرسی: «ئەى له سروشتدا چى ده بین؟».

هەر خۆی وه رامی خۆی دایه وه گوتی: «جوانیمان: گه وره و به هیتز و به رجه سه ته دیته پینش چاو. (رۆژ): جوانه به رووناکی به هیتز و گه رم و به که لکیه وه: بۆ گه شه کردن و په ره سه ندنی گیانله به ران و گژوگیا و جیبه جی کردنی کار و فه رمانان. شه ویش: جوانه، به مه ندی و بێ دهنگی و سه روت و به زم و په زمییه وه. چه ند جوانه (زهوی) له که شی به هاردا: که گوڵ و پێحانه و سه وه گیا و دارودرخت سنگی ده پرازیننه وه! چه ند جوانیشه (زهوی) له که شی هاویندا: که میوه و سه وه و ده غلودان پێ ده گن! ماوه ی مرۆقیش هه یه، که به ئاره زوی خۆی تی بکوژی و بیت و بجی خۆشی له زبان بجیژێ! ئەى چه ند جوانه له پاییزدا: که ژین ده که ویتته کۆبوونه وه و خۆشرا بواردن و مه ندی و سه ره وته وه! ههروه ها، چه ند جوانیشه (زهوی) له زستاندا: که هیتزی به رنه گاری کردن و کرد و کۆشی و په نجدان بۆ دوارۆژ به گور و ته وه و ژمه وه خۆی ده رده خات!...».

ئینجا (هۆشه نگ) دهستی کردوه به قسه کردن، گوتی: له کاتی که گوڵ به جوانی و بۆن خۆشی خۆی فیری دلته ری و دلپاکى و بێ وه بیمان دهکات... دره ختیش به جوانی و به رووبوم و سێبه ری خۆی، فیری به که لک هاتنمان دهکات بۆ هه مووان. ئەى له مه دا جوانی نایین: که گیانله به ر و په رنده و جروجانه وهر و گژوگیا، که لک و فه رمان پێ ده به خشن، بێ ئەوه ی چاویان له پاداشتیکیان سوپاسیکی ئیمه وه بێ!...»

من هیچ باسی چاوه ندازه جوانه کانی ده می رۆژتاوا و رۆژه لات ناکه م. ههروه ها باسی هه له اتنی

مانگ و دهرکه و تني تهستيرانيش ناکه، له ناو جهرگی شيني ناسماندا. نه مانه و چاوه نندازه کاني شاخ و کپوه بلنده کان و، زری فراوانه شه پۆل هاویژه کان و، تافگه خاوهن هاره هاره کان و، رووباره گه وره کان، که به ته و ژم یاخود به مه نندیه وه ده کشین به ناو زویدا... نه مانه هم مو خاوهن جوانیه کن، چاوه به ستمان ده که ن و، دلکیشمان ده که ن. به لām له جوانییانه گه ورته نه ویه: که له و رۆژه وه (خودا) نیمه هیئاوه ته بوون: نه مانه هم مو دم بۆ دلخوشی نیمه، بۆ که لکی نیمه، بۆ ناسانکردنی ژینی نیمه، (خودا) به کاریان ده هیئتی تا نیمه.»

دوای نه ویش (فهرهاد) هاته وه قسه کردن گوتی:

«سه رنجیک بدن له جیهان و ناسمان، له گیانله بهران، له درنده و په رنده، له و پچ رهوییانه نه مانه له سه ری دهرۆن، له و دستوره نهی که فرمانه رهوان به سه ره پیوهندی گیانله بهر و داروبه رده وه، له رهوشی ژین و بزوتن. له م ناهه ریده کراوانه ی ناسمان و زهوییهدا چی ده بینین؟...» هه ره خۆی وهرامی دایه وه گوتی:

«جوانی ریکویتیکی و، جوانی به کسانی و نارام گرتن و، جوانی بزوتن و گۆران، جوانی دروستکردن و له ناو چوون ده بینین.»

ئینجا (هۆشه نگ) یش گوتی:

«له م زه مین و ناسمانانهدا، هه موو شتیک جوان و رهنگینه. (خودا) یش که زه مین و ناسمانانی له ژیر چنگدایه، دیسانه وه جوان و رهندیه و، هه ز له جوانیش ده کات. چونکه خۆی هونه رمه ندی مه زنه و، نه م هه موو شته جوانانه یش نه و دروستی کردوون. به لām له هه موو شتیک جوانتر که (خودا) ی پاک و بی هاوتا به نیمه ی به خشبوه (هۆش) و (بیرکردنه وه) یه، نه و هیزه ی که له هه موو هیزیک جیهانی گه وره تره؛ که به هۆی نه ووه ده توانین به (خودا) بگه یین و، له ریکای نامۆژگاریی نه ویشه وه، هه موو ناواتیککی ژیمان پیک به ییتین. که واته بام نه م (هیزی بیرکردنه وه) یه مان له شتی به که لک و په سنددا به کاربه ییتین، بۆ خۆمان و بۆ هه مووان؛ تا بتوانین خۆشی نه م ژینه جوانه ناوازه یه بچیزین.

نه م ژینه، (خودا) بۆیه کی دروست کردوه، که نیمه خۆشی لی وهرگیرین. پاشان به هۆی نه و خۆشیه وه بگه یین به پایه ی پیاوه تی. به لām نیمه کاتیک ده گه یین به و کامه رانییه، که ژیا مان ته رخان بکه یین بۆ (به که لک هاتنی گشت لایی) به لئی نه و کاته ی، که (خودا) و (گشت لا) دلخۆش بکه یین.»

***

به م رهنگه نه مشه ویش و توویژه که دوایی هات. له م کاته دا شه وچه ریه یان هیئا و دهسته ی ساز و ناوازیش ده ستیان کرد به گۆرانی گوتن و ساز و ناوازیدان.

تا شه ویککی تر به خوداتان ده سپیرم.

پیاوی پیاو بن قومار ناکات

(شیرکۆ) گوتی: نه وی قومار ده کات، دوور ده بی له دۆستایه تی و خزمایه تی و نیشتمانیه روه ری و مرۆقا یه تیه به وه. چونکه له جیاتنی خۆشه و یستی پوله رسته ی له ناو دلیدا داده مه زری. نه وی قومار ده کات، هه رچه ندیک پاره ببا ته وه، ده دیدۆرینیته وه. بیجگه له وه هی خۆشی ده خاته سه ر و ده دیدۆرینتی. نه مه له لایه که وه. له لایه کی تریشه وه گه نجینه یه کی له ده ست ده چی که هه رگیز نه رخنی ته واو نای. نه ویش (خۆشه و یستی) یه.

خۆشه و یستیش، نه و که ره سه ته یه یه که هه موو کرده وه یه کی پاک و پیرۆز و به رزی لی دروست ده کری. که واته نه وی قومار ده کات: نه ک هه ر دوژمنی خاوه خیزانی خۆیه تی، دوژمنی خۆشیتتی. به لکو دوژمنی نه ته وه و نیشتمان و مرۆقا یه تیشه. قومارچی دلره ق و تاوانکار نه بوا یه، هاوری و که سوکار و هاو نیشتمانی خۆی نه ده رووتانده وه و، زیانیشی به خیزانی خۆی نه ده گه یاند. خۆشی تووشی ریسوایی و نابووتی و سه رگه ردانی نه ده کرد.

(شاهۆ یش گوتی: نه م دهردی قومارکردنه، به دهردیکی کۆمه لایه تی داده نری. نه وانه ی تووشی ده بن، له و که سانه ن که ده یانه وئ له رووی ژیا نی خۆیان هه را بکه ن. زۆریه یان له و که سانه ن که ته مه ل و ناته وانان و، ره وشت و کرده وه یان خاوه خیزچه و، به رگه ی راستی و دروستی ژیا ن ناگرن، هه را ده که ن له ده ست ژیا نی راسته قینه ی خۆیان. چونکه له ناو نه و ژیا نه دا گۆزه ران ناکه ن. ده چن سه ری خۆیان به (قومار) وه خه ریک ده که ن، بۆ نه مه ی جیهان و رووداوی ژیا نی خۆیان له بییر بچیته وه. به لām نه و روودا و له بییرچوونه وه یه هه ر تاویک ده خایینتی. نه ویش نه و تاوه یه که قومارچیه که قوماره که ی تیدا ده کات. که له قوماره که بووه وه، سه ره له نوئ نه و رووداوه ناخۆشه ی ژیا نی خۆی دیته وه پيش چا و، و پیوه ی هه راسان ده بیته وه.

ئینجا (شیرکۆ) گوتی: ته نانه ت قومارچی خۆشی سووک دیته به رچا و هه ر له بهر نه ویشه که له گه ل هه موو که سیککی سووک و کرده وه نه نگیشدا پیتی شه رم نبیه دابنیشی و قومار بکات.

قومارچی نه له هه لسان و دانیشتنندا به نه نندازه و ریکویتیکه و، نه له خواردن و نوستنییدا و، نه له بیروبا وهریشدا. درۆکردن و چه واشه کاری و سپله یی و زۆرداری و هه موو کرده وه یه کی تری نه نگی لی ده وه شیته وه. نه هۆشی له جیتی خۆی ده میتی و، نه دلی و نه ده روونی ته ندروستیشی به ره به ره پیتوه ده میتی. بیجگه له وه خۆی تووشی مه ی خواردنه وه ی زۆر و کار و فه رمانی سووک و نه نگیش ده کات، وه ک دوو زمانی و داوینپسیسی و دوورپویی و به رتیل وهرگرتن بۆ خۆی و بۆ که سانی تر و دزی... خۆ له گه ل خیزان و که سوکار و هاو ریتی خۆشیدا، هه موو دم له چه چه قه ق و شاته شات و جه نگ و ناکوکی دایه.

(شاهۆ یش گوتی: ناهه رین بۆ فه رمانه روه ایی عیراق که خه ریکه قومار له هه موو یانه کان و شوپنه گشتیه که اندا به ره سه ت ده کات. له راستیدا نه مه یه که مه جار نبیه قومار له عیراقدا ده ست به به ره سه تکردنی کرابی گه لیک جاری تریش له هه موو خاکی عیراق، یاخود له هه ندی شوپنی عیراقدا

قومار بەرەبەست كراوه. بەلام ھيواداربن ئەمجارە فەرمانرەوايى و عىراق، لەسەر بنچىنەيەكى زانستى ئەم قومارە بەرەبەست بكات. واتا ئەوانەى قومار دەكەن، بىاندات بەپزىشكانى دەروون، بۆ دۆزىنەوئى ھۆى قومارکردنەكەيان و، چارەسەرکردنى دەردەكەيان. ھەرۋەھا ئەو شۆينە گشتىيانەيش كە قومارىان تىيدا دەكرا، ھەك يانەكان، ھۆى رابووردنى پاك و پوخستەيان تىيدا دابەزىتى، ھەك جىتى مەلەكردن و وینەكيشان و خۆيندەنەو و ساز و ئاواز لىدان و ھەلپەركى و يارى تى بەكەلك. تا ئەندامەكان بەھۆى ئەوانەو، كاتىكى خۆش بەسەرىبەن و كەلكىش وەربىگرن.

ئىنجى (شېركۆ) گوتى: كەواتە خودا بەخۆرايى لە قورئانى پىرۆز و ئىنجىل و تەوراتدا نەيفەرمووھ قومار مەكەن:

ئىبجا (ھەر چوار دۆستەكان) بەجارتىك گوتيان:

«ئەوى راستى بى، پىيا و پىياو بى، قومار ناكات.»

گوتىگرن خۆشەوېستەكان: ئەم باسەيشمان براهەو. لەم كاتەدا شەوچەرەيان ھىنا بىخۆن. ئىتر تا سبەى شەو بەخوداتان دەسپىترم.

خۆشى بەخشە، نەك ناخۆشى

(فەرھاد) گوتى: ھەموومان ھەز دەكەين خەلك دلمان خۆش بکەن. بەلام كەم كەسمان ھەول دەدات دلئى كەسانى تر خۆش بكات. ئەمەيش لە خۆپەرستىمانەو، كە ھەر چاومان لە كەلك و خۆشى خۆمانە، نەك كەلك و خۆشى كەسانى تر.

(ھۆشەنگ) يش گوتى: ئەو گولەى دەگەشتەو و، بۆنى خۆش پەخشان دەكات، بۆ ھەموو كەسەكى پەخشان دەكات: بۆ دۆستىشى و بۆ دۆزىمىشى.

ئەو رۆزەى ھەلدئ، تىشك بۆ ھەموو كەس دەھاوئى، بەدۆست و دۆزىمەنەو.

ئەو كزىابەيش لە بەيانىانى ھاويناندا ھەل دەكات، لەشى ھەموو كەس فەينك دەكاتەو، چ دۆستى بىن و چ دۆزىمى، كەواتە تۆيش، كە لەلای خودا و بەلای راستىشەو، لە (گول) و (رۆز) و كزەباى ھاوین بەنرختر دانراوئ، خۆت لەوانە كەمتر رامەگرە. تۆيش ھەكو ئەوان خۆشى بخەرە دلئى ھەمووانەو، چ دۆستت بن و چ دۆزىمت. بەلكو نرخی خۆت بزانه، لەوان زۆرتتر خۆت رابگرە. خۆت لەپىناو كەلك و چاكەى ھەموواندا بەخت بکە. جا ئەگەر تۆ گەشتىتە ئەم پاىبە، بىن گومان لە پزى ئەوانەدا دەبىت، كە خودا بەخوداناس و خاوەن باوەريان دادەنئ، و چ لە جىھاندا و، چ لە پاش ژياندا، پاداشى ھەر گەورەيان پى دەبەخشئ، كە ئەوئيش (بەھەشت)ە. (خودا) لە (قورئانى پىرۆز)دا دەفەرموئ: «ان الله اشترى من المؤمنین انفسهم و ماوالهم بأن لهم الجنة...». واتا: «خودا، لە خوداناسەكان و خاوەن باوەرەكان، خۆيان و سامانەكانىانى كرىو: بەھەشتيان پى دەبەخشئ»...

ئىنجى (فەرھاد) گوتى: كەچى ھەندىك كە دەچنە كۆرەكەو، رىز لە كۆرەكە ناگرن و، خۆشەوېستى بەرامبەر كۆرەكە ناوئىن. دەچن زووخواوى دلئى خۆيان بۆ كۆرەكە ھەلدەرئىن. پەشم و قىنى ناو دلئى

خۆيان، لە پاش ملە، بەخەلك دەرئىن. ئەوانە بەوە دلئى ناو دانىشتوانى كۆرەكە تەنگ دەكەن، ژيانىان لى بار دەكەن، وەرسىيان دەكەن. ئەنجامىش بەوە دەكات: خۆشىيان و دانىشتوانى ناو كۆرەكەيش كاتىكى ناخۆش بەسەر دەبەن، ئىنجى بلادەى لى دەكەن! ئەمەيش زۆردارىبەكە، ئەوپەرى ديار نەبئ.

(ھۆشەنگ) يش گوتى: جا ئەوانەى دلئى خەلك بەم جۆرە تەنگ دەكەن، سروشت سزايان دەدات: كەس توخىيان ناكەوئ، كەس خۆيان تى ناگەبىت، بەتەنيا دەمىنەو، لە خەم و خەفەت بەولاو ھىچ بار و دۆستىكىان بۆ نامىنەو.

ئىنجى (فەرھاد) يش قسەكەى ئەوى تەواو كرى گوتى:

«كەواتە لەبىرت نەچئ: كە تۆى مرۆف لەلای (خودا) و بەلای (راستى) يشەو: لە (گول) و (رۆز) و (كزەباى ھاوین) بەنرختر دانراوئ. دەبئ كرى بکەيت شایستەى پاىەى خۆت بئ. واتا ھەموو دەم گەش و رووخۆش و قسە شىرىن و كرىو ھەرگەن بىت لەگەل ھەموواندا...»

خوازەلۆكى^(۱)

(شېركۆ) گوتى: خوازەلۆكى پىشەيەكى نەنگ و ناھەموارە. نە ئاينى پاكى ئىسلام رىتى پى دەدات، نە ھىچ ئاين و ياسايەكى كۆمەلايەتەش رىتى پى دەدات. ھەموو كەس بەچاويكى سووك سەبرى دەكەن.

(شاھۆ) يش گوتى: لەگەل ئەمەيشدا، ھەندئ كەس، چ لەبەر پەككەوتووى بئ، يان لەبەر سەرگەردانى، كە ناچار دەبن خوازەلۆكى بکەين بەپىشە بۆ خۆيان، لە مرۆقاىە تى ئىشمەيش وا دەوشتەو، كە دەستى يارمە تىيان بۆ درىژ بکەن. كۆمەلايەتى تازەيش كە دەبئ لەسەر رىيازى ئىسلامەتى بچئ بەرپو، لای لەم جۆرە كۆلۆلەنە كرىوئەو. مىوانخانەيەكى لە ھەموو شارىكدا بۆ دامەزراندوون. لەناو ئەو مىوانخانەيدا دەيانپارىزئ و دەياننوئىن و بەخىوشىيان دەكات. بەلام ناھىلتئ ھىچيان خوازەلۆكى لەناو شەقام و كۆلان و بازارەكاندا بکەن. بالبازى فەرمانرەوايى ھەر خوازەلۆكىكى لەوانە دى، خوازەلۆكى دەكات، دەبگرئ و دەبباتە ناو ئەو مىوانخانەيەو كە فەرمانرەوايى بۆى دامەزراندوون. لەوئىدا دايدەنئ. كاربەدەستانى مىوانخانەكەيش لە مىوانخانەكەدا دەبىتلەو، بەجوانى دەپنوئىن و، خۆرشتى دەدەنئ، تەندروسىشى دەپارىن. جا ئەو پەككەوتانە لەوئىدا دەمىنەو، تا مردن. بەو مىوانخانە دلئىن: «پەككەوتەخانە».

ئىنجى (شېركۆ) گوتى: ھەرچەندە ئەم جۆرە پەككەوتەخانانە لەمەوئىش لە ھەندئ شارەكانى كوردستاندا ھەبوون؛ بەلام سەردەمەتىك ھاتە پىشەو كاربەدەستان لايانبردن. كەچى لەم دوو سئ سالىەى دوايىبەدا، (فەرماندارى خۆى كوردستان) خەرىكە دايدەنەزىتىتەو بەلام لەسەر بنچىنەيەكى زانستىيانە كە لە بنچىنەكانى پىشەو چاكترىن.

(شاھۆ) يش گوتى: ئىشمەيش تكامان لە كاربەدەستانى كوردستان وەھايە: ئەم پىرۆزەبە لە ھەموو شارەكانى كوردستاندا بەنە سەر، تا لەمە زۆرتتر ئەو چاوەندازە ناسۆر و نەنگ و ناشىرىبانەى كە

(۱) سوالكردن: دەروژە كرىن، دەست پانكردەو.

خوازەلۆكەكان دەینیوتین لە ناو بازار و شەقام و كۆلانەكاندا بە چاوی خۆمان نەییسنینەوه. هەرودەها خوازەلۆكە درۆزنەكانیش كە بەدرۆ خۆیان كردهوه بە (پەككەوتە)، كۆ بكریتنەوه بەردەم دادگا، تا سزای خۆیان بدەن و، لەمە بەولایشەوه لەبەر چاوبرسیتی و تەمەلی و نامەردی خۆیان بەخوازەلۆكی بارە لە ساویلکە و دلپاکەكان، بەخۆزایی نەبچرن و، دەستی كۆمەلایەتییهكەیشمان نەبڕن.

دادپەرودەری

(فەرهاد) گوتی: ئیمشەومان داناو بو ئهوهی له (دادپەرودەری) بدوین. کامتان له پیش هەمووماندا دەست یێ دەکات؟

(هۆشەنگ: من. پێشینان گوتویانە: «فەرمانپەرایی لەسەر بنچینەی دادپەرودەری دادەمەزێ». واتا هەر فەرمانپەراییەك بە پێی دەستورەكانی (دادپەرودەری) نەجووتیتەوه، دەرووخ و لەناو دەچێ. هەر فەرمانداریبەكیش بە پێی. دەستوری (دادپەرودەری) بجووتیتەوه، پایەدار دەبێ و بەشەنگ و شۆخیبەوه دەژی.

(فەرهاد) ییش گوتی: راست دەكەیت. (سەلاحەدینی ئەیبوی) كە توانی ئەو فەرمانپەرایییە گەورە و فراوانە بیات بەریتوێ، لەشكری بیست و دوو دەولتەتی ئهروپایی بشكێتی و، سەر بەهەموو شاهێکی ناپاکی رۆژەلاتی دابنەوتینی و، ئەو هەموو ناویانگە چاك و پاك و پیرۆزی دەست بەكەوت، هۆیکەهێ ئەوهبوو: لە كردهوه و رەفتارەكانیدا دادپەرودەر بوو. هەندێ جاریش لە (دادپەرودەری) دەتازاند و (چاكەخوازی) ی بەكارهێنا، كە لە (دادپەرودەری) بەنرختر بوو.

(شێركۆ) ییش گوتی: بەلێ وا. (عومەری خەتاب) ییش كە پێشەوا. یەكی ئایینی و دەولتەتی ئیسلام بوو، بۆیە كە فەرمانداریبەكەهێز و هەرەت و شكۆدار بوو، تێكرا هەموو كردهوه و رەفتاریکی دادپەرودەرمانە بوو.

ئێنجا (شاهۆ) دەستی یێن كۆت: بەلام دادپەرودەری، كە دەرمانی دەردی نەتەوهیەكی زۆرلیكراو و یێچارەیه، هەر ئەوه نیبە كە لە كۆزی دەولتەتیدا بەكاربهێنێ. هەرودەها دەبێ لە كۆزی (ژیانی رۆژانە) ی تاییه تیشدا بەكاربهێنێ. وەك ئەوهی گەورە خیزان لەگەڵ هەموو ئەندامەكانی خیزانەكە خۆیدا دادپەرودەرمانە بجووتیتەوه. چ مافێکیان لای هەیه، بیاننات. چ مافێكیشی هەیه لایان، لیان بستییت. هەرودەها دەبێ دادپەرودەری لە بازاری كڕین و فرۆشتنیدا بەكاربهێنێ. لەگەڵ دۆست و یار و دراوسێ و خزمیشدا، لەگەڵ بێگانە و خۆیشدا بەكاربهێنێ.

دوای ئەو (هۆشەنگ) هاتەوه قسەکردن، گوتی: (خودای گەورە)، لە قورئانی پیرۆزدا باهەخێکی زۆری بە (دادپەرودەری) داوه. دەفەرموێ: «ان الله یأمر بالعدل والاحسان». واتا:

«خودا فەرمان دەدا، لە ژبانی رۆژانەدا، دادپەرودەری و چاكەخوازی بەكاربهێنیت». هەرودەها خودا دەفەرموێ: «واذا حکمتکم، فاحکموا بالعدل». واتا: «ئەگەر فەرمانداریشتان کرد، لەسەر بنچینەی دادپەرودەری بجووتیتەوه». لە جیگایەکی تری قورئانیشدا دەفەرموێ: «واذا قلتکم، فاعدلوا». واتا:

«ئەگەر قسەیشتان کرد، دادپەرودەرمانە قسە بکەن».

(فەرهاد) ییش گوتی: بەکورتی هەرچی شەر و ئاژاوایەك لە جیهاندا روو دەدات، هەمووی لەوهوهیه كە زۆرداری دەکرت، واتا: دادپەرودەری بەکارناهیتریت. هەموو چاکەیهك لە دادپەرودەری دەوشیتەوه، وەك: راستگۆیی، سەرراستی، راستی، دروستی، دوستایەتی، نەتەوهپەرودەری، نیشتمانپەرودەری، جیهاندۆستی، چاکەدانهوه، داوتپاکی، دەرورن ئازادی، سەر بەستی. هەموو خراپەیهكیش لە زۆرداری دەوهوشیتەوه، وەك: دزی، قسە هێنان و بردن، گزی کردن، سەپلەیی، سەرشۆری، دەستدریژی، ئینجا (هۆشەنگ) دوایی بەوتووێژ كە هێنا، گوتی:

جا ئەوانە دەیانەوی ئە ژبانیاندا سەرکەوتووبن، پێویستە دادپەرودەری. خۆ ئەگەر چاکەخواریش بن، كە پلەیهك لە دادپەرودەری گەورەترە، ئەوه زۆرتر سەردەكەون و بەردەكەون و، پێش دەكەون. هەرچی گیروگرفتییکی ناو تاك و تەرایان هەیه و، ناو نەتەوهكان و، ناو دەولتەتەكان هەیه، لەسەر دەستی (دادپەرودەری) دا چارەسەر دەکری و دەپێنیتەوه. ئەگەر (دەولتەتەكان) و (نەتەوهكان) و (تاك) و (تەراکان) ییش، (دادپەرودەری) یان بپاراستایه، نە شەرۆشۆر رووی دەدا و، نە شۆرش و نە ئاژاوه!...

بیروباوهری دیهوکرائی

(شێركۆ) گوتی: ئیمشەو لیدوانەكەمان لە بابەت دیوکراتیبەوهیه. (دیوکرات) وشەیهکی یۆنانیبە: واتا کەهێ ئەوه دەرگرتەوه: كە نەتەوه خۆی فەرمانداری بەسەر خۆیدا بکات. واتا خۆی فەرماندار بو خۆی هەلبێترێ تا ئەو فەرماندارە کاروباری دەولت بەریتوێبات. جا ئەگەر ئەو فەرماندارە لە رێی راست لای دا و، دەستی کرد بە زۆرداری، نەتەوه مافی هەبێ، لێی راست بستیتهوه و لای بیات، یەکیکی تر بکات بەفەرمانداری خۆی: كە زرنگ و كردهوه پەسەند و کارامه و دادپەرودەر و کارگوزاری.

(شاهۆ): تەكایه لەم رووهوه چەند نمونەیهكمان بۆ بهێنەرەوه.

(شێركۆ) بە پێی سەرگوروشتە (نەورۆز) كە لە ناو (كوردستان) دا باوه، (كاوه) ی ئاسنگەر بۆیهكا شۆرشەكە بەریاکرد، خونکاری ئەو سەردەمه زۆرستەمی لە كوردهكان دەکرد. (ببیراسپ) ی خونکاری لەسەر تەخت لا برد و كوشتی و، (فەرەیدوون) ی لەجێ دانا، بەهیوای ئەوهی (دادپەرودەرمانە) و (دیوکراتیبیانە) فەرمانداری بەسەر كوردستاندا بکات. ئەو رۆژەتی ئەو شۆرشە سەری گرت، بەرێكەوت بەر یەكەم رۆژی بەهار كەوت، بۆیهكا ناویاننا: (نەورۆز).

جا ئەم بزوتنەوهیه بە بزوتنەوهیهکی دیوکراتیبیانە دادەنری، چونكە نەتەوه فەرمانداری خراپی لا برد و، فەرمانداری چاکی لەجێ دانا.

هەرودە (۳۰۰) سالتیک پتریش لەسەوپییش (چارلسی یەكەم) زۆر و ستەمییکی زۆری لە ئینگلیزهكانی نەتەوهی خۆی کرد. هەموو مافەكانی ئەوانی خستبووه ژێر پێیهوه. بەلام (كروموتیل) بەناوی نەتەوهی ئینگلیزهوه لێی راست بووهوه لەشكرەكەهێ شكاند و، خۆشی كوشت. نەتەوهی ئینگلیزیش لە پاداشی ئەوهدا ئەوی کرد بە (سەرەك كۆمار) ی خۆی تا فەرمانداری بەسەردا بکات.

ههروههها ئەم جوړه شوږشهيش به کارتیکی دیوکراتییانه داده نرئ. چونکه نه توه، فه زمانداری خراپی له سهه خوی لا برد و، فه زمانداری چاکی له جی دانا، فه زمانداری به سهه ردا بکات.

(شاهو) يش گوتی: كه واته له (فه زمانه وايييه كی دیوکراتی) دا ده بی فه زمانداری به ده ست نه توه وه بیته. نه توه به سایه نوینه رانی خزیه وه، كه (كۆری یاسا دانا نیان لی دوست ده بی). ههه کارتیکی بوئ بیکات، برباری له سهه رده دات. (كۆری یاسا راپه راندن) يش له سهه ریه تی نه و برباره جیبه جی بکات. به واتایه کی تر (كۆری یاسا راپه راندن) له لایهن (كۆری یاسا دانا) وه لیپه رینه وه لی ده کری. ئەگه ر نه توه زانی (كۆری یاسا راپه راندن) فه زمانی خوئی به جی ناهینئ، مافی هیه ه، به سایه ی (كۆری یاسا دانا) وه لای بیات و، (كۆریکی تر) بخاته جیگی.

(فه رها) يش پرسی: ئەی له واتای دیوکراتییوه مافه كانی نه توه يش تی ناگه ین؟

(هۆشه نگ) يش وه رانی دایه وه، گوتی: به لئ تییان ده گه ین. وهك مافی كۆبوونه وه و، سهه ریه ستی قسه كردن و باوه ر كردن و، دهه رپینی بیروباوه ر له به رده م کاربه ده ستانی فه زمانه واييدا. ههروهه له وشه ی دیوکراتییوه، واتای (دادپه روه ری) و (یهكسانی) و (سهه ریه ستی) تی ده گه ین، كه ده بی هه موو هاو نیشتمانیك، وهك یهك، (ماف) و (فه زمان) ی هه بی و، به رامه به ر ده له ت به کاریان به یینئ. بیجگه له وه واتای (سۆسیالیستی) يش هه ر له واتای (دیوکراتی) یه وه هه لئقولا وه، كه كۆمه لایه تییه کی نه دروست و خوینده وار و كامه ران و نازاد دوست ده كات.

(شیركۆ) يش گوتی: به لئ وایه. كه فه زمانداری به ده ست نه توه وه بوو، زۆروسته م روو نادان. نه توه يش رۆژ به رۆژ پشش ده كه ویت. به لام كه فه زمانداری به ده ست نه توه وه نه بوو، هه موو شه ر و نازاوه و خراپه یهك روو ده دات. نه و ساكه يش نه توه دوا ده كه ویت.

(هۆشه نگ) يش وه رانی دایه وه گوتی: نایینی پاکی ئیسه لام بایه خیتیکی زۆری به (بیروباوه ری دیوکراتی) داوه. خودا له قورئانی پیرۆزا ده فه رموئ: «وامرکم شوری بینکم». و اتا «ههه کاروباریکی نه توه بیستان هاته به رده م، بام تیگه یشتوه کانتان راپوژ و وتوژی له سهه ر بکه ن». ههروهه ده فه رموئ: «لا فضل لعربی علی اعجمی الا بالتقوی». و اتا: به کرده وه ی پاک و پیرۆز و خوداناسی نه بی، هیج بیگانیه ک پایه ی به رزتر نابئ. ههروهه ده فه رموئ: «ان اکر مکن عند الله اتقاکم». و اتا: «نه و كه سه تان، له هه موو تان زۆرتر، لای خودا پله ی بئند ده بیته وه، كه له هه موو تان زۆرتر، خوداناس و رهوش و کرده وه بئند بی».

(فه رها) پرسی: كاك شیركۆ! له بابته (فه زمانداری خوئی كوردستان) يش نمونه یه كه له (فه زمانداری دیوکراتی). ئەم ده زگایه له لایهن فه زمانه وايی عیترقه وه بوئ نه وه دامه رزینراوه كه (نه توه ی كورد) تیر و پپیشكه ی (دادپه روه ری) و (سهه ریه ستی) و (یهكسانی) بکات. ههروهه بوئ نه وه ی هه رچی زۆرداریه کی فه زمانه وايانی پپیشووی عیترق هیه و له سهه ری كه له كه بووه لای برئ. تا كورده واری پشش بکه وئ و كوردستانیش ئاوه دان بیته وه. ئەم ئاواته گرنگه يش به وه دپته دی، كه نه توه ی كورديش یارمه تی كاربه ده ستانی كوردستان و فه زمانه وايی عیترق بدات له پپیشخستنئ خویدا.

(هۆشه نگ) يش گوتی: و (نهنجومه نی نیشتمانی) يش له ئارا دایه كه نه ویش بربتییه له ده زگایه کی دیوکراتی تر بو هه موو دانیشتوانی عیترق به كورد و عه رهب و هه موو كه مایه تییه كانه وه.

چاكه خوازی

(شیركۆ) گوتی: چاكه خوازی چییه و نه ندازه كانی چین؟

(شاهو) يش وه رانی دایه وه گوتی: نه وانه ی هه ز به چاكه كردن ده كه ن له دادپه روه ران پله یهك گه وه ترن. جا چاكه خوازی كه نه مه نده بئند و گرنگ بی، هه له به ت ده بی لیپه رینه وه یه کی زۆری تیدا بنوئیرئ. نه گینا له وانه یه جیگی خوئی نه گرئ و، له باتی كه لک و چاكه بوئ نه توه، زبانی لی بوه شیتسه وه. به واتایه کی رۆشنتر ده بی كه چاكه مان له گه ل كه سیكدا كرد، ته ماشای نه ویش بکه ین: ئاخو ئەم چاكه كرده ی ئیتمه یه زبان به كۆمه لایه تیمان ده گه یینئ، یان كه لکی پپ ده گه یینئ. ئەگه ر دزیک په نای برده به ر سهه رك هۆزیك و، سهه رك هۆزه كه دالالی دا و، پاراستی و شارده یه وه، نه مه راسته سهه رك هۆزه كه، به پپ بیروباوه ری دزه كه، چاكه ی له گه ل نه و، دزه دا كرده وه. به لام له راستیدا خراپه ی له گه ل نه توه ی خویدا كرده وه، خراپه ی له گه ل دزه كه خویشیدا كرده وه! چونكه (دادپه روه ری كۆمه لایه تی) وا فه زمان ده دات: كه هه موو دزیک بگیریئ و بدریته ده ست دادگاه. تا دادگاه سزایه کی وای بدات، ئاراسته ی چاکی بکات و، جاریکی تریش نه گه رپته وه سهه ر دزی كردن. (فه رها) يش گوتی: هه ر به م رهنه گه نه و كه سه ی باربووی (لوتی) ش بکات، ناپاکی له گه ل نه توه ی خویدا ده كات. چونكه لوتیتی کاریکی په سه ند نییه و زبان و سهه ر شوئی به نه توه كه مان ده گه یینئ.

ههروهه مندالی لاساریش نابئ به ده مه وه بدرئ. چونكه كه گه وه بوو زبانی زۆرتر به دایك و باوکی خوئی و كه سانی تر ده گه یینئ.

نه و دایك و باوکه ناشیانه يش كه نازی بی نه ندازه ی منداله كانیان ده گرن، فیری خویره رستییان ده كه ن. كه گه وه بوون زبان له خوئیان و له نه توه يش ده دن.

(هۆشه نگ) يش گوتی: ههروهه نه و كه سانه يش كه یارمه تی خوازه لۆکی درۆزن ده دن، له راستیدا خراپه له گه ل نه و خوازه لۆكانه خوئیان و، نه توه كه ی خوئیاندا ده كه ن. چونكه (دادپه روه ری) و امان لی ده خوازیت، به (چاك) پاداش بده ین و، به (خراپ) يش سزا. تا هه ر دوولایان ئاراسته ی چاكه كردن بکه ین بو كه لکی گشتی.

(شیركۆ) پرسی: ئەی چاكه كردن له گه ل په ككه وته و داماو دا به کاریکی په سه ند دانانرئ؟

(شاهو) يش وه رانی دایه وه گوتی: جاران چاكه كردن له گه ل په ككه وته و داماو ده كاندا به کاریکی په سه ند داده نرا. به لام ئەم چاكه كرده چونكه له شپه وه یه کی دوستدا به جی نه ده هینرا و، له سهه ر بنجینه یه کی زانست و هونه ر پیک نه ده هات: زبانی له كۆمه لایه تیمان ده دا، نهك كه لک و فه ر.

له بهر نه وه گه لپك كه سی ته مه ل و خویریش كه هیچیان په ككه وته و داماو نه بوون، ده ستیان ده دایه خوازه لۆکی و، كۆمه لایه تییه كه یشمان به هوئی نه وه وه زبانیکی زۆری پپ ده گه یشت. له بهر نه وه (زانایانی –

کۆمەلە (پەندە) دەزگایەکیان داھینا، بۆ ئەمەی چارەسەری دەردی داماو و پەککەوتە و لێ قەوماوەکانیان پێ بکەن و، ئەو جۆرە مرۆڤە درۆزنە خۆتێریانەیش کە خوازەلۆکییەکی ناپەرەوا دەکەن لە خوازەلۆکی بەربەست بکەن. (دەزگای پەککەوتەخانە) و (دەزگای ھەتیوان) و (کۆمەلە) نەھێشتنی نەخۆشییەکانی (سنگ) و (خۆتێدنگای کوێران) لەو جۆرە دەزگایانەن.

(شێرکۆ) یش گوتی: خۆش بەختانە ھەندیک لەم دەزگایانە لە شارە گەورەکانی کوردستانیشدا کراونەتەو، وەک (خۆتێدنگای ھەتیوان) و (پەککەوتەخانە) و (کۆمەلە) نەھێشتنی نەخۆشییەکانی (سنگ). بەرامبەر ئەوانەیش کاربەدەستانی کوردستان نیازیان وایە، ھەرچی خوازەلۆکی دەکات کوێان بکەنەو و بیانخەنە دەزگای (پەککەوتەخانە) کەنەو. تا لەوێدا جیتگا و خۆرشتیان بدیتێ و تەندروستییان بپارێژێ. ھەرەھا سیلدارەکانیش تێژ دەکەن سەر ئەوێ خۆیان بگەییئەن (خەستەخانە سیل) و (کۆمەلە) نەھێشتنی (سیل)، تا نەخۆشییەکانیان چاک بکێتەو، و باربووی خێزانەکانیشیان بکێت تا چاک دەبنەو. دەبێ باوک و دایکەکانیش تێژ دەکەن سەر ئەوێ بچنە (خۆتێدنگای ھەتیوان)، تا لەوێدا خواردن و نوستن و جلۆبەرگ و خۆتێدنگایان بۆ پێک بھێنێ.

(ھۆشەنگ) یش گوتی: لە راستیدا ئەم کارانە (فەرمانداری خۆبێ کوردستان)ە، ھەموویان پەسەند و بەجێن. ماوەتەو سەر ئێمەیش کە گەلی کوردین و حەز بەچاکەخاوی دەکەین، ھەر پارەبەک لە ئاھەنگی (ژنھێتان) و (پرسەگرتن) و ئەو جۆرە بابەتانەدا نیازمان ھەبە، بەفیرو بەختی بکەین: بەختی نەکەین. بێدین بەو دەزگایانە تا ئەوان بۆ پەککەوتە و داماو و لێ قەوماو و نەخۆش و ھەتیوانی گەلەکەمانی بەخت بکەن. چونکە پارەکانمان لەم جۆرە دەزگایانەدا جیتی خۆیان دەگرن و، (خودا) بۆمان دەنوسێ. بەلام لەو جۆرە ئاھەنگانەدا جیتی خۆیان ناگرن و (خودا) یش بۆمانی نانوسێ. چونکە ئەو جۆرە ئاھەنگانە بابەتی خۆنواندن و کەش و فشن، ھەر پارەبەکیان تێدا بەخت بکەین بەفیرو دەروا.

خۆشەویستی، ئەک پوولپەرستی

(شێرکۆ) گوتی: ئەوانە بەتەنگ دلی خەلکەوێن رای بگرن... ئەوانە حەز بەبەرھەمھێنانی خۆشەویستی دەکەن لە نیوان خۆیان و کەسانی تردا... ئەوانە دەست دەدەن خوداناسی و، مرۆڤدۆستی و، نیشتمانیپەروری و، گەلپەروری... ئەوانە دلدار و دۆستایەتی دەکەن لەگەڵ کەسانی تردا... ئەوانە، ھەموویان، لە (کۆری مرۆڤایەتیدا) پایەیان لە ھەموو کەس بلتدترە. چونکە ھۆگری خۆشەویستی، نەک پوولپەرستی. خۆشەویستی بەلای ئەو جۆرە کەسانەو بەنرختر لە سایە و پایە و سامانی جیھان. چونکە ھەرچییەکیان ھەبە لە سامان و تێکۆشان، بەختی دەکەن لە پێناو پاراستنی خۆشەویستیەکیاندا.

(شاھۆ) پرسی: دەتوانیت کاک فەرھاد، چەند وێنەبەکمان لەم جۆرە خۆشەویستیە بۆ بھێنیتەو؟

(فەرھاد) یش گوتی: بەلێ دەتوانم، (سوکرات) بەرامبەر گوتنی (راستی)، گەیشتە ئەندازەبەک، گیانی پاکێ خۆی لە پێناویدا بەخت کرد بۆ ئەمەی نرخ بەدات بەقسەکانی خۆی، ھەرچەندە ھەلیشی بۆ ھەلکەوتبوو لە بەندیخانە ھەر بکات، ژھەری بەندیخانەکە نۆشی و لە بەندیخانەکە ھەر پای نەکرد، نەوێک یاسا بشکێنێ.

خۆشەویستی (سەلاحەدینی ئەبووی) بەرامبەر نەتەوێکانی ژێر دەستی خۆی، گەیشتە ئەندازەبەک، ھەموو ھێز و ھەرەتێک و ھەموو لەش و ھۆشێک و، ھەموو چەست و چالاکییەکی خۆی لە پێناو پاراستنی خاکی ئێسلامدا بەخت کرد. تەنانەت بە دەم نەخۆشی و، بەربەنگانی لە شیشییەو، بەرامبەر دوژمنانی سەرەستی و نازادی و ئێسلامەتی لە کۆری شەردا دەجەنگا دەبێگوت:

«کە لە پێناو ئەم بیروباوەرەدا، کە ھەمە، دەجەنگێم، ئێش و نازاری نەخۆشییەکەم لەبەر دەچیتەو!...».

(ھۆشەنگ) یش بۆی تەواو کرد، گوتی: «مادام کوری» یش لە پێناوی خۆشەویستیەکی بەرامبەر (زانست) و (کەلکی مرۆڤایەتی)، وازی لە سامان و تەندروستی ناوبانگی خۆی ھێنا و، لە کۆل تاقی کردنەوێکانی خۆی نەبوو، تا (رادبۆم) ی دۆزیبەو. مرۆڤایەتی کەلکی بێ ئەندازە لە دۆزینەوێکە ئەو وەرگرت. بەلام ئەم کەلکی خۆی خستە لاو، خۆی لە پێناو کەلکی گشتیدا بەکوشت دا. (پێشەوا عوسمانی کوری عەففان) یش، نرخی مرۆڤایەتیەکی لەوێدا بوو کە بوو بە ئێسلام، لەسەر دەستی پێغەمبەردا، ھەرچی سامانیکی ھەبوو لە پێناوی بلابوو نەو و پاراستنی (ئایینی ئێسلام) دا بەختی کرد.

(شێرکۆ) یش گوتی: ئەی باسی (مەم و زین) بۆ نەکەین؟ کە ھەردووکیان لە پێناو (ئەفین) دەکی خۆیاندا خۆیان بەکوشت دا. خۆیان مراند، بەلام سەری نەتەوێ کوردیان بەرز کردەو.

ئەقینەکیان چیرۆکی مەم و زینی گەیانە پۆپە ھەرە بەرزی وێژە (کوردی) و (جیھانی).

ھەرچی ئەک و نازاریک ھەبە، بەسەر پێغەمبەرەکاندا ھات. کەچی چونکە (خۆشەویستی) یەکیان بەرامبەر (خودا) و بەرامبەر (ئایین) دەکانیان بەھێز بوو، وازیان لە پایە و سایە و مایە ھێنا و خۆیان لە پێناو راگرتنی دلی (خودا) و (ئایین)ەکانی خۆیاندا بەخت کرد.

(زەردەشت) لە پێناوی ئایینەکی بەکوشت دا. (مووسا) لە پێناوی ئایینەکی بەسەدان دەرد و نازاری چێشت و سزا درا.

(عیسا) و (محەمەد) یش خۆشەویستیەکیان بەرامبەر (خودا) و ئایینەکیان، ئەمەندە بەھێز بوو، ھیچ سایە و پایە و مایەبەکی جیھانیان نەھاتە بەرچاوی. خۆیان لە پێناو دل راگرتنی (خودا) دا بەخت کرد بەرگە ھەموو دەرد و نازاریکیان گرت. تا بیروباوەرەکیان سەری نەگرت و وازیان نەھێنا.

ئێنج (شاھۆ) دوایی بەتووێژەکی ھێنا، گوتی: (خۆشەویستی) ھەر لە دەست (مەرد) دێ. بەلام (پوولپەرستی) لە دەست ھەموو (نامەرد) دێ. لە (خۆشەویستی) بەو: ھەموو کردەوێبەکی چاک و، ھەموو رەوشتێکی جوان و، ھەموو خووبەکی بلتد دەوێشیتەو. لە (پوولپەرستی) یشەو: ھەموو رەوشت و خووبەکی نەنگ و ناپەسەند و، ھەموو کردەوێبەکی ناشیرین دەوێشیتەو.

جا ئێمەیش کە (فەرمانداری خۆبێ کوردستان) مان خۆشدەوئ، بام لە پێناوی پاراستنی ئەو و، پێن گەیشت و گەشەکردنی ئەو، بەرگە ھەموو ئەک و نازاریک و، ھەموو توانج و پلاریک بگرن. وازی نەھێن و کۆل نەدەین و، ورە بەرندەین تا بەئامانجی بەرز و پیرۆزی (کورد) و (کوردستان) دەکەین.

ئەم سامانەت لەكوۆ بوو؟!...

(شیرکۆ) پرسى: ئەنجامى پەرورەدەکردنى منداڵ بەنازدارىبەوە چىبە؟

(شاهۆ) یش گوتى: ئەوانەى لە منداڵیدا داىک و باوکىيان روویان زۆر داوونى و، نازداریان فێرکردوون، زۆر بەیان گروۆز و لاسار دەردەچن. کە گەورە بوون، دەبنە خۆپەرستىکى وەها، هەموو جوۆرە کەتن و تاوانىکىيان لى دەوەشىتەوە. داىک و باوکە ناشى و نەزانەکانىشىيان بەلای خۆیانەوە وایە، بەرامبەر منداڵەکانىيان خۆشەووستىيان نواندووە. لە راستیدا هەر داىک و باوکى منداڵى خۆى وەها فێر بکا و رابەيتى، نەک هەر دوژمنایەتى لەگەڵ منداڵەکەدا دەکات، لەگەڵ (کوردهواری) بەکەيشماندا دەکات. هەر وەها لەگەڵ خۆشىياندا دەیکەن. چونکە منداڵەکە کە گەورە بوو، هەر پوۆژە پەلپىکىيان پى دەگرى. هەر پوۆژە زیانىکىيان لى دەدات. ئەمە بىجگە لەوێ لەگەڵ کەسوکار و دراوسىيشدا بەسەدان گەر و گىچەل و گىروگرفت و تەنگ و چەلەمەیان بۆ دروست دەکات. ئەم جوۆرە منداڵانە دوور نىبە بىن بەدز. دوور نىبە بىن بەبىاوکوۆ. یاخود بەچەواشەکار و ناژاوەگى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەم منداڵانە بۆ چ وایان لى دى؟

(فەرهاد) گوتى: چونکە باوک و داىکىيان فێرى فەرمانى سەرشانى خۆیان نەکردوون: نە بەرامبەر باوک و داىکان، نە بەرامبەر کەسوکارىيان، نە بەرامبەر دۆست و یارىيان، نە بەرامبەر نەتەو و نىشتمان و مرۆڤایەتییان، و اتا هەر بەدەمیانەو هاتوون و مافىيان داوون. هیچ فەرمانىکىيان لى داوا نەکردوون بیکەن. کەچی فەرمانى سەرشانى هەموو باوک و داىکىک ئەوێ: لە پىش هەموو شتىکدا، منداڵەکەى خۆى وەها فێر بکات، وەها رابەيتى، کە بەرامبەر هەموو مافىکە دەستى دەکەوێت، فەرمانىکى جىبەجى بکات. کە بەرامبەر هەموو سەرەستىبەک کە دەستى دەکەوێت، لى پرسراووبى بگرێتە ئەستۆى خۆى: چ بەرامبەر باوک و داىکى خۆى، چ بەرامبەر کوۆمەلایەتى و فەرمانرەوایى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى ئەگەر منداڵەکە ئەو فەرمانەى بەجى نەهینا چى بکەین؟

(هۆشەنگ) یش گوتى: ئەوساکە بەبى ئەوئەندەى هەلبگرى و، بۆ ئاراستەکردنى بەکەلک بى و، بتوانى بەرگەى بگرى، سزایەکى بەجى بەدرى. پىشىنان گوتوویانە: «دار لە بەهەشتەو هاتووە»^(۱). و اتا: «هەر سزادانىک لە جى خۆیدا بى و، رەوایى و، مرۆڤ ئاراستە بکات بۆ چاکى، مرۆڤ لە گونا بەشیمان دەکاتەو و، دەبىخاتەو سەر پى چاکە کردن. کە مرۆڤەکەيش دەستى کردووە بەچاکە کردن، خودا لە پاداشى ئەویدا (بەهەشت) لى پى دەبەخشى».

هەر وەها باووباپىرمان گوتوویانە: «کوۆتەک دەزانى قوۆناخ لە کوۆبە!». و اتا «ئەگەر هیچ وتوویژتىک و، هیچ راوێژ و ئامۆزکارىبەک، کارى لە منداڵەکە نەکرد، لە کردەوێ ناپەسەندى خۆى وازنەهینى، زەبروزەنگى لەگەڵدا بنوێت، تا سەرى دادەنەوینى و، مل دەدا بۆ رىگای راست و دروست».

ئىنجا (شیرکۆ) گوتى: منىش ئەم پىشەکىبەم بۆبەکا دامەزاند سەرئى کاربەدەستە بەرێزەکانى

(۱) راستتر: (تێلالە...).

کوردهستان رابىکىشم بۆ ئەوێ خەبات بەفرموون (ياسا) بەک داوتى بۆ ئەو کەسانەى (سامانى نارەوا) پىکەو دەنن: چەند و چوونىيان لەگەڵدا بگرى، تا بزانى ئەو سامانە نارەواىبەیان لە کوۆتە دەست کەوتووە؟! ئەگەر بۆیان دەرکەوت بەدزى و گزى و فزىبەو پىکىانەو ئەو، لەلایەن (دادگا) پىکى سەرراست و کاردروست و بەهێزەو برىارىيان بەسەردا بەدرى و، ئەو سامانە نارەواىبەیان لى داگىر بگرى و بخرىتە سەر گەنجىنەى (فەرماندارى خۆى کوردهستان)، تا پوۆژەى بەکەلکى بۆ (کوردهواری) پى رابەرێت. بىجگە لەو ئەو تاوانبارانە هەر بەکەیان بەپى کەتەکەى خۆى سزای ياسا بىش بەدرى، تا لە تاوانى خۆى پەشیمان دەبىتەو و، مل دەداتە چاکى.

(فەرهاد) یش گوتى: نزىکەى (۱۴۰۰) سال لەمەوپىش، پىشەوا (عوومەرى خەتاب)، ياسا بەکى وەهاى دامەزاند، کە ناوتراو: (ياسا ئەم سامانەت لەكوۆ بوو؟)^(۱) عومەرى دادپەرور و خوداناس و پاە بلند ئەم ياسا بە بەرامبەر هەموو خاوەن سامانىکى نارەوادا بەکاردهینا. چ لە فەرمانبەران و، چ لە کەسانى تر، هەستى بەهەر کەسىک بەکراى (سامانى نارەوا) کۆ کردۆتەو، ئەم (ياسا) بەنرخەى لەگەڵدا بەکاردهینا و رابىچى بەردەم (دادگا) گرنەکەى خۆى دەکرد. هەر کەسىک لەوانە تاوانەکەى لەسەر بچەسپا، بەپى تاوانەکەى سزای دەدا و، سامانەکەيش لى داگىر دەکرد^(۲) بۆ (سامانخانەى گشتى)^(۳)، تا کارى چاکى پى هەلسوورپى بۆ کەلکى موولمانەکان.

(هۆشەنگ) یش قەسەکانى ئەوى تەواو کرد، گوتى: «لە راستیدا ئەم جوۆرە بەرێزەبەرەبەتیبەى (عوومەرى پىشەوا) بەکارى دەهینا، کارىکى گەورەى کردبوو کەدەو و رەوشتى فەرمانبەران و هاوئىشتمانەکانى ناو دەوڵەتە گەرەکەى».

(ياسا ئەم سامانەت لە کوۆ بوو؟)، هەرچەندە نزىکەى (۱۴۰۰) سالى بەسەردا تىپەرپو، بەلام هیشتا (خاکى کوردهستان)، بەلکو هەموو خاکىکى تری جىهان پىوستى پى هەبە. چونکە ئەگەر (کوۆتەک) نەووشىت، زۆر کەس هەن نازانن (قوۆناخ) لە کوۆبە!؟

پارە بەفیرۆ بەخت مەکەن

(شیرکۆ) پرسى: پارە بۆچى دروست کراوە؟ نرخی پارە چىبە؟

(شاهۆ) یش وەرمانى داىووە گوتى: ئەوانەى نرخی پارە نازانن، بەرەوا و نارەوا خۆى بۆ دەکوون و، بەبەختى دەکەن و، کوۆ دەکەنەو. هەر وەها بەرەوا و بەنارەوايش بەختى دەکەن. یاخود هەر کوۆ دەکەنەو و، لە بابەتى رەوا و نارەوايشدا بەختى ناکەن!...

ياساى سوروشتىش وەها، هەر کەس نرخی پارە نەزانى، هەر بەپارەکەى خۆى، تووشى دەرديسەرى

(۱) و اتا: «من أين لك هذا؟».

(۲) راستتر: لى دەسەندەو.

(۳) یان (بيت المال المسلمین).

و گیروگرت و تهنگانه و تهنگوچه له مەسی دەکات!... چونکه پاره بۆ ئەوه دروست کراوه: کاری چاکی پێ بکری. پرۆژە بەکەلکی پێ هەلبسورپێنری. دەستی هەژار و داماو و لێ قەوماوی پێ بگیری. لە پێناو سەرکەوتن و پێشکەوتن و بەرکەوتنی: نەتەوه و مرۆفایەتیدا بەخت بکری.

(شێرکۆ) پرسى: ئەى ئىمە بەرامبەر پاره چۆن دەجووڵێینەوه؟

(فەرهاد) یش گوتى: لەگەڵ ئەمەيشدا که فەرمانپەرەوایی عێراق و (فەرمانداری کۆبی کوردستان) هەمان سۆسیالیسییان کردوو بە نامانجی هەرە گەوره بۆ خۆیان، کەچی ئیمە هیشتا زۆر بەمان، بەدوای خۆنوواندن و کەش و فش و لەخۆبا ییبووندا دەگەرپێن. تی دەکۆشین خانوو هەمان زۆر گەوره بێ. زۆر شەنگ و شۆخ بێ. نەک بۆ ئەمەى خۆمان و خێزانیان تێیدا بەهەستییەوه کامەران ببین. بەلام بۆ ئەمەى خۆمانی پێوه هەلبکێشین لە بەردەم کەسوکار و، نەیار و دوژمنماندا. هەرەها بەو مەبەسەى لە دراوسێکامان کەمتر نەبێن.

جا ئیستا کە کارەکه و مفردی دەست ناکەون، ئەم جۆرە خێزانانە کالەک بە ئەژنۆی خۆیان دەشکێن. چونکه هەر چەندێ دەکەن، لەبەر گەورهی، خانوو هەکیان بۆ پاک ناکرێتەوه، بۆ راناگیرى، بۆ نازاریتەوه. لە سەرپێکەوه پەشیمان لەوهى خانووی وا گەورهیان دروست کردوو. لە سەرپێکی تریشەوه بەتەنگ ئەوهەن: لووتبەرزى و خۆنوواندن و خۆهەلکێشان و کەش و فشەکەى خۆیان بپارێزن. جا لە ناوەند ئەم دوو (هێز) هەپچەوانە بەدا: واتا (هێزی هۆش) و (هێزی خرۆشى دڵ)، ژااکاو و داماو و پەشوکاویان لێ هاتوو، هەموو دەم لە خەم و خەفەت و سەرلێشواویدا دەتلێنەوه.

(هۆشەنگ) یش گوتى: ئەى کێشەى ئۆتۆمبیل بۆ باس ناکەیت؟

(شێرکۆش) یش گوتى: راست دەکەیت: هەر بەم جۆرە دەکەونه گێژاوی ئۆتۆمبیل دەست کەوتنیشەوه. کە ئۆتۆمبیل جییه کانی کەوتنە داواکردنی مانگانەى لە ئەندازە بەدەرەوه، ناچارمان، خاوەن ئۆتۆمبیلەکان، خۆیان، ئۆتۆمبیلەکانى خۆیان لێ بخورن. ئۆتۆمبیل لێ خورینیش هێز و توانایی و هونەرى دەوى، بۆ هەموو کەسێک نالوی. لەبەر ئەوه هاکا دەزانین مەرگەساتی سامناک لە ئۆتۆمبیلی لێ خورینی خاوەن ئۆتۆمبیلەکانیان دەکەوى. ئەمانیش لە مێشکی خۆیاندا تی دەگەن بەهەله داچوون و، ئۆتۆمبیل کرینی پێ نەدەویست. بەلام فیز و کەش و فش و بەخۆنازینەکەیان، ناھێلێ واز لە ئۆتۆمبیلدارى بەیتن. لەبەر ئەوه دەکەونه گێژاوی داماو و خەم و خەفەت و پاراییبەوه. هەرچەند دەکەن نازان چۆن سەرى لێ دەرێکەن!...

(هۆشەنگ) یش گوتى: بەلێ وایە: بەم رەنگە سروشت تۆلە لەوانە دەکاتەوه کە یاساکانی دەشکێن. ئەوانەى پارەى نارهوا دەپچرن و، پارەیش بەفیرۆ بەخت دەکەن، وەک یەک، تووشی ژانەسەر و گلارای و سەرلێشوان و دلتنەنگییان دەکات.

تۆ پارەت هەر ئەوهەندە پێویستە کە خۆت و خێزانت پێی بژین و، بەخۆشیبەوه گوزەران بکەن. واتا: بخۆن و ببۆشن و لە خانوویەکی بەجێدا بژین. ئیتر پێویست بەوه ناکات، پارەى نارهوا دەست خۆت بخەیت. ئەگینا بەفیرۆ بەختی دەکەیت. کە بەفیرۆیش بەخت کرد، تووشی گەر و گێچەل و سەرگەردانی

و تهنگانە و خەم و خەفەت دێیت. کەواتە کاری پەسەند هەر ئەوه تانە «لە رێگای پاکەوه پارە کۆ بکەیتەوه و، لە رێگای چاکیشەوه بەختی بکەیت».

لە قورئانی پیرۆزیشدا هەرەهایە: ئەوانەى پارەى نارهوا کۆدەکەنەوه و ئەوانەى پارە بەفیرۆ بەخت دەکەن، هەردوولایان، لەلایەن خودای گەورهوه، لە رۆژی زیندوو بوونەوهدا، سزا دەدرێن و دەخەنە دۆزەخەوه.

خەلکت خۆش بوی، خەلک خۆشی دەوی

(شێرکۆ) پرسى: کامتان دەتوانن لە خۆشەویستی (خودا) بدوین؟

(شاھۆ) گوتى: من. خودای پاکى بێ هاوتا، مرۆفای خۆش دەوى. ئەگینا ئەم هەموو جیھانەى نەدەخستە بەردەمی، بەروبوومی بخوات و تێیدا کامەران ببێ. (خودا) تەنانەت، دوژمنەکانى خۆشی خۆش دەوى. ئەگینا بەرى رۆژی لێ دەگرتن و، باى لێ بەرەست دەکردن و، ناوى لێ دەبرین، تا لە ناوى دەبردن. لە راستیدا (خودا) سەرچاوى هەموو خۆشەویستییهکە. تەنانەت هەندێ لە زاناکان (خودا) بە (خۆشەویستی) دادەنێن. (خودا) کە بەهەشت دەبەخشى بە چاکانمان، لە خۆشەویستییه تی. تا ئاراستەمان بکات بۆ چاکی. (خودا) کە خراپەکانیشمان دەخاتە دۆزەخەوه، هەر لەبەر خۆشەویستییه تی. تا پاکمان بکاتەوه لە گونا و، ئاراستەیشمان بکات بۆ چاکی.

(شێرکۆ) پرسى: ئەى مرۆف کێن؟

(فەرهاد) گوتى: مرۆف هەموویان لەو (ئادەم و حەوا) لەدایک بوون کە باپیرۆنەنکمان. کەواتە بۆ چ بەرا و خوشکی خۆمانیان دانەنێن؟ بۆ چ لەگەڵیاندا باش نەبێن؟ بۆ چ یارمەتییان نەدەین؟ لە راستیدا ئیمە ئەگەر خەلکمان خۆش بوی، کەلکی بۆ خۆمان تێدا یە. چونکه ئەوانیش ئیمەیان خۆش دەوى. کە خۆشیشیان ویستین، هەموو چاکەیهکمان لەگەڵدا دەکەن. (خودا) ئایینی بۆیە داھێناوه، ئەگەر پێرەویان کرد، بییتە هۆی خۆشەویستیمان لەگەڵ یەکترا. بۆ وینە ئەگەر لە بازرگانیدا، سەر راست و خاوەن دەروون و دادپەرەور و، دەسیاک بووین: هەموو کرپار و فرۆشیارێک کە دێنە لامان خۆشیان دەویین. ئیمەیش ئەوانمان خۆش دەوى.

(هۆشەنگ) یش گوتى: بەلێ وایە. (خودا) چونکه خۆشی دەویین، فێری مرۆفدۆستی و، نیشتمانپەرەوى و، گەلپەرستی کردوین. چونکه هەرکامێکیان ئەو بیروباوەرانە بەکاربھێنێ و، پەپرەوی دەستورەکانیان بکات، خۆی لای هەمووان خۆشەویست دەکات. کە خۆشی لای هەمووان خۆشەویست کرد، هەست بەسەر بەرزى و کامەرانى و سەرکەوتن دەکات لە ژياندا. بەواتایەکی تر، (جیھان) بۆ خۆی دەکاتە (بەهەشت) یێک.

ئارامی گیان و، ئاسوودیی دڵ و سووکبوونی سەر و، خۆشی لەش و، دامرکانی دەروون... هەموویان لە خۆشەویستییهوه دەستت کەوتوون.

کەواتە: «خەلکت خۆش بوی، تا خەلکیش تۆی خۆش بوی».

له چيرۆكى ئادهم و حهوا چى تى دهگهين؟

(شېركۆز) پرسى: كامتان دهتوانن چيرۆكى ئادهم و حهوا بگيترنهوه؟

(شاهۆ) گوتى: من دهتوانم. به پيى فەرموودەكانى خودا كه له قورئانى پيرۆزدا نووسران: خودا ئادهمى له قور دروست كردووه. حەوايشى له پەراسوويەكى ئەو دروست كردووه. نياز و جيازىتىكى زۆرىشى بەهەردووكيان بەخشىبوه. له زۆرىەى ئافەرىدەكراوەكانى خۆىشى زۆتر بەخشندەبى لەگەلدا كردوون. بۆ وینە: بەهەشتى پى بەخشىبون كه ژيانىكى پر خۆشى و كامەرانى تيدا رابويترن. نەتبيدا برسى بن و، نە تبيدا تينو بن و، نە تبيدا رووت و قووت میننهوه و، نە تبيدا ماندوو بن و، نە تبيدا برنجين. بەمەرجهىك هەرچى خوداى گەوره پيى گوتوون وا بكهن. له فەرموودەكانى ئەو نەچنە دەرەوه. كه چى لەگەل ئەوهيشدا كه خودا زۆر شتى فېرى ئادهم كرد و، لەسەر فەرموودەى ئەو، شەيتان نەبى، هەموو فریشتەكان كړنووشى نەوازشيان بۆ كيشا، هەروەها خودا كردى بەجینشىنى خۆى لەسەر (زەوى) دا نا فەرماندارى بەسەردا بكات و ناوەدانى بكاتەوه و، بەخۆى و نەوهكانىبەوه فەرموودەكانى خودا بەجى بهيتن لە ژياندا. كه چى ئادهم و حەوا هەردووكيان فەرموودەى خودایان شكاند و، چوونه سەر قسەى شەيتان، لەبەرى ئەو درەختەیان خوارد كه خودا فەرمووبوى لى نەخۆن. پاشان ئادهم و حەوا هەردووكيان پەشىمان بوونەوه له كردهوى خۆیان و پارانەوه له خودا كه ببانەخشيت. لای خودايش پارانەوهكهيان گيرابوو. بەلام له (بەهەشت) دەرى كردن و بريارى دا بەسەرياندا تا دەميتن بەرهنجى شانى خۆیان و دەست و بازووى خۆیان بژين. خودا پيشى گوتن: شەيتان دۆزمتانە. وریابن جارىكى تر له خستەتان نەباتەوه. ئیوه هەتا پەپەرەبى دەستوورەكانى ئايىنەكهى من بكهن، له ژياناندا سەردەكهوتن. هەرچەند له دەستوورەكانى ئايىنەكهى منيش لابەدن ژير دەكهون. لەبیرتان نەچى: پەپەرەوى كردنى دەستوورى خودایيیه كه سەرگردانتان دەكات». هەرچى (شەيتان) يش بوو چونكه قسەى خوداى شكاند و كړنووشى نەوازشى نەكيشا بۆ ئادهم و، چوويش ئادهم و حەواى چەواشەكرد و هانەى دان فەرموودەى خودا بشكيتن خودا كەنەفستى كرد و بريارى دا تا جىبان مینى له ناوى نەبات، بەلام له رۆژى زیندووبوونەوهدا، بىخاتە ناگرى دۆزەخەوه لەگەل هەقال و ژيردەستەكانيدا بىانسووتینى.

(شېركۆز) پرسى: باشە. ئەى ئیوه لەم چيرۆكى ئادهم و حەوايه چى تى دهگەن؟

(هۆشەنگ) يش گوتى: ئەم چيرۆكه ئەوهمان بۆ دەرەخت كه رەگەزى مرۆف، لەبەرئەوهى خودا هۆشى داوەتى، هېز و دەسەلاتىكى زۆرى پى بەخشىبوه، كه بەهۆى ئەوهوه دەتوانى رووى سەرزەوى ئاوهدانكردنەوه و، بەروبووى هەموو رەنگەى بخوات و بەكامەرانىشەوه بژى. بەلام بەمەرجهى پەپەرەبى (ياسای خودایى) بكات كه له نووسراوەكانى خودادا پيشان دراوه، كه بۆ پىغەمبەرەكانى ناردۆتە خوارەوه. جا ئەگەر هات و رەگەزى مرۆف بەفەرموودەكانى خودا جوولایهوه، ئەوا تەندروست و كامەران و سەربەست و نازاد و خۆشگوزەران دەژى خۆ ئەگەر پىچەوانەى ئەو فەرموودانەيش جوولایهوه ئەوا سەرگەردان و نابووت و مالتویران دەژى و اتا ئەگەر بەپيى (ياسای خودایى) جوولایهوه (سەر زەوى) ی بۆ دەبیتە (بەهەشت) ئەگەر بەپيى (ياسای خودایى) يش نەجوولایهوه، (سەر زەوى) ی لى دەبیتە (دۆزەخ).

له چيرۆكى قابيل و هابيل چى تى دهگهين؟

(شېركۆز) پرسى: كامتان چيرۆكى قابيل و هابيلمان بۆ دهگيترنهوه؟

(هۆشەنگ) گوتى: من دەپگيترمهوه. له باوه ئادهم و داىكه حەوا گەلىك مندال كەوتنەوه، هەرچەند داىهەوا مندالى ببوايه كور و كچىكى پىكهوه دەبوو كه (قابيل) يش له داىك بوو كچىكى ناشيرىنى لەگەلدا بوو كه ئەو چواره پىگەيشتن خودا فەرمووى بەئادهم خوشكى قابيل له (هابيل) مارە بكات قابيل هەرچەندە له هابيل گەورەتر بوو، بەلام لاوتىكى خۆپەرست بوو بەرپەرچى قسەى خوداى داىهەوه.

گوتى: من خوشكى خۆم جوانە نايدەم بەهابيل له خۆم مارەى دكەم ئەمەيش بەپيى (دەستوورى خوداى) ی ئەو سەردەمە پەوا نەبوو بەكردهوهبەكى گوناھ دادەنرا دواى ئادهم گوتى: «بام شتىكى تر بكەين تۆيش و هابيليش هەر يەكەتان ديارىبەك پيشكەشى خودا بكات خودا له كامتانى وەرگرت، كچه جوانەكه بۆ ئەوتان بى». (قابيل) چوو له بەرھەمى دانەوتلەكهى خۆى كامى چروك و قريۆك بوو ئەوهى پيشكەشى خودا كرد (هابيل) يش چوو چاكترين بەرخى قەلەوى خۆى پيشكەشى خودا كرد لەگەل هەندىك ماست و كەرە و رۆندا كه ئادهم له خودا پارايەوه يەكيتيان پەسەند بكات، ئاگرىك هاتە خوارەوه، له هەردوو ديارىبەكه نزيك بووهوه، له پاشدا ديارىبەكهى (هابيل) ی پەسەند كرد و خواردى زوو بەزوو ئاگرەكه له كەلى شاخەكهوه هەلكشاىهوه بۆ ئاسمان باوه ئادهم و داىهەوا و هەموو كور و كچهكانيان چاويان لەمە بوو پيرۆزبايان له (هابيل) كرد گوتيان: «كچه جوانەكه بۆ تۆ ماىهوه» (قابيل) كه خۆى له خۆدا لاوتىكى خودانەناس و بەدخوودل رەق بوو، ئەمەندەى تر له خراپەكاريدا گرى سەند برياريدا (هابيل) ی براى بكوژيت، نەهيتى خوشكه جوانەكهى مارە بكات، تا بۆ خۆى مینيتەوه، وەك نووسراوه ئايىنەبەكانى كۆن دەلین (شەيتان) له بن كيشەى (قابيل) دا بوو.

هەر رۆژە بەجۆرىك له خستەى دەبرد و پى پيشاندەدا: كه (هابيل) نوشت لەسەر كەلەبەردىك، له هەلپىكدا بەردىكى زل مالى بەسەريدا و بىكوژت.

واتا: چۆن رۆژەكه چۆلەكهيهكى پەرسەوزى نايەسەر بەردىك و بەردىكى بەتەپلى سەريدا دا و كوشتى، له دەرفەتپىكدا (هابيل) ی برايشى وەها بكوژت زۆرى پى نەچوو، (قابيل)، ئەوهى بۆ هەلكەوت و (هابيل) ی بەسەزمانى بەو جۆرە كوشت بەلام خودا تۆلەى ئەو كورە چاكە خوداناسەى له (قابيل) كردهوه (قابيل) بەجۆرىكى وا زارەترەك بوو و ترسى خودا و داىك و باوك و برا و خوشكەكانى چووه دلەوه، ئۆقرەى بەخۆى نەدەگرت دەمىك له كەژ و كپودا سەرى پيوتە دەنا، دەمىكىش له چۆلەوانى و دەشت و بىباباندا هەراى دەكرد هەموودەم شىوهى (هابيل) ی بى گوناھى براى دەهاتەوه بەرچاو دواى وەك شىتى لى هات داىهە بارىكى و پنىسى نە خەوى ما نە خۆراك خۆى بى كەس و بى دۆست و بى يار دەهاتە پيش چاو لەپەر لەسەر كەلى شاخىك لە شىوهى هابيلى براى داچلەكى و هاتە پاشەوه، پيى ترازو و كەوتە خوارەوه ناو دۆلىكى بەردەلانەوه، كەللەى پزا و هەپروون بوو.

ئىبنجا (شېركۆز) يش پرسىبەوه: باشە لەم چيرۆكه چى تى دهگهين؟

(فهراډ) یش وهرامی دایه وه گوتی: ئه وه تیده گه یین: که خودای دادپهروهه باکی ئه وه ی نییه که سیتک بیپه رستی یان نه بیپه رستی نایه وی به زوریش که س بکات به خوداناس به لام ئه وه که ئه م ئایینه جوانه ی بۆ ئیمه ی مرۆف داناوه، مه بهسی که لک و چاکه ی ئیمه یه نه ک خۆی. (هابیل) لاوکی خوداناسی دلته رمی کرده وه چاک و ده ست ره نگین بوو هه رچه ندی کرد (قابیل) له گه لیدا نه سازا چونکه ئه وه خۆشه ویستی خودا و هه مووان بوو، قابیل چاوی بی هه لده هیتنا رقی لئی ده بووه وه دوا یی کوشتی.

خودایش که ئه وه نده ی گه ردیک (زۆرداری) بۆ که سه په سه ند ناکات، تۆله ی (هابیل) ی جوانه مه رگی به و جزه کرده وه له (قابیل) که دیان.

له چیرۆکی نووح چۆ تیده گه یین؟

(شیرکو) پرسی: کامتان چیرۆکی نووحمان بۆ ده گپیتته وه؟

(فهراډ) یش گوتی: من ده یگپیمه وه نووح پیغه مبه رتیکی گه ووه و مامۆستایه کی مه ند و زرنگ و له سه رخۆ بوو (۹۵۰) سال ما یه وه له ناو گه له کی خۆیدا پیغه مبه رتیکی کرد که چی له وه هه موو سالانه دا هه ره ئه وه نده ی بۆ هاته سه ره یی که له گه ل خۆیدا بردنیه ناو که شتیبه که یه وه، که ژماره یان له (۷۰) که سه تیه ری نه ده کرد سه ره یی ئه وه بوو نه ژنه که ی خۆی باوه ری پته هیتنا، نه کو ره که ی گه له که یی هه رچی تیز و فیز و توانج و پلازیک هه یه تیبیان گرت و له بتپه رستی خۆیان وازیان نه هیتنا دوا یی ریسوایشیان کرد و هه ره شه یشان لئ کرد: ئه گه ر وازیان لئ نه هیتنی به ردبارانی بکه نا تا ده مرئ ئینجا که نووح به ته واوه تی خۆی په نجه رۆ هاته پیش چا، له خودا پارایه وه له وه خودانه ناسانه هه یچیان نه هیتلته وه هه موویان له ناو ببات خودایش نزاکه ی گیرا کرد.

فیریشی کرد که شتیبه که ی چۆن دروست بکات که دروستی کرد پتی گوت:

«لأفویک هه لده ستی هه موو جیهان ده گپیتته وه ئه م خودانه ناسانه یشی پی نوقوم ده که م له به ره ئه وه خۆت و ژن و مالت و ئه وه که سانه ی باوه ریان پی هیتنا ویت بچنه ناویه وه هه وده ها هه موودرینده و په رنده و جروجانه وهر و درخت و سه وزه و گژوگیایه ک، نیرومیته یه ک یا خود تۆویک بخه ره ناو که شتیبه که ته وه سه ره له نوئی له پاش نیشتنه وه ی لافاوه که ژبان ده ست پی بکاته وه جا که کاتی خۆی هات، لافاوه که هه لسا و خودانه ناسه کانی نوقوم کرد به خۆیان و خانوویه ره و شار و دیهاتیانه وه، ته نانه ت کو ره که و ژنه خودانه ناسه که ی نوحیشی به رکه وت به لام نووح و په ی ره وه کانی که له ناو که شتیبه که دا بوون بیه ی له سه ره شاخی (جوودی) که له کوردستانی تورکیا دایه نیشتنه وه.

(شیرکو) پرسی: باشه ئیوه له م چیرۆکی نووحه چی تی ده گه ن؟

(هۆشه نگ) یش وهرامی دایه وه گوتی: هه ر کاتی شوئینیک له جیهاندا خودای له بیه ر چوه وه و ده ستی دایه خۆپه رستی، که تن و، گونا و داوین پیسی و زۆرداری و دزی و درۆزی و ناپاکی و پوه لپه رستی و دوو رووی و چه واشه کاری و هه لپه رستی و هه موو کرده ویه کی گه نگ و له ناویاندا روو ده دن خودایش بۆ ئه مه ی دانیشتوانی ئه وه شوئینه ی جیهانه رزگار بکات له سزای خۆی، له پیتشدا پیغه مبه رتیکیان بۆ

ده نیرئ، په شیمانان بکاته وه له گونا و تاوانباری خۆیان و، بیانخاته وه سه ره رپی خودا ناسی، و اتا کرده وه و په وستی پاک و چاک و بلند که زانی ئه وانه گوئ ناده نه فه رمووده کانی خودا و ئامۆزگاریبه کانی پیغه مبه ره که یان، له هه ر شپه وه به کدا بی له ناویان ده بات، وه ک نه ته وه ی نووحی به و لافاوه له ناویردا!...

(شیرکو) پرسی: ئاخۆ نووح خه لکی کوئ بووی؟

(شاهۆ) یش گوتی: به پیی ئه وه سه ره گوروشته یه ی پساوه ئایینیبه کانی (په زیدی) ده یگپینه وه، له دانیشتوانی (عه یین سفنی) بووه، که بنکه ی ناوچه ی (شیحان)ه نووح که شتیبه که ی خۆی له ویدا دروست کرده وه لافاوه که ییش له و کانیه وه هه لقاوه که له و شاره دایه که ئیستا پیی ده لئین (عه یین سفنی) وشه ی (عه یین سفنی) یش و اتا که ی (کانی که شتیبه که) ده گپیتته وه له به ره ئه وه (په زیدیبه کان) خۆیان به با پیره گه ووه ی مرۆف داده نین ئه وه نده هه یه تا ئیستا له هه یچ نووسراویکی ئایینیدا پال پشتییکم بۆ ئه م سه ره گوروشته یه به رچا و نه که وتوه.

(هۆشه نگ) یش گوتی: به لام ئه وه ئاشکرایه که شاخی (جوودی) له کوردستانی تورکیا دایه هۆزی (گه ودان) یش که له بناری ئه و شاخه دان به کوردی قسه ده که ن هه ندی تیره ی ئه و (گه ودان) یش ئیستا که له ناوچه ی شیحان دان بیجگه له وه (په زیدیبه کان) له ناوچه ی (ده وک) و (زاخۆ) یشدا هه ن له گوندی (سه نات) یشدا که له سنووری (زاخۆ) و (کوردستانی تورکیا) دایه گه لیک شوئینه وار هه یه کورده واریبه که ده لئین (جج نزرگه ری نووح) بووه له خوار شاخی (جوودی) یشه وه دوو شاری کورد هه ن پیبان ده لئین (شیر ناخ = شاخی نووح) و (دووورناخ = شاری نووح).

فهراډ یش گوتی: که (نووح) په ی ره وه کانی له شاخی جوودی هاتنه خواره وه، ده ستیان کرد به ئاوه دان کردنه وه ی زه وی وه ک نووسراوه ئایینیبه کانی کۆن ده لئین: هه موو جیهان سه ره له نوئی له م سئ کورده ی نووح که وتوونه ته وه: (سام) و (حام) و (یافیس) هه رچی برا عه ره به کامنانن له (سام) که وتوونه ته وه.

هه رچی ئه فریکاییه کانن له (حام) که وتوونه ته وه نه ته وه ی کوردی خۆشمان له (یافیس) که وتوونه ته وه.

شیرکو پرسى: که واته ئه گه ره مرۆفی سه ره زه مین بیه وی له سه ره رگه ردانى و مالتیرانى و شه ره وشۆرى و نه خۆشى و هه ژارى و زۆرداری و خوتنده وارى رزگارى بیه، ده بی واز له (خۆپه رستی) ی خۆی به یئینی و خوو بداته (خوداپه رستی)؟!.

هه موویان گوتیان: به لئ وایه ئه گه ره مرۆف بیه وی هه تاسه ره به کامه رانی و ئازادی و سه ره ره زى و خۆش گوزه رانیبه وه ژبان به سه ره ببات، پتویسته، له ژبانیدا له سه ره (یاسای خودایی) پروات به رتیه، که ئه ویش هه موو ئاینیکی ئاسمانی ده گپیتته وه، که پوخته ی هه موویان له ئایینی ئیسلامدایه.

له چیرۆکی ئیبراهیم چی تئیدهگهین؟

(شیرکو) پرسى: کامتان چیرۆکی ئیبراهیم مان بۆ دهگيریتتهوه؟ له چیرۆکی ئیبراهیمیش چی تئیدهگهین؟

(هۆشهنگ) گوتى: من دهگيريمهوه ئیبراهیم پيغه مبهريكى شۆرشگير بوو بهقسهى ههنديك له شارى (ئور)دا له دايمك بووه، كه ئهو دهمه له سنوورى خاكى كلدانىيه كاندا بووه، لهسهردهمى شاهيتيبى (نهرود)دا بهم پييه بهلاويكى عيراقى دادهنرئ، (ئىبراهيم) زۆر ئازا و سهريهست بووه له بلاوكردهوى ئايينه كهيدا كه ناوى ناوه (ئايينى ئيسلام) له پاش ئهمهى ههموو ههول و تهقه لايه كيدا له گهل باوكى خويدا كه واز له بتهپرستى بهيئنى و ببیت به ئيسلام، (ئازهر)ى باوكى نهك ههر بهقسهى نه كرد، كه نهفتيشى كرد و دهريشى كرد ئهويش كه زانى باوكى هيشتا ههر دوزمنى خودايه، بهتهواوته لى جيا بووهوه.

ههرچه ند له گهل كه له كهى خويشيدا خهريك بوو، واز له بتهپرستى بهيئن، كه لكى نهگرت ته نانهت له گهل (نهرود)ى خونكاريشدا له سهه ئايينه كهى كهوته دهمه قالييهوه نهرودى دهكموت كرد بهلام ئه نجامه كهى به خراب ده رجوو چونكه رۆژتيكيان ئیبراهیم چوه په رستگای شاره كهوه، بته گهوره كهيان نهين، ههموو بته كانى شكاند و پارچه پارچهى كردن كه دانيشتوانى شاره كه به مەيان زانى دۆزبان هوه و دهستييان كرد به چهند و چوون كردن له گهليدا گوتى: «ئهگه ر بته كانتان راسته خودان و بته گهوره كه يستان خوداى ههره گهوره تانه، چۆن لاويكى بى دسه لاتى وهك من توانى ههموويان بشكيتنى و له توپه تيان بكات؟ ئاخۆ له بته گهوره كه تان نا پرسن ئهمه چۆن روويداوه؟!».

به (نهرود)يشى گوت: «ئهگه راست ده كهيت تو خودايت، ده به پيچه وانهى (خودا) وه رۆژ والى بكه له جياتيبى رۆژه لات له رۆژئاواوه هه لبيت!». خودانه ناسه كان له زيهركى و بليسمتى و نازايه تيبى ئیبراهیم، سه رسام مابوون هه ژاره كان هه نديكيان باوه ريان پى هینا به لام به شى هه ره زۆريان به تايبه تى دهوله مهنده كان و خاوهن دسه لاته كان باوه ريان پى نه هینا دوايى له سه ر شكاندنى بته كانيان رقيان زۆر لى هه لسا برياريان دا (ئىبراهیم) به خه نه سه ر ئاگر تى نيله نيل و بيسووتين به پى قسه ي خودا كه له قورئانى پيرۆزدايه، (خودا) فريائى ئیبراهیم كهوت و ئاگره كهى بۆ كرد به فیتكايى و خوشانى، (خودا) يش كه بۆى دهركهوت ئیبراهیم ئه وهنده ئايينه كهى خۆى خوش دهوى و خۆى له پیناوى خوشه ويستى خودا و ئايينى خودادا بهو جۆره بهخت دهكات، ئیبراهیمی زۆر به دلدا چوو: كردى به هاوړ و دۆستى خۆى، تاما پشتى گرت و پاراستى له دوزمنه كانى.

پيغه مبهريتيبش به خشى به نه وه كانى سامانتيكى زۆر و به ختباريبه كى زۆرىشى پى به خش له ژيانى خيزانيبدا له گهل هيز و دسه لات و سهركه وتندا ئیبراهیم بۆ بلاوكردهوى (ئايينى ئيسلام) چوه خاكى (شام) و (ميسر) و (حيجاز) له ههموو خاكيتكياندا مهردانه خه باتى كرد (كه عبه) كه به يه كه م مژگه وتى ئيسلامه تى دادهنرئ ئهو له گهل (ئيسماعيل)ى كورپدا له شوپنى ئيستاي شارى (مهككه)دا دروستى كرد چ له سهردهمى خويدا، و چ له پاش خۆى له نه ته وه كانى ئهو كه لتيك پيغه مبهري گهوره گهوره هاتنه

جيهانه وه و ئهو «ئايينى ئيسلام» هيان بلاوكردهوه گرنگه كانيان ئه مانه ن: (يووسف. موسا. عيسا. محمد). له چیرۆکی ئیبراهیمیش ئه وه تئیدهگهین ههركه سى له پینا و بېروباوه و ئايينى خويدا، زانايانه و شۆرشگيرانه و خودا ناسانه خه باتى مهردانه بكات، خودا سه رى دهخات.

(شیرکو) پرسى: ئايا ئیبراهیم له چ نه ته وه يهك بووه؟

(فه رهاد) يش گوتى: هه نديك ده لئین، خه لكى (ئورفه) بووه كه شار تي كه له شاره كانى كوردستاني تورکيا هه نديكيش ده لئین (ئیبراهیم) و (زه رده شت) يه كن.

جوله كه كان ده لئین: جوو بووه مه سيحيه كانيش ده لئین له ئيمه بووه ئه مانه هيچيان به ته واوته نه چه سپاوه.

له بابته ئايينه كه يه وه خودا له قورئانى پيرۆزدا ده فه رموئ: (ماكان ابراهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما) و اتا: ئیبراهیم نه جوو بووه و نه نه سرانى (مه سيحى)، موسولمانتيكى پاك و ته واو بووه «ئهو نده هه يه عيراقى بووه و له سه ردهمى (نهرود)يشدا پيغه مبه رى كردووه پيغه مبه رانيش، راستيبه كهى، بۆ ههموو نه ته وه يهك، وهك يهك ئايينه كانى خۇيان راگه ياندووه.

چونكه نامانجى خودا ههموودم ئه وه بووه مرۆف بگه ييتينسته پۆيه مرۆفايه تيبى خۆى كه ئه ويش خودا ناسينه و پير وه يکردنى ئايينى خودايه.

(شیرکو) پرسى: ئايا ئیبراهیم له ژيانى خيزانيدا چۆن ژياوه؟

(هۆشهنگ) يش گوتى: (سارا)ى ژنى خه لكى فه له ستين بووه يه جگار جوان بووه كه ته واو پير بوون، خودا دلئى ئهو ئیبراهیمی خوش كرد كورتيكى پى به خشين ناويان نا (ئيسحاق).

له (هاجر)ى ژنیشى كه كه نيزه كيتكى ميسرى بوو، (فیرعه ونى ميسر) پى به خشى، يه كه م كورى بوو ناوى نا: (ئيسماعيل).

(ئيسماعيل)ى برد سه رى بېرئ و پيشكه شى خوداى بكات خودا به زه يى پيداها ته وه نه يه هيشت سه رى بېرئ ئيسماعيل له ناو عه ربه دا گهوره بوو، ژنى له وان هینا نه وه كانى بوون به عه ربه چونكه له عه ربه ستاندا گهوره بوون.

له چیرۆکی يوسف چی تئیدهگهین؟

(شیرکو) پرسى: كاك شاهۆ ده توانيت چیرۆكى يوسف مان بۆ بگيریتتهوه؟

(شاهۆ) يش گوتى: به لئى، (يوسف) و (بنيامين) له دايكيتك بوون ده براكه ي ترى يووسفيش له دايكيتكى تر بوون.

ئه مانه ههموويان كورى (يه عقوب) پيغه مبه ر بوون، كه پييشيان ده گوت: (ئيسرائيل) جا (ئيسرائيل زاده كان)، و اتا (به نى ئيسرائيل) كه بریتى بوون له دوانزه تيره له م دوانزه برايه كه وتوونه ته وه (يه عقوب)ى باوكيشيان كورى (ئيسحاق) پيغه مبه رى كورى (ئىبراهیم) پيغه مبه ر بوو يه عقوب و كوره كانى له ناچه ي كه نعاندا داده نيشتن كه كه وتبووه خاكى (شام) هوه، كه ئهو ساكه به هه موو خاكه كانى

(سووریبه) و (ئەردەن) و (لوینان) و (فەلەستین) پێکەوه دەگوترات: «خاکی شام».

(یوسف) لاویکی جوانی کردەوه شیرین و رووخۆش بوو نەرم و نیان و مەندبوو زرنگ و لەسەر خۆ بوو لەبەر ئەوە باوکی خۆشی دەویست بنیامین برای لەو بچووکتەر بوو بەلام براکانی تری هەموویان لەو گەورەتریوون شەویکیان (یوسف) خەویکی دی، لە خەویدا مانگ و پۆژ و یانزە ئەستێرە کێنووشی نەوازشیان بۆ کیشا کە خەوێکی بۆ باوکی گێرایەوه، باوکی پیتی گوت: کورم ئەم خەوت بۆ براکانت مەگێرەرەوه نەوێک چاوت پێ هەلبەیتن و داویکت بۆ بنیتهوه، تووشی سەرگەردانییەکت بەکن هەرۆها خەوێکەت بۆ کەس مەگێرەرەوه خەوێکەت وادەگە بێتێت کە تۆ پایەت زۆر بڵند دەبێتەوه لە ژیانندا، تەنانەت باوکت و دایکت و هەر یانزە براکەیشیت ناچار دەبن پێت لێ بگرن و کێنووشی نەوازشت بۆ بکێشن... بەلام تازە کار لە کار ترازابوو، کە دە براکەیی (یوسف) دەپاندی باوکیان یوسف زۆر دەلاوتییتەوه و روو بەوان نادات، چاویان پێ هەلبێتەوه لە ناو خۆیاندا گەلە کۆمەکیان لە یوسف کرد و، لەگەڵ خۆیاندا بردیان بۆ دەشت، بۆ ئەمەیی لەوێ سەرەونگونی بەکن، تا باوکیان روویش بەوان بدات و ئەوانیش بلاوتییتەوه دوایی لەسەر بەرپرچدانەوه و ئامۆژگاریی براگەرەوهکیان، وازیان لە کوشتنی یوسف هێناوە بەلام تێروپێ لیبیان دا و تیبیان هەلدا و جێتویان پێدا و، بەتوێی کراسیکەوه فریپیان دایە بیریکی تاریک و نووتەکەوه کە رویشتنەوه مالهەوه، بەدرۆ بەباوکیان گوت گورگ خواردویتی، ئەویش کراسە خۆیناویبیەکیهتی.

هەر مەپرسە کە یەعقوبی باوکی چەند بەوه دڵشکاو و رەنجەرۆ بوو بەلام خودا ناگای لە یوسف بوو، چاودێری دەکرد.

چونکە دایناو بیبکات بە پێغەمبەریکی هەلکەتووی، زۆری پێ نەچوو کاروانیکی بۆرەخساند کە ئاویان لە بێرەکە هەل هێنجا، یوسف بەسەتلهکەوه هاته دەرەوه بەوه زۆر دڵخۆش بوون.

بردیان لەگەڵ خۆیاندا بۆ (میسەر) لەوێ بەنرخیکە هەرزان فرۆشتیان بەسەرۆکی کاربەدەستانی (میسەر) ئەویش کردی بەکوری خۆی و لەگەڵ ژنەکییدا پەروردهی کرد و پیتی گەیاندا.

تا دەهات (یوسف) کارگوزاری و دڵسۆزی و چاکیی زۆرتەر دەرەوهوت سەرۆکە کەیش تا دەهات زۆرتەر کارو فرمانی خۆی و مالهەکی دەخستە ژێر دەستییهوه بەلام ژنی سەرۆکە کە گرفتاری ئەقینی یوسف بوو بوو لە یوسفی داواکرد لنگ بازیی لەگەڵدا بکات یوسف لە ترسی خودا خۆی لە دەست راپسکاند ژنەکە بەدگۆیی بۆ کرد لای مێردەکی دوایی مێردەکی وای بەچاک زانی بیخاته زیندانەوه یوسف حەوت ساڵ لە زینداندایە مایهوه ئنجا لەبەر لیکدانەوهی خەویک کە (خونکاری میسەر) دیسووی لە زیندان هیترایە دەرەوه کە یوسف کەینەوینەیی خۆی بۆ خونکار گێرایەوه و، ئەویش پرسین و لیکۆلینەوهی تێدا کرد و، پاک و چاکی و نەژادی و بێ گوناھی یوسف بۆ دەرکەوت، یوسفی کرد بەکاربەدەستی دارایی خۆی و هەموو گەنجینهکانی خاکی میسرسی خستە ژێر دەستییهوه یوسفیش بەو راپۆژ و رەنگرێتییهی بۆ خونکاری میسرسی کرد، هەموو دانیشترانی میسەر و خاکە دراوسێکانی لە دەست گرانی و نەبوونی برسیتی زرگار کرد لێرەدا پێغەمبەرتیبیەکی یوسف بەتەواوەتی دەرکەوت بەرێکەوت هەر دە براکەیی

یوسف لە تاو برسیتی و گرانی و نەبوونی هاتنه میسر بۆ گەنم کرین یوسف ئەوانی ناسیبییهوه بەلام ئەوان ئەویان نەناسیبییهوه لە دوا پرستیکی زۆر پەلپێکی لێ گرتن: تا بنیامینی برابان نەهێتن لەگەڵ خۆیاندا جاریکی تر گەنمیان پێ نەفرۆشی کە بنیامینیشیان هینا فیتلیکی لێ کردن، بەهۆی ئەو فیلەوه بنیامینی لای خۆی گلدایهوه ئنجا کە خۆی لێ ناشکرا کردن، هەموو ترس و لەرزیان لێ نیشیت: (یوسف) تۆلەیی خۆی لێ نەکردنەوه، بەشەکر دوژمنەکانی خۆی شکاند: پێزیشی لێ گرتن و نان و چیتستی دەرخواردان و دیارشی پێشکەش کردن و لە گوناھیشیان چاوی پۆشی و لە خودایش پارایهوه کە لە گوناھەکیان بیان بەخشیت ئەوانە کە چوونەوه کراسەکەیی یوسفیان خستە سەرچاوی (یەعقوب) ی باوکیان، چاوی چاک بوووه پاشەجار یوسف هەموو براکانی و دایک و باوک و خێزانەکانیان بەرێز و خۆشەویستییهوه، لە ناوچەیی (کەنعان) هەو گواستەوه بۆ خاکی میسر و هەموویانی لە چاکترین زویدا دامەزراند کە باوک و دایکی و هەر یانزە براکەیی گەیشتنە بەر تەختی یوسف کێنووشی نەوازشیان بۆ کیشا یوسفیش بەو پەری پێز و خۆشەویستییهوه پێشوازیی کردن یوسف سوپاسیکی بێ پایانی خودای کرد و بەباوکی گوت: «بابە گیان ئەمە خەوێکەمە هاته دی. خودای گەورە قسەیی خۆی بردهسەر لە زیندان هینامییه دەرەوه ئێوهیشی گەیاندا بەلام براکانی شمی پێوه نووساندمهوه.

خودای من کردەوهی جوانی هەبە لەگەڵ بەندەیی خۆیدا هەر خۆبەتی زانا و هەر خۆشییهتی ژیر و تینگەیشتوو».

ئینجا کێنووشی نەوازشی بۆ خودا کیشا و رووی تیکرد گوتی: «خودای گەرە، زهوی و سامانت پێن بەخشیم، فێری لیکدانەوهی خەو و قسەت کردم، هەر تۆی دروستکاری زهوی و ئاسمانان. لە جیهان و پاش جیهانیشدا هەر تۆی دۆست و کاربەدەست و پشتیوانم. تووبی خۆت بەموسولمانییهوه بمرێنە لەوانە یشم بژمیرە کە پیاوچاکن».

(شێرکۆ) پرسی: باشە لەم چێرۆکی یوسف چی تێدەگەین؟

(هۆشەنگ) ییش گوتی: هەر کەسێ زانین و کردەوه و رەوشتی چاک و دەسەلات لە ژیانیدا بەکاربەیتنی، وەک (یوسف) سەر بەرزی و دەسەلات و خۆشگوزەران و کامەرانی دەست دەکەوێت.

(یوسف) پێغەمبەریکی بلیسەت و هەلکەوتوو بوو ئەوپەری دڵچاکی و داوین پاک و دڵسۆزی و کارامەیی و پیاویتی و دادپەرەری و خوداناسی نوواند لەبەر ئەوە هەر لە خونکاری میسرەوه هەتا دگاتە دانیشترانی خاکی میسر و برا دوژمنەکانی ئە ئنجامدا رێز و خۆشەویستییان بەرامبەری نیشاندا ئەمەیش پاداشتی خودا بوو بۆ ئەو کە هەتا مابوو، هۆی شانازی بوو بۆ خۆی و خێزانەکی.

لە چیرۆکی موسا چی تێدەگەین؟

(شێرکۆ) پرسی: کاک هۆشەنگ دەتوانیت چیرۆکی موسا مان بۆ بگێریتەوه؟

(هۆشەنگ) ییش گوتی: موسا پێغەمبەریکی گەرەبووه.

گەلپەرەور و نیشتمانپەرەور و خوداناس و مەرۆقدۆست بووه ئەو هەرچەندە لە مالی فیرعەونی میسریدا

گهوره بوو، به لّام که زانی فیرعه ونه کانی میسر نژیکه (۴۰۰) سال نه توه که ی نهویان، له ژیر زوروسته می خویندا چه وسانوته وه، پیغه مبریتیه که ی خوئی له زگارکردنی جووله که کانی نه توه ی خویدا بهخت کرد له پاش رهنج و تهقه لایه کی زور، که له ژیر سه رپه رشتی خویدا دای، توانی جووه کانی له دهره تیکدا دهباز بکات و له زرتی سووره وه بپه رپته وه نه وهره بۆ نیوه دوورگی سینا ههرچی فیرعه ون و له شکره که ی بوو که دوایان که وتن له ناوای زرتیکه دا خنکان، نه بان توانی بگه نه جووه کان کوشتاریان لی بکه ن.

(شیرکۆ) پرسى: فیرعه ون و مووسا له بهرچی رتیک نه ده که وتن؟

(هۆشه نگ) یش گوتى: ههرچی مووسا بوو له سه ر فیرمووده ی خودا له گه لّ (هاروون) ی برابدا چوونه لای (فیرعه ون)، به شیرینی تکایان لیکرد جووه کان ری بدات له گه لیدا برۆنه وه بۆ خاکی که نعان که به نیشتمانی باووباپیری خوین دادنا (فیرعه ون) یش که خوئی به خودا دادنا توانج و پلاری ده گرته مووسا و خودای مووسا مووسا، گه لیک شاکاری خودایی پيشانی فیرعه ون دا وهک: دارده سته که ی، که بوو به نه ژدیه او ماره ده سترکه کانی جادوو گهره کانی فیرعه ونی قووت دا وهک دهستی که ده بخسته بن باخه لئی و دهری ده هینه به دهره وه سپی و رووناکى لی ده هات وهک نه وه ی که له خودا پارایه وه گه لیک سه رگردانی به سه ر میسره کاندای هینا بۆ وینه: ناوی نیلی کرد به خوین، له شکرى بۆق و کپچ و کولله ی بهک له دواى یهک تی بهردان هه موو جاریکیش زگاری ده کردن له دهست نه وه سه رگه ردا نیبانه، به مهرجی به لاین بدن، جووه کان به ره لّا بکه ن برۆنه وه بۆ نیشتمانی خوین که چی پیچ وه وانیه به لینه کانی خوین ره فتاریان ده کرد ئیتر که مووسا زانی به هیچ کلۆچیک ناتوانی له گه لّ فیرعه ون رتیک بکه وئ و، فیرعه ونیش وازی له خویره سستی خوئی نه هینا و نه هاته سه ر ئیبنی مووسا، ناچارما به نامۆزگاری خودا جووه کانی له شه ویکدا له ناکاو دهباز کرد، وهک له سه ره وه پيشانمان دا.

(شیرکۆ) پرسى: ئایا ده توانیت به کورتی ئایینه که ی مووسا مان پيشان به دیت؟

(هۆشه نگ) گوتى: ئایینی مووسا بریتیه له خودا به رستی و فه رمانه کانی خودا و نامۆزگاریه کانی، که نه مانه هه موویان له نووسراویدکا نووسراونه ته وه ناویان ناوه (تهورات) چیرۆکی پیغه مبره کانی پیشووشی تبدایه به گشتی رتیکای ژینیکی پاک و چاک و پیروژ پيشانی مرۆف ده دن (تهورات) به کینه که له سه رچاوه گرنگه کانی میژوو و ئایین نه ویش پشتی ئایینه ئاسمانیه کانی پیش خوئی ده گری به کورتی خودا له (تهورات) دا فه رمان ده دات به چاکه کردن و، به خراپه نه کردن بۆ وینه: (مه کوژه. داوین پیسی مه که. دزی مه که. درۆ مه که نازاری کهس مه ده.، نوێژ بکه. رۆژوو بگه ر. یارمه تیی هه ژار و داماو و لی قه وماو بده. ریتز له باوک و دایکت بگه ر راستگۆیه.)، نه مانه له تهوراتدا هه ن.

(شیرکۆ) پرسى: جووه کان بۆج خودا له بیابانی سینادا چل سال هیشتنیه وه؟

(هۆشه نگ) یش گوتى: جووه کان نه توه وه یه کی گپۆز و سه رکیش و ناهه موار و ناژاوه گپۆ و خویره ست بوون مووسا به وه هه موو چاکه یه وه که له گه لیدا کردن، به قسه یان نه ده کرد به سه دان پرته و بۆله و قسه ی ناشیرین و توانج و پلار و سه رکیشییان له روویدا کرد پیتی گوتن: خودا فه رموویه تی بجینه خاکی پیروژ

تا له ژیردهستی خودانه ناسه کانی دهره پینن). به قسه یان نه کرد و دلیان شکاند نه ویش له خودا پارایه وه: «خوئی و هاروونی برای له دهست نه و نه توه گونا هکاره زگار بکات». خودایش نژاکه ی گیرا کرد چل سالی خشت جووله که کانی له بیابانی سینادا هیشته وه نه یانده زانی چۆن بگه نه نامانجی خوین مووسای به سه زمانیش به ره نجه رۆیی و دلشکاوییه وه گیانی پاکى به خاک سپارد.

له چیرۆکی قاروون چی تیده گه یین؟

(شیرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی قاروونمان بۆ ده گپرتیه وه؟ له نه نجامه که یشی چی تیده گه یین؟

(فه رهاد) گوتى: من. قاروون خمی مووسا پیغه مبره بوو. به لّام ته واو پیچ وه وانیه مووسا بوو ههرچی مووسا بوو هه ر به تنگ که لک و چاکه ی نه توه ی ئیسرا ئیلیه وه بوو ههرچی قاروون بوو هه ر به تنگ که لک و چاکه ی خوئی وه بوو مووسا به ره نگاری زوروسته می فیرعه ونی میسری ده کرد خه ریک بوو ئیسرا ئیلیه کان بکات به یهک و هه موویان پیکه وه زگار بکات له دهست زوروسته می فیرعه ون برپاری دابوو هه موویان بیاته وه بۆ خاکی باوو باپیریان ههرچی قاروون بوو، هزی ده کرد خوئی و ئیسرا ئیلیه کان هه ر له میسر دا بمیننه وه بۆ نه مه ی سایه و پایه و مایه ی خوئی بیارتیت و زورتریش په ره ی پیتیدات قاروون پیاویتی زه لام و سه روچاو جوان و زیرهک و کارامه و چالاک بوو توانی له کشتوکال و بازرگانیه که پدا زور سه ر بکه وئ توانی لای فیرعه ون و دهس و پیوه نده کانی فیرعه ونیش خوئی ته واو نژیک بخاته وه کاریکی وای کرد فیرعه ون کردی به فه رماندارتیکی خوئی و هاو ده م و پشتیوانتیکی خوئی له مه وه سامانیتیکی به جگار زوری پیکه وه نا، هه ره وه ها پشتیوانتیکی زور و دهس و پیوه ندیکی زوریشی بۆ خوئی له ناو ئیسرا ئیلیه کاندای پیدا کرد هه مووده م نامۆزگاری ئیسرا ئیلیه کانی ده کرد له گه لّ فیرعه ون دا هه لیکه ون و له میسریشدا بمیننه وه، سه ر له خوین تیک نه دن، وانا به قسه ی مووسا نه که ن به تاییه تی نه وه سه ر ده مه ی مووسا له ترسی کوشتن له میسر دوور که وتبووه وه و، چوو بووه (مه دیه ن)، له به ر نه و پیاو وه قیبتیه ی که کوشتبوو، هیژ و دهسه لات و سامانی قاروون یه جگار گه شه ی کردبوو به لّام که مووسا هاته وه و، به ناوی خوداوه خه باتی کرد ئیسرا ئیلیه کان له دهست فیرعه ون زگار بکات و بیاناته وه بۆ خاکی که نعان، قاروون ته واو ته نگه تاو بوو ده ترسا له وه ی نه گه ر ئیسرا ئیلیه کان له میسر دهریچن، سامان و هیژ و دهسه لاته که ی له دهست بجی مووسایش که داوای لی کرد (زه کات) بدات بۆ نه مه ی به پاره که ی نه و به پاره ی ده لّ وه مه نده کانی تری ئیسرا ئیل بتوانی یارمه تیی هه ژار و دامای لی قه وماوه کانی نه توه ی ئیسرا ئیل بدات، قاروون ته واو تیک چوو له سه ر تیکه وه فیرعه ونی لی هان ده دا، له سه ر تیکی تریشه وه ده لّ وه مه نده کانی ئیسرا ئیلی لی هانده دا، بۆ نه مه ی نه و (زه کات) ه نه درئ و خه باتی مووسا سه ر نه گری و که سی له دوور پشت کۆنه پیتته وه بیجگه له وه هه ولئی دا گه لیک قسه ی گه نگ و نه نگ و ناوونان تۆردی خراپ دواى مووسا بخرئ، بۆ نه مه ی ئیسرا ئیلیه هه ژاره کان لیتی بته کینه وه به کیک له و گه له کۆمه کیبانه نه وه بوو: پاره و جلو به رگی جوان و خشلی به نرخیاندا به تافه رته ی سۆزانی بۆ نه مه ی بیت له به رده می مووسا و ئیسرا ئیلیه کاندای بلئی: «مووسا دهستی بۆ بردوم داوین پیسیم له گه لدا بکات!...». که نه وه بۆ قاروون چوو سه ر، مووسا هیچی بۆ نه مایه وه نه و به ی له خودا پارایه وه بکه وینه فریای و راستی بۆ

همموان دهریخت، تا پروورشی بۆ قاروون و هه‌قاله‌کانی بمینیتته‌وه کاتیکیان زانی خودا کاری کرده دهروونی ئافره‌ته‌که و په‌شیمانی کرده‌وه له‌گناهه‌کانی خۆ و به‌زمانی خۆی به‌ناشکرا گوتی: «ئهی گهل، ئاگانان لئ بئ من هرچییه‌کم په‌په‌مبه‌ری خودا موسا گوت هه‌لبه‌ست بو، قاروون به‌زهری به‌رتیل پیتی کردم وا له‌کرده‌وی خۆم په‌شیمان بوومه‌وه ئه‌م به‌رگانه‌ی له‌بهرمدایه ده‌یسووتیتم هرچی په‌کیشم له‌قاروون وهرگرتوه ده‌یدم به‌موسا چینی لئ ده‌کات بیکات.

وا له‌سهر ده‌ستی خودادا بریارم دا له‌کرده‌وه‌کانی پیتشوم واز به‌ینم و دوا‌ی موسا بکه‌وم و یارمه‌تیی بده‌م به‌لکو ئه‌مه‌ خودایه‌ لای خودا کرده‌وم په‌سه‌ند بئ». قاروون و ده‌س و پیتهنده‌کانی به‌قسه‌ی ئافره‌ته‌که شه‌رمه‌زار بوون قاروون له‌ هۆش خۆی چوو ده‌س و پیتهنده‌کانی هه‌لیان گرت و بردیانه ماله‌وه خه‌لکه‌که‌یش های و هوویان لیکردن ئینجا چوون به‌لای موساوه‌ پیرۆزباییان لئ کرد ئه‌مه‌ بو به‌هۆی ئه‌وه که موسا سه‌ری به‌رز بووه‌وه.

قاروونیش پیتی شکا و سه‌رشۆری بۆ مایه‌وه ئینجا موسا له‌ خودا پارایه‌وه: قاروون و خانوه‌که‌ی و هرچی سامانیکی هه‌بوو نیشته ناو زه‌وییه‌وه و نوقووم بو، له‌م چیرۆکه‌بیشه‌وه ئه‌وه تیده‌گه‌ین که سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ئه‌وانه‌یه که خودا دناسن و کرده‌وه و ره‌ووشتی چاک و پاک به‌کارده‌هین.

له‌ چیرۆکی داوود چی تیده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) گوتی: جووه‌کان، وه‌ک له‌مه‌وپیتش گومان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خودایان شکاند و نه‌چوونه خاکی فه‌له‌ستینه‌وه، خودا (٤٠) سال به‌سه‌ر لئ شتواوی و مالۆترانی و سه‌رگه‌ردانییه‌وه، له‌ چۆل و بیابانی سینادا رپتی لئ ون کردن موسای پیتغه‌مبه‌ری خودا به‌داخی ئه‌وانه‌وه سه‌رینایه‌وه خودا پیتغه‌مبه‌ریکی تری بۆ ناردن جووه‌کان له‌ سزاکه‌ی خودا چاویان شکابوو ئه‌مجاره به‌قسه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیان کرد و چوونه خاکی فه‌له‌ستینه‌وه.

دانیشتوانی ئه‌وئ که هه‌موویان خودانه‌ناس بوون له‌ شه‌ردا شکان و جووه‌کان ئه‌و خاکه‌یان داگیرکرد به‌لام جووه‌کان به‌ده‌ردی خۆیانوه‌ دانه‌مرکانه‌وه، سه‌رله‌نوئ ده‌ستیان کرده‌وه به‌شکاندن قسه‌ی خودا خودایش له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌له‌ستینییه‌کاندا شکاندن و ده‌ری په‌راندن و رپسواوی کردن.

پیاوه‌کانی به‌کوشت دان و کوره‌کانی به‌گرتن تهنانه‌ت (تابوت) و اتا سنووقه ئاییینییه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیلیشی ده‌ست خست، که (ته‌ورات) ده‌که‌ی موسا و دارده‌سته‌که‌ی و که‌می‌ک گه‌زۆ و هه‌ندیک که‌لوپه‌لی هاروونی تیدابوو ئیسرائیلییه‌کان به‌و شه‌رانه‌ په‌رت و بلا‌وبوونه‌وه و نا‌واره بوون و کز و بئ ده‌سه‌لات مانه‌وه.

پاشان له‌سه‌ر خواستی خۆیان و پارانه‌وه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌یان خودا (تالووت)ی کرد به‌خونکاریان، تا له‌پیناوی خودادا خونکاریان به‌سه‌روه بکات و شه‌ریان پئ بکات بۆ ئه‌مه‌ی باوه‌ر به‌قسه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکه‌ن، خودا به‌فریشته‌کانی خۆیدا سنووقه ئاییینییه‌که‌یانی خسته به‌رده‌م (تالووت)ی خونکاریان جووه‌کان به‌مه زۆر دل‌خۆش بوون، هه‌رچه‌نده (تالووت) هه‌ژار و ده‌ست کورت بو، به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی خودا کردیان به‌خونکاری خۆیان.

(شاهۆ) یش گوتی: - تالووت جووه‌کانی ئاماده‌کرد بۆ شه‌ر.

داوود لاو بو له‌ هه‌موو براکانی پچووکتتر بوو (تالووت) جووه‌کانی تاقی کرده‌وه گوتی: «هه‌رچی له‌ ئاوی ئه‌م پروواره بخواته‌وه، نابئ له‌گه‌ل مندا بیتته شه‌ره‌وه». زۆر به‌ی جووه‌کان له‌ ئاوه‌که‌یان خواردوه (تالووت) ته‌نیا ئه‌و سه‌ربازانه‌ی هیشته‌وه که له‌ ئاوه‌که‌یان نه‌خواردوه که چوو به‌رامبه‌ر له‌شکری (جالووت)ی خونکاری فه‌له‌ستینییه‌کان جووه‌کان له‌ هیز و هه‌ره‌تی (جالووت) گه‌وره‌یی له‌شکره‌که‌ی زنده‌قیان چوو.

گوتیان: «ئیمه ده‌ره‌قه‌تی له‌شکری جالووت نایه‌ین». به‌لام خوداناسه‌کانیان گوتیان: «که خودامان له‌گه‌لدایی، و ئیمه‌یش باوه‌رمان به‌و هه‌بئ، ئیتر بۆچی له‌ زۆری دوژمنی خودانه‌ناس بترسین؟ هه‌رچه‌نده ئیمه که‌مین خودا یاریی ده‌ره‌قه‌تیان دین». که (جالووت) به‌به‌رگی جه‌نگه‌وه هاته پیتشه‌وه که‌س نه‌بوو بیتته پیتشه‌وه به‌هه‌نگاری بکات، (داوود) نه‌بئ (داوود)یش ئه‌مه‌نده بچووک بو، جالووت به‌زه‌یی پیتهاهاته‌وه، گوتی: «ئهی لاو بکه‌ر پیره‌ پاشه‌وه، با نه‌تکوژم! به‌لام داوود له‌ زه‌لامی و که‌ش و فشی (جالووت) نه‌سه‌له‌مییه‌وه. گوتی: «من ده‌مه‌وئ بتکوژم!». ئه‌وه‌ی گوت و به‌قۆچانییه‌که‌ی به‌ردیکی گرته نا‌چاوانی (جالووت) پینکای. جالووت له‌په‌وروو که‌وته سه‌ر زه‌وی. (داوود) زوو گه‌یشته سه‌ری و سه‌ری بری. که له‌شکره‌که‌ی جالووت، خونکاره‌که‌ی خۆیان دی کوژرا، ترسان شکان و هه‌لاتن. به‌م ره‌نگه به‌سایه‌ی نازایه‌تیی (داوود) وه ئیسرائیلییه‌کان به‌سه‌ر دوژمنه خودانه‌ناسه‌کانیاندا سه‌رکه‌وتن.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: له‌م چیرۆکی (داوود) وه ئه‌وه تئ ده‌گه‌ین که خوداناسی و بیروباوه‌ری پۆلابی و خۆیه‌کوشتدان له‌ پیناوی ئاییینی خودادا هه‌موو سه‌رکه‌وتنییک ده‌ست مرۆف ده‌خات. دوژمنی خودانه‌ناس هه‌رچه‌ندئ به‌هیز و گه‌وره‌بئ. به‌رگی له‌شکری خوداناس و خاوه‌ن بیروباوه‌ری پاک ناگرئ، بام بچووکیش بئ.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: ماوه‌ته‌وه بلتین (داوود) پیتغه‌مبه‌ریکی ده‌نگ خۆش بو که به‌ئاوازه ناوازه‌که‌ی سه‌روودی ئاییینی ده‌گوت کاری ده‌کرده دلئ گوتگران. خوداپه‌رستییه‌کی ته‌واوی ده‌کرد. خودا کردی به‌خونکاری ئیسرائیلییه‌کان بۆ ئه‌مه‌ی دادپه‌روه‌رانه له‌ جیتی ئه‌و فه‌رمانداری به‌سه‌ریاندا بکات. زۆر شتیسی فی‌یر کرد. داوود له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که بوو به‌خونکار، به‌ده‌ستی خۆی ئاسنگه‌ری ده‌کرد زریی دروست ده‌کرد و گه‌لیک شتی تر. (داوود) ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یشته (٩٩) ژن. خودا (سلیمان)ی پئ به‌خشی. به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی کرد و پیتی گه‌یاند. که پیر بوو ئه‌وی کرد به‌خونکاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل. چونکه هیز و هه‌ره‌ت و ژیری تیدا دی.

سوله‌یمان و به‌لقیس

شیرکۆ گوتی: (سوله‌یمان) پیتغه‌مبه‌ریکی گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات بووه. چونکه خاوه‌نی به‌زه‌یی بووه و ژیر و دادپه‌روه‌ر بووه، ئه‌و په‌ریانانی داوونی دروست و په‌سه‌ندیون. نامۆژگاری و به‌نده‌کانی (سوله‌یمانی ژیر) ئیستا که‌یش باون و کاریان پئ ده‌کرئ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خۆشی ویستوه، هه‌رچییه‌کی لئ داوا کرده‌وه،

داوید تی: چاوی له گوناوه کانی پۆشیوه، بای خستۆته ژێر چنگیهوه، جنۆکه کانی کردووه به دهس و پێوهندی، زمانی په له وهر و گیانه به ریشی فێر کردووه. سوله یانیش سویاسی خودای گه وهری کردووه و، زۆرتتر له جارن په پرهویی فه رمووده کانی کردووه و په رستوویه تی، تا هه تا سه ره ئه و نیاز و جیازه گه ورنه ی بۆ پیا ریژی.

(شاهۆ) یش گوتی: رۆژیکیان (سوله یان) به خۆی و له شکره گه و ره که یه وه چه وه ده ره وه. په له وه ره کانیان به ئاسمانه وه به سه ره سه ریبه وه ده رۆیشتن سیه ریان بۆ ده کرد. که گه یشته (دۆله میرووله = وادی النحل)، میرووله یه که به ها و ریکانی خۆی گوت: «بچه وه ناو کونه کانی خۆتان. نه وه که سوله یان و له شکره که ی چاویان لیتان نه بێ بتان پیلشینه وه». سوله یان، که قسه کانی میرووله که ی گوی لێ بوو پیکه نی و گوتی: «خودایه! پێم بده سوپاسی ئه و نیاز و جیازانه ت به کم که به خۆم و باوک و دایکمت به خشین. هه ره ها یارمه تیشم بده ئه و کرده وه چاکانه بنوێم که دلێ تو پێیان خۆش ده بێ. له رووی دلنه رمی خۆشته وه وه که به نده یه کی کرده وه چاکي خۆتم دابنێ».

(فهرهاد) یش گوتی: هه ره له و کاته دا که له شکره که ی خۆی ده پشکنی، ته ماشای کرد (په پوسلیمانه که) دیار نییه، تو ره بووه زۆری پێ نه چوو، په پوسلیمانه که که په یدا بوو. موژده ی دایه: که له خاکی (سه به) دا شائینیکی جوانی ده وه مه ندی دیوه، فه رمانداریان به سه ره وه ده کات، ته ختیکی شاهانه ی به جگار گه وه و به نرخی هه به. که چی رۆژ ده په رستن». سوله یانیش نامه به کی پیا نارد بۆ ئه و شائنه. په پوسلیمانه که که له کونی په نجه ره وه چه وه ناو ژووری نوستنی به لقیه سه وه. نامه که ی فری دایه سه ره سنگی. خه به ری کرده وه. به لقیه سه له م کاره سه ری سورما. پاشه جار راویژی به کاره ده ستان سه ره له شکره کانی خۆی کرد. گوتی: خۆتان چی به باش ده زانن پێم بلین. سوله یان خونه کاری ئیسرا ئیلیه کان و پیغه مبه ری خودا، به ناوی خودای به خشنده و میهره بانه وه داوی لێ کردوین و از له ئایینی (رۆژ په رستی) بهینین و ده ست به کین به (خودا په رستی) که ئایینی ئه وه». ئه وانیش گوتیان: «ئیمه به چنگین. له شکرێ زۆریشمان هه به. ده توانین به رگری له شکره که ی ئه و به کین. له گه له ئه مه یشدا فه رمانی خۆته». شائینیش گوتی: «ئه گه ر هاتوو ئه و سه ره که وت به سه رماندا، خاکمان به تو ره که ده بیژی و ما ئمان کاول ده کات. له به ره ئه وه شه ر ناکه یان، چه ند پیا ویکي کاره ده ست به دیاریه کی زۆره وه دنه یر مه لای. بزانه چیم وه رام ده داته وه».

(هۆشه نگ) یش گوتی: په پوسلیمانه که که گه راپه وه لای سوله یان گوتی به لقیه سی شائن دیاریه کی زۆری بۆ ره وانه کردوویت. که پیا وه کانی به لقیه سه هاتن و دیاریه کانیا ن پشکه شی سوله یان کرد لێی وه رنه گرتن، گوتی: «من پێویستم به دیاری نییه، هه ره که خۆتان چاوتان پێ ده که وێ خودا سه ره و سامانیکی زۆر و خاکیکی شوخ و شه نگ و ده سه لاتیکي زۆری داومه تی. ئه و ی من ده مه وێ ئه وه یه ئیوه و از له رۆژ په رستن به یین و ئه و خودایه په رستن که خۆتانی دروست کردووه و، ئه م هه موو به خشنده بییه ی له گه لدا کردوون. هه ر ئیستا برۆنه وه لای شائنتان پێی بلین و به خۆم و له شکرکی و او ه دیمه سه ریان که نه توان به رگه ی بگرن. بێجگه له وه ی خا که به یان دا گیر ده کم و ده ریان ده په رینم،

ده یشیا ن شکینم». له پاش ئه مه ی کاره ده ستانی (سه به) گه رانه وه لای به لقیه سی و هه موو شتیکیان تی گه یاند، به لقیه سه پر یاری دا خۆی بچی سوله یان بیینی. به لقیه سه له پشدا ته خته که ی خۆی له ژووریکي کلیل و کلۆم کرا ودا شارده وه و یاساولی له م دیو ده رگا وه دانا بپیا ریژن. ئینجا به خۆی و کاره ده ست و که له پیا وه کانی خاکی سه به ئه وه رووی کرده خاکی سوله یان. به لām هه تا ئه و گه یشت سوله یان به هۆی خودا ناسیکي پر با وه ره وه (ته خته که ی به لقیه سی) له چا و ترو و کانی کدا گه یانده کۆشکی خۆی. له راستیدا ته خته که ی به لقیه سه زۆر جوان و به نرخی بوو. له زێر و یاقوونی سوور دروست کرابوو. سوله یان هه ندی شتی لێ گۆری و خستیه ناو کۆشکیکي گه و ره وه که له بلوور بۆیان دروست کردبوو. ئه و ی بیدیا یه وای ده زانی ته خته که له نا و ئا ودا دانرا وه. که به لقیه سه هات، سوله یان تیی گه یاند، پێویست ناکات داوینی کرا سه که ی هه لدا ته وه، چونکه کۆشکه که له بلوور دروست کرا وه. ته خته که یش به چا و ترو و کاندنیک له سایه ی خودا وه گه یینرا وه ته ئیتره. که به لقیه سه له سه ره ته خته که دانیش گوتی: «راست ده که یه ئه مه ته خته که ی منه، هه ره به مه یشدا ده زانم که رۆژم ده په رست. ئیستاکه و با وه ریم به و خودا گه و ره یه هینا که تو ده ته وێ بییه رستم». ئینجا رووی کرده خودا و گوتی: «خودایه په شیمان له وه ی که زۆرداری له خۆم کرد و رۆژم په رست. وا له گه له سوله یاندا خۆم دایه ده ست تو که خودای په ره و درگاریت و بووم به ئیسلام».

شاکارێک له شاکاره کانی عیسا

(شیرکۆ) پرسی: کامتان ده توانن شاکارێک له شاکاره کانی عیسا بگێر نه وه؟

(هۆشه نگ) گوتی: من ده توانم. عیسا به هۆی شاکاره نایا به کانی سه وه که له به رده می جو وه کاندایه دینواند، که سانیکی زۆری نوو سانده بوو به خۆبه وه. خودای گه و ره ده سه لاتی دابوویه: کوێر و شه ل و گروپتی چاک ده کرده وه. هه ره نه خۆشیکیان بێردایه لای به ده ست پیا هینانیکي ئه و به سه ره جی نه خۆشیه که یدا چاک ده بووه وه. گه لیک مردو ویشی زیندوو کرده وه. ئاره زووی بکر دایه به چه ند کولێره و چه ند ماسیبه ک هه زاران که سی تیر ده کرد.

جاریکیان شاگردکانی داویان لێ کرد له ناسمانه وه نان و چیشتیان بۆ به یته خواره وه، بۆی هینان. به رامبه ره ئه م هه موو یارمه تیا نه ییش که ده یدا به وه هه ژار و داماو و لێ قه و ما وانه، یا خود به و ده سه لاتدار و ده و له مه نده انه هیه چ شتیکی وه رنه ده گرت، به خۆرای بۆی ده کردن، له پتی خودادا ده یکرد، تا جو وه کان با وه به پیغه مبه ری تیه سه که ی بکه و، په پره وویی بکه و له ئایینه تاز که یدا. له به ره ئه وه ده چه وه هه ره جێگه یه ک به هه زاران لێی کۆ ده بو نه وه. به هه زارانی ش ده هاتنه سه ره ئایینی مه سیحی. پیا وه ئایینیبه کانی جو وه کان و، ده و له مه نده کان و ده سه لاتداره کانیان خا وه ن زه ویه کانیان، له عیسا ترسیان لێ نیشته. ده ترسان له وه ی به هۆی ئامۆژکاریه کانی ئه وه وه سامان و ده سه لاته کانیان کز بن یا خود له ده ست بچن. له به ره ئه وه هه موویان له ژێره وه گه له کۆمه کێیان له عیسا ده کرد، داوی بۆ بنینه وه تیی بکه وێ. به لکو به هۆی فه رمانداره رۆماییه کانی ئه و سا وه، که فه له ستین له ژێر چنگیاندا بوو به کوشتنی بدن؛ بێ ئه مه ی له و کوشتنه، په پره وه بێ شو ماره کانی عیسا، بووروژین و تو له یان لێ بکه نه وه.

پروژیکيان عيسا له په يکه رگاه (هيکل) هکمی شاری قودسدا خه ریک بوو په ند و ناموزگار بيه کانی
 ثابینی مه سیحی فیری ټو که سانه د کرد که له ویدا کوز بوو بونه وه. له پر چند که سپیک هاتنه به رده می
 نافره تیکیان راپیچ کرد بوو له گه ل ځواندا.

پتبان گوت: «که هاتین به سره ټو نه دا: داوتین پیسی ده کرد. ثابینی موسایش ده لئ: به ر دبارانی
 بکه ن. ټی تو چی د هفر مویت؟!». فروفیل بازه کانی جووه کان ټم داو دیان بو عيسا نابووه وه، تووشی
 کوشتنی بکه ن. چونکه به پیتی ته وراتی موسا ټه گه ر عيسا بیگوتایه: به ر دبارانی مه که ن، ده بوو ځوی
 بکوژایه! چونکه پیچه وانهی ته ورات ده جو لایه وه!... عيسایش که چاویکی به و چند که سدا خشانده که
 نافره ته که دیان راپیچ کرد بوو، دانه وییوه ه سر زوی و به په نجه دهستی کرد به نووسین له سره ځوله که. ټینجا
 پیتی گوتن: «هر کامیکتان گوناهي نه کرده وه، بام به ر دیکی تی بگری!». پاشان دانه وییوه دهستی
 کرده وه به نووسین له سره گله که!... هر کامیکیان ده هاته پیشه وه و ځوی تاماده د کرد فمرمانده که ی
 ته ورات جیبه چی بکات، سهیری ټوهی د کرد که مه سیح له سره زوییه که بو نووسیوه، که دهیده ی
 گونا ه کانی ځوی له سره ځوله که نووسراوه و دهی خو ټنده وه، ده گه رایه پاشه وه و، سهری دا ده خست و له به ر د
 باران کردن وازی ده پتبا! به ر رنکه هر که سی له ویدا بوو به پیر و جوانه وه یه که له داوییه که کشانه
 دواوه. بی ټه مه ی یه کیکیان بتوانی به ر دیک له و نافره ته بگری. ټینجا که مه سیح له ژماردنی
 گونا ه کانی ټو که سانه بووه وه، سهری هل لیری، که ته ماشای کرد که س له و ټو نه ماوه ته وه، نافره ته داوتین
 پیسه که نه بی!... ټو ویش به چاویکی ریز و ځو شه ویستی و به زه بی پیدا هاتنه وه سه ر یکی نافره ته که ی کرد
 و به روویه وه پیکه نی، لیتی پرسی: «کوان ټه وانهی دهیانویست به ر دبارانت بکه ن؟ ناڅو که سیان به ر دیان
 پیدا مالیت؟».

نافره ته که ییش گوتی: «نه ه گوره م که س به ر دی پیدانه مالیم!».

مه سیحیش گوتی: «ده پرو منیش به ر دت پیدانا مالیم. به لام نه که بیت جاریکی تر گوناهي و
 بکه یته وه!». نافره ته که ییش له ځوشیدا گه شکه دار بوو بوو. گه رایه وه مالی ځوی. قسه جوانه کانی مه سیح
 و کرده وه شیرینه کانی کاربان له دلئ کرد بوو. وازی له داوتین پیسی هیتا.

شاکاریکی محمه د (د.خ)

(فرهاد) گوتی: (ټبو سوفیان) که سه ر ځوی (قوره ییش) بوو له (مه که که) دا، دوژمنی هره ه گوره
 (محمه د) ی پیغه مبه ر بوو. هیچ فروفیل ټیک و هیچ خراپه یه که نه مالی لیتی نه کات. ته نانه ت داوی بو
 نایه وه بی کوژئ. تا ناچار بوو به ځوی و موسولمانه کانی هاو ټایی نییوه کوچ بکات بو شاری (مه دینه).
 ته نانه ت که له ویتیشدا بوو، (ټبو سوفیان) وازی لئ نه هیتا، گه لیک ناژاوه ی بو (محمه د) نایه وه.
 گه لیک جاریش که و ته جه نکه وه له گه ل محمه د و موسولمانه کاندا. به لام خودا پیغه مبه ر ځوی ځو ش
 ده ویست: له زوری جه نکه کاند رپی پتشیانی محمه د دا و، به هو ی فریشته کانی ځوییه یارمه تی دا،
 تا هیتری دوژمنی ټیسلامه تی که و ته کزی و دوا جار (محمه د) گه رایه وه شاره که ی ځوی و (مه که که) ی

گرت. جا له پیش ټه مه ی بگاته (مه که که)، (ټبو سوفیان) ی دوژمنه گوره ی پیغه مبه ر ترسیکی ته وای
 لئ نیشتیوو، له سه ر که و تنه کانی محمه د. ده ترسا له وهی هیتری و دهسه لات و سامانی ناروای له ده ست
 بچی. له وه یشدا مالی هه بوو بترسی، چونکه ټیسلامه تی دژی زوژداری و به دکرداری و چه وساننده وه ی
 هه ژاران و بی دهسه لانان بوو، که ټو ده ی کرد. هه روه ها دژی ټو سامانه بوو که به ناروای کوی
 د کرده وه. له به ر ټوه به جگار شپزه بوو بوو، یه کجار دامابوو. نهیده زانی چون له و تنگ و چه له مه یه سه ر
 ده ریکات.

(هو شه نگ) ییش گوتی: له و کاته دا (ټبو سوفیان) له نزیکیو نه وه ی له شکر ی ټیسلام دا به شاری
 (مه که که)، گه یشت به (ټله عباس) ی مامی پیغه مبه ر، لیتی پارایه وه دا لالی بدات. ټو ویش به لیتی دایه
 پشتی بگری و بیپاریزی. یه کسه ر له گه ل ځویدا بر دیه لای (محمه د) پیغه مبه ر. هر ټوه ونده (عومه ر ی
 خه تتاب) چاوی به (ټبو سوفیان) که وت، راپه ر ی و به محمه دی گوت: «ټی پیغه مبه ر ی خودا. ټه مه
 ټبو سوفیانه. بی ټه مه ی له گه لیدا ریک که وتین و گفت و په میانی بدهینی ځوی بدات به دهسته وه، خودا
 خستو پیته یی ژیر چنگمان. ریم بده بام ټم دوژمنی خودایه که لله ی بیه ریم!».

(ټله عباس) ییش گوتی: «ټی راسپیتر راوی خودا، من په نام داوه!...». پیغه مبه ر ییش فمرموی
 بیه ټلته وه بو به یانی. ټوه پیغه مبه ر پیتی گوت: «ټیسلام بیه». (ټبو سوفیان) ییش گوتی: «له جیتی
 دایک و باوکم! تو زور ره وشت شیرین و دلنه رمیت. من ټوه باش ده زانم که خودا له هه مسو که س
 گوره تر و له ویش به ولاره که سی تر له نارادا نییبه».

(محمه د) ییش گوتی: «خودا نه تگری ټبو سوفیان. هیشتا نه گه یشتو ویته ټوه ی که بزانیث منیش
 راسپیتر راوی خودام؟!».

(ټبو سوفیان) ییش گوتی: ټی له جیتی دایک و باوکم چند دل فراوانیت، چند میهره بانیت، چند
 خرم دو ستیت. به لام به خودا سو ټندت بو ده څوم هیشتا لیتی دلنیا نیم!... که چی (محمه د) ی زرنک و
 دل چاک و ره وشت بلند له م و درامه توره نه بوو!».

(شاهو) ییش گوتی: به لام (ټله عباس) وازی له ټبو سوفیان نه هیتا تا ټیسلام بوو. له به رامبه ر ټوه دا
 (ټبو سوفیان) وای پچ ځو ش بوو، پیغه مبه ر ییش چا و له که سوکاره کانی ټو و پیوش، بو ټه مه ی له به ر دم
 قوره یشدا به و چاویوشینه وه بنازی. (محمه د) ییش مه ر دانه و زرنگانه هاته ده ست، له گه ل ټوه یشدا که
 له شه رکانیدا سه ر که وتبوو و، ده ی توانی هه مسو شتیکیان لئ بکات، ټو په ر ی پیاو ته تی له گه لدا کردن.
 گوتی: «بام له دانیش توانی شاری مه که که و ټاشکرا بیت، که ځویان له قوره ییشن: هر که سی چوه مالی
 (ټبو سوفیان) هوه دهستی لئ ناو شه نری. هر که سی درگای مالی ځوی دا خست هیچی لئ ناکری. هر
 که سی کیش چوه ناو مرگه وتی که عبه وه که س دهستی بو نابات!». که (محمه د) چوه ناو
 (که عبه) ییشه وه دانیش توانی شاری مه که که ی کور کرده و و پیتی گوتن: «گه لی قوره ییش! به لای ټیوه وه وایه،
 چیتان لئ ده کم؟!». گوتیان: «چاکه. تو برایه کی ره وشت بلندی و کوری برایه کی ره وشت
 به ر زیشیت!». (محمه د) ییش گوتی: «که واته بر ټوه مالی ځوتان، هیچتان لئ ناکه م...».

(شیرکو) یش گوتی: ئاوا دەبی پیاوی مەرد. قورەیش ئەم ھەموو خراپانەیان لە گەڵ کەردبوو. کەچی (مەحمەد) چاوی لێ پۆشین! لە راستیدا ئەم رەوشتە دادپەرورەرانە و چاکەخوازی (مەحمەد) نوواندی بوو بەھۆی ئەوێ پۆل پۆل قورەیشییەکان هاتن و لەسەر دەستی ئەودا بوون بە (ئیسلام).

لاپەرەپەکی پڕشنگدار لە مێژووی سەلاحەدیندا

(شیرکو) گوتی: (سەلاحەدینی ئەبویی)، لەژێر ئالای ئیسلامەتیدا ھەموو ئیسلامەکانی یەكخستبوو، سنووری شاھیتییەكەیی ھەر لە رووباری (دجلە) وە دەیگرەتووە تا (تەرابلوسی رۆژئاوا)، ھەر لە كوردستانی گەورەیشەووە ھەتا خاکی (نۆیە). (لیبیا، میسر، سودان، یەمەن، حیجاز، ئەردەن، فەلەستین، لوبنان، سورییە، بەشێکی زۆر لە عێراق، بەشی ھەرە زۆری كوردستانی گەورە...» کەوتبوو ژێر چنگیەووە. ھەر تەنیا شاری (قودس)ی مابوو بیگری، لەشکری بۆ ئەوێش برد. ھەرچەندە خەریک بوو لە گەڵ مەسیحییە خاچەکاندا، بێ شەر بیگری. کە مەسیحییەکان زانیان ئالاکانی سەلاحەدین بەسەر شوورە قەلاکەیانەووە دەشەکتەووە، ناچاربوون، شارەکەیان لەسەر چەند مەرجێک دا بە دەستەووە. مەرجەکانی سەلاحەدین پیاوانە و خوداناسانە بوون. شتووی کوردیکی مەرد و ئیسلامیکی نە بەردی پێتە بوو. کە مەرجەکان جێبەجێ کران. مەسیحییە ھەزار و داماو و لێ قەوماوەکانی کەردە سوپاسگوزاری خۆی. نەك ھەر ئەوان مەسیحییەکانی تریش و ئیسلامەکانیشی ھێنا بە سەرسۆرمان. (سەلاحەدینی ئەبویی) بەم کەردەووە لاپەرەپەکی شەنگ و شوخ و پڕشنگداری بۆ خۆی و نەتەووەکەیی و ئیسلامەتی لە مێژووی جیھاندا نووسیبوو.

(ھۆشەنگ) یش گوتی:

مەرجەکانی (سەلاحەدین) ئەمانە بوون:

۱- لە ماوێ چل رۆژدا ھەر مەسیحییەکی خاچ باجیدا دەتوانیت لە شاری قودس بچیتە دەرەو. ئەگەر نەیتوانی بچیتە دەرەو دەکریت بە (بەندە).

۲- باجی گەردن نازادی لە پیاو (۱۰) دینار، لە ژن (۵) دینار، لە مندال (۲) دینار دەستینریت.

۳- لەم باجەدا دەوڵەتەمەند و ھەزار وەك یەك لیتی دەستینریت. گاورەکان بیانکەن بەدیل و بیانفرۆشن و ریسوايان بکەن. چونکە خۆیان دەرسان سەربازە ئیسلامەکان بیانکوژن و بیانبرن و تالانیان بکەن و ایان کرد بوو لە سالی (۱۰۹۹)دا، لە موسلمانەکان، کە شاری (قودس)یان لێ داگیر کردبوون. بەلێ گاورەکان ترس و لەرز و خەم و خەفەت دلێ داگیر کردبوون، لە تاواندا دەرگیان. ئەو کاتە خۆیان و شارەکەیان دا بە دەستەووە سالی (۱۱۸۷) بوو. (سەلاحەدین) کاریکی وای کرد، ھێچ موسلمانێک نەیتوانی تازاری گاورێک بدات، یاخود زبانی پێ بەگەیی نیت لە شاری قودسدا. (سەلاحەدین) لەژێر خێووەتە کەیدا دانیشتبوو سەیری کۆچ کردنی گاورەکانی دەکرد. کە دی نەدیک لە ھەرەنگەکان باوک و دایکە پەکەوتەکانی خۆیان بەکۆل ھەلگرتوو، یاخود خەمە خۆشەکانیان بەسەر شانەووە، بەزەبی پیاواندا ھاتوو. فەرمووی: پارەیان دەنت. بارگیریشیان بەسەردا دا بەش کردن، بۆ

ئەمە ی بارەکانیان بۆ بێنە ئەو جێگایانە کە دەیانەوی بۆیان بچن. لە پاش تەواو بوونی چل رۆژە کە بەھەزاران ھەزار مابوو نەو، نە (پەتریاری گەورە) بەھەموو گەنجینەکانی کلئیسا و کەلوپەلە زێزینەکانیەو، نە ھاوئیشتمانە گاورە دەوڵەتەمەندەکان، ھێچیان بەزەبییان پیاواندا نەھاوتوووە و باجیان بۆ بدن و نازادیان بکەن لە بەندەیی، ھەرۆا ھێشتوویانەو.

(فەرھاد) یش گوتی: (ئەلعادیل) ی برای سەلاحەدین، تکای لە کاکێ کرد ھەزار کەسی لەو ھەزارانە لە باج دان بەخشێ. لەبەر دلێ (پەتریاریک) و (بالیان) ی سەرکرەدی گاورەکانیش ھەزار کەسی تری لێ بەخشین. خۆشی فەرمانی دا ھەر پیرێک مابوو وە و نەیتوانیبوو باج بدات لە باجدان چاویان لێ پۆشاو نازاد کران. ژمارەپەکی زۆر لەو ئافرەتانەیی باجیان داوو و، چوو بوونە دەرەو، ھاتنەووە سەر (سەلاحەدین)، لیتی پارانەو، گوتیان: «ئیمە یان ژنێ یان دایکێ یان کچێ. ھی ئەوانەین کە بەدیل گیراون، یاخود لە شەردا کوژاون. ئیستاکەیش نە دەرەتاغان ھەبە، نە باوان، نە کەس، روویان تێ بکەین». ئینجا دەستیان کرد بەگریان. (سەلاحەدین) یش کە چاوی بەوانە کەوت دەگرین، دلێ پێیان سووتا، خۆی پێ نەگیرا، خۆشی گریا. فەرمانی دا پیاوەکانیان لە بەندیخانە دەرھێنان، بەرەللای کردن، بەخشینی بەو ئافرەتانە. بەلام ئەوانەیی کەسیان نە مابوو، پارەپەکی زۆری پێ بەخشین و تۆلەیی بۆ کردنەو. ئەوانیش بۆ ھەر کوتیەک دەچوون پیاو تەو و کردەو بەندێی (سەلاحەدین) یان دەگێراییەو...! بێجگە لەو: سەلاحەدین ژنی شاھیکی روومی لە شاری قودسدا دلئیا کرد کە دەتوانی بەخۆی و دەس و پێتەند و سامانیەو ھێتتەو لە شاری قودسدا خۆداپەرستی خۆی بکات. ھەرۆھا ژنی خونکاری قودسی بەرەللاکرد بەخۆی و دەس و پێتەند و ھاو دەمەکانیەو بچیتە لای مێردەکەیی، (جۆی)، کە لە کەلاتی (ناپلس)دا، لە بەندیخانەدا بوو. دواي ئەو خونکار (جۆی) مێردیشی بەرەللای کرد. تەنانت (ریخانلدا) یش کە سەرکرەپەکی خراپی گاورەکان بوو و، سەلاحەدین لە سەرکەوتنەکانی و کردەو زۆردارانەکانی بە دەستی خۆی کوشتبووی لە شەری (حەتتین)دا، ژنەکەیی بەرەللای کرد و سامانەکانیشی بۆ پاراست. ئەمە لەلایەکەو و کەچی لەلایەکی تریشەو: گاورەکانی (ئەنتاکیە) نەیان ھێشتبوو گاورە ھەزارەکان کە سەلاحەدین بەرەللای کردبوون، بێنە شارەکەیانەو. گاورەکانی (تەرابلوس) یش ھەر بەدەرکردنی ئەو گاورانە وازیان نەھێناوو: رووتیشیان کردبوونەو...!!

لاپەرەپەکی پڕشنگدار لە مێژووی کەریم خانێ زەندا

(شیرکو) گوتی: کەریم خانێ زەند لە سالی ۱۷۷۹دا گیانی پاکێ بەخاک سپارد. بەلام (۲۸) سالی خشت فەرمانداریکی سەرپەخۆ بوو بەسەر ھەموو خاکی ئێران و بەشێکی گەورەیی کوردستانی گەورە و بەشێکی عێراقەو. وەك مێژوو دەیگێرتتەو لە ھەموو خاکی ئێراندا دوانی وەك (کەریم خانێ زەندا) ی تیدا نیبە و دادپەرور و خوداناس و نیشتمانپەرور و گەلپەرور بوو... کە (کەریم خانێ زەند) مرد ھەموو ئەو کەسانەیی لەژێر چنگیدا بوون خەفەتیان بۆ خوار، بۆی گریان، چونکە ایان زانی باوکیکی بەخشندە و میھربان و خۆشویستیان لە دەست چوو.

(فهراهد) پيش گوتى: له سهردهمى (كهريم خانى زه‌ند) دا نه‌توه‌كانى ئيران به‌كورد و عه‌رب و فارس و تورك و بلوچ و تازهرىبه‌كانه‌وه، له‌وپه‌رى شادمانى و خوشگوزهرانيدا رايان ده‌بارد. چونكه (كهريم خانى زه‌ند) ماوه‌ى به‌كەس نه‌ده‌دا زۆردارى له‌كەس بكات. ئاسايش و ئارامبىشى به‌ره‌م هېتابوو. باجى سهر جووتباره‌كانى ته‌واو سووك كردبوو. ريگاي بۆ هاتوچۆ و گه‌شتوگوزار و بازرگانى ته‌خت و ناسان كردبوو. گه‌شه‌ى به‌خويتنده‌وارى و كشتوكال و ئاوه‌دانى و ده‌ستكرد و پيشه‌سازيدا بوو. بايه‌خىكى زۆرىشى به‌دادپه‌روه‌رى و چاكه‌خوازى ده‌دا. ده‌ستى هه‌ژار و داماو و لى قه‌وماوانى ده‌گرت. به‌كورتى سهرى (نه‌توه‌ى كورد) و ئيسلامه‌تى بلتند كردبووه.

(هۆشه‌نگ) پيش گوتى: (كهريم خانى زه‌ند) به‌وه‌موو تازايعه‌تى و كرده‌وه جوانانه‌وه كه‌هه‌بىيووه، برىتى بووه له‌كوره‌ كوئىخايعه‌كى نه‌خويتنده‌وار، كه‌ باوكى هه‌موو دم له‌ ياخى بووندا بووه. كه‌چى ئەو واه‌ده‌چووه. خۆى له‌كوره‌ (زه‌ند) هه‌كان بوو كه‌ تيره‌به‌كن له‌ هۆزى (له‌ك). (له‌ك) پيش ده‌چنه‌وه سهر هۆزه‌ گه‌وره‌كه‌ى (به‌ختيارى).

(شېركۆ) پرسى: باشه‌ چۆن (كهريم خانى زه‌ند) گه‌يشته ته‌ختى شاهه‌نشاھى؟

(شاهۆ) پيش گوتى: (نادر شاهى هه‌وشار) شاهىكى به‌جگار زۆردار و خوئېترپۆ و خوئېهرست بوو. نه‌توه‌كانى ناو خاكى ئيران له‌ سه‌رده‌مى ئەودا ژيانىكى پر ئاواز و هه‌واريان به‌سه‌ر ده‌برد. دوايى له‌لايان ياساله‌كانى خۆبه‌وه كه‌ (كورد) بوون به‌هاندانى سه‌ره‌ك هۆزه‌كه‌يان (نادر شاه) له‌ناو خپوه‌ته‌كه‌ى خۆيدا به‌خه‌نجهر له‌توپه‌ت كرا. دواى مردنى ئەو خاكى ئيران كه‌وته ئاژاوه و شه‌ر و شوئيرشپىكى به‌جگار ناخۆشه‌وه. نه‌ ئاسايش ما، نه‌ نارام، تا ده‌هات نه‌ته‌وه سه‌ره‌گردانتر و مالتوئراتر ده‌بوو. هه‌ر سه‌ره‌كده له‌شكرىك، ياخود هه‌ر سه‌ره‌ك هۆزىك لايه‌كى ئيرانى داگير كردبوو، بۆ كه‌لكى ناپوخته‌ى خۆى شه‌رى ده‌كرد و ئاژاوه‌ى ده‌نايه‌وه، نه‌توه‌كه‌ى خۆى ده‌چه‌وسانده‌وه. (كهريم خانى زه‌ند) پيش كه‌ ئەوساكه له هه‌ره‌تى تىگه‌يشتووبى و پىنگه‌يشتووبى و نىشتمانپه‌روه‌رى و خوداناسيدا بوو، نازار به‌دلئى گه‌يشتبوو كه‌ نه‌توه‌كانى ئيرانى به‌وه جۆره سه‌ره‌گردان ده‌هاته پيش چاو، به‌ده‌ست ئەو زۆردار و ناپاكانه‌وه. يه‌ك له‌دواى يه‌ك هه‌لمه‌تى برده سه‌ريان. هه‌شت سالى خشت كه‌وته جه‌نگيان تا خاكى كوردستانى گه‌وره و ئيرانى لى پاككرنده‌وه. ئينجا فه‌رمانپه‌روايبه‌كى هۆشمه‌ندى پر خوداناسى و دادپه‌روه‌رى و مرؤقدۆستى و پيشكه‌وتن خوازى تيدا دامه‌زراند، كه‌ نه‌ك هه‌ر نه‌توه‌كانى ئيران به‌لكو نه‌توه به‌نگه‌كانى پيش خوشيان ده‌ويست و رېزبان لى ده‌گرت.

(شېركۆ) پرسى: كامتان سه‌رگوزه‌شته‌يه‌كى (كهريم خانى زه‌ند) مان بۆ ده‌گېتپه‌وه؟

(هۆشه‌نگ) پيش گوتى: من. (كهريم خانى زه‌ند) په‌وشتى وا بوو هه‌ر پۆژه چهند كاتىكى ته‌رخان ده‌كرد بۆ پرسىنى سكالاي گه‌ل و چاره‌كردىيان. رۆژىكيان به‌ماندوتيبه‌وه له‌ (ده‌زگاي دادپه‌روه‌رى) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ماله‌وه. له‌و كاته‌دا كابريره‌كى په‌نگ زه‌رد و په‌شو‌كاو هاواري بۆ ده‌هينئى، ده‌لئى: «شاهم داد!». من بازرگانىكم هه‌ژار و بى ده‌سه‌لات، هه‌رچىبه‌كم هه‌بوو دز بردى. (كهريم خان) ده‌لئى: «بۆچ نوستيت، هه‌شتت بيدزن؟». گوتى: «وام زانى تو هۆشياريت!». كه‌ريم خان نه‌ك هه‌ر به‌وه‌رامى كابر

توره نه‌بوو، فه‌رمانبىشى دا هه‌رچىبه‌كى لى دزرايوو بيدنه‌وه. هه‌ولبىش بدن ئەوه‌ى لئى دزراوه بۆى بدۆزنه‌وه! به‌كورتى ژبانى (كهريم خانى زه‌ند) لاپه‌ره‌يه‌كى پرشنگداره له‌ ميژوى كورد و ئيسلامه‌تيدا.

يه‌كه‌م مامۆستامان خودايه

(شېركۆ) گوتى: ئيمه‌ كه‌ (قورئانى پيرۆز) ده‌خويتينه‌وه، تى ده‌گه‌ين، (خوداي مه‌زن) هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاي په‌يدابوونى مرؤقه‌وه، كه‌ (ئادهم) ي بايپه‌ره گه‌وره‌مانى دروست كرده‌وه، تا ده‌گاته (محمه‌د) ي پيغه‌مبه‌ر، ورده ورده هه‌موو زانياربىه‌ك و، هه‌موو ده‌ستووړىكى ژبان و، هه‌موو بىروباوه‌رىكى فيرى مرؤث كرده‌وه. هه‌روه‌ها به‌و شپبه‌ سه‌رسوپه‌هتانه‌ى كه‌ هه‌ر خۆى زانويه‌تى، مرؤقى په‌روه‌رده كرده‌وه. تا ئەم (ئايينى ئيسلام) ەى له‌ سه‌رده‌مى (محمه‌د) پيغه‌مبه‌ردا ته‌واو كرده‌وه؛ كه‌ ده‌توانبى بلتېن بۆ كامه‌رانى و سه‌ره‌زى و خوشگوزهرانى مرؤث هيجى نه‌هه‌يشتۆته‌وه لئى نه‌دوابى.

خودا له‌ قورئانى (پيرۆز) دا ده‌فه‌رموئى: «وعلمنا آدم الاسماء». وانا «ئاده‌مان فيرى ناوه‌كان كرد». ئەم فه‌رمووده‌يه‌ش وا ده‌گرته‌وه كه‌ خودا هه‌ترى تى گه‌يشتنى به‌مرؤث به‌خشىوه تا له‌ يازه‌كانى سروشت و كاره‌كانى ترى خودا تى بگات، بۆ ئەمه‌ى به‌هۆى ئەو زانياربىانه‌وه كه‌ ده‌ستى ده‌كه‌ون، بتوانى ژينى خۆى به‌رپويىكى و ئاسانبىه‌وه به‌رپوه‌ ببات و، گه‌شه‌يش به‌و ژينه‌ى بدات.

(هۆشه‌نگ) پيش گوتى: راست ده‌فه‌رموويت وايله‌ بۆ وپنه (خودا) ويسستوويه‌تى فيرى (گه‌ل) په‌روه‌رمان بكات. ته‌ماشدا ده‌كه‌يت به‌هه‌موو پيغه‌مبه‌رىكى گوتوه بچۆوه كن گه‌له‌كه‌ت پييان بلئى وابكه‌ن و، بۆ ئەمه‌ى پينه‌ سه‌ر ريگاي خوداناسى و ژيانىكى خوداناسانه به‌سه‌ر بيه‌ن، تا سه‌ره‌كوتن و به‌ره‌كوتن و پيشكه‌ون له‌ ژيانبانا. ياخود فيرى خه‌باتمان ده‌كات له‌ پيئاوى دادپه‌روه‌ريدا. خودا به‌مووسا ده‌فه‌رموئى «اذهب الى فرعون انه طغى». وانا: «بچۆره لاي فيرعون له‌ خودا هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه و زۆردارى ده‌كات»، ئەويش بۆ ئەمه‌ى نه‌وه‌ى ئيسرائيل به‌ره‌للا بكات و بچنه‌وه ناو نىشتمانى خويان و، له‌ زۆروسته‌مى فيرعونه‌ش رزگاربان بى.

يان فيرى خزمه‌يه‌تى و، دۆسته‌يه‌تى و، كرده‌وه‌ى جوانان ده‌كات له‌گه‌ل كرپار و فرؤشباردا له‌گه‌ل دراوسى و بيگانهدا، له‌گه‌ل خيزاندا، له‌گه‌ل گه‌وره و سه‌رۆك و ژيرده‌ستاندا.

(فهراهد) پيش گوتى: بيجه‌گه له‌وه هه‌رچى خودا داوامان لى ده‌كات بىكه‌ين يان نه‌يكه‌ين، ئەگه‌ر به‌قسه‌ى بكه‌ين بۆ خۆمان باشه، هه‌رگىز زيانمان پى ناگات. بۆ وپنه: فه‌رمان ده‌دات: دزى و درۆزنى و كوشتن و برىن و چه‌واشه‌كارى و ناپاكى و خوئېرتى نه‌كه‌ين. راستگوئىن و دل‌سۆزىين و كاردروست و دادپه‌روه‌ر و نىشتمانپه‌روه‌ر و مرؤقدۆست بىن. جا ئەگه‌ر فه‌رموده‌كانى ئەو به‌جنى به‌نين جيه‌تامان لى ده‌بيت به‌به‌هشت. ئەگه‌ر فه‌رموده‌كانى ئەويش به‌جنى نه‌هينئى زيانمان لى ده‌بيتته دۆزه‌خ.

(شېركۆ) گوتى: ئيمه‌ كه‌ ديينه‌ سه‌ر (مافى ئافره‌ت). خودا بايه‌خىكى زۆرى پى داوه. تىكرا، له‌ يه‌ك دوو جيگادا نه‌بى، كه‌ ئەويش كه‌لكى ئافره‌ت، خۆى، تىدايه، ئيتير له‌ هه‌موو شتىكدا خودا ئافره‌تى وه‌ك پىاو (ماف) داوه‌تى. بيجه‌گه له‌وه ئافره‌ت له‌ پيش (محمه‌د) پيغه‌مبه‌ردا، پايه‌ى زۆرى نرم بووبوه‌وه

له ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، به‌هۆی (ئایینی ئیسلام) هوه پله‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی وه‌ک پیاوی لێ هات زۆر به‌رزبووه‌وه. (محهمهد) که‌ خودا سه‌ره‌پرشتیی ده‌کرد، رێژێکی زۆری له‌ ئافره‌ت ده‌گرت، ده‌پیاراستن له‌ زۆرداران، یارمه‌تی ده‌دان له‌ کاتی ته‌نگانه‌یاندا. ته‌نانه‌ت له‌ پاش مردنی (خه‌دیجه‌) ی ژنیشی به‌سالان، هه‌ر چاکه‌ی ئه‌وی ده‌گێڕایه‌وه، و ستایشی ده‌کرد، له‌ خودایش ده‌پارایه‌وه که‌ بیه‌خاته به‌هه‌شته‌وه.

(فه‌ره‌اد) یش گو‌تی: له‌ قورئاندا خودا بایه‌خێکی زۆری داوه‌ به‌هه‌زاران و لێ قه‌وماوان و داماون، به‌نه‌خۆشان و، به‌پیران و، به‌مندالان و، به‌نده‌ و دیل و سه‌رگه‌ردانان. هانه‌ی مو‌سلما‌نه‌کان ده‌دات خه‌میان بخۆن، یارمه‌تییان بدن، ده‌ستگێڕییان بکه‌ن، تا ده‌می ئازار و هاوار نه‌مێنێ له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییاندا. به‌م ره‌نگه‌ (ئایینی پاکی ئیسلام) له‌ هه‌موو په‌یوه‌ندیه‌کی ناوه‌ند مرۆف خۆی و، ناوه‌ند مرۆف و گیانه‌به‌ران و رووه‌ک و هه‌موو شتیکی تری کۆلیوه‌ته‌وه و چاره‌ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه، و رێژی پێشان داوین چۆن به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌وه بژین.

ئیسلامه‌تی هه‌ر به‌قسه‌ بۆیک نایه‌ت، نیازێ پاک و کرده‌وه‌ی بلندی ده‌ویت

(شیرکو) گو‌تی: ئایینی ئیسلام هه‌ر به‌وه‌ وازناهێنیت که‌ تۆ بلتی ئیسلامم. ده‌بێ به‌دلێش خۆت به‌ئیسلام بزانیته‌ و، باوه‌رت به‌خودا و به‌په‌یوه‌مه‌رانی خودا و، به‌فریشته‌کانی خودا و، به‌نووسراوانی خودا و، به‌رۆژی زیندووکرده‌وه‌ی مرۆف و چه‌ندوچوون کردنی خودا له‌گه‌ڵیاندا هه‌بێ. ده‌بێ باوه‌رت به‌هه‌موو فه‌رموده‌ و فه‌رمان و ده‌ستور و ئامۆزگارییه‌کی خودا هه‌بێ. ده‌بێ هه‌ر بپاریتێکی خودا بیدات به‌چاکی بزانیته‌ و ملی بۆ که‌چ بکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی خودا فه‌رمویه‌تی بیکه‌یت، وه‌ک: نوێژ و، رۆژوو و، (زه‌کات) وانا سامان پاککرده‌وه‌ و، راستی و دادپه‌روه‌ری، بیکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی خودا فه‌رمویه‌تی نه‌بیکه‌یت، وه‌ک: به‌دگۆیی و، دوورویی و، دزی و درۆزی و گزی و فزی و داوین پیسی و کوشتن، نه‌بیکه‌یت. به‌کورتی ده‌بێ مو‌سلمانان له‌ ده‌ست و زمانت بێ وه‌ی بن و، به‌که‌لک و چاکه‌یشت شادمان بن. به‌کورتی تر: مو‌سلمانی راسته‌قینه‌ له‌ کرده‌وه‌ و په‌فتاردا وه‌ک فریشته‌ی لێ دێ. وانا ده‌بیته‌ مرۆفی راسته‌قینه‌. وه‌ک پیغه‌مه‌ریکی لێ دێ: خۆی ده‌داته‌ ده‌ست خودا. خودا هه‌رچییه‌کی لێ بکات پیتی خۆشه‌.

(هۆشه‌نگ) یش گو‌تی: پیاوێکی ده‌وله‌مه‌ندی بازرگان له‌ شاری سلێمانی دا ناوی (که‌رمی ئه‌له‌که) ده‌بێ. رۆژێک ئیواره‌ دیته‌وه‌ ماله‌وه، که‌ ته‌ماشای ده‌کات ناوی پلاو له‌ ماله‌که‌یانوه‌ به‌جۆگه‌له‌یه‌کدا هاتۆته‌ ناو کۆلانه‌وه‌. هه‌ندیک هه‌زار و لێ قه‌وما و له‌ ئاوه‌ ده‌خۆنه‌وه‌ تا ئاه‌ی سکیان پیتی بشکێ. ئه‌مه‌ له‌ گرانبه‌که‌ی سا‌لی ۱۹۱۴ رووده‌دات، که‌ سوله‌یمانیش نه‌بوونی خۆرشت و گرانی له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگی جیهانییدا شه‌ره‌زی کردبوو. (که‌رمی ئه‌له‌که) سو‌تیند ده‌خوات هه‌تا گرانبه‌که‌ ده‌بیته‌وه‌ ئه‌ویش وه‌کو هه‌زار بخوات. به‌خه‌ترانه‌که‌ی ده‌لیت: «پیوسته‌ له‌مه‌ولا هه‌موو رۆژێک له‌ مه‌نجه‌لێکی گه‌وره‌ی ساوه‌ر لێ ناندا شۆریا لێ بنین بۆ هه‌زاران و له‌گه‌ل کولێره‌دا به‌سه‌ریاندا بیانبه‌شنه‌وه‌». وه‌ک ده‌گێرته‌وه‌ (که‌رمی ئه‌له‌که) ی خوداناس و گه‌له‌په‌روه‌ر و نیشتمانیه‌روه‌ر قسه‌که‌ی خۆی برده‌ سه‌ر. نه‌ک هه‌ر هه‌زاره‌

گاوره‌کانی گه‌ره‌کی خۆیان زۆری هه‌زاره‌ ئیسلامه‌کانیش له‌ خوداناسیه‌ی ئه‌و که‌لکیان وه‌رگرت. (که‌رمی ئه‌له‌که) خۆی مه‌سیحی بوو، به‌م کرده‌وه‌ نه‌زاده‌ی ئه‌وه‌ی چه‌سپانده‌ دلێ هه‌مووانه‌وه‌ که‌ (مه‌سیحیت) و (ئیسلامه‌تی) هه‌ردووکیان یه‌ک ئامانجیان هه‌یه‌ ئه‌ویش دلخۆش کردن و په‌رستنی خودایه‌. (که‌رمی ئه‌له‌که) به‌م کرده‌وه‌ بلندی سه‌ری کورده‌واری بلندی کرده‌وه‌. خودا له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداری (شیخ مه‌حمودی گه‌وره‌) دا کردی به‌کاربه‌ده‌ستیکی گه‌وره‌، کاروباری دارایی کورده‌ستانیان دا‌بووه‌ ده‌ست. نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌تا ئیستاکه‌یش به‌چاکییه‌وه‌ ناوی ده‌به‌ن. ته‌نانه‌ت به‌ئیسلامیه‌ی داده‌نیتن.

(فه‌ره‌اد) یش گو‌تی: وه‌ک بۆیان گێراومه‌ته‌وه‌ (سه‌ید محهمه‌دی جه‌باری) یش هه‌ر له‌و گرانبه‌یه‌دا، چاره‌سه‌ری هه‌زارایی ناو چل گوندی هۆزه‌که‌ی خۆی که‌ (جه‌باری) بوو له‌ ناوچه‌ی (قادرکه‌رم) دا کرد. ئه‌ویش سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رز کرده‌وه‌ و ئیسلامه‌تی خۆی نوواند.

(سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا) یش که‌ له‌ شاری (که‌رکووک) دا داده‌نیشته‌ ده‌رگای خانه‌قاکه‌ی خۆیان کردبووه‌وه‌ بۆ هه‌زاران و رێبازان هه‌موو رۆژێک نانی ده‌دان. هه‌ر که‌سه‌یتێکی کارێکی بکه‌وتایه‌ میریبه‌وه‌ بۆی راه‌ی ده‌کرد، بێ ئه‌مه‌ی مز یاخود دیاری له‌ که‌سێکیان وه‌رگرت. ئه‌ویش نمونه‌ی کوردی راسته‌قینه‌ و مو‌سلمانی راسته‌قینه‌ بوو.

(حه‌مه‌ ئاغا‌ی کۆبه) یش هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له‌ گرانبه‌که‌دا ده‌ستگێڕویی هه‌زاران و لێ قه‌وماوانی ده‌کرد. سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کورد و مو‌سلمانانی به‌رز کرده‌وه‌.

(حه‌پسه‌خانی نه‌قیب‌بش) خۆی کردبووه‌ پشتیوانی هه‌زاران و داماون و لێ قه‌وماوان، هه‌موو سامانه‌که‌ی خۆی له‌پێناو چاکه‌ و خوداناسی و نیشتمانیه‌روه‌ری و کوردپه‌روه‌ریدا به‌خت ده‌کرد. به‌کوردایه‌تی و مو‌سلمانیتیه‌که‌ی سه‌ری هه‌موومانی به‌رز کرده‌وه‌. خودا له‌ هه‌موویان خۆش بێ و به‌هه‌شت گیانیان شاد بکات.

میژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان

سه‌رنجی‌ک:

ئەم نامسێکه‌یه که بابه‌تی ئەو کۆڕه‌ بوو یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد لقی سلیمانی به‌بۆنه‌ی دوو سه‌د ساڵه‌ی شاری سلیمانیه‌وه‌ پێکی خستبوو، مامۆستا‌ش به‌م باسه‌ به‌شدارێ تێدا کرد و له‌ پاییزی ساڵی ۱۹۸۵ له‌ هۆلی کێکاران خۆیندویه‌تیوه‌.

دوایی دراوه‌ به‌رقابه‌ی چا‌به‌مه‌نی له‌ به‌غدا به‌مه‌به‌ستی پێگه‌دانی بۆ چاپکردن، په‌قابه‌ش به‌مۆله‌تی ژماره‌ ۱۷۸ له‌ ۱۹۸۵/۹/۲۱ پاریاری له‌سه‌ر دراوه‌... به‌لام هه‌ر به‌ده‌سنووسی له‌ لای ماوه‌ته‌وه‌.

ئەوه‌ی ده‌بوو بو‌ترایه‌ له‌ پێشه‌کی ئەم باسه‌دا ئەو بارودۆخه‌ی دوا‌ی شۆڕشه‌که‌ی شێخ محممود بوو که به‌سه‌ر ده‌قه‌ری سلیمانی به‌تایبه‌تی و کوردستانی خواروو به‌گشتیدا هات.

ئەو شۆڕشه‌ ۱۹۱۸ - ۱۹۲۷ ببوو جیگای هیا و ئەمه‌لی کوردی باشوور له‌ پێکه‌تانی قه‌باره‌یه‌کی کوردی سه‌ربه‌خۆ و ده‌ستخستنی مافه‌ ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد. به‌لام که ئینگلیزی داگیرکه‌ر له‌ عێراقدا حوکمه‌ته‌که‌ی به‌غدا‌ی پێکه‌تینا و فه‌یسه‌لی یه‌که‌می هیتا و کردیه‌ مه‌لیکی عێراق، ئیتر به‌ته‌وا‌ی کۆششی بۆ ئەوه‌ ده‌دا که باشووری کوردستانیش به‌ره‌وه‌ی به‌غداوه‌ بیه‌ستی.

له‌م پیناوه‌دا هه‌موو توانا‌کانی خۆ‌ی و کاربه‌ده‌ستانی به‌غدا که‌وتنه‌ گه‌ڕ، بۆ ئەنجامدانی ئەو مه‌به‌سته‌، هه‌تا له‌ ۱۹۲۷دا شێخی نه‌مر ناچار کرا چه‌ک دانی و له‌ (ۆله‌ژێری) ئێران دانیش.

پو‌ژنامه‌ی (ژیا‌نه‌وه‌)^(۱) بووه‌ ئو‌رگانی ئەو ته‌قه‌للا دوو قۆلییه‌ی ئینگلیزه‌کان و حوکمی به‌غدا له‌ پیتا‌ی نا‌شیرینکردنی رو‌خساری شێخ و جوولانه‌وه‌که‌ی و له‌ بارچاو‌خستنی لای خه‌لکی، ئەمه‌ش به‌هۆی کۆمه‌لی له‌و نووسه‌رانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می شێخدا زه‌ره‌مه‌ندبوون یا (به‌هه‌ر هۆبه‌که‌وه‌ بێ) حه‌زیان له‌ شێخ و شێخان نه‌ده‌کرد.

لا‌په‌ره‌کانی ئەو پو‌ژنامه‌یه‌ پهن له‌ نموونه‌ی ئەو هیش بردنانه و بلا‌وکردنه‌وه‌ی دیکۆمینتی هه‌له‌کانی سه‌رده‌می حوکمی شێخ و کردنیان به‌دیوجامه‌ بۆ را‌وکردنی خه‌لکی به‌ده‌وری ناراسته‌کردنه‌که‌ی ئینگلیز و حوکمه‌تی به‌غدادا.

هه‌ر بۆ ئەوه‌ی خه‌لکی ساده‌ و سا‌کاری ئەو رو‌ژگاره‌ به‌هه‌له‌دا به‌رن (ژیا‌نه‌وه‌) که‌وتبووه‌ بایه‌خدا‌ن به‌ده‌نگوباس و به‌رچاو‌خستنی رو‌داوه‌کانی شۆڕشی کوردی کوردستانی با‌کور (کوردی شیمان) و پیا هه‌ل‌دانیان.

ئەمه‌ هه‌رچه‌ند کارتیکی چاک بوو له‌و پو‌ژه‌دا به‌لام پو‌ژنامه‌که‌ ده‌یوبست ئەو بۆشایی و ده‌لا‌قه‌ گه‌وره‌یه‌ی بێ پر‌کاته‌وه‌ که له‌بهن‌ ده‌ستیدا دروستی کرد بوو، که شێخ و شۆڕشه‌که‌ی به‌خراب‌ بداته‌ قه‌له‌م خۆ‌نا‌کری

(۱) ژیا‌نه‌وه‌: پو‌ژنامه‌ ۱۸ ئاغستۆسی ۱۹۲۴ - ۱۴ کانوونی دوو ۱۹۲۶، سلیمانی.

دوا‌ی (به‌دیل)یک بکا له‌ناو باشووردا تا جیتی ئەو بگریته‌وه‌ له‌ به‌گژا‌چوونه‌وه‌ی دا‌گیرکه‌ران و حوکمی عه‌ره‌بی به‌غدا!!...، جا باشتر ئەوه‌ بوو لا‌په‌ره‌کانی له‌ باس و با‌به‌تی کورد و کوردا‌یه‌تی خالی نه‌بن!، شۆڕشه‌که‌ی شێخ سه‌عه‌یدی پیران و رو‌داوه‌کانی باشترین که‌ره‌سه‌یبه‌ک بوون. به‌مانایه‌کی دی، عه‌ره‌ب وته‌نی: «کلمه‌ حق آریدبها، الباطل».

خۆ‌ پاسا‌ودانه‌وه‌که‌ی میژوونووسی هیژا د. که‌مال مه‌زه‌ه‌ر بۆ ده‌سته‌ و دا‌یهره‌ی (ژیا‌نه‌وه‌) له‌ جیتی خۆ‌یدا‌یه‌، به‌لام له‌ لای من‌ه‌وه‌ ئەوانه‌ زانییپیتیان یان نا به‌و کار و هه‌لو‌تیه‌یه‌کان له‌ خزمه‌تی ئینگلیز و حوکمه‌ دروستکراوه‌که‌یدا بوون له‌ به‌غدا و زۆر به‌دا‌خه‌وه‌ که من‌ه‌وه‌ران و روونا‌کییرانی کورد نا‌وا له‌ قو‌نا‌غه‌ جیا‌جا‌کانی میژووی ئەم نه‌ته‌وه‌به‌دا پیتنوسه‌کانیان ده‌وری خزمه‌تی به‌رژه‌و‌ندی دو‌ژمن ده‌بینن.

به‌لام کاتی راستی و چه‌وتی ده‌رده‌که‌وی که فایده‌یه‌کی ئەوتوی نامینی: (... زۆری نه‌برد کاتیکی ئەوانه‌ی له - ژیا‌نه‌وه‌ - دا ده‌یان‌نووسی له‌وه‌ گه‌یشتن که سیاسه‌تی ئینگلیز له‌ چوارچیه‌ی به‌رژه‌و‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی به‌ریتانیا ده‌رنا‌چیت و شتیکی ئەوتوی بۆ کورد لی‌ چاو‌ه‌روان نا‌کریته‌، بۆیه‌ به‌شیکیان ده‌ستیان له‌ نووسین هه‌ل‌گرت و له‌ کاری سیاسی دوورکه‌وتنه‌وه‌ و به‌شیکیشیان دا‌یا‌نه‌وه‌ پال شێخ محممود).^(۱) له‌م بارودۆخه‌ی ئەمه‌به‌ر و ئه‌وه‌رکردنی فی‌کری و هه‌لو‌تیه‌یه‌ی وه‌رگرتنه‌ی خه‌لکی (به‌تایبه‌ت چینی خۆینه‌واره‌که‌) و هه‌ر وا که حوکمی به‌غدا‌ش له‌ ده‌قه‌ره‌که‌دا بووه‌ واقیعێک، ئیتر من‌ه‌وه‌ران و روونا‌کییران هاتنه‌ سه‌ر ئەو راستیه‌ی که پیتوسته‌ شتوازی خه‌بات و هه‌و‌لدان بۆ به‌ده‌سته‌تینانی (ئەوه‌ی دیته‌ ده‌ست) بگۆرێ، له‌ پتی موسایه‌ره‌ و موها‌ده‌نه‌ له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی به‌غداوه‌ به‌شکو‌بتوا‌نری جۆره‌ مافی‌کی رو‌شنییری و ئی‌داری و خۆ‌به‌رتیوه‌بردن به‌ده‌ست بێ، ئەمه‌ش له‌ پتی هوشیارکردنه‌وه‌ و تێگه‌یا‌ندنی خه‌لکه‌ دو‌ا‌که‌وتوه‌ نه‌خۆینه‌واره‌که‌وه‌، بۆ ئەمه‌ هه‌ل‌کردنی چرای خۆینه‌واری و زانستی له‌ناو میلیله‌ تدا باشترین شتوازی بوو.

ئەوه‌بوو له‌ به‌غدا (یا‌نه‌ی سه‌رکه‌وتنی کوردان) ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ له‌ لایه‌ن روونا‌کییرانی کوردی ئەوتیه‌ کرایه‌وه‌، (کۆمه‌له‌ی لاوان) له‌ به‌غدا کاری له‌ سنووری ته‌سکی خۆیدا ده‌کرد.

له‌ سلیمانیش روونا‌کییران ئەم شتوازه‌یان گرت به‌ر، بر‌وانه‌ (ئه‌حمه‌دی عه‌زیز نا‌غا) له‌ (ژیا‌ن)ی ژماره‌ (۲)ی سا‌لی (۱)، ۱/۲۸/۱۹۲۶ له‌ ژێر سه‌رده‌یری (ئیتر نو‌ره‌ی ئیمه‌یه‌)دا چی ده‌لت:

(... به‌سوره‌تیکی ئاشکرا ده‌مه‌وی عه‌رزتان بکه‌م که میلیله‌تی ئیمه‌ ئەمه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی زیاتر محتاجی تشکیلکردنی جه‌معیه‌تی، یه‌عنی لازمه‌ جه‌معیه‌تیکی که عیباره‌ت بێ له‌ ئەشراف و موته‌میزان و مونه‌وه‌ران له‌ دا‌خلی پرۆگرامیکی باش و پێک‌پێکدا وه‌ له‌ جیگایه‌کی معلوما‌ته‌شه‌کول و ته‌جه‌مو‌ع بکات و ئەو جه‌معیه‌ته‌ دایما له‌ جیگایه‌کی تاییه‌تی کۆینه‌وه‌ و هه‌ر کس به‌قه‌ده‌ر حیسیبایی

(۱) عه‌بدو‌للا زه‌نگه‌نه‌: ژیا‌نه‌وه‌ و شوینی له‌ پو‌ژنامه‌نووسی کوریدا - پیتشه‌کی د. که‌مال مه‌زه‌ه‌ر، چاپخانه‌ی وه‌زهرتی په‌روه‌رده‌، ده‌زگه‌ی موکرانی - هه‌ولێر ۲۰۰۰، ل: ۱۶ - ۱۶.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌... ل: ۱۶.

خۆی دەردی میللهت بهیان بکات، وه ناتوه اوای میللهت له جیهه تی معارف، تجارت، صنایع، دەردی ئەخلاق و اقتصاد وه هه موو شتیکی تره وه بخاته بهرچاو، وه هه موو به جهمعی لیتی وردبینه وه وه دەرمانی بۆ بدۆزینه وه، ههر کهس به قه دهه حال و وه صفی خۆی بۆ پروونا ککردن و پراختنی ئەو جیگایه معاوه نه ت بکات.

ههرچه نده د. که مال مه زههه ئه م دیارده ی دروستبوونی کۆمه له و یانه رۆشنیاریانه به چا ولێکه ره به کی ئەوانه ی ئەوروپا ده داده قه له م که عه ره به کان له به عدا ده ستیان پێ کرد وه ک: (جماعة الأهالي، نادي القلم، نادي المثني) بۆ چالاکی نوواندنی رۆشنیاری و وه رزی و کولتوری وه چاپ و په خشی بلا فۆک و نامیلکه ی هوشیار کردنه وه نه ته وه یی و نیشتمانی و ده کردنی رۆژنامه و گو فارق... ئەم دیارده یه له وانیشه وه پروونا کبیرانی کورد لیتیه وه فیتروون. ئەوه بوو کۆمه له ی ته قه لایه کی سه ره که وتوویاندا بۆ دامه زانندنی (یانه ی سمکۆی شوکا ک ۱۹۳۵/۳/۴).^(۱)

جا به لای منه وه کارکردن و دامه زانندنی (کۆمه له ی زانستی کوردان) ههر له و بازنه یه دایه و ئەگه ر چا ولێکه رنیش بێ کارێکی باش بووه.

(مژده یه کی گه وه بۆ هه موو کوردان)

مه علوم خوینده واران گه ره ئەمه که تاکو ئەمرو هه موو ئاره زوو و ئەمه مان حه سر کردۆته سه ر بلا و کردنه وه ی عیلمومه عاریف، ئەوا ئەمرو شوکرن لیللاه به که مالتی ئیفتیخار به ری ئەم سه عیه ئەخه ی نه بهرچاوی میللهت، بنا له سه ر ته شه بوساتی چه ند که سانێکی میلله تپه روه ر. ته صدیقی وه زاره تی داخلیه وه معاوه نه تی گه وه ی جه نابی مو ته صه ریف وه مو فه تیشی ئیباری پرۆگرامی و نظامنامه ی جمعیه تی زانستی کوردان نشر و اعلان ده که ین...

به نه شر و ته قدیم کردنی ئەم موژده خو شه، ئەم خه به ره به قیسه ته - ژیان - جیده ن مه سرور و مو فته خیره.^(۲)

ئا به م شتیوه یه و له و ره وشه دا بوو که (جه معیه تی زانستی کوردان) له سلیمانی دامه زرتیاری.

تیپینی: له پیشکه شکردنی ئەم نامیلکه یه دا نو سه ر خۆی هه ندی په راوێزی ئیشاره کردوه که له کوتایی باسه که دا نو سراون، ئەوانی دی په یوه ندیبیان به وه وه نبیه .

«ئهممه د»

پیشه کی:

ئهم نو سراوه:

(کۆمه له ی زانستی کوردان) که له سالی ۱۹۲۶ دا له شاری سلیمانییا دامه زرا، (نه ته وه ی نه ژادی کورد)^(۱) به هیوا و ئاواتیکی زۆروه و، یارمه تیبه کی مه ردانه وه پیشوازی بیان کرد. ئەمه یه سه باره ت به وه بوو که ئەندامه کانی کارگێری کۆمه له که، له پیاوانی که له که له ی رۆشنیاریان و نیشتمانبه روه رانی کوردی ئەو سه رده مه ده ژمیهران. له راستییه شدا وا ده رچوون. چونکه له ماوه یه کی که مه دا زۆریه ی ئامانجه کانی کۆمه له که یان هیئا یه دی، وه ک (به ره نگار بکردنی نه خوینده واری) و (فیتکردنی زمانانی کوردی و عه ره بی و ئینگلیزی به خوینده واران) و (کردنه وه ی نوو سراوخانه یه کی ناوازه) و (ده ستگیرایی کردنی ئەو شاگرده هه ژارانه ی ده یان خویند له خویندنگا کانی کوردستان و ده ره وه ی عیرا قدا) و (پراهنانی شاگرده کانی به وتاردان و، وتار نووسین به سه ره به ستییه وه) و (کردنه وه ی پیشانگا بۆ ده ستکردی تازه باهه ت و داهینراوی شاگرده کان) و (بلا و کردنه وه ی گیانی کوردا یه تی و مرۆقایه تی به هۆی و تاردانی هه فته بییه وه به ناو جه ماوه رانی کورددا) و (به شداری له ئاهه نگه کانی لاسایی کردنه وه دا بۆ که لکی شاگرده هه ژاره کانی خویندنگا سه ره تایبیه کانی کوران و کچان) و گه لێک شتی تر... به لام جیی داخه که (کۆمه له ی زانستی کوردان) له ته مه نیکی نزیکه ی (۱۹) سالییدا، هه ره یه ک دوو سالییک به شوخوشه نگی و هیژ و هه ره تییه وه ژیا. ئیستر له وه دوو به کزی و لاوازییه وه کاروباری خۆی به رتیوه ده برد. ئەگه ر یارمه تی دانیشتوانی شاری سلیمانی و لاوه کانی له ئارادا نه بوایه زۆر زوو تریش له ناو ده چو! دوا یی له سالی (۱۹۴۴ - ۱۹۴۵) دا، کۆمه له که داخرا و خویندنگایه ک له جیی خویندنگا که ی ئەو دامه زرتیاری ناوی نرا: (قوتابخانه ی زانستی ئیواران)، که له لایه ن میریبه وه به رتیوه ده برا!...

(کۆمه له ی زانستی کوردان)، له بهر دوو هۆی به سه ره هات: (یه که م) له بهر کاره ساتی ناهه مواری رۆژگار. (دووهم) له بهر هه ندیک هه له ی خۆمان، که له ناکوکیی ئەندامه گه وره کانی کۆمه له که وه پروویان دا.

له گه له ئەمه ی شدا (نه ته وه ی کورد)، چاوی نه ترسا و نه به زی. له هه موو لایه که وه (پۆشنیاری کورد) چاکی مه ردایه تییان لێ کرد به لادا و، وازیان نه هیئا، تا زۆریه ی ئامانجه پیروو و به رزه کانی (کۆمه له ی زانستی کوردان) یان هیئا یه دی، که تا ئیستا که یه ش خه با ته کانیان ههر له په ره سه ندن و گه شه کردندان و به ره مه کانبشیان ههر رووه و چاکی و شوخوشه نگی ده چن.^(۲)

ئهم نو سراوه یه که ناوم ناوه: (میژووی کۆمه له ی زانستی کوردان)، ئامانج و ئاواتی کۆمه له که و،

(۱) دیاره مامۆستا مه به ستی دلسۆزان و پروونا کبیرانی کوردی سلیمانییه، چونکه دامه زراندن و مه ودا ی چالاکیه کانبشی ههر له و سنوره دا بووه.

(۲) لیتره دا نا زمان مه به ستی مامۆستا چیبیه، به تایبه ت که ده لێ: تا ئیستا که یه ش، چونکه سالی ۱۹۸۵ که ئەم پیشه کیبه ی نووسیوه، له میژ بووه که بوون و چالاکی ئەو کۆمه له یه نه ما بوو!؟.

(۱) د. که مال مه زههه: چه ند لاپه رده یه که له میژووی گه لی کورد - ئاماده کردنی: عه بدو لئا زه نگه نه - چاپ و په خشی ده رزه کی موکریانی - هه ولتیر ۲۰۰۱ (به رگی دوو): ل ۳۳۱ - ۳۴۴.

(۲) ژیان: رۆژنامه - ژماره (۱۱) سالی (۱) ۱۹۲۶/۴/۱ سلیمانی.

پێڕه‌ویییه‌که‌ی و ، خه‌باته‌کانی و ، به‌ره‌مه‌کانی پیشان ده‌دات له‌ ماوه‌ی ژبانییدا . هیوادارم خۆبێنده‌واره‌ به‌پێڕه‌کامان که‌لک و خۆشییی لێ وه‌ریگرن .(*)

شاکر فتاح

(خاوه‌نی پڕۆژه‌ی خۆبێنده‌واری کورد)
(سلێمانی): (١٧ - ٧ - ١٩٨٥)

پێڕه‌ویی کۆمه‌ڵی زانستی کوردان

(ناوی کۆمه‌ڵه‌که‌ و بنکه‌که‌ی)

١- ناوی کۆمه‌ڵه‌که‌ (کۆمه‌ڵی زانستی کوردان).ه. بنکه‌که‌یشی له‌ شاری (سلێمانی) دایه .
(مه‌به‌سی کۆمه‌ڵه‌که‌)

٢- مه‌به‌سی کۆمه‌ڵه‌که‌: بلاوکردنه‌وه‌ی زانین و زانستییییه‌ له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌یش به‌م شێوه‌یه‌یه‌:
١- به‌بلاوکردنه‌وه‌ی پڕۆژنامه و نووسراوانی سه‌ره‌پێیی .

ب- به‌په‌رچقه‌کردنی نووسراو و ، دانانی نووسراوه‌کانی خۆبێنده‌نگاکان و باه‌تانی تریش .

ج- به‌کردنه‌وه‌ی خۆبێنده‌نگا و وانه‌گوتنه‌وه‌ به‌پڕۆژ و به‌شه‌و .

ح- به‌وتار خۆبێنده‌وه‌ بۆ پڕۆشنگردنه‌وه‌ی میتسکی هاوئیشتمانیه‌کان .

د- به‌کردنه‌وه‌ی نووسراوه‌خانه .

ه- به‌شاگرد ناردن بۆ خاکه‌ پێشکه‌وتوووه‌کانی جیهان بۆ ئه‌مه‌ی بخوێن و بێن به‌پسپۆر .

٣- کۆمه‌ڵه‌که‌، له‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تیدا، له‌ پرووی مێژوو و زه‌ویناسی و کۆمه‌ڵایه‌تیه‌یه‌وه‌، له‌ باره‌ی (کوردیه‌واری) و (کوردستان)ه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ ده‌کات و ، هه‌رچیه‌یه‌کی ده‌ست که‌وت بلاوی ده‌کاته‌وه‌ .

٤- کۆمه‌ڵه‌که‌ بۆ پیکه‌یتانی خۆشه‌وێستیی و کۆکی له‌ نیوان (کوردیه‌واری) و (فه‌رمانه‌وایی)دا، هه‌روه‌ها بۆ پته‌وکردنی گیانی په‌یره‌وێکردنی یاساکانی فه‌رمانه‌وایی و فه‌رمانه‌وایی خۆی، به‌هۆی ئامۆژگاری کارانه‌وه‌ که‌ به‌تایبه‌تی ده‌یاننێرێت بۆ ناو کوردیه‌واری، شپه‌ه‌ت و ئامۆژگاری بلاو ده‌کاته‌وه‌ .

٥- کۆمه‌ڵه‌که‌ به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ده‌ست له‌ زرنه‌نگاری نادات .

مه‌عرووف به‌گ زاده	پارێزه‌ر	حاجی فه‌تاح زاده
فائیک	ره‌فیع	ره‌مزى

پێڕه‌ویی ناوخۆ

شێوه‌ی ناوئوسین و ئه‌ندام وه‌رگرتن و ئه‌ندام ده‌رکردن:

١- بێ جیاوازیی ره‌گه‌ز و ئاین هه‌موو که‌سه‌تیک به‌پێی ئه‌و مه‌رجانه‌ی له‌ خواره‌وه‌ نووسراون، ده‌توانی به‌پێی بریارى ده‌سته‌ی کارگێری بێته‌ ناو کۆمه‌ڵه‌که‌وه‌:

١- ته‌مه‌نی له‌ بیست ساڵ که‌مه‌تر نه‌بێ .

ب- به‌ش براو نه‌کرا بێ له‌ مافی شارستانیته‌ی و ، خاوه‌نی په‌وه‌شت و خوی جوانیش بێ .

٢- هه‌چ که‌سه‌تیک پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌ بجوولێته‌وه‌، یاخود مانگانه‌ و پاره‌ی هاتنه‌ ناو کۆمه‌ڵه‌که‌ نه‌دات، یان به‌جۆریکی و هه‌ا بجوولێته‌وه‌ که‌ له‌ناو هاوئیشتمانیه‌کاندا به‌بێ ئابرووی دابنری، به‌بریاریکی ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران له‌ کۆمه‌ڵه‌که‌ ده‌رده‌کریته‌ .

شێوه‌ی دوروستکردنی^(١) ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران و فرمانه‌کانیان

٣- کۆمه‌ڵه‌که‌ به‌سایه‌ی (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران)ه‌وه‌ که‌ له‌ سێ که‌س که‌مه‌تر نابێ و له‌ هه‌وت که‌س زۆتر نابێ کاروباره‌کانی به‌رپه‌وه‌ ده‌برین .

٤- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) ، له‌ لایه‌ن زۆریه‌ی کۆیوه‌کانه‌وه‌ له‌ گشت ئه‌ندامه‌کان هه‌لده‌بژێری .

٥- سه‌رۆک و نووسیاری و ژمێریاری کۆمه‌ڵه‌که‌ و فه‌رمانه‌به‌ران له‌ (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) یاخود له‌ ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ داده‌مه‌زێنری و هه‌لده‌بژێری . به‌لام پێیوسته‌ سه‌رۆک له‌ ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران بێ .

٦- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌ هه‌رچی پێیوست بێ ده‌یکات. (ده‌رامه‌ت) و (به‌ختکردن)ی^(٢) کۆمه‌ڵه‌که‌ دیاردی ده‌کات. ته‌رازووکاری (بودجه‌)ی سالی داهاوو ئاماده‌ ده‌کات و ده‌یخاته‌ به‌رده‌م گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌ . هه‌موو سالیکیش هه‌رچی کردوو و ، هه‌رچی پێیوسته‌ بکری بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌، له‌ نامه‌یه‌کی دووردرێژدا پیشانی گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ ده‌دات .

٧- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) ، فرمانه‌کانی فه‌رمانه‌به‌ران و نووسیاریه‌کان دیاردی ده‌کهن و به‌سه‌ریشیان هه‌ ده‌گه‌ری تا بزانی چۆن فرمانه‌کانی خۆیان ده‌بینن .

ده‌رامه‌تی کۆمه‌ڵه‌که‌ و به‌ختکردنه‌کانی

٨- ده‌رامه‌تی کۆمه‌ڵه‌که‌ بریتیه‌یه‌ له‌و پارانه‌ی که‌ وه‌رده‌گه‌ری ئه‌ ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ له‌ کاتی بوون

(١) راستتر: شێوه‌ی پیکه‌هاتنی .

(٢) به‌ختکردن: واته‌ خه‌رجکردن -صرف- .

(*) : ئه‌م وتاره‌ له‌ پاییزی سالی ١٩٨٥دا له‌ هۆلی کرێکارانی سلێمانیدا خۆبێنده‌ریه‌وه‌ . کۆره‌که‌یش (یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد) بۆ ئاماده‌ کردبووم، که‌ به‌بۆنه‌ی تێپه‌رپه‌وونی دوو سه‌د ساڵه‌وه‌ به‌سه‌ر دامه‌زراندنی شاری (سلێمانی)دا، گه‌را بوو . (ش . ف)

به‌ئەندامیاندا و، مانگانەیی ئەندامەکان و، پیتاک و بەخشینی چاکەخوایەکان.

۹- هەموو ئەندامێک لە کاتی هاتنە ناو کۆمەڵەکەدا، دەبێ بەپیتی توانای خۆی، هەندێک پارە بەناوی هاتنە ناو کۆمەڵەکەو بەدات. ئەم پارە هەرە کەمی روپییەپەکە. هەرەها دەبێ بەپیتی توانای خۆی مانگی شتیەک بەکۆمەڵەکە بەدات.

۱۰- دەرامەتی کۆمەڵەکە تەنیا بۆ بەجێهێنانی مەبەسەکانی کۆمەڵەکە بەخت دەکری. هەر پارەبەکیش بەخت کرا بەفەرمان و پەسەندکردنی (دەستەیی بەرپۆتەبەران) پێک دێت.

۱۱- (دەستەیی بەرپۆتەبەران) دەبێ ئەو پەرپوانەیی کە (یاسای کۆمەڵان) فەرمانیان پێ دەدات بیانگرتیت. ئەگەر لەوانە زۆرتیش پیتویست بوو، پەرپاو (دەفتەر) بگرتیت.

دەستەیی گشتیی

۱۲- (دەستەیی گشتیی) هەموو سالیێک لە بەکەم رۆژی مانگی پەلە (تشرینی ئەوەن)دا کۆدەبیتەوه. فرمانەکانی ئەمەتان:

۱- دەرامەت و بەختکردنی کۆمەڵەکە بنج بەست دەکات.

ب- بەپیتی پیتویست پتەرەوی کۆمەڵەکە دەگۆڕی.

ج- سەرلەنوێ (دەستەیی بەرپۆتەبەران) هەلدەبێژیتەوه.

د- بۆ سالی داهاوو کاروباری کۆمەڵەکە پێک دەخات.

۱۳- سەرۆکی (دەستەیی بەرپۆتەبەران) دەبیتە سەرۆکی (دەستەیی گشتیی)یش.

۱۴- سەرۆکی (دەستەیی بەرپۆتەبەران)، یاخود جیگرتیک کە کۆمەڵەکە دايدەنێ، لە دادگاھەکان و دەسگاكانی ميريادا کۆمەڵەکە دەنوینێ و لە جیی کۆمەڵەکە دادەنری.

۱۵- چ لەناو (دەستەیی بەرپۆتەبەران)دا بێ، و چ لەناو (دەستەیی گشتیی)دا بێ وتووێژکردن و بریاردان، لە لایەن زۆریەیی ئەو کەسانەو دەدریت کە کۆبوونەتەوه.

۱۶- کە پیتویست بەوه بکات (دەستەیی گشتیی)، لەسەر بانگکردنی (دەستەیی بەرپۆتەبەران)، بیجگە لە کۆبوونەوهی ئاسایی سالانە، هەموودەمیک دەتوانی کۆبیتەوه و، بەپیتی ئەم پتەرەوییە فرمانەکانی خۆی بەجێ بهیئێ.

۲۷ی مانگی چلە (کانوونی ثانی) ۱۹۲۶

مەعرووف بەگ زاده
فائيق
پاریزەر
رهفیق
حاجی فهتاح زاده
پهزمی

(دەقەکە چەشنی خۆیەتی: ۲۱ - ۲۶۳)

رێدان بەکۆمەڵەکە داھەزرت

بەپیتی فەرمانی کاربەدەستیی کاروباری ناوخۆ (وزارە الداخلیە) ژمارە (۲۵۷۱)ی رۆژی ۲۴ - ۲ - ۱۹۲۶ کە بۆ پارێزگای سلیمانی نیررا بوو، ری درا بە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) بەپیتی (یاسای کۆمەڵان) و ئەو (پتەرەویی)یە بەپتەرەوویی نیررا بوو، و لە سەرەوه پیشان درا بوو، دەست بکات بەفرمانکردن و بجووتیئەوه. مۆتەسەرپی سلیمانییش کە (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو، وینەیی ئەو نامەیی بەهەرسێ خاوەن سکاڵاکان (پهزمی حاجی فهتاح) و (رهفیقی پارێزەر) و (فایهقی مارف بەگ) راگیاناند، بۆ ئەمەیی دەست بکەن بەکارکردن و جموجوول، بەپیتی (پتەرەویی)یە کە بیان و (یاسای کۆمەڵان). (۱)

ئاهەنگی کردنەوهی کۆمەڵی زانستیی کوردان

لە شەوی ۳/۴/۱۹۲۶دا ئاهەنگی گەوره، لە ساختمانێ شارەوانیی سلیمانیدا، بەبۆنەیی کردنەوهی (کۆمەڵی زانستیی کوردان)هوه گێرا. جیگاگە لە شتووبەکی جوان و رەنگاوپەنگ و پەسەنددا رازینرابوووه. سێ سەد کەسیک لە فەرمانبەران و ئەفسەرانی گەوره و بچووک و پیاوی گەوره و ناسراو و بازرگان و زانایان و رۆشنیرانی شاری سلیمانی لەویدا کۆبوونەوه. پتەرەویی ئاهەنگەکە کە بەزمانانی (کوردی) و (ئینگلیزی) چاپ کرابوو، لە بەردەم میوانەکاندا دانرا. ئنجا دەست کرا بەئاهەنگەکە. (رهفیقی پارێزەر) و (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) و (حاجی توفیقی پیرەمێرد) و (جەمال بەگی بابان) و (شیخ مستەفای دادگەر) هەریەکەیان وتاریکی پیتشکەشی دانیشتوووان کرد. وتارەکەیی پیرەمێرد بەهۆنراوه بوو. (۱)

پوختەیی وتارەکانیان ئەوه بوو پیرۆزبایییان لە نەتەوهی کورد کرد کە (کۆمەڵی زانستیی کوردان)ی بۆ دامەزرتراوه بۆ ئەمەیی بەسایەیی بلاوکردنەوهی زانست و هونەر و وێژ و پیشەسازییەوه لەناویدا پیش

(۱) بەپیتی ئەو ریپۆرتاژەیی (ژیان) لە ژمارە (۱۲، ۱۳)ی ۱۲، ۲۲/۴/۱۹۲۶ دەریارەیی ئاهەنگەکەیی نووسیوه، دوا بەدوایی وتارەکەیی ئەحمەد بەگی مۆتەسەرپی (لە تەرپ جەنابی حاجی توفیق بەگەوه شیعرتیک خوتراپەوه) کە تیايدا دەلێ:

ئیمشهو گولێ ئومیدی وطنمان ئەشکوی
میللەت ئومیدەواره بە (زانستی) سەرکەوی
زانستییه سویه میللەت بلند ئەکا
زانستییه کە ئیمه بناسێ بەئەوروپا
زانستی زۆر بەقیمەته ئومیدی ئاتیه
ئەم إحتفاله فهئله، وهطهن روو له هاتیه
(توفیق)ی حق بیته رهفیقمان لەم ئییشهدا
وا دەست لە دەستە، ئەلێتە خوا قووتیش ئەدا

بکھوئ و بگا تہ ریزی نہ تہوہ پیشکھوتوہ کانی سہرزہمین و ، ہہست بہمرؤقاپیہ تی خوی بکات. ہرودہا داوایان لہ نہ تہوہکہمان کرد کہ ہوگری خویندہواری بی و یارمہ تی (کوئمہلی زانستی کوردان) یش بدات بہسہر و بہ پارہ لہ پینا و پیشکھوتنی خویدا.

وتارہکانی ٹو ہندامانہ ہہموویان دلگیر و پہسہندبوون و کاربان کردہ سہر دل و دہروون و میتشکی دانیشٹوہکان. (ٹہحمد بہگی توفیق بہگ) کہ موتہسہرفی سلیمانی بوو، قسہکانی پیر بوون لہ ہہستی کوردایہ تییبہ کی بہرز و پیروز بہرامبہر کوئمہلہ کہ و کوردہواری. پیر بہدلیش بہلیننی دانی کہ ہہرچیبہ کی لہ دەست بیت بیکات بۆ سہرگرتنی کاروباری کوئمہلہ کہ و گہشہ کردنی خویندہواری لہ ناو نہ تہوہکہی خویدا. ہہر ٹو شہوہ دەستکرا بہہلیژاردنی دەستہی بہرپتوہ بردن: (۱)

موتہسہرفی سلیمانی ٹہحمد بہگی توفیق بہگ: سہرؤک
 دادگہری تہنیا جہمال بہگ بابان: جیگری سہرؤک
 شیخ مستہفای قہرہداحی (دادگہر): ٹہندام
 موحہمد ناغای عہدوہرحمان ناغا: ٹہندام
 عزیزتہ بہگی وەسمان پاشا: ٹہندام
 غہفور ناغای حاجی عہدوللای گہورہ: ٹہندام
 پرمزی فہتاح: ٹہندام
 فایق بہگی مارف بہگ: ژمیریار
 پاریزہ رفیق ٹہفہندی توفیق: باوہرپیٹکراو

ہہر ٹو شہوہ، پاش ہہلیژاردن، دەستکرا بہکوگردنہوہی پیتاک، (۲) (ٹہحمد بہگی توفیق بہگ)، لہ ہہموو کہستیکی زورتر بہخشی بہکوئمہلہ کہ. (۲۰۵) روپیہی پیشکھش کرد. بہراستی ٹو شہوہ،

(۱) بہپتی رپیوژتاژی کردنہوہی ٹاھنگی زانستی (کہ ئیشارہمان پیتا) لہ شہوی ۲/۳ - ۴ - ۱۹۲۶ ٹاھنگی کردنہوہی جہمعیتہ تہکہ گپراوہ، لہ (ژیان)ی ژمارہ (۱۳) لہ ۱۹۲۶/۴/۲۲ دا ہاتوہ کہ: شہوی ۱۳ نیسان ۱۹۲۶ لہ دائرہی بہلہ دہبہدا ئیجتماعی کرا بالانفاق زواتی موحترہ مہمی ژیرہوہ بۆ ہیئہ تی ئیدارہی جمعیہ تی زانستی ہہلیژہرراون. کہواتہ (ہہر ٹو شہوہ) ہہلیژاردنہکہ نہکراوہ.

بہلام بہپتی ژمارہ (۱۳)ی رۆژنامہی (ژیان). لاپہرہ (۳) سالی ۱۹۲۶، لہ شہوی ۱۳/۴/۱۹۲۶ دا لہ شارہوانی سلیمانیدا کوئوہنہوہکہ کرا... لام وایہ ٹہم میژوہ کہ بۆ (ہہلیژاردنی ٹہندامانی کوئمہلی زانستی کوردان) دانراوہ، دەپن ۳/۴/۱۹۲۶ بی، چونکہ ٹاھنگہ گہورہکہ بۆ کردنہوہی کوئمہل، ہہر لہو شہوہشدا ہہلیژاردن و پیتاک کوگردنہوہ کرا.

(۲) دیسانہوہ (ہہر ٹو شہوہ) پیتاک کوئوہنہوہ، بہپتی رپیوژتاژہکہی (ژیان) لہ شہوی ٹاھنگی کردنہوہی جہمعیتہ تدا دوائ وتارہکان و چا خواردنہوہ دەستکرا بہپیتاک کوگردنہوہ. ٹو کارہ ہتا ماوہبہکی زور ہہر بہردہوام بوو.

ہہموو دانیشٹوہکان بہچاوتیریہکہوہ پیتاکیان پیشکھش کرد. بہہی ٹو شہوہوہ و بہہی ٹوہانہیشہوہ کہ لہوہ پاش لہ ناچہکانی خاکی سلیمانی و ہہولیر و جیگاپانی ترہوہ کوکرانہوہ، پارہبہکی گہورہ کوکرابہوہ بۆ کوئمہلہ کہ. کہ لہ (۶۱۵۷) روپیہی تیپہری کردبوو. ٹو شہوہ ہہستیکی گہرموگوری پاکی (کوردایہ تی) بہدلی ہہموو دانیشٹووانی ٹاھنگہکہدا دەہات. ہیوا و تاوائی خوٹش دەہات بہدلی ہہموو لایہکیاندا. دلخوٹشی و کامہرانی ہہموویانی مہست کردبوو. ئیتر ٹہمہندہ و لہ ماوہی ٹاھنگہکہدا جگہرہ و قاوہ و چا درا بہمیوانہکان و، گووانی بہجوٹیش درا بہگوئیاندا و، ہہموو لایہک بہدلیکی خوٹش و پیر ہیواوہ بہ (دوارؤژی کورد): بلاوہیان لی کرد.

کارہکانی کوئمہلی زانستی

(کوئمہلی زانستی کوردان) لہ کاتی کہوتنہ ئیشیہوہ گہلی کار و چالاکي رۆشنبیرانہی نوواندوہو، گرنگہکانیان بریتی بوہ لہ: (بہرہنگاریکردنی نہخویندہواری لہ سلیمانیدا)، بہلام لہسہر چہند بنجینہبہکی زانستی و پەروردهبی راست و دوروست. ٹوہیش بہراستی دیپہنکی جوان بوو، کہ پیاو دہبیینی، ژمارہبہکی زور لہ خاوەن کار و پیشہی جوئی جوئی لہ تمہندا، بہہلہداوان خوئیان دہگہبانده ژورہکانی خویندنگای ٹو کوئمہلہ کہ بۆ بہرہنگاریکردنی نہخویندہواری، لہو سہردہمہدا کردبوونیہوہ. ہرورہا ٹو ژمارہ زورہیش کہ لہ خانہدانہکان و پیاوہ ناسراوہکان و دہولہمہندہکان و رۆشنبیرہکانی شاری سلیمانییش بوو بوونہ ٹہندامی ٹو کوئمہلہ، خوٹشی و کامہرانی خستبوہوہ ناو دلی نیشتمانپہرورہرانی کوردہوہ. لہ سالی ۱۹۳۳ دا کار و کردہوہی ٹو خویندنگای بہرہنگاریکردنی نہخویندہواریہ تا ٹہندازہبہکی گہورہ گہشہی کرد. چونکہ باہخیکی زوری دا بہراہیان و مہشق پیکردنی شاگردہکانی لہسہر (گووانی خویندنگایانہ) و (وہرزش) و (وتاردان) و (دہستکردی تازہ بابہت) لہ گہلیک جوڑہ پیشہسازیدا کہ ٹوساکہ لہ سلیمانیدا باوبوون. تہنات خویندنگای کوئمہلہ کہ پیشانگاہیکی بۆ دەستکردہ تازہ بابہتہکانی شاگردہکانی کردہوہ، کہ ہہر کہسہیان لہ کار و پیشہکہی خویدا بابہتیکی تازہی داہینا بوو. ئیستاکییش دیتہوہ بیرم کہ یہکیک لہو شاگردانہ لہ تہختہ و تہنہکہ (فرؤکہ)یہکی دروست کردبوو، تا ماوہبہکی بیست سی گہزی، بہہژی ہیژی زہمبہلہکہوہ دہرؤیشت بہرپگادا. شاگردیکی تریشیان کہلاشیکی جوان و رازاوہی تازہ بابہتی داہینا بوو و، دروست کردبوو، کہ ہہر شایستہی ٹوہ بوو لہگہل جلوبہرگی کوردی و فہرہنگیدا لہ پین بکری. شاگردیکی تریش (رؤژژمیر)یکی لہ زرد و ئاسن دروست کردبوو، رۆژ و حفتہ و مانگ و سالی بہ (زمانی کوردی) لہ شپوہبہکی رازاوہ و جواندا پیشان دەدا. خویندنگا کہ ہہر لہوہ پیشہوہ لہ پیشکھشکردنی لاساییکردنہوہ (تمشیل)دا، ہاوبہشی دەکرد لہگہل خویندنگای سہرہتایی کووانی سلیمانیدا. بیرمہ لہ سالی ۱۹۲۷ دا شانؤگہری (نیرونی زوردار)ی پیشکھش بہجہماوہرانی سلیمانی کرد. ہرورہا لہ سالی ۱۹۲۸ یشدا شانؤگہری (شویشی گہورہی فہرہنسہ)ی پیشکھشکردن. ہرودو شانؤگہریہکہ لہسہر شانؤی خویندنگای کوئمہلی زانستی کورداندا کرا. کہچی کہلکی شانؤگہریہکان بہرہو روی

(خویندنگای سهرتایی یه که می کورانی سلیمانی) کرابوه وه، له گه ل (خویندنگای سهرتایی کچانی سلیمانی) دا.

له سالی ۱۹۳۳دا ئه ههنگه کانی (وتاردان) و (وتووژی زانستی و وژیژی)، هه موو هه فته بهک، له شیشه بهکی پیکو پیکدا ده کران. ئه ویش پۆ ئه مه بوو: که شاگردده کان ورپا بکریته وه و، شاره زا بکریته له ویتزه و میتزوو و زانستی گشت لاییدا، فیری ئه ویش بکریته، که له بهردهم هه موو که سیکدا بتوانن به سه به سستییه وه قسه ی خویمان بکهن و مافی خویمان و نه ته وه که بیان بپاریزن.

په یه سته ئه ویش بلیم، که زۆر له ماموستا کانی خویندنگا که به خویری وانیه یان ده گوتیه وه. نه یانده ویست له کۆمه له که مانگانه وه ربگرن. تا له رووی ئابوو بیه وه یارمه تی بدهن. (لاوانی کورد) له م رووه وه، یارمه تییه کی باشی خویندنگا که بیان ده دا. له سالی ۱۹۳۳دا ژماره ی شاگردانی خویندنگا که گه یشته (۲۴۰) شاگرد، خویندنگا که ده سته یه کی تاییه تی پۆ (گۆرانی گوتن) دانا بوو. ئه وه ده سته یه، هه موو شه ویک (گۆرانی زانستی) ی پۆ شاگردده کان ده گوت، که به تاییه تی پۆ (خویندنگای زانستی کوردان) دانا بوو.

(کۆمه له ی زانستی کوردان)، له به ره نگاری کردنی نه خویند وه واری و، زیندوو کردنه وه ی گیانی (نیشتمان په روه ری) و (کوردایه تی) دا مه ردا یه تییه کی زۆری ده نوواند. بیرمه له سالی ۱۹۲۶دا، له سه ر ئه رکی خو ی، په کیک له شاگرده کورده کانی نارد پۆ (له نده ن)، پۆ ئه مه ی له زانستگایه کی ئه ویدا بخوینتی و بپیته سپه ز له (زانستی ئه ندازه) دا. شاگرده که ناوی (ئه نوهر صائیب) بوو. به پۆنه ی په وانه کردنیه وه پۆ شاری (له نده ن) ئه نه نگیکی گه وره کرا. (۱)

هه روه ها کۆمه له که ژوو ریکی دانا بوو، پۆ خویندنه وه ی نووسراو و گۆفاره و پۆ ژنامه. نووسراو انیکی

(۱) له راستیدا وه که ده رده که ویت ئه و قوتاییه له لایه ن حوکومه ته وه به (بعثه) نیراوه. (ره سمی ویدا ع): رۆژی چوارشه مه ۸/۱۸/۱۹۲۶ له طرف طلبه کانی مکتبی سلیمانییه وه وه طلبه کانی مکتبی به عداد که به مناسبتی ته عطیله وه لیره ن. له جمعیته ی زانستیدا هه فله یه کی ودا ع پۆ جه نا یی - انور صائب - افندی کرا که حوکومه ت بوو ا کمالی تحصیل پۆ ئه و روپای ئه نیرئ. له م هفله یه دا له طرف قوتاییه کانه وه دائر به منافی به عثاتی عیلمیه وه وه حاله تی زانستی جمعیته تی علمییه وه فوائده و خدمه تی، نطق خوینرایه وه. له طرف جنایی - انور صائب - وه به نطقیکه ی مقابل به یانی ته شه کورات کرا، به نه شهیدیکی وطنی طلبه کانی مکتب ختام به هفله که هات. ژبان: ژماره (۳۰)، ۲۶/۸/۱۹۲۶، به لام جه ممعیه ت وه که لایه نیکه ی روونا کبیری ئه و رتوره سمه ی پۆ سازاندوه وه.

العدد: ۷۴۷۶

بغداد فی: ۳ حزیران ۱۹۲۶

حضرة رمزي أفندي بن حاجي فتاح - محلة گوتزه رقم ۳۳/۷۱ في السلیمانية
الموضوع / مجلة - زانست -

بعد التحية: اجابة الى طلبکم ناذن لکم باصدار مجلة علمية نصف شهرية باسم (زانست) تصدر في =

گه و ره ی شتی تیدا دانا بوو که پر بوو له و نووسراوانه ی به که لکی (خویند وه واری کورد) و (خویند وه واری کوردی) دین، چ به زمانی کوردی و چ به زمانانی تر. له سالی ۱۹۳۳دا کۆمه له که هه ولیدا (گۆفاری زانستی کوردان) ده ره پینتی به لام داخه که م پۆ نه درا ده ره پینتی. (۲)

به لام ده سگای خویندنگای به ره نگاری کردنی نه خویند وه واری کۆمه له ی زانستی کوردان، توانی ژماره یه کی زۆر له هۆی روونکردنه وه (وسائل الايضاح) که پۆ گفستوگۆ له سه ر کردنی شاگردان ئه ماده کرابوون، وینه یان لئ ده ره پینتی. له زمانی فه ره نسزییه وه بیانکات به کوردی. وینه کان ره نگاره ونگ و جوان ده رچوو بوون. دلی شاگرده کانی کیش ده کرد، به تاییه تی هه ر له به ره وه ی که له ژبیریاندا به زمانی کوردی نووسرا بوون. ئه م کاره یش هه مووی له ماوه ی دوو هه فته دا له شیشه ی هه ره وه زدا ته واو کرا. له مه دا لاه کورده کان یارمه تی یان زۆر داین.

بروانامه یه کی هونه رمه ندانه ی جوانیش که له لایه ن خودا لیخوشبوو (سه ید حسه یین حوزنی موکربانی) یه وه به کلتیشه هه لکه ندره بوو و بۆمان چاپ کرابوو رووه کانی به زه رکه فت نووسرا بوون، دلی پیاویان کیش ده کرد.

به تاییه تی هه ر له به ره وه ی که به زمانی کوردی له شیشه یه کی هونه رمه ندانه ی رازوه و جواندا سین وشه ی به رز و پیرۆزیان له سه ر نووسرا بوو که ئه مانه ن: (بیری چاک)، (وته ی چاک)، (کرده وه ی چاک). ئه م بروانامه یه یش تاییه تی بوو پۆ ئه و شاگردانه ی له تاقی کردنه وه کانی دوا سالدده رده چوون. ئاما ئه ی شیمان ئه وه بوو که شاگرده کان هه تا ده میتن ره فتاره به و سین وشه پیرۆزه بکهن، تا له ژبیریاندا هه موو ده م سه رکه و توو بن. له سالی ۱۹۳۳دا که گه لیک شاگرد له تاقی کردنه وه ی دوا سالیاندا ده رچوون

=السلیمانية باللغة الكردية على ان لا تتطرق في أبحاثها الى المواضيع الآتية:

۱- السياسة وما تعلق بها.

۲- المباحث التي توجد المتفرقة الدينية أو القومية.

۳- الشخصيات وما يسمى بالأداب العامة.

ويجب ان تراوعا في اصدارها احكام قانون المطبوعات وتبعثوا بنسختين من كل عدد يصدر منها الى هذه المديرية حسب الأصول. ولکم الأحرارم

مدیر المطبوعات

هه روا له ۱۹۲۷دا ئیجازه ی ده رکردنی (مجموعه ی زانستی) درا. ئه ویش هه ر نه توانرا جیبه چی بکری. بروانه (ژبان) ژ (۵۷) ۱۰/۳/۱۹۲۷: (له مدیره تی مطبوعاته وه ئه مجاره ئیجازه ی ده ره ی تانی مجموعه ی زانستی به سه کرتیری جمعیته تی زانستی گه یشت. وه کو خیالی لیتراره له جمعی (۱۶) یا (۲۴) په رده ا بئ، هه ر پانه رۆژ جارئ، به هیواین که به م نزیکانه به مقالاتی مفیده ی زانستی و ئه خلاقی بخریته پیش چاوی خۆشه ویستانی زانست و ئه ده ب).

(۲) به لکو حوکومه ت ریکای ده رکردنی گۆفاریکیدا به ناوی (زانست) وه، به لام له به ر هه ر هۆیه ک بئ ئه و گۆفاره نه توانرا ده ریکری.

له ناو و نو برونماناندا پله ی زانیارییامان له وانهکاندا تۆمار دهکرد. ئەنجامهکانی کار و کردووی (خوێندنڀاى نههيشتنى نهخوێندهواریی) سههر به (کۆمهالی زانستیی کوردان) له سلیمانیدا، زۆر گهوره و گرنگ دهچوون. چونکه له کۆرڀهکانی (نهتهوهی) و (نیشتمانی) و (مروڀایهتی) دا وریابوونهوهیبهکی وهای خسته ناو دل و دروون و مێشکی شاگردهکانیهوه، که پالی پتهوانان هههر کهسهیان له مهیدانی کار و پیشه ی خویدا پههره بهههره می خوئی بدات و گهشه پشی پی بکات. واتا له (چاویکهاری) بهوه باز بدات بۆ (داهیان). بیجگه لهوه هه موو شاگردهکانیسی وها لهی کرد که ههست بهبوونی خویان بکهن و، بهرگی کهسایهتی پسته قینه ی خویان بپۆشن.

ئه مه پش به خویش دهزانم که بیگپیه وه: شاگردهکی مندالی ها ته لای کارگپیری خوێندنڀگه مان، سکالای کرد گوئی: (له کاتی پشوو دا پینوو سییک و لاستیکیک و تووره که یهک و ده فلسیان لهی دزیوم. ها توومه لات له دزه کهم بۆ بسینیسته وه). کارگپیری خوێندنڀگای زانستیی کوردانیش ده مو ده ست شاگردهکانی پۆلی شاگرده منداله که ی کۆکرده وه. هه ره شه ی لیکردن گوئی: (یان ئه وه تا هه ربه که تان چه شنی ئه و شتانه ی دزاون بیانیهنی بۆ ده سگای خوێندنڀگه مان، یان ئه وه تا دزه که ئه و شتانه ی دزاون ده مو ده ست بیانیهنی و بیانده ته دست کارگپیری خوێندنڀگه مان، یان ئه وه تا بین دزه که مان بۆ ناشکرا بکه ن. خو ئه گه ر بیته دزه که ئه مه نده ئازا و سه ره به ست بی، بیته لامان، پی بی له تاوانی خوئی و، ئه و شتانه ی دزاون بیده ته ده ستمان. بام ه یج نه ترسی، ئیمه چا و له گوناھی ده پۆشین، هه ر له به ره وه ی که تیه ز ی بکه ی نه سه ر (په شیمان بوونه وه) له گونا ه و پالیشی پیته بپین بۆ کرده وه ی مه رده نه و ئازایه تی).

سه بر ئه وه بو هه مووی ساتیک پی نه چو، شته دزراوه کان هینرا نه وه و، درانه ده ست کارگپیری خوێندنڀگای زانستیی کوردان، ئه ویش دایه وه ده ست شاگرده منداله که ی سکالای هینا بووه به رده م. به م په نگه ئه م گپوره گه رته زو و به زو و چاره سه ر کرا و، له شپوه یه کی سه بر و سه رسور هینره يشدا بپاره وه. ئه مه پش پینوسته بلیم: که زۆر کهس له شاگردانی ئه م خوێندنڀگایه له پاش ده رچوونیان له خوێندنڀگه مان، وازیان له خوێندن نه هینا، به وه تیر نه بوون که سه ره تای (خوێندنه وه) و (نووسین) و (ژمیر) فیروون، چوونه ناو خوێندنڀگه شه و یبه کهانی میریبه وه و، دزپه یان به خوێندنه کهانیان دا تا برونمانه ی هه ره بلندیان وه رگرت و چوونه پرزی ئه و که سانه وه که له کار و پیشه ی خویندا هه مو ده م سه رده که ون. (4)

خوێندنڀگای کۆمهالی زانستیی

(خوێندنڀگه ی کۆمهالی زانستیی کوردان) هه ر له سه ره تا وه دوو جۆره شاگرده ی تیدا کۆبوو بووه وه: هه ندیکیان ه یچیان نه خویند بوو، که ئه مانه به شی زۆری شاگرده کان بوون. هه ندیکیشان خویند بوو یان به لام بۆ زمان فیروون ها تبوونه ناوی. له به ره وه سی پۆل کرابوه وه، به کیکیان بۆ زمانی کوردی، به کیکیان بۆ زمانی سه ره بی به کیکیشان بۆ زمانی ئینگلیزی. که پرسیم لهم و له و: ئه وساکه خویندنڀگه چه نه شاگرده ی تیدا جی بووبوه وه؟. گوئیان: ژماره ی شاگرده کان له ناوه ند (150) کهس و (200) که سدا بوو.

که واته هه ر ه یچ نه بی ده بی شاگرده کان به لای که مه وه پینچ شه ش ژووریکیان داگیر کرد بی. جا له به ره وه ی هه ر ژووره پش پینوستیی به مامۆستایه ک بووه که وانه ی تیدا بلینه وه، که واته ده بی خویندنڀگه مان، بیجگه له کارگپیر، پینچ شه ش مامۆستای هه بوو بی که وانه ی تیدا بلینه وه. له گه ل ئه وه پشه دا که پرسیارم زۆر کرد، ته نیا ناوی چوار که سم بۆ ده رکوت که له سالی 1926 دا وانه یان له خویندنڀگه مان گوتۆته وه. ناوی ئه وانه پش ئه مانه یه: مامۆستا (فواد ره شید)، ئه لفا ی سه ره بیی گوتۆته وه. مامۆستا (ئه حمه دی سه زیز ئاغا)، ئه لفا ی کوردی و ژمیری گوتۆته وه. مامۆستا (سه عید قه زاز) پش ئه لفا ی ئینگلیزی گوتۆته وه، به لام پاره ی له خویندنڀگه مان وه رنه گرتوه، پشکه ش به خوئی کردۆته وه. (1)

وادپاره له پاش چه نه مانگیک هه ندی کۆسپ ها توته به رده می خویندنڀگه مان (2)، بۆیه که رۆژنامه ی (ژیان)، سالی (1)، ژماره ی (31)، رۆژی 1926/9/2، له لاپه ره ی سی هه مه میدا ئه م هه واله بلا و ده کاته وه؛ ده لئی:

(خه به ریککی خویش) (5)

(جه معیبه تی زانستیی که شوعله ی ئومیدمانه، غوباریکی زۆر جوژیی لهی عاریز بوو بوو. جه نابی موته سه رپی (مه به سی ئه حمه د به گی توفیق به گه)، مه عاریفه ره ره ته ئه مینی ره فعی ئه وه ی کرد و، (خویشی ته میناتی سه حیحی دا زیاتر ده وام بکا و، تیکۆشی و به و سووره ته، به هه وه سیکی با شتر له پی شتر، جه معیبه ت ده وامی فه عالیبه ت ده کا، له ئیعتیباری رۆژی جو مه وه، هه موو رۆژ و شه وی جو مه و سی شه موویه ک، ئیجتیماعاتی عومومیی ئیجرا و (دومه لته) پش که ما فیساییق ده وام ده کات. ته دریسات ئایا بۆ ئومی و ئایا بۆ خوینده وا ره کان ئه خرته شه کلێکی مونته زه مته ره وه و حالێ حازر جه نابی (جه لال صابیب ئه فه ندی) و (ئه حمه د حه مدی ئه فه ندی)، هه ره که ده رسی ئینگلیزی و ده رسی ئومی سونفیکیان ده ره عوه ده کردوه. بۆ سونفه کهانی تریش قه ریه بن مامۆستای ئه هل هه لده بپۆرری و ته عیبن ئه کری. بینانه عه له یه رجامان له هه موو مه عاریفه ره ره مان و تالیبانی عیلم و مه عاریف ئه مه یه که ئایا بۆ ده رس و ئایا بۆ ئیشتیراک له گه ل جه معیبه تدا، مونته زه مهن ده وام بفه رمون).

له پاش یه ک دوو سالێ ژبانی سه رکه و ته وانه، داخه که م کۆمه لته که و خویندنڀگای زانستییبه که که و ته

(1) ته عینی مامۆستا: بۆ ته درسی لوغه ی ئینگلیزی چه نه موعه لیکی به معاش گرت، به لام سعید ادیب قزاز مه عاشه که ی ره دف کرد وه به ته به رو ع کردی بۆ جه معیبه ت. هه یه ته له 1926/5/14 به ته حیرری سوپاسیان کرد. ژبان: ژ 171) له 1926/5/20 سلیمانی.

(2) هه ر دوای دوو مانگ (ژیان) ئه م هه واله بلا و ده کاته وه: (ئه عضا بۆ جمعیبه ت... غفوره ئاغا، عضویه تی قبول نه کرد له به ر ئه سبابی زاتی خوئی. جمال به گ با بان وه شیخ مصطفی استعفا یان کرد. باقی ئه ندانه کهانی تر به ریکۆپیککی اجتماعیان ئه نه کرد، له به ره وه مصالحی جه معیبه ت سکنته دار بوو). ژبان: ژ (30) سالی (1) 1926/8/26 سلیمانی.

کزپیوهه. چونکه دوو ئەندامی کارامه و کارگوزار و رۆشنبیر و نیشتیمانپەرورەریان لێ جیابوووه. بەکەمیان: (ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ) بوو کە سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو. دووهمیشیان: (جەمال بەگی بابان) بوو کە جیگری سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو.

جێی داخە کە ئەم دوو پیاووە گەرەپه، لەپاش ماویدیەکی ته‌واو هاریکاری و هاوکاری لەگەڵ بەکتردا بۆ کەلکی (کوردەواری) و (کوردستان)، ناوەندیان تینکچوو و، بەدگۆیان و هەلپەرستانیش ئاگرەکیان خۆش کرد، تا کە پینەو پینە پینەکیان گەبیشه ئەندازە پەکی وەها کە هەر دوو کیان بەناچاری لە سلیمانی جیابوونەوه. ئیتر بەم کارەساتە جەرگەر، کۆمەڵەکە و خۆپێندنگاکی بێ باوک مانەوه. ئەگەر خۆشەویستی دانیشتووانی شاری سلیمانی بەرامبەر (کۆمەڵەکە) و (خۆپێندنگاکی) بەهێز و هەرت نەبوایه، دەمێک بوو لە ناو دەچوو. لە بەر ئەو زۆر کەس لە خۆپێندەواران، بەتایبەتی لە لاوەکانمان، سنگیان هێنایه پینشەوه بۆ فرمانکردن لە خۆپێندنگاکی بێ ئەمە داوای مانگانە بکەن. لەگەڵ ئەمەیشدا کە کۆمەڵەکە دەستی کورت بوو بوو، بەلام ئەوەندە هەر پێ دەکرا کە خۆی بپاریزێ ئەسەر ئەنگریبون. دەبیشیتوانی تا ئەندازە یەک پارە پەیدا بکات و بەخت بکات بۆ کاروبارە هەرە پێویستەکانی. ئەمەیش بوو بەباو لە هاویناندا گەلێک لە لاوه بنرخەکان کە دەهاتنەوه بۆ پشوودان بۆ سلیمانی یارمەتی خۆیان پیشکەشی (خۆپێندنگای زانستی) دەکرد، بێ ئەمە پوول و پارە یەک وەرگیرن.

کە سالی ١٩٣٠ هات، (خۆپێندنگای زانستی کوردان) تیکەل بەشۆرشەکی ١٩٣٠/٩/٦ بوو، کە داوای (مافی کوردی) دەکرد لە فەرمانپەرێکی ئەوسای عێراق. خۆپێندنگا کە داخرا، گەلێک لە مامۆستاکان و شاگردەکانی گیران و خراپە بنەدیخانەوه و ئازار دران.^(١)

بەلام لە ١٩٣١/٢/٢٥ بەسایە هەول و تەقەلای (کەریم سەعید) و چەند پیاویکی تره‌وه، کە لای مۆتەسەریفی سلیمانی تکیان کرد، پێ درایه‌وه بە (کۆمەڵی زانستی کوردان) سەرله‌نوێ دەست

---

(١) سەبارەت بە بەشداریکردنی جەمعیەتی زانستی لە (پاڤرپینەکی بەرەدرکی سەرای سلیمانی ١٩٣٠/٩/٦، جیگای گومان نییه؛ چونکه ئەگەر راستەوخۆ نەبوو بێ ئەوا له‌ پوویشیا کردنەوه‌ی سیاسی نەتەویدییه‌وه زۆر کاریگەری بووه، بەلام وه‌ک نووسراویکی مامۆستا (مستەفا سەعید) باسی ده‌کا و خۆی له‌ دەمی زۆر له‌وانه‌ی بیستوهه‌ که‌ پاڤرپه‌ته‌ی پاڤرپینەکیان کردوه (رمزی فتاح افندی) وه‌ یا هاوژه‌مانی بوون (مامۆستا ئەخۆلی شاعیر، مه‌لا محمەدی کوردی و عمر عبدالرحیم) که‌ له‌سەر ئەوه‌ یه‌کیوون گوايه‌: (پۆژی ١٩٣٠/٩/٤) فایق بیکەس قوتابییه‌کانی زانستی له‌ ساڤونکه‌رانه‌وه‌ هینایه‌ خواریوه‌. به‌ده‌وری سەرادا دانیشتن، نەشیدیان ده‌وت یا هینافیان ده‌کش و قهره‌ قهران ده‌کرد. له‌په‌ر سپاره‌کی مفتشی ئیداری ده‌رکه‌وت، دایانه‌ به‌ر هینله‌کە و ته‌ماته‌! له‌ ١٩٣٠/٩/٦ که‌ شه‌مه‌ بوو، فایه‌ق بیکەس شتیکی چرپاند به‌گۆیتی تۆفیق قه‌زادا، پاش تۆزیک ورته‌ له‌گه‌ڵ به‌کتر، قوتابییه‌کانی زانستی و فایه‌ق بیکەس له‌ بازار که‌وتنه‌ دوکان داخستن به‌خه‌لقی. به‌شی زۆری خه‌لق دوکانیان داخست و چوونه‌ به‌رده‌رکی سەرا). مامۆستا مستەفا که‌ خۆی ئیستا له‌ کالیفورنیای ولاته‌ یه‌کگرتوه‌وه‌ کانه‌، ئەمه‌م به‌نوسراوی لای خۆم هه‌لگرته‌وه‌.

بکاته‌وه‌ به‌کارگوزارییه‌کانی خۆی. خۆپێندنگای زانستی کوردان ١٩٣١/٢/٢٥ کرایه‌وه‌. له‌ لایه‌ شاره‌وانیی سلیمانییه‌وه‌ ده‌ست کرایه‌وه‌ به‌یاریده‌دانی. له‌پاش کردنه‌وه‌ی خۆپێندنگا که‌ به‌دوو شه‌و (١١٠) شاگرد کۆپوونه‌وه‌ و هاتنه‌وه‌ به‌رخۆپێندن. سێ مامۆستايش خۆیان پیشکەش به‌ (کۆمەلی زانستی کوردان) کرد، کە به‌خۆزایی به‌و شاگردانه‌ بخۆپین. مامۆستاگان ئەمانه‌ بوون:

(کەریم سەعید)، (فایه‌ق بیکەس)، (ئه‌ولا سامی)، که‌ به‌راستی شایانی ئافه‌رین و سوپاسن. خۆپێندەوارانیش بۆ خۆپێندنه‌وه‌ی رۆژنامه‌ و گۆشار و نووسراوانی هه‌مه‌ره‌نگه‌، به‌پۆل و به‌تاکه‌ تاکه‌ روویان کردوه‌ ناو زووری خۆپێندنه‌وه‌ و نووسراوانی کۆمەله‌کە.^(١)

له‌ سالی ١٩٣٣دا که‌ خودا لیخۆشبوو (پیره‌مێرد) لێپرسراوی کۆمەله‌کە بوو، به‌رپۆه‌بردنی خۆپێندنگاکیان دایه‌ ده‌ست من. مانگانەیان بۆ پرێمه‌وه‌، به‌لام من پیشکەشی کۆمەله‌کەم کردوه‌ و لێم وه‌رنه‌گرتن. چەند مامۆستایه‌کیشم له‌گه‌لدا بوو مانگانەیه‌کی که‌میان وه‌رده‌گرت. یه‌کیکیان ناوی (عه‌بدوهره‌حمان مفتی) بوو، ئەوی تریشیان (ئەبوهره‌هری)، له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ و چەند که‌سیکی تردا پاوێژم کرد، داوی پرپارمان دا و وامان به‌چاک زانی که‌ خۆپێندنگاکی هەر بۆ به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خۆپێنداره‌ی به‌تایبەته‌وه‌. چونکه‌ شاگردەکان ده‌یانلاندا له‌ ده‌ست زۆری وانه‌کانیان و سه‌ختییان که‌ هه‌روه‌ک پێوه‌ی خۆپێندنگایان میریانی لێ کردبوو. بێجگه‌ له‌وه‌ هه‌موو ده‌میکیش مامۆستای لێهاتوو و شاره‌زایان ده‌ست نه‌که‌وتبوو که‌ بتوانن ئەو وانه‌ بلینه‌وه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ وانه‌کانمان و لێ کرد که‌ تهنیا بریتی بن له‌ سێ بابته‌: (خۆپێندنه‌وه‌ و نووسین) و (ژمێر) و (زانستی گشت لایی). من شه‌ش مانگ له‌م خۆپێندنگایه‌دا مامه‌وه‌. ئیتر چوومه‌وه‌ بۆ خۆپێندن بۆ به‌غداد.

ئهو‌ی له‌وه‌ شه‌ش مانگه‌دا به‌خۆم و هاوڕیکانم کرا له‌ لاڤه‌ره‌کانی سه‌ره‌تای ئەم وتاره‌دا نووسیومن، پێویست نابێم دووباره‌یان بکه‌مه‌وه‌. به‌لام ئەوه‌نده‌ ده‌لێم که‌ بێجگه‌ له‌ سالی ١٩٣٣ له‌ زۆری سالیه‌کانی تریشدا به‌هاوینان وانه‌م به‌شاگردەکان ده‌گوتیه‌وه‌ داخه‌کەم له‌ سالی ١٩٣٧دا هه‌میسان خۆپێندنگای کۆمەله‌کە داخرایه‌وه‌. به‌لام له‌ سالی ١٩٤٢دا، له‌ سه‌رده‌می مۆتەسەریف (به‌هانه‌دین نوری)دا، پێ درایه‌وه‌ به‌کردنه‌وه‌ی. ئەوانه‌ی بوونه‌ هۆی کردنه‌وه‌ی خۆپێندنگاکی ئەم مامۆستا و لاوه‌ به‌رپۆزانه‌بوون که‌ هه‌ولیاندا بوو، خۆپێندنگاکی سەرله‌نوێ بکریته‌وه‌:

مامۆستا (کەریم زەند، ئەبوهره‌هری، نوری شاه‌ویس، موچه‌په‌م موچه‌مه‌د ئەمین، موچه‌مه‌د شیخ مسته‌فا، محه‌مه‌د تۆفیق عه‌زیز، نوری محه‌مه‌د ئەمین، فایه‌ق هوشیار، هادی محه‌مه‌د خۆپێره‌وش، قادر عه‌بدوهره‌زاق). له‌مانه‌دا هی وایان تیندا بوو هه‌موو ده‌می وانه‌ی ده‌گوتیه‌وه‌. هی وایشیان تیندا بوو هاوینان له‌ به‌غداد ده‌هاته‌وه‌ و وانه‌ی ده‌گوتیه‌وه‌. مامۆستا (کەریم زەند) و (ئەبوهره‌هری) و (محەمه‌د تۆفیق عه‌زیز) و (موچه‌په‌م موچه‌مه‌د ئەمین) له‌و مامۆستایانه‌ بوون که‌ هه‌موو ده‌می بوون. ئەو ده‌ لاوه‌ له‌ ناو خۆیاندا (مامۆستا کەریم زەند)یان هه‌لپێژارد به‌کارگێری خۆپێندنگاکی هەر ده‌بیشیان به‌رامبه‌ر مۆتەسەریفی سلیمانی لێپرسراو بوون. له‌م خۆپێندنگایه‌یشدا هەر شه‌ش پۆله‌کی خۆپێندنگای سه‌ره‌تایی هه‌بوون. به‌لام چونکه‌ زۆریه‌ی شاگردەکان نه‌خۆپێنده‌وار بوون، زۆرتر بایه‌خیان به‌نه‌هینستنی نه‌خۆپێنده‌واری ده‌دا. هه‌موو

مامۆستاكانىش به خۆرایی وانهیان ده گوتوه. هەر كامیكیشیان بچووايه به عداد بۆ خوتندن، لاوان هه بوون جیگایان پر ده کردنه وه.

له سالی ۱۹۴۴ - ۱۹۴۵ (خوتندنگای کۆمهلی زانستی کوردان)، به پاریتکی تایه تیبی میری، کرا به خوتندنگایه کی شهوی سه ره تایبی کوران، ناوی نرا (قوتابخانهی زانستی ئیواران). ئیتر له وساکه وه خوتندنگاکه له لایه ن میریبه وه کاروباری ده بریت به پتوه و پاره ی تیدا به خت ده کریت. ئه مه ییش له سه ره دهستی خودا لیخۆشبوو (مارف به گ جیاوو ک) دا جیبه جی بو که ئه وده مه موته سه رپی فی سلیمانی بوو. (۷)

گۆرانی زانستی

(۱)

وا وهرن، وا وهرن، كۆمهلی لاوان
یه کگرین، پیش به خین زانستیمان
زانستی جیگای عیلم و عیرفانه
شوینی رووناکای و ژینی کوردانه
وا وهرن لاوه کان یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

(۲)

یاریده ی لاو نه بێ، كۆششی لاو نه بێ
هه ول و كۆشتمان شه و له گه ل رۆژ نه بێ
بۆ بلند کردنه وه ی زانستی کوردان
ناگرین جیگه مان، ون ده که بێ نیشتمان
وا وهرن لاوه کان، یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

(۳)

ئیمپرۆ لاوی هه موو میلله تی سه رزه مین
هه ول ئه دن بۆ بلا و کردنه وه ی زانین
بۆیه وا به رزن و گه وه و دوور بێن
ئیمه پاشکه وتووی دهستی نه زانین
وا وهرن لاوه کان، یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

375

له سالی ۱۹۳۳ دا به ده نگیتی خۆش و ئاوازیکی پر سۆزه وه هه موو شه ویک له (خوتندنگای زانستی کوردان) دا لاوه کافان به ده نگیتی خۆشه وه ده بانگوت ئنجا ده چوونه ژووره کانه وه بۆ خوتندن. (۱)

جیگای کۆمهلی زانستی کوردان له دلی نه ته وه ی کورددا

(کۆمهلی زانستی کوردان)، له دلی نه ته وه ی کورددا، جیگایه کی به رز و پیرۆزی بۆ خۆی داگیر کردبوو. چونکه له ماوه یه کی که مدتا توانی که لکیکی زۆر گه وره و گرنگ بکه بییتت به نه ته وه ی نه ژادی کورد. (خوتندنگای زانستی) ی کرده وه بۆ به رده نگاری کردنی نه خوتنده واری، بۆ فیترکردنی زمانانی (کوردی) و (عه ره بی) و (ئینگلیزی) به خوتنده واران. هه موو هه فته یه ک وتاری رۆشنییری ده دا به گویتی جه ماوه رانی کورددا. (۱) (نووسراوخانه ی زانستی) ی کرده وه بۆ خوتنده واران و پری کرد له رۆژنامه و

(۱) ئه م هۆنراوه یه شاکر فه تاح خۆی دایناوه، له (پرشنگ) دا ناوی ناوه (بانگی زانستی) که له ۱۹۴۷ دا له به غدا چاپکراوه، هه ره نه ده ئه م پارچه شیعه ری مامۆستا بووه سه روودی مارش ئامیزی جه معیه ته که و ناویشی ده رکرد، به لام پیره میتیدی شاعیریش له لای خۆیه وه (نه شیدی زانستی) دانا و له (ژیان) دا به م شیوه یه بلاوی کرده وه: (نه شیدی زانستی - له سه ره وه زنی که کێ ده لێن ده ست و کێو شینه -)

نیشتمانیان که دایکی دلسۆزه
سه ری ریکخست به له ع و پیرۆزه
نه و به هار هاتوو جه ژنی نه و رۆزه
سه یری سه حرا که رۆژی به هرۆزه
خه وایه ئاوا بی ئه م به رو و هۆزه
تینگه یشتووین به فه یضی زانستی
پینگه یشتووین به مایه ی ههستی
شه رته هه رچی که دایکمان ویستی
ده سه ته به ر بێن و تیا نه که بێن سهستی
تا به خوتندن ده گه یینه سه ره به سهستی
نه و جه وانانی کوردی پر جه وه هر
ده وری ده و ران بووه به ده وری هونه ر =
= نه وروپا ریتی فنونی گه رته به ر
ئیه کازی که بیه رن ئه یبه نه سه ر
سه یفه ناوتان نه نین وه ته نه په ره ر

(ژیان: ژ (۴۷۲) له (۱۹۳۶/۳/۲۱)).

(۱) ئه وده ی پیتووسته لێره دا بوتری، ئه وده یه که ئه و ده وری جه معیه تی زانستی له و سه رده مه دا بینی، پاشتر و له داها توودا هیچ کۆمه له و ریک خرا ویتی روونا کبیری و ئه ده بی له شار که دا نه ی توانی جیگای بگریته وه: چ له رووی وشیار کرده وه و نه هیتشتنی نه خوتنده واری و پینما یی کردنی خه لکه وه له بواره کۆمه لایه تی و =

376

گۆقار و نووسراوانی هه موو جوژه زمانیک که په یوه ندیبان به کورده وه هه یه. شاگردی کوردی له سهه ئه رکی خوئی نارد هه وروپا بو وهرگرتنی خوینده واری هه هه بالا تا کوردستانی پین ئاوا بکاته وه. بو گه لیک شاگردی کوردی هه ژار و داماو مانگانه ی پریه وه بو ئه مه ی بتوانن بیته خویندنگا کانی میری، له سلیمانی و جیگایانی تر دا بخوینن. گالی دا بو پاک کرده وه ی (نوسینی کوردی) له وشه ی بیگانه. هه ولی دا (به ره مه ی) زانا و بویت و نووسه و هه نه ره منده کافمان کویکاته وه، تا له شیوه یه کی زانستیانه دا چاپیان بکات. یارمه تی (خویندنگای سه ره تایی کورانی سلیمانی) ی دا له (لاسا ییکر دنه وه) دا بو ئه مه ی به ده سه که وتی ئاهه نگه کان هه خویندنگایه و (خویندنگای کچانی سلیمانی) بو که لک و پیشه که وتنی خویمان به ختی بکه ن. (پاداش) ده دا به و شاگردانه ی له (خویندنگای زانستی کوردان) دا به باشی له تاقیکر دنه وه کانداهه ده چون. شاگرد کانی خویندنگای زانستی کوردانی راده پینا به نووسینی وتاره وه، به وتاردانی سه ره سته وه، به گوزرانی گوته وه، به وه ره زشه وه، به به ره هم دا هینا نه وه، به گیانی کوردا یه تی و نیشتمانی و مرؤفایه تیبه وه، به پیشه که وتنی راسته قینه وه له کار و پیشه و بیکر دنه وه و ره وشت و کرداری مه ردا نه دا.

ئه مانه و (کۆمه لئ زانستی کوردان) گه لیک کار و کرده وه ی بهرز و پیرۆزی تری کردبو به ئامانج بو خوئی، به ته که انه وه هه ولی ده دا جیبه جیپیان بکات، وه ک ده ره پینانی رۆژنامه و گۆقار و نووسراوانی پیوست به زمانی کوردی بو که لکی کورده واری. به لام داخه که م نه گه یشته هه ئه ئامانجانه ی.

هه روه ها وه ک هه ولدان بو نزیک خسته وه ی نه ته وه ی کورد و فه رمانه وایی عیراق له یه کتری، تا نه ته وه ی کورد به ئامانج بهرز و پیرۆزه کانی خوئی زووتر بگات.

جا له بهر ئه م کرده وه بلندانه ی (کۆمه لئ زانستی کوردان) ه بو، که نه ته وه ی کورد به گه وه و به چووکیبه وه، به ده وه له مه ند و هه ژاریبه وه، به خوینده وار و نه خوینده واریبه وه، به هاواریبه وه ده هات و، یارمه تی ده دا و، باربووی ده کرد، چ له کاتی شه نگوشوخی و ده سه لاتیدا، چ له کاتی ته گانه و کزی و لاوازی و گیروگرفته کانیدا، هه ر بو ئه مه ی بمینن و له ناو نه چن و، (کورده واری) ییش به ئامانج کانی خوئی بگه یینن.

=ته ندروستی و ئابووری ... هتد.

رۆژنامه ی (ژیان) به رده وام چالاکیه کانی هه وه جه معیه ته ی بلاو ده کرده وه، بو نمونه له سن ژماره دیدا باس له هه ندئ له و چالاکیانه ی ده کات:

۱- هه فته ی دوو جار کۆفرانس ئه درئ (ناوی وه قت و ناوی محاضره له پيشا به جیا اعلان ئه کری). (ژیان: ژ ۱۵ - ۱۹۲۶/۵/۶).

۲- به قصدی تنویرکردنی خه لکی، دکتۆر حمیدی محاضره یه کی له سهه (صحه) دا له ئیواره ی جمعه ۱۹۲۶/۵/۲۸. (ژیان: ژ ۱۸ - ۱۹۲۶/۵/۲۷).

۳- محاضره یه کی جمال بهگ بابان له سهه ته شکیلانی محاکم له عیراقدا وه روونکردنه وه یه ک له سهه ته شکیلانی محکه مه کانی سلیمانی. له بنای زانستی له ۱۹۲۶/۶/۴. (ژیان: ژ ۳۹ - ۱۹۲۶/۷/۱۵).

(کۆمه لئ زانستی کوردان) نزیکه ی (۱۹) سال له ناوه ند هیزداری و ده سه لاتداری و، کزی و لاوازیدا، ئه م دیو و ئه و دیوی ده کرد. رۆژگاری ئه و سه رده مه و هه له کانی خویمان نه یانه یشت بمینن. به لام هه و گیانه پاک و نه ژاده ی (کۆمه لئ زانستی کوردان) به خشی به (کورده واری)، هه رگیز له ناو ناچن و، تا ده مینن، هه موومان، بو ئه و ئامانج بهرز و پیرۆزانه تیده کۆشین و خه بات ده که یین که هه بوئی داناوین.

ئیبتر ریز و سوپاس بو گیانی پاکی هه و پیاوه گه ورا نه مان که (کۆمه لئ زانستی کوردان) یان دامه زراند و به پریانه وه برد و، یاریدیان دا. ئه مه بو به پوخته ی میژووی (کۆمه لئ زانستی کوردان) که هه تا ده مینن به تاسوقه وه یادی خوئی و کرده وه و کاره کانی ده که یین.

(شاکر فتاح احمد)

(خاوه نی پیرۆزه ی خوینده واری کورد)

سلیمانی: (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

په راویزه کان: (۱)

(۱): پروانه: (پیرۆگرامی جه معیبه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۱)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳).

(۲): پروانه: (کرده وه ی جه معیبه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۲)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳ و ۴).

(۳): پروانه: (هه پشه تی ئیداره ی جه معیبه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۳)، سالی ۱۹۲۶، لاپه ره (۳).

(۴): پروانه: (صفحات مشرقه من تاریخ مکافحه الامیه فی کردستان) له گۆقاری (ئۆتۆنۆمی) دا، ژماره (۵)، سالی ۱۹۷۸، لاپه ره: (۳).

(۵): پروانه: (خه بهرێکی خویش)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۳۱)، سالی ۱۹۲۶، ل: (۳).

(۶): پروانه: نووسراوی (خه باتی رۆشنییران)، لاپه ره (۹) و (۱۰)، له نووسینی (شاکر فتاح).

(۷): زانیاری له بابته کرده وه ی خویندنگا که وه له سالی ۱۹۴۲ دا له مامۆستا (که ریم زه ند) وه رگبراوه. سوپاسی ده که م.

(۱) ئه م په راویزانه نووسینی مامۆستا خو به تی که وه ک ده ستیشان کردنی سه رچاوه کانی باسه که ی دا یناون.

ئەم نووسراوه:

بۆيەك ئەم نووسراوه نام ناوه (پيشنگى نازادى) كە ھەروەك لە ناوھەركى وتارەكاندا دەردەكەوتى: گەلىك جار (رۆژى نازادى) پيشنگى پەخشان كۆدووه بەسەر كۆرد و كۆرستاندا و رووناكى و كامەرانى و سەرپەرزى و خۆشگۆزەرانى پى بەخشبوون.

بەلام چۆنكە ئەمانزانیوھ چۆن ئەو (نازادى) یە بپارێزىن، دیسانەوھە كەوتووینەتەوھ شەوھەزەنگى زۆردارى و ھەژارى و نەخۆشى و نەخۆبىندەوارببەوھ.

ھەموو نەتەوھەيك لە توانایدا ھەيە (نازادى) دەست بەكوئ، پيشنگى ئەو نازادىبەش پيشكەوتن و كامەرانى و سەرپەرزى و خۆشگۆزەرانى پى بەخشبى و نازادىكەيشى بپارێزىت، بەلام بەمەرچى پىروى (ياسای خودایى) بكات و لەو پىگايە لانهدات، كە ھەر ئەو پىگايە ھەيە بۆ (پيشكەوتن) ی استەقىنەمان بیات، ئەمەيش بە (خۆبىندەوارى) نەبى سەرناگرت.

خۆبىندەوارىش ھەر بریتى نىبە لە زانیى؛ كۆدووه و پەوشتى پاك و چاك و جوانىشى دەوئ.

ئىمەيش كە كۆدەوارىن –نەتەوھە كۆردىن. آ. ب- بۆ ئەمەى بگەين بەئامانجى پىرۆز و بەرژمان، پىويستە ھەرچىبەك دەكەين لەسەر بنچىنەى زانست و، كۆدووه و كارى چاك و پاك و بلىند و، دادپەرەوھەرى بىكەين. (خوداپەرستى) ییش ھەر وامان پى دەلى كە (مىرۆقايەتى) ییش دەگرتەوھ لەگەل (كۆردپەرەوھەرى) و (نىشتمانپەرەوھەرى) دا. جا ئەم بابەتانە كە بەتەوھەوتى لە وتارەكاندا رۆشن كراونەتەوھ، ھىوادارم خۆبىندەوارە بەرێزەكان كەلك و خۆشبىيان لى وەرېگرن.

ئىتر ئەمەندە و سوپاسى كاربەدەستانى ئەو دەسگایانە دەكەم كە ئەو كۆرانەيان بۆ نامادە كۆردم و، توانىم تىرۆپر بىروابوھرى خۆمىيان تىدا دەرېرم بۆ كەلكى گشتى.

شاكر فتاح

(خاوەنى پرۆژەى خۆبىندەوارى كۆرد)

(سلىمانى): ۸ - ۹ - ۱۹۸۵

(۱) ئەم نامىلەكەيە كاتى خۆى دراوھ بە (رەقابە) ی چاپەمەنى لە بەغدا؛ لە ۱۹۸۵/۹/۲۱ رېگای پىدراوھ، بەلام ھەندى رستە و پەرەرافىا لى قرتاندووه و نىشانەيان كۆدووه بە (يخذف)... ديارە ئىمە لىرەدا وەك خۆيان دامانناوھتەوھ. كاتى خۆى ھەرسى بابەتەكە لە كۆرى جىباوازا پيشكەش كراوھ:

- ۱- رېگايەك بۆ پيشكەوتن: لە زستانى ۱۹۸۳ لە ھۆلى كرتكارانى سلىمانى.
- ۲- نەورۆز: لە بەھارى ۱۹۸۵ لە ھۆلى بەرپۆرەبەرايەتى چاودىرېكردى نەوجەوانانى كوران و كچان لە سلىمانى.
- ۳- يادداشتەكانى رەفىق حىلمى: لە ھايىنى ۱۹۸۵ لە ھۆلى كرتكارانى سلىمانى، دەزگەى رۆشنىبىرى و بلاوكۆردنەوھى كۆردى بۆ مامۆستا و چەند كەسبىكى ترى لە نووسەرەن رېكخستبوو.

رېگايەك بۆ پيشكەوتن

(خودا پەرستى بىن چاكتره يان خۆ پەرست؟)

ئىمەى (كۆردەوارى) كەوا دەزانىن نەتەوھى كۆرد لە ھەموو نەتەوھەكانى تر ئىسلامترە بەھەلەدا دەچىن. چۆنكە ئەگەر وا بووايە، دەبوو ئىمەيش لە نەتەوھە موسلمانەكانى تر كەمتر نەبووينا يە!... لە راستىدا (ئىسلامەتئى روالھەتى) جوتبە، (ئىسلامەتئى راستەقىنە) ییش جوتبە. ھەموو كەس دەتوانى بەدرۆ نوێژ بكات و، حەج بكات و، رۆژوو بگرت. ھەموو كەس دەتوانى بەدرۆ مپىزەرى سسى لەسەر بكات و، كەشىدەى زەرد بىستىتە پىشتى و، شالى سەوزىش لە بەر بكات. ھەموو كەس دەتوانى، بەدرۆ، پىرچ و رىش و سمىلى دەرویشانە بپىلتەوھ و، رىست (تەزىخ) ی دەنك زل بەدەستەوھ بگرت و، بەتەپل و دەفەيشەوھ گۆرانى تايىنى بلت. بەلتى، ھەموو كەس دەتوانى لای كەسانى ناشى و نەزان، تا ماوھەيك بەھۆى ئەم جۆرە كۆردەوانەيەوھ، خۆى وا پيشان بەدات كە پىاوتكى موسولمانە، ياخود ئافەرتىكى خوداناسە. بەلام ناتوانى ھەتا سەر ئەم درۆزىبەى خۆى و، ئەم خەلك چەواشەكۆردنى خۆى، بشارىتەوھ. چۆنكە كاتىك بەخۆى دەزانىت، كەسانى شارەزا و جىھان دىو، و، وت و ورباى تووش دەبىت، كە دەكۆتە كۆردەوھ و كار و گەشتوگوزارەوھ لەگەلئاندا، لەپر درۆزنى و چەواشەكۆردنەكەى دەردەكەوئ و ئابرووى دەچى. ئەوساكە كەس بەئىسلامەتئىبەكەى بروا ناكات...

خودا ھەر داواى كۆردەوھى چاكمان لى ناكات. نيازى پاكىشى لىمان دەوئ. باوھركۆردنىشى لىمان دەوئ: بەخودا و، بەپىتغەمبەرانى خودا و، بەنووسراوانى خودا و، بەفرىشتاننى خودا و، بەچەندوچوونكۆردنى خودا لەگەل مىرۆفدا، لەپاش زبىندووكۆردنەويان لە لايەن خودا خۆبەوھ. ھەرۋەھا ئەوھىشى لىمان دەوئ: كە ھەر چاكەيەك دەكەين، بەنبازى دلخۆشىكۆردنى خوداوھ بىكەين و، لە ھەر خراپەيەكىش خۆمان لادەدەين، لە پىناوى دلراگرتنى خودا و لە ترسى خودا و، لەبەر دلخۆشكۆردنى خودا خۆمانى لى لايدەين. بەكۆرتى خودا چاكە بۆ پىاوى دووروو و ناپاك و خودانەناس پەسەند ناكات. لەبەرئەوھ دەبى: (دل) و (دەم) و (دەست) مان لە خوداناسيدا يەك بى، ئنجا خودا كۆردەوھ چاكەكانمان بۆ پەسەند دەكات.

ئىمەى كۆردەواربىش، ھەرچەندە گەلىك كەسانى وامان تىدا ھەلكەوتووه، كە لە ھەموو سەردەمىكا، بەخوداناسى تەواو و ئىسلامى تەواو دادەنرىن. بەلام داخەكەم زۆربەمان، بەتايىبەتى زۆربەى دەسەلاتدارەكانمان، ھەر لەگەل (خۆبەرستى) ی خۆياندا خەرىكبوون و، بەرواالت نەبوو بى، (خوداپەرستى) یان نەكۆدووه!... كامىان دەسەلاتى ھەبووھ، ياخود بۆى لىواوھ، ناپاكى لەگەل نەتەوھەكەى خۆيدا كۆدووه. نەتەوھى چەوساندۆتەوھ و رووتاندۆتەوھ و، زۆر و ستەمى لى كۆدوون و، دزى لى كۆدوون و، گزى لى كۆدوون و، نازارى داون، كە ئەم جۆرە كۆردەوانەيش لە (خۆبەرست) نەبى ناوھشپەنەوھ. لەبەرئەوھ دەتوانم بلتىم: ھۆى ھەر گەوردى (پاشكەوتن) مان ھىچ نىبە ئەوھ نەبى كە زۆربەمان (خۆبەرستى) بەكار دەھىنن، نەك (خوداپەرستى).

خۆپەرستی و خوداپەرستی له یەک جیاوازن:

له راستیدا (خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) ته‌واو پێچه‌وانه‌ی به‌کترین.

له (خوداپەرستی) یه‌وه: نیشتمانپه‌روه‌ری و، گه‌لپه‌روه‌ری و، مرۆف دۆستی و هه‌موو چاکه‌خوارییه‌ک و، هه‌موو کرده‌یه‌که‌ی پاک و پیرۆز و، هه‌موو په‌وشتیکی جوان و رهنگین ده‌ه‌شیتته‌وه، له‌گه‌ل گیانی (دادپه‌روه‌ری) دا.

له (خۆپەرستی) یه‌وه: هه‌موو کرده‌یه‌که‌ی گه‌نگ و نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند ده‌ه‌شیتته‌وه، له‌گه‌ل (زۆرداری) دا.

(خوداپەرستی): بۆ پێشکه‌وتنمان ده‌بات.

(خۆپەرستی): بۆ پاشکه‌وتنمان ده‌بات.

(خوداپەرستی): سه‌ربه‌رز و کامه‌رانمان ده‌کات.

(خۆپەرستی): سه‌رشۆر و سه‌رگه‌ردانمان ده‌کات.

منداله‌کانمان له خۆپەرستی دوور بخه‌نه‌وه

له‌به‌رئه‌وه تکه‌ له باوک و دایک و مامۆستا به‌رتزه‌کانمان ده‌که‌م: چه‌ندیان له ده‌ست دیت و اتای (زۆرداری) و (داگیرکه‌ری) و (کۆنه‌په‌رستی) و (ره‌گه‌زه‌په‌رستی) و (هاوبه‌شی = الا‌شتراکیه) و (به‌شداری = الشیوعیه) و (خوداناسی) و (خوداپه‌رستی) و (پێشکه‌وتنخوازی) و (مرۆف دۆستی) بۆ منداله‌کانمان روون بکه‌نه‌وه و، وینه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه کرده‌وه و کارانه و، ئه‌وه بیروباوه‌رانه و، ئه‌وه یاسایانه، بۆ به‌پینه‌وه، تا منداله‌کانمان هه‌ر له ئیستاوه چاک و خراپ له یه‌کتر جوئ بکه‌نه‌وه و، دۆست و دوژمنی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان بناسن و، فرمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر هه‌ریه‌که‌یان بزنان و جێبه‌جێ بکه‌ن.

هه‌روه‌ها بایه‌خیش بده‌ن به‌وه‌ی (گیانی خۆپه‌رستی) له د‌ل و ده‌روون و می‌شکی منداله‌کانمان له په‌گ و ریشه‌وه به‌پینه‌وه ده‌رئه‌وه. چونکه له راستیدا دوژمنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ناو د‌ل و ده‌روون و می‌شکی خۆماندا یه. ئه‌گه‌ر بمانتوانیایه به‌ته‌واوه‌تی هۆگری (خوداپه‌رستی) بیه‌ین و، خۆشمان له (خۆپه‌رستی) دوور بخه‌ینه‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌ئازادی و سه‌ربه‌رزی و خۆشگۆزه‌رانی و کامه‌رانیه‌وه ده‌ژباين. نه‌جه‌نگمان تووش ده‌بوو و، نه‌ سه‌رشۆری. نه‌ سه‌رگه‌ردانمان تووش ده‌بوو و، نه‌ مالتویرانی.

که‌واته ئه‌گه‌ر مانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان (پیش بکه‌وئ)، پیش هه‌موو شتیکی پێوسته‌ ره‌یگه‌ی (خوداپه‌رستی) بگه‌رین و، له (خۆپه‌رستی) ییش، خۆمان دوور بخه‌ینه‌وه. چونکه هه‌روه‌ک له سه‌رته‌واوه پێشانمان دا، (خوداپه‌رست) بیه‌ین چاکتره له‌وه‌ی که (خۆپه‌رست) بیه‌ین.

(خوداپه‌رستی) و (خۆپه‌رستی) له می‌ژوودا

(فیرعه‌ون) خۆپه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی ئازار دده‌ا و زیانی پێ ده‌گه‌یاند و، ده‌یچه‌وسانده‌وه و، ده‌پرووتانده‌وه، بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆی. (مووسا) خوداپه‌رست بوو. وازی له سایه و پایه و مایه هینا

و، هه‌موو هیتز و توانایییه‌کی خۆی به‌خت کرد، بۆ رزگارکردنی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له ده‌ست زۆرداری فیرعه‌ون و ده‌س و پێوه‌نده‌کانی، که یه‌کتیک له‌وانه (قاروون) ی خزمی مووسا خۆی بوو!... له‌سه‌ر ئه‌وه فیرعه‌ون بوو به‌دوژمنی مووسا و نه‌ته‌وه‌که‌ی مووسا. به‌لام مووسا چونکه خودای له‌گه‌ل بوو و، پتی پێشان دده‌ا، توانی بگاته ئامانجی خۆی: شه‌ویک له ناکاو نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی رزگار کرد و له سنووری میسیریش ده‌ریازی کرد. به‌لام فیرعه‌ون که به‌خۆی و هه‌موو له‌شکره‌که‌یه‌وه دوابان که‌وت تا رتیبان پێ بگه‌ریت و له‌ناویان بیات نه‌یتوانی بگاته ئامانجی خۆی، به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه له زه‌ریای سووردا نو‌قوم بوون و خنکان.

(جه‌نگیزخان) و (ته‌یموری له‌نگ) و (هۆلاکز) ییش که هه‌موویان دیلی ده‌ستی (خۆپه‌رستی) ی خۆیان بوون، دوایی خۆیان و فه‌رمانپه‌رایییه زۆرداریه‌کانیان به‌ریسویی ناو می‌ژووه‌وه له‌ناوچوون.

(ناپلیۆن) ییش که خۆپه‌رستییه بیه‌ ئه‌ندازه‌که‌ی پالی پیتوه نا، ئه‌وه هه‌موو خاکه گه‌وره‌یه‌ی دراوسێکانی فه‌ره‌نسه بگه‌ریت، دوایی له خاکی پروسیادا تیشکا و خۆی و له‌شکره بیه‌ شوماره‌که‌ی بیه‌نا بوو تیه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ فه‌ره‌نسه، که زۆری پێ نه‌چوو، له رتێگادا دوژمنه‌کانی که بریتی بوون له له‌شکرانی خاکه داگیرکراوه‌کان و نه‌ته‌وه زۆر لیکراوه‌کان ته‌نگیان پێ هه‌لچنی و شکاندیان و، به‌سه‌رگه‌ردانییه‌کی ته‌واوه‌وه به‌دیلی دوور خراپه‌وه بۆ دوورگه‌ی (سه‌نت هیتلانه).

(هیتله‌ر) ییش که ئه‌وه هه‌موو خاکنه‌ی ئه‌وروپای به‌زۆر داگیر کرد، له ئه‌نجامدا خۆی و نیشتمانکه‌ی له ناپلیۆن و فه‌ره‌نسه‌یان خراپتر به‌سه‌رهات!...

(سه‌لاحه‌دینی ئه‌بیوی) ، که شاهیتی کورد بوو، له سایه‌ی خوداناسیه‌که‌یه‌وه بوو که توانی بجه‌یتته جه‌نگی (٢٢) ده‌وله‌ته‌وه و، به‌رگه‌یشه‌یان بگه‌ریت و، به‌سه‌ریشه‌یاندا زال ببیت. ئه‌وه به‌وه رۆژه‌لاتی ئیسلامی تا چه‌ند سه‌د سالێک له ده‌ست داگیرکه‌رانی خۆپه‌رستانه‌ی ئه‌وروپا رزگار کرد و دوور خسته‌وه.

(که‌ریم خانی زه‌ند) ییش که شاهیتی کورد بوو، هه‌روه‌ها له سایه‌ی خوداناسیه‌که‌یه‌وه بوو، که توانی هه‌شت سالی خشت بجه‌یتته جه‌نگی ئه‌وه هه‌موو سه‌رداره خۆپه‌رسته زۆردارانه‌ی ئیرانه‌وه و، زالییش بیه‌ به‌سه‌ریاندا و، نه‌ته‌وه‌کانی ئیران له ده‌ست چه‌وسانده‌وه و، رووتانده‌وه و، ئازاردان و، زیان لێدان رزگار بکات و، ژبانیکی پر دادپه‌روه‌ری و خۆشگۆزه‌رانی و کامه‌رانیه‌یان بۆ ماوه‌ی (٢٨) سال پێ بیه‌خشی.

(فیرعه‌ون) و (قاروون) و (جه‌نگیزخان) و (ته‌یموری له‌نگ) و (هۆلاکز) و (ناپلیۆن) و (هیتله‌ر)، خۆپه‌رستییه‌که‌یان بوو، تووشی جارسکردنی هه‌موو جیهانی کردن و، له می‌ژوودا ناویان به‌خراپه‌کار ده‌برئ.

به‌لام (مووسا) و (سه‌لاحه‌دینی ئه‌بیوی) و (که‌ریم خانی زه‌ند)، ئه‌وه‌تی جیهان تیبان گه‌یشتوه، ناویان به‌چاکه‌کار ده‌برئ و جیهانیان له د‌لی هه‌موو ده‌روون ئازادیکی جیهاندا کردۆته‌وه بۆ خۆیان و، می‌ژووی ئاده‌میزادیش شانازییان پیتوه ده‌کات.

هه‌روه‌ها له می‌ژووی ئیراندا (کیسرا نه‌وشیره‌وان)، که شاهیتی کورد بوو، ناوی به‌دادپه‌روه‌ری و چاکه‌خوازییه‌وه ده‌برئ. بیه‌ گومان ئه‌وه‌ییش دادپه‌روه‌ری و چاکه‌خوازییه‌که‌ی له سه‌رچاوه‌ی

خوداناسییه که یهوه ههلقولاوه. ئەگینا پیاوی خۆپەرست دادپەروری و چاکه‌خواری لی ناوه‌شیتتوه (شیخی سەعدی) که پیاویکی زرنگی زانا و تیگە‌یشتوی کورد بو، بەهۆنراوه له نووسراوه نایابەکه‌یدا که ناوی ناوه (گوڵستان) ستایشی (نه‌وشیره‌وان) دەکات و ناویشی بەچاک دەبات. بەلام ناوی (قاروون) بەخراب دەهێت.

دوو خاوهن شکۆی تریشمان ماوه لهم کۆزەدا ناویان بهیتن. یه‌کیکیان ناوی (عومه‌ری خه‌تتاب)ه. یه‌کیکیان ناوی (عومه‌ری عه‌بدولعه‌زیز)ه. ئەم دوو موسولمانه‌یش مێژووی ئیسلامیان به‌خوداناسی و دادپەروریه‌که‌یان رازاندۆتوه. داخه‌که‌م هه‌ردووکیان به‌دهستی ناحه‌زانی (خۆپەرست) کوزراون، که مێژوو هه‌تا ده‌مێنن ئەو پیاوکۆژانه له مرۆقاویه‌تی که‌نه‌فت ده‌کات.

هۆی خۆپەرستی

جا ئەم (خۆپەرستی) یه‌ داخه‌که‌م هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی مرۆقه‌وه، تا ئیستا هه‌ر له ئارا‌دایه‌ بووه‌ته هۆی به‌ریابوونی (ناکوکی) و (دوو به‌رەکی) و (دوژمنايه‌تی) و (شه‌پوشۆر). بووه‌ته هۆی سه‌رگه‌ردان بوون و، مالتویرانی و، ریسواپی ئاده‌میزاد. لهما هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یشدا هه‌یه. له هه‌موو شوئیتیکی جیها‌نیشدا هه‌یه. دياره ئیمه‌یش که (کورد)ین به‌شی خۆمان له‌و خۆپه‌رستیه‌ی پێ پراوه. هه‌ر هۆی ئەوه‌یشه که وه‌ها پاشکه‌وتوو و مالت کاولین. له‌به‌رئێوه به‌پیتوبیستی ده‌زانم ئەوه‌نده‌ی پیت زانیوه، له هۆی ئەم (خۆپه‌رستی) یه‌مان لی‌کۆلینه‌وه‌ی خۆمان ب‌خه‌مه به‌رده‌م. هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ دوور که‌وتیبته‌وه له خۆینده‌واری، واتا له (زانی) و (په‌وشت و خوی چاک) و (کرده‌وه‌ی په‌سه‌ند)، بێ گومان تووشی ئەم ده‌ردی (خۆپه‌رستی) یه‌ دیت.

دایک و باوکی ناشی، له‌به‌ر نه‌زانی خۆیان و کۆله‌وارییان له هونەری پەرورده‌کردندا، نازانن تاج ئەندازه‌یه‌که‌ نازی منداله‌کانیان بکێشن. تا پیتان ده‌کرێ نازیان ده‌کێشن و، خۆشه‌ویستی له ئەندازه به‌ده‌ر به‌رامه‌ریان ده‌نوێن؛ هه‌ر بۆ ئەمه‌ی له‌ گریان ژیریان بکه‌نه‌وه، یاخود له‌ گروژی دووریان ب‌خه‌نه‌وه. له‌ جیاتنی ئەمه‌ی فیری ریزگرتیان بکه‌ن به‌رامه‌ر مافی که‌سانی تر و، به‌رامه‌ر مافی گشتی و، به‌رامه‌ر یاسا و ده‌ستووری خودایی، ده‌چن له هه‌موو کار و کرده‌وه‌ و په‌وشت و خوویه‌کی خراپیان چاو ده‌پۆشن و، بێ ده‌نگ ده‌بن، هێچ سزایه‌کیان ناده‌ن، هێچ سه‌رزە‌نشتیکیان ناکه‌ن، هێچ چاره‌سه‌رتیکی هه‌له‌کانیان ناکه‌ن. بی‌جگه‌ له‌وه له‌ناو خیزان و له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌یشماندا ئەوه‌نده پیاوی خوداناس و کار دروست و، دادپه‌رور و خاوه‌ن به‌زه‌یی نايبين که‌ چاویان لێ بکه‌ن. جا که گه‌وره‌ ده‌بن، به‌ (خۆپه‌رستی) یه‌وه گه‌وره‌ ده‌بن، که هه‌رچی زۆرداری و کرده‌وه‌یه‌کی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند هه‌یه، لیبی ده‌وه‌شیتتوه.

چاره‌کردنی خۆپه‌رستی

ئەم ده‌رده‌یش به‌دوو شت چاره‌ ده‌کرێت:

۱- به‌په‌رورده‌کردنی منداله‌کانمان له‌سه‌ر ده‌ستی پسیپۆرانی دلسۆز و شاره‌زادا. ئەمه‌یش کارێکی گه‌وره و گرنگه‌، له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌رمانه‌ر‌ه‌وا‌ییدا نه‌بێ پیتک نایه‌ت. پاره‌یه‌کی زۆر و په‌نجیکی زۆر و

پشوو به‌کی درێژیشی ده‌وێت، که هیوادارم رۆژتیک له رۆژان بۆ نه‌ته‌وه‌که‌مان پیتک بیت.

۲- پیاو و ئا‌فره‌ته‌کانیشمان، که له ته‌مه‌نی مندالی تیپه‌ریون، به‌تایبه‌تی ئەوانه‌یان که به‌خۆینده‌وار و کوردپه‌رور ده‌دانه‌ن، بریارێکی سه‌ردانه‌ ده‌رکه‌ن بۆ خۆیان، که سه‌ره‌له‌نوێوه په‌روه‌رده‌ی دل و ده‌روون و هۆشی خۆیان بکه‌نه‌وه. به‌لام ئەمجاره له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی (خوداناسی) بێ، که پیاو دوور ده‌خاتوه له هه‌موو خراپه‌کارییه‌که‌ و، پیاو ده‌خاته سه‌ر هه‌موو چاکه‌خوازییه‌که‌. هه‌موو که‌س ده‌زانی (چاکه) جیبه‌ و، (خراپه) جیبه‌!... ده‌با بریار به‌دین هه‌رچی (چاکه) یه‌ بیه‌که‌ین و، هه‌رچی (خراپه) یه‌ نه‌یه‌که‌ین. بام هه‌موو شه‌ویک جاریک له‌ژێر پیتخه‌فه‌کانماندا چهند و چون له‌گه‌لّ خۆماندا بکه‌ین. له شه‌و و رۆژی پیتشوماندا چی چاکمان کردوو و چی خراپمان کردوو به‌هیتینه به‌رچاومان ئەگه‌ر کرده‌وه‌ی چاکمان کردبوو: ئا‌فه‌رینی خۆمان بکه‌ین. ئەگه‌ر کرده‌وه‌ی خراپیشمان کردبوو: سه‌رزە‌نشتی خۆمان بکه‌ین، یاخود سزای خۆمان به‌دین. ئەم بریار و کرده‌وه‌ ج‌وانانه که زۆر دووباره‌ کرانه‌وه، کار ده‌که‌نه‌ دل و ده‌روون و هۆشمان. کار ده‌که‌نه‌ په‌وشت و کرده‌وه‌ و خومان. رۆژتیک دپت به‌ته‌واوه‌تی له‌ ده‌ست (خۆپه‌رستی) رزگارمان ده‌بیت و (خودا‌په‌رستی) له‌ناو دل و ده‌روون و هۆشماندا جیگیر ده‌بێ و بنج داده‌به‌ستی. ئیتر ئەوسا که به‌جاریک ژیا‌مان ده‌گۆریت و، کۆکی و دۆستایه‌تی و برايه‌تی له‌ناوماندا سه‌رده‌گرن.

که ئەوانه‌یش پیتکه‌تان ژینمان لی ده‌بیت به‌شایی. چونکه نه شه‌پوشۆر و ئازاوه به‌ریا ده‌بن له‌ناوماندا و، نه‌ تووشی سه‌رگه‌ردانی و مالتویرانی ده‌بین. ژیا‌مان پر ده‌بێ له سه‌رکه‌وتن و ته‌ندوروستی و خۆشگۆزهرانی و کامه‌رانی.

چهند نمونه‌یه‌کی خۆپه‌رستیمان

زۆریه‌ی منداله‌کانمان خۆشی له‌وه ده‌بین که به‌دارلاستییک چۆله‌که بکوژن. که گلۆپه‌کانی شاره‌وانی بشکێنن. که هه‌لب‌گه‌رپین به‌سه‌ر دیواری مالا‌ندا، بۆ ئەمه‌ی به‌دزیه‌وه‌ میوه له‌ دره‌خته‌کانیان بکه‌نه‌وه. که گلۆپ و شوشه‌ی خانووه‌کانیان بدزن و بشکێنن. که تۆپ تۆپینه له‌ ناوه‌راستی شه‌قامه‌ گشتیه‌کاندا بکه‌ن. که پرووی دیواری خانووه‌کانیش به‌نوسینه‌ی نا‌ر‌ه‌وا و ناشیرین ره‌ش بکه‌نه‌وه.

زۆریه‌ی دوکانداره‌کانمان و ئەوانه‌ی له‌ دانگی ئەواندا خۆشی له‌وه ده‌بین که به‌نرخیکی یه‌جگار گران شت به‌کریاره‌کانیان بفروشن، یاخود کاریان بۆ بکه‌ن. که پیتچه‌وانه‌ی نرخێ میری شت بفروشن. که خوارده‌مه‌نی و که‌لویه‌لی پیتوبست ده‌ریاز بکه‌ن بۆ ده‌ره‌وه‌ی نیشتمانه‌که‌یان، تا به‌گرانتر بیانفروشن. یان ده‌ستدرێژی بکه‌ن بۆ سه‌ر سامانی گشتی و ئاسایشی گشتی و مافی گشتی.

ئهما‌نه و گه‌لیکی له‌مانه‌ خراپتربش پرویان داوه و پرو ده‌ده‌ن له‌ناوماندا، وه‌ک به‌رتیل وه‌رگرتن و، قۆبیه‌کردنی هه‌ندئ شاگردان و، یاخی بوونیان له‌ مامۆستاکانیان و، بایه‌خ نه‌دانی هه‌ندئ له‌ فه‌رمانه‌ران به‌فرمانه‌کانیان و، سه‌ندنی سه‌رقفلا‌نه و، فرۆشتنی کربنی دوکانه‌ به‌کرێ گیراوه‌کان به‌دزی خاوه‌نه‌کانیا‌نه‌وه، به‌پاره‌یه‌کی یه‌جگار زۆر... وه‌ک پوول په‌رستی هه‌ندیک له‌ نه‌وت و گاز و چه‌متفۆرۆشه‌کان و، رازدزی (جاسوس‌سی)ی هه‌ندی‌کمان بۆ بێگانه‌ و، نۆکه‌رییان بۆ دوزمانی نه‌ته‌وه و

نیشتمانه که مان و، زۆرداری برا گه وره له خوشک و براکانی و دایکی و، یاخیبوونی کور و کچه کان له دایک و باوکیان، یاخود که مسته رخه مییان به رامبه ریان. جا ئەمانه پیش، هه موویان له یه ک سه رچاوه وه هه لده قولین، که ئەوه یه سه وه یه خوومان گرتوه به (خۆپه رستی) یه وه. که ی توانیمان، هه موومان خۆمان له م ده رده کوشنده یه مان لابده یه، که ی توانیمان خۆمان بکه یه (خودا په رست) که سه رچاوه ی هه موو کرده وه و کاریکی مه ردا نه یه، ئەو کاته روو ده که یه (پیشکه وتنی راسته قینه). به لئ وایه. (خودا په رستی) ته نیا ریگایه که، که ده مانگه بیته به (پیشکه وتنی راسته قینه).

ئەنجام

له ئەنجامی وتاره که مدا تکاتان لئ ده که م، قسه کانم بام توندوتیژیش بوو بن، دلتنان نه ره نجی. چونکه قسه ی راست و ره وان که بۆ که لکی گشتی بیت، خودا فه رموویه تی بیکه یه... ئەم قسانه ی منیش له رووی دل سه زیمه وه یه ده یکه م... خودای مه زن له قورتانی پیروژدا فه رموویه تی: (قولوا الحق ولو علی انفسکم). و اتا: (بام قسه که تان زیانی بۆ خۆیشتان تیدا هه بی هه ر راست برۆن). هه ره ها تکایشتان لئ ده که م پیشنیاز ه که م په سه ند بکه ن که ده لیم: (بام واز له خۆپه رستی خۆمان به یته یه، و، مل بده یه خودا په رستی) و کاریشی پئ بکه یه. چونکه من خۆشی ئیسه م ده وئ و نازادی و کامه رانی و خۆشگوزه رانیان، که ئەگه ره قسه م بکه ن، پیتی ده گه ن.

ئیتتر خۆشی ئیوه و نازادیتان بۆ داوا ده که م له خودا، براکانم.

نه ورۆز

نه ورۆز جه ژنی راسته قینه ی کورده

نه ورۆز جه ژنی راسته قینه ی کورده. جه ژنیکی پیروژ و به رزه ته تی. چونکه به ر یه که م روژی به هار و سه ری سال ده که ویت. له م روژه دا هه موو سالتیک (کورده ستان) له زه برزه نگه ی زستان رزگاری ده بیت و، ده که ویته ناو به هه شتی به هاره وه، که ژیا نی گیانله به ر و گژوگیا و دره خت و گو له سه رله نو ی تازه ده بیته وه و، کاروباری کشتوکال و، ده رامه تی تر ده ست پئ ده کاته وه.

شه وی ئەم جه ژنه له هه موو لایه کی کورده ستاندا ناگری نیته نیل ده کریته وه. پیاو و ژن، کور و کچ و مندال به ده وریدا گرد ده بنه وه. به گزرا نی و هه لپه رکیوه راده بو ترن. به یانی له هه موو لایه که وه به زموره زم و ئاهه نگ و زه ما وه ند ده ست پئ ده کریت دووکان و بازار هه لده گیریت. هه موو کار و فرمانیک ده وه ستیتریت. کورده کان به رگی جوان ده پۆشن و خۆیان ده رازینه وه. خو ارده مه نی خۆش دروست ده که ن و، ده سه ته ده سه ته روو ده که نه ده رو ده شت. به سه یان و گه شت و گه رانه وه روژ ئاوا ده که نه وه. مندالانی خۆپندنگا کۆنه کانیش به خۆشی ئەم جه ژنه وه، هه ره که له لایه ن مامۆستای خۆیه وه، (نه ورۆز نامه) یه کی بۆ ده نوو سه ریتته وه، که له به ری بکات و، له به رده م دایک و باوکی خۆیدا بیخو نیته وه. ئەوانیش شاباشیک به خۆیان و پادا شیک به مامۆستا کانیان ده دن، به لام شاگردانی خۆپندنگا تازه کان له هه موو لایه کی (کورده ستان) و ئەو شوپنه ده که کور دیان تیدا کۆپوته وه، ئاهه نگ و زه ما وه ندی گه وره و ناوازه و نایاب، به بۆنه ی (جه ژنی نه ورۆز) وه ده گپرن.

له ویدا هه رچی گه وره پیاو و خۆپنده وار هه یه له (کورده) و له بیگانه بانگ ده که ن. ئەو روژه به گوته ی وتار و گۆرانی و لیدانی ساز و ئاواز و، هه لپه رکی و ره شه له کی کوردا نه و، خو اردنی خۆرشتی نایابه وه و، گه مه وگه پ و یارییه وه، کاتی خۆیان به سه ر ده بن. گیانی نیشتمان په ره ری و براه ته ی و سه ره سه تی و خۆشگوزه رانی زیندو ده که نه وه. بۆ پیشه خسته نی (کورده) و (کورده ستان) یه ده ماری مه ردا یه تی نیشتمان په ره ران ده برۆینه وه.

سه رگوزو شته ی جه ژنی نه ورۆز

جه ژنی (نه ته وه ی کورده) یاخود (نه ورۆز)، سه رگوزو شته یه کی خۆشی هه یه. سا سه رگوزو شته که له بنجونا وندا راست بیت، یان درۆ، مه به ست نیسه. به لام هه رچی چۆنیک بیت، ئەوه ده گه بیته ی، که (نه ته وه ی کورده)، له هه موو ده می کدا (مه رد) و (نازا) و (نازا دیبه ره ره) بووه. ئەم شوپنه یه یه که له ته مه نی درێژی خۆیدا به ده یان جار هه لپه ر سا ندوون دژی (زۆرداری) و، بۆ دامه زاندنی (داد په ره ری)، نیشانه ی راستی قسه که من.

ئوه ونده هه یه، جارێکیان ناوی پیشه وای شوپشه که (کاوه) بووه، جارێکیان ناوی (که ی ئاخسار) بووه، جارێکیان ناوی (که ریم خانی زه ند) بووه، جارێکیان ناوی (سمکۆی شوکا ک) بووه،

به فەری زستان تووایه وه
 گژوگیا و گول ژیا به وه
 (نوخشه بێ له کوردی ههژار)
 گول له باغدا خۆی دهنوتینی
 بولبول بهروویدا دهخوتینی
 هه ور مـــــرواری دهپرژتینی
 شه مـــــال زینده گانی دینی
 (نیرگس مهسته و چاو بهخومار)
 و افه رشی چیمه ن راخرا
 گولاله بوو به شه وچرا
 گول دهسته یان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیخ خزا
 (هاتنه له نجسه سهروو چنار)
 بولبول شه و به ناواته وه
 بادهی شه ونم دهخواته وه
 ده لـــــی: و (نه ورژ) هاته وه
 یه زدان دهروو بکاته وه
 (تیمه ییش پیتی بکه وینه به هار)

ئاگری نه ورژ موزدهی دادپهروهی ده دات

جهژنی نه ورژ، جهژنیکی نه ته وه بی کورده. فیری به سه ر ه ییج ئابینیکه وه نیبه. هه رچی ئاگره که یه شیتی، که ناشیبه کان و ده زان، که له پووری ئاگر په رستانه، پییه وه نووساوه، له راستیدا بو ئه وه داها تووه که نه وانه ی ئاههنگ و به زمه که له شهوی نه ورژدا ده گبیرن، ئه گه ر شه وه که ی سارد بوو، خۆیانی پئی گه رم بکه نه وه، ئه گه ر شه وه که ی تاریکیش بوو، ئه و ناوه ی ئاههنگه که ی تیدا دهکنه رووناکي بکه نه وه. ئاگریش که له سه ر لووتکه ی شاخه کان ده که نه وه، بو ئه وه یه که هه موو که س تیبگه ییتن که سه به یینی جهژنی نه ورژه، تا هه ر که سه فرمانی خۆی بزانی و به جیتی به یینی.

ههروه ها ئاگره کان ئه وه ییش ده خه نه وه یادی کورده واری، که باو و باپیریان توانیویانه له و رژه دا خۆیان له تاریکی ناشیتی و زۆرداری کاربه ده ستانی خراب پرگار بکه ن و، خۆیان به خه نه رووناکي تیگه یشتویی و، دادپهروهی کاربه ده ستانی چاکه وه.

له بیرمه له سالی 1954 دا (سه عید قه زاز) کاربه ده ستیکی کاروباری ناوخی چاک و دادپهروه ر بوو، کوردیکی دلسۆز بوو هاته کایه وه، به نده له و کاته دا جئ نشینی موته سه ریفی هه ولتیر بووم، هه رچه نده

نه ربیتی کاربه ده ستیی ناوخی پیش خودا لیخۆشبوو سه عید قه زاز و بوو که مهیدان نه دات له ه ییج شار و باژیر و گوندیکی کوردستاندا ئاههنگ بو جهژنی نه ورژ بکری. به لام ئه و به ئاسانی پئی داین ئاههنگمان بو جهژنی نه ورژ له شاری هه ولتیر و بنکه کانی ناوچه کانی هه ولتیردا به شوخوشه نگیبه وه گبیرا، ته نانه ت توانیمان له هه ندی جیگایشدا وهک شاری (شه قلاوه) ئافه رتیش له ئاههنگه کائماندا به شدار بکه یین، که ئه و سالانه ئافه رت تیکه ل به ئاههنگی پیاوان نه ده بوون، خودا و راستان مامۆستا (عه ونی یوسف) له هه ولتیردا ئاههنگه که ی به جوانی برده سه ر، ه ییج گه رگه رتیتیکمان له ه ییج لایه کدا نه هاته به ر. له فه رمانه واییشه وه ه ییج گله بیبهک له ئاههنگه کائمان نه کرا.

یاداشته کانی مامۆستا ره فیق هیلمی

یاداشته کانی مامۆستا (ره فیق هیلمی)، ئه وه نده ی ده ستم که وتوون بریتین له شه ش به رگ، که کۆمه له ی لایه ره کانیان ده گاته (637) لایه ره. له سه ر قاقه زی رۆژنامه چاپ کراون، که له به ژن و بالا دا به ناوونجی داده نرتین. له به غداد، له چاپخانه ی (مه عاریف) دا چاپ کراون له 1956/7/25 ده ست به چاپکردنیان کراوه، له 1958/4/15 له چاپکردنیان بو ته وه. چاپکردنه کانیان جوانه، نووسراوه کانیان پرن له وینه ی ئه و که سانه و ئه و شویتانه ی په یوه ندیبان به شوێرشه کانی (شیخ مه محمود) ی گه وه وه هه یه. مامۆستا ره فیق هیلمی ره نجیکی زۆری له دارشتنی ئه م یاداشته ییدا داوه. هه ولتیکی زۆریشی داوه که نووسراوه کانی به کوردیبه کی په تی بنووسرتین و، له شیه وه که ی وایشدا بنووسرتین، که سووک و ئاسان و ره وان بن بو خوتینده وه و، هه موو خوتنه رتیکیش خۆشی له خوتینده وه یان به جیژنی و، که لک و سوودیکی ته وایش له باهت میژوو و به سه رهاتی (کورد) و (کوردستان) و (جیهان) ده ی ده ست بکه وی. له راستیدا یاداشته کانی مامۆستا ره فیق هیلمی به سه رچاوه یه کی گرنگ و به نرخ و ناوازه و نایاب داده نرتین، بو میژووی (کورد) و (کوردستان) و به تایبه تی بو میژووی شوێرشه کانی (شیخ مه محمودی گه وه) چونکه خودا لیخۆشبوو، هه موو که ل و قوژبیتیکی ئه و شوێرشه و ئه و کاره ساتانه ییش که په یوه ندیبان به و شوێرشه وه هه یه و قه ومان له جیهاندا، به ته وای رۆشنیان ده کاته وه. له به رته وه پیاو که یاداشته کانی مامۆستا ی به رتیز، (ره فیق هیلمی)، ده خوتینیته وه، هه ست به زاخاویکی میتشک و ئارامیتیکی دل و ئاسایشیکی ده روون ده کات، نایه وی وازیان لی به یینی تا ته وایان ده کات. هۆی ئه مه ییش ئه وه یه که مامۆستا ره فیق هیلمی خه باتی کردوه و چۆته بنج و بناوانی هه موو شتیکه وه که په یوه ندیبان به شوێرشه کانه وه هه یه، تا راستیییشی بو درنه که وتبج وازی نه هیتاوه. ئه و راستیییانه ییش که ده سستی که وتوون، له شیه وه که ی ته ر و تازه و ناوازه دا، به سه ره سستیبه کی بئ نه ندازه وه ده ربیره یون، که دلی راستییه رستان خۆش ده کن و سه ریشیان ده یتنه سه رسوپمان. مامۆستا ره فیق زۆر هه ولتی داوه که بئ لایه ن کاره ساته کان پیشان بدات، که سایه تیبه کان ده ربخات. ته نانه ت له گه لی جیگادا پئ له هه له کانی خۆیشی ده نی و، سه رزه نشتی خۆیشی ده کات و، په شیمانی له کرده وه کانی خۆیشی ئاشکرا ده کات. ئه مه ییش سه باره ت به وه یه که مامۆستا ره فیق هیلمی هه روهک زانا بوو، دانیاش بوو، بوژ و وێژه وان و راستیبه روه ر بوو. هه زی ده کرد به م یاداشته یی راستی شوێرشه کانی

له بهرتهوه ئهوه كه موكوورپى و هه لانه بوو بوونه شتيكى سروشتى، هه ر ده بوو روو به دن. ئه مه له لايه كه وه و له لايه كى تریشه وه چاوبرسيى ته دهوله ته سويند خوواره كان كه برىتى بوون له (به ريتانيا) و (فه رهنسه) و (ئيتاليا)، كه چاويان بريسوه خاكي عوسمانى، هه روها هه له ي (يه كىتى سؤقيىت) كه ده ربارى كورد كردى، ئه مانه هه موويان بوون به هوى ئه وهى مافى نه ته وايه تى كورد بخريته ژير پينه، په مانامه ي (سيشهر) هه لبسه شيرنيته وه و گوئ نه دريته به نده كانى (ويلسن) ي سه ره ك كۆمارى ئه مه ريكاي يه كگرتوو.

له جياتى په مانامه ي (لوزان) گرى درا، له ئه نجامدا نه ته وهى كورد په نجه رۆ و سه رگه ردان و مالتويران مائه وه!...

ياداشته كانى پرڼ له زاستى گشت لايى

به بۆنه ي شوڤشه كانى شيوخ مه محمودى مه زنه وه، مامۆستا ره فقيق حيلمى گه ليك ره وشت و خووى بلئدى كورده واريمان پيشان ده دات... بۆ وينه:

ئه وه پيشان ده دات كه كورده كان به ده وله مه ند و هه ژاره وه، به گه وه و به چووكه وه، به ده سه لا تدار و بين ده سه لاتوه، به خوئينده وار و نه خوئينده واره وه چۆن له رۆژى ۱۹۲۲/۹/۳۰ چوون به پير شيوخ مه محموده وه، خوۆ هاتن و پيرۆزبا بيان لى كردوه.

هه روها چۆن هه مووودم لاوه خوئينده واره كان و رۆشنبیره كانى ئه وه سه رده مه كه خویشى يه كيك بووه له وان، له شيوه ي پيكه وه نانى كۆمه لانى نه ينى و ئاشكرادا ره نجىان داوه و تيكۆشاوون له پيناو ده ستكه وتنى مافه نه ته وه ببياه كانى كورد و سه ره خويبى كورده ستاندا. به م بۆنه يه وه مامۆستا ره فقيق حيلمى ناوى يه ك دوويه ك له كۆمه لانه مان بۆ ده هينى، وه ك (جه معيه تى كورده ستان) و (كۆمه له ي سه ره خويبى كورده ستان) كه خویشى ئه نداميكى كارگوزار بووه له ناوياندا.

هه روها ناوى رۆژنامه كانى ئه وه سه رده مه يشمان بۆ ده هينى كه خۆى به هوژراوه و وتار به زمانانى كوردى و توركى و فارسى يارمه تى داون وه ك (بانگى كورده ستان) و (رۆژى كورده ستان) كه له شارى سلیمانيدا ده رده چوون بۆ كه لكى كيشه ي كورد و كورده ستان. له بابته ره وشت و خو و نه ريتى كورده وار بيه وه، چ هى چاكان، چ هى خراپمان، مامۆستا ره فقيق حيلمى به جوانى و به شينه يى پيشانيان ده دات. له بابته كه سايه تيبه گه وركانى كوردى ئه وه سه رده مه يشه وه كه خه ريكى كيشه ي كورد و كورده ستان بوون ناوى گه ليك كه سه ده هينى وه ك: (حه مدى به گى بابان) و (شه ريف پاشا) و (سه يد ته هاى شه مدنيان) و (ئيسماعيل ناغاي شكاك) و (كامهران به درخان) و (جه لادته به درخان). هه روها ناوى كۆمه له زرنگاره كانى كورده ستان ده هينى كه له ئه سه ته موول كورده كان دا يانمه زرانده بوون بۆ ئانجه پيرۆز و به رزه كانى نه ته وه كه مان له پيش شه رى گه وره ي يه كه مى جيه انيدا وه ك (جه معيه تى ته عالى و ته ره ققى) و (جه معيه تى هيقى).

مامۆستا ره فقيق حيلمى به وه بيش ناوه ستى ميژووئى شه رى (چالديران) ده گيرپيته وه كه به سايه ي

له شكه ركه كانى ميرنشينييه كانى كورده ستانه وه، توركه كانى عوسمانى له شه ركه دا له شكرى (ئيسماعيل شاى سه فه وى) ي ئيرانيان شكانده وه. كه چى له پاش ئه وه خونكاره كانى عوسمانى، له باتى چاكه دانه ودى ميره كانى كورده ستان، چاويان بريوته ميرنشينييه كانيان و پيلانيان داناوه بۆ تيكدانيان، تا به ره به ره و يه كه يه كه له ناويان بردوون و داغريان كردوون.

به كورتى ياداشته كانى مامۆستا ره فقيق حيلمى له سه ريكه وه دۆستايه تى و مه ردايه تى و نازايه تى كورده واريمان پيشان ده دن كه چۆن به راستى و دروستيبه وه په يمانى خوۆيان له گه ل بيه گانه كاندا راگرتوه، له سه ريكى تریشه وه سه لته يى و ناياكى و نامه ردى هه ندى له و بيه گانه مان پيشان ده دن كه (دلپاكي) و (خۆش باوه رى) ي نه ته وهى كورديان بۆ كه لكى ناپوخته ي خوۆيان به كار هيناوه كه چى له پاشدا له باتى چاكه، خراپه يان له گه ل كردوون. ئه وه په نده يش كه كورد داويتى به و كاربه ده سه ته زۆرداران ئه وه بووه كه له به رامبه رياندا وه ستاوه و شوڤشى هه لگيرساندوه و توڤه ي خویشى لى كردوونه ته وه.

بيجگه له مانه ياداشته كان له شوڤشه كانى عه ره به كان ده دوى چ له عيراق و چ له جبه گانانى تردا به تاييه تى له سالى ۱۹۲۰دا كه كورده كان و عه ره به كان له عيراقدا پيكه وه تيايدا به شداربوون.

ئه وده دى په يوه ندييشى به كيشه ي كورده وه هه يه له كه سايه تيبه گه وره كانى جيه ان ده دوى وه ك (لينين) و (لويد جوڤ) و (مسته فا كه مال) و (عيسمه ت ئينونو) و (چه رچل) و (ميس بيل) و (مارك سايكس) و (وڤرۆ ويلسن) و (كلبمه نسۆ) و (وه نزيلۆس)...

هه رچى فه رمانداره كانى ئينگليز بوون له كورده ستاندا مامۆستا ره فقيق ناوى هه موويان به خراپه ده هينى له هه لسوورا ندى كاروبارى كورده ستاندا، وه ك (ميجه رسۆن) و (كاپتان بۆند) و (كاپتان بيل) و ئه وه فه رماندارانه ي له چه مچه مال و ئاكرى و زيبار و ناميديدا كوژراون، له ئه نجامى كورده وه و ره وشته خراپه كانياندا ته نيا له ره وشت و كردارى (ميجه ر نوئيل) و نيازي دللى به رامبه ر به كورد و كورده ستان دلنياه و به چاكيه وه ناوى ده بات.

ياداشته كانى مامۆستا ره فقيق حيلمى گه ليك به كه لى بۆ ئيمه ي كورده وارى. چونكه بيجگه له وهى دۆست و دوژمنيان بۆ له يه ك جيا كورده وينه ته وه، ئه وه په نده يشمان ده دن كه ده بى هه رجه بيه ك ده كه ين له پيناوى سه ره رزى كورد و كورده ستاندا بى.

پیکه نین پرشنگ دەدات له ژین

له دوو توپى ئەم بەرگەدا هەلئێژاردەپەک له پیکه نینى
(کوردەوارى) و (جیهانى) ت پشکەش دەکړئ
به هېواى ئەوى خوښى و شادمانى به ژینت بیه خشرئ

یهک دوو سەرنج لەم بەرهههه

(پیکه نین پرشنگ دەدات له ژین) یهکیکه له بەرهههه ناوازهکانى مامۆستا، که دهتوانین لیوهى
پروانینه دنیاى نوکته و قسهى نهستهق و پرمانای دهگمەن له دنیاى رۆشنییری و ئەدهیدا، (نواد و
نکات) بهشیکن له هونەری ئەدهیى و له ناو هەر نهتوههپهکدا جیبى خۆیان گرتوه.

مامۆستا، چونکه مه بهستی سهرهكى له نووسیندا خزمەت گه یاندنه به خوینەری كورد، بۆیه دەبینین
هەر له نێوان ئەم بابهتوه كۆمهڵى له ژياننامه و رووداوى دهگمەن و پر له پەندى كۆمهڵى گهورة پیاو و
سەرکردهى به ناوبانگى گه لانیشى تیهه لکیش کردوو... به لای متهوه ئەمه به دهه له مه رامههى كه
ویستییى قهبارەى کتیبه كهى پێ زلتر بکات به لام من له خویندنهوه و سەرنجدانى وردمدا بۆ بابهتەکان،
گه لى باس و بابهتێ (ناوخۆیی) وام تیدا كهوته بهرچا، كه مامۆستا له وه بهر له یادنامه و بهرهههه
تریدا نووسیوونى و خستونیه ته روو، ئەمهش ده بیته هۆى كات به فیرۆدانیکى خوینەر و جیگا گرتیش
له م کتیبى دوومهه دا، بۆیه ئەوانه هەر له جیبى خۆياندا (له پەر اوێزدا) ئیشاره مان پێ داون و بواردومان،
ته نیا ناو نیشانى بابهتەکه مان هیشتۆته وه... خوینەری وریا و زرنگ خۆى ههست بهم دیاردیه دهکات و
له مه و پیشیش ههروا باسى وا هاوتۆه پیش كه له جیبى تردا خراوته توپى باسه كان: نهروژ، كه ریم خانى
زەند، سه لاه دینی ئەبیوى، ئەدیسن.

وه نه پێ مامۆستا خویشى ئەمهى به سه ردا تیهه پریی، له کۆتاییدا و له ریزی ئەو سه رچاوانهى كه بۆ ئەم
بهرهههه كه لکی لى دیون، دەنیشانی ئەو سه رچاوانهى کردوو، به تایبه تى:

رۆژنامه كانى: خورمال، باسه ره، چه مچه مال، ئاکړئ، بیبه وه ره په كانى.

بیبه خستونیه ته وه، به لام ئیمه له م کاره ئیستاماندا ئەوه به باش ده زانین كه دووباره یان نه كه پینه وه.

هەر په ر اوێزیکیش که مامۆستا خۆى دا یابى ئەوا به (ش. ف) نیشانه مان کردوو، وهک له
بهرهههه كانى تریدا په پیره و کراوه.

جا بۆیه ئەنجام دەبینین قهبارەى به رههههه له ئەسله كهى بچوكتر بۆته وه.

هه زمان كرد خوینەری هێژا ناگادارى ئەمه بى و سوپاس.

ئهحمەد

پيشهكى

(١)

(گالته وگه پ) و (قسهى نهستهق) و (ناسكه قسه) و (وتارى خوښ) و (دهنگ و باسى گه وره
پياوان و رۆشنيران) و (مه تهل) و (هۆنراوهى به جوښ) و (په ندى پيشينان) له بار ياندا هه به مرۆف
دلخوښ بکهن و بي شيهينه پیکه نین پیکه نیش له باريدا هه به پرشنگ بدات له ژين و، له ش و هوش و
دل و دەر و و و گيان ببووزينيته وه و، هيز و تينيان پييدات و، ناراسته يشيان بکات بۆ ژيانیکى چاکتر و
پاکتر و بلندتر.

كهواته (پیکه نین) پيوسيتيبه كى (ژين) ه چونكه به ختيارى دهخاته ناو ماله وه زنده گانى دهخاته ناو
فرمانه وه نازار و هاواری ژين له كوڤل پياو دهكات وه له مان دوو بوون پرگاران دهكات له دوژمنايه تى
دوورمان دهخاته وه ترس و له رز له دلمان دهكات دهروه له سه دان تهنگ و چه له ميه ش ده رازمان دهكات.

كهواته ئەگەر ژینیکى پر تەندروستی و سەركەوتن و به ختيارىمان دهوئ: «بام پييكه نین»!

(٢)

مندالى ساوای بى گوناھ، پيده كه نئ...

لاوى به گورو هه رت، پيده كه نئ...

پياوى نه ژاد و سه رور و کارگوزار، مرۆفى سه ركه وتوو و سه رفراز هه ر پيده كه نئ...

گوليش به دهم كه زا فتيكه كهى به يان يانه وه هه ر پيده كه نئ...

يارى شەنگ و شوخيش به دهم مي ردى پاشه رۆژه وه، هه ر پيده كه نئ... دوستی راسته قينه يش بۆ دوستى
خۆى، باوک و دايكيش بۆ جگه رگۆشه ی خۆيان، مامۆستا يانيش بۆ شاگرده زيرك و نازا كانيان هه ر
پيده كه نئ...

كهواته (پیکه نین): هيزيكه...

پياويش هان ده داته سه ر کار و فرمان و، خوښى ژيان و، پيکە وه نانى ده سه لا تدارى و سه ركه وتن...

سه رچاوه په كى خوداييه: له ش و دل و دەر و و و گيان ده بووزينيته وه.

پياويش هان ده داته سه ر کار و فرمان و، خوښى ژيان و، پيکە وه نانى ده سه تبه را و دولبه ران...

كهواته بام پييكه نین!...

(٣)

پيکە نه!...

تا ده توانيت: پيکە نه!...

قا قا: پيکە نه!...

تا ده كه ويت به سه ر گازی پشتندا: هه ر پيکە نه!.

تا له پيکە نيندا پرستت ده برئ: هه ر پيکە نه!...

چونکه خەم و خەفەت چارەى گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە و ئەرك و نازارەكانتى پى ناكړئ!...
كەواتە پىبكه نه!... بام په شيمان نه بىته وه له وهى تەمەنت بەدلته ننگى و خەم و خەفەتە وه رابووردوو!...
پىبكه نه: له خوښيتدا!...

پىبكه نه: له ناخوښيتدا!...
پىبكه نه: بە دەم سەرکەوتن و پەككەوتنتە وه!...
پىبكه نه: له جوانى و پىريتدا!...
پىبكه نه: له دەولەمەندى و هەژاريتدا!...
پىبكه نه: له تەندروستى و نه خوښيتدا!...
پىبكه نه: له ژين و دەمە و مردنتدا!...
كەواتە: هەر پىبكه نه!...

(٤)

پىبكه نه: بام سوپاي خەفەت و نازار بشكىتى...
بام دوزمنى بەدكار بمرىتى...
بام بەسەر گىروگرفتى ژىنتدا زال بى...
بام هەموو دەم بە دەستە برا و هەڤال بى...
بام له كار و فرمانتدا بەكار بى...
بۆ هەموو كەس بە فەق و بى نازار بى...

پىبكه نه: بام لەش و هۆش و دلەت، خوښ و بەهيز بن... تا بتوانيت بەرەنگارى (زۆردارى) و
(هەژارى) و (نەخویندەوارى) و (نەخوښى) بكەيت لە ناو گەلەكە تدا...
تا بتوانيت بگەيت بە ئامانجى بەرزى خوڤت و نەتە وه و نىشتمانت...
تا بتوانيت بە (نازادى) و (شادمانى) پەوه بژىت...

(٥)

ئەو كەسە هەلە دەكات كە بە دەم گىروگرفت و دەرد و نازارە وه پىناكە نى؟!... چونكه (پىبكه نى) هېتەكه
چارەسەرى هەموو گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە يەك دەكات!...

ئەو (ژين)ەى هەمانە زۆرتر بەنرخ دەبى، ئەگەر بە دەم (پىبكه نى) هە بەكار و فرمان و تىكۆشانى
مەردانە وه بەسەرى بىهين، بۆ (كەلكى گشت لاى)... نەك بە شين و شە پۆر و گريان و كردە وهى خو
پەرستانە وه... لە بەرئە وه پىويستە: له هەموو بارىكدا، له هەموو جارىكدا، (كۆششى مەردان) و
دەموچاوى (گول خەندەرانه) مان بى...

واتا: هەر بەكەلك بىن و پىبكه نى تا ژينى وا خوښ و نايانمان دەست بكەوئ!.

***

397

منيش ئەى خویندەوارى خوښە ويست! بەم نيازە وه ئەم نووسراوهم پىشكەش كردوويت له خودام دەوئ:
پىشنگ بدات له ژينت و، خوښى و شادمانىت پىبگه يىنى هەروها ئاراستە يشت بکات بۆ ئە وهى
(كەلك) و (شادمانى) بە نەتە وه كهى خوڤت بگه يىنىت.

سليمانى: ١٩٦٧

شاکر فتاح

(خاوهنى پرۆژەى خویندەوارى كورد)

***

پىبكه نى كورده وارى

(گالته وگه پ)، (قسەى نەستەق)، (ناسكە قسە)، (وتارى خوښ)،
(دەنگ و باسى گەوره پياوان و رۆشنىيران)، (هۆنراوهى بەجۆش)،
(پەندى پىشيانان)، (مەتەل)

سەلاحە دىن

(١)

كە (سەلاحە دىنى ئەبوى)، كورە گەوره كهى خوڤى (زاهير)ى كرد بە خونكار ئەم ئامۆڤگار بىهى كرد،
فەرموى:

«خوداناس بە چونكه خوداناسى سەرچاوهى هەموو چاكە يەكە.

ئە وهى خودا فەرمانى داوه بكړئ، منيش فەرمانت پى دە دەم بىكەيت.

چونكه ئە وه يە كە دەبى بە هۆى رزگار بوونت خوڤت له خوڤن رشتن بىاريزه چونكه خوڤن نانوى دلئى
(گەل)ه كەت رابگره و، ئاگات لى بى و، چاودىرى بكه چونكه تۆ له جى مەن و له جى خودا
بەسەريانە وه دانراويت دلئى مېرەكان و كار بە دەستانى فەرمانرە وه اىبە كەت رابگره.

چونكه سەرکەوتنى مەن له ساىهى دل راکرتنى خەلکە وه يە چاوه كەس هەل مەه يئە چونكه كەس له
دەست مردن رزگارى نابى زۆر بە وورد بىه وه كاروبارى خەلك هەل بسور يئە چونكه ئەگەر ئەوان دل خوښ
نەبن، خودا چاوه له گوناھت ناپۆشى بەلام ئە وهى له ناو ئەند (خوڤت) و (خودا) دا روويدات، بە پە شيمان بوو
نە وه يەك له گوناھە كانت خوښ دەبى چونكه خودا گەوره و لى بور دە يە»^(١).

(٢)

(سەلاحە دىنى ئەبوى)، له شەر پىكدا كە دژى خاچە كانى ئە وروپا دەجەنگا، بەرامبەر له شكرى ئىنگلېز،

(١) خولاسە يەكى تەئريخى كورد و كوردستان- بەرگى دووهم- محەمەد ئەمىن زەكى، ١٧٩١- چاپى بەغداد-

که سه‌روکه‌که‌بیان ناوی (ریچارد) بوو، یاخود (شیردل)، له تیره‌بارانی دوژمنه‌کانی نه‌ترسا، به‌سواری هه‌لیکو‌تایه مه‌یدانی جه‌نگه‌وه و، نه‌راندی به‌سه‌ریاندا، فهرمووی: «بۆ خۆتان وا چاک‌تره که له جیگای خۆتاندا بوه‌ستن چونکه دلّی شیریی ئییمه له دلّی شیریی ئییه گه‌لێک به‌هیز‌تره!». .

(۳)

(سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی) به‌شکر دوژمنه‌کانی خۆی ده‌شکاند.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که (ریچارد) شاهی ئینگلیز دوژمنیکی خۆپنزیژ و درنده‌ی بوو، له کاتی جه‌نگدا، که دژی سه‌لاحه‌دین خۆی ده‌بیکرد، ئه‌سه‌په‌که‌ی کوژرا و که‌وته خواره‌وه به‌ناچار یه‌په‌توه شه‌ری ده‌کرد.

(سه‌لاحه‌دین) چاوی لینی بوو ده‌موده‌ست ئه‌سه‌پتیکی ره‌سه‌نی چاکی خۆی بۆ نارد به‌دیاری، تا به‌سوارییه‌وه به‌جه‌نگی به‌رامبه‌ری رایشی سپارد پیتی بلّین: «سه‌لاحه‌دین چه‌ی یی لئ هات تازییه‌کی سوار چاکی وه‌ک تۆ به‌په‌توه شه‌ر بکات چه‌زی کرد ئه‌م ئه‌سه‌پت به‌دیاری بۆ بنیژی، تا به‌سوارییه‌وه به‌رامبه‌ری به‌جه‌نگییت!». .

(۴)

که (ریچارد) شاهی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت، (سه‌لاحه‌دین) زانی که داماره‌وه له‌سه‌ر به‌فر و میوه‌ ئیتر هه‌موو رۆژی که به‌فر و میوه‌ی هه‌موو ره‌نگه‌ی ته‌پوتازه‌ی بۆ ده‌نارد به‌دیاری تا چاک به‌وه‌! .

(۵)

که (ریچارد)ی شاهی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت و، (سه‌لاحه‌دین) زانی که داماره‌وه له‌سه‌ر پزیشکیکی شاره‌زا و پسپۆر بۆ ئه‌مه‌ی چاکی بکاته‌وه، خۆی له‌گه‌ڵ پزیشکیکی تایبه‌تیدا خسته شیتوه‌ی پزیشکه‌وه و، چوه‌ باره‌گای (ریچارد)، گوتی: «سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی پیتی ناخۆش بوو، تۆ له‌م نه‌خۆشیه‌ گرنگه‌دا به‌نیسته‌وه له‌به‌ره‌نه‌وه هه‌ردوو کمانی ناردوه‌وه بۆ لات ده‌رمانی نه‌خۆشیه‌که‌ت بکه‌ین، به‌لکه‌ ئه‌مه خودایه زوو چاک بیسته‌وه!». .

که (ریچارد) له نه‌خۆشیه‌که‌ی چاک به‌وه‌وه، ئه‌وه ساکه زانی که ئه‌وه دوو پزیشکه یه‌کتیکیان (سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی) خۆی به‌وه‌! . .

(۶)

(سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی) زۆر به‌ته‌نگ پاراستنی (گیان) و (سامان) و (ناپرووی) نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه بوو هه‌ر که‌سێ زۆر و سته‌می لئ بکرده‌نایه جه‌زه‌به‌ی پچ ده‌گه‌یانند جارێکیان، له پاش شکاندن له‌شکرێکی گه‌وره‌ی خاچه‌کانی ئه‌روپا و به‌دیل گرتنیا، (سه‌لاحه‌دین)، ختوه‌تیکیان بۆ هه‌لدا، و، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک سه‌ره‌له‌شکر و گه‌وره‌ پیاوانی ئه‌وه ناوه‌دا له ناویدا دانیشت ئینجا فه‌رمانی دا دیله‌کانیان هینایه به‌رده‌می .

له‌ناو دیله‌کاندا (ریچارد) سه‌رداری که‌لاتی (که‌ره‌گ) و، گه‌لێک خونکار و، سه‌رکرده و، سه‌رداری

فه‌ره‌نگه‌کان گیرابوون، له‌گه‌ڵ چه‌ند گه‌له‌یه‌ک سه‌ربازیاندا خونکار (جووی) له به‌فراوه‌که‌ی خواره‌وه، کاسه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست (ریچارد) سه‌رداری (که‌ره‌گ)، تا ئه‌ویش تۆزێکی لئ بخواته‌وه به‌لام سه‌لاحه‌دین ده‌موده‌ست به‌ر په‌ستی کرد، فهرمووی: «ئیمه ئاومان نه‌داوه به‌وه بیخواته‌وه، تا له ده‌ستمان بزگار بپین!...» .

دوای ئه‌وه گورج (سه‌لاحه‌دین) هه‌سته‌یا به‌سه‌ر پچ و، ده‌ستی کرد به‌گه‌یرانه‌وه‌ی کرده‌وه گه‌نگ و نه‌نگه‌کانی سه‌ردار (ریچارد) و، په‌یمان شکاندنه‌کانی، بۆ هه‌مووان: که گه‌لێک جار ده‌رباره‌ی کاروانه‌ بی تاونانه‌کانی موسولمانه‌کان و حاجی یه‌ موسولمانه‌کانی کردبوو، له کاتی هاتوچۆیاندا، وه‌ک پروت کردنه‌وه‌ی پیاوان و ئافره‌تانیا، و، به‌دیل گرتنیا، و، ریسواکردن و، زۆرسته‌م لئ کردنیا، ئه‌مه به‌بجگه له‌مه‌ی که جینیوی پیسیشی دابوو به‌ئایین و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئیسلام! . دوای ئه‌وه (سه‌لاحه‌دین) فهرمووی: (جا من، له‌سه‌ر ئه‌وه که‌تنامه که گه‌لێک جار په‌مانی شکاندوه‌وه و، دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه، سوپندم خواردوه‌وه ئه‌م سه‌رده‌اره سته‌مه‌کاره (ریچارد) به‌ده‌ستی خۆم بکوژم له‌به‌ره‌نه‌وه سوپنده‌که‌ی خۆم ناشکینم و هه‌ر ده‌بێ بیکوژم!». (سه‌لاحه‌دین) ئه‌وه‌ی گوت و (ریچارد) ی هه‌ستانه‌ سه‌ر پچ و شیره‌که‌ی هه‌لکیشا و به‌وه‌شانندیک که‌لله‌ی ریچاردی په‌راند خونکار و سه‌رکرده و سه‌رده‌اره‌کانی خاچه‌کان، له‌وه زنده‌قیان چوو بوو به‌لام (سه‌لاحه‌دین) که زانی ترس نیشتوته‌ دلّیا نه‌وه، به‌چه‌ند قسه‌یه‌کی شیرین و نه‌رم و نیازی خۆی، دلّی دانه‌وه و، ترسی له دلّ کردنه‌ده‌روه و به‌رپزێکی زۆریشه‌وه په‌وانه‌ی کردن بۆ (شام) تا له‌پاشا به‌شینه‌یی کاروباریان بپزێته‌وه .

به‌لّی، (سه‌لاحه‌دین) وابوو، ئه‌م (شاهه‌نشاهه‌ کورده)، به‌خوداناسیه‌که‌ی و، به‌کرده‌وه چاک و پاک و بلنده‌کانی، سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) و (ئیسلامه‌تی) ی بلند کرده‌وه ته‌نا نه‌ت نه‌ک هه‌ر دۆسته‌کانی و ژیر ده‌سته‌کانی دوژمنه‌کانی خۆشیا ده‌ویست و پزیزان لئ ده‌گرت .

که‌ریم خانی زه‌ند^(۱)

مه‌حموود پاشای جاف

(مه‌حموود پاشای جاف) سه‌ره‌ک هۆزێکی مه‌ند و زرنگ ده‌بێ .

هه‌موو جارێک ئامۆژگاری جافه‌کانی هۆزی خۆی ده‌کات منداله‌کانیا بنیتره به‌ر خۆپندن، بۆ ئه‌مه‌ی ژیا نیککی پاک و چاک و بلند بژین، رۆژتیکیا ئه‌فسه‌رێکی تورکی عوسمانی دیته دیده‌نیی له‌پاش ماوه‌یه‌ک هه‌له‌ده‌ستی و له‌ نزیک ختوه‌ته‌که‌ی مه‌حموود پاشاوه، له‌به‌ر چاوی ئه‌وه هه‌موو خه‌لکه به‌په‌توه میز ده‌کات!... له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که ده‌رواته‌وه جافه‌کان به‌ (مه‌حموود پاشا) ده‌لین:

(۱) ئه‌م باسه له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (خودای هه‌ژاران) دا ده‌قاده‌ق دووباره‌ بۆته‌وه: ل ۸۵-۹۱، بۆیه به‌چاکمان نه‌زانی دووباره‌ بپسته‌وه . بروه‌نه: شاکر فه‌تاح- چیرۆک بۆ منالان- خودای هه‌ژاران ۱۹۷۹ چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر.

«پاشا! خۆ تۆ به ئیتمه ده فەرموویت به مندالنه کانتان بخوینن، تا فیری کردوه و پهوستی جوان و مهردانه بین که چی ئهم ئهفسهره خوینده واره ئهمنده بهدخوو بوو، له نزیک ئیتمه وه و به بهرچاوی ئهم هه موو کهسه وه، به پیتوه میزی کرد! ئه ی که واته ئهم هه موو خویندنه ی به که لکی چی هات؟!».

(مهحمود پاشا) یش که گه وره پیاو و هونه رمه ند و جوامبیر ده بی، به م جوړه وهرامی جافه کان ده داته وه:

«براگه ل! ئه مه تاوانی خویندن نییه که ئهم ئهفسهره وه های کرد.

هه ر خۆی له خۆیدا بهدخوو و ناپیاوه خراپیش په وهرده کراوه به لām ئه گه ر نه یخویندایه میزه که ی ده کرد به سنگمدا!...».

وهسمان پاشای جاف

(وهسمان پاشای جاف) یش سه ره کی هۆزی جاف ده بی پیاویکی هۆشمه ند و زیره ک و به چنگ ده بی زۆر هه زیش له گالته وگه پ ده کات.

رۆژتیکیان هه ست ده کات پیاویکی دزیی لئ ده کات پیاوه که ده نیتریته ژووری خۆرشت رۆن ده ره بیته ی خۆیشی لئ ده گری بزانی دزیبه که ی چۆن ده کات کابرا هه ندیک رۆن ده خاته سه ر ته پلئ سه ری و ته پله که ی خۆی ده کاته وه سه ری له پر وهسمان پاشا ده کات به ژووردا کابرا داده چله کئ پاشا پیی ده لئ:

«برا سه رمه مه تا زوه له و سوپایه دا ئاگریکی نیله نیلیم بۆ بکه ره وه!...».

- میرم به م قرچه ی گه رمایه ئهم سوپایه ت بۆ چییه ؟ ریم بده بچم نوینت بۆ به یتم بیده م به سه رتدا تا گه رم ت بیته وه.

- نه ء نوینم ناوی هه ر سوپاکه م بۆ داگیرسینه و له لāmه وه بوهسته تا گه رمم ده بیته وه.

- میرم وا ده چم داردینم سوپاکه ت بۆ داده گیرسینم.

- نه ء نابئ بچینه ده ره وه به کیک له و پیچکه ته ختانه بشکینه و بیکه ره وه به ئاگر!...

کابرایش که تی ده گات (وهسمان پاشا) میچی گرتوه له سه ر ئه وه ی که به و جوړه ئاگری بۆ بکاته وه، ناچار ده بی فه رمانه که ی به جئ ده هیته ی کاتیک ده زانی ئه و ئه و رۆنه ی دزیبه ته ی و، ناویه ته سه ر سه ری، ده توتیه وه و به دهم و چاویدا دیته خواره وه!...

(وهسمان پاشا) یش تیروپر پیی پیی ده که نی و، پیی ده لئ:

«ئاوا ده تگرم له دزیبه کانتدا ده پرۆره وه مالی خۆت پیاوی وه ک تۆم ناوی!...».

نالی

(۱)

(نالی) بوپویتیکی گه وره و زانا و به ره داری کورد بووه له سه رده می بابانه کاندایاوه که له (قه ره داخ) ده بی، دلئ به کچیکدا ده چئ، ناوی (حه بیبه) ده بی دوا ی ئه منده گرفتاری دلداری ئه و کچه ده بی ماره ی ده کات به لām ئهم و ئه و له کۆلئ نابنه وه پیی ده لئ: «وه ک زانیومه انه یاره که ت چاوه کانی خیل و قیچن بیجگه له وه شه رانییشه!»...

ئه ویش وه رامیان ده داته وه ده لئ: «یاره که م چاوه کانی خیل و قیچ نین به لām وه ک دوو تای ته رازوو وانه، له پرووی نازه وه نه ختی سه ر ده که ن!».

(۲)

هه ندئ که س توانج و پلاری تی ده گرن که به زمانی کوردی هۆنراوه ده هۆنیتیه وه ئه ویش به م جوړه وه رامیان ده داته وه، ده لئ:

که س به ئه لفازم نه لئ خۆ (کوردی) یه، (خۆ کردی) یه

هه ر که سی نادان نه بی خۆی تابییعی (مه عنا) ده کا

(۳)

له جیگایه کی تریشدا (نالی) ده لئ:

(فارس) و (کورد) و (عه ره ب)، هه ر سیتم به ده فته ر گرتوه

(نالی) ئه مرۆ حاکمی سی مولکه (دیوان) ی هه یه

(۴)

(نالی) که سه ربازه کانی تابیه تی (ئه حمه د پاشای بابان) ده بیته به م جوړه له شپوه یه کی ته ر و ناسکدا پیشانی ده دات:

ئه و تاقمه مومتازه که وا خاسه ی شاهن

ئاشووبی دلئ مه مله که ت و قه لبی سوپاهن

سه ف سه ف که ده وه ستن به نه زه ر خه تتی شو عاعن

حه لقه که ده به ستن وه کو خه زمانه ی ماهن

نیترگس نیگه هو ساق سه مه ن کورته وه نه وه شه ن

موو سونبول و روومه ت گول و هه م لاله کولاهن

گولزازی ده رو ده شتن و غیلمانی به هه شتن

ئاهوو سه ف و ئاته ش به که ف و تیز نیگاهن

سه حرا به ته جه للا ده که نه وادیی ئه یه ن

قامه ت شه جه ر و مه زه ری ئه لتافی ئیلاهن

گهه تاووس و گهه که بکن و گهه بوو قهله موونن
 گهه شوعله و گهه تاتهش و گهه دوودی سیاهن
 لایق به به دهن ته تله سی ته خزه که ده پوژن
 نهو رسته گوول و بهسته له گهل دهسته گیاهن
 «بو سهیری خه رامیدنی نهو سهروو قه دانه
 (سوئی) له ته له بدان و هه مروو سالیکی راهن»

(۵)

جارتیکیان هاوړتیکانی (نالی) دهچن بو جینگایه که دهیانه وی ته ویش له گهل خویندا بهرن بو ته وی
 ده لاین: «ئه سپیکیش بو (نالی) پهیدا بکن، تا سواری بیج و، بتوانی له گهل ماندا بی» نالییش له
 وهرامدا ده لاین: «من ته سپم پییه»!... ته وانیش ده لاین: «کوا ته سپه کهت؟» نالییش ده لاین: «ئه ی ته وه نییه
 ته سپه کهم؟...» ته وه ده لایت و دهست ده بات بو «پنج» ی خوئی... ده لاین: «ئه ی بهم پییانه ی خویم نارووم؟!».

(۶)

(نالی) پیایوکی زور دلته ده بی سهیری! جوانی ته گریجه ی یاره که یمان چون هونه رهنه ندانه و وه ستایانه
 پیشان ده دات، ده لاین:

لاولاه که له لاه به ته م لاهه کشاوه
 یا یاسه مهنی خاوه له رووی روژه روواوه!

مهولهوی

(۱)

(مهولهوی) بوژتیکي هونه رهنه ندی گه وری (کوردا) بووه روژتیکیان له شاری (سنه) له کوژتیکدا ده بی،
 لیتی ده پرسن، ده لاین: «تو هه ده لایت هوزه کهم خویشیان ده ویم و به گه ورمه ده زانن به چیتدا پیشانی
 ده دهیت که راست ده که یته؟».

(مهولهوی) یش له وهرامدا ده لاین: «خو ته گهر هیچ نه گیترمه وه، ته وه بو من به سه، که هه ورامیبه که
 باریکی گران له که ره که ی دهنی و، پتی ده که ویتنه (مله ی ته وی ههنگ) و، ده به وی به ویدا که ره که ی سه ر
 بخت، که که ره که ی ناروات، پتی ده لاین:

«هه چه ده ی!... به خودا ته گهر وه که مهوله وییش بیت، هه ر سه رت ده خه م!».

(۲)

که (مهولهوی) دهچن بو حه ج، له ریگادا، له به غداد، له ته کیه ی شیخ (عبدولقادی گه یلانی)،
 پشو به که ده دات به لام نه خو شیبه کی سه ره مه رگ ده گری پیواوه که یشی ته مه به هه ل ده زانی هه ر پاره به کی له
 باخه لدا ده بی ده بدزی و له به غداد ده وه ده گه ریته وه گونده که ی خوئی که ناوی «سه رشاته» به له وی ده ست
 ده کات به یا و که روئی درو!... به خیزانی مهوله وی ده لاین: «باوه مهوله ویم له به غداد نه خو ش که ت و مرد

403

منیش له وی ناشتم و پاره ی حه جه که یشیم بو به شیبه وه به سه ر هه ژاران و دامواندا». خیزانی مهوله وی
 به سه زمانیش ده که ونه شین و شه پور و گریان و پرسه گرتنه وه که چی له پاش دوو مانگ مهوله وی له وی
 چاک ده بیته وه له به رته وه ی نابوت ده میتینته وه حه جه که ی بو ناکری به ناچار ی ده گه ریته وه گونده که ی خوئی
 که مهوله وی ده گاته ماله وه پیواوه ناپاکه که ی له ترسدا هه لایت به لام کوړه کانی مهوله وی دوا ی ده که ون،
 ناهیلن له ده ستیان ده ریچیت، ده یگر نینجا ده یبه نه به رده م باوکیان، خه ریک ده بن بیکوژن به لام
 مهوله وی ده لاین: مه یکوژن وازی لی به یتن.

هه رچی رووی داوه رووی داوه و پراوه ته وه، به س نیبه خویم هاتومه ته وه؟!».

نینجا مهوله وی رووده کاته پیواوه که ی و پتی ده لاین:

«برا!... خودا رووی مردن په ش بکات که توئی لای من و ا شه رمه زار کرد ته گهر من بمردمایه تو بچ ته م
 شه رمه زاریه ت به سه ر ده هات؟».

دوا ی ته وه پیواوه ناپاکه که ده رده که ن.

(۳)

روژتیک (مهولهوی) پتی ده که ویتنه (پاوه)، له ناوچه ی هه وراماندا، ده بیته میوانی مه لایه کی پاوه یی
 (مهولهوی) سن روژ لای مه لاکه ی خانه خوئی ده میتینته وه، که چی خاوه ن ماله که هه ر (توو) و (دوای
 ده رخوارده دات!... ته ویش خوئی تاماده ده کات بگه ریته وه مه لاکه پتی ده لاین: «ماموستا! زوو تو غرت کرد
 مه ریتمک دانا بو بو ت سه ریریم».

مهوله ویش ناکاته نامه ردی، ده لاین: «که واته سویندم وای بی، تا لیتی نه خویم ناروومه وه!...».

که (مهولهوی) ته وه ده دا به گوئی خانه خوئی که یدا، خانه خوئی به تاسه وه ده چی!...

عه بدولای حه سه ن

(عه بدولای حه سه ن) باخه وانیکي هه ژاری، نه خوینده واری ده شتی شاره زورور بووه له تیره ی
 (نه ورولایی جاف) دا له گهل ته وه یشدا به ره ه می (هوتراره) و (راستی په رستی) ی ناوازه و نایابی
 پیشکه شی نه ته وه که مان کردوه دوستی (مهولهوی) بووه مهوله وی زوری خو ش ویستوه.

ته مه نمونه یه که له هوتراره کانی که به ناشکرا راستی په رستی تیدا دیاره لیره دا (عه بدولای حه سه ن)
 سکالاکه ی و گله بیبه که ی به رامبه ر خودایه: -

ته وه نان نه بوو تو دات وه به نه
 وه هه ولئی قسول و، وه زوری چه نه
 چه ند سال له سه ر یه که په مه زانم گرت
 وه نان و وه ناو پارشیوم ده کرد
 وه گه لی ده ده ی ماینی محه ننه که
 وه منت نه دا که لاشیکی چه که!...

404

ژێرم خاک دهکەى، سه‌رم سه‌نگ دهکەى
ئه‌من ده‌نگ ناکه‌م، ئه‌تۆ ده‌نگ دهکەى؟!

مه‌حوى

(١)

(مه‌حوى) بووژتیکى گه‌وره و زانایه‌کى خاوه‌ن پایه و راستى په‌رستیکى خوداناسى چاکه‌خواز بووه
پایه‌ى (مه‌حوى) له پایه‌ى (شێخى سه‌عدى) که‌متر نیه‌، له به‌رهه‌مى ناوازه و نایاب و به‌که‌لکدا ئه‌مه
چهند نمونه‌یه‌کى هۆنراوه و بیروباوه‌ره‌کائیتى که‌ له باره‌ى (کورده‌وارى) یه‌وه دایناون:

«شێخى هه‌مه‌وه‌ندیکى ئه‌دا وه‌عزه و نه‌سیحه‌ت
ئه‌و قورپه‌سه‌ره‌ى دا‌بووه به‌ر فه‌خش و فه‌زیحه‌ت
خۆش هاته‌ جه‌واب و، وتى: «تۆ حه‌قته‌ فه‌قته‌ من،
قوتتاعى ته‌ریقم، نه‌کو قوتتاعى ته‌ریقه‌ت!»»

(٢)

«زه‌مانه‌ى پر ته‌عه‌ب ده‌تکاته‌ تیه‌رۆک
له تێ نانت ده‌داتى: دووبه‌شى نوک»

(٣)

«دنیا (تیه‌رۆ) یه‌ مه‌وه‌سته‌ ته‌نیا برۆ
کێ ماوه‌ تیا نه‌بووێ تیا (تیه‌رۆ)؟!»

(٤)

«نامه‌رد ئه‌وه‌نده‌ موعه‌ته‌به‌رن له‌م زه‌مانه‌دا
مه‌رد ئیعتیبارى که‌م بووه، (مه‌ردى خودا) خوسوس!

(٥)

«له‌ هه‌موو جێ له‌ چ که‌س بێنى مرووه‌ت نایه‌!...
(که‌رم) و (سیدق) و (وه‌فا) ئیسته‌ له‌ عاله‌م بووه‌ قات!»

ئه‌حمه‌دى خانى

(ئه‌حمه‌دى خانى)، له به‌رهه‌مه‌ ناوازه و نایابه‌که‌یدا، که‌ ناوى ناوه (مه‌م و زین)، له مه‌یدانى (ویژه) و
(هونه‌رمه‌ندى) و (مرۆڤه‌روه‌رى) و (کوردايه‌تى) دا سه‌رى (نه‌ته‌وه‌ى کورد) ی به‌رز کردۆته‌وه‌ ئه‌مه‌ بۆ
ئیمه‌ى کورده‌وارى شایانى شانازییه، که‌ (مه‌م و زین) ه‌که‌ى (ئه‌حمه‌دى خانى) له ده‌مێکه‌وه‌ له جیهانى
پێشکه‌وتوودا بایه‌خ و نرخى پێدراوه‌ و، به‌گه‌لێک زمانى زیندووى پێشکه‌وتووبه‌ش په‌رچقه‌ کراوه
ته‌نانه‌ت زۆر که‌س له پسه‌پۆرانى ویژه‌ى جیهانى، (مه‌م و زین) ه‌که‌ى (ئه‌حمه‌دى خانى)، له (ئه‌لباده) و

(ئۆدیسسه) که‌ى (هۆمیره‌وس) ی یۆنانى و، (شاهنامه) که‌ى (فیرده‌وسى) ی ئێرانى، بلتدتر و به‌نرختر
داده‌نیت.

سه‌یرى پێشه‌کییه‌که‌ى (مه‌م و زین) ه‌که‌ى (ئه‌حمه‌دى خانى) بکه‌، که‌ له (٣٠٠) سال پتر له‌مه‌وه
پێشه‌وه‌ نووسبووه‌تى، چۆن شاره‌زایى و پسه‌پۆرى و کوردايه‌تى خۆى نوواندووه‌ به‌رامبه‌ر چاره‌سه‌رکردنى
کێشه‌کانى نه‌ته‌وه‌که‌ى خۆى ئه‌مه‌ به‌شیکه‌ له‌و پێشه‌کییه‌ى که‌ ئه‌وپه‌رى لیکۆلینه‌وه‌ى زانایانه‌ى تیدا
نوواندووه‌:-

«جوامبیرى و هیممه‌ت و سه‌خواه‌ت
میرینى و غیره‌ت و جه‌لاده‌ت
ئه‌و خه‌مه‌ ژ بۆ قه‌بیلی (ئه‌کراد)،
وان دانه‌ به‌شیر هیممه‌ت و داد.
هه‌ندى ژ شه‌جاعه‌تى غه‌یورن
ئه‌و چهند ژ میننه‌تى نه‌فـورن
ئه‌ف غیره‌ت و ئه‌ف عولوى هیممه‌ت
بوو مانبعى حه‌ملى بارى میننه‌ت
لۆ پیکه‌فه‌ هه‌میشه‌ بى تفاقین
دائیم به‌ته‌مه‌پرود و شیقاقن!...
گه‌ردى هه‌بووا مه‌ ئیتتیفاکه‌ک
فیکرا بکرا مه‌ ئینقیاده‌ک
(پۆم) و (عه‌ره‌ب) و (عه‌جه‌م) ته‌مامى
هه‌میان ژ مه‌را دکر غولامى!...
ته‌کمیل دکر مه‌ (دین) و (ده‌وله‌ت)
ته‌حسبیل دکر مه‌ (عیلم) و (حیکمه‌ت)
ته‌مییز ده‌بوون ژ هه‌ف مه‌قالات
مومتاز ده‌بوون خودان که‌مالات».

حاجی قادری کۆبی (۱)

شیخ پرهزای تاله‌بانی

(۱)

«له فکرم دئ (سوله‌یانی) که دارولمولکی (بابان) بوو نه مه‌حکوومی (عه‌جه‌م)، نه سوخه‌کیشی (ثالی عوسمان) بوو له‌به‌ر قاپیی سهره سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهید مه‌تافی (که‌عبه) بو‌ئه‌ریابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو له‌به‌ر تابووری عه‌سکه‌ر ری نه‌بوو بو‌مه‌جلیسی (پاشا) سه‌دای مۆزبیکه و نه‌ققاره تا نه‌یوانی که‌یوان بوو دریغ بو‌ئه‌و زه‌مانه، نه‌و ده‌مه، نه‌و عه‌سره، نه‌و رۆژه که‌مه‌یدانی جریدبازی له‌ده‌شتی (کانی ناسکان) بوو «به‌زه‌یه‌و حه‌مله‌تی (به‌غداد)ی ته‌سخیر کرد و تیی هه‌لدا (سوله‌یمان)ی زه‌مان راستت ده‌وی باوکی (سوله‌یمان) بوو (عه‌ره‌ب) ئینکاری فه‌زلی ئیوه‌ناکه‌م نه‌فه‌زه‌لن نه‌ما (سه‌لاح‌دین) که‌دنیای گرت له‌زومره‌ی (کوردی بابان) بوو قوبووری پر له‌نووری ثالی (بابان) پر له‌په‌حمه‌ت بی که‌بارانی که‌فی ئیحسانیان وه‌ک هه‌وری نیسان بوو که‌(عه‌بدو‌للا پاشا) له‌شکری والیی (سنه‌ی شپ‌کرد (په‌زا) نه‌و وه‌خته‌ عومری پینج و شه‌ش تیغلی ده‌بستان بوو

(۲)

«قه‌ومه‌کان به‌و خوییه‌ و حوکی له‌سه‌ر به‌حر و به‌په‌ر به‌رخه‌نیرئ گه‌ر نه‌نیرئ هه‌ر که‌سه‌ی ساحیب مه‌په‌ر دیم به‌گژیا ده‌یدرم گه‌ر فیله‌ سه‌ل شیری نه‌په‌ر با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن نه‌م هه‌موو شو‌ر و شه‌په‌ر گشت له‌سه‌ر بزنی شه‌ل و کاوری گه‌ر و به‌رخه‌ له‌په‌ر!»

(۳)

«که‌له‌شیری به‌(په‌زا) لازمه‌ کرم‌اشانی زیره‌ک و چاپوک و دم‌گه‌رم و در و شه‌پرانی

(۱) نه‌م بابه‌ته‌ له‌ نامیلکه‌ی (حاجی قادری کۆبی) دا دووباره‌ بو‌ته‌وه، باشتره‌ که‌ دیسان دانه‌نریته‌وه.

پروانه: شاکر فه‌تاح، حاجی قادری کۆبی - چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر ۱۹۷۸

«که‌له‌شیری که‌قه‌پی گرت له‌بنا گوئی که‌له‌شیر پر به‌ده‌م بی‌چیرئ وه‌ک سه‌گی هه‌ورامانی که‌له‌شیری که‌نه‌گه‌ر شیری نه‌په‌ر بیته‌ مه‌ساف رای‌فرینئ به‌شه‌قی میسلی که‌ری تالانی به‌دریژی وه‌کو مه‌ولان به‌گه‌که‌ی میری به‌یات به‌جه‌سامه‌ت وه‌کو کو‌تخا زله‌که‌ی بیبانی نه‌ی (نه‌قیب زاده) بنیره‌ که‌له‌شیریکی وه‌ها بو‌(په‌زا) که‌ی سه‌گه‌که‌ی قاپیبه‌که‌ی (گه‌یلانی)!»

(۴)

«میر به‌سه‌د میننه‌ت هه‌ناردی ئیستریکی رووت و قووت ده‌ست و پاسست و سه‌قه‌ت نه‌ندامی هه‌روه‌ک عه‌نکه‌بووت خاوه‌نی ئالیکی ئالیم پیتی نه‌داوه‌ موتله‌قا داویتی نه‌ما وه‌کو بیستوومه‌ قووتی لایه‌مووت!... پشتی ریش و شانی زامدار و جه‌دوو بوو ناعیلاج چه‌ند قه‌رشیکم هه‌بوو بو‌م دا به‌نه‌وت و عه‌نزه‌رووت سه‌ی فه‌تاهی مه‌یتهرم رۆژی به‌حوججه‌ت لیئی نه‌وی کلکی ده‌ره‌ینا له‌بن، ئنجا به‌عاسته‌م گوئی بزوت!» «گه‌رچی ناتوانئ ببزوی هیند له‌په‌ر که‌م قووه‌ته، ده‌نکه‌ جو‌ییکی نیشان ده‌ی تا قیامه‌ت دئ له‌دووت پووش له‌لای هه‌لوایه‌ حه‌تتا گه‌ر پلئوشه‌ی ده‌س که‌وی بای ده‌داو لوولی ده‌داو قووتی ده‌دا وه‌ک نیره‌ حووت گه‌ر قه‌له‌و بی نه‌م نه‌جننه‌ی نیره‌ چار ناکرئ مه‌گه‌ر (شیخ روفاعی) بی عیلاجی کا به‌ئه‌سمای (جه‌له‌لووت) مه‌سه‌له‌حه‌ت وایه‌ هه‌تا نه‌یخواردووم بینیره‌مه‌وه زۆر ده‌ترسم ده‌عه‌یه‌ک قووتم بدا بکا به‌قووت!»

(۵)

«مایه‌کویت جارانی که‌ده‌تگوت په‌وتی په‌وتی ئاهووه ئیسته‌هه‌ستانی له‌سه‌ر ئاخو‌ر به‌یاهوو یاوه‌وه قه‌ت له‌یه‌ک قسناخ که‌می جو‌ ناده‌می و هیشتا له‌په‌ر سال‌ دوانزه‌ی مانگ سواری نابم و هه‌ر ماندووه

گهر به ئاوزهنگی په راسووی ئه م سهر ئهوسهر هه لدری
هینده نابزوی بزانی ماوه یاخود مردوووه!...
«خاوهنی پيشووبشی نازانی که تهئریخ و سنه
چهنده، ئه ما من له پیرانی قه دیم بیستوووه:
وهختی (نادر شاه) هجوومی کرده سهر ئیقلمی (پۆم)
تازه گوايه ئه و له زگ دایکی خرووجی کردوووه!».

(ژیوهەر^(۱))

قانیع

(۱)

جارتیکیان ماموستا (قانیع)، بوژی به ناوبانگ، له سهر فرمان داده مینتی رووده کاته (دهر به ندیخان) بو
فرمان دهست کهوتن که دهگاته ئه وی نامه یه که دهنووسن بو ماموستا (که ریم زهند) ی دۆستی که بریتی
ده بی له تاکه یه که دپری بچووک: «یا که ریمی کار ساز مه ده دی»
ماموستا که ریمیش به هه له داوان خوی دهگه بیینتیته کن کار به دهستانی دهر به ند، تا (قانیع) دانامه زینتی
له سهر فرمانیکی باش وازنا هینتی!...

(۲)

ئهی (فلس) وه لالا له داک و باب و با پیر چاتری
تۆ له دووسه د خزم و خویش و شیخ و دهسگیر چاتری
ههی به قوریانی زهره ت بم، روژی سه ودا و مامه له
تۆ له شیر و خه نجه ر و برنه و گه لی نازاتری
وازانم بی ئه ده ب نابم ئه گهر ئه م رو بلیتم
تۆ له لوقمان و ئه رهستوو، عالم و داناتری
من به چاوی خۆم ده بینم که متیارت کرد به شیر
بهینی بی نه لالا له خواجه و فه یله سووف وریاتری
چهند زه به للاح و قورمساخ و ته راحت کرد به پیاو
جا که و ابوو تۆ له خویندن چاتر و بالاتری
کلکی کهر بهرز که یته وه، ئه یکه ی به پیشهنگی قه تار
ئافه رین بو تۆ (فلس)، بی شک له من داناتری

(۱) ئه م باسه و نمونه شیعریه کانیع، دیسان وان له نامیلکه ی (ژیوهەر) دا، بویه با شتروایه بیبوترین.

پروانه: شاکر فتاح- زیوهەر- چاپخانه ی کامه رانی- سلیمان ۱۹۷۴

(۳)

(قانیع!) گشت کهس ئه زانی تۆ کزۆله و سه رکزی
تۆ له گشت کهس بی (فلووس) و بی دس و پسواتری
کاکه (ئانه) و مامه (دره م) کۆمه کم بن بیمه لات
تۆ له جه م جه متر، له دارا بی خه م و دارا تری
ئیسته کانی، چۆن جه نابی (من) له تۆ دوورم ته و او
تۆ له رپوی، گهر خراپتر، لات و بی عه نواتری
خواهه خواسته ده فعه بی نه قشم بیینی تۆ به خه و
جا ئه زانم چۆن له گشت کهس، هار و بی مه عناتری!.

(۴)

برابن غایه تان یه که بی، برایی غایه یه که بونه
ئهو دی کۆمه که به فیکرت بی، له هه ر لا بی براتانه

(۵)

با سن قات نه بی خانوو و سه راکه ت
پاره ی قاتیکیان بده به براکه ت
ده و له مه ند مه لی هه و لی بو خۆیه!...
نه بوونی هه ژار، نه بوونی تۆیه

(۶)

پرچ و به رمال و سیواک ریش و که شکۆل و عه با
بو (سوال) ن، که ی ئه مه ئه سبابی ژین و حورمه ته؟!...

(۷)

دهستی (مه ردی) توند له ئه لقه ی (کاسی) مه حکه م بکه
پولی ناکا هیممه تی (پیر شالیا و) (کۆنه پۆش)!...

(۸)

کاکای (مالیک)! پیم بلی بوچی ئه مه ئایینته؟
خوین مژینی ژیرده سه ی بی دهسته لاتان دینته!...
یه که قرۆشت دا به (رهبعی تورک) و (تاپۆت) گرته دهست
تا قیامهت ئه و قرۆشه مایه کاری ژینته؟!...

(۹)

گوئی گره (قانونی سوشیالیستی) دهنگی دایه وه: رۆژی مه رگت زۆر نزیکه ئه وه دهنگه (یاسین) ته! نۆکه ر و پیتش خزمهت و کاره که ر و دایه نه که ت: که وه ته رۆژی خۆی بزانه (دوژمن) ی خۆبینه ته! باخنی هینه ده قایم و مه حکمه نه بووی من نه تگه من (دهستی ئیستعمار) هیز و کۆمه ک و په رزینته!

(۱۰)

له تۆزی ئاشدا غه رقم، له ته وقی سه ر هه تا ئه ژنۆم به لام چه ند خۆشه ئه و تۆزه، که هه ر خۆم ئامیرم بۆ خۆم نه ترسی ئه مری مه فه وق و نه مه حکوومی به راتی تۆم له سایه ی زه حمه تی قاچ و سه رو ده س و ئه ستۆم له بۆ که س چا و له به ر نیم و، خه بالی پتی ریا ناکه م!...*)

میرزای خورمالی^(۱)

مچه ی حاجی برابم ئاغا

(۱)

ئۆتۆمۆبیلچی، له پاش ئه مه ی ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی له دامینی باخه کانی به ر گوندی (عه بابه یلین) دا وه ستاند، رووی کرده ئۆتۆمۆبیل سواریه کان و گوئی: - ئۆتۆمۆبیله که م مه کینه که ی کزبووه له مه به و لاوه به سه ر به ره و ژوو رکه دا بر ناکات تکا ده که م دابه زن، به پین برۆنه سه رشاخه که! ... (مچه ی حاجی برابم ئاغا) یش که یه کینک بوو له گه شت که ره کان تووره بوو به ده نگیکی به رزه وه گوئی:

- باوکم ئیوه ئه مه نانا سن... جاریکی تریش هه ر وای له ئیبه کرد... ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی تۆقاندوو ه، هه ر نه ختی به رزایی ببینن، وا ده زانی کتیوه، و پیتیدا سه ر ناکه وئ!...

(۲)

به ریکه وت سه رۆکی شاره وانی هه لئه بجه و باوک و براکانی، هه موویان چاویان کزبووه (مچه ی حاجی

(*) (قانیع) به ئاگری (زۆرداری) و (ده ربه ده ری) و (نه خووشی) و (بچ که سی) و (نه خوینده واری) تووایه وه، به لام کانه یه کی پاک ی بچ گه ردی ره سه نی پرشنگداری لی په یدا بوو، که به پرنشگی هه ست و بیروباوه ری خۆی میشکی (کورده واری) رووناک کرده وه (ش.ف)

(۱) ئه م بابه ته و (حلمی) ئه مه کۆسته، شیخ تۆفیقی گولپ، مه لا عارف) له کتییی به که م (یادداشته کان...)) رۆژنامه ی خورمالدا بلاوکراره ته وه، بۆیه لامان بر د. پروانه (ئاوینه ی ژینم) ل: ۲۴۸-۳۲۶.

برابم ئاغا) یش، سالی ۱۹۴۰، له هه لئه بجه فه رمانبه ر بوو (مچه) پیاویکی قسه خۆش بوو هاوړیکانی، به تابه ته تی تووره یان ده کرد، هه ر بۆ ئه مه ی قسه ی خۆشی پین بکه ن.

رۆژیکیان له بابه ت چاوکزی و چاویه هیزی ئه و پیاوانه وه، فه رمانبه ره کانی هه لئه بجه له گه ل (مچه) دا کردیانه ده مه قالی، دواپی (مچه) به سویندییک ده مه قالییه که ی خۆی و ئه وانی بریبه وه گوئی: -

«سا ژنه که ی خۆم سێ به سی به ر لالا کردین، تا پینجهم شه و شه شه م شه وی مانگیش، مانگ له لایه ن مالی سه رۆکی شاره وانی هه لئه بجه وه نایینن!...».

کفر ئه حمه د

(۱)

جاریک (کفر ئه حمه د) ده چیته گه راو (حه مام) یک له سلیمان ی.

پاره ی له باخه لدا نابی ده ترسێ له وه ی خاوه ن گه رماوه که بچن به گژیدا و ته ریقی بکاته وه ده س هه لئه بریته ئاسمان و ده لئ: «خودایه! یان چه ند پوولیک بخه یته باخه لمه وه، بیده م به م خاوه ن گه رماوه یاخود گه رماوه که پرووختینی، به لکو ده ربازیبم و له م شه ره زاریبه رزگارم بی!...» زۆری پین ناچن گه رماوه که بن میچه که ی قرچه ده کات و ده ست ده کات به رووخان هه ر که سه به لایه کدا ده رباز ده بی (کفر ئه حمه د) یش بۆی تی ده قاچینن و، له ده ست کارای خاوه ن گه رماو پرگاری ده بی!.

(کفر ئه حمه د) له رینگادا چاوی به هه ژاریک ده که وئ له خودا ده پاریته وه، ده لئ: «خودایه، به گه وریه یی خۆت یه کتیکم بۆ بره خسیتیت چه ند پوولیکم بداتن». (کفر ئه حمه د) یش ده م و ده ست پیتی ده لئ: «مردووت نه مری!... شیت بووی داوای پاره له خودا ده که بت؟! هه ر ئیسته بۆ چه ند پوولیک که لیم داوا کرد، گه رماویکی رووخاند!...».

(۲)

(کفر ئه حمه د) مانگایه ک و که ریکی ده بی رۆژیک له رۆژان مانگاکه ی نه خۆش ده که وی دلئ پیتی ته نگ ده بی ده ست ده کات به پارانه وه له خودا ده لئ: - «خودایه! که ر و مانگاکه م مه کۆزه ئه گه ر هه ر ده بشکوژیت^(۱) که ره که م بکوژه!...».

که چی که به یانی له خه و هه لئه ستیت، ته ماشا ده کات مانگاکه یه تی تۆبیه! ئه ویش ناکاته نامه ردی، ده چیته بازار، کوپتیک ده وۆزیته وه و، ده بیاته ماله وه ئنجا ده ستی کوپره که ده خاته سه ر مانگاکه و لیتی ده پرسن: «مه لا ئه مه چییه؟!».

کوپره که ده لئ: «ئه مه مانگایه!...».

ئنجا (کفر ئه حمه د) ده ستی کوپره که ده خاته سه ر که ره که و، لیتی ده پرسن: «ئه ی ئه مه چییه؟!...».

کوپره که ده لئ «ئه مه که ره».

(۱) راستتر: ده یشیان کوژیت.

(كفر ئەحمەد) پيش كە ئەو لە كۆتەر كە دەبينى، دەست دەدات بە تەپلى سەرى خۆيدا و، روودە كاتە ئاسمان، دەلتى: «خودايە! ئەم كۆتەر بە كۆتيرى خۆيەو زانى كاميان (كەرە) و كاميان (مانگا) يە ئەى تۆ بۆجى بەو ھەموو چاوانەو كە ھەتە، لە جياتى كەرەكە، مانگا كە كوشتم؟!».

مەلا سەعید

(١)

لە سلیمانیدا (مەلا سەعید) ناویك پەیدا دەبی پیاویکی راستگۆ و خوداناس دەبی ھەز لە پیاوی درۆزن و دوو روو ناکات لە بەر ئەو بە دەل قین لە سۆفیە مەل قەویبە پش پانە دوو روو دەکەى مەزگەوتى گەورە ھەلدەگرئ ئەم سۆفیە بۆ ئەمەى خەلکەكە پیتی بلتین پیاوی چاک و خودا ناسە، دینتی لە رۆژانى ھەینیدا ھەر لە بەر دەرگای مەزگەوتى گەورەو، بەردە وردە دەخاتە ناو قور و چلپاوە کەو، ھەتا بە ھەبیوانى مەزگەوتە کە گوايە مەبەسى ئەو بێ، کە موسولمانان بەسەر ئەو ریتچکە یەدا برۆن، تا پیتلاو کانیان قورای نەبن، تا ئەویش بەو کارەى، خودا لە گوناھى خۆش بییت کە کاتى نوێزى رۆژى ھەینی دیت، خەلکەكە، ھەموو بەسەر ئەو بەردە وردانەدا دەرۆن کەچی (مەلا سەعید) پیتلاو کانى خۆى دادەکەن و بەناو ئەو قور و چلپاوەدا دەروان، تا دەگاتە سەر ئەستێرکی مەزگەوتە کە کە لیتی دەپرسن:

«مەلا سەعید! بۆچ وا دەکەیت؟!» مەلا سەعید کوت و پر دەلتى:

«بۆ ئەمەى بەشى من خودا لە گوناھى سۆفى خۆش نەبییت!».

(٢)

دەگێر ئەو: (مەلا سەعید) بە دەست یەکتیک لە شێخەکانى سلیمانیەو ھەزار و زبانی پێ دەگات ئەویش روو دەکاتە شارەوانى سلیمانى (عەبادیا) ناویك کە ئەندامى کۆرى شارەوانى دەبن، لەوئ دەبینى کاتیک دەبین ئەو (مەلا سەعید) دەچى دەستی (عەبادیا) ی مەسیحى ماچ دەکات! خەلکەكە دەست دەکەن بە پیتکە نین دەلتین: «مەلا سەعید ئەو چۆن دەستی (عەبادیا) ت ماچ کرد؟!...». مەلا سەعیدیش دەلتى: «پیتویستە گاوردەکانى سلیمانى، ھەموو رۆژتیک سوپاسى خودا بکەن، کە پیتغەمبەرە کە یان (مەسیح)، ژنى نەھیناوە، مندالتى بیى ئەگینا ئەوانیش وەك موسولمانەکانى ئیمە بە دەست نەو کەکانى پیتغەمبەرە کە یانەو گیریان دەخوارد و تووشى ئازار و ھاوار دەبوون!... منیش لە خۆشى ئەوێ کە (عیسا) پیتغەمبەر ژنى نەھیناوە و مندالتى نەبوو، دەستی (خواجه عەبادیا) م ماچ کرد!... دیارە ئەگەر (عیسا) پیتغەمبەر بەدیا یە لیرە دەستی ئەوم ماچ دەکرد!».

ئەمینیە شیتا

(١)

ماینە بۆرە

ئەو دەمە لاو بووم، تازە پێ دەگەیشتم رۆژتیکیان ماینتیکم لە ھاو ریتیەکم خواست و چووم بۆ سەیران بۆ گوندی (زى گوتیز)، لە گەل چەند ھاو ریتیە کەمدا بۆ ئیوارە ھاوتینەو مالتى بەلام ئەمەندە لە ریتگادا غارمان کردبوو، خۆشمان و ماین و ئەسپە کانیشمان لە پەلویۆ کەوتبووین لە راستیدا من خۆم ھەزەم لەو ھەموو غارکردنە نەدەکرد.

بەلام چونکە ئەوان بە غار دەریشتن، ئەگەر بە غار دوايان نەکەوتمايە، دوا دەکەوتم ئەو ریتگا درێژەیشم درەنگ بۆ دەبررا ھەر دوور نەبوو ریتگایشم لى ون بیى بە کورتى: ھاو ریتگانم جەربەزەبوون، بلیمە تبوون، چاویان لە ماندوو بوون نەدەترسا کە ھاقتەو مالتى، گورج ماینە کەم نەبردەو بۆ خواوێنى ئەمەیش لەسەر ئامۆژگارى باوکم بوو ھەر و ھا، تا تەواو نەحەسایەو و، کا و جۆ و ئاویشم نەدایە، نەم بردەو بۆ خواوێنى کاتى ماینە کەم بردەو بۆ خواوێنى، ئامۆژگاریبە کەى باوکم بۆ گیترايەو و پیتم گوت: «باوکم دەلتى: تا دوو سى رۆژتیکى تر سواری ماینە کە نەبى ئەگینا ئەمەندە ماندوو بوو لەوانە یە بتۆپى بەلام ھاو ریتکەم بەگوتى ئامۆژگاریبە کەى باوکمى نەکرد ئەمەندە سواری ماینە بۆرە بوو، سى رۆژى تری پێ نەچوو تۆپى!... ھاو ریتکانى سەیرانە کە بۆ ئەمەى پێ بکەنن، خواوێنى ماینە کە یان ھانە دەدا لە من بەدناویان دەکردم بە کوشتنى ماینە کەو ئەویش خۆش باوەر بوو، دلئ شکا!... بەلام من ھاو ریتکەم زۆر خۆش دەویست نەم دەویست دلئ لیتم بشکى زۆرى لە گەلدا خەریک بووم دلئ چاک بکەمەو^(١)، بەلام ھەرچەندم کرد کە لکی نەبوو!... دوايى خۆم و چەند ھاو ریتیە کى تر ئەمەمان بە ھەل زانى: بریارمان دا بەزمیکى لیتو بەرپا بکەین بە لکو بەسایەى ئەم بەزمەو، ریتگایە ک بەدۆزمەو بۆ ناشتبوو نەو ھمان.

بى ئەمەى بەھیتلین خواوێن ماینى ھاو ریتمان بەم کەینەو بەینە یە بزانتى، بیست و پینچ نامەمان نووسی و بەناوى ئاھەنگى مردنى ماینە بۆرەو، دابەشمان کرد بەسەر ھاو رى و ئاشنا و ناسیاو کاتماندا خواوێن ماین کاتى زانى، ھەموویان لە کاتى ھەشتەمى بەیانیدا، لەناو دالانە کەى مالتى ئەواندا کۆبووینەو

(١) ئەم بابەتە لە رۆژنامەى خورمالدا - لە یاداشتەکان - کتیبى یەکەم، بلاو کراو تەو ھەر و با بە تەکانى دواى ئەمەیش: کابرایە کى شارەزورى، شەکر فرۆش، رەشید ئاغا، کورى مەلا سالىح، مەلاى دىي بەھرام بەگ، رەنجبەر و ئاغا، شەپدەم، مەلایەک و دەولە مەندیک، سەبیلکیشان، کەس بەدۆى خۆى نالتى ترشە، مەلا و حاجى، پشوى ھاوینە، جووت ژمێرکردن، ئەمانە وان لە رۆژنامەى باسەرەدا باشتەر وایە دووپات نەبەو.

(١) لە دەسنووسى (خۆشخوانى) دا شیعەریکی تیدایە بەناوى (ماینە بۆرە) و کە مامۆستا بەم بۆنە یەو ھەلى بەستووە، لەم کتیبى دوو ھەمدا لە بەشى (شاكر فەتاح و شیعەر) دا دەبیینی.

به سه‌زمانه، سه‌ری سورماپوو، واقی و پرمابوو، نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی له‌ویدا کۆبوینه‌ته‌وه روویشی نه‌ده‌هات لیمان بیرسی: «بوچی هاتوینه‌ته‌میوانی؟». به‌لام زۆری پی نه‌چوو، رازی هاتنه‌که‌مانی لی‌ناشکرا کرا و، گوتمان: «بو پرسه‌ی ماینه‌بوژه هاتوین، نه‌لفاتیحه» ئیتر ده‌ستمان کرد به (فاتیحه) خویندن و پیکه‌نین و سه‌رخۆشی کردن له‌هاورپیکه‌مان!... دوای ئه‌وه و تاربیژان و بوژان ده‌ستیان کرد به‌تاردان و هۆتراه و خویندنه‌وه، که هه‌موویان ستایش بوون بو (ماینه‌بوژ) و، بو پرسه‌کردن له (خاوه‌نی به‌پیزی ماینه‌بوژ)!...
 خاوه‌ن ماینیش که ئاهه‌نگه‌که‌ته‌واو بوو، تیروپر قسه‌ی پی‌گوتین و، توانج و پلاریشی تی‌گرتین ئیتمه‌یش وه‌رامه‌که‌مان ئه‌وه‌بوو: هه‌موومان ده‌ستمان کرد به‌پیکه‌نین به‌لام له‌و کاته‌دا که خه‌ریک بووین بلاوه‌ی لی‌بکه‌ین، شتی‌یکم بیرکه‌وته‌وه‌هه‌یفم لی‌هات ئه‌وه‌هه‌له‌ده‌ست بده‌م ده‌مووده‌ست چووم بو ته‌ویله‌که‌ی مالی‌هاورپیکه‌مان و، زین و په‌شمه و له‌غاوی ماینه‌که‌هه‌و، تووره‌که‌ی کاو جوکه‌یم دا به‌کوژلدا و هینامه‌به‌رده‌م ئاهه‌نگ گپه‌ره‌کان و گوتم: «ئه‌مه‌یش که‌له‌پووری خودالی‌خۆش بوو، (ماینه‌بوژ)ه، (نه‌لفاتیحه)!... دانیشتوانی هه‌موویان ده‌ستیان کرد به (فاتیحه) خویندن و پیکه‌نین.
 ئیتر له‌ناوه‌ند تووره‌بی‌خاوه‌ن ماین و، تریق و هوور و پی‌که‌نینی بانگ کراوه‌کاندا بلاوه‌مان لی‌کرد!...

ئه‌م هه‌موو که‌تته و که‌چی، له‌پاش چه‌ند رۆژتیک من و هاورپیکه‌م به‌ئاسانی ناشتمان بووه‌وه!...

(۲)

به‌زمیک له‌سه‌ر کۆنه‌پهرستی!

لاویک له‌ئه‌مه‌ریکا هاته‌وه‌خویندنیکی باشی خویندبوو به‌لام له‌خۆی زۆر بایی بوو بو گالته‌ی به‌هه‌موو شتی‌وه‌ی‌کی ژبانی (کورده‌واری) مان ده‌کرد، تیزی ده‌کرد به (ترخینه‌ه) و (نیرگه‌له)!...
 توانج و پلاری ده‌گرت له (که‌شیده) و (میزه‌ر)!... خۆ (کووپه‌ی شین) و (سوینه‌ی جل شتن) و (مه‌سینه) و (له‌گه‌ن) و (گلینه) و (مه‌رکانه‌ی هه‌ر به‌جاریک دابوو به‌ر کلکان!) که (مزه‌وت) یکی ده‌بینی رووی ده‌کرد به‌و لاوه‌! که (که‌شیشیتیک) ی ده‌دی، ده‌ستی ده‌کرد به‌پیکه‌نین!... هه‌رچی (ریشو) و (سمیل) و (پاوانه) و (خرخال) و (خه‌ته‌نه‌سووران) و (خه‌نه‌به‌ندان) و (پاش تیلانه‌یش هه‌بوون، ئه‌وه هه‌ر به‌جاری‌هوورۆمی ده‌رده‌سه‌ریان!... که ناوی (مه‌لا کویره‌کان) ی مزه‌وتی گه‌وره و (ته‌زبیح) و (سیواک) ی ده‌رویشه‌کان به‌هاتیه‌دلی تیکه‌له‌ده‌هات!... که ناوی (پرسه‌کردن) و (سێ رۆژگانه) و (کولیره‌ی ئیمام عه‌باس) و (شه‌وی شه‌وی به‌راتن) یشت لا به‌یتنايه، ئه‌وه هه‌ر شیت ده‌بوو!...
 که دایکی مرد، ناشتی به‌لام ته‌له‌فۆنی بو‌خالی کرد، گوتی:

«من ئاره‌زووی (پرسه‌کردن) ناکه‌م تو له‌وئ پرسه‌ی بو‌بگره!» به‌کورتی هاورپیکه‌مان وای لی‌هاتبوو، که ده‌ستیان ده‌گوشی، ده‌ستی ده‌شت!... که ماچیان ده‌کرد، ده‌موچاوی خۆی گلاو ده‌کرد!... که ده‌رگایه‌کیشی ده‌کرده‌وه به‌چمکی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌یکرده‌وه، نه‌وه‌ک ده‌ستی پیس بیی؟!...
 هه‌رچی (کاربه‌ده‌ستان) و (ده‌وله‌مه‌ندان) و (خاوه‌ن سایه و پایه‌یش بوون، ئه‌وه هه‌ر به‌شووریه‌ی

415

داده‌نا که‌ پیاو تیکه‌لییان بکات!...

به‌کورتی هاورپیکه‌مان ئه‌مه‌نده له‌وزه ده‌رچوو، هاوری و ناسیاو و ئاشناکانیشی، که ئه‌مه‌یان لی‌ده‌بیست و لی‌ده‌دی، زۆتر سهریان ده‌کرده سه‌ری به‌تایبه‌تی هه‌رچی پیچه‌وانه‌ی دلی ئه‌و بووايه ئه‌وه‌یان ده‌کرد، بو‌ئه‌مه‌ی تووره‌ی بکه‌ن و پیی پیکه‌ن!...؟

له‌گه‌له‌ئمه‌مانه‌یشدا هه‌مووی لاوه‌که‌ کورپیکي چاکه‌خواز و دلته‌ر و ده‌ست بلاو و دلپاک و به‌ریزمان ده‌هاته پیش چاو هه‌ندیک له‌قسه‌کانیشی له‌راستی به‌ده‌رده‌بوون هه‌ندیک له‌کرده‌وه‌کانیشی ناپه‌سه‌ند نه‌بوون.

له‌به‌رئه‌وه من و چه‌ند که‌سیکی تر بوو بووین به‌هاورپیی به‌لام له‌ده‌ست توانج و پلار و هوورۆمی ئه‌و رزگارمان نه‌ده‌بوو ئیتمه‌یش له‌تووره‌کردنی ئه‌و و، پیکه‌نینی خۆمان درێغیمان نه‌ده‌کرد!...

رۆژتیکیان به‌نه‌یتی پیمان زانی: که چه‌ند که‌سیکی له‌خاوه‌ن (پایه) و (مایه) و سایه، بانگ کردبوو بو‌نان خواردن، که به‌یکیکیان له‌کاربه‌ده‌سته گه‌وره‌کان بوو به‌لام له‌هاورپیکانی خۆی که ئیتمه‌بووین که‌سمانی بانگ نه‌کردبوو! ئیتمه‌یش ئه‌مه‌مان به‌هه‌ل زانی که به‌زمیکي لی‌وه پیدای بکه‌ین!... لی‌ژنه‌یه‌کمان بو‌دوروست کرد به‌نه‌یتی بریاری چه‌ند شتی‌کمان دا بیکه‌ین تا که‌لوپه‌لی ئه‌و به‌زمه‌مان په‌یدا کرد شه‌و و رۆژتیکي پیوه خه‌ریک بووین ده‌نگمان نه‌کرد تا له‌نان خواردن بوونه‌وه کاتیکیان به‌خۆیان زانی سه‌رمان کرد به‌ژووردا یه‌کیتمان نیرگه‌له‌ی هینابوو له‌گه‌له‌خۆیدا ده‌یکیشا! یه‌کیتمان بوخووری ده‌سووتاند له‌به‌رده‌می خۆیدا!... یه‌کیتمان له‌ناو ده‌سکه‌وانیکی زلدا قاه‌ی بو‌ده‌کوتا!... یه‌کیتمان نوشته‌یه‌کی سێ سووچی له‌قه‌نه‌وزی سه‌وز گیراوی به‌پشتی چاکه‌ته‌که‌ی هاورپیکه‌مانه‌وه قایم ده‌کرد!...

یه‌کیتمان کووژه‌که‌یه‌کی شینی به‌پیشی سیداره‌که‌به‌وه به‌ند ده‌کرد!

یه‌کیتمان به‌سیواک ده‌می خۆی پاک ده‌کرده‌وه! یه‌کیتمان رسته (ته‌زبیح) یه‌کی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، ناوی خودا و پیغه‌مبه‌ری ده‌هینا!... یه‌کیتمان زه‌رگیتکی ده‌رویشانه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو هه‌لی ده‌سووراندا!

یه‌کیکیشمان له‌پارچه‌ته‌خته‌یه‌کی درێژ کۆله‌دا چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی خودایی نووسیوووه‌وه بو‌چاوه‌زار، به‌پیش ده‌رگای خانووی هاورپیکه‌مانه‌وه دایده‌کوتا!...

که بانگ کراوه‌کان ئه‌مه‌یان چاو پیکه‌وت، تیکه‌یشتن نیازی چیمان هه‌یه، هه‌موویان ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین! به‌لام هاورپیکه‌مان لچی هه‌لده‌قورتاند و، رووی گرژ ده‌کرد و، لیمان تووره‌ده‌بوو.

جار به‌جاریکیش قسه‌ی پیده‌گوتین و هه‌په‌شه‌ی لی‌ده‌کردین!... به‌لام ئیتمه‌ تا ئه‌و وای ده‌کرد زۆتر پیده‌که‌نین!...

دوایی پیمان گوت: «بوچ تووره‌ده‌بیست!... نان و خوانی گه‌وره‌پیاوان ئاهه‌نگی وای ده‌وی!... بوچ خراپمان کردوو دلی میوانه‌کانتان خۆش کردوو؟ ئه‌ویش پیی گوتین:

«رۆژتیکم مابو بو‌ئیه‌وه‌میتم!»...

416

ئەمەندە و ، كەچى زۆرى پىنەنچوو ، (مىر) لەگەلماندا ئاشت بووئەو ، نان و خواتىكى جوانىشى بۆ رازاندىنەو؟! .

(۳)

پەنجەرۆ دەلتى: «ئەوئى من دەيچىنم ، دەيچىن . ئەوئى من دەيچىنم ، دەيچىن . ئەوئى منىش دەيچىنم ، دەيچىن!» .

(۴)

دوورپو ، بەسەرزارى: زارىهەتى ، لە پاش مە: تلى لىلى!...

(۵)

لېرە تېر برسى ترە لە برسى ، خويئندەوار بەھاوارترە لە نەخويئندەوار .

(۶)

«لە ئاستى راستدا بەد ھەر دەنەوئى ، خودا راستە و پىاوى راستى خۆش دەوئى» .

(۷)

دلخۆشى ھېزە ، دلئەنگى گوناھە ، تۆيش خۆت مەكە بەگوناھبار .

(۹)

ھەر بۆژيانى جىھانى خەبات مەكە ، ھەر بۆژيانى پاش مردنىش خەبات مەكە ، بۆ ھەردو ژيانەكە خەبات بەكە ، پىغەمبەرىش ھەروئى فەرموئە .

(۱۰)

تۆ چۆن بىر لە داروژۆ خۆت بەكەيتەو ھەھات لى دېت ، لەبەرئەو ھەر لە ئىستاو ھەر لە سەرکەوتن بەكەرەو ، تا لە ژيانئەدا سەرکەوتووبىت (زانستى خۇناسىن) ىش ھەرو ئامۆزگاريت دەكات .

قەسە نەستەق پەندى پىشيانان

ناسكە قەسە

۱- لە عىساياندا ، مووسا بەتاسەوئەچوو .

۲- سەگى كۆنەماسىيە و پاسى جرتاوا دەكات .

۳- كەر لە كوئى كەوتوئە و كوندە لە كوئى دراوئە .

۴- دار ھەلپىت سەگى دز ديارە .

۵- ئەوئى بەتەماى كاسەى دراوسى بىن ، بىن شىو سەردەنئەتەو .

۶- كە پشىلە لە مال نەبىن ، مشكان تىلىلىيانە .

۷- كە شىر لە بېشەدا نەما ، چەقەل و رىوئى دەكەونە سەما .

۸- لە جىبى سندان قوززەر قورتە .

۹- نە دارىن و نە پەردو ، لەعنەت بىن لە ھەردو .

۱۰- كوتەك دەزانى قۇناخ لە كوئىيە .

۱۱- تۆيەى گورگ مەرگە .

۱۲- سابون مەدە لە ژىر پىتم .

۱۳- تا مال خۆ دزى گرت ، دز مال خۆى گرت .

۱۴- كەر بەكەويتە مالى ددانى دەشكى .

۱۵- زستانان پىنە و پەرۆ ، ھاوینان وردە وردە پەرۆ .

۱۶- ئەمە ئىشە بەلمە رىشە؟! ئەمە كارە مام تەپالە؟! ئەمە دىنە مام پەلپەينە؟!...

۱۷- كەمتىار پىاوى چاكە ، قولەپىتى بىسى دەنگ ناكە .

۱۸- بزن بۆ شەوتىكىش بىن ، جىبى خۆى خۆش دەكە .

۱۹- برامان براىى ، كىسەمان جىياى .

۲۰- لە بىن خەبەران كەشكەك سەلەوات .

۲۱- مەنىشە بەلایى نوشتەى مەلاو ، بنىشە بەلایى كەرەمى خوداوە .

۲۲- ئەوئەندە توورپە ، شەر لەگەل كلكى خۆيدا دەكات .

۲۳- مەبە بەناردى ناو دىكان .

۲۴- قەسە كە كەوتە زارى ، كەوتە شارى .

۲۵- رىئوى دەمى نەدەگەيشتە تىرى كە ، دەيگوت ترشە ناىخۆم!...

۲۶- ھەرچى رىشى سوور بىن ، ھەمزە تاغا نبىيە .

۲۷- ھەر لە ھەرش ھەتا قورپش ، كەس بەدۆى خۆى نالىن ترش .

۲۸- ھەك كەرى دىز واىە ، تۆپىنى خۆى و زىانى خاوەنى دەوئى .

۲۹- ماست نبىيە بەسەمىلتەو ديار بىن .

۳۰- لە پاش باران ، كەپەنەك .

۳۱- نە پىلاوى تەنگ ، نەخانەى بەجەنگ .

۳۲- كاسەى پىر ئاشتى مالى .

۳۳- بىچۆرە شارى كە كەس نەتناسىن ، خۆت ھەلپكىشە پىر بەكراسى .

۳۴- كالا بە پىبى بالاىە .

۳۵- ئەوئەندەى بەرەى خۆت پىت رابكىشە .

۳۶- مېشولە نەچى چاكە بەگىر قوللەى قافدا .

۳۷- درۆزن ھەر جارى ناستا دەكە .

- ۳۸- کچیج له باخه لیدا سه وزه له گیانم ده لئی.
- ۳۹- وه کو نیسک وایه به روپشتی بۆ نییبه.
- ۴۰- هه زار نه فسوون و جادووی پیوه تاويزانه ئهم ریشه.
- ۴۱- به ریش نیبه به ئیشه.
- ۴۲- ئه وه نده دزه کل له چاو ده فرینچی.
- ۴۳- له هوویهک موویهک ده کاته وه.
- ۴۴- موویهک له بهراز ببیتته وه چاکتره.
- ۴۵- سه گی هه له وه، دز ده هیئتته سه ر خاوه ن مال.
- ۴۶- رپوی تا قه و الهی خوینده وه پیستیان که ند.
- ۴۷- له رپویان پرسى: «کئی شاهیدته؟». گوتی: «کلکم!».
- ۴۸- له کن خۆی چوو بۆ ریش، که چی سمیلشی نایه بانى!...
- ۴۹- نه سه گی درو، نه زمانى شپ.
- ۵۰- گوڵ بۆ درک نابۆ.
- ۵۱- دار پوازی له خۆی نه بۆ نابریته وه.
- ۵۲- ئاو بیری له رۆخانه، هه ر خۆ چاکتره له بیگانه.
- ۵۳- ژنیش هه یه و ژانیش هه یه.
- ۵۴- من بۆیه پیته ده لیم «مامه»، که چۆله که م بۆ بگریه.
- ۵۵- ئه و نانه نانه ئیمپۆ له خوانه.
- ۵۶- به حوشتریان گوت: «کوپت بو». گوتی: «به من چی!»...
- ۵۷- پادار بگره، بۆ پا مالى خۆمانه.
- ۵۸- دۆست و دوژمن له رۆژی تهنگانه دا ده رده که ون.
- ۵۹- دۆست نه وه تا ده تگریتی، دوژمن نه وه تا پیته پیته که نی.
- ۶۰- له ئیستریان پرسى: «باوکت کییه؟». گوتی: «خالم ئه سپه!»
- ۶۱- پووور ئه گه ر نیر بوایه، مام ده رده چوو!...
- ۶۲- برا له پشت برایی، مه رگ مه گه ر له لای خودا بۆ.
- ۶۳- چاکه بکه و بیده به دم ئاوه وه.
- ۶۴- چاکه بۆ خویش، نه ک بۆ ده رویش.
- ۶۵- دیواریش گوتی هه یه.
- ۶۶- سوار تا نه گلئی نابۆ به سوار.
- ۶۷- پرسابه و زانا به.

- ۶۸- کابه بروخینه و دلئی مه رنه جینه.
- ۶۹- ده رزی به خۆتدا بکه، ئنجا شووژن به خه لکدا بکه.
- ۷۰- دل ئاوینه ی دلّه.
- ۷۱- ئه و جیبه خۆشه که دل تیا خۆشه.
- ۷۲- دهنگی ده هۆل له دوور خۆشه.
- ۷۳- که دادپهروه ری له ئارادا بو، گورگ و مه ر پیکه وه ئاو ده خۆنه وه.
- ۷۴- سه ر بۆ سه ر برین، نه ک بۆ سه رزه نشته.
- ۷۵- دوو شووتی به ده ستی هه لئاگیری.
- ۷۶- ده ستی دۆست بیبری خۆینی نایه.
- ۷۷- ده ستی نه توانیت بیبریت، ماچی بکه.
- ۷۸- ناچارى سه ر به مالى دوژمندا ده کا.
- ۷۹- گوندۆره به رنه نگ نیه.
- ۸۰- یاخوا ده ستی چه پیشته دامای ده ستی راستت نه بۆ.

مهتهل

ئهمه چیبه؟ هه لئی بهیته:

- ۱- بنی تهسکه و ده می بلاوه؟
- ۲- ده مه و خوارى که ی: پره، ده مه و ژووری که ی: به تاله؟
- ۳- سه ری به که و بنی دوو، به ریشی باو و باپیرتا هه لچوو؟
- ۴- پیته وه ده نین، لیته نابیتته وه؟
- ۵- هه ر ئه رۆیت و لیته به رده پیته وه؟
- ۶- ته ری ئه که ی، به لى ئه که ی، به خۆتیا ئه که ی؟
- ۷- سواری نه زى بووم دام له نه وه ر چووم بۆ نه کیل.
- ۸- چه ند ده وران ده ورى، دوو ئاو له جامى، هه ربه ک له ته ورى.
- ۹- له دوور هات، له نوور هات، دوو که لافه ی زه رد و سوور هات.
- ۱۰- که لافه ی چین چین، مورغى بى زبان، هه رچی هه لى بهیته ئه حمه د پاله وان.
- ۱۱- قسه یه کم هه یه یه جگار باریکه: شه وى رۆشن له رۆژی تاریکا.
- ۱۲- هه شت پاسه ل حورتى، دوو پا مانووتى دوو پا مالووتى: حا ده کا، هه شت پاسه ل حورتى را ئه کا.
- ۱۳- (یهک) ی من و (دوو) ی خه رات خه ر خه ریتى: له (پیش) و له (دوا) ت له (تۆ) ی ده رته که م، ئه یخه مه (برا) ت.

۱۴- ھەلمەت دەبا بۆپىشى، ددانى نىيە بىكىشى.

۱۵- زەل زەيستان، قالايى كوردستان، ھەرچى ھەلى بەيتى ئىستىرىستان.

۱۶- قەلاى گەچىن، رى نىە تىيى چىن.

۱۷- قەلاى گۆشتىن، يى بىلكەى ئاسنىن.

۱۸- ھەر دەرۆيت و نايگەيتى؟

۱۹- بەسى برا كلاويكىان ھەيە؟

۲۰- ئەم لا پەرژىن، ئەولا پەرژىن، تىدايە كۆتريكى نەخشىن؟

۲۱- يەكىك بوو لە دىيى (خورمال) دا دەژيا: پاسەوان بوو، بەلام تەنگى نەبوو چىرۆك خان بوو، بەلام نووسراوى بەدەستەو نەبوو كەباچى بوو، كەچى شىشى كەباب برژاندنى نەبوو.

ئيشكىرى دوكانەكانى خورمال بوو، كەچى دەنوست كە دەيشنوست لەسەر ھەشت كورسى دەنوست بەكورتى ھەشت جور كار و فرمانى ھەبوو، كەچى نانى شەوى نەبوو گريانىشى نەدەھات، كەچى دەگريا!...

وھرامەكان ئەمەتان:

۱- كلاوھ. ۲- كلاوھ. ۳- دەرپىيە. ۴- ناوھ. ۵- شوپىن پىيە. ۶- كەوچكە. ۷- واتا: سوارى ئىستىر بوو دام لە ئا و چووم بۆ خوئ. ۸- ھىلكەيە. ۹- زەردەوالەيە. ۱۰- مارە. ۱۱- چاوھ. ۱۲- جووتى گايە. ۱۳- خەرەكە. ۱۴- مەشكەيە. ۱۵- ھەسپىرە. ۱۶- ھىلكەيە. ۱۷- ماينە. ۱۸- سىپىرە. ۱۹- سىپىايە. ۲۰- چاوھ. ۲۱- ئەمە كەس نىيە (مىرزى غەفوورى خورمالى) نەبى!... (ش.ف)

پىگەنىنى جىھانى

(ناسكە قسە)، (وتارى خوئش)، (قسەى نەستەق)، (ھۆنراوھى بەجوئش)،

(دەنگوياسى گەورە پىاوان و رۆشنىيران)، (پەندى پىشىنان)، (گالتەوگەپ)

مجمەد پىغەمبەر (د.خ)

(۱)

«وا تىبىكۆشە بۆ جىھانەكەت، ھەررەك تا سەر دەمىنىت و نامرىت».

«وايش تىبىكۆشە بۆ پاش مردنت، ھەررەك سبەينى بىرىت».

(۲)

«چىت پىنخۆشە بۆ خوئى بىكەيت، ئەوھىش بۆ براكەت بىكە».

(۳)

«ھەر لە بىشكەكەوھ ھەتا گۆرەكەت ھۆگرى زانست بە».

(۴)

«ھۆگرى زانست بە، تەنانەت ئەگەر لە چىنىشدا دەستت بىكەئى، ھۆگرى بە».

عوھەرى خەتتاب

«ھەر كەسىك لە كاربەدەستەكانم زۆرى لە يەكىك كىردى و پىم زانىبى و ئەو زۆردارىم لەسەر ئەو زۆر لىكراوھ لانەبىردى، لە راستىدا زۆردارىيەكە خۆم لىم كىردوھ!...»

زوھەيرى ئەبوو سەلما

(۱)

«سەربەرزى، ھەتا لەم لاو لەولايەوھ خوئىن نەپىئى، رىزگارى ناكى».

(۲)

«ئەو كەسەى دەستى بىروا و درىغى بىكات لە نەتەوھى خوئى، ئەفەرۆز و بەدناو دەكرى».

ئەبول عولا ئول مەعەرى

(۱)

«لە ئاودا سەرتان لە مەلەوان شىواند

لە ئاسمانىشدا پەلەوھەرتان داچلەكاند

ئەمە ئىپوھ لە ناودەچىن و ئەمە دەكەن:

ھەى بىن ئاپرووئىنە، ئەگەر نەمردنايە چىتان دەكرى؟!».

نه چاكه خوازيان و، نه خودا ناسيان:

كه سيكيان تيدا نابانيت، بۆ خوداي بكات، هر كه سه يان بۆ كه لكي خوي ده بكات له راستيدا كه له بهرديك له هره چاكه كه يان چاكره چونكه نه زورسته م له كهس ده كات و نه درويش ده كات.

له (ئه بول عولا) يان پرسى «بۆچ ژن ناهيتيت مندالت بيب؟» .

گوتى: «باوكم كه منى هيتايه جيهانه وه، كه تنى كرد به لام من نامه وي كه تن بهرامبه رى هيچ كه سيك بكه م!» .

جه ماله دينى ئه فغانى

(جه ماله دينى ئه فغانى)، پياويكى زانا و ويژه وان و زرنكار و خوداناس و نازادى په روهر بووه كه رتي ده كه ويته (ئه سته موول)، (سولتان عه بدولحه مييد) زور ريزى لى ده گرى رۆژيكيان له بهرده م (سولتان عه بدولحه مييد) دا رسته (ته زييح) كه كى خوي ده ده هيتى و خوي پيوه خهريك ده كات كه له (سولتان) جيا ده بيته وه، كاربه ده سته كاني كوشك به شيرينييه كه وه نامۆزگارى (جه ماله دينى ئه فغانى) ده كه ن كه جاريكى تر له بهرده م (سولتان عه بدولحه مييد) دا رسته كه يه كارنه هيتى.

(جه ماله دينى) يش ده موده ست ده لى: - «به راستى ئه مه شتيكى سه رسوره يتنه ره (سولتان عه بدولحه مييد) كه يارى به كارويارى ئه م هه مو نه ته وان هى ژير ده ستي خوي ده كات، كرده وه كه يه سه ند بى، كه چى ئه گه ر من يارى به رسته كه ي خوم بكه م، كرده وه كه م، په سه ند نه بى؟!» .

شيخ محمهد عه بده

(شيخ محمهد) پياويكى زاناي خوداناسى شورشگيري خه باتكار بووه له ميسردا له بنچينه دا كورد بووه ئه مه يه كتيكه له هونراوه كاني: - «من ويستم و خه باتم كرد (تاييني ئيسلام) به راستى و دروستييه كه ي خويه وه، جاريكى تر به يتنه وه كايه وه و كاري بى بكرى. چونكه له وه ده ترسام هه نديك له خاوه ن ميژه ره كان له ناوى ببه ن» .

شيخي سه عدى

(شيخي سه عدى) هه رچه نده به ويژه وان و بويز و زانايه كى تتيگه يشتووى (فارس) داده نرى، به لام له راستيدا (كورد) ه. ئه مه، په رچه هى هه نديك له هونراوه نايابه كاني، كه هه تا مرؤف ده ميتى، كه لكيان لى وهرده گرى: -

نه وه ي ئاده م هه مو يان وه ك په لوپۆي يه كتر وانه

چونكه له بنچينه دا هه مو يان له يه ك گه وه هر كه وتوونه ته وه

ئه گه ر په لوپۆيه ك، له لايه ن رۆژگار وه ده ردى تووش بى

هه مو په لوپۆيه كاني تريس له تاو ئه و نازاره نارام به خويان ناگرن.

ئه گه ر تو له چاره سه ركردنى سه رگه ردانى كه سانى تر دا كه م ته رخه مى بنويتى هه لناگرى ت ناوت بنرى (مرؤف)!...»

ئهى ئه و كه سه ي پابه ندى (خيزان) خراوه ته بيت

ئيتتر جاريكى تر به ببيتدا نه بيته وه كه نازاديت!

ناشى كه س خه مى كه لك و چاكه و بيتشكه وتتى مرؤف له م جيهانه دا نه خوات.

هر كه سى ئه و خه مى نه خوارد، به نه وه ي ئاده م دانانريت.

غاندى

(غاندى) له تواناييدا هه بوو، جتيگاي هه ره باش و هه ره گران، له كاروانه ئاسنينه (شه مه نده فه ر) دا سوارى كه چى هه ر سوارى ژوورى پله ي سته م ده بوو!... مه به سيشى له وه ئه وه بوو كه هه موو ده م له ناو جه رگى به شى زورى نه ته وه ي هيتندا بى، كه زوريه يان له هه ژار و ناوه راست بوون جاريكيان ليسان پرسى: «بۆچ تو، هه موو جارى هه ر سوارى ژوورى سى هه م بابه ت ده بيت?...» .

ئو يش له وهرامدا گوتى: «چونكه چوارم بابه تم ده ست ناكه ويت!...» .

جاريكيان (غاندى) ده چيته (له نده ن) دواى به ئه نجام گه ياندى كاروبارى (سه ره خويى هيندستان) ده كه وي خونكارى (به ريتانيا) يش به و بونه يه وه ئاهه نكيكى نانخواردنى بۆ ده گيتري به لام (غاندى) له سه ر دوو مه رج ئه و ئاهه نكه په سه ند ده كات:

۱- كه ها ته ئاهه نكه كه بزنه كه ي خوي له گه ل خويدا ببات تا له وي شيره كه ي بۆ بدوشرى و بيه خواته وه!...

۲- به جلويه رگه ساكاره (هيندى) يه كه ي خويشيه وه، له ناو ئاهه نكه كه دا دانيشى!...

سه ير ئه وه يه شاهه نشاهى ئينگليز هه ر دوو مه رجه كه ي غاندى په سه ند كرد بوو!...

له (غاندى) يان پرسى: «ئينگليز چۆن ده ناسيت؟» .

ئو يش گوتى: ئه گه ر له ناو ده ريدا دوو ماسى شه ر بكه ن، په نجه ي ئينگليزى تيدا يه!...» .

ئەدېسن

(۱)

که (ئەدېسن) گەيشتە تەمەنى ھەشتا سالى، لە ئەوروپا و لە ئەمەرىكاوھ سەد زانا و داھىنەر لە مالىھەى ئەودا كۆبونوھ، ئاھەنگ و زەماوھندى جەژنى لەداىكىوونى خۆى بۆ بکەن كەچى كە (ئەدېسن) تىگەيشت بۆچى ھاتون، وەك مندالىكى ساوا دەستى كرد بەپىكەنن بەجىتى ھىشتن و پايكردهوھ ناو (كارگە)كەى خۆى!

زاناکان و داھىنەرەكان ھەرچەندە ئەمەيان لەو رانەدەپەرموو كە وا بکات، بەلام لە ترسى ئەودى سەرى لى بشىوتن، وازيان لى ھىنا ئەو چوو خەرىكى (داھىتان)ى خۆى بى و ئەمانىش چوون ئاھەنگ و زەماوھندى بۆ بگىرن!؟

(۲)

جارتىكيان (ئەدېسن) بەگەرمىيەكەوھ لە فەرمانبەرىكى تەلگرافخانەى كۆنى پەرسى كە تەلگرافى تىبگەيىنى چىيە؟. كابرانىش پىتى گوت: «تا سەگىك نەھىنەتە پىش چاوت، ئەمەندە درىژ بىت: كلكى لە شارى (ئەدېنسورگ) و سەلكى لە شارى (لەندەن) بى ئەنجا ھەتا لە (ئەدېنسورگ) بەكلكىدا نەنوسىت ئەو لە (لەندەن) نەلوورنى، تۆ لە تەلگراف تى ناگەيت!؟...»

بەلئى كە (ئەدېسن) ھەرزەكار بوو، كاپراى تەلگرافخانە وای پى گوت (ئەدېسن)يش ئەو (ئەدېسن)ھ بوو، كاتى كە مرد، داھىنراوھكانى لە دوو ھەزار داھىنراو تىپەريان كرىبوو!...

بەرناردشۆ

(۱)

(بەرناردشۆ) نووسەرىكى گەورەى ئىرلاندىيى بوو بەلام لە بەرىتانىادا دەژيا خوى وا گرتبوو: بەناو خانووەكەى خۆىدا دەگەرا و قسەى لەگەل خۆىدا دەكرد جارتىكيان ھاوپىيەكى لىي پەرسى: «بۆچ ئەمەندە لەگەل خۆتدا قسەدەكەيت!؟...»

(بەرناردشۆ)يش وەرەمى داپەوھ گوتى:

«بۆ ئەم كەردەوھەم دوو ھۆ ھەيە: يەكەمىيان ئەوھەيە ھەزەدەكەم لەگەل پىياوئىكى زىرەكدا قسە بکەم دووھمىشيان ئەوھەيە كە ھەزەدەكەم گوتى لە مرۆفئىكى زىرەك بگرم!...»

(۲)

(بەرناردشۆ) كە پىربوو، رىشىكى سىي تۆپ و سەرىكى رووتى بى تووكى ھەبوو... جارتىكيان لىيان پەرسى: «جىھانت چۆن دىتە پىش چاو؟». (بەرناردشۆ)يش دەستى برد بۆ سەروپىشى خۆى، گوتى: «بارى جىھان وەك بارى ناوھند سەرو پىشم وایە: بەرھەمى يەجگار زۆرە بەلام شىئەى داھەشكردنى ئەو بەرھەمەى يەجگار خراپە!...»

(۳)

جارتىكيان (بەرناردشۆ) لە ئاھەنگىكدا تووشى (مىستەر چەرچل) دى، كە ئەوساكە سەرەكى كاربەدەستانى بەرىتانىا و سەرەكى دەستەى كۆنە پارىژ (محافظىن)بوو... (چەرچل) پىتى دەلئى: «ھەرچەند تۆ دەبىنم نەبوونى و برسیتى و گرانىم بىر دەكەوتىتەوھ!...»

(بەرناردشۆ)يش ناكاتە نامەردى، دەموودەست وەرەمى دەداتەوھ، دەلئى: «منىش ھەرچەند تۆ دەبىنم ھۆى نەبوونى و برسیتى و گرانىم بىر دەكەوتىتەوھ!؟»

(۴)

جارتىكيان كچىكى جوان بە (بەرناردشۆ) دەلئى:

«خۆزگە من ژنى تۆ بوومايە ئەوساكە مندالەكەمان، زىرەكى تۆ و جوانى منى دەبوو!...»

(بەرناردشۆ)يش وەرەمى دەداتەوھ دەلئى: منىش لەوھ دەترسم زىرەكى تۆ و جوانى منى بىوايە!...»

تەيموور لەنگ

(۱)

جارتىكيان (مەلای مەزبوورە) و (تەيموور لەنگ) لەناو سەرشۆركىكدا خۆيان دەشت (تەيموور) لە (مەلای پەرسى): «ئەگەر مەنە بازار، بمفرۆشن، چەند دەكەم؟...»

(مەلای)يش وەرەمى داپەوھ گوتى: «ھەزار لىرە!...»

(تەيموور)يش گوتى: «خودا نەتگرى خۆ ھەر كەولەكەى لەبەرمدايە باى ھەزار لىرەيە!...»

(مەلای)يش گوتى: «دەمن بەوھىشەوھ ئەو نرەم بۆ دانائىت!؟»

(۲)

جارتىكيان دانىشتووانى ناوایى تكايان لە (مەلای مەزبوورە) كرد، بۆيان بپارپتەوھ لە (تەيموور لەنگ)ى دۆستى، بەلكو فەرمان بدات نىرەفیلەكەى بگرنەوھ، تا ئەوھندە بەناو باخ و شىنايىيەكانىاندا ھاتوچۆ نەكات و نەيان پلىشىنەتەوھ و زىانبان لى نەدات.

(مەلای)يش پىتى گوتن: «باشە دەچم پىتى دەلئىم بەلام بەو مەرچەى ئىوھىش ھەمووتان لەگەلئىدا بىن، تا ئىوھ منتان راسپاردووھ بۆ ئەم كارە دوایى خۆى و دانىشتووانى ناوایىيەكە، ھەموويان، بە گەلە، چوون بۆ بارەگای (تەيموور) لە دوور خىئەتەكەيەوھ وەستان.

(مەلای)يش چووە پىشەوھ بۆ لای (تەيموور) كاتى كە (تەيموور) پىتى گوترا: «كۆمەلئىكى وا گەورە ھاتون». بەشتىكى خراپى زانى لە پىر ھاتە بەرخىئەتەكەى خۆى كە دانىشتووانى ناوایىيەكە (تەيموور لەنگ)يان چاوپىكەوت بەو جۆرە ھاتە دەرەوھ، وایانزانى لىيان توورە بووھ، لە ترسدا رايانكرد و مەلایان بەتەنیا ھىشتەوھ!...

(تەيموور)يش رووى كەردە مەلا و گوتى: «ئەمانە بۆچى ھاتبوون و، بۆچى رايانكرد!؟» (مەلای)يش

گوتی: «گورهه ئه مانه منیان ناردۆته لای ئیوه که تکاتان لێ بکهه فیله میچکه یهک بۆ نیره فیله که تان بهین، تا فیله که تان بێ ئارام نه مینیتته وه بۆیه که ههراشیان کرد وایانزانی تۆ له پیشنیاز که بان دلت شکاوه، بۆیه که هاتووینته دهره وه بۆ بهر خهتیه ته کهت».

(ته میور) یش تکاکه ی (مه لای) ی پێ خۆش بوو ئه و نه ده ی پێ نه چوو، (فیلێکی میچکه) یشی هینایه ئه و ئی!...

ئنجا که لادیتیه کان روویه رووی (مه لای مه زبووره) بوونه وه، گوتیان: «ئیمه به فیلێک دارزابوین، که چی تۆ بۆت کردین به دوو فیل؟!».

(مه لای مه زبووره) یش گوتی: «ئه گهر ئیوه مهرد بوونایه و پستی منتان بهردایه، من ده ستوانی له و فیله رزگارتان بکهه، به لām که ئیوه هه راتان کرد، ناچار بووم، بۆتان پینه بکهه و، وای پێ بلێم که پیم گوتوه ئه گینا ئه گهر وه هام پێ نه گوتایه، له وانه بوو، نه ک ئیوه، خۆشیم له ناو بیات!».

(۳)

(ته میور له نگ) له گه ل (بایه زید خانی عوسمانی) دا له خاکی (تورکیا) دا جهنگێکی خۆینیینی ده کرد... ههردوولا جهنگاوه و خۆینییزی و درنده، ههردوولا به چنگ و به زبروونگ بوون... خاکه کانی رۆژه لالت و رۆژ ناوایان پر کردبوو له کوشتار و نازار و هاوار... دوایی (ته میور له نگ)، شه ره که ی برده وه و، خونکاری عوسمانی (بایه زیدخان) ی گرت به دیل!...

دوای ئه وه برديه ناو خهتیه ته که ی خۆیه وه به لām (ته میور له نگ)، هه رجه نده ریزی له (بایه زید خان) گرت، خۆی پێ نه گبیرا، دایه قاقای پیکه نین!... (بایه زید خان) گوتی: «جوان نییه بۆ شاهێکی وه ک تۆ، به دیلیکی وه ک من پیکه نێ!».

(ته میور له نگ) یش گوتی: - «خودا ناگاداره من به تۆ پێ ناکه نم».

به لām به وه پێ ده که نم که ئه م (جیهان) ه گرفتاری دهستی (کویر) یکی وه ک تۆ و، (شه ل) یکی وه ک من بووه!...».

پیکه نینی ناو ژن و میرد و ژن هینهران

(۱)

پیاویک ژنیکی بیوه ئنی ماره کرد کاتێ لای دانیشست و دهستی کرد به دوواندن، چهند پیجامه یه کی رهنگا وره نگ و گه و ره و بچوکی چا و پیکه وت، که به دیواره که وه هه لئواسرا بون لیتی پرسی: «ئه م پیجامه شینه هی کتیه؟...» ژنه که گوتی: «ئه مه پیجامه ی خودا لێ خۆش بوو، میردی یه که مه دهستی شکاوم بۆ ئه و له و کاته دا که پلێته ی گازه که ی داده گیرساند، گازه که گری گرت و کلپه ی کرد و، گری له ویش بهردا و سووتاندى...».

ئنجا میرده که ی پرسی: «ئه ی ئه م پیجامه سه وزه هی کتیه؟».

ژنه که یش گوتی: «ئه میش پیجامه ی میردی دووه مه خودا بیبه خشی بۆ خۆی، هه تا بلیتی خراپ له

427

ناوچوو... له کاتیکدا که به ناو شه قامیکدا ده ریشست ئوتۆمۆبیلێکی لێ که وت و کوشتی!...».

که ژنه که ئه و ی گوت، میرده که رهنگی زهرد هه لگه را... ئنجا پرسی: ئه ی تۆ خودا ئه م پیجامه سووره یان هی کتیه؟».

ژنه که یش گوتی: «ئه میش پیجامه ی میردی سی هه مه خودا لیتی خۆش بێ، له سه ریان که وته خواره وه و ملی شکا و ده موده ست مرده!...».

که ژنه که ئه مه ی گوت، میرده که، که هیشتا نه بشبوو بوو به زاوا، ده موده ست پیجامه که ی بهری خۆی دا که نند و، تووی هه لدا بۆ ژنه که ی.

ئنجا به هه له داوان خۆی لێ دوورخسته وه و پیتی گوت: «ها بگره، ئه وه پیجامه ی میرده که ی چواره میشت، که به رووت و قووتیه وه، خۆی له ده ستت رزگار کرد!».

(۲)

یه کیک له ناو داره کان که ژنیکی خیزانی ناخۆشی را ده بوارد، لیتی پرسرا: «ئه گهر به ده ست تۆ بوایه کارێکی وا بکه یته چاکه ی هه موو جیهانی تیدابن و، هه موو جیهان بخاته سه ر پتی چاکی، چ ناواتیکت ده خواست بۆت بهینیتته دی؟» گوتی: «ئه وه م ده خواست که بابه ئاده م مرده هیچ په راسوویه ک له له شی جیهانه بووایه ته وه!».

(۳)

نافره تیکی شاره زا له گفتوگۆ کردندا له گه ل گیانی مرده وان، دانیشست و دهستی کرد به بانگ کردنی گیانی میرده که ی خۆی تا ئاماده بێ له به رده میدا دوای ئه مه ی له کاری خۆی بووه وه، گیانی میرده که ی هاته لای ژنه که یش پیتی گوت:

«ئاخۆ گویت له قسه کانه، گیانی میرده خۆشه و یسته که م؟».

(گیانی میرده که): به لێ گویم لیتته...

(بیوه ژنه که): ئاخۆ له م جیهانه تازه یه تدا شادمانیت؟

(گیانی میرده که): به لێ... یه جگار شادمانم...

(بیوه ژنه که): ئه ی خه می ئه وه ناخۆیت که ئه م جیهانه ی ئیمه یه ت به چی هیشتوه؟

(گیانی میرده که): نه. نا یخۆم!...

(بیوه ژنه که): بۆچ تۆ ئیستا که له کوئی یت؟!...

(گیانی میرده که): له دۆزه خدام!...».

(۴)

یه کیک له ویتزه وانه کان ژنیکی بێ ئا پرووی به دخووی خراپی هه بوو، ژینی لێ تال کردبوو به سه زمانه

428

هیچی بۆ نهمابووه ئهوه نه بهیج که به شه و به رۆژ به خۆتندنه وهی نووسراوانه وه خۆی خه ربیک بکات که ژنه که ههستی پێ کرد مێرده که ی رووی خۆی لێ وهرده گێرئ و، خووی داوه ته نووسراو خۆتندنه وه، رۆژتیک له رۆژان هاته لای بۆ ئه مه ی دلێ بداته وه رووی کرده مێرده که ی و پیتی گوت: «خۆزگه منیش نووسراوتیک بوومایه له نووسراوانه...» مێرده که ییشی گوتی: «بۆج؟». ژنه که ییش گوتی:

«چونکه تۆ هه موو دهم له گه ل ئه ودایت!...» .

ئه ویش پیتی گوت: «به لām من وام پێ خۆشه که تۆ رۆژنامه بویتایه...» .

گوتی: «بۆج؟». مێرده که ییشی گوتی: «چونکه ده متوانی هه موو سالتیک بتگۆرم!...» .

(۵)

پیاویک خواستی خۆی له ناو رۆژناماندا بلاو کرده وه، که دهیه وئ ژن بهیئنی پاش هه فته یه ک هاوړتیه کی خۆی تووش هات پیتی گوت: «من له رۆژنامه کاندایا جار په که ی تۆم خۆتندنه وه که ده ته وئ ژن بهیئیت. ئاخۆ که س وهرامی دایته وه؟...» .

ئه ویش گوتی: «به هه زاران وهرامم وهرگر تۆته وه!» .

گوتی: «چی بیان له ناودا نووسرابوو؟...» .

گوتی: «هه موویان نووسیویان که ئاماده ن له بهر دلێ من، واز له ژنه کانی خۆیان بهیئن و به رهلایان بکه ن!...» .

پیکه نین له ناو نه خۆش و پزیشکاندا

(۱)

پزیشکیک له ناو کۆمه لێک که ساندا دهستی کرد به پێشاندانی که لکی ئه و دنه که درمانانه ی که دایه یئان گوتی: «ئه مه بیست و پینج ساله ئه م درمانانه م دایه یئان وه که چی له هیج نه خۆشیتکه وه بۆله بۆلم نه بیستوه ئه مه ییش نیشانه ی ئه وه یه که...» .

له پر یه کیک له چوختیه کان قسه که ی پێ بری و له خۆیه وه قسه که ی بۆ ته واو کرد، گوتی: «که مردوان ورته ناکه ن!...» .

(۲)

یه کیک له دانیشتوانی شارکی پرسی:

«ئیه ده لێن ئه م شاره پزیشکی تیدا نیبه که واته ئه گه ر یه کیک له ئیه نه خۆشیه که ی تاوی سه ند، چی ده که ن؟» .

هه موویان گوتیان: «وازی لێ ده یئین تا بۆ خۆی ده مرئ!...» .

(۳)

که پزیشکه که چوو له لای نه خۆشه که ی خۆی، پیتی گوت: نابێ ویسکی بخۆیته وه ئه گه ر هه ر ناچار

بویت بیخۆیته وه ئه وا هه ندی ئاوی گه رمی بکه به سه ردا». نه خۆشه که ییش گوتی: «ئاوی گه رم له کوئ بهیئنم؟ هه رچه ند ژنه که م بزانی بۆ ویسکی خواردنه وه یه ئاوی گه رمم بۆ نا هیئنی!» . پزیشکه که ییش گوتی: «ده توانی پیتی بلتییی ئاوی گه رمم بۆ پریش تاشین ده وئ». رۆژی دوایی پزیشکه که هاته وه لای نه خۆشه که ی.

ژنی نه خۆشه که ده رگای لێ کرده وه ئه ویش لیتی پرسی: «مێرده که ت نه خۆشیه که ی چۆنه؟». ژنه که ییش گوتی: «نازانم چیی به سه رهاتوه!... وه ک هۆشی به خۆی نه مایب و شیت بووبی وایه!...» . پزیشکه که ییش گوتی: «بۆچی چیی کردوه؟!...» . ژنه که ییش گوتی: «دوینی پانزه جار زۆر تر پریشی تاشیه!» .

(۴)

پزیشکیک گۆر هه لکه نیکی تووش هات لیتی پرسی: «کاروباری ئیستات چۆنه؟» گۆر هه لکه نه که ییش پیتی گوت: «تا بلتیی خراپه...» .

دوای ئه وه تاویک بێ دنه گ بوو ئنجا رووی کرده وه پزیشکه که و پیتی گوت: «وا دیاره، کاکێ پزیشک، له م رۆژانه دا کار ناکه ییت!...» .

(۵)

پیاویک چوو کن پزیشکیک پیتی گوت: «له ریتی خودادا چاره یه کم بکه... تووشی بێ خه ویه کی بێ ئه ندازه بووم... وه ک کهسانی تر خه وم لێ ناکه وئ... درمانیتک لا نیبه مده یئتی پیتی چاک بیم؟» .

پزیشکه که ییش لیتی پرسی: که ی ده نوویت؟

نه خۆشه که: له کاتی هه شته مدا.

پزیشکه که: که ی هه لده ستیت له خه و؟

نه خۆشه که: له کاتی نۆه مدا.

پزیشکه که: له شه ودا چه ند جار له خه و راده په ریت؟

نه خۆشه که: هه رگیز خه به رم نابیته وه.

پزیشکه که: که واته خه و لێ نه که و تنه که ت له که ییدا روو ده دات؟

نه خۆشه که: پزیشکی به رتیز له رۆژدا هه مووی!...؟.

پیکه نین له ناو دادگه ران و پارێزه راندا

(۱)

تاوانبارتیک له به رده م دادگه ر (قاضی) دا وه ستا ئه میش به پیتی ره ووشتی دادگا له باهت ناو و پیشه و ته من و باهتانی تره وه پرسباری لێ کرد، که به م جۆره ی خواره وه بوو:

دادگه ر: ناوت چییه؟

تاوانبار: ناوی من؟

دادگەر: بەلێ... ناوی تۆ...

تاوانبار: بایز.

دادگەر: تەمەنت چەندە؟

تاوانبار: تەمەنی من؟

دادگەر: بەلێ تەمەنی تۆ...

تاوانبار: تەمەنم چل و پینج سالە...

دادگەر: ژنت هەیه یان بێ ژنیت؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گورەم؟

دادگەر: بەلێ لەگەڵ تۆمە...

تاوانبار: ژنم هەیه...

دادگەر: ئەو پېشەت چیبە؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گورەم؟

دادگەر(بەوەرەس بوونیکەوه): - نه... من؟!.

تاوانبار: دادگەر، گورەم!.

(٤)

دادگەر- سکالای چیبە بەرامبەر سکالای لێ کراو؟

سکالانوس- ئەو پیتی گوتووم کە من گەوج و کەرم منیش کەسانی وام لا هەن، کە ئاگیان لەم کەینەوبەینەیه بوو، ئەم قسانەت بەتەواوەتی بۆ دەردەخەن!.

(٥)

پاریزەرێک لەناو دادگادا وەستا بوو لەسەر خاوەن کیشەکە ی خۆی دەکرده وە وایشی بەباش زانی، کە بۆ رزگارکردنی خاوەن کیشەکە ی خۆی، لە دەست سزادانی دادگا، (شیتتی) بداتە پالێ لەبەرئەوه رووی کردە دادگەرەکە و پیتی گوت: «دادگەری بەرپێز و چاکەخواز! ئەو کەسە ی منی کردۆتە جیگرێ خۆی شیتت بوو بەلگە ی شیتتیە کەیشی ئەمەیه: هەر کەسێ دەبینی، خۆی لێ دوور دەخاتەوه. وا دەزانی پەلاماری دەدات، و، رووتی دەکاتەوه تەنانەت خۆیشم کە پاریزەری ئەوم، خۆبم لێ دوور دەخاتەوه و، لە نزیک بوونەوه دەترسێ!...». کە پاریزەرەکە ئەوه ی گوت، دادگەرەکە زەرەخەنەیه کی کرد و گوتی: «بەلام بەم بەلگەیه دا وا دەردەکەوی کە خاوەن کیشەکە ی لە مەر تۆ شیت نییه!؟».

بیبیکەنن لەناو مندالان و شاگرداندا

(١)

مامۆستا کە مندالەکانی تاقی دەکردهوه، لە ئایینی مەسیحیدا. دەبوست بزانی ئەو شاگردە بچکۆلانە لە بابەت (ئەبیشالۆم) هوه چی دەزانن، کە لە کەسانی تری جیا دەکاتەوه... شاگردەکان تاوێک ببێدەنگ مانهوه نەیان دەزانی وەرانی مامۆستا کە یان چۆن بدەنەوه.

چونکە ئەوه یان لەبیر چوو بوو هوه کە (ئەبیشالۆم) قزێ سەری تووکن و درپێز بوو... مامۆستا کەیش ویستی وەرماندەوه کە یان بۆ ئاسان بکات.

دەستی خستەسەر، سەری خۆی، کە بێ تووک بوو ئینجا پیتی گوتن: «ئیسستە باش بیری کە نهوه (ئەبیشالۆم) وەک من نەبوو زۆر شتی وا بەسەر یهوه بوو کە بەسەری منەوه نییه... دەزانم دەزانن شتە کە چیبە؟». مندالەکانیش هەموو بەیهک دەنگ گوتیان: «مامۆستا: هۆشە!؟».

(٢)

دایکە کە لەگەڵ دەستەخوشکێکیدا هاتەوه مالهوه کە تەماشای کرد کچە بچکۆلە کە ی چەند پیالە چایەکی لەسەر خوانە کە داناوه.

هەر وهه چایە کەیش پالێوه راوه لێی پرسی: «بۆچ تۆ چا پالێوه کەت دۆزیوه تەوه؟». کچە بچکۆلە کەیش گوتی: «دایه گیان، نەم دۆزیوه تەوه... بەلام نەوت پالێوه کەم بەکارهیناوه!..».

دایکە کە ئەوه نەدی نەما بوو لە داخاند لە هۆش خۆی بچی؛ ئەوه نەدی وەرانی کچە کە ی پێ ناخۆش بوو بەلام کچە بچکۆل ویستی دلێ دایکی بداتەوه، پیتی گوت:

(٢)

یەکیک لە ئەندامانی دادگا، لە کاتی کۆبوونەوه دا لە کۆری دادگەریدا نوست، پاریزەرە کەیش رووی کردە سەرۆکی دادگا و پیتی گوت: «سەرۆکی بەرپێز! چاوهروانی ئەندامی بەرپێز له خهوه خهبری بیتتهوه، تا منیش فرمانی پاریزەر بییه کە ی خۆم تەواو بکەم».

سەرۆکی دادگایش وەرانی دایهوه گوتی: «مامۆستا! تۆ چوزانی ئەویش چاوهروانی تۆ ناکات لە پاریزەر بییه کە ی خۆت ببیتتهوه، تا خۆبشی لە خهوه رزگاری بێ؟!..».

(٣)

وتاریتێز له وتاردانە کە یدا تینی سەندبوو، بەجۆریکی وهه کە ئاوێرەگ (ئارەق) ی دەردەدا لەبەرئەوه ناچار بوو فەرەنجی (پالنتۆ) یه کە ی خۆی داکنند و له لایه کەوه داینا کارگێری ئاهەنگە کەیش کە ئەوه ی لێ دی، بیزی لێ کردەوه و، رووی لێ گرز کرد چونکە داکنندی فەرەنجییه کە ی بەکارێکی ناپهسەند دانا، کە لەبەر دەم پاریزەرە کە ی هاواریتیدا کە لەناو بانگ کراوه کاندای بوو، شەرمەزاری کرد دەترسا له وهیش کە پاریزەرە کە ی خۆی و ئاهەنگە کە ی، بەهۆی ئەو کارە ی ئەوهوه، بداتە بەر کلکان لەبەرئەوه کە وتاریتێزە کە له وتارە کە ی خۆی بوو هوه، لیبی نزیک بوو هوه و پیتی گوت: «تۆ چۆن دەتوانیت بەو جۆرە فەرەنجییه کە ی خۆت دایکە نیت؟!... بۆ تۆ نەتدەزانی کە پاریزەر تیکمان له ناودایه؟ وتاریتێزە کەیش وەرانی دایهوه گوتی: «بەلێ ئەوه دەزانی بەلام هەموو دەم چاوم بریبوو فەرەنجییه کەم، ئەوه کە ببیات!..».

«دایه! دلّت نه شکی له وهرامه کم خۆ من نهوت پالئیوه تازه کم به کارنه هیناوه... نهوت پالئیوه کۆنه کم به کارهیناوه!...»

(۳)

شیرۆ له خوتیندا هاتهوه، دهگیا دایکه کهی لیتی پرسی:

«کوپه ئهوه چینه؟ بۆ چ دهگرت؟...»

- مامۆستا لیتی دام...

- بۆ چیت کردبوو؟

- چه کۆم دی دهرزیی چه قاندبوو بهرووی تهختی دانیشتنی مامۆستا که ماندا منیش وام به باشرزانی، که تهخته که له ژیر مامۆستا که هه لگرم، نه وهک دهرزییه کان به سمتیدا بچه قین.

مامۆستا کهیش که دانه و بیهوه دابنیشی، تهختی دانیشتنه کهی له جیتی خۆی نه مابوو، هه لگیرابوو له بهرتهوه به پشتدا کهوت به زه ویدا... ئه ویش هه لسا به سه ریپ و دهستی کرد به لیدانم.

- پاش ئهوه چیی تر روویدا؟

- دوا ئه ویش چه کۆ هه لیکوتایه سه رم ئه ویش لیتی دام چونکه نه م هیشته بوو مامۆستا که له سه ر تهخته که دابنیشی و دهرزییه کان به بن له شیدا بچن!

(۴)

مامۆستا کهی ئافرهت هه ستایه سه ریپ و دهستی کرد به وتاردان له بابهت دزییه وه ئنجا گوتی: «ئه گه ر هات و من دهستم برد بۆ گهیرفانی پیاویک و هه رچی پاره یه ک له گهیرفانییدا بوو دهرم هینا، من ده بم به چی؟»

کهچۆله یه کیش هه ستایه سه ریپ و پیتی گوت: «ده بیت به ژنی ئه و پیاوه!»

(۵)

دوا ئه مه ی مامۆستا که راستیی په رستی (فه لسه فه) ی (ئه بولعولا ی مه عه رری) ی بۆ شاگرده کانی خۆی روون کرده وه، پیتی گوتن که (ئه بولعولا) کوپه بووه ئنجا له دوا ییدا لیتی پرسین: «ئیه ستا که پیم بلین: که م و کوپه یه که ی (ئه بولعولا) چی بووه؟»

شاگرده ی کیش هه ستایه سه ریپ و گوتی: «که م و کوپه یه که ی (ئه بولعولا) ئه وه بووه که (راستی په رست) بووه!...»

په گه نینی ناو که پاریان و فرۆشیاران

(۱)

که پاریک چوه دووکانی چاویکه (عه یه نک) (فرۆشیکه وه، گوتی: «چاویکه یه کم به ده ری بۆ چاوم» ئه ویش گوتی: «من چاویکه ی وام هه یه که هه رگه یز له وانه چاکتر ده ست ناکه وی هه تا بلتی نایابن...»

که پاریه کهیش چاویکه یه کی لی سه ند و چاوی خۆی تا قی بکاته وه دوا ئه وه سه ریکی چاویکه فرۆشه که ی کرد و پیتی گوت:

«به راستی ئه م چاویکه شت باش پیتان ده دن من ئیه ستا که پیاویکم ئه وه نده ی که ریک دیته پیت چاوا!...». که ئه وه ی گوت چاویکه فرۆشه کهیش چاویکه که ی له هاوپیکه مان سه ند و کردیه چاوی خۆی ئه ویش سه ریکی که پاریه که ی کرد و پیتی گوت: «راست ده که یه... قسه که ت ته واوه!...»

(۲)

بازرگانیکی دلچاک، روژتیکیان، هاوپییه کی خۆی هاته لای لیتی پارایه وه که ده لیره ی به ده ستیا و (قه رز) بداتی بازرگانه کهیش هه ستایه سه ریپ و ده لیره ی له سنووه که ی خۆی دهرهینا و، به پرویه کی خۆشه وه خسته یه مستیه وه هه یچ سه ریبه ریبه کی وه رگرتن (مقبوض) یشی لی نه سه ند که ئه و پاره یه ی لی وه رگرتوه، له ده مه و ئیواره دا بازرگانه که ئه مه ی بۆ دۆسته یکی خۆی گهیرایه وه و ته ییشی گه یاند که به رامبه ر ئه و پاره یه هه یچ سه ریبه ریبه کی وه رگرتنی له هاوپیکه ی خۆی وه رنه گرتوه.

دۆسته که یشی که ئه وه ی لی بیست، په را و (ده فته ر) یکی له باخه لی خۆی دهرهینا و، خۆی وا نوواند که هه ندیک شتی تیدا نووسی و، په راوه بچکۆله که ی خسته وه نا و باخه لی، بازرگانه کهیش لیتی پرسی:

«ئه وه چیت له په راوه که تدا نووسی؟». کابرا گوتی:

«ئه م په راوه م بۆ ئه وه داناوه که ناوی شیتته کانی تیدا تۆمار بکه م.

منیش که گویم گرت له چه ریکه که ی تۆ و، بۆم دهرکه وت که پاره ت داوه به ده ستیا و، بی ئه مه ی نامه یه کی وه رگرتنی پاره که له ده ستیا و پیدراوه که وه ریگرت، ناوه که ی تۆیش له نا و په راوه که مدا نووسی!...»

بازرگانه کهیش پیتی گوت: «باشه... ئه ی ئه گه ر هاوپیکه م پاره که می هینایه وه ده لیتی چی؟». ئه ویش گوتی:

«ئه و ده مه ناوه که ی تۆ ده کوژتیه وه له جیاتنی ناوه که ی تۆ، ناوه که ی ئه و له په راوه که مدا تۆمار ده که م!...»

(۳)

یه کیک له بازرگانه کان نابوت بوو دادگه ر فه رمانی دا له سه ر ئیه ستریک سواریان کرد و، به نا و کۆلان و شه قامه کانی ناو شاردا گهیرایان، تا هه موو که س بیناسن و، که سیان پاره ی نه ده نئ ئه م په ووشته له و سه رده مه دا با و بوو له گه ل هه موو نابووتیکدا ده کرا.

هه تا ئیواره کابرای بازرگانیان به نا و شاره که دا سووړانده وه پاشان بردیانه وه ماله که ی خۆی کاتی له ئیه ستره که دابه زی خاوه ن ئیه ستره که داوا ی مزی سواریوونی ئیه ستره که ی لی کرد... بازرگانه نابوته کهیش دهستی کرد به پیکه نین، گوتی: «خودا له ناوی ده مت بدات ئه ی له به یانییه وه هه تا ئیه ستا چی بوین؟!»

(۴)

بازرگانیک کومپاله یه کی هاته سهر پاره ییشی پت نه مابوو، بیداته وه.

خاوه ن دهستیا وه که ییش هم موو رۆژتیک پیا وه که ی خۆی ده ناردده سهری، داوای پاره که ی لئ ده کرده وه که چی ئه ویش هم موو رۆژتیک فریوی دده، ده یگوت به یانی ده بدهم!.

جاریکیان واریکه وت له ناو یانه یه کی خیزانیدا دانیشتبوو، خهریکی ویتسکی خوار دنه وه بوو، له پیر پیاویتی خاوه ن کومپاله که هاته ژوو ره وه، داوای دانه وه ی پاره که ی لئ کرد ئه ویش لئی تووره بوو، قیزانیدی به سه ریدا پیتی گوت: «کنی ریتی دایت بییتته ژوو ره وه؟... بۆچ توۆ نازانیت که س نابی بیته ئه م یانه یه وه، ئه ندامه کانی نه بی؟... که واته پیاوی چاک به، ئه گهر شتیتک ده وئ له من بۆت بکه م، بچۆره ده ره وه، له وئوه نامه یه کم بۆ بنیره، داوای چاوپیکه وتنم لئ بکه کابرایش به شه رمیکه وه سه ری داخست و له یانه که چوو ده ره وه به لام له پاش تاوینک نامه یه کی به شاگردیکی یانه که دا نارده ژوو ره وه داوای چاوپیکه وتنی لئ کرد بازرگانه نابوته که ییش که نامه که ی له شاگردی یانه که وهرگرت و خوتن دیه وه، پیتی گوت «بچۆ پیتی بلئ: لیره نیبه!».»

(۵)

جاریکیان رۆژنامه یه ک ئه م جار دی بلاو کردبو وه وه:

«دوینی چوار سه نگ شه کرم کری نیو سه نگ لمی تیکه ل کرابوو.

جا ئه گهر ئه و خاوه ن دوو کانه ی چه واشی کردووم نیو سه نگ شه که که م بۆ نه نیریتته وه له م رۆژنامه یه دا ئابرووی ده به م!»...

ههر ئه وه نده چند ساتیک به سه ر بلاو کردنه وه ی رۆژنامه که دا تبه پری، له نو دوو کانه وه، نو تووره گه ی نیوسه نگی له شه کر، به خاوه ن جار که گه یشت!...

پیکه نینی دهس و پئوه ندان

(۱)

مفردی (خزمه تکار) یه ک هاته لای پیاویتی ده و له مه ندی دهس قووچاو، داوای لئ کرد: له سه ر فرمانیتک دایمه زینتی پیا وه که پیتی گوت: «لای پیا وه که ی پیش من به چند فرمانت ده کرد؟...» مفردیه که ییش پیتی گوت: «گه وه ی خۆم! ههر به نانه سکی بوو...» کابرای ده و له مه ندیش تاوینک که و ته بیرکردنه وه و پاشان پیتی گوت: «ئهی له به ر دلئ من چند له و مزه دبیته خواره وه؟!».

(۲)

کارگیزی کارگه که پرووی کرده کریکاره که ی و پیتی گوت: «گویت لئ بی مچۆل!... ده مه وئ سبه نینی به یانی له ساتی شه ش دا لیره بیت.

جا بۆ ئه مه ی بتوانیت له ساتی پینج دا خه به ر بییتته وه له خه و، ئه م کاتژمیره به له گه ل خۆتدا و له ژوو ر

435

سه رتیه وه دابنی لای نوینه که ته وه و، بیخه ره سه ر ساتی پینج ههر کاتی لیبیدا خه به رت ده بیته وه».

که چی رۆژی دوا یی، کریکاره که له ساتی نو هه مدا گه یشته کارگه که، نه ک له ساتی شه شه مدا!...

کارگیزی کارگه که، تووره یی گرتی و قیزانیدی به سه ریدا گوتی: «بۆچ دوو که وتیت؟ و ا دیاره کاتژمیره که کاری خۆی نه کردوه؟!».

کریکاره که ییش پیتی گوت: «گه وه ی خۆم کاتژمیره که کاری کردبوو به لام ئه و کاته ی لیبیدا بوو من نوستبووم و، گویم لئی نه بوو بوو!...»

(۳)

یه کییک له هاو به شی (شرکه) یه گه وه ره کان ئاهه نگیکی ره ش به لئک و هه لپه رینی ئاماده کرد ههرچی کریکار و دهس و پئوه ندیک هه بوو له ناو هاو به شیبیه که دا هاتبوونه ئه و ئاهه نگی له کاتی ئاهه نگی که دا یه کییک له فه رمانبه رانی هاو به شیبیه که ئافره تیکی جوانی له ناو ئافره ته کانداه لیزارد تا له گه لیدا هه لپه رکئی و سه ما بکات له کاتی سه ما کردنه که دا دهستی کرد به گفغو گوکردن له گه ل ژنه که و پیتی گوت: «خۆش به ختانه ئیمشه و کارگیزی هاو به شیبیه که لیره نیبه له به رئه وه ئاهه نگی که مان خۆشتر بووه!...» کارگیزی که مان پیاویتی گه وچ و ئیتسک قورسه!. هاته ههر شوتیتیک پری ده کات له دلته نگی و مه ترسی؟!...» ئافره ته جوانه که ییش وازی له سه ما کردن هیتا و، وه ستا به تووره ییه که وه پیتی گوت:

- کوره توۆ نازانیت من کیتم؟

- نه... نازانم!...

- من ژنی کارگیزی هاو به شیبیه که م!.

ئنجا فه رمانبه رکه ییش له پر وه ستا و، به تووره ییه که وه پیتی گوت:

- ئهی ئیوه نازان من کیتم؟...

- نه... نازانم...

کابرا گوتی: «سویاس بۆ خودا...».

ئه وه ی گوت و ده موده ست به هه لئه داوان له هۆلی کۆبوونه وه که خۆی ده ربا زکرد!...

(۴)

کاره که ره که به خانگه که ی خۆی گوت:

- پینان گوتووم که من هه زار جار له توۆ جوانترم...

- کنی وای پتی گوتیت؟

- ئاغام!...

- هه روه ها پینان گوتووم که من هه زار جار له توۆ زیره کترم...

- کنی وای پتی گوتیت؟...

436

- ئاغام!...

- ههروهه پېښان گوتووم که ماچېکى من له ماچېکى تو ههزار نه و نده خوشتره.

- کى وای بى گوتیت؟!... دیسانه وه ئاغات؟!...

- نه... ئوتوم بیلچیه که مان!...

(۵)

فرمانبهرتیک نیوسات له کاتى فرمان کردن دواکهوت سه رۆکه که ی پیتی زانى لیتی پرسى: « بۆچ دوا که وتوویت؟!... فرمانبهره کیش بیانوی وای بۆ هینا یه وه، گوتی: «درهنگ خه بهرم بووه وه له خه وه له تاو په له پهللی خویشم، به چاره که ساتیک بهرگه کانی خوم پوئى...»...

سه رۆکه که ی پیتی گوت: «راست ده فرموویت وای به لام من ده موچا ویشم ده شوم!».

پیکه نین به رۆدی

(۱)

پیاویکی رۆد (دهست قووجا و)، نه مه نده دهست قووجا و بو، ته نانهت له گه ل منداله کانی خویشیدا رۆدی ده نواند هه موو بانگی شینوانیک پیتی ده گوتن: «هه ر که سى واز له شیوخواردن به پیتی پینج په نجایی ده ده من». منداله کانیش هه موویان وازبان له شیوخواردن ده هینا و، ده نووسان به سکی برسپیه وه، تا به یانی... که به یانی ش ده هات و به و برسپیتیه وه خه بهریان ده بووه وه، باوکیان پیتی ده گوتن: «هه ر که سى به وئى ناشتا بکات ده بی پینج په نجاییم بداتی؟!».

(۲)

پیاویکی رۆد له بانگی شینواندا هاته ماله وه، به گه شی و خوشپیه وه ژنه که بشى لیتی پرسى: «بۆچ ئیمرو نه و نده دل خوشیت؟!».

نه ویش پیتی گوت:

«ئیمرو له و پارهییه بۆم ده گه رایه وه، بووه به دوو نه و نده.

جا له بهر نه وه به که دل خۆش بووه و ههست به کامه رانی ده که م.».

نه ویش گوتی: «بۆچ چی روویدا وه؟!». نه ویش گوتی: «ئیمرو نرخی رۆژنامه له ده فلسه وه گه یشته بیست فلس منیش که هه موو رۆژتیک لای سه رتاشه که ده مخوینده وه ده فلسم بۆ ده گه رایه وه به لام ئیمرو که ده بخوینمه وه، هه ر رۆژه بیست فلسم بۆ ده گه ریتته وه؟!».

(۳)

(سکۆتلاند) ی یه که له شارى (لیشه ریول) وه سواری کاروانه ئاسنینه (شه مه نده فر) بو، ده چو بۆ شارى (له ندهن) که سواریه کانی کاروانه ئاسنینه که سه رنجیان دا: کابرا له هه موو ئیستگه یه کدا داده بزی و ده گه رایه وه ناو ژووره که ی به لام له شینویه کی هه ناسه برکیتیدا جا که ته ماشایان کرد: هه موو جارئ وای

به سه ر ده هات، لیتیان پرسى: «بۆچ وا ده که ییت؟!». گوتی «من ئیستگه به ئیستگه سه ربه ره ی سواریبون ده بپرم...».

- ده ته وئى بۆ کوئى بچیت؟

- بۆ له ندهن.

- نه ی بۆچ یه کسه ر بۆ (له ندهن) سه ربه ره یه که ناپریت؟

گوتی: «چونکه یزیشکه کان له شمیان پشکنیه و پیتیان گوتووم: نه خوئى دلته هه یه له هه ر کاتیکدا بی ده تکوئى!..».

(۴)

لاویک به مانگانه یه کی چوارسه د کرۆش (قرۆش) ی له سه ر فرمانیک دامه زرا له مانگی یه که مدا ۳۹۹ کرۆشى خسته دهستی باوکیه وه بۆ کرۆشه که ی تریش بیانوی بۆ هینا یه وه، که داویتی به جامیک خوئى لیمو، که له کاتى فرمانه سه خته که یدا خواردوئیتیه وه باوکیشى له سه ر نه و دهست بلاوییه که کردبووی سه رزه نشتی کرد!...

له مانگی دووه میشدا ۳۹۸ کرۆشى دایه دهست باوکی نه م جاردهش بۆ نه و دوو کرۆشه ی که به ختی کردبوون، بیانوه که ی نه وه بوو که دابوونی به کرتی سواریبونی (ترام) تا له کاتى فرمان کردنه که ی خوئى دوانه که وئى چونکه درهنگ ری که و تیسو... له سه ر نه وه باوکیشى سه رزه نشتیکی توندی کرد و تا چه ند رۆژتیکیش ئاش و ماشی له گه ل کرد و نه ی دوواندا!... نه و دوو کرۆشه ی به زۆر زانی بۆ کوره که ی به ختیان بکات له خۆیدا!.. له مانگی سیهه مدا ۳۹۷ کرۆشى دا به باوکی.

باوکه ییش ده مودهست په لی کوره که ی گرت و بردییه ژووریکه وه، به نه نیایی ئنجا پیتی گوت: «منیش و تویش، هه ر دوو کمان پیاوین وه که یه کتر... تو هیچ له من مهشاره وه... راستم بى بلئى: تو گرفتاری نه فینى کچیک نه بوویت?!».

(۵)

ده گیتنه وه: کابرایه کی فه رهنسه یی نه خوئى ده که وئى.

یزیشکه کان ده لئین: «نه خوئى خوتین که میت توش بووه پیتوسته له له شی پیاویکی به هیتزه وه خوتین بگوتینه وه بۆ ناو له شت.» نه ویش دراوسپیه کی (سکۆتلاند) ی هه بوو، وه که هه موو سکۆتلاندىیه کانی تر، له دهست قووجا ویدا ناوی دره کردبوو... که سکۆتلاندىیه که نه وه ی بیست گوتی: «من ئاماده م له خوتندا یارمه تیت بدهم.» پاشان دهست کرا به خوتین گواستنه وه له له شی سکۆتلاندىیه که وه بۆ ناو له شی فه رهنسه ییه که که نه و کاره ته و او بوو، فه رهنسه ییه که هه زار (فره نک) ی دا به سکۆتلاندىیه که، له پاداشی نه و چاکه یه دا که له گه لئى کردبوو... کابرای فه رهنسه یی جاریکى تریش پیتوستی به خوتین وه رگرتن بووه وه دیسانه وه نه و کابرا سکۆتلاندىیه یان بۆ هینا یه وه نه م جاردهش خوتینان له و بۆ وه رگرت که نه م کاره ییش ته و او بوو، کابرا فه رهنسه ییه که دهستی برد پینج سه د فه رنه کی دایه.

له جاري سيتهه ميشدا فهره نسه بيهه كه خوتني له سكو تالانديبهه كه وهرگرته وه به لام نم جاره سه د فريه نكي دا به .
به لام له جاري چواره مدا خوتنيان له سكو تالانديبهه كه وهرگر و خستيانه له شي فهره نسه بيهه كه وه ،
فهره نسه بيهه كه هيچ پاره به كي پي نه به خشي! پزيشكه كانيش له وه وه زانبيان و برياريان دا: «كه تازه
خوتني سكو تالانديبهه كه به ناو له شي فهره نسه بيهه كه دا گه پراوه!» ...

پينگه نين به بهنگ كيش و سه رخوشه كان

(۱)

پياويكي ثابيني چاوي به بهنگ كيشيكي كه وت دهستي كرد به ناموژگاري كردني پتي گوت: «كابر
خوتن بپاريزه له دل شكاندني خودا... چونكه رويي دوامين له پيشه وه به... نو وساكه كرده وه كانت ده كيشن
نه گهر كرده وه خراپه كانت له كرده وه چاكه كانت گرانت رين ده تخه نه دوزه خه وه...» .

بهنگ كيشه كه يش گوتي: كي فريم ده داته دوزه خه وه؟» .

پياوه ثابيني به يش گوتي: «خوداي هه موومان» .

(بهنگ كيشه كه): كي كرده وه چاكه كانمان ده كيشي؟

(پياوه ثابيني به كه): خوداي هه موومان...

(بهنگ كيشه كه): ته رازو وه كه هي كيشه؟

(پياوه ثابيني به كه): هي خوداي هه موومانه...

جا ليته دا بهنگ كيشه كه پينگه نني و گوتي: «نه»، خوداناسي خوم، لاي خودا كرده وه كانمان ناكيشين له
دوره وه ده يانكيشين!...» .

(۲)

شواني رانه مه پيك هه بوو خوي دا بووه بهنگ كيشان جا هه رچه ند نو تزيكي ده كرد، يه كيك له
مه ركهاني ده مرد دوايي هه موو مه ركهاني مردن، مه پيكيان نه بي روييكي له رويان نه وه مه ردي برد بو
له وه راندن به لام مه ركه راي كرد له دهستي و، لتي دوور كه وته وه .

نو ويش لتي پراوه ستا و له دووره تبي خوري، گوتي: «راده وه ستيت باشه نه گينا دوو تاكه نو تزي
تيواريت تي ده گرم!» .

(۳)

بهنگ كيشيكي گيتز بو بوو چوه لاي سه روكي كومه له بالبازيكي له بالباخانه كه يدا و پتي گوت:
«گهره م هاتوم سكالاه ده كم له ده ست (هورمزي) بالبازي دوتيني يه جگار دلره قي له گه لمدا نوواند...

- بوچ چي كرده وه لبت؟

- كه مني ديوو له سه ر ريباز كه نو ستبووم، له جياتي نه مه ي مبات بو بالباخانه، بر دووميه وه بو
مالي خومان بو كن زنه كه م!...»

(۴)

بهنگ كيشيكي له به رده م بالبازيكي رتبيشان ده ردا وه ستا و پتي گوت: «ده زانيت مالي خوله ي
گاليسكه وان له كو تدايه؟» .

بالبازيكه يش لتي ورد بووه گوتي: «نه ي تو، خوت، خوله ي گاليسكه وان نيت؟!». نو ويش گوتي:
«به لتي من نهوم... به لام من له كوي داده نيشم!» .

(۵)

بهنگ كيشيكي گاليسكه يه كي پينگه يشت خيرا ده رويشت.

گاليسكه وان كه ي بانگ كرد وه ستا پتي گوت: «گاليسكه كه ت كه سي تيدا نيبه؟» .

گاليسكه وان كه يش گوتي: «كه سي تيدا نيبه فهرموو سوار به.» .

ننجا بهنگ كيشه كه پتي گوت:

«هه تا كويم ده به يت و؟... به چه نديشم ده به يت؟!...» .

پينگه نين به گه و جان

(۱)

پياويكي له به رده لانتيكدا فرماني ده كرد، به رديك به ربووه وه به سه ريدا، كوشتي خاوه ن به رده لانه كه يش
پياويكي نارده كن زني پياوه كوژراوه كه و پتي گوت: «له شيويه كي شيرين و نه رمونياندا نم
مه ركه ساته ي تي بگه ييني...» . پياوه كه يش له ده رگاي ماله كه ي دا و، زني پياوه كه هات به ده ميه وه ننجا
به زنه كه ي گوت: «ناخو بيتوه ژن پيروز ليره به؟» زنه كه يش پتي گوت: «منم پيروز به لام من بيتوه ژن نيم!» .
پياوه كه يش پتي گوت: «من گره وت له گه ل ده كم كه تو بوويت به بيتوه ژن... نه ي تو يش گره وم له گه ل
ناكه يت؟!...» .

(۲)

نافره تيكي جوان له ناو دارستانتيكدا گه راني ده كرد كه ته ماشاي كرد گوميكي تيدا به ، ناوه كه ي روونه
ناره زوي كرد مه له ي تيدا بكات.

كه ته ماشاي كرد شويته كه چوله و كه سي لي نيبه سه يري بكات، دهستي كرد به خو رووت كرده وه ننجا
چوه پيشه وه بو سه ر ناوه كه بچيته ناويه وه و مه له بكات... له پر كابر ايه كي پاسه واني لي په يدا بو، كه
له پشت دره خته كانه وه خوي شار دبووه وه پتي گوت:

«خامه كه م تو م دي خوت رووت ده كرده وه و، ده تو بست بچيته ناو گومه كه وه مه له بكه يت منيش پيم
ناخوشه كه پيت ده ليم: مه له كردن له م گومه دا به ربه ست كراوه...» .

نافره ته جوانه كه يش رهنگي تيك چو پتي گوت: «كه تو منت دي خوم رووت ده كه مه وه، بوچ نه وه ت
پي نه گوت؟!...» .

نو ويش گوتي: «خامه كه م! ليته دا خو رووت كرده وه به ربه ست نه كراوه؟!...» .

(۳)

کورپیک سواری که ره‌که‌ی خوئی بوو بوو به‌ناو باخیکدا رابورد، سه‌یری کرد چلی دره‌خته‌کانی شوږ بوونه‌ته خواره‌وه، میوه‌یان پیټویه.

ئویش هه‌ستایه سه‌ری، له‌سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌ی وه‌ستا و، ده‌ستی کرد به‌میوه‌رین به‌لام زوری پی نه‌چوو، که‌ره‌که‌ی رای کرد و، کوره‌که‌ی به‌ه‌لو‌اسراوی مایه‌وه به‌لقیک له‌لقه‌کانی دره‌خته‌که‌وه له‌و کاته‌دا ئافره‌تیک هات، که‌ خاوه‌نی باخه‌که‌ بوو قیژاندی به‌سه‌ر کوره‌که‌دا و پیتی گوت: «کوره‌ تو چی ده‌که‌یت له ناو ئه‌م باخه‌دا؟» ئویش پیتی گوت: «هیچ ناکه‌م به‌لام له‌سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌، که‌وتومه‌ته خواره‌وه!».

(۴)

خه‌سه‌وه چوو بووه ناو کینلگه‌که‌ی خوئیوه بو ئه‌مه‌ی جه‌ژن له‌ویدا رابویری هاورپیبه‌کی هاته‌ لای و پیتی گوت: «خه‌سه‌وه! زانیوته چی رووی داوه؟».

- هیچ هه‌یه؟

- ژنه‌که‌ی مامت مرد...

- به‌سه‌زمانه... به‌سه‌زمانه ژنه‌که‌ی مام...

- هه‌روه‌ها مامیشت مرد!...

که‌ خه‌سه‌وه ئه‌وه‌ی لی بیست، هه‌ناسه‌یه‌ک ماتبوو پاشان سه‌ری هه‌لیری و گوتی: - «به‌سه‌زمانه... هه‌ردوکیان بوون به‌ (بیته‌ ژن) و (بیته‌ پیاو)!»...

(۵)

بارام به‌وه‌ی زانی که‌ یه‌کینک له‌ دانیش‌توانی گوند ده‌یه‌وی که‌ریک بکری... ئویش که‌ریکی هه‌بوو ده‌بووست بیفرۆشی له‌به‌رئوه‌وه چوو بو لای کپاری که‌ره‌که‌ و پیتی گوت: «وه‌ک بیستومه‌ ده‌ته‌وی که‌ریک بکریت جا تکات لی ده‌که‌م منت له‌بیر نه‌چی!»...

پیکه‌نینی ناو سه‌رناشه‌کان

(۱)

هه‌ر ئه‌وه‌نده سه‌رناشه‌که‌ ده‌ستی دایه‌ تاشینی چه‌ناگه‌ی کپاره‌که‌ی ده‌موده‌ست چه‌ناگه‌ی بری برینه‌که‌ زۆر گه‌وره‌ بوو خویتی زۆر لی ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌موچاوی کابرا تیک چوو، و زه‌رد هه‌لگه‌را.

به‌لام سه‌رناشه‌که‌ ویستی دلی بداته‌وه‌ پیتی گوت: «گه‌وره‌م، خه‌م مه‌خۆ، برینه‌که‌ت زوو چاک ده‌که‌مه‌وه‌ ده‌رمانیکی وه‌هام لایه‌، هه‌ر به‌ته‌نیا دل‌تویکی برینه‌که‌ت ساړیژ ده‌بی و، هیچ ئیش‌یکیش نامینی!».

دوای ئه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌پشکنینی دوو‌کانه‌که‌ی بو دۆزینه‌وه‌ی شووشه‌ ده‌رمانه‌که‌ به‌لام بوئی نه‌دۆزرایه‌وه‌ پرسی کرد له‌ به‌رده‌سته‌که‌ی، گوتی: «شووشه‌ ده‌رمانه‌که‌ت له‌ کوئی داناوه‌؟».

ئویش وه‌رامی دایه‌وه‌، گوتی: «وه‌ستام ئیمرو هه‌موویم کارکرد!»...

441

(۲)

لاسابی که‌ره‌وه‌یه‌کی قژ دریژ رووی کرده‌ دوو‌کانی سه‌رتاشیک.

له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که‌ دانیش‌ت ئنجا به‌سه‌رتاشه‌که‌ی گوت: «ده‌مه‌وی سه‌رم بتاشم به‌لام پیم بلتی، جاری دوابی، تو نه‌بوویت سه‌رت تاشیم؟ سه‌رتاشه‌که‌یش له‌ شپوه‌یه‌کی ئاساییدا پیتی گوت: نه‌ه‌ گه‌وره‌ی خۆم، من نه‌بووم... چونکه‌ من هه‌ر دوو‌ساله‌ که‌ له‌م دوو‌کانه‌دام!».

(۳)

پیاویکی پاک و خاوین و رازاوه‌ هاته‌ لای سه‌رتاشیک، که‌ به‌پرسی و پۆختی ناوی ده‌رکردبوو سه‌رتاشه‌که‌یش پیاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که‌ دانا به‌روانکه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و کردیه‌ ملی پیاوه‌که‌ پاش ئه‌وه‌ ده‌ستی کرد، به‌خۆ ئاماده‌کردن، که‌ سه‌ری بتاشی پیاوه‌که‌ پیتی گوت: «ئهم به‌روانکه‌یه‌م بو بگۆره‌ چونکه‌ خاوین نییه‌».

سه‌رتاشه‌که‌یش، بی ئه‌مه‌ی له‌ قسه‌که‌ی ئه‌و بسله‌میته‌وه‌، به‌ له‌سه‌رخۆیه‌کی ته‌واوه‌ وه‌رامی دایه‌وه‌، گوتی: «ئهمه‌ زۆر سه‌یره‌ پیتش تو بو پانزه‌ کپاری ترم به‌کاره‌یناوه‌، که‌سیان به‌منیان نه‌گوتوه‌ به‌روانکه‌که‌ت پیسه‌... که‌چی تو ده‌لپی پیسه‌!».

(۴)

پیاویکی سه‌ررووتا هاته‌ ناو دوو‌کانی سه‌رتاشیکه‌وه‌، پیتی گوت: تووکی سه‌ری بتاشی... پاش ئه‌مه‌ی سه‌رتاشه‌که‌ سه‌ری تاشی، کابرا پیتی گوت: «پیاوی چاک به‌، قه‌زه‌که‌م به‌لای چه‌پدا بشکینه‌ره‌وه‌».

سه‌رتاشه‌که‌یش وه‌رامی دایه‌وه‌ گوتی: «ده‌ته‌وی به‌پینوسی مز (قورقوشم)، وینه‌ی قه‌زه‌که‌سه‌ر سه‌رت بکیشم، یاخود به‌پینوسی کۆیه‌!».

(۵)

پیاویک هاته‌ناو دوو‌کانی سه‌رتاشیکه‌وه‌ دانیش‌ت تا نۆده‌ی سه‌رتاشینی هات ئنجا چوو سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که‌ دانیش‌ت.

سه‌رتاشه‌که‌ رووی تی کرد و گوتی: - «ده‌ته‌وی قه‌رت چۆن بتاشم؟».

ئویش گوتی: «به‌شپوه‌یه‌کی وا سه‌رم بتاشه‌ که‌ هه‌رگیز له‌ بابته‌ هه‌ل‌بژاردنه‌کانه‌وه‌ و، باری زرن‌گاری (سیاسه‌ت)ی ئه‌وروپا و، په‌یمانامه‌وه‌ قسه‌ نه‌که‌یت!».

پیکه‌نینی ږاوکه‌ره‌کان

(۱)

(بایز) و (بارام) و (بله‌)، هه‌رستیکیان دانیش‌تبوون هه‌ر که‌سه‌یان سه‌گی خۆی پی بوو له‌ بابته‌ ږاوه‌ نیچیر و زیره‌کی سه‌گانی ږاوه‌وه‌ ده‌مه‌ته‌قیبان ده‌کرد هه‌ر که‌سه‌یشیان به‌سه‌گه‌که‌ی خۆیدا هه‌ل‌ ددا و، ده‌بگوت: «سه‌گی من له‌ زیره‌کیدا هاوتای له‌ جیهاندا نییه‌!».

442

(بله) یش ههستایه سه‌ریی و گوتی: «من پروا ناکه‌م سه‌گی هیچ که‌سیک له سه‌گی من چاکتر بێ (بۆره) هه‌تا بلتییت زوو بۆن ده‌کات هیچ شتییک له ژیر ده‌ستی ده‌رناچیت» (بارام) یش پیی گوت: «من ده‌ست کیشه‌کانی خۆم له‌بیرچوووه... له‌سه‌ر ته‌ختی نان خواردنه‌که‌مانم داناوه جا ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، سه‌گه‌که‌ت زیره‌که‌ و بۆنیش زوو ده‌کات، بیه‌نیره بام به‌چی بۆ ماله‌وه و ده‌ست کیشه‌کانی من به‌یه‌نی. ئه‌وسا که منیش پله‌ی زیره‌کیه‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگینم!». (بله) یش هه‌ستایه سه‌ریی و بانگی کرده سه‌گه‌که‌ی خۆی، تا بۆنی ده‌سته‌کانی (بارام) بکات و، بیه‌نیریت بۆ ماله‌وه، تا ده‌ستکیشه‌کانی بۆ به‌یه‌نی... (سه‌گه‌بۆره) یش هات و ده‌ستی کرد به‌بۆنکردنی به‌ری ده‌ست و په‌نجه‌کانی (بارام) و لسته‌یه‌وه دوای ئه‌وه راپه‌رکرد بۆ مالی (بارام) سی هاورپه‌که‌یش دانیشتن، چاوه‌روانی هاته‌وه‌ی (سه‌گه‌بۆر) بوون، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وه دلنیا‌بن که ئاخۆ قسه‌کانی خاوه‌ن سه‌گه‌که‌ راستن یان نا... له‌پاش تاویتی «سه‌گه‌بۆر» به‌پرتا هاته‌وه... ئاخۆ، ئه‌ی خۆینده‌وار ده‌زانیت، چی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو؟!...

- ده‌ریی کاره‌که‌ره‌که‌یانی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو!...

(۲)

(ئه‌کۆ) و (چه‌کۆ) له‌ بیه‌سه‌لستانیکدا راپیان ده‌کرد فه‌رمانبه‌ریکی راپوشیان هات که (چه‌کۆ) چاوی به‌فه‌رمانبه‌ره‌که‌ که‌وت، رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات که فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش (چه‌کۆ)ی دی هه‌لات، ئه‌ویش به‌راکردن دوای که‌وت له‌پاش راکردنیک سی هه‌زار گه‌زی، گه‌یشه‌ (چه‌کۆ) و گرتی دوایی پیی گوت: «سه‌ریه‌ری راپه‌که‌ت کوا؟».

ئه‌ویش گوتی: «ئه‌مه‌تا سه‌ریه‌ری راپه‌که‌م وه‌ری بگه‌وه بیه‌یه‌نا!».

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی سه‌ریه‌ره‌که‌ی لێ وه‌رگرت و، ده‌ستی کرد به‌لێ وردبوونه‌وه‌ی که ته‌ماشای کرد: دروسته، پیی گوت: «که تۆ سه‌ریه‌ری راپوت پێ هیه‌یه و، ریت پێ دراوه راپه‌که‌یت، ئیتر بۆچ هه‌را ده‌که‌یت له ده‌ستم؟!». ئه‌ویش گوتی: «من هه‌رام نه‌کردوه له ده‌ست تۆ به‌لام پزیشک ئامۆژگاری کردووم له پاش هه‌موو ژه‌مه‌ نان خواردنیک چاره‌که ساتیک راپه‌که‌م». فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش گوتی: «به‌لام که منت دی راپه‌که‌م به‌دواتا، پتیبست بوو راپه‌سته‌یت»... (چه‌کۆ) که ئه‌وه‌ی لێ بیست ده‌ستی برد بۆ سه‌ری خۆی، خوراندی ئنجا پیی گوت: «من وام زانی تۆیش پزیشک ئامۆژگاری کردوویت، که له دوای نان خواردن راپه‌که‌یت!». به‌م رهنه‌گه فه‌رمانبه‌ره‌که (چه‌کۆ)ی به‌ره‌للاکرد و، رۆشیت به‌پیتی خۆیه‌وه... به‌لام به‌هۆی ئه‌م فیتله‌وه، (ئه‌کۆ)ی هاورپه‌ی که سه‌ریه‌ری راپوت پێ نه‌بوو، له‌ده‌ست فه‌رمانبه‌ره‌که‌ رزگاری بوو!...

(۳)

راوه‌ریکی تازه ده‌ست پێ کردوو، ده‌ستی کرد به‌راوه‌که و، له‌ناو شاخیکدا که پهبوو له‌ که‌وه هه‌رچه‌ند که‌ویکی ده‌دی چه‌ند تفه‌نگیک تینه‌گرت به‌لام هیچ جارێک که‌وه‌که‌ی نه‌ده‌پینکا به‌لام له‌ کاتی رۆبیشندا به‌که‌ویکی گه‌وره گه‌یشته دووجار تفه‌نگی تی گرت.

پاشان رای کرد، به‌دوایدا تا بزانی: پینکاویتی یان نا...

لیته‌دا پیاویکی لێ په‌یداوو، که له پشت که‌له‌به‌ردیکه‌وه دانیشتیوو، ته‌ماشای بزوتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد راپه‌که‌ره‌که، له پیاوه‌که نزیک بووه‌وه ئنجا لێی پرسی: «تو خودا پییم بلتی: که تفه‌نگه‌م گرته که‌وه‌که هیچ په‌ریکیکت دی بفریت به‌ئاسماندا؟!...».

کابرایش پیکه‌نی و پیی گوت: «به‌لێ په‌رم دی به‌ئاسمانه‌وه!... به‌لام که‌ویکی به‌خۆیه‌وه هه‌لگرتبوو؟!...».

(۴)

(خه‌سه‌ره‌)ی راپه‌که‌ر چوووه چایخانه‌یه‌ک و دانیشته ده‌ستی کرد به‌گه‌یانه‌وه‌ی کاره‌ساتی ناوازه و بێ هاوتا له راکردنه‌کانیدا، گوتی: «من خۆم به‌ته‌نیا بووم به‌ناو جه‌نگه‌لێکدا ده‌رۆشتم، که به‌جگار چریوو له‌په‌ر شیریکی سامناک له‌به‌رده‌مدا په‌یداوو منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی، ده‌موده‌ست، ده‌ستم لێدا به‌تفه‌نگ و تفه‌نگیکم تی گرت. شیره‌که ده‌ست به‌جی که‌وت ومرد...».

له‌پاش نزیکه‌ی سه‌د گه‌زیک شیریکی ترم لێ ده‌رکه‌وت، که له هی پیشوو گه‌وره‌تر بوو... هه‌روه‌ها دپرتیش بوو به‌لام که‌وت و پر ده‌ستم لێدا به‌تفه‌نگ و له ماوه‌ی پینچ وردیله‌دا گینگه‌له‌ی دا و که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا و، گیانی له‌ له‌شی ده‌رچوو...

هه‌تا له‌م تنگ و چه‌له‌مه‌یه‌یش بوومه‌وه، شیریکی ترم لێ هاته‌ پێشه‌وه له شیه‌یه‌کی زۆر سامناکدا ده‌ینه‌راند به‌سه‌رمدا منیش ده‌موده‌ست نامه‌وه به‌نیشانی تفه‌نگه‌که‌م... پیاویکیش له‌نزیک (خه‌سه‌ره‌)وه له چایخانه‌که‌دا دانیشتیوو.

گوپی له‌م هه‌موو درۆ و فیشالانه‌ بوو له‌تاو خۆه‌لکیشانه‌کانی (خه‌سه‌ره‌)، له گیانی خۆی وه‌رس بووبوو به‌دلێکی سووتاوه‌وه‌ی روه‌ی کرده پیاویک که له ته‌نشتییه‌وه دانیشتیوو ئنجا به‌ده‌نگیکه‌ به‌رزوه پیی گوت، مه‌به‌سی ئه‌وه بوو (خه‌سه‌ره‌) گوپی لێی بێ: «به‌سه‌ری خودای گه‌وره سویند ده‌خۆم: ئه‌گه‌ر بیه‌تو ئه‌م شیره‌ بکوژی، لێی راده‌په‌رم و، ده‌یده‌مه به‌رشه‌ق، تا له ته‌ختی دانیشته‌که‌ی فری ده‌ده‌مه خواره‌وه...».

(خه‌سه‌ره‌)یش که گوپی له قسه‌ی دراوسی که‌ی بوو، بێ گه‌ره و کیشه قسه‌که‌ی خۆی به‌م جۆره ته‌واو کرد: گوتی:-

«به‌لێ تفه‌نگه‌که‌م تی گرت و، گولله‌یش له تفه‌نگه‌که‌مه‌وه ده‌رچوو.

به‌لام ئه‌م جار به‌یان نه‌م پینکا!...».

پیکه‌نینی ناو لاسایی که‌روه‌کان و گۆرانی بیه‌زکان

(۱)

ده‌سته‌یه‌ک له لاسایی که‌روه‌کان هاته‌نه‌ شارێک بۆ ئه‌مه‌ی یه‌کیک له‌ چیه‌رکه‌کانی خۆیان لاسایی بکه‌نه‌وه‌ و ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌نده ته‌ماشاکه‌ران نه‌هاتیبونه سه‌یری چیه‌رکه‌که‌یان ته‌نانه‌ت هۆلی ته‌ماشاکا (مسرح)ه که چۆل بوو چونکه چه‌ند که‌سیک نه‌بێ، نه‌هاتیبونه سه‌یر ته‌نانه‌ت ئه‌و چه‌ند که‌سه‌نه‌یش

بیتازی خوځان له لاسایی کردنه و په پېشان دا کاتیکیان زانی، په کتیک له لاسایی کهره وکان، به خوځی و جله بریسکه داره کانیسه و، هاته سهر ته ختی به زمگاهه که و، رویی کرده سه برکه ره کان، که له ویدا کوږو بوونه وه.

ننجا پیتی گوتی: «نه گهر بی دهنک نه بن ورگتان ددربین نيمه دهسته ی لاسایی کهره وکان بن ژماره مان له ژماره ی نيوه زورتره!». .

(۲)

لاسایی کهره ویه کی فهره نسزی که ناوی (لوجیه) بو، په کتیک بو له لاسایی کهره وکانی دهسته ی (بالیه ریال) فرمانی ئو له و چیرۆکه دا ئو بو، که له په کتیک له و چیرۆکه نه دا که دهسته که له شاری (پاریس) دا، لاسایی ده کرده وه، بیته رابه، نامه به نیت و ببات بو په کتیک له لاسایی کهره وکان ئو فرمانه کی خوځی به جتی هیتا.

لا په ریه کی سپی دایه دهست لاسایی کهره وکه هره وک نامه یه کی بو هینا ب ای پیشان دا وایش ری کهره و، که لاسایی کهره و که ناوهرۆکی نامه کی له بهر نه کردبو له پیشه وه دهستی کرد به زمان تیکچوون دوا ی پینه کی که و کورپیه کی خوځی کرد، گوتی: «چاویلکه که نه هینا وه له گهل خوم... کوری خوم ئم نامه یه بو خوځینه روه...». که لاسایی کهره وکه ئو هی گوت، وایزانی خوځی بو له و تنگ و چله م یه رزگار کرد و هاورپیکه کی خوځی تووش کرد به لام (لوجیه) ی هاورپیمانی نه یکرده نامه ری، به هم سو نازگرتنیکه وه، وهرامی گهره ی خوځی دایه وه، گوتی: «تکام له گهره ی خوم وایه که بیانوه که په سندن بکات من ئم نامه یه پی ناخوځیند ریته وه چونکه باوک و دایم هره چنده له پیاوه خاوهن ریزه کان بوون، به لام له بهر دهست کورتي خوځان نه یانستوانی بمخه نه بهر خوځندن له بهر ئو وه له بی به ختی خوم فیتری خوځندنه وه نه بووم...».

که لاسایی کهره وکه ئو هی له (لوجیه) بیست یه جگار شله ژا گوځگره کان دهستیان کرد به پیکه نین و گالته پی کردنی.

هاورپیکانی خوځی که لاسایی کهره وکان بوون، زور به وه پیکه نین.

همه مو بیان چون به پیر (لوجیه) وه، دهستیان کرد به پیر زبایی لی کردنی!...

(۳)

له شاهه نگیدا (نوم کلسوم) دهر کهوت نوقولتیک له ناو ده میدا بوو ده بوست، له پیش ته و ابوونی سازه کانا، که سازلیدره کان لیان ددا له پیش گوزانیسه که دا نوقوله کی ناو ده می بتو نیته وه.

به لام سازه که ته و او بوو، که چی نوقوله نه گریسه که هره ته و او نه بوو، چنده جاریک سازلیدره کان سازه کیان دوو باره کرده وه نوقوله که له دم (نوم کلسوم) دا هره نه تووایه وه تا که یه و به یه که گه یشته راده یه کی وها که هندیک له په یه ل کهره کان وهرس بوون و خوځان پی نه گیرا، په کتیکیان به دهنه گتیک به رزه وه قیژاندی، گوتی: «ده درهنگه، خانم! گورانی بلتی، تاکه ی به ستن؟!...» (نوم کلسوم) یش

زهرده خه نه یه کی کرد و به په نجی نیشانه ی ده می خوځی کرد و، گوتی: «گهره ی به ریز، خوځت بگره تا ده توتیه وه!؟». .

(۴)

نوسه ری به ناو بانگی نینگلیز، (بهردنار دوش) یان بانگ کردبو، بو شاهه نگتیک نایاب و ناوازه، که له و شاهه نگه دا سازلی دهرتیک تازه قه لای تیدابوو، که وانچه (که مانجه) ی لیده دا له دوا ی ناخوردن خانی خاوهن شاهه نگ هات به لای (بهردنار دوش) وه، پیتی گوت: «له بابه ت ئم سازلیدره تازه یه وه چی ده لیت؟!». (بهردنار دوش) یش وهرامی خانم که ی دایه وه گوتی: «به لتی، وهک (بادرؤفسکی) که وانچه لی ددات؟!». .

خانم که یش گوتی: «به لام (بادرؤفسکی) نازانی که وانچه لی بدات!...».

(بهردنار دوش) یش گوتی: «ده له بهر ئو یه که منیش ده لیم وهک ئو که وانچه لی ددات؟!». .

پیکه نینی خاوهن رۆژنامه و نووسه ره کان

خانمیک هاته ناو ده سگای رۆژنامه یه که وه له کارگتیری رۆژنامه کی پرسی: مزی جاردانی مردنیک چنده ده ستین؟!». کارگتیره که یش گوتی: «له هره سانتیمه تره یه که په نجاییه که ده ستین».

خانم که سه ری سوپرا له قسه ی کارگتیره که به دلشکا و بیه که وه پیتی گوت: «ره وای خودا نیسه نيوه ئه مهنده به گران جاري بلا وده که نه وه... مزه که تان یه جگار گرانه!». کارگتیره که یش پیتی گوت: «نازانم بۆچ بهم جوړه مزه دلستان شکا؟!». خانم که یش گوتی: «چونکه میترده که م، درتیزی مه تره یه که و حه فتا سانتیمه تره یه، کلاو و بیلا وده که یشیم نه خستوته سهر!». .

(۲)

پیاویکی خوځه لکتیش به ویتوه وانیسه وه له خاوهن رۆژنامه یه کی دا واکرد که بیکات به سهره ک نووسه ری رۆژنامه کی جا چونکه خاوهن رۆژنامه که دامابوو له سهر سهره ک نووسه رتیک، ناچار بوو خواسته کی هینا یه دی پیتی گوت: «سهر وتاری ژماره ی داهاتوو ئو بینوس».

رۆژی دوا یی خاوهن رۆژنامه که هات ته ماشای کرد پیت ریزه کهره کان چاوهروانی وتاره کی سهره ک نووسه رن که چی ئو هیشتا هیچی بو نه نووسیون!... ئو یش چو به لایه وه، لیتی پرسی: «کوانی وتاره که ت؟ بۆچ تا نیستا نه نووسیوه؟!...». ئه میش پیتی گوت: «تا جگهره نه خوم ناتوانم بنوسم...». خاوهن رۆژنامه که یش پیتی گوت: «که واته جگهره بۆچ ناخوت؟!... که س جگهره کیشانی له تو به ریه ست کردوه؟!»

ئو یش گوتی: «نه... به لام من خوم حه ز له جگهره کیشان ناکم؟!». .

(۳)

راسپیراوی رۆژنامه یه که چوه کن ده وله مه ندیک، ویستی چنده قسه یه کی لی وهرگری، تا له ناو رۆژنامه که یدا بینوس لی پرسی:

«ئاخۇ ھەندىك لى ئاۋاتەكانى مندالىت ھاتۆتەدى؟» .

دولەتمەندەكەيش وەراملى دايەو، گوتى: «بەلى ھاتۆتەدى... كاتى كە دايكم قى بەشەنە دادەھىنا، لى دلى خۆمدا ئاۋاتم دەخواست: تووك بەسەرەمە نەمىتى؟!...» .

(۴)

خونكارى پرومانيا، (فەردىناند) بەسەردان چووبوۋە شارى (پارىس) رۆژنامەيەكى فەرەنسزى لىم سەرلىدانەى ئەو بەم جۆرە دوۋابوۋ:

«لەپاش ئەمەى خاۋەن شكو ميوانەكانى خۆى لەناۋ كۆشكدا بەرى كىرگەشتە لى ھاۋدەمەكانى خۆى لەگەل ئەمەيشدا كە دەس و پىئەندەكان ويستىيان نەچى، گوتى نەدايە قسەى ئەوان دوايى ھەر چوۋە ناۋ تەۋىلەكەۋە لەگەل سى مانگادا ئەۋىش سوۋتا ھەرچى لەۋى دابوۋن تىكۆشان پىزگارىيان بىكەن لە دەست سوۋتاندىن، بەلام بۆيان نەچوۋە سەر!». لى دواى ئەو ھەۋالە سەرسورھىنەرە، رۆژنامەكە ئەمەيشى نووسىبوۋ: «ئاگر بەربوۋە لەناۋ كىلگەى ژن و مىرد (جاریۋ)دا لە شارى (بۆنس دى لاس)دا ئەسپىكىش لى بەردەم خانوۋەكەدا بەستراۋوۋە ئەسپەكە سەلمىيەۋە داچلەكى.

ھەسارەكەى خۆى پىچرى پاشان لەناۋ چەپلەرپىزانى نەتەۋەدا، گەرپاۋە كۆشكەكەى خۆى؟!...»

لە نووسىنى ئەم دوۋ ھەۋالەۋە كە بەم جۆرە رۆژنامەكە نووسىۋىنەۋە خوتىندەۋار بۆى دەردەكەۋى، كە كرىكارى چاپخانەكە، ھەۋالەكەى تىكەل و پىكەل كىرۋە كە لە ئەنجامدا ئەم دوۋەۋالە پىكەنەن ھىنەرەى لى پەيداۋوۋە.

جارتىكىشيان خونكارى (پورتوگال) سەرىكى لە شارى (پارىس)دا.

ھەر ئەم رۆژنامەيە ھەۋالى گەبىشتەكەى ئەۋى بەم جۆرە نووسىۋو:

«خاۋەن شكو لە ساتى يانزەھەمدا لە كۆشكى (ئەلىزە) دەرچوۋ خۆى و كۆمەلەكەى بەناۋ شەقامى (فۆبۆرسانتۆنورىيە)دا تىپەرى كىر نەتەۋەيش دواى ئەو گىيانلەبەرە كەۋت كە لە ناۋ دوۋكانى سەۋزە فرۆشكىدا خۆى شارەبۋوۋە لەناۋ ئەو شەقامەدا، كە لە وپدا يەككىك لە سەربازەكان دايە بەر شىر و كوشتى؟!...» .

(۵)

نووسەرى تازە وتارىكى نووسى لە ژىر ناۋى (نىۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىز)!... سەرەك نووسەرىش لى توۋرە بوۋ، گوتى: «ئەمە چىبە نووسىۋتە؟! تۆ دەتەۋى ئەۋانە لەبەردەم دادگادا سكالامان لە دەست بىكەن؟!». نووسەرەكەيش پىنۋوسەكەى خۆى گرت بەدەستەۋە و، بەم جۆرە سەرنەۋى وتارەكەى گۆرى:

(نىۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىزىن)؟!.

بىكەنىنى وتارىيىزەكان و ئامۆزگارەكان

(۱)

كەششىك لە گوندىكى بەندەكانى ئەمەرىكادا دەستى كىر بەئامۆزگارى كىر دىنشتوۋانى گوندىكە بابەتى ئامۆزگارى كىرەكەى (دىزىتى) بوۋ: كە دەبى ھەموۋىيان ۋاز لەم كىرەۋە نەنگە بەپىن، بۆ ۋىنە ئەو دىزىتىيانەى ناۋبىر كە لە ناۋ گوندىكە خۆيدا كىرپوۋن ئىجا گوتى: «ژمارەى دەگاتە نىكەى سەد كەس داخەكەم لە ناۋتاندا پەنجا دى ھەبە؟!...» .

گوتى گرەكانىش قسەكەيان پى بى و، دەستىيان كىر بەھەرەشەلى كىر دىن پىيان گوت: «لە قسەكانى خۆى پاشگەز بىپىتەۋە، ئەگىنا شلكوتى مەرگى دەكەن!...». كەششىكەيش قسەكانى خۆى كىشايەۋە بەلام گوتى: «ئىۋە ئىستاكە سەد كەس... منىش ئەۋەم زۆر پىن خۆشە كە لە ناۋتاندا، پەنجا كەسى ۋا ھەن كە زۆر دەس پاك و كىرەۋە بىلدىن، نە كەس روۋت دەكەنەۋە، نە لە كەسپىش دىزى دەكەن!». .

(۲)

جارتىكىيان ئەندامىكى كۆرى نەتەۋەى ئىنگلىز لەناۋ كۆرەكەدا وتارى دەدا بەلام وتارەكەى زۆر دوۋر و دىزىۋو پىۋا لى ۋەرس دەۋو جا پىش ئەمەى وتارەكەى خۆى تەۋاۋ بىكات، دەستى كىرەۋە بەقسەكەردن گوتى: «گەرەكانم! من وتار بۆ بەرى ھاتوۋ دەدەم...» .

يەككىش لە ئەندامەكانى كۆرى نەتەۋە قسەكەى پى بى و گوتى: «كەۋاتە لە رى خۇدادا، زوۋ، وتارەكەت تەۋاۋ بىكە... ئەگىنا پىش ئەمەى وتارەكەت تەۋاۋ بىكەيت بەرى پاشەرۆزىش دەگەنەجى؟!...» .

(۳)

مامۆستايەكى وتارىيىژ چوۋە سەر تەختى وتاردان، ۋەستا. ئىجا دەستى كىر بەقسەكەردن گوتى: «پوختەى ئەو وتارەى دەمۇدەست بىدەم بەگوتىئاندا ئەۋە بوۋ: «كە مەرۆف سەربەست و نازادە ھەموۋ شتىك بەئارەزۋوى خۆپەتى دەتوانى، ھەر دەمى بىەۋى، چى دەلى و چى دەكات، بەلام لىم بىورن، كە ئىمشەۋ پىم ناكىرئ وتارەكەمستان بۆ بىخوتىنمەۋە چونكە ناچارم لەگەل ئەكەمدا بۆم بۆ ناھەنگىكى ھەلپەرىن!». .

(۴)

كەششىك ھەستايە سەرىپ لە بابەت پاش مردنەۋە لەۋە جىھاندا ئامۆزگارپىيان بىكات لە بەھەشت و دۆزەخىش دوا دواى ئەمەى لە ئامۆزگارپىيەكانى خۆى بوۋەۋە، يەككىك لە گوتىرەكان داۋاى لى كىر، رى بدات، قسە بىكات گوتى: «باۋكى ھەموۋمان! پىسىكم ھەبە دىكەم... ئايا ئەۋ قولىرەشەنى پىۋا دەخۆن لە دواى مردىيان دەچنە ئاسمان؟!...» .

كەششىش گوتى: «نەء كورم ناچنە ئاسمان...» ئەۋىش پىسى: «ئەى كەششىشەكان و پىغەمبەرەكان دەچنە ئاسمان؟!... كەششىشەكە گوتى: «بى گومان دەچنە ئاسمان...» .

ئىتير كابر تۆزىك بىرى كرده و گوتى: «ئەي ئەگەر هاتو قولە رەشىك كە شىشىكى خواردا، ئەنجامى بەچى دەگات؟!».»

(۵)

وتارىيىتىك لە يانە يەكدا وەستاو وتارى دا بابەتى وتارەكەي بۆ بەزم و رەزم و پىكەنەن بوو جا لەو كاتەدا كە وتارىيىتەكە وتارى دەدا، لەژىر پەنجەرەي يانە كەدا كەرىك دەستى كرد بەزەرىن...
وتارىيىتەكە تا ماوە يەكەي درىژ، ناچار بوو، بى دەنگ بىي... يەكەيك لە دانىشتوان پىي گوت: «
وتارەكەت تەواو بەكە!...».

وتارىيىتەكە يىش پىي گوت: «تا يەكەيكمەن بى دەنگ دەبى؟!».»

گوپگرەكان كە ئەو يەكەي بىست دەستيان كرد بە پىكەنەن... لەناو خۆياندا لە يەكەترييان دەپرسى:

«ئاخۆ وتارىيىتەكە لە وشەي (يەكەيكمەن) مەبەسى كى بووبى؟!»

(وتارىيىتەكە) ياخود ئەو (گوپگرەي كە هەلى داپە)، ياخود (گوپگرەكە)؟!.

سەرچاوەي نووسراو

- ۱- خلاصە يەكەي تارىخى كورد و كوردستان - ب- ۲ - محمد أمين زكى.
- ۲- مېژووي ئەدەبى كوردى - علاءالدين سجادى.
- ۳- كريم خانى زەند - حسن فهمى جاف.
- ۴- نوادر جحا الكبرى.
- ۵- كىشكول المضحك المبكى -
- ۶- رۆژنامەي خورمال - شاکر فتاح
- ۷- رۆژنامەي باسەرە - شاکر فتاح
- ۸- رۆژنامەي چەمچەمال - شاکر فتاح
- ۹- رۆژنامەي ئاكرى - شاکر فتاح
- ۱۰- بېرە وەرىي - شاکر فتاح
- ۱۱- دىوانى قانع - برهان قانع.

مجموعة مقالات

الأستاذ الشهيد شاعر فتاح

باللغة العربية

صفحات مشرقة من تاريخ

مكافحة الأمية في كردستان

جمعية المعارف الكردية في السليمانية

تأسست جمعية المعارف الكردية (كومهل زانستي كوردان) في السليمانية في سنة ١٩٢٦، وقامت بعدة نشاطات ثقافية أهمها: (مكافحة الأمية في مدينة السليمانية)، على أسس علمية وتربوية سليمة. وكان منظرًا جميلاً أن يرى المرء في ذلك العهد عدداً كبيراً من أصحاب الحرف والمهن من مختلف الأعمار يتهافتون على التعليم في الصفوف التي فتحتها تلك الجمعية لمكافحة الأمية. كما أن إنخراط عدد كبير من الأشراف والوجوه والأغنياء والمثقفين في عضوية تلك الجمعية كان يدخل السرور والسعادة إلى قلوب الوطنيين الأكراد. وأضافت الجمعية إلى أعمالها البارة أن فتحت أبوابها للألقاء والمحاضرات وقبول المناقشات في مختلف ميادين العلم والمعرفة بين المثقفين الأكراد والجماهير الكردية. وقد تطورت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في سنة ١٩٣٣ إلى درجة كبيرة من الرقي، إذ أهتمت بتدريب الطلاب على الأناشيد المدرسية والرياضة البدنية والخطابة والأعمال المبتكرة من مختلف الصناعات اليدوية. بل قد فتحت المدرسة معرضاً لمصنوعات تلاميذها المبتكرة كل حسب مهنته التي يزاولها. ولا زلت أذكر أن أحداً من التلاميذ قد صنع طائرة من الأخشاب والصفائح كان تسيير إلى مسافة عشرات من الامتار بقوة الزنبركات. وآخر صنع حذاءً مبتكراً يصلح ارتدائه مع الملابس الكردية. وأبتكر تلميذ آخر تقويماً للأيام والشهور والأسابيع باللغة الكردية. وقد ساهمت المدرسة في تقديم مسرحيات باللغة الكردية، أذكر منها (الثورة الفرنسية) و(حياة نيرون الطاغية). وكانت الاحتفالات الخطابية والمناقشات العلمية والأدبية تجري بانتظام في كل أسبوع. ومن الجدير بالذكر أن كثيراً من المعلمين كانوا يقومون بواجب مكافحة الأمية مجاناً. وكان للشباب الأكراد المثقفين دوراً بارزاً في خدمة مكافحة الأمية. وصل عدد التلاميذ في سنة ١٩٣٣ إلى (٢٤٠) تلميذاً. وكانت للمدرسة فرقة نشيد خاصة ولها نشيد خاص ينشد ليلاً.

لقد كان دور جمعية المعارف الكردية في مكافحة الأمية وفي بعث التوعية للروح الوطنية والقومية بارزاً جداً. وأرسلت الجمعية أحد الطلاب الأكراد إلى لندن للتخصص في علم الهندسة على حسابها. وفتحت الجمعية مكتبة عامرة بالكتب المتعلقة بالمعارف الكردية في مختلف اللغات.

كما أنها حاولت إصدار مجلة باسم (كۆفاري زانستي كوردان) أي مجلة المعارف الكردية. لكنها لم

تتوفق. أما إدارة مدرسة مكافحة الأمية فقد أستنسخت عدداً كبيراً من وسائل الايضاح المتعلقة (بالمحادثات) من اللغة الافرنسية الى اللغة الكردية في مدة أسبوعين. وطبعت شهادة تخرج للتلاميذ خاصة بها كتب في زاوية منها بالأحرف الذهبية كلمات ثلاث باللغة الكردية، لا تزال ترن في أذني وهي: (الأفكار الطيبة) و(الأقوال الطيبة) و(الأعمال الطيبة). أما نتائج أعمال المدرسة المذكورة فكانت عظيمة جداً. إذ خلقت لدى التلاميذ وعياً قومياً ووطنياً وانسانياً دفعهم الى المزيد من الانتاج كل في حقل مهنته وصنعتة وجسدت فيهم شخصياتهم الحقيقية.

ومن الطريف أن أذكر أن أحد التلاميذ وهو صبي قد أشتكى لدى مدير المدرسة بأنه سرق منه أثناء فترة الراحة قلماً ومحاية وكيساً مع عشرة فلوس. فجمع المدير تلاميذ الصف وأبلغهم بأنهم أما أن يقدموا إلى إدارة المدرسة -كل منهم- مثل الأشياء المسروقة، وأما أن يعيدوا الأشياء المسروقة حالاً الى إدارة المدرسة، وأما أن يشهدوا على السارق، وإذا تجرأ السارق على الاعتراف بجريمته وأعاد الأموال المسروقة كاملة، فلا خوف عليه تشجيعاً له على شجاعته الأدبية وعلى ندمه.

ومن الطريف أن الأشياء المسروقة قد أعيدت الى إدارة المدرسة في غضون ساعة من الإنذار. فأعادت الإدارة تلك الأشياء الى المسروق منه. وهكذا حلت المشكلة بأسرع وقت وأطرف سبيل.

وختاماً يجب ان أشير أن كثيراً من تلاميذ تلك المدرسة لم يكتفوا بما تعلموه من مبادئ القراءة والكتابة والحساب، بل راجعوا المدارس الليلية الحكومية بعدئذ واصلوا الدراسة حتى ظفروا بالشهادات العليا وأصبحوا من الأشخاص الناجحين في مهنتهم.

مكافحة الأمية في خورمال

لم تفتح الحكومة أية مدرسة في مركز ناحية خورمال رغم الجهود المبذولة من قبل مدير الناحية فما كان منه إلا أن قام مع بعض المواطنين الخبيرين على فتح مدرسة ليلية لمكافحة الأمية. وكان ذلك في أوائل سنة ١٩٤٠. وكان عدد تلاميذها عشرون شخصاً، معظمهم من أصحاب الدكاكين في قرية خورمال. وكان الشيخ الجليل حسام الدين من أعظم أعوان المدرسة. إذ قدم لها غرفة في الخانقاه مع اخشاب لصنع الرحلات والكراسي والسيورة ومبلغ قدره ديناراً واحداً ونصف دينار. ولم تمضي سوى مدة شهر واحد حتى تهيأ كل شيء. فباشر المدير مع صاحبه بالتدريس. وكان وضع التلاميذ مريحاً ساراً يبشر بالخير للجميع. إلا ان ظروفًا مانعة حالت دون استمرار معظم التلاميذ. فلم يبق منهم بالأخير سوى ستة أشخاص أكملوا دراستهم في المدرسة المذكورة ونجح منهم أربعة تلاميذ. ويظهر مما تقدم أن العمل في المدرسة هذه كان شعبياً خارجاً عن إرادة السلطة المركزية، تبرع بخدمة مكافحة الأمية أناس من الموظفين والأهلين بمجرد رغبتهم وإرادتهم. وإذا كان تناقص عدد التلاميذ لدى أعضاء هيئة التدريس مؤلماً فقد عوضت الهيئة عن ذلك بطرق أخرى لتثقيف الجماهير الكردية في قرية خورمال البالغ عدد بيوتها آنذاك مائة دار فقط. إذ بعد أن توفي المرحوم الشيخ حسام الدين، حل محله ابنه المرحوم الشيخ محمد فأبدى الشيخ الجديد مساعدات سخية كريمة من أجل إنشاء حديقة

لقرية (قلا مكايل) فكانت تقام في ساحة عامة قرب المدرسة. صدر (٢٤) عدداً من جريدة (باسره) خلال سنة ١٩٤٢. وأنتهت المكافحات وأعمال الجريدة والحديقة بنقل المدير مع الأسف الشديد. إلا أن تأثير أعمال الهيئتين التدريستين في نفوس سكان ناحية قادركرم لا يزال حياً، إذ كانت المنطقة تتغذى ذهنياً وفكرياً وروحياً من ثمرات عقول هؤلاء الشباب وخدماتهم المخلصة والمجردة عن المنفعة الذاتية. ومن الطريف أن أذكر أن تلاميذ مدرسة قادركرم لمكافحة الأمية، لم يغب منهم أحد طيلة مدة بقائها، ذلك لأن مدير الناحية الذي كان يسيطر على توزيع السكر والشاي في ذلك الوقت، كان يعطي لكل من لا يغيب من التلاميذ ضعف حصة القرويين الذين هم خارج مكافحة الأمية.

حقائق يجب تسجيلها

لقد مر على كردستان عهد من الزمن كانت في كل قرية تقريباً مدرسة دينية يرأسها إمام المسجد في القرية يقوم بمكافحة الأمية ونشر الوعي الديني والقومي والوطني في حدود الشرع الاسلامي الحنيف وكان الأمراء الأكراد هم أنفسهم (غالبيتهم) من العلماء والأدباء والمثقفين. وهم يدروهم يهتمون بإنشاء المساجد وتكريم رجال الدين من العلماء الأكراد لغرض مكافحة الأمية بين المواطنين الأكراد بأوسع معانيها. بل كان منهم من يكرم رجال الدين من المسيحيين وغيرهم من أصحاب الأديان الأخرى في كردستان ويرعى معابدهم لنفس الغرض. ومن العلماء الأكراد من كان لا يكتفي بمدرسته، بل يختلط بالجماهير الكردية يومياً سواء كان في المسجد بعد الصلوات أو في المجالس فيقوم بمكافحة الأمية بين الحاضرين سواء كانوا متعلمين أو غير متعلمين، يوضح لهم واجباتهم الدينية والقومية والوطنية والانسانية ويوجههم نحو الخير العام، نذكر على سبيل المثال (احمد خاني) الذي عاش في الفترة الكائنة بين (١٦٥٠ و١٧٠٦) والحاج قادر كويي) الذي عاش في القرن التاسع عشر و(ملا كاكه حهه) الذي عاش في القرنين التاسع عشر والعشرين. إن هذا الرجل الفذ قام بمكافحة الأمية نحو (٣٦) سنة في منطقة كردية تمتد من اواسط لواء ديالى حتى حدود (ساقز) الايرانية وترك تجارته وعائلته ومدينته ووظيفته الرسمية وقام بمكافحة الأمية وعاش من أجل أن يرى شعبه الكردي يوماً من الأيام محرراً من الجهل والتخلف والحرفات والمظالم، وقد نال حقوقه القومية المشروعة ليشعر بانسانيته ومركزه اللائق بين الشعوب المتقدمة. ويجب أن لا يفوتنا ذكر العلامة (الملا محمد كويي) الذي قام بمكافحة الأمية والمظالم بيده ولسانه وقلمه، وساعد على تحرير المرأة الكردية، وناضل من أجل حقوق أمته المشروعة، وهو واحد ممن ترجم القرآن الكريم وفسره في هذا العصر علاوة على ديوان أشعاره الموجهة للشعب الكردي الى الرقي والتقدم. إنما قام هؤلاء العلماء الافذاذ بواجباتهم الدينية والوطنية والقومية والانسانية دون ان تكلفهم السلطات الحكومية بذلك. بل بمحض رغبتهم وإرادتهم. أما الشعب الكردي فقد كان دوره تقديم الاحترام اللائق لهم ومساعدتهم مادياً وأدبياً كمكافأة رمزية مقابل خدماتهم البارة النيرة التي لا يمكن تقديرها بثمان.

عامة للمواطنين في خورمال. فتبرع بقطعة أرض وعدد كبير من الأخشاب مع الماء لإنشاء حديقة مساحتها نحو ألف متر مربع. فسيجت الحديقة بسياج خشبي بديع وأنشىء فيها عريش كبير. وزينت باجمل الزهور والورد والرياحين على شكل ترتيب هندسي رائع، أستعمل في ممراتها وزواياها الاحجار الملونة جلبت من الانهار القريبة. فكانت الهيئة التدريسية تجمع أسبوعياً القرويين من سكان قرية خورمال في تلك الحديقة الجميلة، وبعد ان تقدم لهم السكاير والشاي وتسمعهم الاغاني والموسيقى بواسطة آلة الراديو التي كانت تعتبر من الاشياء النادرة إذ ذاك، تقرأ عليهم محتويات جريدة توجيهية باللغة الكردية اسمها (جريدة خورمال = رۆژنامهى خورمال). وهي تحثهم على التعلم والتهديب والنظافة والصحة والانتاج والاهتمام بشؤون الحياة. كما وتثقفهم باخبار عن الناحية وأخبار ومعلومات عن خارج الناحية والعالم. كما أنها كانت تحجيب على أسألتهم وإستفساراتهم بقدر ما يتعلق بمصلحتهم والمصلحة العامة. وقد صدر (٢٤) عدداً من جريدة خورمال خلال سنة ١٩٤٠. وكانت الجريدة تصدر مرتين في الأسبوع. وهي تهتم بسير التدريس في مدرسة مكافحة الأمية في خورمال وتنشر أخبار امتحانات التلاميذ وتطورهم. وكانت تعلق على لوحة خشبية داخل (حديقة خورمال العامة) لتتيسر قراءتها من قبل التلاميذ والجماهير الكردية. لقد كان تأثير مكافحة الأمية في خورمال بهذه الوسائل الثلاثة: (المدرسة) و(جريدة خورمال) و(حديقة خورمال العامة) عظيماً على نفوس القرويين في مركز الناحية والقرى التابعة لها، الأمر الذي أدى بكثير من أصحاب المرؤة والشهامة الى مساعدة هيئة التدريس والتبرع لمشاريعها العمرانية والثقافية بالأموال والعينات.

أنتهت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في خورمال بعد نقل مدير الناحية. ولكن لم تمض على مجهودات المدير حول فتح مدرسة حكومية في خورمال سوى سنة واحدة حتى فتحت وزارة المعارف مدرسة رسمية هناك. فتهاقت أولاد المواطنين على التعلم من سكان قرية خورمال وما جاورها من القرى وبذلك تحققت رغبات الأهليين في قرية خورمال بفضل الله.

مكافحة الأمية في قرى ناحية قادركرم

أما قرية قادركرم فقد أسس فيها مدير الناحية مع عدد من الشباب النابهين من أهالي المنطقة مدرسة لمكافحة الأمية بلغ عدد تلاميذها من الفلاحين أكثر من عشرين تلميذاً ثم بوشر بفتح مدرسة أخرى لمكافحة الأمية في قرية (قلا مكايل) وقرر تأسيس ثلاثة مدارس أخرى لمكافحة الأمية في القرى (قره جيوار) و(وهستا خدر) و(قشقة). وكان ذلك في سنة ١٩٤٢. وأسست الهيئة التدريسية حديقة عامة مساحتها (٩٠٠) يارداً مربعاً على نفس الأسس السابقة في خورمال. سميت (باخي كشتى قادركرم) أي (حديقة قادركرم العامة). كما وأصدرت جريدة أسمها (باسره) بأسم النهر المار من قادركرم مركز الناحية بنفس الأهداف والأسس المبنية أعلاه. وكانت الجريدة تعتنى بشؤون التلاميذ والقرويين مثل جريدة خورمال تماماً. وتصدر بنسختين لكي ترسل نسخة الى كل مدرسة من المدرستين المذكورتين. وكانت الحفلات الأسبوعية تقام بانتظام في الحديقة بالنسبة لأهالي قادركرم. أما بالنسبة

* مكافحة الأمية في جمجمال^(١)

في أواسط سنة ١٩٤٦، ظهرت حركة قوية وموسعة في جمجمال في كافة نواحي العلمية والثقافية والأدبية والفنية، هدفها القضاء على الأمية في جمجمال في كافة أشكالها. ففتح صف لمكافحة الأمية، يعلم فيها مبادئ القراءة والكتابة والحساب من قبل لفيف من الشبان الوطنيين، لا يريدون جزاءً ولا شكوراً، يخدمون شعبهم الكردي من تلقاء أنفسهم، تؤيد تلك الحركة المباركة جريدة خطية بنسخة واحدة تصدر في كل أسبوع إسمها (جمجمال) باللغة الكردية تلقى محتوياتها على مسامح الجماهير الكردية في قسبة جمجمال، بجانب المحاضرات والمسرحيات وحفلات الأغاني الكردية والمسابقات الفنية وذلك لتوجيه الشعب في القضاء نحو الخير العام. وكان ذلك يجري في كل أسبوع لمدة أشهر عدة.

اقتراح مكافحة الأمية

وما يجدر ذكره - حسب اعتقادي - أن الأمية تعني عدم الوعي، وعدم تطبيق العلم في الحياة اليومية وعدم استثمار العلم من أجل التنمية الاقتصادية وسد الحاجيات البشرية المشروعة. وحيث أن هناك عدداً هائلاً من الناس رغم علمهم وخبرتهم لا يطبقون العلم في حياتهم اليومية في الحقل العام وفي الحقل الخاص فيجب أن يعتبر هؤلاء أميون. أما الذين لا يعرفون القراءة والكتابة والحساب، لكنهم يطبقون العلم في حياتهم الخاصة والعامة ويستثمرونه بالطرق المشروعة فيجب أن لا يعتبرون أميين وإن كان من الأفضل أن يتعلموا القراءة والكتابة والحساب أيضاً. ويعتبر النبي محمد (ص) رجلاً من هذا القبيل. إذ رغم أنه لم يكن يعرف القراءة والكتابة والحساب لكنه طبق ما تعلمه من العلم والأدب وفرائض الدين على يدي الله العليّ القدير في حياته العامة والخاصة فكان خير قائد وخير إداري وخير زعيم سياسي. قاد الناس إلى الحياة الحرة السعيدة الخيرة. فالعبرة في مكافحة الأمية إذن هي خلق مجتمع فاضل يقوم أفراده بواجبهم الديني والوطني والقومي والانساني بما يعود على الجميع بالخير العميم^(٢).

المؤتمر المكتبي الرابع

جمعية اتحاد المكتبيين العراقيين - جامعة السليمانية ٢٣-٢٧ / ١٠ / ١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

بقلم شاکر فتاح

١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

كتبه: شاکر فتاح احمد

١- ماهية الفكرة القومية التقدمية

قبل أن أبدأ بالبحث حول (دور المكتبة في منطقة الحكم الذاتي في الفكر القومي التقدمي) وتطويره أرى من الضروري ان أبين ماهية الفكرة القومية التقدمية وتحديد معالمها.

فكرة القومية التقدمية تعني: القومية التي تتحرر من مظالم الإستعمار والإستعباد والقومية التي تنظر إلى القوميات الأخرى نظرة الأخاء والمساواة في الحقوق والواجبات، لا نظرة التعالي والاحتقار. وهي تعني إرتقاء القوم إلى حياة أفضل باستمرار. كما وتعني أيضاً زوال المرض والفقر والجهل بين ذلك القوم.

ومثل هذه القومية التقدمية تتجه نحو الانسانية المتسامية والبعيدة عن الحقد والبغضاء بين أبنائها، وتعتنق مبدأ المحبة البشرية والأخاء والحرية والمساواة بين جميع الناس. ومن مميزات احترام الحريات والحقوق للأفراد داخل القوم، واحترام الحريات والحقوق للأقوام الأخرى. فالقومية التقدمية اذا تعني بخلق مجتمع اشتراكي^(١) تسوده العدالة والرحمة والمحبة، ويتصف بالضمان الاجتماعي، ويخلو من الاضطهاد والتعذيب، ويتميز بالرفاه والسعادة والنجاح.

ومثل هذه القومية التقدمية -على ما أعتقد- نابعة من الأديان السماوية التي تأمر بالمعروف وتنهي عن المنكر. إذ أن الله، جل جلاله، يأمر بالعدل والإحسان، وينهى عن الظلم والفحشاء، كما أنه يسعى لجعل الإنسان باراً تقياً، يرتقى من المرتبة الحيوانية إلى مرتبة الملائكة الأبرار. وقد كان الأنبياء والرسل قادة الأقوام، والأمم عبر التاريخ نحو القومية التقدمية. وحيث قد أنتهى دور الأنبياء والرسل فقد ورثهم العلماء والأدباء^(٢).

(١) المجتمع الاشتراكي: فقد أشار إليه الكاتب وحدده في نهاية بحثه هذا، ويقصد به، الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الاسلامي الحنيف.

(٢) أو بالاحرى، كان الأصح ان يعبر عن ذلك كالاتي، مثلاً: (وحيث قد إنتهت حياة الأنبياء والرسل، فانتقل دور الأيضاح والبيان في التبليغ إلى العلماء، كل في عصره، فانهم ورثة الأنبياء..)

١- وجدنا هذا الجزء من المادة مكتوباً بخط كاتبها أسفل الصفحة الخامسة (أي في نهايتها) مذيلاً بملاحظة: (يضاف الى البحث مايلي:...) وتوقيع. فأرتأينا إضافته هنا.

(٢) نشرت المادة في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٥) للسنة الثالثة ١٩٧٨ من ص (٣) الى ص (٥).

٢- آثار العلماء والأدباء الأكراد

وإن نظرنا الى آثار العلماء والأدباء الأكراد الموجودة بين أيدينا، لظهر لنا أن معظمها -إن لم نقل كلها- تسيير على خطوط الفكرة القومية. التقدمية فأشعار (بابا طاهر الهمداني) التي تعود الى ألف سنة تقريباً قبل الآن، تعتنى بالانسانية المعذبة كالفقراء والكادحين من العمال والفلاحين، وتدافع عن حقوقهم وحررياتهم، ضد الطغاة.

وأشعار (احمد خاني) التي يعود عهدها الى أكثر من ثلاثمائة سنة، تعتنى بالنظرة الإنسانية نحو الكادحين والفقراء .

أما أشعار (الحاج قادر كويي) التي تعود الى القرن التاسع عشر فكأنها مدرسة تعتنى بتوعية الجماهير الكردية الكادحة وتوجيهها الى حياة فاضلة، لينعم فيها الشعب الكردي بالحرية والسعادة والرفاه، حيث لا جهل ولا مرض ولا فقر ولا إستعباد ولا إستعمار. ومن الطريف أن يصور لنا الحاج قادر كويي، استغلال السلطات العثمانية في عهده: بأن الشعب الكردي يشبه دودة القز التي تنتج الحرير، وكذلك يشبه النحل الذي ينتج العسل ولكن لا دودة القز تستفيد من الحرير الذي تنتجه، ولا النحل تستفيد من العسل الذي ينتجه.

ولكل من شعراء العهد الباباني: (الشيخ رضا الطالباني) و(نالي) و(سالم) قصيدة رنانة، تفضح مظالم العثمانيين. بل تمهد الطريق لاقتلاع جذور نظامهم من أساسه.

أما الأديب (عارف صائب) فهو يصف ويلاط الحرب العالمية الأولى التي أصابت الشعب الكردي في كردستان، ويظهر أسباب تلك الويلات كظلم الحكام العثمانيين وجهلهم ومخازي جنودهم وخيانتهم للشعب التي يحكمونها. وهو يثير بقصيدته العصماء النزعة الانسانية من اعماق القلوب.

أما الأديب (جميل صائب) فهو يصف في قصته (له خهوما) أي (في حلمي) رزايا الحكم الا ستبدادى.

أما الأدباء والشعراء الآخرون الذين عاشوا في القرون الثلاثة الأخيرة:

أمثال (علي بگي) و(كردي) و(محوي) و(احمد مختار الجاف) و(زيور) و(بيكس) و(عهدهي شهمو) و(قهناتي كوردو) و(آية الله) و(وشيد ياسمي) و(نوري) و(محمهده ثمين زكي) و(محمد علي عوني) و(توفيق وهبي) و(جلادت بدرخان) و(كامهران بدرخان) و(داماوي موكرياني) و(مهلا كاكه حهमे) و(مهلا محمهده دي كويي) و(الشيخ محمد الخال) و(عبدالرحمن قاسملو) و(رحيمي قاضي) و(احمد بك صاحبقران) وغيرهم ممن يصعب أحصائهم.

ففي آثارهم الأدبية والعلمية ما يدل على أنهم قد أغتتموا بالفكرة القومية التقدمية. بل انهم لم يطلبوا الحرية والأخاء والمساواة والعدل والإحسان للشعب الكردي فقط. بل طلبوها الأبناء الانسانية أيضاً. ويدلنا على ذلك أن بعضهم قد ألّفوا كتبهم بلغات غير اللغة الكردية، فلبعضهم المؤلفات الكثيرة باللغات العربية والفارسية والتركية علاوة على اللغة الكردية. ولبعضهم الآخر مؤلفات

باللغات الروسية والانكليزية والفرنسية والألمانية والچيكية. فأضافوا بنتجاتهم شيئاً كثيراً الى الحضارة الانسانية.

أما كتاب الجيل الجديد وشعرائهم فتتقطر أفكار القومية التقدمية والاشتراكية والانسانية من آثارهم العلمية والادبية والفنية. نذكر منهم على سبيل المثال حسين الرشواني وكريم زهند وكامل ژير وعبدالرقيب وزيمان سعيد وعبدالستار كاظم الذين ضحوا بكثير من أموالهم وجهودهم في سبيل إعلاء كلمة الحق.

٣- المكتبة في منطقة الحكم الذاتي

توجد مكتبات تغلب عليها المطبوعات باللغة الكردية في مراكز المحافظات والاقضية في منطقة الحكم الذاتي، وفي المدارس الحكومية وجامعة السليمانية وفي بعض النوادي الثقافية. أما في (بغداد) فتوجد مثل هذه المكتبات في (مديرية الدراسة الكردية) وفي (القسم الكردي من جامعة بغداد) وفي (مديرية الثقافة الكردية العامة). أما المكتبات الشخصية للأكراد فكثيرة لا يمكن حصرها.

إلا أن أعداد الكتب الكردية ذات الأفكار القومية التقدمية قليلة مع الأسف الشديد، وبجانب الكتب الكردية هذه، توجد في بعض المكتبات كتباً تخص الشعب الكردي لكنها مكتوبة بلغات أجنبية. كما أنها تحتوي على كتب عالمية بلغات كردية وأجنبية أيضاً. وتحتوي المكتبات الشخصية والعامّة عند الأكراد على مخطوطات كثيرة ونادرة كتبت باللغات الكردية والعربية والفارسية، ألفها أو ترجمها الكُتّاب والعلماء الأكراد من مئات السنين الى الآن. وبهذه المناسبة أشير الى المكتبات الموجودة في بعض الجوامع والمساجد في كردستان أيضاً. فهي ذات أهمية كبيرة لأنها تحتوي على مخططات نادرة كتبها العلماء والأدباء الأكراد.

ومن الطريف أن نذكر أن كثيراً من المطبوعات والمخطوطات الكردية النادرة توجد في المكتبات العالمية الكبرى في كل من لندن وبرلين وباريس وموسكو ولينينغراد واستانبول وانقره وغيرها.

٤- محنة الكُتّاب الكرد وعلمائهم

وإذا وجدنا الكتب الكردية، بين أيدينا قليلة في الوقت الحاضر. فلذلك اسباب عديدة أهمها:

١- إضطهاد الأدباء الأكراد وعلمائهم من قبل السلطات في العهود المباداة ومنعهم من الإنتاج الأدبي والعلمي والفني المتعلق بالشعب الكردي وباللغة الكردية.

٢- إتلاف الكتب الكردية من قبل السلطات العثمانية والرجعية على مر الدهور.

٣- صعوبة الحصول على إجازة للطبع والنشر لبُعد العاصمة عن المدن الكردية علاوة على تكاليف المراجعات للغرض المذكور.

٤- فقر أدباء الأكراد، وضعف إمكانياتهم المادية للطبع والنشر.

٥- كساد سوق الكتب الكردية بسبب عدم تشجيع التعليم والثقافة في العهود المبادة وعدم صدور كتب كردية الموافقة لاذواق اكثرية الشعب الكردي من النواحي السياسية والاجتماعية والفنية التي يهتم بقضايا الساعة.

٦- تفشي الأمية عند الشعب الكردي مما أدى الى إهمال الأدباء والعلماء الأكراد، وعدم تقدير نتاجاتهم العلمية والأدبية والفنية حق التقدير.

٧- عدم تجاوب معظم القراء الأكراد وكثير من المؤسسات الثقافية الكردية والمطابع الكردية مع حاجة المؤلفين والمترجمين الأكراد الى طبع ونشر وشراء نتاجاتهم العلمية والأدبية.

٨- غلاء أسعار الطبع، ومشاكل الطبع وقلة المطابع... قد حالت دون تشجيع المؤلفين في القطر عموماً على وجه الخصوص على طبع نتاجاتهم العلمية والفنية والأدبية.

ورغم كل ذلك فإن كثيراً من المؤلفين والمترجمين الأكراد قد قترروا على أنفسهم وعيالهم، ووفروا المبالغ اللازمة لطبع كتبهم. فطبعوها ولكن لو عرفنا أن ألف نسخة من معظم تلك الكتب لا تباع إلا في غضون سنوات عديدة، قد تتجاوز العشرة سنوات احيانا. وأن بعض باعة الكتب وأمثالهم يخونون الأمانة فيهضمون حقوق المؤلفين والمترجمين كما وأن الكتب المذكورة - تكون عرضة للفقدان والتلف والسرقة في كثير من الأحيان. لعلنا درجة محنة الكتاب الكردي وشعرائهم وعلمائهم في ميدان التأليف والترجمة والطبع والنشر.

٥- وما الأمل إلا بالعهد الجديد

ليس هناك وطني مخلص ينكر دور حكومة الثورة الحالية الموقرة في تشجيع الأدباء والعلماء والفنانين الأكراد على الإنتاج القومي.

ففي السنوات العشرة الأخيرة تقدمت الثقافة الكردية كماً ونوعاً، خطوات واسعة الى الأمام. فظهرت مئات الكتب وعشرات المجلات والصحف الكردية الى حيز الوجود، وهي مملوءة بالأفكار القومية التقدمية. فجميع الكتب اللازمة للدراسات الإبتدائية والاعدادية ألفت أو ترجمت باللغة الكردية وطبعت ونشرت من قبل مديرية الدراسة الكردية العامة. وكثيراً من الكتب والصحف والمجلات العلمية والأدبية والثقافية أصدرها المجمع العلمي الكردي ومديرية الثقافة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، ومكتبة جريدة النأخي العائدة للحزب الديمقراطي الكردستاني، وجامعة السليمانية، ومنظمات الحكم الذاتي.

فعليه نأمل أن يخلق مؤسسات جديدة لغرض طبع آثار المؤلفين والمترجمين الأكراد، سواء كانوا أحياءً أم أمواتاً. وأن يشجع العلماء والأدباء الأكراد على الانتاج العلمي والأدبي والفني لخدمة الثقافة الكردية التقدمية ومصلحة وحدة العراق الوطنية.

١- مقترحات لاثراء المكتبة الكردية التقدمية وتطويرها وازدهارها

وبهذه المناسبة نقترح مايلي، تكملة للفائدة، وخدمة للمكتبة الكردية التقدمية ودورها في خدمة الفكرة القومية التقدمية:

١- فتح المكتبات العامة في كافة مراكز الأفضية والنواحي في منطقة الحكم الذاتي وتزويدها بالكتب الكردية التي تخدم فكرة القومية التقدمية. وكذلك بالكتب المدونة باللغات الاجنبية التي تخدم الثقافة الكردية التقدمية.

٢- إحياء التراث القومي الكردي التقدمي، وذلك بإعادة طبع الكتب الكردية المفيدة والمهمة، وطبع المخطوطات الكردية التي خَلَفها الأدباء والعلماء الأكراد دون طبعتها بسبب فقرهم أو إضطهادهم أو سوء ظروفهم.

٣- نقل المؤسسات والدائر المتعلقة بالثقافة الكردية الى منطقة الحكم الذاتي عموماً وأربيل خاصة، حتى تنمو وتتطور في بيئتها الطبيعية الملائمة لها... وأقصد بذلك نقل المجمع العلمي الكردي ومديرية الدراسة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، ومديرية الثقافة الكردية العامة، وإدارات الجرائد والمجلات الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، وما شابه ذلك. إذ بها تتزين المنطقة.

٤- إعطاء إجازات طبع الكتب في مراكز المحافظات الكردية من قبل سلطة المحافظة، نيابة عن مديرية الرقابة على المطبوعات الكردية في وزارة الاعلام. لأن مراجعات المؤلفين الأكراد ومترجمهم لدائرة الرقابة في بغداد تكلفهم أوقاتاً وأموالاً كثيرة وأتعبا لا قبل لهم بها.

٥- الدقة في تعيين الخبراء من ذوي الاختصاص من أصحاب الثقافة الواسعة عند النظر في المؤلفات والمترجمات الكردية المقدمة الى مؤسسة التأليف والترجمة والنشر (المطلوب تأسيسها) للرقابة على المطبوعات الكردية لأن الحوادث دلت على أن بعض الخبراء يسيؤون إستعمال سلطاتهم.

فيحيدون عن جادة الحق والصواب عند إبداء آرائهم حول الكتب المحالة اليهم.. الأمر الذي دفع كثيراً من الأدباء والعلماء الأكراد الى اليأس والقنوط في أمر طبع آثارهم العلمية والأدبية والفنية. وكذلك أدى الى الأساءة بسمعة الدوائر المختصة.

٦- تكليف المؤلفين الأكراد من ذوي الكفاءة والإخلاص، للقيام بالتأليف والترجمة في الموضوعات المتعلقة بالشعب الكردي باللغة الكردية، وذلك وفق خطة مدروسة معينة، بحيث تسد حاجيات الثقافة الكردية وتغذيتها من كافة وجوها، وتقدم الحاجيات الفكرية والروحية والقلبية اللازمة لكافة جماهير الشعب الكردي، من أطفال وشباب ورجال وشيوخ ونساء من مختلف المهن والأعمال.

٧- ومن الواجب أن أشير الى ضرورة إصلاح المنهج التعليمي في كافة المدارس الإبتدائية والثانوية والجامعات في العراق، وذلك بقدر تعلقه بتاريخ الشعب الكردي، وجغرافية كردستان، والأدب الكردي مشاكل الشعب الكردي السياسية والاجتماعية والإقتصادية، بحيث يشعر التلميذ أو

نبذة تأريخيه عن أحمددي خاني

وتحفته الخالدة - مم وزين

ولد (أحمددي خاني) في مدينة (بايهزيد) الكائنة في كردستان تركيا سنة (١٦٥٠) وتوفي سنة (١٧٠٦) وكان والده (الشيخ ألياس) من عائلة عريقة تنتمي إلى عشيرة (خانيان) القريبة من مدينة (بايهزيد).

درس علوم الدين واللغات الكردية والعربية والفارسية والتركية وآدابها في المدارس الدينية الموجودة في مدن (أورفة) و(اخلات) و(بتليس)، وسافر الى (سورية) و(مصر) و(اسطنبول) أيضاً. ودرس مؤلفات (نظامي) و(جامي) و(مهلاي باتي) و(مهلاي جريري) و(علي جريري) و(فهقي تهيران) وأفاد منها. وقد عين أخيراً مدرساً في (جامع مرادية) الكائن في مدينته (بايهزيد) وعلى مرور الزمن أصبح عالماً وأديباً وشاعراً وفيلسوفاً ومتصوفاً كبيراً، وله آثار باللغة الكردية والعربية والفارسية والتركية.

أشتهرت منها باللغة الكردية ثلاثة هي: ١- قاموس باللغتين العربية والكردية بالشعر. أسمه (نهوبههار) أكمله في سنة ١٦٨٣. ٢- كتاب (عقيد أيماني) وهو عبارة عن (٧١) شعراً. ٣- تحفته الخالدة (قصة مم وزين) التي أكملها سنة ١٦٩٤. وقد ترجمت قصته هذه إلى عدد كبير من اللغات الحية كالروسية والألمانية والفرنسية والتركية الفارسية والأرمنية والعربية واللهجات الكردية المختلفة. وطبعت أكثر من عشرين مرة كلها أو قسم منها. ومن الجدير بالذكر أن (قصة مم وزين) الفولكلورية قد وجدت قبل (أحمددي خاني) بقرون. إذ قيل أن حواث القصة قد وقعت سنة ١٣٩٣ ميلادية لكن (أحمددي خاني) قد سكبها من جديد وطهرها من الخرافات والأباطيل وقد أفرغ فيها علمه وذوقه وتجربته الفنية، وجعلها قصة خالدة نابغة من صميم حياة الجماهير الكردية، بحيث يتقبلها الذوق السليم والعقل الحكيم. وتتألف القصة من (٢٦٧٣) بيتاً شعرياً قسمت على (٩٥) بنداً. يتكلم في بنودها الاربعة الأولى حول تمجيد الله وإحترام النبي والدعاء. ويتكلم في البندين التاليين حول عادات وأخلاق وسلوك الشعب الكردي وتقاليده، ووضعه السياسي والاجتماعي ويوضح فيهما أسباب شقائه وتخلفه وعوامل تغلبه على مشكلاته وتقدمه، موجهاً أياه الى امانيه العليا حيث يتنعم فيها بالحرية والسيادة والسعادة والصحة والنجاح والكمال الثقافي والاجتماعي. أما البنود الباقية فتتكلم حول القصة ذاتها. وفي الختام يوجه أبطاله الى اللجوء الى الله حيث بواسطة تطبيق تعاليمه الكريمة يستطيع الشعب الكردي أن يبلغ أهدافه ويحقق أمانيه. ومن الجدير بالذكر أنه يعرفنا بحضارة وثقافة كرديتين أصيلتين في ثنايا قصته.

القصة مختصراً

قصة (مم وزين) هي قصة حب طاهر نقي لم يتنافس، يرتفع إلى أعلى درجات الإخلاص والتفاني المتبادل بين العاشقين، أحدهما أسمه (مم) وهو كاتم السر لأمير جزيرة بوتان (الأمير زين الدين)،

الطالب الكردي بأنه متساو تماماً في الحقوق الثقافية وواجباتها بالطالب العربي. وكذلك في حرية الفكر والضمير، إذ أن هذا النوع من الإصلاح سيؤدي حتماً الى ثمرات يانعة في عقل الأخوة العربية الكردية، والوحدة الوطنية في العراق.

وهي ثمار تستهدفها القومية التقدمية، والاشتركية، وكل نزعة انسانية متقدمة.

٨- الختام

هذا وفي الختام أقول: إن الحرية لا تأتي إلا بعد إزالة المظالم الاجتماعية كالفقر والجهل والمرض. والوحدة لا تتأتي إلا بعد تذوق الحرية من قبل الشعب العراقي عموماً في العراق على حد سواء ولا تزول المظالم الاجتماعية من فقر و جهل ومرض إلا بعد تطبيق الإشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الإسلامي الحنيف.

وهذا ما تأمله من المسؤولين المخلصين. وهذا هو ما يريده كتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم منذ أقدم العصور التاريخية حتى اليوم.

- والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته -

(شاكر فتاح احمد)

«خاوهني پرۆژهی خویندهواری کورد»

١٩٧٧-٨-١٩

ملاحظة/

عند طبعتها حذف منها بعض الجمل، كما وعملوا فيها أقلامهم.

الكاتب ٢٣ / ١٠ / ١٩٧٧

١- سجلت هذه الملاحظة باللغة الكردية على ظهر الصفحة الأخيرة من البحث ويخط كاتبه مع التوقيع.

٢- نشرت الترجمة الكردية لهذا البحث في مجلة (الحكم الذاتي) العدد (٥) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٢٩

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) و(اللياذة) شاكر فتاح

نيسان ١٩٨٥

أعد للحلقة الدراسية للأدب المقارن التي تقيمها كلية الآداب - جامعة صلاح الدين بالتعاون مع رابطة نقاد الأدب في العراق

١٣ - ١٦ / ٤ / ١٩٨٥

عصر (أحمدى خاني) كانت قوى الإستعمارين العثماني والفارسي، واستبداد الامراء المحليين قد أفقدته الحياة الرغبة السعيدة الحرة الكريمة.

إن الفقر والجهل والمرض اللاتي أصيب بهم الشعب الكردي آنذاك، كان (خاني) قد أدرك أنها أما كانت من نتاج ظلم المستعمرين وأستبداد الامراء المحليين. ولذلك يظهر خاني تلك المظالم في قصة (مم وزين) بصورة واضحة ومكتشفة. إنه يظهر ظلم (الأمير زين الدين) وقسوة قلبه وعدم تفهمه وأنانيته ومخاوفه في صورة إيذاء (زين) و(مم) وكسر قلبيهما بوضوح. وكذلك يضهر نضال الأبطال والمقاتلين: (تاج الدين) و(عارف) و(چهكو) أولاد (أسكندر)، وأصدقائهم الحميمين: (مم) و(زين) و(ستي) و(ههيزه بوون) و(گورگين) ابن الأمير زين الدين وحماتهم من مخلصي الجماهير الكردية، الذين عزموا على الاتحاد والتعاون والمحبة، ضد مظالم الأمير زين الدين بما فيهم من قوة وامتانة ومنعة.

إن الأمير زين الدين الذي لم يعط أذنا صاغية لنصائح بطله المغوار الشهم والشجاع والحكيم، ذي القوة والمنعة، (تاج الدين)، الذي كان زوج أخته (ستي)، كان يستمع الى أقوال (بهكر مه رگه وهر) ذي القلب الحقد واللسان البذئ، وهو الأتاني الخائن، الذي لم يكن يرتاح إلا بايذاء الناس الايرباء مثل (مم) و(زين) و(تاج الدين)، وإشعال نار الفتن والحروب بين الناس بافترااته وتحريضاته. إن الأمير (زين الدين) الذي كان قاسي القلب وبعيدا عن الله والعدل والسلوك العلمي، لم يقبل بأن يستشير أو يسأل أحداً حول المشكلة التي حدثت بينه وبين (مم) و(زين)، أو بينه وبين (تاج الدين)، ولم يهتم بأي تحقيق أو محاسبة حولهما، قد حمله الطيش والغرور على إرسال (مم) المنكوب الى أعماق السجن وعزل أخته المسكينة (زين) في غرفتها لمدة سنة كاملة، قد أدت تصرفاته النكراء هذه الى بؤس هذين المسكينين وشقائهما حتى أشرفا على الموت دون الحصول على تزوجهما ووصالهما. نعم أن ذلك الأمير زين الدين، نفسه يضطر، تحت ضغط الثورة الشعبية العارمة تحت قيادة البطل (تاج الدين) التي قامت ضده، يضطر الى الخضوع الى الحق والعدل والنظام، يضطر الى اعادة الحرية الى العاشقين (مم) و(زين). ويضطر أيضاً أن يعترف بذنوبه ومظالمه تجاه أخته (زين) وكاتم سره (مم)، يسألهم الغفران. كما ويضطر أن يغسل ذنوبه بأيديه أيضاً. فيسمح بتزويج أخته البريئة (زين) من كاتم سره المخلص والبرئ (مم). ثم يقوم بتنفيذ جميع وصايا أخته (زين) بعد وفاة العاشقين. فيحمل بيده جثة (زين) ويضعها بجانب جثة (مم) في قبر واحد. ثم يقيم حفلات فاخرة بمناسبة زواج هذين العاشقين بعد وفاتهما تدوم أسبوعاً كاملاً. كما ويقوم بأعمال الخير لمدة سنة كاملة مع الفقراء والمحرومين والمنكوبين والشكالي والايتم والأسرى والمساجين. وذلك طبعاً لرغبة أخته الراحلة (زين) ولأن كان (الأمير زين الدين) في مبداء الأمر رجلاً عظيماً، حكيماً، شجاعاً سخياً، كريماً، نظيف القلب واللسان، لكنه بسبب عدم تفهمه للأشياء، وضعف أعصابه، وأنانيته، كان يخطأ أحياناً، فيعين الموظفين من الرجال الفاسدين. وكان (بهكر مه رگه وهر) أحدهم يقوم بوظيفة الحاجب في ديوانه. وكان الأمير يتعلل في ذلك بأن تسيير أمور الأمانة أحياناً يتطلب تعيين مثل هؤلاء الرجال الفاسدين؟ إن (أمير جزير بوتان) الذي كان قد عين (بهكر مه رگه وهر) ليقوم بوظيفة (الحجابة) في ديوان إمارته، قد

والآخر أسمها (زين) وهي أخت (الأمير زين الدين). وكان في نية (الأمير زين الدين) تزويج أخته بكاتم سره، بسبب صداقته الحميمة مع (تاج الدين) الذي هو صهره، ومن أعز أبطال أمارته، لكن شخصية قذرة حاقدة على (تاج الدين) وهو حاجب للأمير (زين الدين)، أسمه (بهكر مه رگه وهر)، يتدخل في الأمر، فيؤثر في قلب الأمير سلبياً في إحدى حالاته النفسية، فينقلب الامير على (مم وزين)، ويقرر عدم تزويجهما وأيداع (مم) في السجن، وعزل (زين) في غرفتها الى سنة كاملة. وعندما يعود الأمير زين الدين الى رشده، أثر ثورة عارمة يشعلها صديق (مم) الحميم (تاج الدين) مع جمع كبير من إخوانه وأقاربه وأعوانه، ضد الامير زين الدين بسبب ظلمه على (مم وزين).

يوافق الأمير على تزويج أخته من (مم). وأخراج (مم) من السجن وأجراء حفلة كبيرة أرضاء لهما. ولكن ذلك حدث بعد فوات الأوان. إذ لم يبق من حياة العاشقين سوى يوم أو يومين حتى يتوفيان تحت تأثير الضعف والهزال والأمراض والهموم والأحزان. ولكن (زين) طلبت من أخيه الأمير زين الدين إجراء الحفلة بعد وفاتهما لمدة أسبوع كامل، والقيام بأعمال الخير في سبيلهما لمدة سنة كاملة، يترحم فيها الأمير على الناس والفقراء والمحتاجين والبؤساء والمنكوبين، وقد أعترف الأمير زين الدين بذنوبه ومظالمه ساكبا دموعه الحزينة على نهاية العاشقين وقام بجميع ما طلبته أخته (زين). أما الشقي (بهكر مه رگه وهر) فقد لاقى حتفه على يد البطل (تاج الدين) صديق مم. وتنتهي القصة يتوجه أبطال القصة الى الله.

إلقاء الضوء على قصة مم وزين

إن قصة (مم وزين) التي ألفتها خاني قصة كردية خالصة ذلك لأن (أحمدى خاني) قد دفعه إيمانه بالله وتمسكه بشريعة الله، أن يحب قومه، الشعب الكردي، ووطنه كردستان، والإنسانية جمعاء فقام بإبراز مشاكل الشعب الكردي الإجتماعية والسياسية وآمال قومنا وآلامه في صورة (قصة مم وزين) التي أبدع في اخراجها ببراعة خارقة.

وعلاوة على ذلك فقد عرض علينا خاني جمال الطبيعة في كردستان، وجمال فتيات وفتيان الشعب الكردي، وحياة الطبقة الفقيرة المملوءة بالكدح والآلام، مع أخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا الثرية المملوءة بالخير والبر والكرامة، وأخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا المملوءة بالتقصير والنقصان. وكذلك يبين لنا ثقافتنا وحضارتنا الكرديتين، في ذلك الوقت وأن كلاً من (مم) و(زين) الذين هما عبارة عن فتى وفتاة جميلي الخلقة والخلق وهما من أصحاب النفسية الحرة والافكار المتحررة، إنما يمثلان الشعب الكردي العريق في الجمال والشجاعة والمروءة، وفي الحب والصداقة الخاصة، وفي الوفاء بالعهد، وفي مقابلة الطبية بالطيبة، وفي التضحية بالمال والنفس في سبيل المبادئ السامية وكذلك في الآمال والنضال في سبيل الحرية والكرامة. وكما ان كلاً من (مم) و(زين) أصيبا بالمرض والنكبة والدمار بسبب ظلم (أمير جزيرة بوتان)، (الأمير زين الدين)، الذي منعهما من التمتع بحريتهما في الزواج، والذي أفقدتهما الهموم والآلام والحسرات حياتهما في نهاية الأمر فإن الشعب الكردي كذلك، في

ذاق وبال هذا الخطأ الفادح. وبعبارة أخرى حصد الأمير ما زرعه عيناً... وكانت النتيجة المؤلمة أنه فقد أخته الجميلة اللامعة النادرة المثال (زين)، وفقد كاتم سره البار الأمين، (مم).

كما وفقد محبة وإحترام قائده (تاج الدين) وماله اخوان وأصدقاء وأعداء وأبناء الشعب أيضاً... بل أنه حتى يعد أن عاد إليه عقله ووعيه، لم يخلص من الطعن والإهانة الذين وجهوا إليه من قبل (مم) و(تاج الدين) و(زين) و(ستي) أخته... أما (بهكر مهركهوه) فكانت نتيجته أن قتل على يد (تاج الدين) أثناء ثورة نفسية عابرة بعد أن سمع بموت صديقه الحميم (مم)... وكادت ثورة الجماهير الكردية تؤدي بحياة الأمير زين الدين نفسه وبإمارته لولا تداركه الأمر بسرعة وخزمٍ وحكمة.

ومن ثم فإن هذه المؤشرات من قبل (أحمدى خاني) في قصته (مم و زين) تعطينا آمالاً قومية ووطنية وإنسانية لا تقدر بثمن. إذ أن الشعب الذي يسعى لتحقيق أهدافه القومية والوطنية والانسانية، بروح البطولة والتضحية والرجولة الحققة، لا يد أن ينال مثله العليا في العزة والكرامة. أما ندم (الأمير زين الدين) على أعماله وتصرفاته السيئة تجاه (مم) و(زين)، وتحرك ترجمته نحوهما، وقيامه بتنفيذ مطالب هذين المنكوبين فإنما يدل على أن الشعب الذي يناضل في سبيل أهدافه النبيلة في حدود الحكمة والدين والرجولة الحققة والشرف، فإن طبيعة الرؤساء والزعماء والامراء، سوف تضطر الى الخضوع الى الحق والعدل، وتتطور حسب إرادة الشعب واحتياجاته المشروعة، وتميل الى البر والطيبة والأحسان.

وهكذا تظهر لنا قيمة (قصة مم و زين) لأحمدى خاني، وأهميتها وفوائدها، سواء كان ذلك في حقل السياسة، أو الثقافة، أو الاجتماع أو غيرها.

إنها قصة، تريح عيوننا، كالورود المعطرة، بجمالها الاخاذ، وتنعش قلوبنا بمعانيها الثرية الزاخرة، وبإمكاننا الاستفادة منها عبر العصور والدهور. لانهما تعلمنا معاني الخلق الرفيع، والأعمال الحسنة والسلوك اللائق، وتدرنا على الروح الوطنية وتطبيق القوانين الإلهية والمعاملات الإنسانية.

«بذرة تاريخية عن (اللياذة)»^(١) وصاحبها هوميروس

في القرن الخامس قبل الميلاد، أمر (بيرقراطوس)، حاكم (أثينا) بتشكيل لجنة ثقافية، مؤلفة من بعض الأدباء والشعراء، لتسجيل قصتي (ألياذة) و(ئوديسسه) آخذين إياهما من أفواه الرواة. وبهذه العملية دخلت القصتان المذكورتان تاريخ الادب. وسمعت قصتي (ألياذة) و(ئوديسسه) عن لسان (هوميروس) الذي كان قصاصاً وروياً وذا صوت شجي^(٢)، يتجول بين المدن اليونانية وقراها، ويغني هاتين القصتين بين الجماهير مستعملاً معهما كما تحته ويدخل السرور الى قلوب المستمعين، وكان يقرأ القصتين شعراً. ولا زالت هاتان القصتان تؤثران في قلوبنا بصورة ساحرة، لأن الطفولة البشرية متجسدة فيهما من حيث جمالهما وبلاغتهما وفصاحتهما وبساطتهما. أنهما قصتان قوميتان، يعتبران من أشهر القصص اليونانية والعالمية. ويعتبران أيضاً ينبوعاً للأدب والقصص التمثيلية والفنون العالمية.

أما (هوميروس) فكان رجلاً أعمى. يعتبره البعض مؤلفاً للقصتين المذكورتين واضعاً إياهما شعراً في سنة ٩٠٠ ق. م. وناقش الآخرون بعضهم بعضاً حول وجوده، وعدم وجوده، وتاريخ وضع القصتين، ومكان وضعهما، إلا أن هذا الجدل لا ينقص من قيمة القصتين. إذ على الرغم من مرور نحو (٣٠٠٠) ثلاثة آلاف من الأعوام على القصتين المذكورتين، فأنتهما ماتزالان تحافظان على حيويتهما وأهميتهما وقيمتيهما بين الأدباء ومحبي الادب ومعارفيه حتى الآن. أما (حرب طروادة) التي وضعت القصتان بسببها، ويسبب ما خرجت منها من النتائج، فإنها ترجع الى السنين الواقعة ما بين القرن الحادي عشر والقرن العاشر قبل الميلاد، حيث كانت حضارة الانسان في مستقبل عمرها.

خلاصة قصة ألياذة

إن قصة (ألياذة) مليئة بحوادث الحب والمجازفات، والمعارك والحروب، والخلافات والشقاق بين المنافسات، بين أبطال (طروادة) و(اليونان)، وألهمتتهما، وأتباعهما. ومليئة أيضاً بالحوادث الصعبة الخطرة والمحيرة،

١- إلياذة هوميروس Iliade: ملحمة يونانية في ٢٤ نشيداً، تروي اخبار حرب طروادة بين الأغرقي والطروديين، من رثع الشعر الملحمي العالمي، عربيها شعراً (سليمان البيستاني) ونشرها دار الهلال بمصر عام ١٩٠٤ مصدراً بمقدمة في هوميروس وشعراء اليونان.

٢- هوميروس Homeros (القرن ٩ ق. م): ولد في آسيا الصغرى، شاعر ملحمي يوناني. قيل أنه كان أعمى، نسب إليه المؤلفون اليونان أشعار (الألياذة) و(الأوديسيه) و(الأغاني الهوميرية) التي أثرت تأثيراً عميقاً على مستقبل الشعر اليوناني.

مع حياة متنوعة الجوانب، ومبادئ تشير العجب، لاتقبل عقولنا كثيراً منها. وأشتهرت هذه القصة بصورة واسعة، حتى أنها ترجمت الى معظم اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الكردية والعربية. انها قصة تتيح للقارئ الاطلاع على طرز الحياة والمعيشة والمبادئ ونوع الحكم السائد في بلاد (اليونان) و(طروادة).

دامت الحرب بين اليونان وطروادة نحو عشر سنين بسبب تصرفات أمير مملكة طروادة المدعو (پاريس) أين الملك (پريام)، الطائشة، المنحطة، الخالية من الذوق والكياسة والعدلة والوفاء وإحترام الناس. كان (الأمير پاريس) قد قام بجولة خاطفة مع أتباعه على ظهر سفينة في بحر اليونان فصادفته في البحر زوبعة هائلة صرعت السفينة الى أن وجد نفسه عارياً على شواطئ بحر اليونان ملقاة جثته على الارض، ليس فيها أحد، ودون أتباع. وكان من حسن حظه أن مرت به نساء من بيت ملك (أسبارطة) ساعدته على تجهيزه بالملاص اللازمة، ليسقته الى دار الملك (مينيلاوس).

وكان الملك الأسبارطي قد تقبله برحابة صدر وأكرم وفادته وأحترمه إحتراماً يليق بملك نحو أمير مملكة مينيلاوس. إذ أستطاع أن يغري (هيلين) زوجة الملك على الفرار معه الى بلاده (طروادة) الكائنة في (آسيا الصغرى). فأثبت (پاريس) بذلك، عدم وفائه، وانحطاط أخلاقه وسفالته التي لا

تغتفر. وكانت (هيلين) ملكة اسبارطة جميلة فاتنة تأسر القلوب. وكانت عزيزة لدى الملك الأسبارطي (مينيلاوس). ولذلك كانت حادثه الخطف هذه الممزوجة بالخيانة الزوجية، من أجل حب ساقط رخيص، قد حركت عواطف الملوك والأمراء والجماهير اليونانية رغم إختلافاتها وإنقساماتها، نحو الملك (مينيلاوس) المسكين، فشكلت قوة عسكرية هائلة وشملت ألف سفينة، وأتجهت إلى (بلاد طروادة) لمحاربتها ومعاقبتها واسترداد (الملكة هيلين) منها. وبعد حروب دامت نحو عشر سنين انتهت (بحرب طروادة) الشهيرة، سقطت طروادة بيد اليونانيين، واسترجعت منها الملكة (هيلين)، بعد ان قضى على حياة عشرات الألوف من الطرفين، ودمرت مدينة طروادة والمدن والمقرى المجاورة لها وعبث بالسكان الموجودين فيها، علاوة على السلب والنهب وسبي النساء في جميع أنحاء تلك المملكة.

إلقاء ضوء على قصة ألياذة

رغم أن وجود الأديان السماوية وظهور الأنبياء، سبق وقوع حوادث قصة ألياذة بكثير من القرون، فكما يظهر من محتويات تلك القصة كان بلاد اليونان خالياً عن أية فكرة حول وحدانية الله وإذن فليس غريباً أن نجد آلهة متعددة وآلهة متعددة في ثانيا قصة الياذة، أمثال (زيفس) كبير الآلهة. و(أثينا) الهة الحكمة. و(أفروديت) آلهة الجمال. و(ابو آلهة الشعر. و(هيرا) زوجة (زيفس). و(فولكان) ابن (زيفس) و(تيتس) ملكة البحر وأم أحد أبطال القصة وأحد الملوك اليونانيين (أشميل). و(أرس) آلهة الحرب.. وكان اليونانيون يعتقدون أن الآلهة يتصفون بنفس الصفات التي يتصف بها البشر ما عدا أنهم خالدون لا يموتون، لكنهم لهم القوة والسلطة أكثر من البشر. وهذا يعني أنهم قد يعملون أعمالاً حسنة وأعمالاً سيئة لاتليق بهم. وكثيراً ما يرتكبون المخاصمات والتدخلات أثناء سير الحروب في قصة ألياذة هذه ومنهم من يقوم بشر الأعمال وأقذرها مثل (أرس) إلهة الحرب. ولكن رغمًا عن أن هؤلاء الآلهة وتلك الآلهات كانوا مزيفون لا أساس لهم من الصحة، فإن حوادث حرب طروادة ليست بعيدة ان تكون واقعة تماماً.

رغم ان خطف زوجة ملك أسبارطة (هيلين) من قبل الأمير المستهتر (باريس) جريمة كبيرة لا تمس كرامة الملك (مينيلاوس) وحده، بل تمس كرامة اليونانيين عموماً، فأنني أميل الى الاعتقاد بأنه كان بإمكان الملك (مينيلاوس) الإنتقام من الأمير السافل (باريس) والمخطوفة الخائنة (هيلين) وحدهما، دون اللجوء الى تلك الحروب التي دامت زهاء عشر سنين، والتي راحت ضحيتها عشرات الألوف من الناس، بالإضافة الى تدمير المدن والقرى وسبي النساء والسلب والنهب والمظالم الأخرى داخل المملكةين المجاورتين.

كما أن الملك (پريام) كان بإمكانه معاقبة ابنه الشرس (باريس) وإعادة المخطوفة (هيلين) الى زوجها الملك (مينيلاوس) مع تقديم الاعتذار وتقديم الهدايا اللاتئة تعويضاً للملك المذكور، حقنا للدماة والدمار الذي لحق بالطرفين وبلادهما.

اما أنهما لم يقوموا بذلك، فانهما مسؤولان عن جميع مالحق بالبلدين من سفك الدماء والحاق

الأضرار الفادحة. إذ يعتبران ملكين أنانيين فضلاً مصلحتهما الشخصية وعظمتها الفارغة على مصالح قوميهما. أولم يكن بالإمكان معالجة تلك المشكلة بالطرق السلمية ووساطة ملوك محايدين محترمين؟...

إن محور القصة هذه هو الحب الذي نشأ بين ناكر الجميل الأمير المستهتر (باريس) وبين الزوجة الخائنة (هيلين). ولكن أي حب هذا الذي أدى الى الزنا والفعل الحرام؟ وكيف قبلت نفس الملك (مينيلاوس) أن يستعيدها من الطرواديين؟... والقصة ساكتة عن مصير (هيلين) الخائنة بعد تسليمها الى زوجها الملك (مينيلاوس). فيا للغرابة؟... كما أنها ساكتة عن مصير الأمير المستهتر (باريس). لكن الروايات الشعبية دلت على أن (باريس) قد قتل، بعد أن قتل هو البطل اليوناني (أثيل) خلصة.

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) وألياذة

١- محور القصتين هو الحب. ولكن (الحب) الموجود في قصة (مم وزين) هو حب ظاهر نقي غير مدنس. أما (الحب) الموجود في قصة (ألياذة) فحب ساقط مردول. لأنه مقرون بالخطف والخيانة الزوجية والزنا. الحب في قصة (مم وزين) أدى الى حفظ السلام ورفع الجاه ومنفعة الفقراء والمنكوبين والعاجزين والأسرى والمسجونين، من جميع الطبقات؟ أما الحب في قصة (ألياذة) فقد أدى الى الهروب وسوء السمعة وقتل عشرات الألوف من الناس من الطرفين وتدمير بيوتهم وخراب ديارهم.

٢- نجد في قصة (مم وزين) إلهاً واحداً قهاراً أزلياً وزدياً هو الله تعالى عزوجل، آله الخير والبركة فيقيم العدل ويرحم الضعفاء ويقاوم الظلم والفساد. أما في قصة (ألياذة) فنجد آلهة والآلهات متعددة، وكلها خرافية لها صفات حسنة ولها صفات سيئة كالبشر سواء بسواء وليس لها صفات الله القادر على كل شيء، أو التنزه عن الأعمال والأخلاق المنكرة. كان لهؤلاء الآلهة والآلهات ضلع كبير في عوامل الهدم والتخريب في طروادة ومآسيها.

٣- أن كلا من القصتين كتبت بلغة أدبية راقية وشيقة تبعث على الشروق الى قرائتها. أما قصة (مم وزين) فهي عبارة عن (٢٦٧٣) بيتاً من الشعر، قُسمت بين (٩٥) بنداً. ألفها (احمدي خاني) في مدينة (بايزيد) الكائنة في كردستان تركيا في سنة (١٦٩٤) على أساس من العلم والمنطق والعقل والواقع، بعيدة عن الخرافات والاباطيل، تنتهي بتمجيد الله الذي خلص أبطال القصة المؤمنين به من الحزن والألم وسفك الدماء والحزني والعار، الأمر الذي أفاد الجماهير الكردية في أمارة (جزيرة بوتان) أعظم فائدة، وهي قصة كردية تنبع من قلوب الجماهير الكردية ومصالحها المشتركة، وقعت حوادثها في سنة (١٣٩٣) ميلادية.

أما قصة (ألياذة) فهي قصة يونانية وقعت حوادثها بين القرنين الحادى عشر العاشر قبل الميلاد، إلا أنها سجلت ودخلت التأريخ في القرن الخامس قبل الميلاد، ويقال أنها وضعت من قبل مغني أسمى أسمه (هوميروس)، وهناك إختلافات بين الكتاب والأدباء حول وجود شخصية هوميروس والزمن الذي

من الناحية الروحية والأدبية والعلمية والثقافية. لأنها تُعلِّمنا الصدق والوفاء والتضحية في سبيل
الواجب والتمسك بأهداف جميع الفضائل الأخلاقية والدين الإسلامي الخفيف، ومحافظة المصلحة
العامة. بينما لا نجد مثل هذه المزايا الحميدة في قصة (ألياذة).
وأقول في الحتام: حبذا لو أُتَعَطَّ (خميني) بالقصتين المذكورتين أعلاه، ورضخ لحكم الصلح والسلام
العادل، الذي هو لب الإسلام، وذلك لكي يرتاح المسلمون في كل من العراق وإيران المجارتين من ويلات
الحرب التي يخلقها أعداء السلام والأسلام.

شاكر فتاح احمد

السليمانية - محلة شورش.. رقم الدار

٢٦٥/٢٠٠ (متقاعد مدني)

٧-٣-١٩٨٥

مراجع البحث

١. (چيرۆكى مهم و زين له تهراروودا)، شاكر فتاح.
٢. (ئه لياده و ئۆديسه)، هوميروس، ترجمة شاكر فتاح، من مجلة كتابي، القاهرة، مصر.
٣. (مم وزين)، احمد خاني، ترجمة محمد سعيد رمضان السبوطي نشرًا باللغة العربية سنة ١٩٥٧،
مطبعة الترقى، دمشق.
٤. (ميژوى ئه دى كوردى). علاء الدين سجادي. مطبعة المعارف، بغداد، سنة ١٩٥٢م.
٥. الألياذة - هوميروس - ترجمة عنبرة سلام الخالدي نشرًا. الى العربية الطبعة الخامسة، بيروت، دار
العلم للملايين، ١٩٨٢م.

ملاحظات على هذه الدراسة

مع تقديرنا العالي لجهود الأستاذ ومحاولاته الدؤبة للتعريف بجميع الجوانب المتعلقة بالحياة لدى
الكرد وبسطها أمام أنظار الآخرين، وذلك كجزء هام من مجمل الحركة الكفاحية في سبيل إبراز
القضية العادلة لشعبه ورفع شأنه بين الأمم الأخرى... فإن سمة الضعف الأنشائي من ركافة التعابير
وهزالة التسلسل المنطقي للمباحث قد طغت على الدراسة هذه، بالإضافة إلى عدم وجود الربط
الموضوعي للفصول والمباحث فيها.

حيث نرى أن القفزات من موضوع إلى آخر بدون وجود رابطة تربطهم ببعض، واضحة جداً...
والسبب كما هو واضح هو أن الأستاذ كان يرغب بتقديم مادة عن (الكرد) في تلك الندوة أو الحلقة
الدراسة، لذا فأغلب الظن إنه إستقى موادها من كتبه المطبوعة، وبالأخص كتابه الموسوم بـ(نافره تى
كورد) ومقالاته المنشورة، ليكون منهم هذه المادة (عن المرأة الكردية). ولكن مع الأسف فإن طابع
الضعف الموضوعي والأنشائي قد طغى فيها كما أسلفنا.

ألف فيه القصة ومن هو مؤلف القصة؟. وهي تتألف من (١٦٠٠٠) بيت من الشعر قسمت الى
(٢٤) فصلاً، كتبت باللغة اليونانية. وحوادث القصة وقعت في كل من بلاد اليونان وبلاد مدينة
(اليون) الكائنة في الارض المسماة طروادة. والقصة تحتوي على كثير من الخرافات والأوهام
والأباطيل، وهي تنتهي بالخراب والدمار والحزي والعار وسفك الدماء الهائلة في كل من البلدين، كما
تحتوي على إختلافات هائلة ومشاكل مثيرة بين أبطال القصة والآلهة والآلهات المتعددة. ويتبين من
محتويات قصة (ألياذة) أن الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونانية) لم تستفد منها شيئاً، بل
كسب الآلام والنكبات وسفك الدماء والعار وكل الانتهاكات على العرض والمال والديار نتيجة
أنايات الأمير باريس وملكي أسبارطة وطروادة.

٤- نجد في قصة (مم وزين) أن الأمير زين الدين يقوم بعملين، أحدهما سلبى لحبسه (مم) وعزله
(زين) لتلك المدة الطويلة، وثانيها إيجابى خضع لدافع الحق والعدل والرحمة كما اقتضت بذلك
الشريعة الإسلامية وصلة الرحم والمصلحة العامة. فكانت النتائج سارة مبهجة ونافعة لكل من
(مم) و(زين) والجماهير الكردية.

أما مواقف الملك الأسبارطي (مينيلاس)، والملك الطروادي (پريام) والأمير لطرودي (باريس)
والملكة المخطوفة (هيلين) فكانت سلبية، ولذلك كانت النتائج موملة وضارة جداً بمصلحة الجماهير
(اليونانية) والجماهير (الاليونانية).

٥- ظهر تحيل فنية الطيفة في كل من قصتي مم وزين وألياذة. ففي قصة (مم وزين)، بدل كل من
(مم) و(تاج الدين) ملابسها بملابس النساء، حين خرج الناس للإحتفال بعيد نوروز. وكذلك بدلت
كل من (زين) وأختها (ستي) ملابسها بملابس الرجال في نفس اليوم. كما أن (حيزبون) مربية
(زين) و(ستي) قد بدلت ملابسها بملابس الطبيب الرجل، وكانت النتائج سارة بهيجة وناجحة.

اذ أدت الحيل الفنية المذكورة الى تعارف الشابين مع الشابتين وتزويجهما وحفظ المملكة من الدمار
ومنع سفك الدماء ورفع الشعب والإمارة. أما في قصة ألياذة، فإن الحصان الكبير الخشبي الذي
صنعه اليونانيون وأخفوا أبطالهم فيه وتركوه للطروديين يدخلونه الى داخل مدينتهم اليون قد سبب
سقوط طروادة وتدمير المدينة وسفك الدماء ونجاح اليونانيين في استرداد الملكة العاهرة (هيلين).

٦- ان ابطال قصة (مم وزين) بأستثناء حاجب الأمير (باكرمه رگه وهر) لكل منهم شخصية قوية نهيلة
تثير اعجاب القراء، فيستحقون الأحترام والتوفير لحسن أخلاقهم وسلوكهم ورفعته نفوسهم، وروح
الأيثار الموجود فيهم. ويستحقون أيضاً الإقتداء بهم من قبل من يقرأ قصتهم (مم وزين).

أما أبطال قصة (ألياذة) فيسبب سلبياتهم وأنايتهم ومظالمهم فإنهم لايشيرون إعجاب القاري، لأن
أعمالهم الإجرامية قد حطمت مملكتين عظيمتين في الحضارة والرقي في ذلك الوقت. ولذلك فلا
يستحقون الإقتداء بهم من قبل قراء قصتهم (الياذة).

٧- ونظراً لما سبق بيانه، فإنني أعتقد أن (قصة مم وزين) أعلى مستوى وأثقل وزناً من (قصة الياذة)

والقارئ اللبيب سيدرك بكياسته، ومن سياق قراءته لها؛ مواقع الضعف تلك ومدى التسرع الذي أبداه في اعداد الدراسة بحيث جعلها أبعد ما يكون من دراسة أكاديمية مُعدّة لحلقة دراسية بالمستوى الجامعي.

مع كل ذلك فثمة جانب آخر مشرق بادٍ فيها، ألا وهو شعوره الصادق ودافعه المخلص تجاه قضية شعبه في كتابته للبحث؛ وبالأخص في تلك الحقبة الزمنية من تأريخنا القريب... وكذلك عدم خلوها من الفائدة بالنسبة للقارئ؛ أو للباحث العربي الذي يريد معرفة شيء عن المرأة الكردية وما يكتنفها من الأجواء والأطراف الحياتية المتباينة وكذلك المشاكل التي تعترض مسيرة حياتها (كجنس آخر في المجتمع أو كجزء هام لشعبها).

بقي أن نقول بأن هذه الدراسة قد نشرها الكاتب في مجلة (الحكم الذاتي) من العدد (٤-١٩٧٨) تباعاً وعلى حلقات.

جمال المرأة الكردية

أكثر الفتيات الكرديات جميلات. وهن متناسقات الأعضاء؛ رشيقات القوام، ذات هندام مقبول أما لون بشرتهن فهو إما أبيض مُشربّ بالحمرة؛ وإما أسمر جذاب. أما عيونهن فهي إما سوداء أو عسلية. وهن ذات شعر أسود وتبدو في ملامحهن علامات الجمال والبساطة والحبور وتصادف أحيانا فتيات ذات بشرة بيضاء مائلة الى الحمرة؛ وذات عيين زرقاء؛ أو عسلية؛ أو فيروزية وذات شعر ذهبي أشقر فيخيل إليك أنك امام أجمل الفتيات الغربيات وأرشقهن قواماً. ولا يحب الكردي المرأة السمينة، ولا تسمح الحياة الطبيعية في جبال كردستان، والأعمال الكثيرة التي تقوم بها المرأة الكردية في حياتها العائلية بالسمنة المفرطة ولذلك فالفتيات الكرديات أكثرهن معتدلات القامة؛ رشيقات؛ قويات البنية؛ صحبحات الأجسام ولا ترى بينهن من هي مفرطة السمنة إلا عدداً قليلاً وترى ذلك العدد القليل بين بيوت الأغنياء والمتنفذين على الأكثر؛ بسبب قلة أعمالهن؛ وقلة حركاتهن؛ وإنهماكهن في الأكل والراحة والزينة. وجمال المرأة الكردية؛ جمال طبيعي فيه بساطة وصحة ونشاط. إذ لا يستعملن الاصبغ ولا الوشوم. أي لا تهتم أكثرتهن بالتزيين الاصطناعي وإنما ينبع جمالهن من أسلوب أعمالهن وطريقة حياتهن التي فيها كثير من الرياضة البدنية والعادات الصحية والنفسية المشبعة بحب الخير والانسانية. يتسلقن الجبال ويركبن الخيول؛ ويتنزهن ويتقن بأعمالهن اليومية بين الحقول والأدغال والبساتين والمروج حيث يستنشقن الهواء النقي العليل؛ ويستمتعن بأشعة الشمس الذهبية؛ ويستحمن بالماء البارد. أما غذائهن فطبيعي صحي لذيذ: كالحليب والجبن واللبن والبيض والزبد والعسل والخبز الطازج والفواكه والخضراوات ويقمن بالنوم في فراشهن بقلب مطمئن ووجدان نزيه؛ مكافأة من الطبيعة لهن؛ على قيامهن بواجباتهن العائلية والإجتماعية بكل جد وتضحية وإخلاص. وعندما يأتي الصباح تنهض المرأة الكردية مبكراً وأول ما تعمله هو استقبال الله جل وعلا وتأدية الصلاة. ثم تباشر بأعمالها اليومية من جديد. وهنا السر في جاذبية المرأة الكردية وجمالها : أي جمال الجسم وجمال الخلق.

ويجب أن لا نفهم من هذا الكلام بأن المرأة الكردية تهمل تزيين نفسها لأنها تعتني كثيراً بالملابس الملونة الجميلة ذات الأقسام والألوان المنسقة. وكذلك تعتني - بالمخشلات الممتازة والروائح العطرية الطبية؛ وبالتزيين الطبيعي ولكنها حتى في ذلك إنما تهدف إلى البساطة والصدق، وتبتعد عن الغش والخداع. على أنه لا يدوم ذلك الجمال كثيراً مع الأسف الشديد. إذ سرعان ما تفقد المرأة الكردية جمالها وفتنتها بعد أن تقضى بضعة سنوات في حياتها الزوجة؛ وتصطدم بواقعها الإجتماعي المرهق وعلى الأخص بعد عدوها اللدود: «الفقر»؛...

وما ذكرناه أعلاه يتعلق بالنساء الكرديات المتوسطات الحال؛ اللاتي لسن فقيرات؛ ولا غنيات بسبب عدم إهتمامهم بصحتهن في أمور التغذية والرياضة والأعمال؛ يتمرضن سريعاً؛ فيفقدن جمالهن وكذلك الفقيرات بسبب حرمانهن من كثير من المواد الغذائية والكساء والسكن المريح؛ ولضعف مركزهن الإجتماعي؛ ولمرارة الحياة يشوبهن فقر الدم وسائر الأمراض.

ملابس المرأة الكردية وزينتها

ان الملابس التي تلبسها النساء الكرديات؛ تتميز بقسط وافر من الجمال والنتاسق والهيبة من حيث التفصيل والألوان والتطريز؛ وهي تجسد أنوثة المرأة الكردية وجمالها إلى اقصى الحد، وتعطيها كذلك الحشمة والوقار وهي لذلك تحمل المرأ على تقديم المحبة والأحترام لكل امرأة كردية يصادفها. وبسبب ذلك فإن ملابس المرأة الكردية تليق أن تلبس في الحفلات والأعياد، لأنها تشع الجمال والأناقة والذوق السليم والعفة والظهر إلى قلوب الحاضرين ولكن وبالأسف لا تستطيع اكثرية المرأة الكردية الحصول على مثل هذه الملابس بسبب تكاليفها. إذ لا تستطيع الحصول عليها إلا الغنيات، لأن الأقمشة التي يصنع منها تلك الملابس غالية الثمن، لأنها تتضمن الحرير والدمقس؛ كما أن المخشلات تصنع من الذهب والياقوت والعقيق والفيروزة وسائر اللآلي والأحجار الكريمة. إنها كثيرة العدد وثقيلة الوزن؛ وغالية بحيث تفوق طاقة الطبقات المتوسطة والفقرة على شرائها ولهذا السبب فإن نساء الطبقات الفقيرة والمتوسطة مضطرة على التخلي من معظم القطع سواء في الملابس أو في المخشلات، وفي كل ما هو غالي الثمن كذلك. على أن النساء الكرديات من الطبقتين المذكورتين قد عوضن على أنفسهن بقسط كبير من الجمال الطبيعي والصحة والعافية؛ مقابل ذلك الحرمان. لان ملابس الكرديات الغنيات ومخشلاتهن ليست شبيهة بملابس الكرديات الفقيرات لتسمح براحة الجسم، وتنفس الهواء الطلق؛ والاستفادة من أشعة الشمس والتمتع بحرية الحركة وسهولتها. ولذلك نجد فرقاً كبيراً بين ملابس المرأة الغنية ومخشلاتها وبين المرأة الفقيرة ومخشلاتها لدى الأكراد. إن ملابس المرأة الكردية الغنية ومخشلاتها تقصم ظهر موارد العائلة واقتصادياتها. أما الملابس والمخشلات التي تلبسها المرأة الكردية الفقيرة فهي تساعد المعيشة العائلية وتفيدها.

الملابس والمخشلات العائدة الى الكرديات الغنيات غير صحيّة. بينما التي تعود للكرديات الفقيرات الصحية. تذكر على سبيل المثال الملابس والمخشلات التي تلبسها النساء الغنيات الكرديات فهي:

الشمّن. وتترأى لي منذ الآن؛ أن يوما سيأتي؛ تتبع أخوتنا الكرديات الأخريات خطوات فتياتنا الكرديات المتعلمات في هذا التطور وفي التقدم المنشودين؛ ويخلص أنفسهن نهائياً من جميع الملابس والمخشلات العائقة للتقدم والازدهار. وذلك لكي تتطور حياتنا العائلية ومعيشتنا العامة الى ما يلائم أهدافنا الوطنية العظمى.

الأسرة الكردية

تعزز المرأة الكردية وتسعد بزوجها وأطفالها وبيتها. ولذلك فهي مهتمة بمشاركة زوجها في الأفراح والأتراح على السواء؛ هي تشارك زوجها في المعمل والمزرعة والأحتطاب وفي البيع والشراء؛ تعاونه وتساعده في السراء والضراء. وتقوم المرأة الكردية بهذه الأعمال رغم صعوباتها بوجه باش وصدر رجب. وعلاوة على ذلك فهي تقوم بأدارة البيت وخدمة الأسرة وتربية الاطفال واعداد الطعام وخدمة الضيوف ومعاونة الجيران. وهناك نساء كرديات لا تكتفين بتلك الخدمات، بل تقوم أيضاً بصناعة الأبسطة والسجاجيد والحقائب والأوعية؛ أو بصنع اللبن والحائر والجبن والدهن وسائر المشتقات من المنتوجات الحيوانية لفائدة العائلة وتأمين إحتياجاتها. وهناك كرديات يقمن بالحراسات المسلحة لمحافظة البيت وحيواناته من السراق والغاصبين؛.

فبهذه الخدمات الممتازة تحمل ربة البيت الكردية زوجها على إحترامها وحبها. والحق أن ربة البيت الكردية تستحق أن تسيطر على البيت وأن تتمتع بكامل حريتها في التصرف بأمر البيت كزوجها على السواء. فعلى الطبقة المثقفة الكردية؛ إذن أن تحترم نساها وأن تعاملوها معاملة حسنة؛ مكافأة لهن على خدماتهن النافعة؛ أما الزوج فهو ينادي زوجته بأسم ابنه الأكبر؛ أو أبنته الكبرى وكذلك تنادي الزوجة زوجها. الزوجة الكردية وزوجها الكردي؛ كلاهما يحبان الأولاد حتى أنهما يحبان بقاء الأولاد معهما في البيت الى مابعد زواجهم أيضاً ولعل الغرض من ذلك المحافظة على وحدة العائلة وقوتها وإشتراك أفرادها في الكسب الشريف والعيش الرغيد.

على أن رئيس العائلة هو الزوج. وتعاونه زوجته وأولاده في إدارة أمور البيت وخدمة العائلة وتقدم له المشورة اللازمة. لكن الزوج المهمل لواجباته البيتية والعائلية لا يطاع ولا يساعد لا من قبل زوجته ولا من قبل أولاده.

ومن المؤسف أن كثرة عدد أفراد العائلة الكردية؛ تسبب أحيانا ضيقاً وشجاراً وإنشاقاقاً مؤلماً داخل العائلة. وإذا كان في البيت أب الزوج وأمه أو أخته؛ وبالعكس؛ فإن التوافق – والإنسجام بين أفراد العائلة يصبح في حكم المستحيل؛ وقد قال الأقدمون: «لا الحذاء الضيق: ولا الدار المملوءة بالشجار» ولذلك انصح فتياتنا وفتياننا الاغراء أن يسكنوا بعد الزواج في بيوت مستقلة. إذ أن إحترام والدى الزوج أو الزوجة أو أقاربهما وإن كان واجباً وضرورياً؛ ولكن لا حاجة لأن يضحي الزوج والزوجة الجديدين بحياتهما ومعيشتهما ويستطيع الزوجان الجديان؛ ان يعيشا في دار مستقلة؛ ويحافظان في نفس الوقت على علاقتهما الطيبة ومعاملتهما الحسنة مع أقارب بعضهما البعض وأن يعيشا معهم بسلام.

(قطعتين تحت الثوب؛ السروال؛ نوع من الصدرية تسمى (السوخمة)؛ القباء قطعة من الشال تلقي على الأكتاف تسمى (دهسمال)؛ ظهرية الخمار؛ لفة حول الرأس تسمى (جهفته و مشكى). كافية مرصعة بالقطع الذهبية؛ قطنية أو ما يسمى بـ (السلتة). حذاء نسائي كردي يسمى (بانى بهرز). جوارب؛ غطاء الوجه؛ عباءة؛ محجل؛ خلخال؛ سوار؛ حلقات ذهبية، خاتم، قطع ذهبية عديدة ترصع بها لفة الرأس؛ وتزين بها الصدر والجيد تسمى باللغة الكردية (قه تاره؛ لاغيره؛ حيل وميخهك؛ كهماره و لوليه يشته سهر؛ بهرجهم؛ كهردانه). حزام ذهبين؛ منقش؛ وأحياناً مرصع بالأحجار الكريمة).

على أن هذه الطبقة من النساء الكرديات مع الطبقة المتوسطة لا تتجاوز من حيث العدد أكثر من خمس عدد النساء عند الأكراد. أي أن أربعة أخماس النساء الكرديات يعتبرن فقيرات وهذه ملابس عادة: (ثوب، ما تحت الثوب أي السروال؛ طاقية؛ ظهرية؛ حزام؛ حذاء نسائي كردي من نوع «الكوش» أو «الپانينبرز» ولون هذه الملابس إما أسود أو أزرق (مائل الى السواد). على أن هذه الملابس تصبح واسعة جداً في بعض المناطق؛ ويبدو فيها الإسراف والتبذير؛ بحث أن ما يستعمل من الأقمشة؛ تكفي لصنع ملابس عديدة للنساء الأفرنجيات. ويجب أن نعترف بأن هذه الملابس والمخشلات ليست موحدة في جميع أنحاء كردستان إذ هي تختلف قليلاً في الشكل واللون والسلك والمتانة كما هو الحال في الاختلاف الموجود بين قميص المرأة الكردية في عشيرة (بلباس) و قميص المرأة الكردية في العشائر البادينانية أو الاختلاف الموجود بين لفة الرأس لدى المرأة الكردية في عشيرة الجاف والمرأة الكردية في عشيرة البيزيدية^(١). على أن حياة المرأة الكردية اليوم وأعمالها تتطلبان تطوير وتبديل ملابسها ومخشلاتها. إذ هي بحاجة الى ملابس ومخشلات أخف وزناً وأقل ثمناً وأكثر صلاحاً للحركة والنشاط والصحة. ذلك لكي تستطيع المرأة الكردية القيام بأعمالها اليومية بسهولة أكبر وبنشاط أكثر بحيث تصبح أعظم^(٢) حرية من قبل وتنتج لنفسها ولعائلتها ووطنها انتاجاً أوفر. ومن الضروري أن تتخلى المرأة الكردية عن مخشلاتها تماماً. ولتشتري بأثمانها حاجيات بيتها وعاليها. وأرى أن الملابس الأوروبية صالحة للتقدم المنشود أكثر من الملابس الكردية وإن أجريت الاصلاحات اللازمة على الملابس النسوية الكردية؛ فأنها ستصبح أرخص ثمناً وأعظم فائدة وأكثر صلاحاً للأعمال النشطة والملائمة لهذا العصر، ويسرنا أن نعلم لأن اخواتنا الكرديات المثقفات قد إتجهن الى إستعمال الملابس الأوروبية؛

التي هي ملابس النضال والتقدم والحرية. كما انهن قد قمن بأصلاحات كثيرة وكبيرة في الملابس النسوية الكردية والمخشلات ولهن الفضل الكبير في جعل النساء العربيات وغيرهن يرتدين بأعتزاز وتذوق محسوس؛ الملابس النسوية الكردية في كثير من الإحتفالات والمناسبات والأعياد؛ تشبهاً بالفتيات الكرديات. إنهن يحملن راية الحرية والتقدم للتخلص من المخشلات والملابس الزائدة؛ ولاسيما ملابس الرأس والعباءة وغطاء الوجه وكل ما هو ثقيل في الوزن؛ وعائق للعمل وغال في

(١) أو بمعنى آخر: لدى البيزيدين

(٢) أو أكثر حرية

ما أقل الأزواج الذين لا يتزوجون بعد وفاة أزواجهم، وما أكثر الزوجات اللاتي لا يتزوجن بعد وفاة أزواجهن. فالمرأة الكردية إذن أكثر تضحية من زوجها. إنها تحافظ على عفتها وشرفها من جهة وتكدر بهمة ونشاط من جهة أخرى لتكسب ما يؤدي إلى عيشة كريمة لأولادها بحيث يكونون أحسن حالاً من ذي قبل .

المرأة الكردية في الحب والزواج

إن الطبيعة الساحرة في كردستان. والمناخ المعتدل والحياة البسيطة الحرة النقية لدى الشعب الكردي؛ توجي إلى الفتاة الكردية بفكرة سعيدة عن مستقبلها حيث تتمتع بحياتها العائلية من زوج وبيت وأطفال وانها تتخيل عن زواجها السعيد من شاب وسيم يتسم بالمرؤة والنجدة ينسجم معها في الفكر والروح والخلق الرفيع. السفور والاختلاط الحريين الجنسين في أيام الاسوق وفي الحفلات والزعباء القومية والدينية من شأنها أن يهيء الفتاة الكرديين إلى التعارف والصدقة وخطبة الزواج. ولا تلبث الفتاة الكردية أن تتعلق قلبها بقلب فتى كردي ثم تصبح صديقة له. وتتطور صداقتها إلى محبة متبادلة ذات طهر وعفاف ثم يطلب الفتى من ذويه عقد الزواج مع حبيبته حسب العادة المتعارفة. عندئذ يخاطب الفتاة ويزوج منه. وهكذا يتم الزواج بين الحبيبين لدى الأكثرية الساحقة من الشعب الكردي؛ على أساس الحب التبادل بين الفتى والفتاة وفي جو من الحرية المحترمة. يستثنى من ذلك طبقة الأغنياء والمتنفذين. وهذا هو السر في أن معظم العوائل الكردية تعيش حياة عائلية هادئة مقبولة وسعيدة. الزوج والزوجة يعيشان معاً في جو من المحبة والألفة؛ ويستقبلان حياتهما ببشاشة وصدر رحب ويحققان السعادة العائلية لأنفسهما وأولادهما. يتم في الغالب الأعم بين الأقارب ويقصد بذلك المحافظة على وحدة القرابة والعشيرة. وكذلك المحافظة على الميراث الذي يتخلف من أحد الزوجين عند الوفاة داخل العشيرة. مخافة حدوث النزاع على الميراث.

والزواج عند الأكراد يتم مبكراً. وكثير من الزيجات تقع في سن الرابعة عشرة أو الخامسة عشرة وفي هذا نوع من الحكمة لمنع الزنا وتكثير الأولاد على أنه لا يتم كذلك في الطبقتين الغنية والمتقفة. وكذلك تقع حوادث الفجور بين سكان المدن بين حين وآخر ورغم اعتقادي فإن الزواج الصالح يجب أن يتم في سن الخامسة والعشرين؛ حيث يكمل الفتى والفتاة دراستهما ويطلعان على حقائق الحياة الأساسية؛ ولكنني مضطر لأن أقول بأن الزواج المبكر على القرويين والطبقة الفقيرة خير لمحافظة الطهر والعفة ومنع حوادث الفجور داخل مجتمعنا؛ شريطة أن يمنع الزوجان ولادة الأطفال لمن تخرجهما من المدارس والكليات واكتسابهما الأيراد اللائق بحياتهما العائلية المقبلة.

الزواج عند الطبقات الفقيرة قليلة التكاليف. الزواج عند الطبقات الغنية المنتفذة ذات تكاليف باهضة؛ لأن هاتين الطبقتين إنما تهتمان بالثروة والسلطة والجاه ولا تهتمان بالمحبة الطاهرة الصادقة بين الجنسين... ولذلك تنتقم منها الطبيعة، فتشور المنازعات بين الزوجين بعد حين؛ وتنقص عرى المحبة بينهما. ولا تلبث أن تنتقل الخصومة والعداء إلى ذوي الزوجين. ولا تكون النتيجة إلا وبالاً على الطرفين؛ فأما تنتهي بحوادث القتل وإما تنهي بالكوارث مع الأسف الشديد،...

ويحدث أحياناً أن تطير شرارة الفتنة إلى داخل القرية والعشيرة والقبيلة. فيصبح الأخ عدواً لأخيه؛ وتصبح الأخت عدوة لأختها. وتستمر نار العداوة والنكبات إلى مالا نهاية لها..

نعم هذا هو قانون الحياة: ان من لا يحترم الحب المتبادل بين الجنسين يعرض نفسه لسخط الطبيعة ونقمتها. الحب: إلهي مقدس وله نفع عظيم، وله سلطة لا تقاوم، وله إرادة واجبة التنفيذ.

على إنه لحسن الحظ تحترم الأكثرية الساحقة من الأكراد دستور الحب ولذلك فإن أكثرية العوائل الكردية متماسكة الأعضاء، متحدة الإرادة وهذا هو السر في أن أحدثاً جساماً وقعت على الشعب الكردي منذ أقدم الأزمان... لكنها لم تستطع أن تؤثر على وجوده وكيانه، عاداته وتقاليده... إلا قليلاً.

الخطف والهروب والتعقيب

ويل للعوائل التي تكسر قلوب المحبين وتضع العراقيل أمام المتزوجين؛ إذ سرعان ما يشور الفتى والفتاة بوجه ابنيهما؛ ويشقان عصا الطاعة ازئهما إنهما يكسران قيود الظلم ويتوجهان نحو طريق الله. حيث يفرض قيام الزواج بين الفتى والفتاة على أساس الحب المتبادل بين الجنسين انهما ليفران إلى جهة معينة. ويلتجان إلى رجل متنفذ ذي مرؤة وبحضوره يعقدان الزواج على يد أحد رجال الدين. ثم يعلنان زواجهما للناس أجمعين. وقد ينتهي أمر زواجهما بهدوء وسلام. وقد ينتهي بالعراك والخصام بين عائلتي الطرفين. والحق أن خطف الفتيات وهروبهن وتعقبهن لمحبين - إن كان يحدث بعد محبة شريفة خالصة بين الفتيان والفتيات ولغرض الزواج المشروع؛ فيجب إعتبره ثورة ضد سلطة الآباء والأمهات الغاشمة الذين يعارضون سنة الله وقوانينه الطبيعية. وإن كنا مخلصين صادقين للحق والحقيقة والعدل؛ لأعتبرنا مثل هذه الحوادث البعيدة عن الظلم والفجور والتي تنتهي بالزواج المشروع؛ عملاً انسانياً شريعياً مقبولاً - وكان علينا ان نعاقب مسيئي حوادث الخطف والهروب والتعقيب؛ لا الخاطفين ولا الهاربين والهاريين ولا المتعقبين والمتعقبين، إذ أن المجرم الحقيقي هو رئيس العائلة الذي بسبب من أنانيته؛ يبدل الفتاة؛ بالفتاة؛ أو يبيع الفتاة من أجل المال؛ أو السلطة أو الجاه. المجرم هو أب الفتاة الذي لا يراعي شعور خطيبها وهو الذي يخالف سنة الله وقانون الطبيعة؛ أعني سنة الحب أو قانون الحب؛ فالعقاب اذن يجب ان يناله والد البنت الذي سبب هرب ابنته أو خطفها أو مراودتها لخطيبها.

إننا بحاجة إلى قانون يمنع مثل هذه التعدييات من جانب ولي البنت. ويخفض تكاليف الزواج إلى أقل الدرجات. ويمنع اولياء الفتى والفتاة من التدخل في أمر زواجها وبأمر بعقد الزواج على يد القاضي فقط^(١).

ومتى ما أزيل الفقر بحانب ما اقتراحنا أعلاه - فان حوادث الخطف والهروب والتعقيب لا تقع أبداً لا بين طبقة الميسرين؛ ولا بين طبقة الفقراء ولا بين العشائر القرى ولا في المدن والقصبات. وكذلك لا

(١) أي في المحاكم الشرعية والحكومية

تقع حوادث الزنا والفجور. إن كلامنا هذا لا يشمل الفتيات وحدهن. وإنما يشمل كذلك النساء اللاتي
لهن أزواج حيث تصبحن هاريات من بيوت أزواجهن. ذلك لأن تلك النسوة قد أكرهن على الزواج من
أشخاص لا يحبهن... فأذقن مرارة الذل والحرمان. فتبعن عشاقهن بدافع رفع الظلم والانتقام!

جريمة الزنا

ومن النادر أن يُخطف فتاة أو امرأة بدون رضاها. فإن فعلت الفتاة أو المرأة ذلك فإن عقابهما هو
الموت. إذ أن أقارب الفتاة أو المرأة يعقوبنها لغرض اعدامها غسلًا للعار. إما المجتمع فهو يساعدهم
في ذلك وكذلك إن كان هروب الفتى والفتاة؛ أو تعقيب المرأة المتزوجة للفتى لغرض الزنا؛ ووقعت
حادثة الزنا؛ أو وقعت حادثة الزنا وبدون الخطف والهروب والتعقيب فإن أقارب الفتى أو المرأة الذين
يؤيدهم أفراد المجتمع بأسره لا ينفكون عنها حتى... يجردوها ويقتلونها؛ ولذلك يمكن القول بأن الزاني
والزانية لا يستطيعان البقاء في كردستان، إما يُقتلان وإما يُطردان من أرض كردستان. وقدما إذا
وقعت حادثة الزنا بين فتى وفتاة في إحدى المحلات؛ فإن سكان المحلة يأتمرون عليهما؛ ويسكونهما؛
ثم يصبون سائلًا على رأسيهما (مكون من خليط من التراب والشنينة) ويركبونهما حماراً ويمرونهما
في طرقات المدينة وأزقتها إعلاماً للجميع وإرهاها لهم. ثم يزوجونها واخيراً ينفونهما من المدينة.

وقد فتحت سلطات الإحتلال البريطانية المبعي العام في معظم المدن العراقية وبضمنها بعض المدن
في كردستان. إلا أن الشعب الكردي استنكر ذلك بشدة. ولم تمض على ذلك سنة أو ستين حتى
اضطرت الحكومة على إلغائها.

ولا حاجة لأن أمدح الشعب الكردي بلساني في هذا الموضوع، فأقوال المستشرقين تؤكد لنا بأن
الشعب الكردي يأتي في أوئل الشعوب التي تهتم بمحافظه عفاف نساها ومن هؤلاء المستشرقين أذكر
أثنين: أحدهما (سون) والآخر (ريبج) وكلاهما من الأنكليز. ورغم عن ذلك فمن الواجب العلمي أن
نعترف بأن مجتمعا الحاضر يسمح بوقوع حوادث الفجور إذ هو لا يشذ عن باقي المجتمعات في
العالم والسبب في ذلك هو أسلوب معيشتنا المبنية على حياتنا الاجتماعية والسياسية والأقتصادية
والثقافية والصحية. فمتى ما تخلص مجتمعا من الجهل والفقر والمرض؛ ومتى ما وصل العدل
الاجتماعي الى كافة مراقفنا الحيوية؛ فإن حوادث الفجور سوف تزول.

أستاذ المرأة الكردية

أن أكثرية النساء الكرديات غير متعلمات وغير خبيرات بأمور الحياة ولا يعلمن ما يجري في
العالم من الاحداث؛ بل عن وطنه أيضا. لا يعرفن شيئا من ذلك ولا يعلمن....

أسباب حدوث تلك الوقائع والأمور ويجلهن تماماً أسباب تخلفهن أو العوامل المؤثرة في تقدمهن...
وهذا هو السر في أنهن يقين طيلة الأجيال فريسة المظالم والمخاوف والويلات. ولذلك فيجب أن لا
نكتفى بفتح المدارس والمعاهد لتعليمهن وتربيتهن.

يجب ان نجعل أنفسنا أستاذة لهن كما ويجب أن نجعلهن أستاذة لأنفسهن أيضاً،
لتتعقد من اجلهن ندوات واجتماعات أدبية وعلمية وفنية واجتماعية، لكي نفتح أعينهن ونشقف
أفكارهن؛ لكي يتعرفن على أنفسهن وعلى الحياة على السواء ولنحاول إختلاطهن بالجنس الآخر على
خطوات هادئة متزنة: أولاً مع الأقارب؛ ثانياً مع الأصدقاء المخلصين؛ ثالثاً مع الناس الآخرين ممن هم
من ذوي الأخلاق الحسنة والسمعة الطيبة. ومن هذه الاجتماعات المختلطة بين الجنسين؛ يتعلم نساتنا
شيئاً كثيراً من بعضهن البعض؛ ومن الرجال المثقفون مما يعود عليهن بالنفع الجزيل تنفتح عيونهن
ويوقظ، عيهن؛ وينضح ادراكهن، ويستعدن حريتهن. فيشعرن بمتع الحياة أكثر من ذي قبل. لأنهن
يصبحن قادرات على محافظة حقوقهن. على أن الأهم من كل ذلك أن تطور طريقة حياتنا الاقتصادية
والاجتماعية بما يلائم نهضتنا الحاضرة. فالمرأة الكردية يجب أن تقوم بالأعمال المناسبة لها كالرجال
على السواء ذلك، لكي تتحرر من الفقر والقيود الاقتصادية التي أذلتها طوال الأجيال والقرون، ثم
يصرفن ما يكسبهن بكدهن وأتعايبن. مع ما يكسبه ازواجهن على بيوتهن واولادهن. وعلينا أن نحاول
تقليل خدمات نساتنا المنزلية إلى أقصى حد ممكن. وذلك لكي نوفر لهن أوقاتا كافية يومياً؛
ليصرفنها في النهضة والاختلاط مع الأقارب والأصدقاء، وكذلك في التثقيف والتعلم في مختلف
العلوم والفنون والصناعات. والقصد من ذلك إنهاض أفكارهن وارواحهن وتمتعهن بالحرية المحترمة؛
لصالح الجماهير الكردية.

وبمتاسبة ذكر كلمة الحرية والتحرر؛ أريد أن أبحث قليلا عن السفور والحجاب. إن الحمار والعباءة لم
يكونا موجودين أصلاً في الأوساط الكردية. ولكن أحد السلاطين العثمانيين قبل بضعة مئات من
السنين قد فرض على نساء الأكراد لبس الحمار والعباءة. لقد نُقذ أمره في المدن الكردية وفي بعض
البيوتات الأرستقراطية والرجعية داخل قرى كردستان، لكن ذلك لم يستمر، فعادت معظم النساء
الكرديات الى السفور من جديد.

ومن واجبا ان لا نسمح بخروج نساتنا من إطار الدار وقيودها. ذلك لكي نُطلع نساتنا على حقيقة
الحياة ونورها، وتتمتع بحريتها اللاتقة بين جنسه لتخرج معنا نساتنا الى الإجماعات العامة
والخصوصية؛ والتجول معهن في الأسواق والمنتزهات والأماكن العامة الممتازة كالمتاحف والمعارض
والمعامل والمكتبات العامة. ذلك لكي تزيد من وعيهن وإدراكهن لحقائق الحياة تهيؤاً لتقدمهن
وتطورهن الذين يعتبران ضروريان لتقدم الشعب الكردي وتطوره أيضاً...

يجب ان يتم الزواج على أساس المحبة المتبادلة والإعجاب الجنسي المتبادل بين الجنسين على أن
المحبة المتبادلة هي التي لها قيمة حقيقية في حياة الزوجين.

اذ لا قيمة لجمال الجسم أو الجاه أو السلطة أو الثروة وحدها، لأنها زائلة بعد حين، فعليه يجب أن لا
يؤسس الزواج على إعتبرات مادية صرفة وحدها دون أن يرافقها الحب المتبادل بين الجنسين لان الحب
منبع إلهي؛ ينبع فقط من قلوب هؤلاء الذين يريدون الخير ويعيشون العيشة الطاهرة الرفيعة؛ ولذلك
يجب ان نعتبره شيئاً نظيفاً مقدساً رفيعاً لا يقدر قيمته بثمان. يجب علينا احترامه بل اعتزازه؛

وبعبارة أخرى عندما نحس بوجود محبة صادقة بين فتى وفتاة بقصد الزواج المشروع، يجب أن نؤيدها ولا نقضي عليها.

والحق أن المحبة تختلف عن الشهوة كثيراً. أما المحبة فهي تنبع من ملاحظة والتفكير والفهم والأدراك.

إذ عند اتحاد القلبين والعقلين والوجدانين بين الشاب والشابة ينبع الحب المتبادل بينهما.

إن هذا النوع من الحب لا يفنى بل يبقى ويستمر. بل يتطور على مر الزمن إلى ما هو أوسع وأقوى. ويؤدي في نهاية الأمر إلى نجاح العائلة وصحتها وسعادتها ورفعتهما فالحب المتبادل إذن بين الزوجين؛ هو ثمرة الاتحاد بين قلوبهما وعقليهما وروحيهما، لكن الشهوة هي الرغبة الجسدية لكل منهما. أنها تشبه النار التي تنهوج من حرق الحب تنبعث في القلب فجأة لكن لهيبها لا يلبث أن ينطفئ سريعاً وكثير من الناس يستهويهم جمال الجسم وحسن الوجه وسرعان ما يحب الفتى والفتاة لبعضهما البعض بسبب الجمال إن كلا من الطرفين يرغب في الإستلاء على جسم الآخر على أنه كما يحدث في بعض الأحيان؛ فيبعد أن يقضيا وطرفهما ويتنعم كل منهما بجسم الآخر. ويحصل الأرتواء؛ فإن حرارة المحبة التي تكونت بينهما قبل الجماع لاتلبث أن تخدم تدريجياً ثم تزول. والسبب - في حدوث هذه النتيجة هو أن زواج الفتى والفتاة كان نتاجاً من شهوتيها الجنسية فقط وليس من محبتيهما الحقيقية الروحية. فالمحبة هي مصدر الخير والصداقة والتعاون والإتحاد وتنبع عنها السعادة. أما الشهوة الجنسية فلا يصدر عنها سوى الاستيلاء والإعتداء والعداء والكراهية والأنفصال.

المحبة مملوءة بالشرف والشهامة والمرؤة؛ أما الشهوة الجنسية فهي مملوءة بالأعمال الحيوانية الشرسة. ولذلك فإن الزواج المؤسس على أساس جمال الجسم وكسب المال والسلطة والجاه فإنه معرض للانتهيار بل قد يؤدي إلى نكبة العائلة وشقاقها وبؤسها. أما الزواج المبني على المحبة المتبادلة بين الفتى والفتاة فإن نتيجتها هي (السعادة العائلية) التي هي أفضل من كل حياة أخرى.

اتقوا الله يا أولياء البنات! . .

سيدي ولي البنات؛ سيدتي ولية البنات؛ إن الشاب الذي يريد الاقتران ببناتكم ويتزوجها إنما يصبح ابناً لكم. فلماذا إذن تثقلان كواهلهم؟ ولماذا تضطرنه إلى الأستقراض والأفلاس؟ ولماذا تسببان خجله أمام الناس؟...

ولا يسمح أي دين؛ ولا أي دستور؛ أن تغتصبا أموال صهركما؛.. وتحملانه على التبذير والأسراف. وتحطمان حياته الاقتصادية وتدفعانه إلى البؤس والشقاء. إنه إنكما؛ ويريد أن يكون له بيتاً محترماً وعائلة محترمة يتزينان بأطفال سيكوتون احفادكما. فبدلاً من أن تحملان الخطيب المسكين على صرف أمواله التي كسبها بالكد وعرق الجبين على ملابس - ومخشلات واثاثات تافهة وضخمة تتفح فيهما روح الكبرياء والمنافسة وحب الظهور؛ وعلى الحفلات الزائفة المملوءة بالعظمة الفارغة وحب المظاهر الخادعة؛ وأوليس من الأفضل أن تشتريا بأموال خطيبكما وأموالكما قطعة أرض منبته أو محل عمل

نافع؛ أو دار صغيرة مناسبة لهما تفيدهما في مستقبلهما؟

واقصد بالملابس والمخشلات والأثاثات التافهة؛ تلك المخشلات الفضية والذهبية التي لا محل لها من الاعراب إلا في البلدان المتأخرة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تتعد عن لبسها المرأة المثقفة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تتعد عن لبسها المرأة المثقفة وأقصد تلك الطقوم الضخمة من الكراسي والمناضد والكنتورات والبوفيات الزائدة عن الحاجة والتي لا يشتريها إلا الأغنياء المتبخترين والمتنفذين لغرض الظهور اللائق؛ حبا بالعظمة الفارغة؛ التي بإمكانها السيطرة على عقول الفقراء الساذجين والجهلة من الناس. وهي اثاثات ينفر منها الحكماء والعلماء والظرفاء لعدم الحاجة إليها...

وأقصد بالحفلات الزائفة: تلك الأعداد الهائلة من السيارات التي ترسل إلى العروسة لنقلها إلى بيت العريس. وتلك الطبول والمزمارات التي تشتغل سبعة أيام بلياليها دون مراعاة راحة الجيران وحريرتهم.

والتي يستغل بها جيوب الحاضرين. وكذلك تلك الأطعمة الكثيرة التي تعطى إلى ذلك العدد العظيم من الناس؛ لغرض التباهي بينهم دون نتيجة سوى كسب المعاتبة والنقد اللاذع والخصومات من الضيوف ومن غيرهم؛...

فيا سيدي ولي البنات؛ وباسيدي ولية البنات؛ راجعا عقليكما وقلبيكما ووجدانيكما؛ فبدلاً من أن تتبعان خطوات الشيطان؛ إتبعنا خطوات الرحمان. أي استهدفا فقط الأشياء والأغراض الحقيقية والمشروعة والمفيدة لكما ولبناتكما ولصهركما. لا تبيعا ببناتكما بسعر الشهرة الكاذبة والعظمة الفارغة أو الثروة الفانية. إن محباً فقيراً ذي عقل سديد وأخلاق كريمة وذوق سليم؛ خير لأبناتكما ألف مرة من شاب غني متنفذ جاهل ذي أخلاق سافلة وذوق سقيم..

سيدتي كوني امرأة طيبة

سيدتي العزيزة...

أتحبين أن يعود زوجك كل يوم إلى البيت في وقت معلوم؟

أتحبين أن لا يأكل زوجك الطعام إلا معك ومع أطفالك كل يوم؟

أتحبين أن يعود زوجك كل ليلة إلى البيت مبكراً؟ ولا يأكل الطعام والفواكه ولا يشرب الشاي ولا

يقضي أوقات الفراغ السعيدة إلا معك ومع أطفالك؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن الفحشاء والمنكر والبغى كالزنا والقمار والمسكرات؟

أتحبين أن لا يقضي زوجك أوقاته في الحانات والملاهي ودور الموبيقات؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن أصدقاء السوء؛ وأن يتعرض إلى التحرش والشجار وسائر المشاكل؟.

أتحبين أن يبدو زوجك نظيفاً جميلاً مرتباً رائعاً؟ ويقوم بواجباته اليومية بهمة ونشاط، ويكسب

النجاح؟

نعم ياسيدتي... إن كنت تحبين أن يكون زوجك من هذا النوع من الرجال فأنتظري الى نفسك جيداً؛ ولا حظي خلقك وسلوكك وذوقك وطبيعتك. ثم حاسبي نفسك حساباً عسيراً بكل صدق وإخلاص. فإذا وجدت في نفسك نقصاً لاسمح الله؛ فأصلحي نفسك بكل دقة وعناية حتى تستطيعين الانسجام التام مع زوجك. اذ بإمكانك لو أردت ان تجعلي من زوجك صديقاً عظوفاً؛ وأبا حنوناً؛ وأخاً كريماً؛ ليزود عنك بكل شهامة ومرؤة مع الحب والسعادة والصفاء. وتعيشين معه حياة ملؤها الهدوء والسرور والحبور والهناء.

فيا سيدتي!.. أرجو أن تعلمي أن زوجك عندما يعود من عمله الى بيته يرجع متعباً مثقلاً بالهموم والأحزان.

وقد يكون في أشد حالات التلاش والانهيار. أتعرفين ماذا يحتاج زوجك وهو في تلك الحالة وبماذا يرغب؟ وماذا يرجو؟ انه في حاجة: الى وجهك الباش وصدرك الرحب واستقبالك اللطيف. أنه في حاجة الى عطفك وشفقتك وحنوك، لكي يرتاح من أتعابه وهمومه بوجودك.

وهو يأمل ويرجو: حنانك وتسمعه أرق الكلمات وأحلى الألفاظ وأجمل العبارات ذلك لكي ينتعش جسمه ويفرح قلبه فينسى همومه وأتعابه.

وبالاختصار ياسيدتي ينتظر منك زوجك أن تعوض له في التفاني والإخلاص فقدان أمه وأخته... وأن تحلي في الترحيب والبشاشة محل صديقتيه وعشيقته، وهو يرغب في أعماق قلبه: أن يجد بيتك مريحاً منظماً جميلاً حتى ينسى محلات اللهو والقمار والمسكرات،..

سيدتي العزيزة:.. إنك إن سعيت لأدخال السرور الى قلب زوجك واسعاده، فأنت إنما تدخلين السرور والسعادة الى قلبك وقبلك إن تلك الدار التي تعيشان فيها معاً الآن، والتي أمتلأت بالأحقاد والشجار والشرور؛ ستصبح اذ ذاك جنة الأرض التي تعيشان فيها بهدوء وسعادة ونجاح.

وقد تسأليني الآن: وهل يجب ان أكون طيبة وحدي؟

وأنا أقول لك في الجواب: كلا يجب ان تكونا كلاهما طيبين، وقد قلت لك هذه النصيحة المخلصة؛ لكي يسمعها زوجك أيضا وليعمل بها.

مكانة الخادمة الكردية

عندما يهاجم ظلم الأسرة ومرارة الفقر على نساءنا؛ يضطرن الى الألتجاء الى إحدى البيوت الكبيرة والغنية؛ لأتخاذن خادماً لديهم ليشتغلن في المنزل وأولئك النسوة؛ الى ما قبل بضع سنين.

كانت معظمهن يشتغلن في تلك البيوت بأجر زهيد يكاد لا يتعدى غذاءً بسيطاً وألبسة رثة تخلت من ربة البيت أو إحدى بناتها. وكانت الخادما المسكينات يتقبلن أنواع الكلام القارص والغضب الشديد والتذمر اللاذع؛ في جو من الذل والمسكنة من أسيادهم أصحاب البيت الكبير؛ في سبيل الأحتفاظ بأجورهن الزهيدة والمعيشة الضنكة المستعصية. وعلاوة على ذلك فقد كن عرضة؛ في بعض الأحيان لتحرشات رجل البيت وفتيانته. ويسبب جهلهم بالأمر؛ أو نكباتهم أو بؤسهن وشقائهم؛ كن

يسكتن على مفض عن تلك التحرشات الماسة بعفافهن وكرامتهن... فكان لا يمضي وقت طويل؛ حتى تظهر حادثة مروعة لهن يخجل لها جبين الأنسان.. وكان صاحب البيت الكبير على نقيض واجباته الإنسانية لا يعرى شعور الخادمة المسكينة أو احساسها وكرامتها وحقوقها. فبدلاً من أن يحافظ على سرها ويدافع عن حقوقها وينتقم من المعتدي على عفافها؛ أو على الأقل معالجة الفضيحة بتزويجها من خدش كرامتها؛ وهي تعامل بمثل تلك المعاملة القاسية من قبل مجتمعها تضرر الحقد والكرهية ضد بني البشر؛ وتقرر الأنتقام سرا من ذلك المجتمع الظالم وتشق لنفسها طريق حياة جديدة... فكن ليهجرن ديارهن ويذهبن الى المدن المجاورة؛ ليعملن ويحصلن على معيشة أفضل. ولكنهن؛ وبيا للأسف سرعان ما كن يتعرضن مرة أخرى للأغراء الجنسي والفحش؛ فكن ينزلن الى المعيشة القذرة في حياة البغاء الكريهة، وهل من حاجة أن نذكر أن سبب تلك المأساة كان ظلم المجتمع الكردي آنذاك؟.

لقد كان مجتمعنا مجتمعاً اقضاعياً ورأسمالياً ورجعياً؛ يستغل فيه القوي الضعيف بأبشع - أساليب الأستغلال. ولذلك كانت المرأة الكردية المنكوبة المسكينة عرضة للتعدي والأهانة والموت. ولو كانت لدينا ذرة من الأناصاف أو قسطاً من التقوي؛ أو الخوف من الله؛ لنظرنا الى تلك الخادما البائسات كما ننظر الى أخواتنا أو أمهاتنا أو بناتنا. بل كنا نفضلهن على أولئك مراعاة لأوامر الله. وكنا نعتني بحياتهن ومعيشتهن وتقدمهن وتطورهن ونحاجهن وسعادهن وكنا نقوم بتعليمهن وتهذيبهن وتدريبهن على حرفة تؤهلهن الى معيشة حرة كريمة. حتى إذا جاء وقت فراقهن إما بسبب الزواج أو بسبب آخر لن يكن في حاجة الى المعيشة المقيدة المضطرة في بيوت الأغنياء. بل يستطيع العيش الحر الرغيد كالرجال سواء بسواء.

فمن هي الخادمة ياترى؟

إنها امرأة مثل أمهاتنا وأخواتنا وبناتنا. نعتني بتنظيم بيوتنا وإظهارها بالمظهر اللائق وهي تدير معنا أمور بيوتنا بسخاء في الجهد والعمل. انها تضحي براحتها وسعادتها في سبيل راحتنا وسعادتنا. وتعمل دوماً من أجل رضانا. إنها تتعب من الأعمال الشاقة المختلفة لكنها لا تجاهر بتعبها ولا تنذمر، انها تتألم منا؛ لكنها لا تعبر عن آلامها. إننا نستمتع بالحياة الى أقصى حدود الأستمتاع أمام عينها؛ ونهملها ونحرمها منها؛ لكنها تتحمل كل ذلك منا بهدوء وصبر عجيبين فلا تحتج علينا؛ ولا تعاتبنا؛ ولا تشور بوجهنا ولا تعصى أوامرنا؛... بينما نحن القسات لا نخشى الله فنرجمها بل نقابل لينها بخشونة وشدة ونعاملها بأستخفاف ورعونة عظيمين... ولو كانت لنا الكفاية من الأناصاف لأعتبرنا خادمانا من أصحاب الحقوق الشرعية في أموالنا وثوراتنا وفي ميراثنا؛ مثل أفراد عائلتنا على السواء. ولأهتمنا بسرورها وسعادتها كفرد من عائلتنا.

ومن المؤسف أنه سوف يأتي يوماً نفتقد فيه هذه الخادما كليا. لأن المرأة الفقيرة أصبحت واعية؛ تدرك حقوقها وواجباتها. وقد أعطتها الثورات العراقية الأخيرة مكانة مرموقة وحقوقاً محترمة وحرية لاثقة ورعايات كريمة. ولذلك فهي لاتقبل بالبقاء في ذل - الخدمات الخاصة لبيوت الأغنياء

والمتنفذين. بل تفضل الخدمات العامة؛ أو الحرة لأجل الحصول على المعيشة الكريمة، ونلاحظ تقلص عدد الخدمات الخاصة الى درجة الانعدام تقريبا. إنهن يشعرن بأنهن إنما بشر مثلنا، لهن نفس السواعد والقوة والتفكير. بل من الجائز أن يكون وجدانهن وأعمالهن وأخلاقهن أحسن مما هو لدينا؛ أو مثلها على الأقل فلماذا إذاً تقبل بذل الخدمات الخاصة لدينا؟ ولماذا لا يتمتعن مثلنا بالحياة الحرة الكريمة؟ أولم يهتدين الى طرق التحرر: أي الثقافة؛ والصنعة أو المهنة؛ والجد في الحياة؟ أو ليست كل طريق من هذه الطرق الثلاثة؛ أسهل وأفضل وأقدس من ذل الخدمة الخاصة وعبوديتها؟

ولتلتفت ربات بيوتنا المحترمات؛ إلى هذه النقطة المهمة. وليفكرن منذ الآن كيف يدبرن أمور بيوتهن في المستقبل القريب؛ عندما يفقدن الخدمات الخاصة لمساعدتهن؛ أو كيف ينسقن علاقاتهن مع الخدمات الخاصات الموجودات لديهن الآن؛ كس يستطعن الاحتفاظ بهن في جو من المحبة والألفة والوثام؟

أنا لا أقول بأن كل صاحب عائلة مفسد شرير. ولا أقول كذلك أن كل خادمة مواطنة صالحة، والحق أن الصالح والشرير موجودان في كلا الطائفتين كما أن الخدمة الخاصة شيء غير صالح وغير طبيعي. إنها إنما ظهرت الى الوجود بسبب ظلم العائلة وظلم المجتمع وجهل المرأة وخوفها وكسلها وانكسار شخصيتها في بيت ابياها أو بيت زوجها؛ حيث تزعزت منزلتها فأضطرت الى الهجرة أو الفرار...

ولهذه الأسباب جميعها فمن النادر أن نجد خادمة مكتملة الخلق والخلقة من كل الوجوه، لأنها لو كانت المرأة كاملة التكوين عقلياً ونفسياً لاجلت أن ترضى بالخدمة الخاصة في بيوت الغير؛ بل أنها كانت لا تقبل بتلك الخدمة مطلقاً.

ومع ذلك فإنني أعتقد أننا لو عاملنا الخادمة كأحد أفراد عائلتنا؛ لأصبحت الخادمة فرداً حقيقياً من أفراد عائلتنا.

وحبذا لو كانت الخدمات منتسبات إلى مؤسسة منظمة مخصصة لهن يكون بأستطاعها الحفاض على حقوقهن وكرامتهن وشرهن من الأعتدآت التي قد تصدر من أصحاب البيوتات الكبيرة وغيرها. وذلك أسوة بما يجري في بعض المدن التقدمية في العالم. وحبذا لو أصبحت الخدمات أعضاء حقيقيات في العائلات التي يخدمتها وكُنَّ شريكات لتلك العائلات في الأعمال والثروات والكبح والمسرات ونتاج المستقبل والميراث..

مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها

المرأة: تلك المنحة الربانية الممتازة، وذلك المنبع العظيم لحياة الهدوء والراحة والاستقرار، وذلك الدفاع الذي يدفع الرجل الى الافكار النيرة والأخلاق الفاضلة، وتلك المخلصة المبدعة التي تنظم بيوتنا وتزينها وتربي أطفالنا، وتلك الكادحة المتفenne التي تبيّضُ وجوهنا أمام ضيوفنا، وتلك الصديقة المشاركة الفعالة لنا في المزرعة والعمل وفي المصنع والمتجر... تلك المرأة - المقدسة اللامعة. ينظر اليها كثير منا ويا للأسف يعين الأحتقار والأستخفاف؟..

اذ بدلاً من أن نسعى الى تطوير حياتها وتقدمها وإزهار أفكارها ورفعها جاهها؛ نقوم بما يحطم حياتها وصحتها ونجاحها. حتى أن المرأة في بعض القرى وعند بعض عشائرننا يستخف بها الى درجة ينظر إليها كمجرد سلعة تباع وتشترى.

أما الدلائل على هذا الأستخفاف بحقوق المرأة لدى بعضنا فهي كما يأتي:

إنها لا يُسألُ رأيها عند الزواج، أو يؤخذ مقابلها ثمن الإرضاع من زوجها؛ أو يبادل المرأة بالمرأة عند الزواج؛ أو يطلب من الخاطب ما لا طاقة له بدفعه من المال لغرض الصرف على اثاثات الزواج وحفلاته، أو يحرم الزوجة من ميراث زوجها عند وفاته مثل الأرض والأملاك...

ولولا إستخفافنا بحقوق المرأة؛ لما سمحنا لأنفسنا يظلمها وغدرها.. ومن الغريب أن يخجل بعضنا عند ذكر المرأة؟..

وقد لاحظتُ المرأة في القرى فوجدتها تشتغل أكثر بكثير من الرجال اذ في الوقت الذي وَجَدْتُ الرجال جالسين في مضائقهم المريحة يأكلون الطعام ويشربون الشاي مع ضيوفهم؛..

يتحدثون ويتندرون ويمرحون؛ وجدت النساء المسكينات يشتغلن الى منتصف الليل؛ يعدن الطعام ويغسلن المواعين ويهيئن الأفرشة للنوم وينظمن ما في البيوت من اثاث وأدوات وآلات ثم يمنن نصف يَظْظ حتى الصباح وهن مشغولات بأطفالهن الصغار في المهود لتأمين.

حاجياتهم ويرعون ما في البيت من الايقار والاغنام وسائر الحيوانات. وعندما يأتي الصباح تنهضن مبكراً من النوم؛ دون أن يشبعن من راحتهم فيقمن بجلب الأغنام وتنظيف البيوت وإعداد الطعام وقطع الأحطاب وجمع الحشائش؛ وجنى الأثمار والحاصلات وسقي المزروعات؛ وخدمة الضيوف وحصد المنتجات وتذرية المحصولات والحرسه والزراعة إلى أن تغيب الشمس؛ ولذلك فإن نساتنا المسكينات؛ ينهكهن الكدح والتعب والألام سريعاً؛ فيتشيخن قبل الأوان؛ ويتعرضن للأمراض والأسقام. وبعبارة أخرى إن النعم التي أنعمها الله عليهن من الجمال والصحة والروعة والنشاط؛ يفقدنهن وهن في مقبيل العمر؛.

ومن المؤسف حقا ان نجد كثيرا من رجالنا قساة الى درجة لا يخافون الله. فيستخفون لنساتهم ويهضمون حقوقهن بينما هن على ما رأينا من أصحاب الأعمال البارة القيمة والخدمات الممتازة والأتعاب المرهقة؛ يبذلنها بسخاء في سبيل راحة أزواجهن وأطفالهن ومن في بيوتهن - أن هؤلاء الأزواج بمواقفهم الظالمة هذه يضيفون إلى شقائهن شقاءً وإلى تعاستهن تعاسة- ويبدو أن تخلف نساتنا وضعفهن وشقائهن وجهلهن؛ سببه هذه المظالم التي يقترفها أزواجهن بحقهن وما تخلفنا نحن كشعب إلا نتاجا من مواقفنا المحرمة هذه تجاه نساتنا. وإذا كانت هنالك بعض النسوة قد ثارت على المجتمع وهتكت حجاب الحياة وفترت الى المدن الكبرى لتعيش من المهن غير المشروعة والمحرمة؛ فما سببها إلا تلك المظالم. والشعب الكردي الذي يقصم التخلف والشقاء ظهره الى الآن؛ فما سبب ذلك إلا أنه ظلم نساته.

وللشعب الكردي كما هو الحال للشعوب الأخرى جناحان: أحدهما النساء والآخر الرجال. أما الجناح النسوي فمكسور. فهل يستطيع شعبنا وهو بهذه الحالة؛ أن يطير إلى سماء الرفعة والجاه الجليل؟..

الزواج من الأجنيبات

على الرغم من أن معظم عائلتنا في السنين الأخيرة تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين، فإن عوامل كبيرة تعترضنا من الوجهة الاقتصادية، ويرجع السبب في هذه الأحوال إلى الجهل والمرض الإجتماعي في مجتمعنا. وليس قصدي من الجهل إننا لا نعرف أن نكتب أو أن نقرأ، بل هو إننا لا نطبق ما تعلمناه. فهناك كثير من المثقفين الذين تخرجوا من المعاهد العالية ولكنهم بسبب عدم تطبيقهم لثقافتهم في ميدان الزواج فإن الأعمال التي تصدر حتى منهم لا تليق أن تصدر حتى من الجاهلين، ولذلك فإن حوادث الطلاق كثيرة في هذه السنين. وكذلك تقع حوادث النزاع والخصومات والافتراق بين الزوجين بكثرة محسوسة، بل أن حوادث الغضب والكلام القارص المهين والأضرار والأعتداء تقع بين الأزواج - المتعلمين أكثر من الجاهلين. أما التكاليف الباهضة من أمور الزواج فهي أكثر شيوعاً بين المتعلمات من غير المتعلمات. ويسبب عدم تطبيقنا العلم في حياتنا فان الأمراض الاجتماعية لا تزال بيننا فعالة ومؤثرة. والدليل على ذلك هو أن عوامل حب الظهور؛ والعظمة الفارغة؛ والتبجح والفخر والمباهاة؛ تدفع نساتنا المثقفات وغير المثقفات إلى طلب الدار الجديدة والسيارة الأنيقة؛ والأثاث الفاخرة من أزواجهن على السواء. أما تكليف مهر الزواج فقد أصبحت فوق طاقة معظم الأزواج. أما حفلات الزواج وتأشير الزوجين^(١)؛ وما بعدها؛ فهي تقصم ظهر الاقتصاد العائلي إلى حد بعيد. وحيث أن هذه التكاليف الباهضة إنما تصدر من عائلات الفتيات المخطوبات وأصبحت من العادات والتقاليد المرعية لسنين الأخيرة فان أبنائنا يضطرون إلى التزوج من الفتيات الأجنيبات خارج الوطن.

ورغم أن الزواج من الاجنيبات لا يتطلب كثيراً من المال وتكاليفه جداً قليلة فإن ما نلاحظه بأعيننا هو أن تكاليف الزوجات الأجنيبات؛ بعد عودة أبنائنا إلى كردستان؛ ستصبح أكثر بكثير من الزوجات الكرديات كما أن مشاكلها تكون أكثر. ومن هذه الحوادث - نستنتج أن أبنائنا يقفزون من غلطة كبيرة إلى غلطة أكبر. لأن نتيجة معظم الزيجات بالأجنيبات تكون إما إفتراق الزوجين وأما الطلاق؛ وأما صرف مبالغ كبيرة على أسفار الزوجة الأجنبية إلى بيت أبيها الموجود خارج العراق، وعلاوة على ذلك فان الزوجات الأجنيبات من النادر أن يعطفن على أوطان أزواجهن أو شعوبهم أو يسعين إلى تقدمها.

ولاشك أن الأطفال الذين ينشؤون من زيجات كهذه سيكونون باردي العواطف تجاه أوطان آباءهم أو شعوبهم. كما أن الزوجات الأجنيبات لن يكن على الأكثر من ذلك النوع الذي يدفعن أزواجهن إلى الرقي والتقدم أو إلى النضال في سبيل تقدم الشعب الكردي وتطوير كردستان. إنهن يشغلن أزواجهن

على الأكثر - بأمور تتعلق بأنانيتهن؛ أو بالتذمر من أحوالنا الاجتماعية والعمرانية والثقافية ولهذه الأسباب جميعاً فإن تطبيق النظام الاشتراكي في الزواج من الأمور الضرورية لمصلحة وطننا وأمتنا؛ وبعبارة واضحة يجب أن يتم الزواج تحت إشراف الدولة ورعايتها، كي تبعد الدولة كلا الزوجين من رواسب الأنظمة الأقطاعية والرأسمالية والرجعية التي مرت على أمتنا في العهود السابقة، أي لا تدع الدولة أي من الزوجين أن يستغل الآخر في ميدان الزواج. ذلك لكي تتأسس عوائلنا الجديدة على أسس نظيفة مُحكمة من قواعد العلم والفن والأنسانية. حتى تتطور الحياة العائلية في كردستان بحيث نواكب أهدافنا الثورية ونحافظ على القومية الكردية وتنتج ما يحتاجه المجتمع الكردي من أسباب الرقي والرفاه والسعادة والأمال المنشودة. وهذه أمينة عزيزة ومسؤولة خطيرة تقع على عاتق الدولة والحكم الذاتي في كردستان ونأمل أن يتم ذلك على أيديهما ان شاء الله^(٢).

الطفل الكردي ملك غير متوّم

الطفل هو وردة العائلة فلذة كبد أبيه وأمه وهو نور عينيها كما هو أمل مستقبلها. الأطفال ورود جميلة متحركة يكونون جنة لأبائهم وأمهاتهم بوجوههم الهاشة الباشة الضاحكة وبحركاتهم وبألعابهم الرائعة وبأسألتهم وشكاويهم المتعددة الفاتحة؛ ويعيشهم وضحكاتهم وبكاتهم وبغضبهم ومصالحاتهم الرائقة. أنهم من تلك القلوب النظيفة التي تشبه قلوب الملائكة يشون لأبائهم وأمهاتهم شعاع المحبة الصادقة؛ فيدخلون إلى قلوبهم السرور والسعادة والإنشراح في النعمة الأطفال من قدسية وعظمة وفوح وحبور.

ولهذا فعلى الآباء والأمهات أن يعتنوا بأطفالهم وأن يربوهم ويعلموهم في غاية الاهتمام فإن استطاعوا أن يعتمدوا على فهمهم وإدراكهم وعلى علمهم وخبرتهم بفن تربية الأطفال فليقوموا بتربيتهم وتعليمهم بأنفسهم ولكن إذا علموا أنهم لا علم لهم بتربيتهم وتعليمهم ولا طاقة لهم بهما فمن الواجب أن يجدا لهم مربين متنازين من حيث العلم والمعرفة والأخلاق، ليقوموا بتعليمهم وتربيتهم بأسلوب مقبول. وإن أخلص الأبوان لأطفالهما فعليهما معاملة أطفالهما معاملة الصديق للصديق، لا معاملة الرئيس المستبد لرعيته والتربية المدلله؛ من جانب آخر فعندما يكبر الطفل المدلل فإما يصبح سارقاً أو معتدياً أو كليهما... ولا يجوز أن يربي الأطفال في جو من المعانات المستمرة أو التذمر أو التكبر لأنه يشعر في قرارة نفسه يآته مكره ومذنب. فإن كبر فأما يجعل نفسه ذليلاً؛ وما يجعل الناس أذلاء. وأما أن يصبح شاباً مستهتراً مهتكتاً مخرباً ذو شذوذ؛ مجمل القول: يجب أن لا تدع طفلك يصبح سيدك. وان لا تدع نفسك تصبح سيدياً مستبداً له، بل يجب ان تجعل من نفسك صديقاً له، حتى يتربى صديقاً شهماً حراً يحب خدمة الناس ومساعدتهم.

أين ذلك اليوم الذي أجد فيه: في كل مدينة وفي كل قصبية وقرية في كردستان تلك المؤسسات الرائعة النافعة العظيمة التي تعتنى بتربية وتعليم الأطفال على آخر الأساليب: (دار للحضانة) و

(١) ويقصد: حفلة الخطوبة.

(٢) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٦) السنة الرابعة ١٩٧٩

(فردوس الأطفال) و (حديقة الأطفال) و (نادي ومكتبة الأطفال) و (جريدة الأطفال) و (مجلة الأطفال) و (موسوعة الأطفال) و (مطعم الأطفال) و (سوق الأطفال)، فتحت أبوابها للأطفال الأكثرية سواء كان ذلك من قبل الدولة أم من قبل الأفراد من الناس؟ حتى يؤخذ فلذات أكبادنا من آبائهم وأمهاتهم منذ ولادتهم، ويوضعون في (دور الحضانه) ثم يوضعون في (فردوس الأطفال) بعد أن يكملون السنة الثالثة من أعمارهم. لكن يربون على أساس علمي وفني وأدبي حتى يبلغون السن الخامسة أو السادسة من أعمارهم. لأن الطفل يتكون خلقه في هذه السنوات الخمسة أو السنة الأولى من مبدأ حياته. فإن أخطئ في تربيته في السنة المذكورة وظهر اعوجاجا في خلقه، فإن علاجه وإصلاحه في كبره يصيح أمراً عسيراً بل أحيانا مستحيلا، ثم أن تلك المؤسسات التي ذكرناها أعلاه تتعاون مع المدارس الابتدائية والمتوسطة والثانوية أو الأعدادية في تربية الطفل وتعليمه حسب المرام، شريطة أن يكون اساتذتهم أكفاء مخلصين وذوي علم وخبرة وتجربة وأخلاق فاضلة. بهذا الأسلوب فقط نأمن من تربية أطفالنا ونأمل لهم مستقبلا رائعا يصبحون فيه لوطنهم ابطلاً. أي يصبحون من ذوي القلوب المملوءة بالمحبة؛ ومن ذوي الأيدي الفعالة المنتجة؛ حتى يصبحوا لوطننا وأمتنا مواطنين صالحين. أما نساءنا العزيزات فلأنهن أكثر مسؤولية من الرجل عن تربية الأطفال؛ فليسمحن لي أن أوجه انظارهن إلى هذه النقطة المهمة والخطيرة وأرجو منهن الاهتمام بها. وقيل أن أتم كلامي حول الموضوع؛ أود ان أشير الى إهتمام العهد الجديد بالأطفال وبتربيتهم تعليمهم؛ وتأسيس المؤسسات التربوية اللازمة لهم الأمر الذي يشتر بالخير العميم لنا ولأطفالنا الأغرأ؛ فنعم العمل؛ ومن الضروري أن نساعد سلطات الحكم الذاتي لمنطقة كردستان في هذا الميدان. لأن في ذلك مصلحة أطفالنا الذين هم ملوك غير متوجين(١).

الأخ الأكبر لص العائلة

وفي كثير من العائلات الكردية يقوم رئيس العائلة بالظلم والتحكم والاستبداد على أفراد عائلته فيجب أن تكون كلمته نافذة؛ لا يعارض كما أنه لا يتراجع عن قراره مهما كان خطاه، فيجب أن تكون كلمته مسموعة من قبل زوجته وأولاده وإخوانه وأخواته مهما كانت سقيمة ظالمة مضرة... فإن لم يخضع أفراد عائلته لأوامره فنصيبهم الزجر والتوبيخ والضرب والطرء، إن هذا النوع من الضغط والمظالم من شأنه أن يجعل أفراد تلك العائلة المسكينه محرومين من الإستمتاع بالحرية والحياة؛ مادام رئيسهم في قيد الحياة... أنهم مضطرون على الخضوع والتعود على الحياة اليائسة المملوءة بالذل والمكسنة. أو مدفوعون على كسر القيود والثورة والإنتقام. ومن ثم مخالفة كل الدساتير الدينية والحكومية والخلقية ولذلك تربيينا بين الإفراط والتفريط: فأما أن نخضع لكل متجبر متسلط متعال. وأما أن نعصى ونشور ضد كل قانون وسلطة ونظام؛... وينتج من هذه الحالة: أننا لا نستطيع حكم أنفسنا بأنفسنا. إن هذا النوع من الخلق؛ هو أشد ضراوة من أية مصيبة خطيرة حدثت لنا على مر

الأجيال والدهور؟! وعندما يتوفى الأب؛ تنتقل رئاسة العائلة الى الأبن الأكبر. ولكونه قد ربي وعوّد على الذل والعبودية منذ صغره؛ فإنه يعتدي على أمه وإخوانه وأخواته أكثر من أبيه. وقد تصل مظالمه الى أقصى حدودها؛ إن كان ربي مثل معظم الأطفال الأكراد تربية مدللة ذلك لأن الطفل المدلل لا يحاسب على أعماله داخل العائلة أحد فمهما فعل من الأخطاء والإجرام سكت عنه. وينفذ رغباته كلها حيثما أراد. إن فعل خيراً أو شراً فلم يسأل عنه أحد ولم يعاقب على الشر؛ بل لم يزر. ولذلك فقد يعتز بنفسه. فيحسب جميع ما عمله صائباً. إن هذا الأخ الأكبر يمد يده الى ثروة أبيه فيبذرها على هفواته دون أن يراعى حقوق أمه أو أخته أو أخيه. إنه يصرفها يمنه ويسرة دون ان يحسب لأحد حساباً ويستولى على حصص أمه وأخواته وإخوانه من الأرض والعقارات.

ويسرق حصصهم من الثروات والتمرات. ويمد يده الغاصبة إلى مخشلات أمه. ويصرفها على ملذاته المنكرة كما يشاء. وسرعان ما ويظهر له: إفلاسه وتشرده ومهانته وضياح مركزه بين الجميع؛ هي نتائج جرائمه النكراء بحق أمه وأخواته وإخوانه الذين أصبحوا عرضة للجوع والنكبة والحرمان؛..

ومن المؤسف أن هذه الحوادث كثيرة الوقوع في كثير من عوائلنا وقد تظهر في أشكال مختلفة لكنها ترجع في أسبابها الى المظالم التي ارتكبت من قبل أفرادها؛...

ان جميع الحوادث المؤسفة هذه إنما تقع لسبب واحد وهو أن العائلة لم تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين. أي أن الأب والأم أجبرا على الزواج كل من الآخر.

ويظهر أن الرجال الذي أجبر على الزواج يعتدي على زوجته وأولاده مدى الحياة. أما المرأة المسكينه فإنها تصيبها من تلك المظالم أكبر الحصاص ويبدو لي أن تربيتها المدللة لأطفالها نابعة من أنها لم تدلل في طفولتها وغدرت عند شبابها؛ فتريد التعويض لنفسها بطريقة غير مباشرة؛ أي تدلل أطفالها لتشعر هي بالراحة والأطمئنان؛... إن عقدة عدم التدلل لها في طفولتها نعالجها بتدليل أطفالها الذين هم اكثر ضعفاً وأقل سلطة منها؛ وعلاوة على ذلك فقد يكون جهل الأبوين وعدم خبرتهما بأصول التربية باعثاً لهما على تربية اطفالهما تربية مدللة. وعلى كل حال فيجب أن لا نكرر مثل هذه الغلطة العظيمة - أي التدليل مرة أخرى. وإلا تبقى عائلاتنا منكوبة يائسة كما هي في الوقت الحاضر...

إن أمتنا الكردية إنما متكونة من مثل هذه العوائل المنكوبة لأن النكبات التي حلت بها منذ الأجيال والتي سببت لها التخلف والانحطاط إنما هي نتجة من وجود مثل هذه العائلات. أفيجب أن تبقى المظالم والظالم العائلية بيننا أكثر ما هي عليه الآن؟!..

(١) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٤) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٣٧.

الحركة النسوية الكردية

أظهرت المرأة الكردية في أكثر الأحيان بأنها لم تكن أقل قدرة من الرجال في المهمة والنشاط والحكمة والإدارة والسياسة والدين والخلق القويم والوطنية والقومية والأنسانية والثقافة والذوق السليم. كانت (قدم خير) و (قره فاطم) أميرتان شجاعتان أشتهرتا بالإدارة الحازمة والسياسة الحكيمة في الكردستان الجنوبي والكردستان الشمالي. وكانت (خانم عثمان باشا الجاف) حاکمة قضاء حلبجة قد أستطاعت أن تدخل الحضارة والعمران والتقدم السريع في ربوع منطقتها؛ وكانت مثلاً رائعاً للتنظيم والتنسيق وحل المشاكل الصعبة بما لها من دهاء ولطف وسخاء. أما (حفصة خان النقيب) فكانت زعيمة النساء في مدينة السليمانية تهتم بأعمال البرّ والإحسان والقضايا الوطنية والقومية. كانت تُستشار في القضايا الهامة من قبل الأمراء والرؤساء الأكراد.

وفي سنة ١٩٣٠ أسست جمعية للنساء في السليمانية وقادت كثيراً من الجنس اللطيف الى الثقافة العامة ودراسة القضايا الكردية وأبرقت مع لفييف من الوطنيين الأكراد الى (مجلس عصبة الأمم) تطالب بالحقوق القومية الكردية، وكانت تقود نساء السليمانية إلى أعمال عظيمة تعود بالخير العميم للشعب الكردي؛ كإغاثة المنكوبين ومساعدة الفقراء وإحترام العلماء والمثقفين. وقد أعطت حفصة خان للأجانب الذين كانوا يزورون مدينتها السليمانية إنطباعاً جليلاً رائعاً عن المرأة الكردية؛ لأنها كانت تكرم وفائهم وتحترمهم وتهتم بمراعاة شعورهم. أما الأميرة (روشن بدرخان) فهي المثل الأعلى للمرأة الكردية الوطنية المثقفة في الكردستان الغربي. ساعدت زوجها (جلادت بك بدرخان) في القضايا القومية والوطنية ولا تزال تسيّر وفق خطة زوجها بعد وفاته.

وعلاوة على تلك فأمامنا من الأدبيات والشاعرات والعالمات السياسيات والطبيبات والمعلمات والمدرسات اللاتي أشتغلن في القضايا القومية والوطنية عدد لا يحصى. تذكرك على سبيل المثال: (ماه شرف خانم الأردلانية؛ وبهية فرج الله الكردي؛ وسانحة أمين زكي؛ وناهدة سلام؛ ومنيره قفطان وأختر، وبكيزه رفيف حلمي؛ ونسرین وناهدة ملا كريم ونوخته بابان وساجدة العمادي).

وفي سنتي ١٩٤٧ و ١٩٤٨ وما بعدها كانت الحركة الكردية تتغذى من وجود عدد كبير من نساتنا السياسات، انخرطن في مختلف الأحزاب القومية والوطنية وأبدین تضحية ومهارة وشجاعة لا تنسى. وعندما أندلعت الثورات العراقية في مختلف أجزائها كانت حقوق المرأة العراقية على افواه الثوار. ولما أستقرت الأحوال خطت المرأة الكردية، أسوة بسائر المرأة العراقية خطوات واسعة إلى الأمام، اذ فتحت الدوائر الحكومية في كردستان والعراق أبوابها لتوظيف المتعلمات كالمعلمين سواء بسواء.

وكذلك فعلت المعامل والمصانع والمصالح الحكومية الأخرى. ويسرنا أن نقول أن شخصية المرأة الكردية في الوقت الحاضر بارزة في جميع الميادين العلمية والثقافية والصحية والأقتصادية والاجتماعية والسياسية والفنية، ولهن مؤسسة خاصة تحت أسم (اتحاد نساء كردستان). ورغم أن إهتمام الدولة بالنساء الكرديات يستحق الشكر والإعجاب، فإن حاجة الشعب الكردي إلى الوظائف

في مختلف المهن والصنائع لا زالت شديدة. إذ أن تطبيق التعليم الألزامي وفتح المستشفيات والمعامل والمصانع في المستقبل القريب؛ يتطلب عدداً هائلاً من المتعلمات الكرديات في منطقة الحكم الذاتي وعلى الأخص الأختصاصيات في مختلف العلوم والفنون. كما أن النساء الكرديات بحاجة إلى نوادي خاصة لهن، لأجل تثقيفهن وقيادتهن إلى التطور اللاتق بمسيرة الشعب الكردي. وتحتاج النساء الكرديات أيضاً إلى مجلة خاصة بهن وإلى دائرة معارف من الكتب الكردية الخاصة بالنساء، لغرض تثقيفهن وتوجيههن إلى الخير العام إذ لا زالت نساتنا الكرديات تحت تأثير التقاليد الرجعية والأقطاعية والرأسمالية التي مضى عهدها. وإذا كانت أسباب تأخر المرأة الكردية هي إهمال آبائنا وأجدادنا إياهن وظلمهم تجاههن، فبإمكاننا نحن الرجال أن نعوض لأخواتنا ما فاتهن من التقدم بسبب جرائم آبائنا وأجدادنا ضدنهن لنعقد معهن الندوات والاجتماعات والمؤتمرات؛ ونساعدنهن على إظهار أسباب تأخرهن وطرق معالجة ذلك التأخر. ولنعتني بهن أكثر مما نعتني بأنفسنا، لأنهن بحاجة إلى عوننا ومساعدتنا في هذه الفرصة السانحة أكثر من أي وقت آخر؛ أن هناك عادات عنعنات وتقاليد قديمة بالية؛ لكنها راسخة تعوق تقدمهن؛ ولنعمل مع نساتنا المثقفات على إزالتها عن طريقهن فلنشجعهن على إقتحام الميادين التي لم يقتحمها بعد كميدان النيابة السياسية والوزارات والسفارات والصحافة؛ والمديريات العامة في ميدان التعليم والتربية والصحة؛ وإدارة الفنادق؛ والمصائف؛ والمطاعم والسينمايات والمسارح والموسيقا؛ وسائر الفنون الجميلة؛ والمحلات التجارية لكي نفتح عيونهن الى حقيقة أوضاعهن وحقيقة الحياة الاجتماعية في وطننا العزيز ونحملهن على الإنتاج الكبير لمصلحة أمتنا.

إن أكثرية الشعب الكردي كأي شعب في العالم هي من النساء وعلاوة على ذلك فإن هناك جيشاً عرمرماً من الأطفال هم جزء لا يتجزأ من النساء.

فمن واجبنا نحن الرجال أن نقر بحقوق النساء ونحافظ على تلك الحقوق؛ بل نحرص أن تكون حقوقهن أكثر من حقوقنا. لأن الشعب الكردي كأي شعب آخر في الوجود؛ يتوق إلى الرقي والتقدم؛ ويرغب في الطيران الى ما فوق سحب الجهل والمظالم. فكيف يطير إذا كان جناحه النسوي عاجزاً؟! ..

شخصيات بارزة من نساء الأكراد

وفيها يلي نذكر عدداً من الشخصيات الكردية المرموقة والنموذجية في المدن والعشائر والقرى الكردية. لنلقي ضوءاً على حقيقة الحياة الاجتماعية والسياسية والإدارية والاقتصادية والثقافية والصحية لدى النساء الكرديات ومكانتهن وقدرتهن وقابليتهن وأخلاقهن، وطبائعهن، وسلوكهن.

حفصة خان النقيب

في سنة ١٩٤٨ في وسط الصيف وفي وقت الظهر حيث يشتد الحر قيل لـ (حفصة خان النقيب) السيدة المشهورة بالبر والإحسان في السليمانية أن خمسة أشخاص غرباء من أهل البصرة، قد وصلوا الى سجن السليمانية.. وكان يبدو أن هؤلاء من الشباب الذين تعرضوا لسياسة القمع الجارية في تلك السنة والتي شملت كافة المدن العراقية.. وأشك أنهم كانوا يشعرون بالحرية والبؤس الشديد؛ لأنهم لم يكونوا يعرفون أحد يمد لهم يد المساعدة في محتنتهم... ولم يبق لهم ملجأ يلتجئون اليه سوى الله.. وكانت (حفصة خان النقيب) التي قد صرفت جل عمرها في نصرة المنكوبين ومساعدة العاجزين واغاثة الضعفاء والتي رفعت رأسها ورأس الشعب الكردي بأعمالها البطولية عالياً؛ قد وصلت شهرتها الى أعماق سجن السليمانية. فكان من الطبيعي أن يستغيث هؤلاء الشباب المساكين بحفصة خان؛ لتمد لهم يد المساعدة بقدر الأمكان ورغم ذلك فحفصة خان كانت في ذلك الوقت موالياً للحكومة العراقية ولا تريد إزعاج الحكومة بأية صورة كانت؛ فإنها أطاعت ضميرها الأنساني فقط؛ ولم تبال بالنتائج التي قد تتمخض عن مساعدتها لهؤلاء المساجين في المستقبل ولم تخشى تقارير الجواسيس والحاquدين والحاسدين... فبادرت إلى مساعدتهم رغم عدم معرفتها لهم وإختلافها معهم في العرق واللسان والوطن والدين. اظهرت لهم حفصة خان - ودها واحترامها ومساعدتها كما لو كانت أمهم الخنونة. أرسلت إليهم فوراً رسالة مع بعض الأطعمة والفواكه والسكر والشاي والسجائر والتلج والنقود؛ قالت فيها:

« ما دمتم في سجن السليمانية؛ أعتبروا انفسكم ضيوف عمتمكم الأعزاء. وما أرسلته إليكم الآن هو شيء وقتي فوري أرجو عفوي عن التقصير.. ولكن في المستقبل اعتبروني أمكم المخلصة المتفانية في سبيل إسعادكم.. اطلبوا ما شئتم؛ فأني مستعدة لمساعدتكم وحلوني محل أمكم حتى يفتح الله عليكم باب الرحمة وتخرجون من السجن للقاء أمهاتكم في البصرة...»

(٢)

صانعة السجاجيد

كانت سنة ١٩٥١.. وكان يوماً رائعاً في وسط الربيع؛ فذهبت مع بعض اصدقائي للنزهة الى قرية قريبة.. كان السماء جميلاً جذاباً إذ في فضائه اللأزوردي كانت السحب المزينة بالوان الزاهية الحمراء والذهبية تتحرك ببطء وهدهد وكان النسيم يداعب أوراق الأشجار وورودها البنفسجية والصفراء

والبيضاء والحمراء ويدفعها إلى حركات رشيقة متناسقة. أما حقول القمح والشعير النامية بسخاء فإنها كانت مع جاراتها الأعشاب الهندسية وأزاهير الربيع المختلفة الألوان تتحرك يمنة ويسرة بزهو وخيلاء وهي في إستقبال نسيم الصبح المعطر وكانت الأزاهير تتأبط لبعضها لبعض أحياناً؛ وكأنها تغازل غزل الجيب للجبية أو تعاني معانقة الصديقة للصديقة أو وتحاول إظهار الود والفرح. وسرعان ما قطعت سيارتنا طبات الأرض ولغات الجبال ووصلت مكاناً قريباً من قرية سورجية في قضاء عقرة. وفي خيمة نظيفة أنيقة؛ قابلنا مضيفنا ببشاشة وحبور؛ وقدم لنا ضيافة كردية كريمة؛ شربنا الشاي وقدم لنا السجائر وشربنا اللبن المحضر على الطريقة الكردية فَعَمْنَا السرور وشعرنا بسعادة الحياة في تلك اللحظات ومن بعيد رأينا امرأة سورجية تصنع السجاد؛ وبحضور رب البيت ورئيس القرية وأشرفهما. سمحت لنا المرأة بالدخول إلى خيمتها. فدخلنا الخيمة في استحياء.. وتقربنا من المرأة المنتجة صانعة السجاجيد - الفنانة في وجل ملحوظ... كنا نتخيل أنها تحسبنا قليلي الحياء؛ وكنا نظن أن التقاليد الرجعية المرعية في بعض البيوتات الأرستقراطية في المدن والأرياف حول الحجاب سائدة هناك أيضاً، وما كنا نعرف أن المعيشة في الأرياف تعلم المرأة الكردية قسماً وافراً من الحرية والخلق الكريم. وكانت المرأة الفنانة المنتجة؛ صانعة السجاجيد على درجة كبيرة من الجمال والبهاء فكانت تصنع السجاد بأناملها الفنية البضة الرقيقة.

وكانت القطعة التي تنسجها جميلة جذابة فاخرة؛ تناسب ذوق الأكراد العشائر الذين يحبون الألوان البراقة الصارخة... أما المرأة فلم تستحي منا؛ ولا اضطربت بمقدمنا فحينها؛ وردت هي لنا التحية... لكنها ظلت مستمرة في عملها ولم تتركه.. وكان يبدو عليها الهدوء والإتزان والشجاعة والرغبة العارمة في صنع السجاد وقد فهمنا من احاديثنا معها؛ أنها إنما تصنع ذلك السجاد لعائلتها لتزين بها بيتها وتؤمن بها راحة أطفالها وزوجها ونفسها. وكانت الغزول الصوفية التي تصنع منها السجاد هي من أصواف حيوانات عائلتها. وتصنع الأبسطة والسجاجيد أحياناً للبيع أيضاً. حتى تصرف ريعها على أفراد العائلة وخدمة الضيوف.

وعندما عدنا من سفرتنا حمدتُ الله: على أن أخوتنا السورجيات؛ رغم حرمانهن من التعليم والثقافة؛ فهن كسائر الأخوات الكرديات المتوطنات من العشائر؛ ماهرات في صنع الأبسطة والسجاجيد الجميلة الفاخرة التي تدر على شعبنا وعلى عائلاتهن الخير العميم وهذا هو السر في حريتهن وفي أخلاقهن الكريمة. ففي كل منتج شريفة...

(٣)

(روشن بدرخان)

في شتاء ١٩٥٣... كنت في «شقلاوا» تلك البلدة الجميلة المشهورة بمناظرها الطبيعية الخلابة ومياهها الباردة وهوائها العليل. والتي تعتبر من أشهر محلات الاصطياف في كردستان العزيزة... فجاءت عندي امرأة معتدلة القوام؛ جميلة الوجه، منتظمة الهندام؛ ذات لون أبيض ضارب على

آراء حول المرأة الكردية

تقول دائرة المعارف الأنجليزية الكبرى في مجلدها الحادي والعشرين مايلي:

« إن أوضاع البيت الكردي والعائلة الكردية راقية جدا. فالكردي (سواء كان رجلاً أو امرأة بشوش الوجه؛ صافي القلب، ذو عفة وشرف يعتز بخدمة الضيوف.

والمرأة الكردية أكثر تمتعا بالحرية (البريئة) من المرأة التركية أو الفارسية (معظمها سافرة وبعضها متجهة الى السفور). وفيما عدا الأغنياء فلا يرغب أحد من الأكراد الإكثار من الزوجات وهو (كالمرأة) يحب الموسيقى والرقص...»

(خلاصة تأريخ الكرد وكردستان: المجلد الأول، الجزء الثاني. الصحيفة ٢٦٧ - مؤلفها محمد أمين زكي - باللغة الكردية) كما ويقول في الصفحة ٢٦٦ من الكتاب المذكور: «ويبحث كتاب الشرفنامه عن بعض النساء الكرديات اللاتي اشتهرن بالأعمال العظيمة. وعلى الأخص في عشيرة (الكلهر) حيث كانت بعضهن رئيسات يقدن تلك العشيرة الى المجد. وهناك (حليمه خان) الحكارية؛ و(عائلة خان) في حلبجة ممن اكتسبن الشهرة بين الأكراد. أما (كوخ نيرگس) المنتمبة إلى عشيرة (الشوان) فيجب أن لا تنسى أيضاً» (*).

تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)

فيما يلي نص التقييم الذي تفضّل به المرحوم الدكتور (طه حسين) الكاتب المصري المعروف، في مجلته (الكاتب المصري). العدد (١٤) نوفمبر سنة ١٩٤٦ حول مقال لي عن المرأة الكردية المنشور في مجلة (الثقافة الحديثة)؛ في الكاظمية في العراق؛ في نفس السنة:

(المرأة الكردية)

أما مجلة «الثقافة الحديثة» التي تصدر عن الكاظمية؛ وهو مجلة أدب وعلم وفن وإجتماع كما نصف نفسها، فإن لها ثأراً - كما يبدو - عند أكثر من مجلة من مجلات العراق:

فهي تخصص بضع صفحات من العدد الثالث للنيل من بعض زميلاتنا ثمة؛ وإن لم تخل إلى جانب ذلك من مقالات تستحق أن تقرأ. فهذا مقال للمقائم مقام محمد شاکر فتاح عن المرأة الكردية، يتحدث فيه عن شيء من خصائصها في البيت؛ وفي ميدان العمل فهي تحب زوجها وأولادها وبيتها، وتشعر بما عليها للأسرة من تبعات فتشارك زوجها في المعمل والمزرع، وفي الاحتطاب والنقل، وفي البيع والشراء. وقد تقوم بأعمال لا يقوى على مثلها الرجال.

وبعد ان يورد أسماء طائفة من الكرديات المعاصرات اللاتي إشتهرن في ميادين الأدب والفن

(*) : الشرفنامه ومؤلفها الأمير شرفخان البدليسي الكردي. تأريخ الأكراد مدون باللغة الفارسية وترجمت إلى أكثر اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الفرنسية والروسية والتركية والعربية والكردية. يعود تأريخ تأليفها الى سنة ١٠٠٥ هجرية (ش. ف)

الحمرة. ويبدو على محياها الهدوء والإتزان والرفقة والخلق الكريم. كانت أميرة كردية إشتهرت بالوطنية والثقافة والأدب؛ فتعرفت بها؛ وتشرفت بصداقتها العزيزة وكان في المجلس أشخاص آخرين أيضاً؛ وقد قضيت في مجلسها ثلاثة ساعات؛ حسبتها لحظات سعيدة في حياتي. لأنه كلما مر الزمن تناحرت لدى الأدلة بأن المرأة ذات نبل وخلق كريم وأهداف وطنية وثقافة عالية. (روشن بدرخان) بعد وفاة زوجها «جلادت بدرخان» الذي لا تزال تحبه وتعيد ذكرى ميلاده في كل سنة في «الشام» تحملت مسؤولية تنفيذ خطة زوجها المتوفي: تربي أطفالها الثلاث؛ وتسعى لترقية الشعب الكردي ونشر الوعي القومي بينهم. كما أنها تقوم بعملها الخاص وهو إدارة مدرسة ابتدائية في دمشق الشام. وكان سبب مجيئها إلى العراق في ذلك الفصل البارد؛ هو زيارة كردستان العراق والأطلاع على أحوال بني قومها والتعرف الى الشخصيات الكردية البارزة والعوائل الشهيرة في ذلك الوقت.

وعندما عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ وعدتني بان تتعلم اللهجة الكردية الدارجة في السليمانية؛ لكي تستمتع بقراءة مؤلفاتنا الكردية بتلك اللهجة، وترجم بعضا منها الى اللغة العربية؛ أو الأفرنسية من جهة أخرى...

وبعد ان عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ طبعت كتاباً لها باللغة العربية ترجمت فيه نصوصاً أدبية لعدد من أدبائنا الأكراد^(١). ولا زالت (روشن بدرخان) تحاول ان تحل محل زوجها المرحوم (جلادت بدرخان) في الخدمات القومية والوطنية لترفع رأس الشعب الكردي الذي يحترمها.

ملحوظة/

عشرت على نسخة من الكتاب الأتف الذكر في خزانة المرحوم (عبدالله جوهر) المهدات إلى المكتبة العامة في السليمانية. في ٢٠٠٢/٨/١٠

(١) يلمح الأستاذ بهذا إلى كتاب (صفحات من الأدب الكردي) المطبوع في (مطبعة سميا) عام ١٩٥٤ ببيروت، وباللغة العربية، مبتدأة بمقدمة ثم نبذة عن ٢٠ من أشهر شعراء الكرد مع نماذج من أشعارهم، تبدأ بـ(باباطاهر الهمداني) وتنتهي بـ(جگنر خوين وصالح بدرخان)... وكذلك (خاتمه) للكتاب، حيث تقول فيها:

(وإذا ما ألقىت نظرك ايها القاري العزيز على الكتب التي دونها الغربيون عن الأكراد ، يقع تظهرك دوماً على الكلمات التالية: شعب عريق، سخي، كريم، محب للحرية، ينصاع للحق ولا يخشى به لومة لائم ولا حاجة بك الرجوع الى عهد رستم وكبخسرو وصلاح الدين، للتحقق من ذلك، بل يكفي أن تعود للحركات الأخيرة لتقف على أعمال البطولة والتضحية في سبيل حرية كردستان. وأن الثورات التي كانت أبطالها الشيخ محمود، سمو، الشيخ سعيد، إحسان نوري، والشيخ أحمد البارزاني وغيرهم من الأبطال ليست سوى عينات ونماذج للجرأة النادرة والشجاعة الفذة في الذود عن حياض الوطن وكشف القناع لجميع الشعوب بأن الأكراد جديرون بالاستقلال والحرية. تعطي درساً قاسياً لمن تسول له نفسه أن يحوهم من مسرح الوجود، وليس للأكراد أي مطمع بشير واحد من أرض غيرهم، لكنهم سيذودون عن حقوقهم حتى الرمق الأخير) (ص: ٦٩).

والثقافة وأعمال البطولة، يقول: إن المرأة الكردية تعتمد على نفسها لتحصيل قوتها اليومي أو إدارة إقتصاد العائلة عندما تتزوج. لذا لا تجد المرأة الكردية كبير مشقة في تجهيز الاسرة بما قسم الله من الرزق عند فقدانها زوجها أو عائلها. فكم شاهدت من أرملة كردية قد حرمت على نفسها الزواج بعد زوجها الاول، وكرست حياتها لخدمة أولادها بالكسب الشريف وعرق الجبين. بل شاهدت عدة أرامل وقد أصابهن العمى. ورغم ذلك فقد أُبينَ سؤال الناس أو مد الأكف، بل قمن ببعض المهن الشاقة وآثرن شَطْفَ العيش والحرمان على النعم المتأتية من الذل والخنوع في خدمة الأثرياء..»

(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)

وفيما يلي نص التقييم الذي تفضل بنشره الدكتور كامل البصير، الكاتب الكردي المشهور حول كتابي (المرأة الكردية) الذي طبع في سنة ١٩٥٨ في بغداد، وذلك في جريدة (التأخي) التي صدرت في بغداد في ١٠/١٠/١٩٦٧:-
المكتبة الكردية

كتاب المرأة الكردية للأستاذ شاكر فتاح

إن كتاب المرأة الكردية بحث تاريخي إجتماعي بأسلوب أدبي فني. وقد أصدره مؤلفه باللغة الكردية سنة ١٩٥٨م، بمطبعة المعارف في بغداد. وهو وإن كان كتبها في حجمه - إذ تقع في سبعة وسبعين صفحة من القطع المتوسط - إلا أنه ذو قيمة كبرى في مجال دراسته، لأسباب أهمها أن مؤلفه الأستاذ شاكر فتاح رجل مفكر، يجمع إلى ثقافته الكردية الأصيلة ثقافة أوروبية استنبطها من منبعها الرئيسي في المؤلفات الانكليزية. ثم أنه بحكم وظيفته السابقة كرجل إداري - جاب مدن كردستان وقراها، وعمل في شتى المناطق (مدير ناحية وقائمقام ورئيس بلدية ومفتش إداري... الخ). وقف عن كتب على عادات وتقاليد القبائل الكردية؛ ففسر أغوارها ثم حللها بحسه المرهف وعقله المثقف، فكان ثمرة ذلك كتابة هذا الذي سد ثغرة كبيرة وخطيرة في المكتبة الكردية.

ان الأستاذ شاكر فتاح قد درس بين دفتي كتابه هذا مختلف الأمور المتعلقة بالمرأة الكردية خُلُقاً وحُلُقاً وتقاليداً ومنزلة وتاريخاً. وقد بين خلال ذلك كله رأيه الخاص منتقدا هذه الحالة وتلك، ومستحسناً هذا الوضع أو ذاك.

والملاحظة أن ما بحثه الاستاذ شاكر فتاح في كتابه كان هادفاً. فهو لا يكاد يطرق جانباً من جوانب بحثه إلا ليستخلص منه نصيحة وتوجيها. فقد تحدث عن جمال المرأة الكردية وزيتها ليرسم ملامحها المميزة لها؛ وتكلم على مسألة الحب بين القبائل الكردية ليثبت أن التعاطف بين الرجل والمرأة أساس العائلة الكردية وشم عرج على الأدواء الخلقية الشائعة بشكل مستفحل في المجتمعات غير الكردية، كالبلغاء وهرب المرأة وخطفها؛ لينتقد ما يلاحظه من تعصب مقيت في بعض القبائل الكردية الخارجة على إجماع الأمة الكردية في أعطاء المرأة حقها في الحياة الحرة الخالية من القيود التي تذلها وتلغي شخصيتها.

ولعل ما ينبغي التنبيه عليه هنا أن الاستاذ شاكر فتاح نصير لحقوق المرأة فهو لذلك يعقد فصولاً موجزة كماً، عميقة نوعاً، ليتحدث عن مقومات تحرر المرأة الكردية من مهارتها في الصناعات اليدوية كنسج السجاجيد الفاخرة ويعرض لحياة شخصيات نسائية كردية مثل (حيسه خان النقيب) والأستاذة الأدبية (روشن بدرخان) فيضع بذلك الاسس الاقتصادية والطبيعية والعملية لحق المرأة الكردية في التحرر من القيود التي تحاول شدها الى البيت.

ثم أن الأستاذ شاكر فتاح طموح في فتح الآفاق أمام المرأة الكردية؛ فهو لا يعزبها بالتقدم في مجالات الحياة اليومية العادية؛ بل يدعوها إلى تبوؤ مكانتها في الحياة السياسية العامة. ومن نراه يتحدث عن الحركة النسائية الكردية. فيؤرخ لنساء كرديات حاكمت مثل (قدم خير) حاكمة لورستان الشهيرة و (قره فاطم) الأميرة المنتفذة في الكردستان الشمالية؛ والسيدة (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة حلبجة... الخ. والطريف في هذا الكتاب أن مؤلفه قد قدم في النهاية صوراً أدبية بالشعر والنثر؛ ضمنها خلاصة آرائه وتوجيهاته. وكأنه أراد بذلك أن يسكب ما يريد من آراء إجتماعية في رؤوس الناس عن طريق قلوبهم.

أبو لورستان
كامل حسن البصير

(مصادر البحث)

- ١) كتاب قضاء عقرة المخطوط؛ أُلّف في سنة ١٩٥١ - مؤلفه شاكر فتاح
- ٢) مقالة نشرت في مجلة الثقافة الحديثة، الكاظمية - العراق، في ١٩٤٦ - مؤلفه شاكر فتاح
- ٣) كتاب (المرأة الكردية) باللغة الكردية؛ طبع في بغداد في سنة ١٩٥٨ مؤلفه شاكر فتاح
- ٤) مُدْكَرَات شخصية مخطوطة وملاحظات، في أوقات مختلفة حول المرأة الكردية.

شاكر فهتاه نهمده
خاوهنى پرژدهى خوتنده وارى كوردى
٢٢ - ١٢ - ١٩٧٧

چەپكەت نامە

شاكر فەتاح كەسايەتتە گۆشەگىر و داخراو نەبوو، ھەر لە منالەيەو پەيوەندى توندوتۆلى لەگەل دۆست و ھاوئەلانيدا بوو و بەتەنبايى ھەرگىز ھەلى نەكردوو - پروانە يادنامەكانى - . ھەزى بەتتەكەلاوى و برادەرايەتى كەردوو، بەتايبەت لە خوتىندەواران و ئەوانەى وەك خۆى خولياى نووسىن و خوتىندەويان بوو. لە يادنامەى ۱۹۳۳دا دەلى:

«سەردەفتەرى ئەو ھاوئى خۆشەويستەنە مامۆستايەكى زىرەك و زىرنگ و كەردەو پەنگىنە. كەمال ھەسسون، ئەم لاو بەنرخە كەركووكىيە.

لە سەلمانى يەكە خىزانى كە خۆشەويستى خۆيان بەرنەدەبى خىزانى - صائب-ن، لەمانە ئىستا حاجى تۆفېق بەگ، بوئى ناودار، جەمىل ئەفەندى جەلال ئەفەندى، مستەفا صائب... ھەستا ەبدوئەللاى بەرگەردوو، ئەخۆلى پىت رېكخەرى چاپخانەى ژيان بوون بەدۆستىكى گىيانى بەگىانيم. بەسايەى رەشىد نەجىب-و ھە تۆفېق و ھەبى بەگ، ولات پەرسىتى ناودارم ناسى، ئىستەكەى من بەيەكەكى ھەرە خۆشەويستى خۆى ئەژمىرى... بەسايەى سەيد حەسەن موكربانەيەو - مېجەر ئەدموندس-م ناسى. ئەم پىاو ھەوتى ئىنگلىز پىتى ناوئە ئەم خاكەو - سەسەت بازى - يەكى گەورە ئەكات، بەلام من لەوئەدا دۆستى نيم، بوئەكا ھەزم بەدۆستايەتى كرد، يەجگار خەرىكى بۆارى زمانەكەمانە.

جگە لەمانە: ئەحمەد بەگى و ھەسمان پاشا، ھەمە سەعەد بەگى دەرەشىش، شەيخ مەمە حەسەمەدەين، شەيخ حەسەمەدەين، كورانى شەيخ ئەلانەدەين، لەو كەسانەن كە سەردەتاي دۆستايەتايان لەگەل گرتووم».^(۱)

ھەروا ناوى كۆمەلەكە لە دۆستانى خۆشەويستى تىرى دىنى و باسيان دەكات وەك: شەيخ قادىرى براى شەيخى گەورە، شەيخ رەئوف، شەيخ بابە عەلى كورانى شەيخ مەحمود، ئىسماعىل شاوھەيس، مەحمود جەودەت، رەشىد عارف.

دیارە تا زەمان و رۆژگار بەرەو پىشەو دەچوو ژمارەى دۆست و ناسىوانى زىاتر دەبوون، بازەنى پەيوەندىيە كۆمەلەيەتتەكانى بەرە بەرە فراوانتر دەبوو.

لەناو كەتتەخانە و دەسنوسەكانى مامۆستادا، داخما ناچى، كە تەنبا ژمارەيەكى كەم لەو نامانە بەردەست كەوت كە بۆى ھاتبوون، وا ديارە مامۆستا گەنگىيەكى ئەوتۆى بەو نامانە كە بۆى ھاتوو، نەداو - كە من خۆم پروام بەمە نىيە، ھەيان دەستىكيان گەشتتۆتى و ھەوتانويانە... ھەرچۆنى بى ئەوئە ماوئەو لىرەدا دەيانخەبنە بەرچاو، چۆنكە لە رووى مېژووئى و رۆشنىيەو بەيەخى تايبەتى خۆيان ھەيە.

لەكاتتەكدا كە جەنجالى كارى بەرئەو بەردن و ھەزىفەى ھەكوومەت بوو، مامۆستاي زانا و نووسەرى

گەورە عەلادەين سەجەدى لە بەغدا - بەھوكمى دۆستايەتى بەھىزيان - لەخۆبوردوانە سەرپەرشتى چاپكردن و پەخشى بەرھەمەكانى مامۆستايى كەردوو. پروانە لە (گەلاوئەت)دا ئەم سوپاس نامەيەى:

«سوپاسىكى بەدلى

ئەمە دوو سالى مامۆستا علاءالدەين سەجەدى لە چاپكردن و پىكەيتانى نووسراوئەكانان: (پەرسنگ، شەبەنگەبەرۆژ، گەورەپىوان، ھاوئى منالى) رەنج ئەدا و پەل ئەكوتى، بى ئەمەى لەمەو شەتتەكى دەست كەوتى، برايانە و دلسۆزانە ھەرچوارباني بەجوانى و رېكوتتەيەكى تەواوئە بۆ پىك ھىناوم.

جا چۆنكە ئەم كەردەو پەنگىن و پەندىنەى مامۆستا علاءالدەين سەجەدى لە گىيانى پىاوئەتى و نىشتمانى پەروەريەو ھاتتە بوون؛ بەپىوستم زانى خوتىندەوارانى نزار، گەلاوئەت ھەموو مەردىك ناگاداركەم و لەبەردەمياندا فەرمانى سوپاسگوزارى خۆمى بۆ بەجى بەيتم. خوا وئەنى كاك علاءالدەين مان بۆ زۆر كات بۆ كەلكى گشت لايى، بەراستى راست و خۆش خەمخۆرى خوتىندەوارمان ئەكات.

ھەر مېنى بەخۆشى و سەرپەريەو.

شاكر فەتاح»^(۱)

جگە لەمە نامە پەرسۆز و جوانەكەيشى كە بۆ زانا و مامۆستا شەيخ مەمەدى خالى نووسىوئە لە (مەزورى) يەو سالى ۱۹۳۷، خوتنە لە جىيەكى تىرى ئەم كەتتەدا دەقەكەى دەيىنى:

ئەمانە و دەيانى ترگەواھى ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەيەتتە بەھىزەبە كە لەگەل زۆرىيە زانا و رۆشنىيران و كەسايەتتەكانى ناو كۆمەلەى كوردەوارى بوويەتى.

(۱) گەلاوئەت - گ: ژ (۱) س (۱۰) كانوونى دوو ۱۹۴۹، ل ۳۲.

(۱) شاكر فەتاح: يادنامەى ۳۳- ژمارە (۴)، دەسنوس.

برای زور به نرخ و سه ربه رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سه رکه وتن.

هموو رۆژیکت پر به هره دی نوی به ته مه نیک کی دریتی پر له باشی و به خسته وه دی و شانازی پر له و ناواتانهی که مه به ستان، زور زوری شی به گه رمه وه جوانترین سلاو و ریزت پیشکش ته که م، له دلوه له به زدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ناواته خوازم ناواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.

به راستی ماموستا، زور بیرت ته که م، زور به تاسه ته وه م، خوزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیا به هر هفته ی جاریک به خزمه تی برای گه ورده شادیم و هموو ته شکه نجه یه ک فراموش که م به له بیر چوونی هر ته شکه نجه یه ک هه نگاو یک به ره و پیشتر بو ژیان بنیم، ژیانیک که دژی ته شکه نجه یه ییو به خسته وه دی بینیته دی. به خسته وه دی بو ژیان بو تاده میزاد سه رکه وتن بو رۆژان. ته گه ته سفه رموی له حالی نیسته ی نیشه که م، سوپاس بو یه زدان وه له سایه ی سه ری به ریزتانه وه زور باشم و گیرو گرفتم نیبیه، پشت به خوا که هاتم بچم بو مؤقری سن له مانگی (۸) دا ته گه م به خزمه تتان.

ماموستا نازانم بوچی هر سه ریک کی هه له بجه ت نه دا، نیتر زور زور سلاو و ریزم بو ماله وه هه یه وه له به زدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و هه ریژین به شاد و خوا ناگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش هاتم به هه والی خوشتان شادیم.

خوشکی تا هه تا دلسوزتان

خورشیده بابان

۱۹۷۸/۷/۲۹

هه له بجه

برای زور به نرخ و سه ربه رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سه رکه وتن
هموو رۆژیکت پر به هره دی نوی به ته مه نیک کی دریتی پر له باشی و به خسته وه دی و شانازی پر له و ناواتانهی که مه به ستان، زور زوری شی به گه رمه وه جوانترین سلاو و ریزت پیشکش ته که م، له دلوه له به زدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ناواته خوازم ناواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.
به راستی ماموستا، زور بیرت ته که م، زور به تاسه ته وه م، خوزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیا به هر هفته ی جاریک به خزمه تی برای گه ورده شادیم و هموو ته شکه نجه یه ک فراموش که م به له بیر چوونی هر ته شکه نجه یه ک هه نگاو یک به ره و پیشتر بو ژیان بنیم، ژیانیک که دژی ته شکه نجه یه ییو به خسته وه دی بینیته دی. به خسته وه دی بو ژیان بو تاده میزاد سه رکه وتن بو رۆژان. ته گه ته سفه رموی له حالی نیسته ی نیشه که م، سوپاس بو یه زدان وه له سایه ی سه ری به ریزتانه وه زور باشم و گیرو گرفتم نیبیه، پشت به خوا که هاتم بچم بو مؤقری سن له مانگی (۸) دا ته گه م به خزمه تتان.
ماموستا نازانم بوچی هر سه ریک کی هه له بجه ت نه دا، نیتر زور زور سلاو و ریزم بو ماله وه هه یه وه له به زدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و هه ریژین به شاد و خوا ناگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش هاتم به هه والی خوشتان شادیم.

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

The Director

65 Mainz, den 22. January 1975
Saarstraße 21
Postfach 3980
Telefon 391
bei Durchwahl 39 } 2779
2780

Mr. Shākir Fattāh Akmad,
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak.

Dear Sir,

You have anew had the great generosity of sending us a series of 1973/1974 publications of yours. On behalf of "The Seminar für Orientkunde" I thank you very much for this very esteemed addition to our library, and beg to remain, dear Sir,

Yours very truly

Johannes Benzling
(Professor Dr. Johannes Benzling)

✓
دهم درایه
۱۹۷۵/۱/۲۲
۲

سیمیناری ئۆریهنت کۆنده
زانکۆی گۆته نبرگ ۱۹۷۵/۱/۲۲
به پێوه بهر

به پێیز / شاکیر فهتتاه ئه حمه د
گه ره کی شۆرش ۲۰۰/۲۶۵
سلیمانی / عیراق

زۆر سوپاس بۆ ناردنی نووسراوه کانتان (۱۹۷۳/۱۹۷۴)،
به ناوی سیمیناره که وه. کتیبخانه که مان زۆر ده وله مه ند ئه کات.
هیوادارم په یوه ندیمان هه ر بمیتیته وه.

زۆر دلسۆزتان
پ. د. یۆهانس بێتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

Johannes Benzing

65 Mainz, den 5th June 1975
Saarstraße 21
Postfach 39 80
Telefon 391
bei Durchwahl 39 } 2779
2780

Mr. Shākir Fattāh Aḥmad
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak

Dear Sir,

With many thanks for your kind letter of 3rd of March, 1975, and the copy of the "Sherefname", I apologize for not having written immediately after receipt of this useful book. I was awaiting invoice and indications as to how the amount has to be settled up,; please inform me of this subject.

In the meantime the Kurdish lessons at our University continue. Under separate cover I send a copy of the Kurdish text we are reading this summer term. You will see that I chose a rather simple text, but it offers enough difficulties for beginners (among whom myself) such as "Pizzarit Kurdim 'you liberated me'.

You may write me in Kurdish, I hope to be able to understand, and in any case my colleague Dr. Mahdi can help me to read your letters.

Yours very truly

Johannes Benzing

ده لای دای ده یاره مانه ی چونه
ههسته فیتیم له یوه ددی.

ع

١٩٧٥/٦/٥

سیمیناری ئۆریهنت کۆنده

زانکۆی گۆته نبرگ ١٩٧٥/٦/٥

یوهانس بیتزینگ

به پێڕێز / شاکیر فهتتاح ئهحمه د

گهڕهکی شوێش ٢٠٠/٢٦٥

سلێمانی / عێراق

زۆر سوپاس بۆ نامه که تان له ١٩٧٥/٣/٣ بۆ ناردنی دانهیهک له (شهرفنامه). بیوورن که درهنگ و هلامتان دهدهمهوه، تکایه نرخه که یم بۆ بنوسه چهنده.

ئێستئا وانهکانی کوردی له زانکۆکه ماساندا دهوتریتهوه، ئهم هاوینه له ژێر بهرگهیکه تر دا کۆرسی (تیکست بوک) ی کوردی دهخوینین، دانهیهک لهو تیکست بوکه م بۆ ناردن.

وهک دهبینن من (تیکست) یکی ئاسانم ههلبژاردوه، بهلام زۆر زهحمه تبهو بۆ ئهوانه که لهسهره تادان (وهکو من) بهتایبهت، پزگارت کردم.

دهتوانن به کوردی نامه م بۆ بنوسن، هیوادارم تیی بگه م، هاوکارم (د. مهدی) دهتوانیت یارمه تیم بدات، بۆ ئهوهی نامه کان بخوینمهوه.

زۆر دلسۆزتازان

پ. د. یوهانس بیتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg - Universität

65 Mainz, den 18.4.1974

Mainz

The Director

Mr. Shakir Fattah Ahmed,

Shorish 200/265
Suleyman / Irak

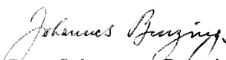
Dear Sir,

On behalf of the "Seminar für Orientkunde" of the Mainz University I have the honour to thank you very much for the generous donation of 17 publications of your publishing - house. These publications, translated works as well as the most valuable original contributions written by your own pen, are an appreciated enlargement of the Kurdish section of the library of our "Seminar". They will not only be at the disposal of our students, but extracts from them will also be prepared and used for reading exercises in a similar way as the sample of a text which we are mailing under separate cover.

We do hope that your work and publications will successfully continue.

With our best wishes I beg to remain, dear Sir,

yours very truly

(Prof. Dr. Johannes Behzing)

سىمىنارى ئۆريەنت كۆندە
زانكۆى گۆتەنبرگ ۱۸/۴/۱۹۷۴
بەريۆەبەر

بەريۆى. شاكىر فەتتاح
گەرەكى شۆرش ۲۰۰ / ۲۶۵
سلىمانى - عىراق

بەريۆى خۆشەويست

بەناوى سىمىنارىگەرەو زۆر سوپاستان دەكەم يۆناردنى (۱۷) نووسراوى خۆتان. ئەم نووسراوانە كە
تەرجمە كراون بەقەلەمى خۆتان، زۆر سوودمان لى وەرگرتن يۆ سىمىنارىگەرە.
هەرەها سووديشى هەيە يۆ خويىندكارانمان و دەكرىت بە (تېكىست بوك). هيوادارىن لە كارەكانتاندا
بەردەوامىن و سەرگەوتووين

زۆر دلسۆزتان

پ. د. يۆهانس بېتزينگ

استاذنا الكبير فجاج سائر الموقر
تحية اعجاب وتقدير وود ،

تسلم معجزنا بيد الشكر والاحسانه مؤلفاتك المهداة
الينا - واضافه الى المكتبه ليستفيد منها اهل العلم والمعرفه وعلمه
الادب والاعمال - نرجو ونأمل انه لا يتخل علينا في المستقبل
بانتاجك الذي القيم .

لعله في وقت تزويدنا بقره عمه الكتابات التي نشرتها
بجوه قاموس الاستاذ توفيه وهن باللفه الكريمه في العزله فاننا
انوى القيام بتناجج بحت عمه هذا القاموس قريبا .

اننا نكونه متمنا جدا لو تفضل سيادتكم باعطائنا
البيد ونصائحك القيمه بهذا المصدر وتفضلنا بكتابة
المستوره عمه القاموس باللفه الكريمه او ايصال هذه الكتابات الى
اذا كانه صحتنا .

مع التقدير والاعجاب والتحيات الصادقه

بالصحه والعزم المديد

المخلص

دكتور محمد بي بي

له ١٧٤٤/١١١٤
ده ١٣١٤

٢٢

حامي زانا وحموشوريت وصدريه هافوستاستا كرقاضي به نيزت كوست

نورخانه باشه

تاوانه خورزم هر دم لا خورش بختي دابه ...

نوسر اوي : داهوي هورباني که له نورسني شوي به نيزه
چند روزي له صوبه رايه دور داني به دباري بقره وانه کردم ...
گنگي نورسراوه که ... ده بريني رسي به لانيه به هشتي عالم ... روونگره شوي
بيوگر اضاي عالم به وانا به سره هاي به هتانه شوي به گدو به رگايه که زانسي
هانا به دام که که دلاوه به بر بارو سويا سي نشکته شوي صدريه و
به نيزي که م .

شوي ستايي باسه . هر صدريه و بيجهي به هشتي عالم بود
صاني دام رگاي ته واکو کن خورشون له ذريه بيگه بر او له که صلي به ايه لاني
بکونه وهو که واهن نامه ي ته واکرم به شتم به م رايه به توانم نه خشي خورشوي
خدمه گيسانويه . که له م باوه ره دام شسته ش لير باري نامه هاري کور و
له ره نه سه و به .

تيزه تيزه بوزاره و خورش که کنی کوشه کور در دري رو که ووه هاس
هيو داريم زوشگار که گفنا نايار به .

بجو و کتابه

کوردستاني هورباني / هوشکوا / ١٧٤٤/١١١٤

СССР Москва B 218 yd. Kpymyckatobckoro

g/18 K/677

Kyrgyzstan dykryuati

لہ ناخی دلہوہ گہر متیرین سہلاوت لی دکہم... ہیوادارم لہو پیری خوشی و کامہرانیدا بیت... لہش ساغ و دم بہخندہ... دور لہ ٹہشکہ نجہ و گبرو گرفت.

ہہوالی خیزانت دہ پرسم و دہستہکانی ماچ دکہم...

ماموستا گیان کہ ٹہمرو پڑی شہمہ و ۱/۵/۱۹۷۳ یہ بہتہنہا لہ ژورہ دکہم دہرسمان نیسہ دانیشتم خہیالی فراوانم مہیل و نارہ زوی بینینت وای لی کردم کہ پہلاماری قہلہمہکم دا و داخی دوری و ناخوشیم بڑت باس کہمہوہ. بہیادی جارن... ٹہمرو پڑتیکی زور تہم و ناخوشہ... ناسمان شہر دہفروشی پرووی موسکو تہواو تاریک و تہماوی و گرڑ بوہ... منیش جار جارہ لہ پہنجرہی ژورہ کہمہوہ سہیری سروشت دکہم کہ ہہر جارہ جوڑیک خوی دہگوری، رادیوی ژورہ کہیشم موسیقاییہ کی غہری و دکو گرامہ کی تو کہ پڑتہ کہ ہاتم بہسہرا ٹہوہیہ... زیاتر دلہم کرایہوہ... چیت بڑت باسکہم لہ موسکو کہ زور دلہم ناکریتہوہ زمانہ کہ زور قورسہ... ژبانی کومہ لاپہتی باشہ... بہلام ناتوانم بہروونی باسی دوو جنس بکہم کہ قسہ کانت ہاتہدی... ٹاژہلن... زورہی زوریان... شتیکیان زور جوان و سہرنج پاکیشہ ٹہوہیش دیمہنی و ہستانی دوو ٹہفسر لہ نزدیک گوری لینین کہ نزدیک سہعانتیک نابہ بہہیچ جوڑیک بچولین و دکو صنم دوی گوریان بہشٹیوہیک کہ موچرک بہگیانی ٹینسانا دیت ہیندہ جوان دہگورین... ٹہوہ زور خوشہ. دیمہنی موسکوش زور خوشہ، ٹیستا چیمہ نہکان سہوز بوہ... بہرگی درہختان قاوہی و زہرد و سہوز ہیندہی کہ دیمہنیان جوان کردون...

ماموستا گیان: ٹیستا لہ گل خوشکہ کوردستان بہیہ کہوہین وہ دہرچوونمان بڑ بازار و مطعم و جیگای پیوستی بیہ کتری دہرناچین، بہراستی کیٹیک لی ہاتو و ہوش بہرہ کہ زورم بہدلہ و خوا خوشی ویستم کہ ٹہو گہوہرہم دہست کہوت.

کہ گہیشتمہ موسکو بہدریژی وتی ٹہوہ واقعہ... دنیا یہ وایہ... وہ منیش وتم یہک شت لیترہدا ہہیہ باوہرمان بہہمسو زہرہخہنہیہ کی دروست کراو نہ بیت... بہ نزدیک بوونہوہی ٹہو ٹاقرہ تانہی کہ چاویان پیمان دکہووی و ماچمان دکات بڑتیک بوونہوہمان لییان باوہرمان پییان نیسہ... جا رہنگہ نزدیک بوویستہوہ لہ مہبہستم کہ بیرمانہ.

چاوہ دکہم زور حہز دکہم کہ جار جار کاغہزم بڑ بنوسی و باسی شاہرہ کہمان کہ ہہر پڑتہ جوہر ٹہدہ بیتکہ لہ میژووی کوردا بڑم باس کہیت... وہ زیاتر پہوہندیان بہتوند بیت.

دلسوڑ و مہربانم
باوکی بہر پتیم و ہاوری تیکہ یشتو و دکہم

لہ ناخی دلہوہ گہر متیرین سہلاوت لی دکہم... ہیوادارم لہو پیری خوشی و کامہرانیدا بیت... لہش ساغ و دم بہخندہ... دور لہ ٹہشکہ نجہ و گبرو گرفت.

ہہوالی خیزانت دہ پرسم و دہستہکانی ماچ دکہم...

ماموستا گیان کہ ٹہمرو پڑی شہمہ و ۱-۵-۱۹۷۳ یہ بہتہنہا لہ ژورہ دکہم دہرسمان نیسہ دانیشتم خہیالی فراوانم مہیل و نارہ زوی بینینت وای لی کردم کہ پہلاماری قہلہمہکم دا و داخی دوری و ناخوشیم بڑت باس کہمہوہ. بہیادی جارن... ٹہمرو پڑتیکی زور تہم و ناخوشہ... ناسمان شہر دہفروشی پرووی موسکو تہواو تاریک و تہماوی و گرڑ بوہ... منیش جار جارہ لہ پہنجرہی ژورہ کہمہوہ سہیری سروشت دکہم کہ ہہر جارہ جوڑیک خوی دہگوری، رادیوی ژورہ کہیشم موسیقاییہ کی غہری و دکو گرامہ کی تو کہ پڑتہ کہ ہاتم بہسہرا ٹہوہیہ... زیاتر دلہم کرایہوہ... چیت بڑت باسکہم لہ موسکو کہ زور دلہم ناکریتہوہ زمانہ کہ زور قورسہ... ژبانی کومہ لاپہتی باشہ... بہلام ناتوانم بہروونی باسی دوو جنس بکہم کہ قسہ کانت ہاتہدی... ٹاژہلن... زورہی زوریان... شتیکیان زور جوان و سہرنج پاکیشہ ٹہوہیش دیمہنی و ہستانی دوو ٹہفسر لہ نزدیک گوری لینین کہ نزدیک سہعانتیک نابہ بہہیچ جوڑیک بچولین و دکو صنم دوی گوریان بہشٹیوہیک کہ موچرک بہگیانی ٹینسانا دیت ہیندہ جوان دہگورین... ٹہوہ زور خوشہ. دیمہنی موسکوش زور خوشہ، ٹیستا چیمہ نہکان سہوز بوہ... بہرگی درہختان قاوہی و زہرد و سہوز ہیندہی کہ دیمہنیان جوان کردون...

ماموستا گیان: ٹیستا لہ گل خوشکہ کوردستان بہیہ کہوہین وہ دہرچوونمان بڑ بازار و مطعم و جیگای پیوستی بیہ کتری دہرناچین، بہراستی کیٹیک لی ہاتو و ہوش بہرہ کہ زورم بہدلہ و خوا خوشی ویستم کہ ٹہو گہوہرہم دہست کہوت.

کہ گہیشتمہ موسکو بہدریژی وتی ٹہوہ واقعہ... دنیا یہ وایہ... وہ منیش وتم یہک شت لیترہدا ہہیہ باوہرمان بہہمسو زہرہخہنہیہ کی دروست کراو نہ بیت... بہ نزدیک بوونہوہی ٹہو ٹاقرہ تانہی کہ چاویان پیمان دکہووی و ماچمان دکات بڑتیک بوونہوہمان لییان باوہرمان پییان نیسہ... جا رہنگہ نزدیک بوویستہوہ لہ مہبہستم کہ بیرمانہ.

چاوہ دکہم زور حہز دکہم کہ جار جار کاغہزم بڑ بنوسی و باسی شاہرہ کہمان کہ ہہر پڑتہ جوہر ٹہدہ بیتکہ لہ میژووی کوردا بڑم باس کہیت... وہ زیاتر پہوہندیان بہتوند بیت.

حفله‌ی نه‌ورۆز کرا زۆر خوش بوو وه به‌جلی کوردییه‌کی زۆر جوانی سلیمانیانه چووم که جینگای سه‌رسورمانی دانیششتوان بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ڵ براده‌ران... به‌وپه‌ری سه‌ره‌رزیه‌وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه‌ به‌وپه‌ری پاکی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من و کوردستان بانگ‌کرایین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ڵ براده‌ران چووین بۆ مطعم و به‌قسه‌ی خوش پامان بوارد... کورده‌کامان زۆر باشن زۆر رێزمان لێ ده‌گرن... جیتی شانازین.

مامۆستا: زمانی رووسی زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتویستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشوویه‌ک بدین و لێ پرسینه‌وه‌ی ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه، به‌لام مامۆستا‌کان زۆر باش و پوو‌خۆشن... ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کانم زۆریان خوش ده‌ویم زۆر رێزم ده‌گرن ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرترین کات گوێ له‌ رادیۆ و شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ڵ کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشم هه‌موویم دا به‌ش کردوه‌ مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ڵ نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی ترو هه‌ر له‌عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خوشه... که‌ی بێ بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌کم و قوبلی سوورت بۆ لیتنیم... خۆزگه‌م ده‌هاتی...

زۆر زۆر رێز و حورمه‌تم بۆ خیزانت...
خوشکه‌ کوردستان سه‌لامت لێ ده‌کات.

دلسۆزت
شکریه ره‌سول
۱۹۷۳/۵/۱

ده‌س که‌وه به‌گه‌سته‌ عه‌سکه‌ به‌ درتێز و دوتی که‌وه واقعه‌.. دنیایه
وا به‌... وه منیش ووتیم به‌ک کت لێ ده‌... باوه‌رمان به‌م هه‌و زه‌ده‌خه‌زێه
درتێز کرا و نه‌بێت... به‌تێز بوونه‌وه‌ی که‌وه تاخه‌مانه‌ی که‌ جاویان
بێمان ده‌که‌وه‌ و نه‌وه‌ ماچان ده‌کات بۆ تێز بوونه‌وه‌مان لێمان باوه‌رمان
بمان نه‌... جار به‌ تێز بوونه‌وه‌ی که‌وه له‌م هه‌م که‌ به‌رمانه‌...
جاوه‌م نۆر هه‌ز ده‌کات که‌ جار جار له‌م زۆر بۆ بنوسی و بێس کاره‌که‌ ماخ که‌م رۆژ
هه‌و به‌ ده‌ بێت که‌ له‌ هه‌ر ووت کوردا بێم بێس که‌ بێ... وه‌ زیاتر به‌ یوه‌ نه‌یه‌
به‌ نه‌ بێت...

حفله‌ی نه‌ورۆز کرا زۆر خوش بوو وه به‌ جلی کوردی زۆر جوان سلیمانیانه
چووم که‌ جینگای سه‌رسورمانی دانیششتوان بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ڵ
براده‌ران... به‌وپه‌ری سه‌ره‌رزیه‌وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی
کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه‌ به‌وپه‌ری پاکی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من
و کوردستان بانگ‌کرایین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ڵ براده‌ران چووین بۆ
مطعم و به‌قسه‌ی خوش پامان بوارد... کورده‌کامان زۆر باشن زۆر رێزمان لێ ده‌گرن... جیتی
شانازین.

مامۆستا زمانه‌ روسه‌ زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتویستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه
وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشوویه‌ک بدین و لێ پرسینه‌وه‌ی
ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه... به‌لام مامۆستا‌کان زۆر باش و پوو‌خۆشن...
ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کانم زۆریان خوش ده‌ویم زۆر رێزم ده‌گرن
ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرترین کات گوێ له‌ رادیۆ و
شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ڵ کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشم هه‌موویم
دا به‌ش کردوه‌ مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ڵ
نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی ترو هه‌ر له‌عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خوشه... که‌ی بێ
بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌کم و قوبلی سوورت بۆ لیتنیم...
خۆزگه‌م ده‌هاتی...

زۆر زۆر رێز و حورمه‌تم بۆ خیزانت...
خوشکه‌ کوردستان سه‌لامت لێ ده‌کات.

دلسۆزت
شکریه ره‌سول
۱۹۷۳-۵-۱

برای زانا و گه‌وره و پایه‌به‌رز و دل‌سۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خۆشه‌ویست.

پۆژتانی باش و هه‌موو رۆژتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پیر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت. به‌گه‌یشتنی بیست ژماره‌ له‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ره‌بلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌تیکم برده ژووهره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووینده‌وه، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوهر باشتەر ده‌کوڵێ، به‌نده‌ش له‌به‌ره‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌تیکم ده‌خۆتنده‌وه به‌قه‌ده‌ چه‌ندین لاپه‌ره‌ی نه‌نوو سه‌راوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کووی به‌لان چاره‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مه‌رکانده‌وه. ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نه‌مر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌ڕۆ کردوه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌تیکێ که شاره‌زاییتان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆقاییه‌تی و یه‌که‌هنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیتته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سوویه ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتوه و خه‌ریکی په‌خشی گۆقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خۆتنده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانیان بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ڵ ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستاییه‌تی و براهه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی براهه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

جا نازانم به‌چه زاراوه و راپۆرتیکی ناسک و شیوا سوپاسیه‌کی که شایانی شان و پایه‌ی ئێوه بی پیشکesh بکه‌م له‌ یه‌زدانی پاک ئاواته‌ خوازم که ته‌مه‌نتان دێژکات و هه‌میشه به‌خۆشی و ته‌ندروستی و به‌زی راپۆترین.

به‌نده له‌ باهت به‌سه‌ر هاته‌که‌وه چه‌ن پیشانیاتیکم هه‌یه:

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنوو سه‌رایه چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه و چیرۆک ئه‌فسانه‌یه.
  - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهاته‌که له (۵۰) لاپه‌ره که‌مه‌تر نه‌بووایه، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه و کورتکراوه‌ته‌وه.
  - ۳- گومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خه‌یزانی به‌هۆی دوکتۆر رۆسووه‌ی هیندی که پزیشکی تایبه‌تی باله‌یۆخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دوو رووریتی ئاگادارتان ده‌که‌م.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و کۆرنووشی پێویست چیترم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستینی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیتی راپۆترین.

برای گچکه‌تان
گیو موکریانی

به‌نای خۆم و خانه‌واده‌که‌مان و هه‌موو

کوردیه‌کی موکری و کورد و کوردستان په‌رسته‌وه سوپاسی خۆم دووپات ده‌که‌مه‌وه.

KURDISTAN PRESS
&
IMPRIMERIE KURDISTAN
FONDÉE EN 1915
Proprietair
GÎW MUKRIYANÎ
Arbil — Iraq
Phone : 191

مطبوعه کوردستان
تاسست
فی کانون الثاني
۱۹۱۵
اربیل - عراق

چاپخانه‌ی گوردستان
(له رێبه‌ندانی ۱۹۱۵ دامه‌زاروه «)
خاوه‌ندی
گیو موکریانی
شه‌قامی مظفر - هه‌ولێر - عراق
ته‌له‌فون : ۱۹۱

به‌رواری ۱۸/۱/۱۹۷۳

هه‌ی زانا و گه‌وره‌ و پایه‌ به‌رز و دل‌سۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خۆشه‌ویست
رۆژتانی باش و هه‌موو رۆژتیکتان هه‌ر چه‌ژنه و پیر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت
به‌گه‌یشتنی بیست ژماره‌ له‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ره‌بلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌تیکم برده ژووهره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووینده‌وه، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوهر باشتەر ده‌کوڵێ، به‌نده‌ش له‌به‌ره‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌تیکم ده‌خۆتنده‌وه به‌قه‌ده‌ چه‌ندین لاپه‌ره‌ی نه‌نوو سه‌راوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کووی به‌لان چاره‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مه‌رکانده‌وه. ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نه‌مر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌ڕۆ کردوه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌تیکێ که شاره‌زاییتان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆقاییه‌تی و یه‌که‌هنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیتته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سوویه ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتوه و خه‌ریکی په‌خشی گۆقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خۆتنده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانیان بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ڵ ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستاییه‌تی و براهه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی براهه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

شێوه به‌م شاکاره ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نه‌مر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌ڕۆ کردوه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌تیکێ که شاره‌زاییتان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆقاییه‌تی و یه‌که‌هنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیتته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سوویه ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتوه و خه‌ریکی په‌خشی گۆقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خۆتنده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانیان بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ڵ ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستاییه‌تی و براهه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی براهه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنوو سه‌رایه چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه و چیرۆک ئه‌فسانه‌یه.
  - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهاته‌که له (۵۰) لاپه‌ره که‌مه‌تر نه‌بووایه، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه و کورتکراوه‌ته‌وه.
  - ۳- گومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خه‌یزانی به‌هۆی دوکتۆر رۆسووه‌ی هیندی که پزیشکی تایبه‌تی باله‌یۆخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دوو رووریتی ئاگادارتان ده‌که‌م.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و کۆرنووشی پێویست چیترم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستینی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیتی راپۆترین.

کۆری زانیاری کورد

الوزیرییه - بغداد

زۆر بهرێز مامۆستا شاکر

سلاوێک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیحترام

چهند رۆژەك له مه و پیتیش میهه نامه كهت میتشك و دلمی روون كردهوه، چه نديجار به قهه درێژی و زهحمه تی نووسینه كهت سوپاسگوزاری كردم. ده بوا له هه مان كاتی گه یشتنی هه ر نه بێ به وه جهی وه فاكاری جوابه كهی بنووسمه وه به لام بروات بێ به جۆریك مه شغه له ت و سه غله تی رهنگا و پهنگ و سه د ئاههنگ پایه ندی كه م توانایی كرووم و فرسه تی لئ سه ندم به حال ده په رژی مه سه ر ئه نجامی كرنی پیوستی موجهامه له، بۆ میسال ده لیم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیکه له بار، جارێ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جورئه ت ناکه م ده ست بۆ قه له م و كاغه ز به رم چونكه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: كه وا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چه ند دێره شرۆپه نووسی، پشت ئه ستوو بووم به وه چاوی لطف عه یب پۆشه و له تیلایی جوانكاریتانه وه ئارایشتیكیش ده به خشن به نامه رووت و قوته كه م.

ئه وه ی نووسی بووتان، هیتنه سوو ده به خشن بوو زهحمه تیکه تیبیدا به خه رجتان بر دیو وهك دانه و پلئه ی تو ده ر بوو به خه رمان و تیشووم لئ پر كرد. ده میتینه وه ماده ی (أویس القرني) وادیاره چار نییه ده بی وهك هه له راست بکریته وه چونكه هه مسو سه رچا وه كانی كه مه علومات لئ وه رگرتوون لئی لاده دن بۆ په چه له كیتکی دیکه به نیسه بت كتیبه كه ی لای منیش، روون كرده وه ی دره ختی خانواده ی نووسه ره كه ی كه له به رتکی فراوان پر ده كاته وه، له م رووه وه و له رووی لطف و هیمه تیشه وه ئه وه نده ی بلن مه منونتم یاخوا هه ر بیتی بۆ سوودی گشتی و شه خسی و وهك نمونه ی بیتی هیمه تی به رز و گیانی زانسته په روهری ئه مه و ئه و په ری خوشبوستن و ریز و ئاره زووی

برای خۆت

مسعود محمد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کۆری زانیاری کورد

المجمع العلمي الكوردي

الوزیرییه - بغداد

زۆر بهرێز مامۆستا شاکر

سلاوێک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیحترام

چهند رۆژه له ده دریشت میهه نامه كهت میتشك دلمی روون كرده وه، چه نديجار به قهه درێژی و زهحمه تی نووسینه كهت سوپاسگوزاری كردم. ده بوا له هه مان كاتی گه یشتنی هه ر نه بێ به وه جهی وه فاكاری جوابه كهی بنووسمه وه به لام بروات بێ به جۆریك مه شغه له ت و سه غله تی رهنگا و پهنگ و سه د ئاههنگ پایه ندی كه م توانایی كرووم و فرسه تی لئ سه ندم به حال ده په رژی مه سه ر ئه نجامی كرنی پیوستی موجهامه له، بۆ میسال ده لیم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیکه له بار، جارێ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جورئه ت ناکه م ده ست بۆ قه له م و كاغه ز به رم چونكه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: كه وا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چه ند دێره شرۆپه نووسی، پشت ئه ستوو بووم به وه چاوی لطف عه یب پۆشه و له تیلایی جوانكاریتانه وه ئارایشتیكیش ده به خشن به نامه رووت و قوته كه م.

برای خۆت

مسعود محمد

مسعود محمد

تاوو بوژان رهوانه بېهني.
بېگ هوشيت نه هوازيم

د لاسونان
قناني نوادو
۱۹۷۱/۴/۲۸

د ښار پرسته
ناوونښاغ
СССР. Ленинград D-41
Дворцовая наб. 18
Институт Востоковедения
کوردستاني کوردي
کوردستاني کوردي
کوردستاني کوردي

به ښه ماونستا شاکر فداغ پښه شه!
له کاشاي د لوه سلوات لي نه هم ، هيوای خوښی و
به اختياريت نه هم .

له رښاي ماونستا ليونوريانينه وه کتيبه به ترخه کت له
بارهي پيزيدپکانوه به ده ستم نه شت . به راسي رام زور هم به
له سر نه وکتيهت و زور به دله . هم له پير نه وهی ناوونښانت
نازانم هم له رښاي ماونستا ليونوريانينه زور له نيژه نامه پکې جو
رهوانه کورديت ، به لام تاوو نيستا ده لام پي نه له شتوه .
پيارم دا له نامه پکې کت بو بنووسم .

له پير نه وهی من له سر پيزيدپکان نه نووسم نه وهی
چنه پرسيارکلت لي نه هم : له پي کتيبي عمده بيه وه نه و باسرت
وه نه پراوه نه سر کوردي ؟ له به عمده پي تنها نه و کتيبه هم به
له و باره بيه وه نه تو وه رت لپراوه نه سر کوردي ، يا خود ده رپراوي
که ي عمده پي عمده پي هم به ؟ نه و سر چاوه عمده پي که تو
به کات هيناوه له پي سر چاوه پکې کوردي پيزيدپيه وه نه لپراوه .
نه سر عمده پي ؟ تقاي به دوور و دريژي وه لاي نه هم پسياريم
به ده وه ، هونه زور پيوسته . هرچه ها هم نه و کتيبان
هون و له توانا ها به نه و تو پوم رهوانه بېهيت . هر نه و
پيوسته تيان به هم پي نووسراولک هم به بو مان بنووسن

بۆ ویتژه‌ری هه‌لکه‌وتوی کورد مامۆستا شاكر فه‌تاح - به‌پێز

كاتی خۆپێنده‌نه‌وه‌ی نامه‌ت وه‌ گشت كاتیکی ژینت شادبیت.

پێشه‌کی زۆر به‌په‌رووشه‌وه‌ نامه‌ به‌نرخه‌که‌تم به‌ده‌ست گه‌یشت، زۆر دلشاد بووم به‌وه‌ی که‌ نامه‌م له‌لای تۆی به‌پێز بۆ بێت.

وه‌ هیوادارم که‌ هه‌میشه‌ وشه‌ جوانه‌کانت له‌ ناسمانی کورده‌واریدا گه‌شه‌دارین بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری گشت کوردیک.

مامۆستا به‌پێز:

ئه‌وه‌ی که‌ من نوسبووم ده‌رباره‌ی په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌که‌تان (ئافره‌تای کورد) دلۆپه‌یه‌ک بۆ ده‌رحه‌قی ئێوه‌ی به‌پێز، که‌ به‌راستی پایه‌به‌رزن که‌ له‌ ویتژه‌ی کورد به‌گشتی و له‌ په‌خشانی کۆمه‌لایه‌تی به‌تایبه‌تی.

مامۆستای به‌پێز:

راسته‌ که‌ ئه‌مه‌وێ باسی په‌رتوکه‌که‌ی تۆ بکه‌م له‌ ئێستگه‌ی بێ ته‌لی به‌غاوه‌. په‌نگه‌ چوارشه‌مه‌ی ئاینده‌ سه‌عات ۸ شه‌و بتوانم باستان بکه‌ن، هیوادارم که‌ ئه‌و گۆشه‌یه‌ به‌گشتی جیگای په‌زنامه‌ندی ئێوه‌ و ویژارانی کورد بێت.

ئێتر له‌ کۆتایی نامه‌که‌مدا ئه‌حوالی گشت ماله‌وه‌ ئه‌پرسم تکایه‌ سلامیکی تاییه‌تیم بگه‌ینه‌ مامۆستای به‌پێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هه‌ر بژیت.

کامل بصیر

بلا ویتژه‌ری هه‌لکه‌وتوی کورد مامۆستا شاكر فه‌تاح به‌پێز

سلامتی خۆپێنده‌نه‌وه‌ی نامه‌ت وه‌ گشته‌ کاتیکی ژینت شادبیت.

پێشکۆی زۆر به‌ په‌رووشه‌وه‌ نامه‌ به‌ نرخی که‌ تم به‌ ده‌ست گه‌یشت زۆر دلشاد بووم به‌وه‌ی که‌ نامه‌م له‌ لای تۆی به‌پێز بۆ بێت. وه‌ هیوادارم که‌ هه‌میشه‌ وشه‌ جوانه‌کانت له‌ ناسمانی کورده‌واریدا گه‌شه‌دارین بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری گشت کوردیک. مامۆستای به‌پێز!

ئه‌وه‌ی که‌ من نوسبووم ده‌رباره‌ی په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌که‌تان (ئافره‌تای کورد) دلۆپه‌یه‌ک بۆ ده‌رحه‌قی ئێوه‌ی به‌پێز، که‌ به‌راستی پایه‌به‌رزن که‌ له‌ په‌خشانی کۆمه‌لایه‌تی به‌تایبه‌تی مامۆستای به‌پێز!

راسته‌ که‌ ئه‌مه‌وێ باسی په‌رتوکه‌که‌ی تۆ بکه‌م له‌ ئێستگه‌ی بێ ته‌لی به‌غاوه‌. په‌نگه‌ چوارشه‌مه‌ی ئاینده‌ سه‌عات ۸ شه‌و بتوانم باستان بکه‌ن، هیوادارم که‌ ئه‌و گۆشه‌یه‌ به‌گشتی جیگای په‌زنامه‌ندی ئێوه‌ و ویژارانی کورد بێت.

ئێتر له‌ کۆتایی نامه‌که‌مدا ئه‌حوالی گشت ماله‌وه‌ ئه‌پرسم تکایه‌ سلامیکی تاییه‌تیم بگه‌ینه‌ مامۆستای به‌پێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هه‌ر بژیت

کامل بصیر

برای زۆر خوشه وێت دهبه زبیر جه نای کاک شاکر
 ئەم کاتە تان باش وە بە زانی یا کەرگه وکە هه موکە نیکتات به یه مه ساج
 ایه هه - باشی ب. دیا به به نرزه که تاخ به دو کوشی شانازی ده وه رگرت
 به - به به لوتغی بی یا یانی برابانه ی جه نایبات که گه لیک های دیکس
 لیمانت رون کردونه وه نه زمان و نه قه له مح ته و انای نه ده ی نه
 سه سو یا سیک نه ک نه داو به کوبه یوه بیستان بو به هه بره یی له وه
 زیاتر که له هه مو هه که دیکه گوتومه وهه - نه یلم کاشک نه م که له مال
 ویران و لی قه و عاوه مان هه ن نه سدا مکه دو کو ماموستا شاکر فیه تاخ
 راست ویا کو دلسوزی هه بو به هه هه یی دیکه نایانم بیلیم
 کاکه به زبیر هیروکی هه موزیف هه هه نه له آ سبانی نه ده لی کوردا یا
 به یکه نه به نه و نای به یی هه به به لام نه م لیکولینه وه به نرزه ک
 جه نایبات به نه و ناییک زوره به نهف و هرا سیک زوره به نهف دلسوزانه
 که ده ب یا به که ی نه وه نه ی دیکه بلند و مافه که ی گه لیک زیاتر نه
 رون کردونه وه یا خرا تا دیر نه مان و تا گه لیک مافی و انان لی وه نه گری
 هه بریت به نه ن دروشی و دل سادک بومان .
 به بو نه ی نه و لیکولینه وه به نرزه به دل آ نه م کرد که نه بجا و ش هیرو که به
 سینه یی بونیه وه که هه راهه که م هه جه ن له نا و کینجانه نه م که م نه وه
 بیه میردم هه بو نه مدونه به وه وه هه مو کینجانه کانی هه ویرش نه مابو . نه نا
 نه دی ماموستا گوه به که به سنی باشی ناگه م . نه بجانا تاخم آ یا له سبانی نه
 نوسه یی ماموستا هه نا - که به لامه وه به نرینه یانه یا هه بره مرد مست نه بو
 یا نا یا ماموستا نه شوانی نه وه سه لام و هورمه تی هه به آیه هه بریت کاک خوم
 عه
 برای دلسوزتان عبدالقادر

برای زۆر خوشه و یست و به رتیز جه نابی کاک شاکر

ئەم کاتە تان باش و له یه زدانی پاکم گه ره که هه موو کاتیکتان به پیتی مه رامی ئیمه هه ر باشی بیه ،
 دیارییه به نرزه که تان به دوو دهستی شانازی وه وه رگرت به رامبه ر به لوتفی بیه پایانی برابانه ی جه نایبان که
 گه لیک جاری دیکه ش لیمانت روون کردونه وه نه زمان و نه قه له م ته وانای نه وه ی که سو یا سیک
 نه ک ته و او به لکو به نیوه بیستان بو به جه به یی . له وه زیاتر که له هه موو هه لکه و تیکه گوتومه وه هه ر
 نه یلیم (کاشکی ئەم گه له مالمویران و لی قه و ماوه مان چه ن نه ندامیکه وه کو ماموستا شاکر فیه تاحی
 راست و پاکو دلسوزی هه بو به هه هه یی دیکه نازانم بیلیم .

کاکه به رتیز چیرۆکی مه م و زین هه ره چنده له ئاسمانی نه ده بی کوردا یا به ییکه زۆر بهرز و تابه ته یی
 هه به به لام ئەم لیکولینه وه به نرزه ی جه نایبان به ته واناییکه زۆر به تین و چراییکه زۆر به ئیشقی
 دلسوزانه ی نه ده بی پایه که ی نه وه نه ده ی دیکه بلند و مافه که ی گه لیک زیاتر روون کردونه وه . یا خوا تا
 دیرزه مان و تا گه لیک مافی و اتان لی وه رته گیرئ هه ر بزین به ته ندروستی و دل شادی بو مان .

به بو نه ی نه و لیکولینه وه به نرزه به دل آ نه زووم کرد که نه مجاره ش چیرۆکه که به شینه یی بخوتینه وه
 که چی داخه که م هه رچه ن له نا و کتیبخانه که م گه رام نه وی پیره مپیردم هه بوو نه مدوزیه وه و له هه موو
 کتیبخانه کانی هه ولتیریش نه مابوو . ته نها نه وی ماموستا گوه هه به که به راستی باش تیبی ناگه م . نه مجا
 نازانم ئایا له سلیمانی له نوسه که ی ماموستا هه زار که به لامه وه به شترینه یانه یا هه پیره مپیرد مست
 نه که وی یا نا ، ماموستا ره شوانی زۆر سه لام و حورمه تی هه به .

ئیتیر هه ر بزین کاکه خوم

برای دلسوزتان
عبدالقادر قه رگه یی

دیداری دووهمی چیرۆکی کوردی
شاگرد فەتاح لە ریزی پێشەوه له ناوه راستدا، ژماره یهکی زۆر له شاعیران و
ئه دبیرانی تر له وینه که دا ده رکه وتوون

بۆ ماموستای زۆر به ریزی خوم
پێش که شه

پێش که به گه رمی که وه زور له هه والی ئه وێستان به کرم و هه وادارم
که هه شه له و په ری خوش و کامه را شیدا بێ . زۆر سلاوله دایان کاک
شیرکو ته که م .

ماموستا . ئه ی ب بوری که تانی تا نه م تانیوه به خزمه ته بگه م
چونکه ن له کراوه ته ی بوم به ماموستای سه تای له نا هه شه
شوان و نه و کامانه که هاتوه ته وه بو لیمای مه وه یه کی زۆر کورت
بو .

به لای من تو به گه و ره ی خوم دانه نیم و هه یه کامایه چاکه ی جه نایه له بیرم
نا هه .
جا زور به به تو شه وه چاره روه ی به ره مه به نه شه مانته ته که م
وه شه له یازدان ته پارمه وه که ره شه ته زۆر بک .
ماموستا .

خوشکه آ منه من الله جان و خوشکه پاکیزه صرفه بیکه وه له شوانی
ته دانسه زۆر سلاوته کی ته که ن و زۆر به ره شه و روه نه ته که شه
که له یولدا بیکه وه دانه نیسه و گو بیان له شه به نه شه کامای ماموستا
ته بو . وه شه به سه ره به ریزی وه نارسان ته شه شه .
درا و شه م ته وه که سه که و تو که له تر یانته .
و خوشکین مه به ستانه

فوتاهی چوون
عماد مه
1377/2/20

بوشاڭگورتاڭ

خوزه تي نه ده ب و ز ز شنبيري كوردى مه زنترين سيدالياي هه ره به زى زياڭ شېرزي كورد و لاسمانه به كيتي نه ديب و نوزسه راڻي كورد به بوندي سيبه م سپهر جاڻي شېرى كوردى به ده ته زياڻي و سينت گرتنى نيمه به نه كى سه راشاڻي خوزى ده زياڻي جهنگله نيمه جهراڻي و دوزاڻي بهون له م زنگه پيرززه راكه خوزه تي چاكي گهل و نه ده بى كورد ريشان كودوه ...

په كيتي نه ديب و نوزسه راڻي كورد

۹۰۱ - ۹۰۲

سینه سه ره زى و نه مه ن ريشان بونه خوزين .

نوسروخانه ي
[پروژه ي خوننده واري كورد]
سليمانى - گه ره كي شويس - پنج
۱۹۷۶/۸/۱۵

لر به ريز به لر به به ري نوسروخانه ي شتي ي صلاح الدين
با به ت - پيشگيري كرتي ديارى بو نوسروخانه كر تان .
له دوى ريز گرتن و سينان گرتن هوشروسي [نوسروخانه ي پروژي
خوننده واري كورد] في خوسه كه نه م بست نوسروه ي به ده مي
خوتيان پيشگي زيات ، بو كه لك و هاله ي خوننده واري نوسروخانه كر تان .
نه به به گه نيسه و نه نپون و نا طار مان به مودن .
پير سوياس .

شاعر فتحه احمد
[خانه ي نوسروخانه ي پروژه ي خوننده واري كورد]

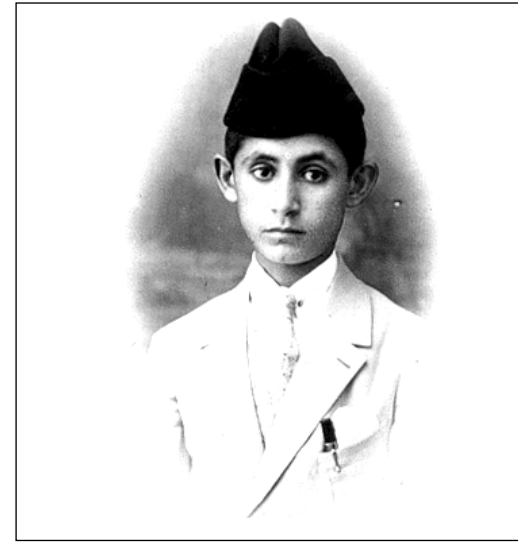
ناوى نوسروه خان :

(۱) - زه ده شت	(۱۱) - سوان نه نون
(۲) - كرتت	(۱۲) - قوتير
(۳) - كاربالدي	(۱۳) - عمر ختام
(۴) - ديقاليزا	(۱۴) - ملاكانه همه
(۵) - لويس باستر	(۱۵) - داخاوي موكرتاني
(۶) - مادام كورى	(۱۶) - گه شتي شار بايرت
(۷) - هرزي م و زين له ته رزه ورا	(۱۷) - سرو هك
(۸) - كرتا ماري نه خالون	(۱۸) - پيشجوين
(۹) - به به به به كان و كاييني به ريزي	(۱۹) - هاله جهه هه در مان
(۱۰) - هارتسي به كم له به ده دم دقاها	(۲۰) - زلوه ر

شاكر فەتاح لە لوینان - بەیروت، سالی ۱۹۳۲

شاكر فەتاح لە تافی مندالی

۱۹۳۲/۱/۴

عین عەرعار
۱۹۳۲/۱/۴

جهزتا به پيروزی

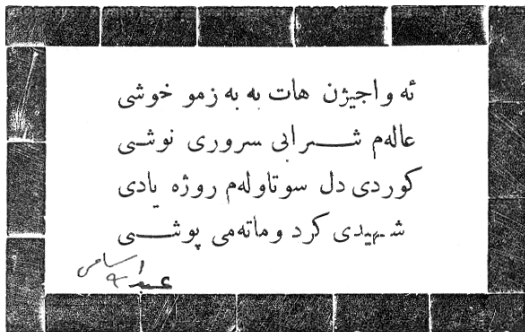
ماهی جهزتا به روزی دل خوشی * بوتو چاره بهرگی دهی پوئی
گهرت لهت کری هیچ راههستی * ههتا نه بیی جهزنی به راستی

جهزنی کوردیت پیروزی

جهزنی نه روزی هه موسالی به پیروزتی
هه موفصلی به فرح موسی نه روزتی
تافک ککبه آرای سبایی له شهوا
طالعت مهری در خسانی شب و روزتی

سید محمد

ته واجیزن هات به به زمو خوشی
عالم شرایی سروری نوشی
کوردی دل سوتا ولهم روژه یادی
شهیدی کرد و ماته می پوشی

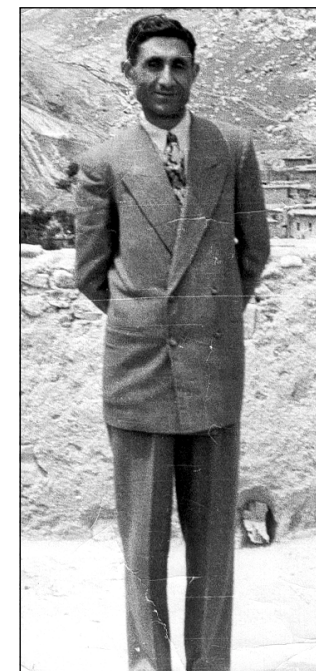
سید محمد

له باغی قوتابخانهی فهللوجه

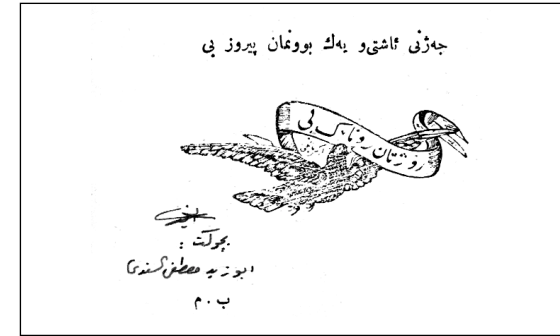
شاگرد فه تاح و شیرکزی کوری له رانیه
۱۹۴۴

۱۹۵۱/۱۰/۲۵

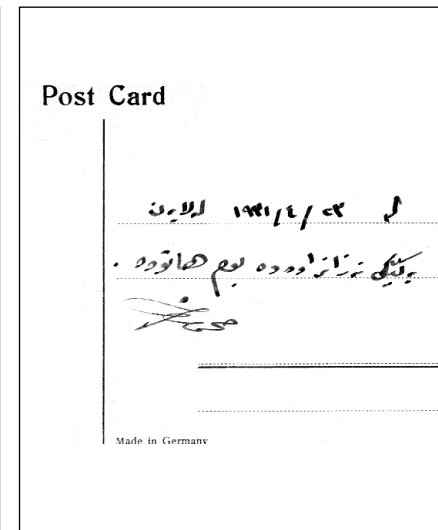
پیراست

- 5 ..... ئاکری
- 8 ..... میتزووی ناوچهی ئاکری
- 17 ..... زهویناسی ناوچهی ئاکری
- 30 ..... له هاوینهههوارهکانی ئاکریدا
- 38 ..... کۆمهلایهتی ناوچهی ئاکری
- 46 ..... په‌وشت و خوو و نه‌ریت له ناوچهی ئاکریدا
- 59 ..... خوش‌رابواردن له ناوچهی ئاکریدا
- 67 ..... رۆشن‌بیری ناوچهی ئاکری
- 71 ..... هۆی دواکه‌وتنی ناوچهی ئاکری و چاره‌سه‌رکردنی
- 78 ..... پرسه
- 84 ..... چۆن رابو‌تیرین
- 87 ..... یه‌زیدییه‌کان و ئایینی یه‌زیدی
- 87 ..... پیتشه‌کی
- 118 ..... په‌وشت و خووی یه‌زیدییه‌کان
- 131 ..... چینه‌ ئایینییه‌کان
- 176 ..... چیرۆکی مه‌م و زین له‌ ته‌رازوودا
- 197 ..... دامای موکریانی
- 211 ..... مه‌لا کاکه‌ حه‌مه
- 227 ..... زی‌وه‌ر
- 243 ..... بیتکه‌س
- 261 ..... کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاتوته‌وه‌ مه‌یدان
- 268 ..... سینه‌ماکانان
- 273 ..... چاوپتکه‌وتنیک
- 276 ..... حاجی قادری کۆبی
- 301 ..... میتزووی گۆزانی ئینتیبا‌ه

بغدا : جیح هه‌یه‌ی پشیا
 الاشته
 بوونا موستافا رزی نه‌بزی بویر حه‌وتیا :-
 ئه‌که‌ر فتاح پیتشه‌کوتنه
 هه‌وتیا رزی نه‌بزی ناچه‌ اوچه‌که‌ و پیاوینی لکه‌ نه‌که‌ گه‌ر هه‌ستایی
 نه‌زاهو . به‌رسته‌ هه‌ر چه‌ده‌ به‌م زه‌فر هه‌که‌ ناوه‌ هه‌ر داخه‌ت به‌ر آه‌وین
 هه‌هه‌سه‌هه‌ هه‌ن چه‌نه‌ دتاره‌کی آه‌یه‌ی دکه‌ هه‌وتی نه‌ به‌زده‌ که‌ هه‌ر نه‌یوه‌
 یه‌دینایی به‌م هه‌ر سه‌ نه‌که‌لانت به‌وم به‌وتسه‌ی که‌ هه‌ر نه‌
 نا به‌وم به‌ین هه‌هه‌هه‌هه‌ . هه‌هه‌هه‌ له‌ نه‌ روزه‌ هه‌هه‌ به‌ به‌هه‌که‌ نه‌هه‌هه‌
 ابو‌زیو عطف‌السندی
 الجیدره‌ ۲ . جیح هه‌یه‌ی پشیا

بو‌هه‌مو قوتایه‌کی پر هه‌تی که‌ر ده‌ گه‌ر نه‌وه
 برائینه‌
 ۱- له‌ به‌ر نه‌که‌ که‌ر ده‌ به‌سه‌ دا به‌ بوسته‌ له‌سه‌ر
 هه‌مو له‌به‌که‌ له‌م هه‌ر نه‌ دا به‌ نه‌ به‌هه‌هه‌ نه‌که‌ات
 ۲- به‌هه‌سه‌ له‌سه‌ر هه‌مو که‌ر ده‌که‌ به‌اره‌ له‌که‌ات
 بوسته‌ دا به‌هه‌هه‌ نه‌هه‌هه‌ . . . . . هه‌ر نه‌که‌
 ۳- به‌هه‌هه‌ نه‌هه‌ به‌اره‌ به‌هه‌هه‌ هه‌ر نه‌که‌ که‌ر ده‌هه‌هه‌ واره‌
 که‌ی به‌هه‌هه‌ نه‌وه‌ وه‌له‌ به‌هه‌ی چاکی به‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌
 هه‌هه‌هه‌هه‌ که‌ تا نا هه‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ . . . . .
 ۴- به‌هه‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌
 ۵- داوا به‌هه‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌ به‌هه‌هه‌
 هه‌هه‌هه‌هه‌ که‌ که‌هه‌م .
 برائینه‌ که‌ر ده‌هه‌هه‌
 ۲

491	شخصيات بارزة من نساء الأكراد .....
497	آراء حول المرأة الكردية .....
494	(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية) .....
495	(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية) .....
497	چەپکێک نامە .....

307	میترووی گۆرانجی (انتباه) .....
318	ئاھەنگی ڕۆشنییران .....
359	میترووی کۆمەڵی زانستی کوردان .....
379	پێشنگی ئازادی .....
380	رێگایەک بۆ پێشکەوتن .....
386	نەورۆز .....
396	پێکەنین پێشنگ دەدات لە ژین .....
398	پێکەنینی کوردەواری .....
422	پێکەنینی جیھانی .....
451	مجموعه مقالات الأستاذ الشهيد شاکر فتاح باللغة العربية .....
451	صفحات مشرقية من تأريخ مكافحة الأمية في كردستان جمعية المعارف الكردية في السليمانية ...
456	المؤتمر المكتبي الرابع .....
456	المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها .....
462	نبذة تأريخيه عن أحمددي خاني وتحفته الخالدة - مم وزين .....
465	«بذة تأريخية عن (الليادة) وصاحبها هوميروس .....
468	مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وأليادة) .....
471	جمال المرأة الكردية .....
472	ملابس المرأة الكردية وزينتها .....
474	الأسرة الكردية .....
475	المرأة الكردية في الحب والزواج .....
476	الخطف والهرب والتعقيب .....
477	جريمة الزنا .....
477	أستاذ المرأة الكردية .....
479	اتقوا الله يا أولياء البنات!؟ .....
480	سيدتي كوني امرأة طيبة .....
481	مكانة الخادمة الكردية .....
483	مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها .....
485	الزواج من الأجنيبات .....
486	الطفل الكردي ملك غير متوج .....
487	الأخ الأكبر لص العائلة .....